

في المطلع اربع قضايا المنفع الاول فيه عشرة مجالس الاول في تفسير القضا على نكت قضا

الثاني في الخصومات اربع قضايا آداب مجالس جلوس قاضي وقت قضا جليس قاضي

لهوا قاضي اخلاق الهدية له دعوة عامة

استیجی مناسیر القضاة والحکام

مکملہ عبد الحمید محمد علی

نکاح باقر
صالح
معاونی الزمان
محمد العاصی

و فی قصیدہ الکنی
قصیدہ لوم غاوی و انما الفقیر
اور فی سبک شایع فی قطب بقدره و
در کتب

Süleymaniye U. Kütüphanesi
Harun Hüsnî Pa.
363

الحمد لله العليم الذي أظهر حقايق العلم بأفلام العلماء الأعلام الأبرار
الذي أزهى حديق الفضل بانفاس عياده أئمة الاسلام العظيم الذي
تشرف باسمه الشريف مناشير القضاة والحكام ويتميز بذكره الأقدار
فوائح مفاتيح الأحكام بعث محمد نبيه إلى كافة الأنام وجعله
قائما بين الحلال والحرام عليه وآله مفاتيح الكلام واصحابه مصابيح
الظلام تحف الصلوة والسلام ما زادنا الأفلاك وداننا النجاة
والأيام بوعيد حقير كه أيام صبا وشبا يدن أو ان كهولته كلنجه
نقد عمره كمران بكاهل الأفضاله صرفا يدوب أوقات عزه سن
تحصيل كماله وإيام شريفه سن تحصيل فضل وافضاله نخرج بلكل
علوم دن هزور وأسلوب كتابتن دخی نوعا اهل هنر ظن اولنا نلر دن
اولوب قضايه منصب قضايه بسلام اولد دن قضاة ونوايدن اکثر
طایفه احوال فساد دن خیر . بولوب اعانة لهم بتجديد قواعد شریعت

نبوید . وتشید قوانین مصطفویه . علیه السلام والتجیه که . انما فی تمایز
دین و دولت . و بینات مبینات . ملک و ملت اولوب تاسیس ارکان امور
جمهور اهل عالم . وترصین بنیان انتظام مهتم بنی ادم فی استحکام قواعد
شرع مبین . واستعلام ضوابط شریعت سید المرسلین . محکم و متین
اولما یوب بلکه حفظه دما و فروج اهل اسلام بوجهن حصنله متحصن
وخرنه متانم احوال اموال خواص و عوام بویروج مبین ده مستمکن
اولما غن امر جلیل القدر فضا که بوجر وسیع الفضل فزاید فزایدت
متضمن در بلا شبهة . جواهر زواهر قدرت و تمکن فی توسل و سایل
مسایل و تعلم فروع و احکام و دلائل و تتبع آداب قضاة و رسوم حکام
و تقص و تجسس احوال و افعات و احکام و بلا علم کتابت سکون و بجلالت
ومعرفة شروط و وثایق و قبالات دنت یسیر و یدامکان اولما مغن
و بکار مجتهدین و اکابر محققین آداب قضاة و رسوم حکامه متعلق
یازد و فله شروط و احکام دن اول طایفه که نصاب کامله یتشمل
فی نصیب اولوب . آنلر که تحصیل علوم و تمیکل نفوس یتشمل در . بعض
تطویل و اطباب سبیل ترک ایدوب بعض کتبه عدم اقتدار له فی بعض
قالما غن بواقفاد و خالک بنهاد اضعاف العباد حاجی علی بن الحاج الاکبر
مراد حمیه آمد ده فاضل یکی قصد بلدیکه مسایل آداب قضاة و شروط کتابت
حج و بجلالت متعلق زبان تیرکله بر رساله ایدم که تقع عام اول . لاجرم
شروط و فتاوی معتبره دن استخراج ایلدم که جامع جمیع مراسم

واداب قضاة و مستجمع ضوابط صكوك و مجلات اوله ارباب عرفات
 واصحاب و اتواندن مطالعاندن مسؤلدر كه سهو و خطايه اطلاع بورد
 فلم عنوله اصلاح ايدوب . كمال بر محبت پسنه نقص كناه كه كه
 نى هزافند نظربه عيب كند **مصراع** و عين الرضا عن كل عيب كيلة
 اميدم هست از عيب كيرمان . كه بر عيش پوشانند امان . اميد در كه
 عيون ذيل خطا پوشله ستر بوروب دعاء خير له ياد ايدن . **رباعيه**
 از اين كتاب الهى مباد برخوردار . كسى كه او بد عاين نياورد يادم .
 جوشادمان كندت نكهاي او چه شود . اگر رحمت و احسان تو هم كنى يادم .
 . لا يقدم على التصيف الا ما يوق او . فائق ان من صنف فقد
 استمدق ومن الف فقد استقدق . نكه سندن غفلت ايندم لكن تشبه
 بقوم فهو منهم علمايه تشبه قصد ايدوب حال حياتن كذ و تقم ايچون
 بعد الوقات اترحسن اولاديو اصحاب متقدمين و مشايخ متأخرين
 كتب معتبره ده واقع اولان مسائلى التوك عبارات مستعديه و اشارات
 مستعمله ليله نقل ايلدم مجموعه دن تركي لغتله ترجمه ايلوب مسائل
 شرعيه ده قطعاً زياده و نقصانله تصرف ايموب حج و ديماجه لرد .
 جزوى تصرف ايلدم الحمد لله اولى الاله و التمامه عظمى كليكه بوسقوله نام
 نشان ذره سان نى بر وسامان اولان پریشان حال بومثال امر خطره ذيله
 اشتغاله توفيق و توفيق حق رفيق اول . خصوصاً يار شاه كامل و عاليناه عاد
 دورند كه خورشيد شفقت و رافق مغارب و مشارق درخشان و سايه

همای همتی جنوب و شمالده شمس کي تابان صدي چشت و سعادتيله شجاعت
 هفت اقلیم مملو وصيت نصفت و عدليتله اطراف و اکثاف ربع مسكون
 طوبطلو و قات همايونلري علاء اعلام دين . و احیاء شرايع سيد المرسلين
 مغرور و تربيت اصحاب فضل و نقويت ارباب عقله معطوف در . آن که
 از دور فلک اکون غرض دوران اوست . حکم اجراء قضا موكول بر فرمان اوست
 عقل کل طفل در بيرستان اجد خوان اوست . جام جم رسمي ز عکس خاطر رخنان
 ايت نصرت هميشه هم ازمان اوست . کوي دولت دایما اندر خم جوکان اوست
 حضرت سلطان سليم خان ثاني ابن سلطان سليمان ثاني حادي عشر سلاطين عفا
 واضع بنياد جهان ياني حايي قوانين ملل و مللت مايحي قواعد ظلم و بدعت السلطان
 الاعظم سلطان سلاطين العالم راغي بلاد الشرق والغرب و الى ممالك الغرل
 والنسب ظل الله في الارض ماله كرامة البسط والقيض . سناره جیش ر جل هيبه
 سهيل ميکن . شهاب ریح سها ناوله هلال کمان . بزرگ سمتو قدر بلند افروخت
 خسته رایت و رای کزیده نام و نشان . لازال في عرصه الممالك مرفوع اللوان
 خلده الله ملكه و لطانه مظفر على الأعداء لا جرم لسان داني و قاصو وزبا
 مطيع و عاصی بوبارگاه چاه و جلال و درگاه دريانواله قبله اقبال و كعبه
 امال در دغا صالح ابد بيوند . و ثنائى فايح ثبات سطوت ارجمند ليله رطب اللسان
 و عذاب البليازد ر توفيقات رحمانيه و تايدات سحائيه دندركي يام عنوان سلطان
 و ازمان عدالت و نصف لري بروز رني نظير و مشير شتري تدبير زاننه مقرون
 اولدي كه انتقال اوقات سلطنت دار الحريه كفار خا كسار له قلعه سكونار فخذ

ایکن دیار بعید دن پادشاه عالم پناهی خبرداراید و بعبادتله کلنجه هیچ
برکمنه واقف و لما یوبا عداو دین دولت بلکه اولیاء ملک و ملت
هر بری غفلنده ایکن جلوس همایون لری مسموع لری ولدی فکر صایب
ورای ثاقب لری بر عایت عامه رعایا و حمایه کافه برایا جانبنه متوجه
اولوب تعظیم علماء دین دار و تفخیم فضلاء عالی مقدار مقتضای همت
بلند پایه و مبتغای همت ارجمند سایه لونه فرض عین فراغ بالله نظام
احوال و انتظام امال لری موری عین فرض و لمشد را لا و هو سلطان
الوزرا فی الشرق والغرب مقدم الامراء یوم الضرب و الحرب سخی
رسول الله حضرت محمد پاشا بشار الله مایسه و لیشاء بوبنده ضعیف مور
مثال و ذره خصال ده نه قدرت و ادب و وصف فی نهاییه لری نه زبان قله
کتوره که شرف شرف سطون لری اوج افلاک یتمشد و منطله سعادت
و خست لری طنائن کردن آفتابه آتمشد ر سب جرات و نجاسه سلیمان
و تحفه موز در بای ملخی نزد سلیمان بوردن عیست و لدیکن هنرست از مور
بورساله بر مطلع و اوج منفع و بر مقطع اوزره مرتب در مطلع قبول
قضاده و اجنابده در دورت قضیه مشتمل در قضیه اولی قضا قبول فکدن
و محاسننده در قضا بالحق اقوای فرایضند در بعد ایمان بالله مسبوط
شمس الائمة السرخسیده کتاب قضاده اشرف عبادات اولد و غچوز الله
تعالی آدم خلافت اسمن اطلاق اید و بای جاعل فی الارض خلیفه ددی و جمیع نبیا
بونکله مأمور لرد در قال الله انا انزلنا التوریه فیها هدی و نور حکم بالنبیوز و قال الله تعالی

احکم بینهم یا اترل الله ولا تتبع امواءکم • بوا یکنون در که قضا با حق
اظهار عدل و اقامت فرض • و بالعدل قامت السموات والارض در •
و دفع ظلم مظلوم و مظلوف • و بر وجه اکل فنی منکر و امر معروف در که هر عاقل
عنان عقل بوکه مصر و فخر • ادب قاضی خصافدن مسروقدن مروید که
بر کون حق و عدل قضا بنم یامدن بر یسل جهاد دن سوکلود ردیر • بوقول
خلاصه ده دخی مذکور • ادب قاضی امام محمد دن نقل ایلر • بر حدیث
حسن روایت اید که بر کون حاکم عاد لك اجرا فضلدر • اول کسته نک
اجردن که اوند یتش بیل نماز قله • اکابر دیندن اصحاب و تابعین در
بعض قضایه شروع ایدوب بعض امتناع کوستو مشلدر • اما ترک
دخول یعنی امتناع قبول دن اصلح در • و هو احکم الحاکمین •
خصاف قضایه دخوله رخصتدن احادیث کثیره ذکر ایتشد در • شرحدن
ایددر • و بالجملة قوم صاحبون دخول ایتشد در • و قوم صاحبون اجتناب
ایتشد در • فالتیوز عنه اولیا ذکاکان ثمة من یصلح للقضا • اگر پرشورده
بر جماعت اولسه که انلرده اهلیت قضا اولسه • بری قول قضا دن
امتناع ایلسه آثم اولماز • اگر او کسته قضایه متعین اولسه امتناعله
آثم اولور • اگر جماعت که قضایه صلاحیت لری واردی • جمیع
امتناع ایلله لری • بر جاهلی قاضی فلسه لری حال بوکه سلطان بنفسه
فصل خصومت ایلله جمیع آثم اولور • احکام الله ضایع ایتد کولی
ایچون • خلاصه ده دخی بواسلوب و زده مذکور در خزانة القضا و بین

اول كسند كه صاخ اوله جور دن و غير دن نفيسه منعه امن اوزره اوله
 قضا قبول ايله لابس در . قاضي خاندن كتاب وقفن و خلاصه
 و تجنيد ايد بر كسند كه طلب توليت اوقاف يا طلب قضا ايلسه
 اكه بوشنه تقويض ايتيميه . خلاصه ده ابو حنيفه دن و محمد دن
 حسن روايت ايدركه . اكر طلب ايدكوزين قضا و يريلوب بقول
 ايدرسه لابس در . اكر طلب ايله اولورسه قبول مكروه در مسي اولور
 مستقي ده دخی بيله در . عيوندن فان فعل فهو مسي دير . انردن مرويه
 خصاف ادب قاضيدن ذكر ايدركه . قال رسول الله م من سأل القضاء
 وكل الي نفسه ومن اجبر عليه نزل عليه ملك يسده . يعنيه يلحمه الرشده
 و يوفقه للصواب . طالب قضا اولانك اكر قضا به صلاحه چته يوغه
 نى شرم و نى حيا در . زهى خسران زهى خدان . اكر صلاحه چته اولوب
 ورع و قهاسته اعتما و تقوي . و ديانته استناد ايدوب كندوي
 بوكاد عظيمه لايق كورب خود بينك ظلماته و اعجاب كرداينه كرقار
 اولما غله طالب اولورسه . انوار الهام رُشد و رشاد اكابيل سداد .
 ضيا و يرميوب . توفيق و تليفق حق كه رفيق طريق اولماز . اما جواد
 طبعن تازيانه اكر اه ايله راهه كوره . البته دست اعتصام عرويه
 و ثقي لا انفصامه اوروب توكل نام در كاه سلك علامه ايلر بس فارس
 و من يتوكل على الله فهو حسبه يدرقه راه اولوب سلامتله سرحد هدايه
 و سر منزل عنايت يمشد و در . والله عيني حميد . خصاف ادب

قاضيه ايدركه . و اذا ابتلى الرجل بالقضاء و دخل فيه فليثق الله و حن
 لا شريك له فان الانسان انما ينال الثواب بالتقوي ثم قال و بوثر طاعة
 و يعمل المعاد لان ما ياتي به القاضي يصلح ان يكون سببا لئيل الكرامه في العقي
 و يصلح لئيل متاع الدنيا فينبغي ان يجار ما عند الله تعالى فان ما عند الله
 خير و ابقي . انتهى كلامه **قضيه رابعه** عزل در خلاصه فصولين
 و غيره مذكور در كه . قاضي سلطان عزل ايتك جايز در . كوك
 احوالند شبه ايلسون كوك ايلسون . امام اعظم حضرت يري قاضي بر
 سنه دن زياده قضا ده قويا لوبل كه عزل ايدوب درسه مشغول قلم در
 خلاصه ده يكلا ينشي العلم دير . بوندن فهم اولنان بخانا غزل ايدوب
 الم ملا زمين بلد و كن دخی او نو بد رمق دكلدر بلكه مدرس ايتكدر .
 به شرعه لازم اولان كه ايه قدر ي و يرلوب فراغ خاطر له علمه مشغول قلمدر
 . ذخيره ده بر كسند بر شرد . قاضي ايكن پادشاه بر قاضيه دخی و برسه
 صريح عزل قلمه . اولكه قاضي عزل اولور ديسوز و جهي وار عزل
 اولماز ديسوز دخی و جهي وار لكن بواظهر و اشبه در . استروشنى
 بو قول صدر الاسلام ابو اليسر اختيار در در خلاصه ده دخی واردر
 . ذخيره ده و غيره بود دخی مذكور در كه سلطان قاضي عزل
 ايلسه قاضي معزول اولماز تا خبر وار ماينجه . ابو يوسف دن
 سر ويدركه مجرده خبر وصوليله معزول اولماز مادام يرند پادشاه
 آخري قاضي نصب ايتينجه حقوق مسلمين صيانت ايچون و سلطان

فوت اولسه نصیب ایتدو کی قضاة مغزول اولماز. اما سلطات
 قاضیه عزل ایلسه نایب دخی عزل اولور لکن قاضی فوت اولسه
 نایب مغزول اولماز. اما لایق بودر که قاضی مغزول اولماغله نایب
 مغزول اولمیه. زیرا که نایب یا سلطان نایبدر یا عامه نایبدر
 قاضی عزلت نایب سرایتی اولماز. اکثر مشایخ قوی بودر که
 ذخیره و فصول و خلاصه ده مذکور در. استروشنید و غیره.
 وارد در که. اگر عدل کسته قاضی ایلسه لو فاسق اولسه مستحق
 عزل اولور مغزول اولماز. اما سلطان عزل ایتلم واجب اولور.
 قاضی درت تنه ایله مغزول اولور. کوز سوز. و صاغر و مرثد و غن
 اولماغله. اگر قاضی فاسق. یا کور. یا کور یا مرثد اولسه. نعوذ بالله
 اندن صکره صاخر اولسه. و قولای ایشیدر. و کوزی کور اولسه.
 و مسلمان اولسه. همچنان قاضی اوزره در بو حال اندن ایتدو کی حکم
 نافذ دکلدر. بود لالت ایدر که قاضی فاسقه مغزول اولماز. اگر قاضی
 نفسی عزل ایتدم دیسه پادشاه یونی بلسه قاضی مغزول اولور. اگر
 پادشاه بلسه مغزول اولماز. بونوک بکیدر که پادشاهه قاضی عرض باز
 عرض پادشاهه کله و بلسه مغزول اولور. بعضو قاضی کد و عزل ایله
 مغزول اولماز زیرا قضا سته حق عامه متعلقدر عامه فاسک نایبدر.
 کد و عزل مالک اولماز دیو کو. بوجه استروشنید مذکور در خلاصه
 فصل اولدن جنس رابعه نواید شمس الاسلام دن نقل ایلر که سلطان

بسم الله الرحمن الرحیم
 این کتاب در بیان احکام و عادات
 و تقاضای قضا و غیره است

طریق
 عزل ایلر و قاضی

تقلید ده

تقلید ده شرط ایلر که هیچ برکت امره امثال ایلر قاضی مخالف ایلر
 مغزول اولور لکن اول وقت ده دکن ایتدو کی قضا یا باطل اولماز. اگر تقلید
 ایلر اندن صکره فلاتت خصوص من دکلر دیو خبر و اصل اولسه اول
 فلان حصن مغزول اولور. خزانه المفتین ده فصول عادی و نقل
 ایلر که سلطان بر رجه قضا تقلید ایلر قاضی ایتدو کی رجل رد ایلر
 اگر مشافهت ایلر رد دن صکره قبول بو قدر. اگر مغایبه ایلر مثلاً
 منشور کوند رسد رد ایلر اندن صکره قبول ایلر جایز در. اگر
 تقلید رساله ایلر رد ایلر بعد قبول ایلر کوز جایز در. مادام
 که سلطان رد ایتدو کن بلیه کمال و کاله. امثال کور مشوردر که
 الغزل طلاق الزجال و حیض الحال. **بابی چهارم** که اصل منافعت و نبال
 یوزد آن چهار دیگر با آخر حال. کتبه بشر ملامت عمل انجنت عزل.
بقایب نر و عطا بذل سوال المنع الاول **آداب قضات**
و آله متعلقان در اون مجلس مشتملدر **المجلس الاول** تفسیر قضا ده
 و تحت تقلید ده. و اهلیت قضا ده در بود دخی اوج قضیه مشتملدر
 تفسیر قضا ده. مقلده. اهلیت قضایا بین در **المجلس الثاني**
 فصل خصوصیات در بود دخی درت قضیه اوزرنه در. آداب مجلس
 و خصوصیه معامله ده در. طریقه تفتیش و لوازم در. احضار
 خصم و محضر کوندن مکن در. تسوید بین الخصمین ده در **المجلس**
الثالث اخذ کفیل و ملازمت بیور مقدر در **المجلس الرابع** بین

۷
 ۴

بیانند در بودی قضیه در مشتمل **اول** بیان اجتناب وینکه
تعلیظن وعدم تعلیظن بیان اید **ثانی** کیفیت اختلاف در اوزیر
حکمی مشتمل **اول** حکم اول مواضع بیانند در که بین علمید رابن
مید **۲** اول مواضع بیانند در که بین حاصله مید ریاسیه مید
۳ بیع و شری تخلفند در **۴** د عید اولان تخلفند در **۵** طلاق
و عناق دعواستند تخلفند در **۶** ارث و کالت بیله اولان مال
دعواستند کی بینند در **۷** ورثه مال دعواستند بینند در **۸** دعوا
ایراد بینند در **۹** دعوی تغییر ده بینند در **۱۰** دعوی قلعه بینند
افراد کذب دعواستند بینند در **قضیه ثالثه** بین ویرمک جایز
اولان و اولیان مواضع بیانند در **دابعه** اول کسته لک بیانند در
کیمین ویرمک جایز اولوری و اولمازی **خامسه** مخالفند در **سادسه**
نکولن در **سابعه** متفرقاند در **المجلس الخامس** تزکیه و تقدیل
و مایکون من هذا القبیل در **المجلس السادس** حین بیانند در براج
قضیه مشتمل **قضیه اولی** کیفیت جسد و وقت در **ثانیه**
جسد نمکه قابل اولان و اولیان کسته لک بیانند در محبوسه
معامله بیانند در و محبوسک حالندن سوال در **المجلس السابع**
اثبات وکالت و توکیل و جوازندن در و مسائل محذر و اثبات تحذیر
و مسائل وکالتدن بعض مذکورده در **المجلس الثامن** قوامت و وصا
و بوکه متعلقاند در اکی قضیه مشتمل **قضیه اول** تعریف ده و مراتب

۸
اوصیا و قوام و بولک نصب و عزل و مال صنعارده تصرفلوی و محاسبه لوی
بیانند در **۲** اثبات وصایتند در **المجلس التاسع** قضا توانندن و قضائه
احتیاج اولان ننه لوده در **بش** قضیه مشتمل **اول** کاتب طوئند
ثانیه قسام ده در **ثالثه** اجور بیانندن در قاضنک و مفتی نک اجر بی
کی کاتب و قسام و وکیل و محضر اجر بی **دابعه** مجلس قضا در ادبک ایدن
لک نادینند در **خامسه** حکم قاضی مکون جایز در و مک او زرت
جایز در انوک بیانندن در و قاضی مذهبه مذهبه مخالف اولان لک
فصل خصوصیاتند در **المجلس العاشر** آداب فتوی و علاماتندن و فتوی
مراجعندن در **والله اعلم بالصواب** و منه اتمام المقاصد فی جمیع
المجلس الاوّل **تفسیر قضا و صحت تقلید و املین در**
اوج قضیه مشتمل **الاولی** فی تفسیر القضاء لغة و شریعه
خصایف ادب فاضلین قضا لعدن بر چیه معنایه کلور **الزام** معنایه
کلور احکامه الزام ایتد و کچون حاکم قاضی دیور **تقدیر** معنایه کلور
قضی فلان علی فلان بالنفقه ای قدرها امر معنایه ده اولور و قضیه
ربک الاتعبد و الاایاه ای امر شرعدن متعارف قضا فصل خصوصیات
قطع منازعات نماید ده دخی بویله مذکور در کافی ده و کفایه ده قضا
لعدن احکام دن یعنی حکم قلعدن عبارت در شریعدن الزام در دیور و زنی
لقد مصادره مذکور در القضا حکم کردن و بکاردن آنچه بر تو واجب باشد
و تمام کردن و حکم کردن کاری **بجمل** اللفه ده القضا المینه لا منافی

علی المرتضیٰ دیر بومعنا بود و زکارده مشاهده اولته ملازم در
 هر کس که درین زمانه قاضی گردد • فی الحال بمرت خورش راضی گردد •
قصیده ثانیه مقلده در خصایف ده هدایه و کافی و فصولین
 مذکور در که تقلید قضا سلطان عادلان و جایز در عادلان
 جوازی ظاهر در • حضرت رسول عم امیر المؤمنین علی رضی قاضی اندوکی
 و معاذ جلی منه قاضی ایلدوکی دلیل با هر در • اما جایز در تقلد کجوا
 معاوید در صحابه تقلد ایلدوکی امیر المؤمنین علی المدن ایکن پزید
 بن معاوید در ایتدیلف و فحوری و ارکن تابعین حجاج ظالمات
 تقلد ایتدیلف اهل زمانه نک افق ایکن • ابو حنیفه حضرت لری علی غیر
 اهلند قول حلال دکلدر • اگر چه مستحق عمل ایسه زیر ظالمات ظلمه
 عون در دیو • شرح خصایف جایز در تقلد جایز در • اگر قضا بحق
 ایکن ایکن ایدر سه در بر بازیده ایدر • و فی زمانه حکم للغبه ولا
 یدری العادله من الباغیه و کلهم یطلبون الدنیا و لولا علی ما علما
 القتال مع البغاة فان سیف الیزده بید الصدیق و سیف الفتح بید
 الفاروق حتی یضرب فی عهد اثنی عشر الف منیر و سیف البقی کات
 بید علی رضی انتهی کلامه • خلاصه ده ایدر اگر سلطان بر فون بر شمرده
 امیر ایدوب بطریق النیابه نصب قاضی آیه دیو امیر ایله سلطان بنقصه
 نصب یتشکی اولور • قاضی نصب ایله بی جایز در • اما اول کند و بی
 بنفسه قضا ایله نافذ اولماز • بعد املی املیت قضایه مانع در •

اما سلطان قضا یاده حکم ایله یکی روایت و ادر در خیرده صحیح
 بود که جایز در دیو • لان القضا استفاد الولاية من السلطان و تقلد
 القضاء منه من الحال ان یفقد قضاء القاضي ولا یفقد قضاء السلطان
 خلاصه ده ایدر سلطان و ایله دلد و کل کسینه قضا تقلید ایله دیو صحیح
 اولور • اگر قلدا حدادیه صحیح اولماز موکل و یکله و کل من شئت دیسه
 و یکل نصب ایست صحیح اولوب و کل حدادیه صحیح اولماز و بی کی کجوا
 برامیر فلان ولایتی سکا ویردم دیسه تقلید قضایه مالک اولماز زیر ایلدو
 تفویض مال اقتضا ایلر • اگر قاضیک بر کسینه ایله خصوصتی اولسه طریق
 بود که یاد شاهدن قضیه لرن فصل ایچون بر قاضی طلب ایدن لوغین بوره
 یا خود بر شخصی حکم ایدوب آوردن حکم ایدور و فی الفصول الاسترو
 انما کان للقاضی خصوصه فخاصهم عنه خلیفه فقوئه او علیه یحوز حکم و علیه یقلد
 لا یحوز خلاصه ده مستقی دن نقل ایلر • سلطان بر امیری بر ناحیه به و ایله
 ایله خراجی بوکه ایلوب رعیت تصرفی کایقضیه الاماره بوکه ایله تقلید و
 عزل قاضی جایز در عبادین ایدر قاضی که استخلافه ماذون اولمایه نصب یتدو
 نایبک قضا بی جایز دکلدر ماذون اولسه نصب یتدو کی خلیفه بی پادشاه قلند
 او نور غرله مالک اولماز مکرر استبداله و غرله دخی ماذون اوله خلاصه ده و
 در دنج فصلان قضیه دن نقل ایلر السلطان اذا قلدر رجلا القضاء
 واجاز الاستخلاف للخلیفه ان ینخلف ثم و تم • اگر استخلافه ماذون
 اولمیان قاضیک خلیفه بی مجلس قاضیک قاضی حضور دن حکم اته

جایز در مجلس قاضی شدن غیره حکم منزله شدن در . اگر قاضی حکم
 امضا ایله نافذ اولور . بومسئله دن معلوم اولدی که شد کی زمانه
 قضایه اخر قضایه بر قضیه استماعی اینچون حکم شریف کلدن بالذات
 به بنفسه کوره سرفیدی اولماد و غی وقتن نایب نصب ایلمکی جایز اولوب
 استخلافه اول قاضی اولد قلوبی قضیه ده اجازت یوغ کن نایب
 کوندرد کلوبی جایز اولماید . مکرکه نایب قاضیه حضور دن حکم این
 به حکم منزله شدن اولوب قاضی اصل حکم امضا این فصول و غیره
 کیند مذکور در که . قضای شریعه تعلیق و مستقبل بر وقت اضافت
 و بر زمانه توفیت . و بر مکانه تقید جایز در مثلاً فلان شهر و در
 قاضی اول دیسه جایز اولور . خلاصه ده فصل اولدن جنس ثالث
 ایدر قاضی بر انسانی بر کون تقلید ایله جایز اولور . یا بر ناسیه
 مسجد معین ده نایب نصب ایله جایز در . نایب بومسجد دن غیره
 قضا ایتک یوقدر . سلطان بر حلی شهر ده قاضی ایله قری داخل
 اولماز . مادامکه منشور دن بلن و سواد یا زینجه فتاوی معین بوبله
 مذکور در محیط ده ایدر بور و ابتر نوادر اوزره مستقیم در . زیرا
 نوادر و ابتری اوزره مصر نفاذ قضایه شرط کلدن . امّا ظاهر روایه
 اوزره مصر نفاذ قضایه شرط در قری اوزره مقلد اولماز . اگر
 منشور دن یا زلور سه دخی . فصل اولدن جنس ثانی ایدر اگر
 سلطان مصر قضا سن بر صبی به تقلید ایله انونچون قضا ایتک

بوقدر جنس ثالث ایدر سلطان بر کینه قاضی ایله امّا
 فلان خصوصنی بر فلان شخص خصوصتن استماع ایله صحیح اولور
 اول خصوصتن و اول شخص خصوصتن قاضی اولماز . جنس رابع
 ایدر قاضی نصب اولند قدن صکره فلانک خصوصتن استماع ایله دیو
 قاضیه حکم یا خبر و اصل اولسه اول خصوصت حقن قاضی معزول
 اولور . شمدکی زمانه پادشاه اوزرنه اون بشیل کچش قضیه
 استماع ایله مکه امر ایلمد امر نصیب ایکن وارد اولدیسه قضیه
 بو خصوصت معزول اولور لور . تقلید اولماز دن مقدم وارد اولدیسه
 بو خصوصت مستثنی اولور قاضی اولماز لور . اگر قاضی بر حاد نه ده حکم
 ایله حقله صکره پادشاه دن حکم وارد اولوب اول حادثه علما حضور دن
 ثانی استماع ایله دیسه قاضیه اول خصوصنی ثانی استماع فرض کلدن
 گذا فی الخلاصه فی الفصل الاول من الدعوی بومسئله دن فهم اولنر بقیه
 که استیناف قضیه امر سلطانله جایز اول . اکی کفی بر ولایت قاضی
 ایله لریا لکر بر بیتک قضا سی جایز اولماز . مکرکه منشور لرنه
 تفکر منفرد اولور سه حکم ایله سزدینله . بومسئله دن مفهوم اولور
 اکی قاضیه بر قضیه استماع اینچون امر وارد اولسه پادشاه دن هر برنتک
 یا لکوز اول قضیه ده حکمی جایز اولماید . سابقا مطلع دن قضیه رابعه ده
 ذخیره دن نقل اولنان مسئله که ایوالیسر اختیار در . فامینک بر بیتک
 بوقضیه تحت قضا شدن اولوب اخیری قاضی اولما غله بومعزول اولماد و غی

تقدیرجه منفرد استماع ایله حکایتیه جایز اولق اکلنور **القضیه**
الثالثه اهلیت قضایانند در شرح ۱۲۰۲ قاضی خاند اهلیت قضا
 عالم اولمقدور کتابه و سنت اجتماعیه و در آیه قادر اولمقدور زیر قاضی
 درست حکم اتمکله سامور در بحر محیط حوادث و نوزل فی پایاندر ملامت
 سان نصوص و آیات که بونلر توشل ایله ساحل نجاته یتشلور قلیل در
 اگر کرداب واقعه ده ملاخان نصوصه دست رن اولماسه سیاحت
 اجتماع واسطه سبله بطریق الطافه آی و یا غیله جهدا یدوب کذوی
 نگاره چقر من کرک اما اجتماع اول وقت مجتهد که مخالف کتاب
 و سنت اولمایه بواول وقت معلوم اولور که کتاب و سنت معلوم اوله
 جملیه علم شرط در فصول استرو شنبین و خزانة المفتین ده عمادین
 نقل ایلر قاضی عدل اولق یا مجتهد اولق شرط دکدر جاہلی و فاسقی
 قاضی ایله لوقاضی اولماغه صالح اولور عدالت شرط اولونیدر ظاهر
 روایتند اما نوادر روایتند شرط صحت تقلید در نهاده ایدر
 شهادت اهل اولان قضایه اهلدر شهادت اهل اولماک شرط قضایه
 اهلیتک شرط در خرا و لوب مسلم و عاقل و بالغ و عدل اولق کرک
 کبری ده ایدر هر قاضی که شهادتی جایز اولمایه قضای جایز اولماز
 خلاصه ده الاصح انه یصح تقلید الفاسق دیر خلاصه ده و فصول
 رشونله قاضی اولانک قاضی اولماستد مشایخ اختلافی وارد ریج
 بودر که قاضی اولماز و حکمی ناقد اولماز اگر قاضی ناوعلی ناکاتی

بایق عوانی قاضی امر و رضاسیله قضیه ده رشون السه لاول قضیه ده
 حکمی ناقد اولماز پیر اولماک و جوان اولماک فساد ده دخی بودر
 مبسوط شمس الیمه السرخین کتور که حضرت رسول م عتاب بت
 اسیدی اون سگریاشند ایکن مکیه امیر و قاضی ایلدی حضرت
 عمر خلافتن بر تازہ کسته شام ده قاضی ایلدی بعض کسنه لحدیث
 السند در بودخل ایلدی حضرت عمر طلب ایلدی بلعید قضا دن بعض
 نسنه سوال ایلدی هر بر نه جواب صواب و یردی امیر المؤمنین بومقوله
 امرده تمام مجتد ایکن آنی قاضی مقتدر ایلدی حکایت ایدر لکه
 مامون قضا بصره فی بحی بن اکثمه اون سگریاشند ایکن و یردی
 بونک حدیثه کسته بعض کسنه لودخل ایلدی مامون بونکه مکتوب
 کوندر دی قاج باشکن سن دیو سوال ایلدی جو ایند بنم سنم عتاب
 بن اسید سید که حضرت رسول م آنی بیکه امیر و قاضی ایلدی و کی وقتن
 دیدی **مجلس ثانی** فصل خصوصاً در د رت فقیه مشتهلدر
قضیه اوله ادب مجلس و قضاتک خصایله معامله سندن در
 امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه بوباید ابو موسی الاشعری به مکتوب
 یازمشدر که کتاب سیاسته الفضا دیر لر امام محمد بسوط ده کتاب
 ادب لقاضی اولن کتور مشدر خصایف و متقدمین دخی اسیراد
 بتشلردر کتب فقهیه یر مناسب اولان تور ساله ده د کوا یدر **و ذاول**
 موضع جلوس خلاصه ده ایدر افضل مواضع مسجد جامع در اگر

محل مسجد قن یا خود راوند او توره جازد در امام علی نزد وی بواله
 وقت در که مذکور اولان اوج موضع شهر او دانستند اولاد بر اکر بر طرف
 اوله شهر او دانستند بحد اختیار ایلیه سلف مسجد ده او توره مقن
 اختلاف ایلشد در بعض مکروه بعض غیر مکروه دیشدر **تایه** نه طریقله
 او توره یا صنبوب او توره و یا مرتع او توره و قضیه دیکله مشایخ
 انون اوزرنه در که ارقاس محرابه و بره خلق او کندن قبلیه قار شو
 او توره لر بولک یکدر کن قضیه استماع ائمه فتاوی طهریه احسن
 نیاب واعدل احواله طاهره چقه دیر خصاف ادب قاضیه وینقی
 ان یكلف القاضی للیاسه فی مجلس القاضی لیکون اهیب و لهذا کان
 رسول الله لم یلبس جبة فیک فی الاعیاد و یجمع و دخول الرقود علیه
ثالث نه وقت او توره صباحه و اخنامه فار شو او توره چوق او توره
 کند و یه تعب و بر میه قضاء مقدمین هفته ده بر کون بعض اوج کون
 بر کون او توره لر دی ابو خنیفه زمانه هر این اوج کون او توره لر دی
 حکم ایلکون امامین زمانه مختلف ایدی ابو یوسف اوله هر این بر کون
 او توره لر دی مکر این اوج کون او توره لر دی شرح ادب قاضیه
 قاضیه استراحت ایچون بر کون لاید در تامل اولیه و کند و اموزن
 و غیره تامل ایلیه امام اعظم زمانه یوم تعطیل شنبه ایدی اول کون
 درس دین لر دی خصاف زمانه دوشنبه و سه شنبه متره اولاد
 بزم زمانه اهل علم اولانده یوم الثلاثاء زیر اعل قضا عمل سلطان

جلسه ندر سلاطین بوکوند اشتغال ایلر یوم دورد قابل ها بلی
 بوکوند قتل ایلدی دیر لر عوام ناسه یوم بطله جمعه در **رابع** مکرله
 او توره خلاصه ده ایدر قاضی د لوسه فقها دن بعض کسینه ایلد او توره
 غلط خطا ایدر سه تنیه ایدر مبسوط سر خید لایق بود در که رعایت
 حشمت ایدر قاضینک خطاسنه واقف اولد و قن خلق مطلع قبلیه
 قاضیه اقربا ولان کسینه دیر اولد خنی قاضیه خبر و یروفت
 خلوتن قاضی دخی مطلع اولد قن صکر رجوع ایدر خلقتن او تنسایه
 و فور قهایه اگر قاضی فقیه و عاد ل اوله کسینه قومار نه جائز در
 امام اعظم حضرت لری مشاوره ایچون قاضی کند و یله بر کسینه قوسه جاز
 در دیر دیانته و فقهه و امانته اعتماد شرطیله اما شوبله
 ایدر که خصما واقضا و لما یه سوال ایدر یلوسه که اصحاب بکار یچون
 اسکاره مشاوره ایدر لر دی جواب بود در که انون زمانه حدیث شریف
 موجبیه صدق و خبر یله راسته ایدی مابین لوند واقع اولان دعا
 و خصومات حق و باطل اشتباه اولد و یچون دی قاضی بکله لر
 محق اولان فی میطل دن تبیین مراد ایدر لر دی بین ایلسه لویه شهادت
 ایلسه لور است ایدر لر دی امام اعظم زمانه که تابعین زمانه ظاهر
 عدالتله اکتفا ایدر لر دی مسلمان لر هب عاد ل در دیر لر دی زمانه ماضیه
 خود بین و شاهان احتیاج اولر دی داود نبی م زمانه جانب
 آماندن اصلش زنجیره قضا یای فصل ایدر لر دی هر کسینه که محق

اولايدى زنجير شوردي . مبطل اولان اير شمردي . صحن زنجيرك
 زنجي قضايه بي شهور دور . شرح خصافند وغيره . مذکور در که زنجير رفع
 اولند قدن صحن الله تعالى امر ايلديکه . مذبحه شهور مدعي عليه بيلا
 اوله بوزماندن بومنوال وزنه باقی قالدي **خامس** اعوان قاضين دور
 ادب قاضی خصافند ايدر قاضی اوکن طوران کسته لرايرادن طوره لر .
 مهات مجلس اچون و ترمين کسته باقی طوره الذ سوط اوله . سوء
 ادب اين فی منع اين . منية الفقهاء . باب جلوس قاضين ايدر لا يوز
 بودر که قاضی برکسته نصيب بن خصماي قاضی اوکن قالدوره . و ثوبله
 او نوردي و شهور دي کوره و کيدره . واد بوز لک اين فی منع اين يوک صاحب
 مجلس دير لر و جلواذ دخي دير لر . قضاء لم الفناوين ايجي بايد اسيد
 ينغي بودر که قاضی بر معتمد عليه کسته نصيب اين خصوصت وقتن
 ادملري حاجت و لميان سوز سويلکدن منع ايليه **سادس** اخلاق حيد
 ايله مختلف ولا کتاب عمره که سياسته القضاء دير لر . ايدر قاضی کمرک که
 خصما قضيه رفع اندوکی وقت خاطر فراغ اوزره اين . تابونلرک
 کوجک استماع ايليه . سمعی و فحشی بولره متوجه قله شاید
 که مدعي دعواستی مبطل اولودننده اقرار اين . يامدعي عليه اوزرنه
 ملزم اولودننده اقرار اين . پس قاضی بونلرک کلامن استماع و فهم
 ايتيجک اولودره بونلرک ما بينندين پنجه حکم ايدر قاضی فحن و غلبه
 اولمايه يعني هر کدن خاطر و درشت اوليه . ادب قاضی . خصافند عمر بن

عبد العزيز روايت ايدر که . بش خصلتک قاضی برين ترک ايليه يعينه
 قاضين بولماسه معيوب اولور . نيك فهم و حلم و عفت و ديند
 و سوزندن صلاحيت . دآين صايب اولوب علم کيترا سوال اولغ کرک .
 ادب قاضين کوردر که شرح بر قضيه ده حکم ايلدي محکوم عليه والله بنم
 اوزر مه ناحق ايلدک ديدري جواندين . ما انا بالشا في الشرع شرف
 ديدري يعني بن اول مجتهدين دن دکلم که اجتهاد لرنه اصابت حق اين لر .
 نته کم برقي که يار مغه قادر دکلم بود لالت ايدر که حلیم اولابو مقوله کلاندين
 ملول اوليه . کتاب عمره ايدر غضبندن واضطر اين پرهنرا وزره اولر که
 حديث حیکله غضبندن تبا و اخرت ضرر واردر يوزن اکند ميه
 و خلقت يوزنه چاغرميه غایت اجلندن و صور لقتن و غایت خوفندن
 قضيه استماع ايليه . اکو قاضی جوان اولور سه اهليله قضاء شوندين
 چقه تاکر برکنج عورت کلور سه ميل ايليه . بواجلدن که مشايخ قاضيه
 قضا کونتن نافله اوج طو تفدن منع ايدر لردي . کتاب عمره اولان
 تمام اولدي **سابع** هديه ده در قاضيه هدايا بر پنجه نوعدر . اول
 اول کسنه نک که خصوصتی ولا قاضيه هدايا بي قبول ايتک جايز دکلدرد .
 خزانه لوا قعاندن استقراض و استعاره قاضيه هديه حکمن در دير .
 حسن بن رستم عمر بن عبد العزيز دن سوال ايلدم پنچون هديه قبول ايلرسن
 حضرت رسول م ايدردري ديدم در جواب ويردیکه اولر زماندن
 هديه ايدري . بزومر زمانده رشوتدر بوزمانک فسادنه اشارت

ایله دی دیر خلاصه ده باب قضا ده فصل ثانی دین جلیس ثانی ایدر
 هدایا اوج نوعدر برسی لاند و ویرنه حلال در بوتودد و محبت
 ایچون اولان هدیه در برسی لاند و ویرنه حرامدر بوظله معین
 اولن ایچون اولان هدیه در برسی ویرنه حلال لاند حرامدر
 بونفسندن ظلی دفع ایچون ویرن هدیه در بونک لاند حلال و لمانک
 حبله من یوکایدن وان همدن ذکر ایله که نفسی اجاریه و بره اوج کود
 یادخی کسوکا که عمل ایچون اولدخی استعمال این استیجار جائز اولور
 فعلن مثلا تبلیغ رساله کبی اگر مکن ذکر ایله جائز اولماز
 بوشم بدک ذکر اولان هدیه در شرط اولد و غنه کوره در اگر هدیه
 شرط نر ویرنه کن بونیفنا بلسه که بکه هدیه ویرن الا سلطان باندن
 معا و پنچون ویرن بزم مسایختر فاندن بومقوله هدیه قبول ایلک
 لایاس در دیر اگر حاجتن شرط نر و طمع نر قضا ایله اندن صکن بود
 هدیه ویرنه بوحلال در قبول لایاس در این مسعود دن هدیه ده گره
 نقل اولان نوز عا در دیر خزانه المغنبین ده ایدر بوقاضینک غیره در
 اما قاضی هدیه قبول ایلیه الا قضا دن اول هدیه ویرن دن اول هدیه
 مفداری یا اقل اولور خصومتی اولد و غنی تقدیر جه خلاصه ده ایچنه
 و فیر بر ایدر دیر شرح خصافن ایدر هر کسکه که عمل مسلمین دن بر عمل
 موئی والا که هدیه قبول ایلک ده انون حکمی فاضیه کیکه کبیرد بر قدر
 شرحی قطع ایدر رشوتله هدیه بیتن فرق او در که رشوت کذوبه

معین اولن شرطیله ویرد کیدر هدیه شرطی ویرن در قاضیه دعوت
 عامیه اجابت نسنه بوقدر سنت دکنی کبی و اولتک کبی دعوت خاصیه
 اجابت اینمیه خاصه بود که قاضی حاضر اولماسه اولی دعوتی اینمیه لر
 مسلمانلرک مرض اولان عیاده این و جنازه لره حاضر اولاق کلوب
 مصالح مسلمین مقل ایلیه **عاشر** قضیه استماعنه و ادرسه خصایه سلام
 ویرمیه انلردخی قاضیه سلام ویرمیه لر قاضیه جواب لازم اولماز اما
 محترمه در سلامی الین الماسن اولور **ثانی عشر** خصایه اولسه فصل خصوصاته
 باشلیه خصاف قرعه این قنقنک اول کورسه اکا ابتدا این تطیب
 خاطر و نقی تمت ایچون دیر مبسوط سرخین مهمان غویای تقدیم این
 مزاحمه اولورسه دیر **ثالث عشر** وصف حال بزوب ویرن لره مجلس
 قضا ده المایه غیر مجلس الیه اوقیه اگر نفسی اوزرنه اقرار اولورسه
 انوکله مواخذ قلمایه **قضیه** **نهار** طریقه تفتیش در ادب قاضی خصافن
 اکی کسکه قاضیه کسه دلوسه قاضی مدعی اولاندن دعوی ندر دیوسو
 ایلیه امام محمد قولدر اگر دعوی یازلمش دکلیم یازده بلا زیاده ولا
 نقصان و تامل ایلیه اگر دعوی صحیح دکلیم مدعی علیه دن جواب
 صورمیه مدعیه دعواکی صحیح ایله دیه خصاف و بکون قوی من
 القاضی دیر اگر دعوی صحیح اولورسه یوزن مدعی علیه قله مدعی
 کیفیت دعوا سن دیه و جواب صوره اگر اقرار ایدر اقرارن یاز
 زیاده ولا نقصان نازمجه دعوی یازد و غنی کاغن یازد و مقدره

امر این اقرار نون عهد سندن کله . ادب قاضیدن یتش التخی
 باید ایند که ابتدا حاضر یازمق عادت دکلری مدعی خاطر نندن دعوی
 ایند ری خصم جواب ویروردی . قاضی دعوی خاطر نندن حفظ ایلدی
 وحکم ایند ری اما بوخیلی مشکل اولماغن این سببیه محاضر احوال
 ایلدی اندن صکره قضاة دن کسسه ترک ایتدی چون قاضی خصمیک
 اسمن ونسبن یازمق دله . اگر اسم ونسبیه بلورسه فلان بن فلان
 اقرار ایلدی فلان بن فلان ناچون دیویازه اگر اسم ونسبن بلسه
 آدم فلان بن فلان در در بن کسسه اقرار ایلدی دیه اگر چیلده لیت
 یازمق دله یازه . مدعی دعوی تمام قلقدن صکره اگر مدعی علیه
 انکار ایلرسه انکارن یازه زیرامدعی علیه انکارن بلسه چون
 احتیاج اولور . مثلاً و دعت دعوا سن ایلر مدعی علیه انکار ایلر اندن
 صکره رد یا ملاک دعوا ایلر مقبول اولماز . بس انکار یازمق
 لازم اولور اما شرط بود که هر نسنه که یازه بونلرک لفظن و عبارتن
 یازه تغییر ایلر . تمام ایتد و کدن صکره یازد و سن مدعی و مدعی علیه
 اولانه اوقوبه ایلر در در لرر یازد و غن حفظ این اندن صکره
 مدعی علیه انکار ایلر مدعی علیه قاضی خصم انکار ایلر شاهدات
 واری دیه اگر وارد در مجلس حاضر در پر سه بالا اتفاق آند ویرمیه
 شاهد لوز طلب ایلر اگر مجلس حاضر دکلر در در پر سه
 مدعی بین طلب ایلر سه بین ویرمیه . امام اعظم قوی اوزده امام ابو

یوسف قول اوزده بین ویره . اما امام محمدن قوی مضطربدر . مدعی
 شاهد لرن حاضر ایلر بر بر سوال این شاهد تلرندن ونه نسبه شهادت
 ایلر سزید و نه وجهله طانلق ایلر لود کلیه . اگر شاهدات
 بری لازم اولان اوزده تفسیر ایدوب مقبول اولور شهادت ایلر
 اخر شهادت ایدن بندخی انون کی شهادت ایدن دم دیه قبول ایلر
 لازم اولدوغی کی بیان ایلر . امام شمس الایمه الحلوانی بواجای
 قبول قلامق امام محمدن طریق احتیاط در دیو . اما بزوم یا نمرده
 بر شاهد که ابو شهادت ایدن شاهد آخر بو شهادت ایتد و کی نسبه بندخی
 شهادت ایلر دم دیه کافی در دیو . بعد ایلر مختار بودر که تفصیل
 ایدن یوز . اگر شاهد فیصح اولوب اول شاهد کی شهادتن بیان قادر اولر
 اجمالی مقبول دکلر . امام شمس الایمه السرخسی ایلر مختار بودر که بر
 نوعله دخی تفصیل ایلر . اگر قاضی خیانتا کیلوب کذب توهم ایلر سه
 هر شاهد تکلیف تفسیر ایلر . اگر خیانت و کذب کلمه تکلیف قلمایر
 رایله عمل ایلر امام محمدن بودر که هرگاه که شودن قاضی کذب توهم
 ایلر سه شهودی تفریق ایدن . زماندن و مکاندن سوال این اگر کذب
 توهم ایلر سه تفریق لازم اولماز . اگر شهادت صورتن کاغذ یازسه لو
 شاهد و یا اجنبی اوقوسه اندن صکره شهادت ایلر دم که بومد عینک
 بومدعی علیه اوزرندن کاغذ و اوقون حقی وارد در دیه شهادت
 درست اولور . شاهد حاضر اولانه شهادت ایلر اوج نسبه اشارت

مطلوبه

لا یندر و شرط در مدعیه . و مدعی علیه اولاد . و مشهودیه اولاد
 اگر شهادت غایب و یا میتا و زنده اولاد انوک اسمن و یا باسی اسمن
 و تبین جتنه و یا قبیله بدیشد رمنک و یا صناعتن و یا برشته که
 انوکله اکلنه بیان ایلک شرط در . اقسام تعریفن ذکر اولونه کرک
 چون شود مدعینک دعواسته موافق شهادت ایلیه شهودن اسمن
 و تبین یاز . اگر شاهد لری بلرته محله لرن و یرون ذکر این احوال
 تعدیلان شاء الله ذکر ایدیلور . اگر مدعی شاهدیم یوقدر باراد رکین
 غایبدر دیه برین طلب ایلیه قاضی مدعی علیه برین ویر . دعوی
 اقضا ایتدو کی کی **قضیه ثالثه** احضار خصمن و محضر کوندر مسکن
 ادب فاضلک و توزنجی باندن ذکر ایلر که قاضی کوفه سعید بن اشوع
 الصابری خاتمه ارجب القاضی سعید بن اشوع فاذد و رشتدی کاغدن
 مهرایدر کوندر دیر . بوندن عادت اولدیکه قضاتک بعض مهر ارسال
 ایدر بعض برپاد کاغذ یازر کوندر . خصاف مختاری یودر که اکر مد
 علیه شمرده اوله قاضی انوک احضار یچون مهر کوندر . اگر خارج مرده
 اولورسه محضر کوندر . حالبا قضاة عکس اوزرند ایدر شمرده اولاند
 محضر خارج اولاند علامت کوندر در . امام ابو یوسف ایدر اگر برکشی
 قاضیه کلوب فلان کسند ایلد دعوام وارد دیه محضر طلب ایلد
 اول کسه شمرده اوله قاضی مدعینک دعوی حقدر باطلدر ایلد
 قاضی محضر کوندر مدعی علیه حاضر اول . بواسطه آنله در قیاس مجرد

۱۶
 دعوی ایلد محضر کوندر مکدر . اگر شهادت خارج اوله مجرد مدعی دعوا سیده
 ارسال ایلد مصره بعید اید . اگر شهادت قریب اید کوندر . قریبله بعید
 اورقاسندن حد فاصله بودر که . اگر مجلس قاضیه حاضر اولوب خیمه جوار
 ویرد کدن صکر منزله وارد بلورسه قریبدر . اگر یولدن یا بنق لازم کلورسه
 بعیددر اما مسافه بعید اوله مدعی محضر طلب ایلد بعض مشایخ ایدر
 قاضی مدعی اولاند دعواسته موافق بیند اقامت امر ایلد اگر شود کوندرسه
 مستور الحال اولورلورسه دخی محضر کوندر . خصم حاضر اولاند
 دعوی ایلدیه کیر و طابق د کلیه . بعض مشایخ مدعیه دعواسته کوره بیند ویر
 دیر . اگر برین ایدرسه ادم کوندر . اگر نکول ایدرسه کوندر میه دیر .
 بعضلر ایدر مدعیدن قاضی استفسار ایدن که احضار ایتنک اسند کک کسند
 مابین کزده آلم و صاتم و یا مضارب و لمشیدر دیر . اگر بونلردن برین
 تفسیر ایدرسه ادم کوندر . والا کوندر میه . اولکه روایت اصح در
 اکثر قضاة بونوک اوزرند در . بوار ایه کلجخه خصافن مذکوردر خط
 مختار بودر که استفسار ایدن . اگر مابینلرندن اخذ و اعطا و معامله وارسه
 کوندره . والا کوندر میه . خزانه الوافعاتن ایدر . اگر مدعی علیه بن قاضیه
 وارمازم . اما هر نشنه که شرعاً بنم اوزرده متوجه اولاند مدعی بنسلیم
 ایدر میه دیه قاضی جبر ایلد احضار ایدن . عورت وار محضر کوندر مسکن
 برابردر . کمراد مرضی اولاند عورت مخدوره اولاک ضروری اولاند
 طاهر چغمایه بونلر محضر کوندر میه . اما مشایخ محضر کوندر که مانع اولاند

مرضك مقدارند اختاره قايتمشردر. بعضا ببيان كلك ممكن اوليه طوره
 بندر مكله يا ادم طاي نماغله كورسه لرمض زياده اولادير. بعضا زياده
 محكيه كلك ممكن اولمايه طوايه ادم طاي نماغله كلك وكي وقت مرضي زياده
 اولوشرط لازم دكل ديرلر. ذخيره ده بوقول ارفق واضح درديرينه ده
 كودر كه اكورن كند و مهماتي اچون و خام اچون و بوكه بگورسته اچون
 اوندن طاشر چقه ايجني ارلايد اختاره ايله مخدم دردير
 باب توكلن باقى تفصيل ايديلور. **قضية رابعه** قسويه
 بين الخصمين ده در. هدايه ده ايدر. قاضى خصميك اورتاستند
 وكندونك آنلر توخمنن ونظرده برابر ايدن. وتلقين حجت ائيمه يوزلرينه
 كليمه و مزاج ائيمه. مزاج قاضى اولمايه منهي در قاضيه بطريق اوليه
 مجلس قضانك غيرده دخی خصميك برسيله سويلشميه خصميك برسيله
 مجلس دخی اخر خصوصه متعلق سويلشميه. يوزن يره ده خصميك
 برن بريانته برن بريانته آلمايه. واكيس دخی بريانته آلمايه. زيرا
 صاغ طرفك صول و زر نه فضلى وارد در. صورت ثابته ده برسي قاضيه
 اقربا ولور بتجسس ايدر اكر بر كشتن پادشاهه خصوصتى اولسه
 پادشاه قاضى يانته او توره. قاضى لايق بودر كه يرندن فالقه خصم
 قاضى چنه او تورب قاضى قادشولر نه او توره ناسويده بين الخصمين
 بولونه اين هام ايدر بومشله دلات ايدر كه قاضى كندوي تفليد اندكي سلطانك
 اوزر نه حكى جابر اوله. هدايه و بتجسس نقل اولنانك غيرى ادي قاضيه

مطلب نسيبه بين الخصمين

الواقعاتن خصمين قاضى او كند اكي دري و زر نه او توره مرعي او تور يا
 چومسه لوقاضى منع ايليه. دعوايي چوغلسه باب پنجم ادب قاضيه اول
 كتنله ايندا ايند در مقتدي مين قولند خصاف قرعه ايدن دير شمل لايته الشرا
 مقتدي مين قولي احسن خصاف قول حسنه دير مجلس قضاه شهوده كورلجك
 وينيله اولاجق قضاي اولسه و غربا و ناساجع اولسه قاضى درسه شهود له
 اولاجنى تقديم ايدن. اكرام شهود له مامور اولدو و چون درسه يمينله
 اولاجنى تقديم ايدن فصل آسان اولدو و چون درسه غربايي تقديم ايدن.
 تاخير له ترك حق ايدوب غربا كلك احتمالي اولدو و چون درسه نسا
 مهماتن تقديم ايدن بونلر امر ستر اوزره اولوب اولرندن قرار له
 مامور اولدو قلوي اچون. ادب قاضيه نسويه ده بو حكايتي ايدر كه
 بركون امير المومنين عمر ك خلافتي زمانند عمر رضى الله عنه ايله اتى بن
 كعب اورتاستند بر محوطه ده منازعه اولوب هر بري ملكيت دعوا سن
 ايندي زيد بن ثابتى حكم ايتديلر. و او ينه وارديلر زيد بن ثابت عمر
 كردى ايندي يا امير المومنين چون بى آنند طلب ايلدن دبدي
 عمر ايندي فى بيته يوقى الحكم. پس عمر يا ستوق قودي بوندن او نور
 دبدي عمايتدي هذا اول جورك ديدى. هر برسي زيدا و كند او تودو
 خصوصتون قطع ايلدى. بو حكايتده بر چنده اشاره وارد راول بودر كه
 اصحاب بكاد اورتاستند خصومت اولدى اكر چه انهار حق اچون ولما
 محمول ايسه ده ثانی حکيم جابر اميش. ثالثا ما من دعوايى اوله كندو

حكايت حضرت عمر رضی الله عنه

حکم اینیوب اخری حکم اینک کرک ش. رابع حکمی بانه طلب اینیوب و نه
 وارمق کرکش. خامس احد خصمینه حاکم تعظیم جائز دکلش بسود شمس
 الایمه السرخین بوحدنیک بیانده آیدر تسویه خصمین لازم آید و یک
 زید بن ثابت خفی دکلدی اول اجلدن که فقهد مقدمدی و فقاہتله
 معروفدی حتی ابن عباس حضرتلری. بو قدر کماله زید دن استفاد.
 آیدر دی واته بندکن رکابن لوتردی اشرافه بویله ایتیمکله سامورز.
 دپردی. انما زیدک خاطر نه بوکلدی که تسویه بین الخصمین ده حکم فایض
 بجای و لمایه. واکرام کرمان. بر موجب حدیث. اذا اتاکم کریم قوم فاکرموه
 مند و بدر. بواجلدن عمر رضی الله عنه و سادہ قودی. امیر المؤمنین
 بوندن ایله ایتیمکی حسن کورمدی. هذا اول جورک دیدی بوحدنیک
 آخر نه کتور که چون امیر المؤمنین. عمر بین متوجه اولدی. زید بن
 ثابت اونی بن کعب دن یمنه شفاعت ایلدی. پس عمر رضی الله عنه و هذا
 ایضا دیدی یعنی بودخی جور دردیدی. وایتدی یمن ایلرم اندن
 اونی بن کعب ترک خصومت ایلدی. امیر المؤمنین عمر هذا ایضا دیوا اول اجلدن
 دیدیک حکم احد خصمینه دلالتله و صراحتله میلدن اجتناب واجبد
 مجلس شفاعت مجلس حکومت غیره ر. بو حدیث بر پنجه قوایدی دخی
 متضمنه تا مثل صادق له معلوم اولور. ثم الفتا ویدن آیدر که برادر له بالبناء
 عم او تاسند خصومت اوله لایق بود که قاضی دفع ایدن حکم تعجیل
 ایتیمه شاید که صلح ایدن لور دیر. بو خصوص قاریه مخصوص دکلدر ^{اجانده}

دخی بو معامله ایدن اول اجلدن که جائز که بغض و کینه پیدا اولور فساد
 باعث اولامبوسط سرخیان مند و بدر که قاضی خصمای صلحه دعوت ایلید
 خصوصا موضع اشتباه و التباس دیر. لاجن فی کثیر من نخیهم لامن
 اس بصدقه او معروفه و اصلاح بین الناس **المجلد الثالث**
 اخذ کفیل و سلامه زستند در. خضاف ادب فاضلدن بکرم طقوزنجی
 بایده آیدر مجرد دعوائله مدعی دن کفیل بالنفس المافن متقدمین
 و مناخرن اختلاف ایلشله در. امام اعظم و اصحابی بورد که برکش
 برکشیدن حق دعوی ایلسه و شهودم شمرده حاضر در دسیه و طلب
 کفیل ایلسه یا شهود دکلشوب تعدیل اولنمادن مدعی علیه دن کفیل
 بالنفس طلب ایلسه کرکه مدعی علیه معروف اولسون کرک اولماسون
 دعوی ایلدوکی نشه کرک حقیر کون خیطا و سون قاضی کفیل له مدعجون
 امام مجرد دن نقل ایدر که. اکو مدعی علیه معروف اولوب بو مقدار نشه دن
 فاجحق کلنیمه یاد دعوی اولنان حفر اوله بو مقدار نشدن کسنه فاجر
 اولیه کفیل ویرد یوجیر ایلیه. اگر کند و دن کفیل ویرسه آلا سر.
 ونه مقدار زمانه دن کفیل ویر بوندن دخی اختلاف ایتشله در صحیح
 بود که اوج کوندن کفیل لالو. اگر هفته ده برکون او تور دره یدر کوند
 کفیل لالو اکراون یش کوندن ویرا و تور دره اون یش کوند کفیل لالو.
 ذخیره آیدر اکو دراهم. و دمانیر با حنطه و شعیر. یا خود بر معین
 نشنه او کبی قول کبی یا خود غصب یا فرض یا بوک بکتر نشنه دعوا سن بندر

مطلب فی طلب الکفیل جاز

مطلب فی اقامه نذر الکفیل

شهودم یوفدر یا غایب در دایه قاضی کفیل ویرد یوجبی ایلیه . اگر شهودم
 شهرد حاضر در دایه نفسنه کفیل الی . امام اعظم فائده اوج کونه
 اما بین فائده قاضی و نور بنجه علما بو اختلاف عصر و زمان در جت ویرضا
 دکلدر دیشلرد . حکام ابو حنیفه زمانده اوج کونه بر حکومنه او تورلور
 صاحبین زمانده جلوس حکام مختلف ایدي . اما ابو یوسف الفاضی اول
 هر این بر کون . و اخرین هر این اوج کون او تورلور دي . اما اوج کونه
 تکفیل خلقه اوفق در بیروم زمانده . اگر کفیل مدعیه مدت تمام اولتوب
 مدعی علیه تسلیم ایتیم مراد ایلسه قبول ایله سه الذه در . کتاب شرط ده
 ایدر کفیل الماعده مدعی طلب ایلک شرط در . اما علما اینشلرد که مدعی
 عالم اولسه احوال خصوماتی بلسه شرط در . اگر جامل اولسه قاضی مدعی
 علیه کفیل ویرمک امر ایلیه طلب ایلمنه دخی . ادب قاضین ایدر
 اگر مدعی علیه مسافر اولسه قاضی کفیل ویرد یوجبر ایلمایه تامنضرا و لمایه
 بوکه قاضی محکمه دن قانچده مهلت ویره . اگر مدعی بنیه کتور رسه فیها
 والاصاتی ویره . بو اول وقتدر که قاضی مسافر ایدر وکن یله اکیلمنه
 مدعی دن سوال این . اگر مسافر در دایه سه جواب اولکه کبیر مهلت
 ویره . اگر طالب منکر اولور سه اختلاف واددر بعض فون مدعی نکدر
 دیر نیز اصله متمسکد راصل شهرد اقامتدر . بعض مطلوب یک کوه سه
 ولباسنه نظراین . اگر سفر لیا سیله ایسه مسافر طوطی لو اگر لیا سدن
 معلوم اولمنه یولدا شلر نه قاضی آدم کوندر . ^{معلوم} تا که اول بعض

مطلب لازم

مسئله لازم

ایدر قاضی مطلوبه سوال ایندوب کلیمه سفر ایدرس دیه فلان قوسله
 دیره انلوه خبر کوندر که فلان کسسه سزکله سفر کیدرمی اگر کیدر دیر
 مسافر فی ظاهر اولور . و لیکن بوند دخی اختلاف واردر .
 سرخیسه ایدر آخر مجلسه دن مهلت ویره . اگر شهود کلور سه فیها و الا
 قویا لوکن . امام طوائی نه وقت کن چکن رفیق لرندن خبرا لای . اول وقت
 دن کفیل الی . اگر معلوم اولماز سه مقیم کبی اوج کونه کفیل الی ویر
 اگر طالب مطلوب او زرنه فصاص نفیس باقصاص اطراف یا حد قذف دعوی
 ایلسه شهودم حاضر دکلدر دایوب کفیل طلب ایلسه جبر این اوج کونه
 کفیل ویرمک شهودن احضار اید بنجه بو اما بین قولدر . امام اعظم جبر
 اتمیه لر دیر . اگر کند و دن کفیل ویره ورسه جایزدر . اما حدود و حاله که
 حق الله اولاحد زنا و حد شرب خمر کبی بالاتفاق کفیل ویرد یوجبر
 اولنمایه . اگر فصاص و قذف بر شاهد عدل یا اکی مستور الحال
 شهادت ایلسه قاضی مطلوبی جس ایلیه بو امام اعظم قولدر . اما بنی خلاصه
 اوزره در . اما بر شاهد که مجهول الحال اوله قاضی بلسه انکه شهادت یله
 مطلوب جلس اولنماز . بالاتفاق خطایله قتل دعوی و خطایله جراحت
 دعوی و مال دعوی برابر در کفیل ویرد یوجبر اولور دعوی غیر
 دخی بو محکم در . اگر مطلوب بر کسسه کفیل ویره طالب ثقه دکلدر بو
 راخی اولمایه قاضی مطلوب دن ثقه کفیل **تعریف ثقه** اودر که معلوم
 اول . با تاجر اوله معلوم دکانی اولکه کونتمک احتیالی اولمایه . اگر کرا

مطلب
فصاص نفس اچون طلب کفیل

مطلب
حقوق الله و بالاتفاق کفیل

مطلب
تعریف ثقه

ايله حجرده او توردند نفعه دكلدر . اگر مطلوب كفيل ويرمكدن ايا
 ايله فاضله طالبه كچه وكوندز مطلوبه ملازمت ماردين ملازمت او درك
 مطلوب هر قند كدرسه طالب بنفسه بيله كن به امينن كو قندم . اما
 مطلوبی مصالحن كورمكدن و عملنه اشتغالدن منع ايليه . ملازمت بو
 دكلدر كه مطلوبی بربرده خورده لو بوجس در . اگر مطلوب او نه كرمك
 دسه بيمك وضوچك وابدست الماق اچون طالب منع ايليه . واون
 بيله كرميه اوي قابوسند او توره چند وغي وقت اسلوب مذكور اوزه
 ملازمت ايد بوجله ادب قاضيه خضافت منقولدر . اما بزم زمانه
 ملازمت مسئله يي بالكله منور كدر . خزانه الفتاوين كورر كچون مطلوب
 اونه كتمك دليه طالب ذنبيله كن والا طالبيله اوي قابوسند او توره
 زيرا اونه كرمه بر اخر قبودن قاضق احتفالي واردر . ذخيره ده كتاب
 قضا دن اونا وچي باده ايدر . اگر مطلوب كفيل بولما دمرديه قول
 بونكر قاضی حيس ايلمايه قضاة مناخويندن بعضن بوسورتد جس بجاب
 اينديلر بود چي ادب لقاضيه واردر . اگر مدعي منقولاندن اوليه
 غلام و كيترك كبي وطوازي كبي قاضی مطلوبه ايليه كه هم نفسنه وهم مدعي
 كفيل ويرم والا مدعي هم مطلوبه وهم بونسته لزه بيله ملازمت ايد
 زيرا اقامت بينه بونسته لوك حاضر او لما سنه موفوقدر . اگر مدعي عليه
 بونسته لزه كفيل ويرمه و نفسنه كفيل ويرمه . اما وکیل تعين ايله
 كه مدعي دعوا سنه جواب ويرم اول وکیل دخی نفسنه كفيل ويرمه فاضله

قول ايليه بوا ما بين قولنه بناء در . زيرا اما بين قائم نوكل خصم
 رضايي و لما دين جائزدر . امام اعظم قائم جائز دكلدر . پس مطلوبه كفيل
 ويرم كچرايد ل . ادب قاضيه دن اون بشي بايد كورر كه دايه و عرض
 دعوا يي صورتدن مدعي طائفه كورر سه تعديل دن او كدن قاضيه دن مدعي
 بر امينه اصهارلق طيل ايله اول وقتكه مدعي عليه كفيل ويرمكدن وخصومة
 وکیل ايتكدن ايا ايليه قاضی مدعي عليه نظر ايليه . اگر تلف كار ايله
 مدعا يي تلف يلك خوني وار ايله قاضی مدعا يي بر عدل كسينه اصهارلق
 اگر صحت كورر سه بوا حسن در . اما اگر مدعي عقار ايله ياد دين ايله
 انحق نفسنه كفيل ل . اگر دعوي وصايت يا وكالته اوليه وصايت ووكالته
 ثابت او لما نيجه وصي ويا وکیل اچون مطلوبه كفيل ويرم كچرايتميه ل . اگر
 وصايت ووكالته شهادت ايله ل . اما تعديل اولماسه كرو جبر اولماز
 اگر وصي ميت يا وکیل او ذرته كاداء ساله وکیل اوليه دعوي ايله لوما دكم
 وصايت وكالت ثابت او لمايه بونلردن كفيل الماغه قادر او لماز ل . اما
 انباتدن صكن قاضی بونلن كفيل ويرم بوجبر ايليه . مدعينك حقه ثابت
 او لما نيچون . اگر تركه ميتدن وصي لذن لذن او لما زسه ده وارث دخی
 بوحكم . اما اگر وارث تركه ميتدن ير شخص او ذرته اولان حصه سن
 دعوي ايله وراثتي ثابت او لما ذن مقدم قاضی كفيل له وادني لوك
 ووصي او رتاسند فرق بودر كه وارث كند وحقن طيل ايد و بوعوي ايدر
 پس خصم اولور . وکیل ووصي بونك خلافي ذخيره قضا دنا ونا وچي

که برکنند بر شخص اوزر نه
دعوی ابله که بودند بر غلام
صافون الدم بدین معانی
مکن بدکنه هم اوزر نه
غلام که ملکین دعوی اوزر نه

الحمد لله

مطلوبه لازم فی البیض

باب آخر ند مستقی دن ابن سماعه تک ابو یوسف دن روایتیله نقل
ایلر که یو قاضیه با یودن کفیل الی القاس ایلر که اکراول مدعی بو غلام
مستحق اولور سه بن ثنه رجوع ایدم دیسه با یغ کفیل ویرکدن ابا ایلر
امام ابو یوسف بیور که بطریق الاستحسان کفیل النور اگر غلام طالبک
الندن استحقاقله کدر سه ثنه رجوع ایلر قیاس بودر که دَرَکَه
رجوع دن اول کفیل النما یو امام اعظم قولدر **المجلس الرابع** بین
بیاندر دریدی قضیه مشتملدر کوهی بین دن اجتناب
وتعلیل بیاندر در قال الله تعالی ان الذین یشترون بعهده الله وایمانهم
ثمنا قلیلا اولئک لا یمسک فی الاخره الی قوله وکفر عذابکم
وقال بنی م من حلف کاذبا دخله الله النار **دعوی** و قال عثمان
الیمین الغوس من جمله الکبایر ادب قاضیدن فرق طوقوزنجی
باید ایدر بلاناندا غظم کجایر دندر بلکه چون خصم بین متوجه
اولا طریق اودر که قاضی انواع وعیدی ذکر ایدن و اندا چکدن قورقده
تا امتناع ایدن لریمیند نته که حضرت رسول م ایلدی هر مهده که
بین لازم اولاقاضی مختیردر درسه تعلیل ایدر درسه ایلر بعض
علما مدعی علیه حان اعتبار ادر اگر صلاحه معروف ایه تعلیل ایتیه
اسم اللهه اکتفا ایدن اگر غیر صلاحه معروف ایه اکتفا
ایتیه دیو بعض مدعی حان اعتبار ادر اگر مال عظیم ایه تعلیل
ایدن اگر حقیر ایه اسم اللهه اکتفا ایدن دیو اما احتیاط کرن بین تکرار

اولیه

اولیه مثلاً بالله الرحمن الرحیم بریمین در . والله والرحمن والرحیم
اوج بیندر اما صفت تعلیل خصاف ایدر والله الذی لا اله الا هو
عالم الغیب والشهادة هو الرحمن الرحیم الطالب مدرک الذی یعلم
من السر ما یعلم من العلانیه که بومده عینک سنک اوزر کن و قایتکن
بود دعوی ایتدی وکی مال و بعضیه بوقدر دیر کل ایلر بعض جمع ایتکن احوط
شرح وقایده صفت تعلیل بومله دیر که بالله الطالب لغالب المدره
المهلت الحی الذی لا یوت ایداعمل قضاء بونک اوزرند در ایلر بومین
مسلماندر در یهودید بالله الذی نزل التوریه علی موسی ونصرانیه
بالله الذی نزل الانجیل علی عیسی و یحوسیه بالله الذی خلق النار
دیدر وسایر کفریه بالله دیر ذیرا جمیع کفر الله اعتقاد ایلر
قال الله تعالی ولئن سألنهم من خلقهم لیقولن الله یودر کفیل
ادب قاضی خصاف مندر کوردر . امام حرم کمال پاشا زاده اصلاح
وایضا حدیثی بکنوا یتکریمه دلالت ایلر دیر . دهریه الله اعتقاد
ایلر . انما یمین دهریه دخی بالله دیر . کفر نک معایندن بین ویر
الله اسمیلر بر اسم دخی ذکر ایلر . ذیرا یمیند مقسم به تعظیم وارد
حسن دن منقولدر . الله یلان اندا یحک بنم یا من احسن در غیر دیر
راست آنددن دیر خلاصه ده و غیره کورر که طلاقه وعناقه یمینی
وایمان مغلطه و زمانله و مکانله تعلیل اکثر مشایخ بخویر ایلر مشددیر
انما هدایه ده فی زماننا طلاقه وعناقه یمین جایزدر . اگر نکول ابله قاضی

حکم ایلیه حکم ایلسه نافذ و لماز دیو . فصول عمادین بین ایلان قاضی شدن
 غیر برده معتبر دکلدر نکول معتبر و لماز و غی کی **فضیه نایه کیفیت**
استخلافه در بو اون بر حکمی مشتملدر . حکم اول او مواضع بیانند در که
 بین علم اوزده میدر با بتات اوزده میدر . یعنی قطع اوزده میدر کما
 ذخیره دن اول فصل بیند عمادین اون سکرخی فصلان کور در که هرگاه
 که دعوی مدعی علیه من کل الوجوه فعله اوله مثلاً بونسته بو شخص
 بندن او غرضشدر یا غصب ایلشد در دیو دعوی ایلیه بین قطع اوزده در که
 او غرضش غصب ایلدم دیو بین اید . اگر دعوی غیرک فعله اوله من کل الوجوه
 مثلاً بومبلغم بونک مورثی ذمتشدر در یا خود بو عینی بونک مورثی بندن
 غصب ایلشد در دیو بین علم اوزده اولوز بلزم دیو بین اید فصوله
 محیط دن نقل ایلر که اگر برکسته یه مورثدن بر قول میراث قاله بر شخص
 بو قول بنم نکدر در دیو دعوی ایلسه شهودی و لماسه مدعی علیه علم
 اوزده بین ویره که بو قول بومذعینک اید و کن بلزم دیو . تنه
 الفتا وید . اگر تخاصمین اختلاف اید و ب مدعی علیه بو عین بنم الم
 میراث در یا بامدن قالمشده و بین بنم اوزده علم در دیو مدعی
 میراثدن دکلدر بین اوزده که قطعه در دیو بصورتدن قول قول مدعیله
 مدعیه علم بین ویره بالله بو عین بونک الم میراث اید و کن بلزم .
 دیو بین ایلیه ذوالیه بتات اوزده بین ویره . اگر مدعی بین
 ایلسه مدعی علیه علم اوزده بین ایلیه . ادب القاضیند دخی بو

عبادتله مذکور در . فصول ایدر اگر برکسته بر شخصه بر قول با غشله
 اول دخی قبض ایلسه یه خود بر قول صاقت و تسلیم ایلسه برکشی نکدر
 دیو دعوی ایلسه شهودی و لماسه مدعی علیه اولان بتات اوزده
 بین ویرمک کون . امام شمس الایمه الحوانی ایدر بر اصل مستقیمدر که
 جمیع مسائل غیرک فعلی اوزده اولان تخلیف علم اوزده در که عینله
 رد صورتدن . مثلاً مشتری دعوی ایلسه که بو قول او غرضش ایلشد در یا خود
 قاضشدر بنم الم و بایع المذکون دخی بو عیب وارد در دیو مدعی مشتری
 المذکون عیب ظهور ایتدکن صکر با یعه بتات اوزده آند ویره که بالله
 بو قول سنونک لکن او غرضش ایتما مشدر . یا قاضا مشدر در یا ماخر لا
 یزد وی بواصل اوزده بر حرف زیاده قلدی ایتدی که کند و فعله
 تخلیف بتاتدر غیرک فعله علم اوزده در . مکر که بو که برنسته متصل
 اید . عیبله رد فصل طائز قالور زیر امیسی عیب دن سالم تسلیم بایع اوزده
 واجیدر که یا صامن اولدیکه بیعی سالم تسلیم اید پس بین غیر فعله
 راجع اولماز کند و فعله راجع اولور که صامن اولمشدی کند و فعله
 متصل ایتش اولدی غیرک فعله اما اگر دعوی من کل الوجوه مدعی علیه
 فعلی اوزده اولماسه من وجه مدعی علیه فعلی اوزده من وجه غیر
 فعلی اوزده اولسه مثلاً فلان نسبه یندن صاقتن الدک یه اجاره ایلله
 الدک دیو دعوی ایلسه مدعی علیه انکار ایتسه بوافعال اکی کشه
 بنشد اولور بصورتدن غیر فعله اعتبار ایتنر لو تخلیف بتات اوزده

اولور. فصول ایدر اول مواضع که تخلف بتات اوزره واجب اوله
 قاضی علیه بین ویرسه معتبر دکلدر خلاصه ده حق بین بتات باقی در
 دیر. اگر بین علم اوزره واجب اوله قاضی بتات ویرسه علم اوزره
 بین ساقط اولور. فصول قاضی خصم طلب ایلکسوزین مدعی علیه
 اولان بین ویرسه بعد خصم بین طلب ایلسه ثانی بین ویرسه لر.
حکم ثانی بین حاصل اوزره اولان. و سبب اوزره اولان مواضع
 ذکرند در. بومسئله بر قاج وجه اوزره در مدعی علیه بین
 دعوی اید. یا بر عین حق دعوی اید بونلردخی اکیدن خالی دکل.
 یا دعوی مطلق اید یا بر سبب ذکر اید اگر دعوی دین ایلوب سبب
 بیان ایلر نه حاصله بین ویرسه. بالله مدعینک سنوک ذمتکن بود دعوی
 ایتد وکی مالک کلی ونه بعضی یوقدر دبه بونک بکیدر. اگر عین
 ملک مطلق دعوی ایلر سه سبب ذکر ایلر سه بین حاصله ویریلور که
 بالله بوعین ونه بعض مدعینک حتی وکلیدر دیه. اگر سبب ذکر اید و
 دعوی ایلر سه مثلاً قرض و یا شری سببیه دین دعوی ایلر سه یا سبب
 دیا حبه سببی ایلر عین دعوی ایلر سه یا دعوی غصب و دیعت یا عاریت
 دعوی ایلر سه ظاهر و ایتد حاصل اوزره بین ویرسه. سبب اوزره
 ویرسه. مثلاً بالله قرض ایتد یا غصب ایتد دیمیه امام ابو یوسف
 روایتد که بوضو رتد بین سبب اوزره ویرسه. صدر الشهدا بور وایتد
 مطلق کور مشدد. ابو یوسف نسبت ایلشد. شمس الایمه الحلواتی ابو یوسف

بر روایت دخی نقل ایدر که اگر سبب انکار ایدر سه سببیه بین
 ویرسه بالله قرض ایتد کی دیه. اگر بینم اوزر من دعوی ایتد کاک یوقدر
 دیر سه حاصله بین ویرسه. بالله بینم اوزر من دعوی ایتد وکی ننه بود
 دیه. ادب قاضین خصم ایتد یوا حسن اقا ویدر دیر. اکثر قضات بونک
 اوزرند در **سبب** خرا لا سلام بیزد وی لایق بودر که قاضیه تفویض اید
 اگر قاضی مصلحت سببیه بین ویرمک کور سه سببیه بین ویرسه. اگر حاصله بین
 ویرمک مصلحت کور سه حاصله ویرسه. دخی بونله مذکور در در حصر
 علت ذکر ایدر زیرا آدمک بعضه سببیه بین ویرمک بعضه حاصله
 ویرمک اولی در دیر. مثلاً عورت ارا اوزره نفقه عتد دعوی ایلر
 ارمنکر اوله ارا حاصله بین ویرمیه. یعنی بالله بوعورت دعوی
 ایتد وکی وجه دن سنک اوزر که تسلیم نفقه یوقدر دیمیه. زیرا امام
 شافعی قاتند مبتوتیه نفقه عتد یوقدر. پس اگر بین حاصل اوزره
 اوله امام شافعی قوی تا و بیلد اندا بچکه قادر اولور. یعنی سه ویرمک
 کمرک که بالله بوعورت سنوک معتد کد کلدردی بین ویرسه. حکایت
 قاضی ابو علی نسعی ایدر که سفر تن ایدم ابو عاصم عامری بر واردم کند و
 درس ایدر خلیفه سی قضیه دکلر بر عورت ارنک اوزره نفقه عتد
 دعوی ایلدی. ارا انکار ایتدی خلیفه بین عرض ایلدی که سنک اوزر که
 بود دعوی ایلدی وکی وجه دن نفقه عتد تسلیم یوقدر ددی بت
 قاضی ابو عاصم نظر ایلد مرنبه نظر ایتد و کمر ایلدی خلیفه چاغردی که ارا

صور که قتی بخلد تدر. اگر اصحاب حدیث آن ایه بوعورت سندن
 معتد دکلدر دیوین ویریدی. اما اگر مدعی قماش اولوب
 مجلس قضاده حاضر اولورسه. بالله بوقماش بومذعنیک دعوی
 ایتد وکی جعتدن ملکه دکلدر کلی و بعضی دخی دیه. اگر قاش حاضر دکل
 مدعی علیه بوقاش کذوالله اید وکنه مقر اولوب مدعی عینک ملکی
 اید وکنه منکر اولورسه قاضی تکلیف ایله تاکه مجلس قضایه احضار اید
 مؤنت حمل مدعی و زر نه در. اگر منکر اوله و احضاره قادر دکلدر مدعی
 اسن و جنس و قیمت بیان اید و بی تصحیح دعوی دز صکر مدعی علیه بیان
 ویره که بالله بومذعنیک سنوک الکن ذکر ایتد وکی سنه و نه بعضی بوقدر
 و سنوک قاتکن و او زر کن بومذعن بوعین و یا قیمتی و بونلرک بعضی
 بوقیدر دیه. بوجموع فصول مذکور در **حکم ثالث** بیع و شریع
 دعوا سندن در. اگر مدعی محدود و عقار یا قول دعوا سن ایله. و ثنی
 بیان اید و تصحیح دعوی اید مدعی علیه صاند و غنه انکار ایله ظاهر
 روایت که حسن بن زیاد قولدر حاصله یمن ویره. اگر درسه خضاف
 قولی او زره. بالله سنوکه بومدعی او دتاسدن بیع قایم دکلدر بوساعتن
 بود دعوی ایتد وکی سنه ده دیه یا خود یا الله بود دعوی ایتد وکی بیع
 بود ذکر ایتد وکی سنه ده بونلر بوساعتن قایم دکلدر دیه. یا خود
 بومدعی بود دعوی ایتد وکی سنه بیع بیله سنوک او زر که تسلیم بوقدر
 دیه. امام ابو یوسف بوضو رتن یمنی سبیه ویره دیر. والله

بونسنه بونسنه که بود دعوی اید رضا تقدیمی دیه. مگر که مدعی علیه قاضیه
 تعریض اید و بگاه اولور که کشتی بر سنه صا تر کر و اقاله ایدر یا فتح ایدر
 اگر بیعه اقرار اید و بگاه و فتح دعوا سن ایدر سه اثباته قادر اولماز
 متضرر اولور دیه بوقت حاصله یمن ویره. ادب قاضی خضافن
 بویله ذکر ایدر فصول عمادید کتور که مشتری هرگاه که صا تون المقدع
 ایله. اگر ثنی ویردم دیر سه یمن ویره که بالله بوقول یا بعضی بومذعنیک
 ملکی دکلدر دعوی ایتد وکی و جملله دیه صا تاد کی دیوین ویرمیه.
 اگر اداء ثمن ذکر ایتد سه مشتری به ثنی حاضر ایتد مدعی مدعی علیه اوله
 یمن ویره که بالله سنوک او زر که بونلر قبض و بوقولی تسلیم بوقدر
 مدعی دعوی ایتد وکی و جعتدن دیه. اگر بر شخص بر کسته او زر نه بیک
 اقبیه بوقول یا خود بر قفتان صا تدم دیه دعوی ایله مدعی علیه منکر
 اولسه المادم دیه اگر مدعی بیعی تسلیم ایلدم دیو بون طلب ایله سه
 بالله سنوک او زر کن بوقول و یا بوقفتان و بونلر ثنی بوقیدر دیوین
 ویره. بالله بوقالان سنه دعوی ایتد وکی ثمنه الماد کی دیه عقار اجاری
 و غلام و چهار پای جاره سی دعوا سندن و مزادعه و معامله دعوا سندن
 حاصله یمن ویره که بالله سنوکه بونلر او دتاسدن بونلر اجاره
 تامة لازمه یه غیر بیع قایم دکلدر بود دعوی ایتد وکی سنه ده و سنوک
 قاتکن مذکور عقده سببی ایله حق بوقیدر دیه **حکم رابع** رذعیه
 اولان یمنین در. ادب قاضی خضافن یتش و یمنی باید مذکور در که

برکنسته رکشتی قاضیه کتوربا و غلانی یا قفتان یا عیب بولورنسته لردن
 صا تونالدوغی نسته کتوربا ایتسه که بونسته بوکشیدن صا تونالدوم
 بوندن فلان عیب ظاهر اولدی دیسه بومسئله اکی وجهله در عیب
 حقیقی و لا حقیقی دخی یا ظاهر اولایا غیر یی ظاهر اولایا غیر ظاهر دخی باقول
 نسوانله یا قول اطمینانله اکتانله اما حقیقی که ظاهر اولاول قبیلدن
 اولاکه وقت بیعدن بروده حادث اولق احتمالی اولیه قاضی آنی بایعه
 رداین یا بعلک انکار نه التفات قلمیه و مشتری به عیبله ردده حقی
 ساقط اولماد و غنه بین اکی وجهله در یا بایع دعوی ایلید بایع دعوی
 ایدر سه یا لاجماع بین ویره اگر بایع رد عیبین حقی ساقط اولمستدر
 دیود دعوی ایلر سه بین ویرمه ابو یوسف دن منقولدر که طلب ایلدی
 بین ویره بوسایل اخوانله قضیه سابعه آخوند کلور اختلافی ایشلدر
 که بایع دعوی ایتدو کی صورتی که بین متوجه اولایا لاجماع بایع دعوی
 ایلدو کی صورتی که ابو یوسف قوی اوزرد بین متوجه اولورنه وجهله
 بین ویریلور اکثر قضاة بونک اوزردن در که والله مستحک رد عیبین
 اولان حقت بایع دعوی ایتدو کی وجهله ساقط اولما می صراحت و دلالت
 دیه اما عیب حقیقی که ظاهر اولاکن بر حالک اولاکه وقت بیعدن بروده
 حادث اولور اولایا بومقوله ده قاضی بایعه عیبین سوال ایدن اگر اقرار
 ایدر سه که صاندو غم وقت بوعیب واردی دیر سه عیبه مشتری
 راضی اولق و یا براءت دعواسن ایلر سه رد ایلیه ابو یوسف قدرت

روایتدر که مشتری به بین ویرن اگر بایع مشتری الدوغی وقت بوعیب
 بلور دی یا خود بوعیب دن براءت شرطیه یا خود جمیع عیب دن براءت
 شرطیه صاندوم دیوب مشتری دن بین طلب ایدر سه قاضی مشتری به
 بین ویره اما که عیب ظاهر اولما یه اطباء قولیه بلك لازم اولایا طلاق
 و حکم مرضی کی قاضی اطمینانله کوسره بر طیب قوی کفایت ایدر خصومه
 حقتد و یا بایعه بین ویرمکن اما رد حقتد کفایت ایلر اما مشتری
 قاضیه طیبیه کوستر مکدن مقدم بایعه سوال ایلد دیدو کم حالیا موجود
 میدرد کلیدر دیسه اگر بایع یوقدر دیوب مشتری قاضیدن بایعه
 بین ویرمک طلب ایلر اما بین قوی اوزرد بین ویره اما مرا عظم
 قوی اوزرد ویرمه اگر بایع حالیا عیب وارد در دیر سه عیب ثابت
 اولور بعد قاضی سوال ایدن وقت بیعدن بوعیب وارد میدی یوقیدیه
 دیه اگر بایع وقت بیعدن واردی دیر سه بیعی رد ایلیه اگر وقت
 بیعدن یوقیدی مشتری الد قدن صکر حادث اولمستدر دیر سه قول بالیکدر
 بین ایلیه که والله بونسته صاندوم و تسلیم ایدم بوعیب یوقیدی دیه
 اگر نکول ایدر سه اوزردن رد ایلیه اگر بین ایدر سه خصومت قطع
 اولور مکر مشتری نیک شهود اولایا اما عیب عورتلر قولیه بلان قبیلدن
 اولور سه قاضی عورتلر کوسره عورتلر قون توجه خصومتدن بیندن
 قبول ایلیه رد حقتد مقبول اولما ذیر عورت قوی توجه خصومتدن
 ویندن کافی در اکی اوله احوط در اما مرا عظم دن حسن روایتدن

عورتلر قولىله رد ثابت اولور. اما عیب حکمی اولسه قاجق و او غورلق
 و دولولک و دوشکه بول کی. حق خصومت ثابت اولماز مادامک بوعیب
 مشتری لند ایکن ظهور ایتد و کی شود له ثابت اولمايه. مثلا مشتری
 لند ایکن قاجشدر یا او غورلق ایلشدر. یا دیوانه اولشدر یا فرشته
 بول قشدر د بوشادات ایتجه. اگر مشتری نیک شودی و لباسه بایعه
 اند و پرمک دله که بوعیب مشتری باندن ظاهر اولد و غن بلمین
 دیسه امام اعظم قوی او زرنه اند ویرمه قادیان اولماز. اما این قول او زرنه
 و پور اما بوعیب مشتری لند ایکن وارد و غی ظاهر اولسه یا طانو غله
 که بالاجماع در یعنی طانو غله ظاهر اولور بلا خلاف یا خود اما این قول
 او زرنه بایع علم بین ایتک تکو لیلله یعنی بوعیب مشتری لند ایکن
 ظاهر اولد و غن بلمین دیو بایعه بین ویرمه بول اولسه اما مبین
 قوی او زرنه عیب ظاهر اولور خصومت جایز اولور بوعیب قاضی بایعه
 بتات او زرنه بین ویرمه. عیب جنون و الله بوقوی صانک و تسلیم ایلد
 بیعدن اول هیچ دیوانه اولماش میدی دیه جنونک غیره و الله او غورلق
 ایلماشدر و قاجاشدر و فرشته بول قلماشدر بالغ اولد و غی و قدن
 برو بیعدن مقدم دیه. اگر مشتری صابون الد و غی جاریه ایچون حامله
 در دیود عوی ایلسه قاضی عورتلر کوسره. اگر حامله دکلدر دیر لسه مشتری
 بایعه سوزی یوقدر. اگر حامله در دیر لسه بایعه اند ویرمه که صانک و تسلیم
 اندم حلی بوعیدی دیه. اگر بیع هارن اولمش ایه مشتری نقصان قیمت

رجوع ایچون عیب دعوی ایلسه عیب له رد منزله سند در هلاک اولماز
 دعوی بدن او زرنه ایلله بومند کورات ادب قاضی خصافدن منقولدر
 منیه ده کتاب القضاة ایدر اگر وحی و یا خود و بکل قول صانک مشتری
 عیب دعوی ایلسه بین وصیه بتات او زرنه متوجه اولور و بکل علم او زرنه
 متوجه اولور. خلاصه ده بیوعدن فصل سادس اخرنه رجل مشتری عیب
 و قبض فادعی عیب لم یجر علی دفع الثمن حتی خلف البایع او یقیم مشتری
 البینه علی القیاب دیر. اکثر کتب فقهیه بومسئله بوعبارتله مذکور در بوب
 ترکیب نظر وارد رانویچون که بین دن و اقامه بینه دن هر برقی رفع
 ثبته جمعی ایدلماکه غایت ایلشدر حال بوکه رفع ثبته عدم اجبار اقامه بینه
 ایلله منتهی اولماز بلکه مستمر اولور جواب ویریلور که حق خلف البایع و یقیم
 البینه دیک حق بظهر الحکم دیکدر. یعنی حتی حکم اجبار و عدم اجبار ظاهر
 اولجه سببی طلاق ایدوب مستمرا دایمک قیلنددر یعنی تخلف
 و اقامه بینه حکم سببدر **حکم خامس** تعلیق طلاق و عتاق دعوا سند تخلیف
 ادب قاضیه ایدر اگر بر عورت ادم فلان اوهر که مکه شرط امتدیا ج
 طلاقه شرط دن صکره اول اوهر کردی دیود عوی ایلسه بومسئله در
 وجه او زرنه در اقرار ایلله اندا یحد و کنه یعنی شرطه و اندن صکره
 اوهر کرد و کنه. یه اکیسه بیلله انکار ایدن یا خود بینه اقرار ایلوب اوهر کرد
 انکار ایدن. یا اوهر کرد و کنه اقرار بین ایتد و کنه انکار ایدن.
 اولکه صورت که بینه و دخوله اقرار در. بین متوجه اولماز عورت

بوش اولور صورۃ ثابته ده. که مینه و دخوله انکار در ظاهر الروایه مینه حاصل
 ویره که والله بوعورت سندن اوج طلاق بوش دکلدر دعوی ایتد و کی و کله
 دیه. ابو یوسف قوی او ذر نه سیه بین ویره که والله اوج طلاق غه میان
 ایلدک و او که مدعی دیه. او چنجی صورتن که مینه اقرار اید و بیا و دخوله
 انکار ایتد و کیدر. والله بوا و طلاقه میندن صکر کرمدم دیه در دنجی
 صورتن که مینه انکار او و دخوله اقرار در والله بوا و کرمدم دیو بوعورت
 طلاق غه بین ایتدم او که نزد مقدم دیه اعتاقه تعلیق دخی تفصیل
 مذکور او ذر در حکم **سادس** بسیار نله مال دعوا سندن در ادب قاضین
 اگر بر شخص قاضی قاتدن دعوی یلیوب فلان بن فلان وفات ایلد یی
 و بندن غیر وارثی قالمدی. متوفینک بر کشتی دستند شو قدر ننه سی
 واد در دیه قاضی مدعی علیه دن سوال ایلد اگر مذکور اولانک جمیعنه
 اقرار ایدر سه جمعی مدعی به مدعییه دفع ایلک امر ایدن بوا قاضیدن
 میت او ذر نه حکم دکلدر یعنی فوته و ورانته او مدعی علیه مدعی ایلد و کی
 دعوا یه منکر اولور سه مدعی بین طلب ایدر سه که فلان بن فلان فوت
 اولد و غن بوا و نون او غلی اید و کن بلزم دیر سه خصاف بزم اصحاب نزدن
 روایت ایلر که قاضیه بو طریقه اند ویر میه و کن مدعییه بایان اولد و کنه
 اقامه بینه ایلد و سن او غلی اید و کله دخی اقامه بینه ایلد اندن صکر ماله
 مین ویردیه خصاف بود روایت مک در دین. اما مسئله ده بروایت
 دخی وارد در دیو خعه علمه بین ویره مدعی طلب ایلد و کن کی علما او کله روایت

مکدن اید و کنه اختلاف قلمشندن بعضی که شمس الایمه السرخسی انلودندر
 بین ویرمک امام اعظم قولدر ثانی که علمه بین ویرمکد اما بین قولدر
 و بعضی که شمس الایمه الحلوانی انلودندر صحیح قول ثابته ده علمه
 مین ویره و کاله دخی بوحکم در چون مدعی علیه اندا چه مدعی دن
 بابا سی وفات اید و ب کند و سی وارث اید و کنه شود طلب ایلد اگر مدعی
 علیه نکول ایدر سه موده و نیه معترف اولمش اولور یعنی موده و نیه
 صریح اقرار اید و ب ماله انکار ایدن منزه سندن اولور ب صورتن قاضیه
 مدعی مال ثباته اقامت بینه ده خصم قلمز کن ماله تحلیف حقندن و
 اندن مال قبض ایلک حقندن خصم قلمز پس مال او ذر نه یعنی ثباته ویرد
 والله فلان بن فلانک سنو ک او ذر کن بومالی یوشیدر د بومین ویرور
 قاضی مدعی اولانی مال ثباته اقامت بینه ده خصم قلمز دیکر مک معنی
 خصم مالی طانوغله اثبات ایلک دل سه موت و نیه اثباتی دخی شهادت
 کرمک او موت و نیه اثباتی اقرار له یا خود نکول له اولمش اوله مال دخی
 اقرار له یا نکول له اثبات اولق کرمک اثبات له اولق ممکن اولما ذر نه که دعوا
 و کالته بر کسته فلان بن فلان بنی هر حقنک طلبنه بو کسته او ذر نه
 وکیل قلمشندن و بو کسته او ذر دن بیک آنچه سی وارد در دیو دعوی ایلد
 پس مدعی علیه و کاله اقرار ایلد و او ذر دن بیک آنچه اولد و غنه انکار
 ایلد مدعی بن ماله شود کوز ورم دیه بومدعی اقامت بینه ده خصم
 اولما ذر و کالت مدعی علیه اقرار ایلد ثابت اولما ذر. اما بین ویرمک

در سه مال او زنه قادر او لور . اگر ماله اقرار اید سه قاضی مدعی علیه
اولا نه مالی ویکله دفع ایله دیو امر ایلیه . اگر عین دعوی ایله سه مجرده
اقرار له دفعه امر ایلیه وکاله اقرار له ثابت و لما غله شود له ثابت
بیئن فرق واد در . فرق بود که اقرار حجت قاصر در معرک نفسیه
اما غیره حجت دکل در . یعنی اقرار له حکم مقضیه علیه اولان مقتصر در .
اما بینه کلتک حقن حجت در بینه ایله حکم متعدی و لور جمیع ادله
بواجلند که وکاله شود له ثابت اوله مدعی خصم او لور اقرار له
ثابت اوله خصم او لماز . اما اول وقت که مدعی علیه ماله اقرار اید
وکاله انکار اید . او وکاله طافو غله ثابت او لور سه مدعی خصم
مطلق در قاضی تسلیم ماله امر ایلیه . او وکاله شاهدی و لما سه
بین طلب ایله قاضی علم او زنه اند ویره . بو طریقه که والله فارخین فلان
بو مدعی اولانی وکیل اید وکن بلر من دیه . اگر بین اید سه خصومت
منتهی او لور . اگر نکول اید سه وکاله ثابت او لور کن احوال حقن
او لور خصومت حقن دکل **حکم سابع** وادث او زنه مال دعواست در
ادب قاضی خصافنیکرم بشنی باند اید اگر بر شخص بر کس نه
او زنه دعوی ایله که بنم بونوک با با سندن شوقه اچم دین وادی
قوت اولدی دینه وفا اید چک قدر ترکی بو کس نه نکالند دینه
بشرطه طلب ایله قاضی مدعی علیه دن سوال ایلیه که با باقی قوت اید
حیوتن میدردیه اگر موله اقرار اید سه بودین با بان او زندن و اید سه

۲۸
28
اگر بو که دخی اقرار اید سه دینی بونوک حصه سندن لالو . اگر دینه انکار
ایلیه و دین شود له ثابت اوله دینی جملہ ترکہ دن لالو . اگر وادث
دینه اقرار ایتیمه . و مدعینک شودی و لما یه وادث بین ویره لور علم
او زنه بو طریقه که والله بو مدعینک با بان او زندن بو مقدار دینی واد
اید وکن بلر من دیه لو . اگر بین اید سه خصومت تمام او لور اگر نکول اید
بو وادث نصیندن استیفا قله لو . اما اگر وادث ترکہ دن بکانه
دکدی دیره بو صورتن یعنی بتات او زنه ویره که با بانک مالی بودین
بو قدر و بعض کایتشماش مدردیه لور عامه مشایخ بونوک او زنه در .
که بر بین دینه علی بو غد و غنه ویره لو . بر بین ترکہ دن کدویه نسنه و آل
اولد و غنه بتات او زنه ویره لو . بو اول وقت دکه وادث با باقی اولد وکن
اقرار ایلیه اگر انکار اید سه موله و وصول بلر بین ویره لو . لکن موله علی
العلم و وصول ماله علی البتات ویره لو . بعض مشایخ بونوک او زنه در
اما عامه مشایخ انوک او زنه مکه کی بین ویره لو . اگر موله علی العلم بیندن
نکول اید سه وصوله علی البتات بین ویره لو . فصولک و نکرخی فصلن
اید اگر وادث او زنه عین یا دین دعوی ایلیه لور بین وادثه علم
او زنه ویره لو . اگر وادث دعوی ایله خصم یعنی بتات ویره لور محیطه
اید اگر وادث میت او زنه مال دعوی ایله لور جمیع ورثیه بین اندر که
قادر علم او زنه . اگر وادث بر شخص او زنه ارثله مال دعوی ایله لور وادث
برسی قاضیه فائده بین ویره باقی ویره بین ویره که قادر او لماز خالصه

کز بنی فصله ایدر اگر بر کسته اوله اوزرنه دین اوله جمیع مان
 محیط اوله بر شخص میت اوزرنه دین دعوی ایله اقامه بینه دن عا
 اوله که ورنه یا غرمایه بین ویرمک بودرد. ادب قاضین التشر
 ادبچی باین ایدد قاضی وارث اوزرنه. میت اوزرنه اولان دینی
 حکم ایله لایق بودر که هر نه دین اولورسه قاضی طایله بودنیک کلن
 ویا بعضن المادیکی یا میت قبلندن کسته دن المادیکی. و سنون
 امر که کسته المادیکی ویا خود بومالی ویا بعضی ایرایتمد کی و سنن بکن
 بوماله ویا بعضنه دهن یوقیدرد یومین ویره. اکو ورنه بر میت
 ویرمز دیرلرسه. دخی قاضی نزلرینه التفات ایلله. مادامکه مدعی
 بواسطه بین ویرمیجه مدعیه نشنه ویرمیه **حکم ناسم** تقزیر
 دعوا سندن در. اگر بر شخص بر کسته اوزرنه بکافاسق ویا زندق
 ویا کافر ویا منافق ویا فاجر دیدی دیود دعوی ایلله ویا خود نی کد
 یا تقیر را یجاب ایدر موردن بر امر ایتدی دیود دعوی ایلله ویترب طلب
 ایلله قاضی بین ویره. اگر نکول ایدر سه تقریر این. اما بمنی حاصله ویره
 که والله انوک سنون اوزرکن دعوی ایتد وکی حتی یوقیدرد ویر و سینه ویر
 بو طریقله که والله بولفظ دیمک یا بواسی اتمد می دینه **حکم ناسع**
 دعوی قتل تخلفدن در. اگر بر شخص بر کسته اوزرنه بنم مورثی قصاص
 لازم اولور وجه اوزرنه عدا قتل ایلدن دیود دعوی ایلله یا خود شخه
 یا جراحته که موجب قصاص اوله دعوی ایلله بوضو رتن بین حاصله

29
 که والله سنون اوزرکن موردنک دی یوقیدرد و دعوی ایتد وکی قان
 سببی ابله سنون اوزرکن حتی یوقیدرد یومین ویره. اگر نکول ایدر سه
 قاضی حبس ایلله بین اید بنجه. اما بین قاتلن نکول دن صکر دیت حکم
 ایدن بومستله معروفدر. باقی شجاعت که موجب قصاص اوله بو طریقله
 بین حاصله ویره. اگر خطاء قتل دعوا سنا ایدر سه یا قطع ید و شخه
 خطاء یا جراحته که اند دیت ویا ارش اوله بونکول کی دعوی ایدر سه
 بو طریقله بین ویره که والله بومد عینک سنون اوزرکن دعوی ایتد وکی
 وجهدن دعوی ایلد وکی حقت کلی ویا بعض یوقیدرد په دیت وارش
 ذکر اتمیده **حکم عاشر** براءت دعوا سندن در عداد بین کورد که. اگر
 مدعی علیه مدعی بنمله ایرایتمد در دیود دعوی دن دیود دعوی ایلله قاضی
 مدعیه بین ویرمیه. اول جلدنکه بوجواب کلدر بوتک خلا قدر
 اگر بنمله بوبین التون دعوا سندن مدعی ایرایتمد در دیرسه. زیرا
 مالدن براءت دعوا بی مالک وجوبینه اقرار اولور اقرار جوابدر
 دعوا یی براسقطدر. پس بونون اوزرنه بین میت اولور مشایخدر
 بعض ایدر صحیح بودر که مدعیه بین ویره. دعوا دن براءت دعوا بی
 اوزرنه دیر. شمس لایمه الحلوانی بوکه مایلدر. اکثر قضاة بوتک اوزرنه
حکم حادی عشر اقرار در کذب دعوا سندن در. کثیره الوقوع.
 مسایلند که مشتری قبض بیعه اقرار ایدر صکر قبض ایتدم دیود
 ایدوب با بعه بیعی تسلیم ایتد وکنه اند ویرمک طلی ایلله یا خود

بایع قبض ثمنه اقرار ایدوب بعد ثمنی قبض ایتدم اقرار من کاذبیدم
دیسہ یا صاحب دین دینی قبض ایتدم دیو اقرار ایدوب اقرار من کاذب
ایدم دیو مقرله اولانہ بین ویرمک طلب ایلسه بومسائل خلا قیدر .
امام اعظم و امام محمد قاتلرندن بین یوقدر . امام ابو یوسف و شافعی
قاتلندن بین وارد . پس رای قاضیه و مفتیہ مفوض در بوجوع فصول
استروشدن در خلاصہ ده امام محمد دن نقل ایلرکه بومسائل امام
محمد امام ابو یوسف قولنه رجوع ایتشدرد بر امام شمس الایمۃ الشریع
احتیاط ابو یوسف قولیلہ علمه در دیر . بزوم مشایخ قضایہ متعلق
اولان سننه دن امام ابو یوسف قولن طوترلو فصولن اون سکرخی
فصله ایدر . اکورنه مقر فوت اولدقدن صکر بزوم مورثن اقرارندن
کاذب ایدی دیود عوی ایلسه لمقرلو که عالمدر دیو مقرله اولانہ بین
ویرمک دلہ لو . ذخیره ده زعفرانیدن نقل ایلرکه بین ویرمک ببالہ
قلان میت سندن او تودی درست اقرار ایتشدرد دیر لو . انوچون . کر
اکر مقرله اقرار ایتد وکنده کاذب ایدی دیو اقرار ایدرہ اوزرنہ لازم
اولور انکار ایدچکن نکول این دیو بین ویرورلو . شرح وقایہ ده
ایدر اکر مقرک ورنہ بی قرارده کذب دعواسن ایلہ بعض ایدر قاضیہ
بونلرک قولنه التفات ایلیمہ انوچون کہ حق ورنہ زمان اقرارده ثابت
دکلدر اصح بودر کہ بین ویرمک لو . اکور عوی مقرله اولانک ورنہ بی
اولورہ علمه بین ویرمک ببالہ مقر بومین کاذب اید وکن بلرذر

دیه لو **تقیہ ثالثہ** بین ویرمک و ویرمک قادر اولنر مواضع بیانندن در
فصول عمادین ایدر اختلاف دعاوی صحیحہ ده جاریدر امام دعاوی
فاسدہ ده بین ویرمک قادر اولماز . مدعی شہودم بوجملدن حاضر در
دیسہ ویرلر اجماعا کر شہودم شہودہ در دیرسہ . امام اعظم قاتلن
بین ویرمک . اول وقت بین ویرمک شہودم یوقدر یا خود غایب در
یا مریض در دیہ . دعوی صحیح اولدقدن صکر نفسنہ قصاصک ماعداسندن
اول موضوعن کہ تکولہ حکم درست اولہ اند ویرر هر موضوعن کہ تکولہ
حکم درست اولماز بین درست اولماز . اختلاف امام اعظم قاتلن
برخیہ یرہ جاری دکلدر امامین قاتلن جاریدر . اول نکاح اکبر بنحو
بر عورت اوزرنہ منکو حدر دیود عوی ایلوب عورت انکار ایلہ یہ
عورت اراوزرنہ بکانکاح قلشد دیود عوی ایلوب انکار ایلہ
امام اعظم قاتلن بین ویرلر . امامین قاتلن ویکلور . ادب قاضین
وفصولن فوقی بومسئلہ ده امامین قولی اوزرنہ در دیر . بردخی
رجعتن در صورتی بودر کہ اطلاق رجعی ویروب عقد منقضي
اولدقدن صکر عقدن رجوع ایتدم دیہ عورت منکر اولہ بہ عورت
رجوع ایتدن دیہ او منکر اولہ . بردخی نمیدن در امامین ویرمک
امام اعظم قولندن اول وقتن در کہ مدعی بونسنہ لو دعواسیلہ مال
طلب ایلسه . اکو مال طلبیلہ دعوی ایلہ اول وقت بین ویرلور .
اتفاقا خلاصہ ده یدبخی فصلن ایدر مشایخ دین مؤجلن اختلاف

ایتمشدر اصح بود که اجل حلول ایتمشدن اول بین ویرلیه . ذخیره ده
واقعات تا طعیندن نقل ایلو که برکشتک اوزرنه نسیه ایله بیلک
التون اولسه اکر اقرار ایدوب نسیه دعواسن ایدر سه خوف ایله
که قاضی اقرار له حکم ایلیه . و نسیه دعواسن تصدیق ایلمیه .
حیله بود که قاضیه خعمدن سوال ایله بوبیک التون حالمیدر
یو خسه مؤجلدر . اکر مؤجلدر دیر سه خلاص اولدی . اکر حالدر دیر سه
بوبیک التون اوزرمن یوقدر دیو بین ایلیه . ادب قاضین
ایدر اکر برکسته بر شخص دن تنه دعوی ایله مدعی علیه مدعی
ایچون بود عوادن او توری بکافلان قاضی یانین یان ویرمشدر
دیه طالب منکر اولسه مدعی علیه بین طلب ایله قاضی مدعیه بین
ویره که مدعی علیه اولانه بود عوا ایچون فلان قاضی قتن بین
ویرمدکی دیه . اکر بین ایدر سه اندن حکم مدعی علیه اولانه بین
ویره اکر نکول ایدر سه مدعی علیه بین ویرسه بوکه برکه بین
ویرد وکنه اقرار ایتمش اولور . ذخیره ده ایدر قاضی ابو الهیثم قاضیه
ابو حازم دن نقل ایلو که قاضیه لایق دکلدر که مدعی مدعی علیه
دعواسی اوزرنه اند ویره لکن مدعی علیه والله بومذعیتک سنو
اوزدن بین ویرمک مای یوقیدر دیه . بو قول خصاف قولند
احسن دانوچون که مدعی علیه مدعیه بکا برکه بین ویردیکی دیو .
ولایتی اولسه مدعیه دخی بود عوا ایچون بکا برکه اند ویرمدکی دیک

ولایتی اولور پس ای غیر النهایه کدر . امام ابو حازم قوی بو وجه دن
احسن اولور . ادب قاضین یکرم اوچخی بابنک اولندن کورد که حدودک
جمیعندن بین ویرلر . مکر سرفه ده انوچون در که بیندن مقصود نکولدر
نگولدن غرض بذل در یا اقرار در که اندن شبهه وارد در اقامت حدود
شبهه اولان دلیلله اقامت ایدلر . اما سرفه یعنی ماله ویرمک کورت
فصولک وان کربخی فصلندن ایدر حدود ده یوقدر بین کورت خالص
حق الله اولسون حد زنا و حد شرب و حد سرفه کبی کورت حق الله حق
عباد اور تاسندن دایر اولسون حد قذف کبی . اکر برکسته برکشیه بکا
قذف ایلدن دیو دعوی ایله بومنکر اولسه بین یوقدر و هم ادب
القاضین ایدر اکر بر شخص اوزرنه دعوی ایله که بوفلان میت بونه
وصو ایلدر یا فلان کشتی وکیل ایلدر دیه مزبور شخص بزیکل ورجو
دکلم دیه بین یوقدر . وصایت ثابت اولدقن صکر دخی اصل حق
اوزرنه بین ویرلر . مکر که وصو وارث اوله بونک کیدر که برکشتک
صغیرا و غلامنجوی اوزرنه دعوی ایله لربا بانه بین ویرلر بابا بیسه
اوزرنه شهود دکلور . ذخیره ده ایدر هرکسته نکر نسه یه اقرار جایز
اولمایه اولنسه اوزرنه اولکسته یه بین ویرلر انکار ایتدکن .
حجت خصم اوزرنه استیام و استمهال و اقرار و خط کبی بین ویرلر . نصیر
قوی اوزره اقراره بین ویریلور عبادینک التخی فصلندن ایدر اقرار اوزرنه
بین ویرمک که . والله بومذعیتک بوقدر مالی اقرار ایلموم .

دیکدر. مشایخ اختلافی واردد ابو ذی یحیی بین ویریلور ابو القاسم
صغادر ویریلور **قصیه رابعه** نه مقوله کسته نه اند ویریلور.
ونه اصل کسته نه اند ویریلور بیانی ایدر. نهاییه ده مبسوط دن نقل
ایلو که آزاد و بند وارد و عورت بین ده برابر در فصول ایدر. اگر
بر کسته بر مجور قول او زنه مال به حق دعوی ایلده یوانکار اینده
بین ویره لو کر که فی الحال الناحق دین اولسون دین استملاک کی
کر که بعد العلق الناحق دین اولسون مهر و کفالت کی بند مادون دخی
بونک کیدر. اگر صبی مادونه دعوی ایلده بالغ او لوجه بین ویریلور
نوادده ایدر صبی مادونه بین ویره لو تکول ایلده او زنه حکم ایدر لو
اصلک اقرارند دخی بویله مذکور در. امام محمد دن منقولدر که. اگر
صبی بین ویره لو بالغ اولد قدن صکر بر که دخی بین ویریلور. بو
دیلدر که صبی نک یعنی معتبر اولد. دعاوی و بیانات اقرارند کورد
که صبی تاجر و بند تاجر بین ویره لو. و تکول او زنه حکم ایدر لو
ادب قاضین کورد که بنده اند ویریلور کون مجور کون مادون اولد
مدعی ذمتن کون حال ثابت اولسون کون بعد العلق اولسون. اگر
بر کستی بر کسته او زنه بو کسته نون قوی بنم مال هلاک ایلد باجنا
ایتدی مادون تقه دیسه یا یوتوک قوی بنم مورثی عدا یا خطاء قل
ایتمشدردیه بومشله کی وجه او زنه در. اگر موجب مال اولان باجنا
دعوی ایدر ده مولا سته علمه بین ویریلور. اگر موجب فضا و ولور جنایه

دعوی ایدر ده بین قولہ بتات او زنه متوجه اولور مولا سته اولماز
نهاییه ده مذکور در که. اگر شاهد منکر اولسه قاضی بین ویرمیه. اگر مدعی
علیه یوشاهد یلندرد یومذعیه یلان طابق اید و کن یلدر و کتہ بین ویرمک
دلہ بین ویریلور بونک کیدر. اگر مدعی علیہ بوطانق مقدم ابو محدود
بنم مال اید و کتہ مقرایدی دیوشاهدیه مدعیه بین ویرمک دلہ قاضی
بین ویرمیه. مبسوط ده ایدر نهوده انوکون بین ویریلور بر شودی اگر مله ما
خلاصه ده کتاب قضا. ایدر مدعی اقامه بینه ایتد و کندن صکر مدعی علمه قاضی
مدعیه بین ویرمک القاسم یلده دعوا ستد محق اولد و غنه بوطانق لوی
حوظاتق اید و کتہ قاضی بین ویرمیه. و هر موضع که بین ویرمک خلاف شرع اولد
قاضی بین ویرمیه **قصیه خامسه** مخالفند در شرح وقایه ده ایدر اگر بایع مشتری
مقدار ثمن اختلاف ایلده یعنی بایع ثمن اکبیک در دیسه مشتری یکدر دیسه
یا مقدار بیعین اختلاف ایلده لو مثلاً بایع بیع بر غلام در دیسه مشتری کی
غلام در دیسه قاضی بینه اقامه ایلده نه حکم ایدر. اگر کسی بده بینه اقامه ایلد
اول کسته که زیاده اثبات ایلد که حکم ایلده لو ثمن دعوی صورتدن مشتری
اکوهم مقدار ثمن و هم مقدار بیعین اختلاف ایلده لو ثمن بایع بوقول
اکبیک اچیه صاتم دیسه مشتری کی قوی بیک اچیه الدم دیسه.
با یکت بینه سی ثمن مشتری بینه سی بیعین اولی در. اگر اقامه بینه
عاجز اولسه لو ذکر اولان صورتک و چند بیلده یعنی ثمن و یا بیعین
و یا اکسندن بیلده اختلاف دن. اگر اخر دعوی ایتد و کی زیاده راخی اولور ده

فيما والا تمتد اختلاف صورتند مشتری به اید که اگر با بیع دعوی
 آیند و کی متنه راضی و لورسک اول والا بیع فتح آید رزده لوبیعه
 اختلاف صورتند بایعه اگر مشتری دعوی آید و کی سنه تسلیم ایدرسک
 خوش والا بیعی فتح آید رزده هم ثمن و هم بیعه اختلاف صورتند
 مشتری بربایعه اولادینن کی د به لو اگر بر برتک قولند راضی و لور
 فيما والا هر برینه آخر دعوی او زرنه بین و به لو ابتدا مشتری به
 بین و به لو اوج صورتند بله تخالفدن صکر قاضی بیعی فتح ایلیه
 اما با اول و قدر که بیع هلاک اولماش اوله هر قنسی بیندن نکول
 ایدر سه آخر مدعای ثابت و لور پس هر وقتکه مشتری به بین
 عرض آید لو نکول ایلیه اوزرنه بایعک دعوی لازم و لور اگر بین
 ایدر سه بایعه دخی بین و به لو اگر با بیع بین ایدر سه بیعی فتح آید لو
 اگر نکول ایدر سه با بیع اوزرنه مشتریک دعوی لازم و لور ناجیل
 ثنند شرط خیار ده بعض ثمن قبضدن تخالف یوقدر بین منکر و در
 اگر متبایعان مقدار ثنند اقاله دن صکر اختلاف ایلیه لور هر برینه
 بین و یرد کدن صکر اقاله فسخ آید لوبیعی حالند مقرر آید لور که اگر
 مستاجر و آجیدل اجاره ده به منفعت منفعتی قبضدن ناو کدن اختلاف
 ایلیه لور هر برینه بین و به لور اجاره فسخ آید لو اولاً مستاجر بین
 و به لور اختلاف اجرتن ایسه اگر اختلاف منفعتن ایسه ابتدا
 اجزه بین و به لور هر قنسی نکول ایدر سه خصمتک قوی ثابت و لور

هر قنستک بیند سی و لور سه مقبولدر اگر کسی بله بیند اقامه ایدر سه
 بیند سی و اولی در اگر اختلاف اجرتن او لور سه مستاجرک بیند سی و اولی
 اختلاف منفعتن او لور سه اگر آجر بر سیله آجوز یوز اچقه اجاره ده و بدم
 دیوب مستاجر کی سیله یوز اچقه اجاره ده آلام دیوب هر بر سی بیند
 اقامت ایلیه لو اگر یکی ملک یکی یوز اچقه اجاره ثابت و لور تخالف یوقدر
 اگر اختلاف قبض منفعتن صکر او لور سه قول مستاجرک در بعض
 منفعتی قبضدن صکر تخالف یوقدر عقد فسخ اولور باقی قتلندن
 و مستاجر قول اولان سنه ده قضیه سادسه نکول در سلف نکول
 قضاة اختلاف ایتشدر در بعض نکول قضا جائز در دیو شرح
 و سایر علما بو قول عمل آیدیلر ذخیره ده کتاب قضا دن سکنیخی
 یابن ادب قاضی خضاردن یکرم سکنیخی یابن نکول کی نوع در دیو
 بیوی حقیقی بری حکمی در حقیقی اولدر که مدعی علیدا اولان انکار اذکر
 و بین عرض آید کدن صکر بین ایتتم دیه حکمی بود که بیندن امتناع
 آید و ساکت اوله لکن بیندن امتناع اول وقت نکول حکمن در که
 قولندن و زبانشن قاضینک کلام بین و بین ایلیکه مانع آفت اولما د و غی
 معلوم اوله قولندن و دندن آفت اولما د و غی بونکله بلور که مدعیه
 صریح انکار آید انکار دن معلوم اولور که خصمت کلامن ایششد جواب
 جواب و یرمشد اما اول وقتکه قاضی دعوانک جوان صورده هیچ جواب
 و یرمیه بو صورتن نا کل قلتمز شاید که قولندن یا دندن جواب و یرمکه

مانع واراوله کنی اگر مجلسی انی بلوژاد ملوژا و توره قاضی آنکودت
سوال این اگر مجلس حاضر یوغسه توکنیلودن سوال این اما
مزبور در کفیل اله اگر طائفی و یروب مزبور عاقل در ایشدر و سوبل
دسور و صاغر دکلدر دیورسه قاضی فی منکر منزله سند قله اوزر نه
بینه دکلک حقندن اگر اوزر نه طائفی و یروب و مسوع او لور اما بین
عرض ایتک حقندن اوزر نه اوج که عرض ایتدکن صکر ناکل حکندن
او لوب اوزر نه حکم این خصاف ایدر منکر منزله سند قله لربعض
مشایخ یواما بین قولدر اما امام اعظم قول اوزر نه قاضی حبس ایلله اوزر نه
نسنه حکم ایلله شرح ادب القاضی خصافن ایدر اگر برکشی هر کس نه نک
اوزر نه مال دعوی ایلله قرض دن یا مدینه دن یا عقد دعوا سن ایلله
قضیه بینه یثنه مدعی علیه اولن بیندن ابایته قاضی بن سکا
اوج که بین عرض ایدرم اگر بین ایدر سکر قیما والاسنک اوزر که
حکم ایلدم دیه عرض این حکمی بین بودر که والله بومدعی سنوک اوزر که
دعوی قلد و غی مالک کلی یا بعض سنوک اوزر که یوقیدر اگر نکول ایدر سکر
سنوک اوزر که بومالک کلن حکم ایلدم دیه پس قاضی بونی دیدکدرت
صکر اندایچ والله شویله شویله دکلیدر دیه اگر ابایین برکوه دخی دیه
اگر دفعه دخی ابایین همین برکوه دخی قالدی پس اوچنچی که ده بیت
عرض این اگر نکول ایدر سه اوزر نه حکم این اوج که دیک لازم دکلدر
شویله قاضی اول که ده حکم ایلله نافذدر کن مملت ویرمک و تعیل

ایله مملت اولی در پس اول کن اندا یچرم دیسه ثانی کرده اندا یچرم دیسه
قاضی قولن قبول ایلله اندویره اما بعد حکم بین ایدرم دیسه غیر
دکلدر ذخیره و عادی نکول عینجه علی الفور حکم شرط در بعض مشایخ
قائمند دیر و خصاف قوی اوزر نه شرط دکلدر خصاف ایدر اگر قاضی
اوج دفعه مدعی علیه بین عرض این هر دفعه نکول این بین قاضی
اوج کونه یا اکی کونه مملت طلب ایلله قاضی مملت ویرسه بک دکلدر
اگر مملت ویرمسوب حکم ایدر سه دخی جایزدر عادی عرض بین مدعی علیه
اوزر نه اوج که لازم دد ظاهر الزواید و کتورر اگر اول کرده نکولله
حکم ایلله نافذدر عامه مشایخ بوفون اوزر نه در بعض حکم نافذ
دکلدر دیشلر صحیح بودر که حکم نافذدر ذخیره ده دخی عامه مشایخ اوزر نه
اولد و غیردر دیو ادب قاضی ایدر بوجمعه که دینشدن حد و دن و صلا
غیره در اما حدود مطلقا نکولله حکم قلیه انوک یچر که حد و دخی
محضر در اقرار دن صکر رجوع معتبردر حد قد فن حواسه غالبدر
بوشه هاتله مندری و لور پس بشمه اولان حجتله حد قد فاقامه
ایدلما مملت کمرک اما قصاص ده بالاجماع بین ویره لوکون قصاص نفسن
اولسون کک مادون نفسن اولسون اگر نکول ایدر سه دیر حکم ایلله
مادون نفسن نکول ایدر سه ارشله حکم ایلله اما بین قائندن امام اعظم
قائندن نفسن حبس ایلله تا اندایچه یا معترف اوله اطرافن قصاصله
حکم ایلله قضیه **سابعه** متفرقائندن در حلاصه ده ایدر اگر بر شخص رکنه

اوزرنه دعوي ايلوي بتم ديوارم اوزرنه دركوايشن قودك بغير
 حق يا بتم حاممي صويوي ايلك يا بتم ديوارمك اوزرنه ديوار ايلك
 يا بتم بيرمه طيراق اندك ياش برقت يا بتم بيرمه فسادكلورسته
 ايلك دقي واجيد رديه بوضو تلو ده اصل فعله بين ويره لو اكر برشي
 بر كشيدن بر خيستن بر بخه دعوي ايلسه قاضي بر يله اکتفا ايد.
 عون المسائل ايد بر شخص هر كس اوزرنه بر دعوي ايلسه قاضي
 مطلوب قاضيه ايله كه بوباكه زحمت و مشقت و بركت استر ايله جمله
 دعاوي جمع ايلسون ملاحظه ايد بيم هر كس كه واقع در اقرار ايد بيم هر
 نسته يه كه بين متوجه اولايان ايد بيم رديه علمي بود مشاورد كه اكو قاضي
 ابرامدن احتراز ايلسه مدعيه امر ايله اما تكليف قليه فقيه ابو جعفر
 ايد ركو قاضي مدعينك تعتن بيله امر ايد دعاوي جمع ايله ديه. اكو
 مدعي متعت اولمازه امر ايله فقيه ابو نصر ايد هرگاه كه بر كسته نك
 بر كشي اوزرنه متفرقه دعاوي ايله قاضي هر نسته يه بين ويره.
 بلكه مدعيه دعاوي جمع ايله ديوارم اين بر بين ويره. ذخيره ايد ر
 اكو بر كسته بر كشتن اوزرنه اودمي ايد. مدعي عليه او بتم صغير و علكدر
 يا و ققدر فلاح نسته يه رديه صغير چون و وقف چون اقرار دي
 صحيح اولور. اما بواقر ايله بوندن بين مندفع اولماز. قاضي
 بين ويرد. اكو بين ايد ريه خلاص اولور. اكو نكول ايد ريه بواون
 قيمتن مدعيه ضامن اولور. بود خي بليك كوك بين و بركن مدعي

طلب ايلك شرط در فصول ايد راما يوسف در هت موضوع
 قاضي مدعي طلب ايتن دن اول بين و ويرد ديرو اول شفع هرگاه كه شفع
 ايله حكم طلب ايد قاضي كه بين ويره كه والله شرايه عالم اولد و غل
 كي شفعه طلب ايلك ديه هر نه قدر شتري بين طلب ايتن ريه دخي
 قاضي بين ويره بوقول اين اني يلى نكدر. امام اعظم و امام محمد قائلن
 مشتري طلب ايلك سيزن قاضي بين ويره. اكنجي برك باغه اولو اختيار
 فرقه ايد و ب تقريو طلب ايلسه قاضيدن قاضي بين ويره. والله
 بالغ اولد و غل زمان اختيار تقريو ايتد كي ديه. اكو ردين طلب
 ايلن ريه ده. اوچنچي مشتري عيله بيعي بايعه ردايلك استه قاضي
 مشتري بوبوعيه راضي و لما دونه و عيبه مطلع اولد قدن مكر سنه
 رده مانع اولور نسته وجود بولما دي ديوبين ويره. در دخي عورت
 غايب برك مالي اوزرنه قاضيدن نفقه تقدير ايتك طلب ايلسه قاضي
 بين ويره كه والله كمه و كي وقت سكا نفقه و بيمدي ديه. تاكه مسئله اتفاق
 اوله بوجموع فصول عماديدند. خلاصه ده دخي درت صورت كورشد
 كه ابو يوسف فائتن خصم طلب ايلك سيزن بين و برك كوك ديرو.
 طلب نفقه ايدن عورت صورتن ايد ر عورت بين و برك كوك كه
 زوجك سكا طلاق و بيمشيد. و سنك يا نك مال قوما مشيد.
 و سنوك نفقه كي و بيمشيد ديه. بكر صورتن كه بالغه اولادخي
 فرقه اختيار اين بوضو كورشد كه ذكر ايد دي و بركشي بر نسته استخا

دعوائی یلسه مستحق اولانه بونسنه صامتک و باغشلمدکی نه عادی
 مستحق اولانه بین ویره که بالله صامتک و دهن ایتدک و باغشلمدک و هیچ
 وجهله ملککدن چقرمدکی دیه. و اجماع ایتشلمدک که برکشی میت او دزد
 دین دعوی یلسه قاضی وارث و وصی طلب ایلکسوزین و الله میشدن
 قبلندن بوکسنه ن دینکی سن استیفا ایلمدکی. و یاسونک امر و کله برکسنه قفو
 ایتدی. و ابر ایتدکی کلن و یا بعضن و یا بوکسنه به حواله ایتدکی ذینک
 کلن و یا بعضن و سونک یا نکلن ذینک کله و بعضنه دهن یوقید ردیه
 جواهر الفتاوید زیاده ایدر. بوساعت النماز لازم دینم در دیه
در المجلس الخامس فی بیان التزکیة و التعديل و ما یكون من هذا القبیل
 تحقیق حسامیدن کور که عدالت حق او زره استقامتد. عدالتد
 ظاهر اسلام عقله ظهور ایدر باطنک عدالتکامله در تجربه و استدلاله
 اولور که بوکسنه مکب کبیر. دکلدر و صغیره یه مضرد کلدر بومقوله
 کشی یلاندن احتراز ایتد و کنه استدلال ایدیلور. قاضی خانن کتاب
 الشهادت اولندن ایدر اما بین قاتند ظاهر عدالتک حکم جایز دکلدر
 و علیه القوی. ادب قاضی خصافند ایدر امام اعظم بیور که قاضی
 شهودن حالتدن سوال ایلمیه مکر شهود علیه طعن این صاحبین ایدر.
 سوال این کونک خصم طعن ایلسون کونک ایلسون. بواول وقتد که شهود
 به مال اوله اگر حد یا قصاص ولور سه بالاجماع شهودن حالتد
 سوال این خصم کونک طعن ایلسون کونک ایلسون قاضیه لایق بود که

برکشی اختیار ایلمیه که غایتله معتد و نهایت مرتبه امین اوله و احوال
 ناس چوق تجربه اینش اولانمیین اعلم اوله ذخیره ایدر قاضی شهود
 احوال سواله برکسنه اختیار ایدن که عدل اوله صاحب تجربه اوله خلق
 اراستند و فقیه اوله جرح و تعدیل اسباب یله آمدن اختلاف کش
 قناعت اختیار ایتش کسنه اولمیه. و فقیه و طامع اولمیه نجس المنقطه.
 غسان بن محمد المد و زی ایدر اول وقتکه کوفیه بنی قاضی ایلمد یلرتتبع
 ایتد مکوفه ده یوزیکر عدل کسنه بولدم بونلرک احوال دخی سزا
 طلب ایتدم الیق کسنه یه یشدی بونلرک دخی دردن بکدر درم یوحانی
 مشاهده دن صکر قضا دن فراغت ایدوب تقاعد اختیار ایتدم.
 فقیه ابواللیث ایدر که قاضی ایدر اگر قاضی بومقوله استقصا ایدر سه اتمک
 اولور. بنی عیب مومن بولتم **بیت** آدمی از عیب و هنر پاک نیست
 آب روان نی خُس و خاشاک نیست قاضی خاندن ایدر متفق علیه در که
 لفظ شهادت ترکیه علائیه ده شرط دکلدر. ترکیه علائیه صورتی بود که
 معذل و شاهد اورتاس جمع ایدن معذل شاهد یواول کشیدر که تعدیل
 ایتدم دیه ترکیه برصودنی بود که قاضی مرکیدن یکا امین کوندر.
 یه مکتوب کوندر که اندن شهودن اساسی و نبی و خلیفه سی و محله بی و بازار
 اگر اهل بازار ایه تا کیم اید و کن اکیله لزو و فوکیلمندن و دستلمندن
 سوال این لزو عادل کسنه لردن اول شاهد که عدالتک معروف اوله
 قاضینک مکتوبدن اول شاهدک اسالیقه عدل در دیو یازده اول شاهددن

که فسق اکیله و نسنه یا زیمیه لو مکر که بو کشتی آخر تعدیل ایلشن اوله . اگر
تصریح ایتیمیه قاضی بونوک طانقلیله حکم ایلیمه دیو قورقه . اگر
شاهدی عدالتله و فسقله بلسه اسم الله مستور در دیو یازه . قاضیه
اگر ترکیه ساریله ترکیه علانیه جمع ایلک دلهره جمع اید . اگر دلهره
قاضی ترکیه ساریله اکتفا اید ظاهر عدالتله حکم ایتیمیه . امامین قولدن
امام اعظم ایدر اگر مذعی برحق اولاکه بشهاتله ثابت اوله ظاهر عدالتله
حکم ایتیم اولور مادام که خصم شهود طعن ایتیمیه . اگر خصم طعن ایدر
ظاهر عدالتله حکم ایتیمیه امام اعظم و امامین قولدن و بشهاتله ثابت
اولماین حد و قصاص کی ظاهر عدالتله حکم ایتیمیه بالاتفاق
خرانه الوقعات قاضی ابوعلی نبیندن نقل ایلر که قاضی شهودن لباسنه
و کسوته نظراین اگر صاحب کسوتند ایه امام اعظم قولیله عمل اید .
اگر فاسق کسوتند ایه امامین قولیله عمل اید اندن مکر ایدر
قوی امامین هوی او ذره در زمانته فسق چوق اولد و غیبت
ادب القاضید امام اعظم و ابو یوسف قائلندن مزین عدد شرط
دکلد برکفایت ایدر اکی احوط و افضلدر . امام محمد قائلندن مزین عدد
شرط در برکسته قولیله ترکیه ثابت اولماز . ذخیره ده ایدر عدد
مزین و قاضیک مزکیه رسولنده و شاهد عجینک و خصم
عجینک توجه سندن شرط دکلد . امام اعظم و ابو یوسف قائلندن
برکافیدر . امام محمد قائلندن کافی دکلد . عددک و لفظ شهادتک

ماعداسند شهادت اولان شروطک جمیعیه شرط در عداله و حریت
و عقل و بلوغ و بصیر و محدود فی القذف و لما مقایسه اسلام شرط در . اگر
شهود علیه مسلم اولور سه بالاتفاق . ادب القاضیدن او تورسکر بخج
باید کتور که بر دل بیز کسته قاضی قائمه کسه قاضی کله من فهم ایلیمه
بر معتد علیه کسته انوک سوزن ترجمه ایلیمه . امام اعظم و ابو یوسف
قائلندن . امام محمد قائلندن اکی اریا اکی عورت براد کت هر کسته که اهل
شهادت در علانیه تعدیل اهلدر هر کسته که اهل شهادت دکلد اهل
تعدیل اولماز . اما ترکیه سرده اهلیت شهاده شرط دکلد قاضی خاندن
ترکیه سربایادن . و او غولدن و عورتدن . و قولدن و فاسقندن و اعیندن
وصیحن امام اعظم و ابو یوسف قولندن درستدر . امام محمد
ایدر هر کسته نک که شهادت ترکیه دن غیری یرده درست اولمایه .
ترکیه سراول کسته دن درست دکلد . ترکیه علانیه درست اولما و غی
کی اگر برکسته تعدیل ایدن برکسته کجرج ایدن برابر اولور تعدیل باندن
طوتالور . اگر او چنجی کسته کلوب تعدیل ایدر سه تعدیل اولی در اگر کجرج
ایدر سه جرج اولی در . اما تفسیر تعدیل خلاصه ده اقصیه دن نقل ایدر
شاهدی بر سییل قطع تعدیل کرک بنم یا مندن عدلدن زیر اجماعت ثقات
بکا عدالتدن خبر ویردیلر دیمیه اگر بونلدن بلمر زوال اخیر دیمیه لو
اصح بودر که تعدیل در . اگر بنم بلد و کها وزره عدولدر دیمیه واضح
بودر که تعدیل دکلد و علیه الاعتماد اکثر شهود مجروح اولور قاضی شهودکی

ایله دیه ستره بواقریدر مسلمانلار و زرنه ستر واجبدر بقدر الامکان
چون عدالت شهود قاضی قاتندن ثابت و لا شهادت لوی ایلله حکم ایلله
بوشاهد لور اگر بر حاد نه ده دخی یقین زمانه شهادت ایدر هر سه تعدیلله
احتیاج یوقدر اگر زمان بعید اوله تعدیل ایدر لوبعیدله قیریدر حد
فاصله اختلاف ایتشددر صحیح بوندن اکی قول وارددر بری اولدر که
التی ای اوله بر قول رای قاضیله مقدر اولمقددر قاضی خاند بعضی
التی آیدن اسکول قیرپ در دیر صحیح اولدر که رای قاضیه مفوض اوله
اصحابنرا ایدر لور که بر کسینه بر کشتی تعدیل ایتک لایق دکلدر مادام که بخیر
ایلیوب امورن اکلیمه اگر بر کشتی بر قوم اراستد ساکن اوله کیمد و کت
پله لورکن اندن خیردن غیر کورمیه لور امام ابو یوسف اوله ایتشددر که
هرگاه که بو طریقه التی ای اول قومک اورتا سندن اوله تعدیل ایتک
جایزدر صکره بو قولدن رجوع ایتشددر ایدر که بریل اول قوم اورتا سندن
اوله خیردن غیر نسته کورمیه لور تعدیل جایزدر امام محمد وقت تعیین
ایلماشددر که ذاهیدر که هرگاه که کوکلرنه بوندن عدالتی دوشه تعدیل
ایتسه لور اولور فتوی امام محمد قوی و زرنه در دیشدر اگر اکی عدل
کسینه لومعرقه و میر لوی اوله بر کشتی بر کسینه یا ندن تعدیل ایلله لور
اول کسینه دخی اول کشتی تعدیل ایلله اولور اگر کوکلنه اول کسینه لور دیدر
صحیحدر دیک کورسه ذکر اولان مسائلدن بیر یی کتابدن نقل ایدیمین
ادب قاضی خصافدن منقولدر خلاصه ده ایدر تعریف دخی تعدیل

بکیدر عودتدن و محدود القدفدن جایزدر اگر شاهد بن عدل دکلم
دیه نفیسه اوزرنه اقرار یی جایزدر اگر شاهد غریب کسینه تعدیل
ایتسه قاضی شاهدک مملکتی قاضینه برسنه یا زه انوک حانی بلدوره
اگر شهود اولدکن یا غایب اولدقدن صکره تعدیل ایلله لور قاضی بونلک
طائفه ایلله حکم ایدن خزانة الوقعات بویله در تمت الفتا وین کوردر
اگر شهود فرج کند و نه اصل اولانی تعدیل ایلله لور جایزدر اگر اکی کشتی
شهادت ایلیوب برسی اخیری تعدیل ایتسه درستدر اگر چه بونلک
طائفه ایلله حکم اولنمق حیثیتدن نفع وارکن عدل بوشل نسنه ایلله متمم
اولان خزانة الوقعات شاهد عدل اولورسه دخی آخر شاهدی
تعدیل جایزدر کلددر بوندن بکیدر که اگر شهود اوج اوله اکی شاهد
اوجنی تعدیل ایلله جایزدر خلاصه ده نوازلدن نقل ایدر عدل اولدر
نواخذندن که حد مقدر اولمش اوله احتراز ایدن مختار ادب قاضین
مذکور اولانددر که عدل حسناتی سیاتنه غالب اوله و صاحب کبیره
اولیه و صفایم مقرأ و لما یه اولکه صفایم مفرد صاحب کبیره در
خزانة الوقعات ایدر هر کشتی که کولوفسق ایدن بو مستورد رشهای مقبولدر
المجلس السیاسی جن بیاتنه در اوج قضیه مشتملدر
قضیه اولی کیفیت حبس در و وقتن در شرح ادب القاضین
ایدر شمت جمعیله حبس دینچون حبس مشر و عدد احبار صحیح ایلله
ثابت اولمشدر اما حضرت رسول م و امیر المؤمنین انی بکرو عمر رضی

زمانه زندان یوغدی خلقی یا مسجد ده یا دهلیز ده هر نه یرده که
 میسر اولایدی جیس ایدر لهر دی چون امیر المومنین حضرت علی ^ع فیت
 زمان اولدی زندان دوزدی آدن نافع قودی اسلام اول زندان
 احداث ایدن حضرت علی در اما یونافع دید و کی زندان حصین دکلر
 محبوسلر قایدیلر آخر زندان احداث ایلدی آکه تحسین آد و یردی
 تحسین لغتد زرم و رام ایلمکه دیولر حضرت علی بوشغری سویلدی
 الا فی توفی کیتا کیتا اینت بعد نافع فحشا حصینا و امیر کتیا
 بلکه بر شخصک بر شخص او زدن مالی ثابت اوله مطلوبک اقرار یله یا خود
 شود له قاضی مطلوبی جیس ایلیمه تا طایب جیس ایلک حلب ایلیمه چون
 جیس طلیه این اگر مدعی اقرار له ثابت اولور سه مطلوبی اول و هله ده
 جیس ایتیمه حقن ادا ایلده دیو امر این اگر ماطله ایدر سه مطلوبی کرو
 کتوره لو قاضی قاتنه اول وقت جیس این اگر مدعی شود له ثابت اولمش
 اوله نی توقف جیس ایدلر انکار له ماطله ظاهر اولد و غیور جیس
 وقتن مدعی علیه ده قاضی مالک و ارمیدر یوقیدر دیو سوال ایتیمه
 صاحب کتاب ایدر یعنی خصاف ایدر بنم یا من صواب او در که جیس ایلیمه
 تا مالک و ارمیدر یوقیدر دیو سوال این و یرمالی یوقاد و کد
 اگر اقرار مال ایدر سه جیس این اگر مال یوقدر دیو انکار ایدر سه قاضی
 مدعیه مالی و اراید و کن اثبات ایتکه جیس قلم دیدر بعض قضاه منجد
 بونک کی نوادرده بزوم اصحاب نزدن روایت قلمشدر که قاضی مدعی

علیه دن مالک و ارمیدر یا یوقیدر دیو سوال ایلیمه مدعی دن سوال
 ایلیمه که انوک مالی و ارمیدر یوقیدر دیو سه بعض قضاه مذبه بودر که
 مدعی دن سوال این اما اگر مدیون فاضل دن التماس ایلیمه مدعی دن
 بنم حالی سوال ایلیمه دیسه بالاتفاق بونک حالندن قاضی مدعیه سوال این
 اگر مدعی غنی در دیو سه مدیون اگر فقیر معسر در دیو سه قول بونک قولدر
 اختلاف وارد در مشایخدن خصاف قول مدیون قولدر که معسر در دیو
 بعض قول دانیکدر در دیو سه ذخیره بوقول بزوم اصحاب نزدن روادر که فقر
 و ناداری بنی آدم اصلدر پس مدیون اصله متمسک اولور صاحب دین
 امر عارض دعوی ایدر پس قول قول مدیون اولور یعنی ایلیمه ذخیره ده
 اختیار ابی عبدالله التلمیذ را کو دین مال دن بدل واجب و لمایه هر کی
 بدل خلع کی و بونک امثالی قول قول مدعی علیه در اگر دین مال دن بدل
 واجب اوله ثمن متاع کی بدل قرض کی و بونک امثالی قول قول مدعی در
 خصاف بوقول اما اکظم و ابو یوسفه منسوب قلمشدر قاضی استجابه
 ابو جعفر هند و اینه منسوب قلمشدر بعضی ایتشد که اگر دین مباشره عقد
 لازم اول قول مدعی نکدر اگر حکم جهنتن او زرنه لازم اول مباشره عقد
 اولمایه قول قول مدیون در بوقول بکیدر که دین مال دن بدل اولایا خود
 مال اولمایدن بدل اوله دیشلدر اما مبرخی بوقول ابی جعفر هند و اینه
 منسوب قلمشدر بعض کسوتی و لباسیله حکم این در دیو اگر کسوة فقرا
 او زرنه ایسه قول قول مدیون در اگر کسوة اغنیاء او زرنه ایسه قول قول

مدعی در مکملات و فقها دان اولاً. انچه بونلر با سندن تکلف
 ایدر احتیاجی واریکن یوزلری صیانت ایدر لوشن لایته الحوائی
 بوقولانی جعفر هند و انیه منسوب قلمند بوضورتی که مدیون او زرنه
 کسوت فقرا و لا مدعی دعوی ایدر و بلیان تغییراتشد در مجلسه حضوردن
 مقدم اغنیایا سبله ایدی در سه قاضی شاهد طلبیدن اوقافه بنیادیه
 مدعی قولنه اعتبار ایدن و الا همان اول کید و کی با سحر کید مدیون قولنه
 اعتبار اولونه چونکه قاضی مدیونی جلسایله نامن و نسبین دیوانه یازه
 ونه مقدار حقون محبوس ولد و غن و تارخن یازه مثلاً شویله یازه که فلاخرین
 جلسا و لندی بن فلان چون شود در مبلغه فلان سنه نک فلان اینک فلان
 کوندن بوقود ک جمله سنک فایده سی ظاهر در. اگر مدعی مدیون ملازمه سنک
 استه مدیون بن جلسایله دیسه رای صاحب ینکدر جسدن و ملازمه سنک
 اگر مدعی کند و غلامنه مطلوب ملازمه امرا یلیسه مطلوب سن کند و ک ملازمه سن
 ایت دیسه قوی نولک او زرنه دکه داین دلوسه کند و ملازمه ایدن دلوسه اخر کینه
 ایتدیه نابی کی اجر کی غلامی کی هر نه و جمله منیر او دوسه ایدن مدیونک بابی
 معتبر دکلدر **قضية نانیه جلسایله که قادر اولان و اولیان کلدر انولک**
بیانندن در ذخیره دکلدر که جمعی دینارده مدیون هر کشتی جلسایله
 قرضاش عم و خال و زوج و زوجه. مرد و زن. مسلم و کافر. صحیح و سقیم
 اما پدر و مادر و اجداد و جدات. اولاد و بنچون محبوس ایتیه. الا اول و کینه
 اولادک نفقه سی بونلرک او زرنه واجب اول و بونلر امتناع کوسره بوقوت

بونلری جهت تقصیر چون جلسایله لو همچنین مکاتیب و بعد مازون تجارتدن
 جلسایله لو. اگر کسی مجبور علیه اولایر شخصک مالک استهلاک ایدن اگر با یا
 یا و جیسی و ارایسه جلسایله لو تا صغیرک مالندن ادا ایدن لو قوی افتدی چهندن
 جلسایلیه لو مولاتن دخی قول چون محبوس ایتیه لو بتد مدیون او لما یحق
 اگر بتد مدیون اولسه حق غرها چون جلسایلیه لو خزانه الواقعات ایدر
 مدیونی بر در هم چون دخی کسوپ چون جلسایله لو شمس لایته الحوائی بر دکل چون
 جلسایله لو دیون نقل ایدر. ذخیره باب حبسک اخندن ایدر هرگاه که عورت
 ارنی مهر چون یا اخرد بنچون جلسایلیک دلوسه ارفاضیه عورتی
 بنمله جلسایله دیسه. خضاق ادب قاضیدن ایدر عورتی جلسایلیه لو بوقوت
 قضاة زمان عورتی ادرله جلسایلیک اختیار ایتشلرد زمانک فسادندن
 تا باب معصیه سداوله. یعنی ارجحوس و لحن عوده دلدو کی پیره کمتیه
 بعضلر ایدر قاضی عورت ایدن که ادرکی جلسایلیک ایتدیمک استرک سخی دخی انولکه
 بله جلسایله ایدر. اگر راضی اولرک ادرکی دخی ایتدیمدیو بوقوت درجه عوده
 هر یز کمتدن امن حاصل اولور. خلاصه ده کتاب قضا دن طوقوز بنی فصله
 عورت زوجنی جلسایله سه زوج قاضیه عورتی بنمله بله جلسایله مجسدن
 بنم بیروم وارد در دیسه قاضی جلسایلیه لکن زوجت اوندن جلسایله دیو.
 تجنیس ملقط ده ایدر هرگاه که عورت کند و ارن جلسایله بعض متاخرین
 عورتی انولکه بله جلسایله لو دیو عورتدن قودقادر سه. ذخیره ده ایدر
 صاحب عقاری جلسایله لو تا کند و عقارن صاته در بنچون از بهای

آورده رسد ده خزانه الواقعة اید رمدیونک اگر عقار و میناع اولسه کنه
 صاوتن الماسه حبس اید تاکه او جز بهایله صا ترسه مشتری بولونه. قاضیه
 هرگاه که مدیونی چمت افلاسله جسدن اطلاق اید برکشک دخی اوزرنن
 مالی اوله جس ایلله لو مادام که اوزرنه برمدت کچوب غنی ولدوغنه علم
 حاصل اولیه قاضی امام ایدر مادامکه غناسی ظاهر اولیه جس ایتیه لو
 خلاصه ده قول انچه اختیار ایدر **تقیه ثالث** محبوسله معاملیه بیانندن
 محبوسک حالندن سوالن در خلاصه ده مدیون ضرب و قید بند ایتیه لو و نحو
 ایتیه لو و یا بنحق قومیه لو. و صاحب حق او کندن اهانت ایتیه لو و اجاریه
 و پرمیه لو دیر اما ذخیره ده ابو یوسفدن نقل ایدر که هرگاه قضاء دیندن
 ابا ایدن ایلله اش اشکر کسته لودن اوله لو یا بر معروف علی اوله قاضی اوئی
 اجاره یله برکسته یه ویره و اجرتندن رهن قضا ایدن خلاصه ده متعین دن
 نقل ایدر که ایدر که اکو مدیون قاجق قود قوی او و لورسه بند ایدن و محبوس
 جمعه ویرام و جنازه نماز لونه و عیاده مرضی به چقار میله لو و و شک
 و یا ستوق و و شیه لو مصاحبه چون کسته انچه و قومی او واقعات نا طعیدن
 منقولدر که اکو محبوس حسته اولسه و خسته لقندن ضعیف اولسه ذندان
 مصلحتته التزام ایدر کسته اولماسه طاهر چقاره لو بونوک کی امام محمددن
 مرویدر که غالب هلاک اولدوغی وقت چقاره لو قوی امام محمد قول اوزرنن
 د راضح بودر که محبوس کسیدن منع ایدر. قاضی القضاة خراسان فخرالدین
 از سبندیدن منقولدر که محبوس تغتله ذندان او و لورسه او تودد و غنی

محبست قاپوسن چارده صوایه لو بردلوك قویو باتکی و صوتی اندت
 ویره لو اما حال محبوسدن سوال ذخیره ده ایدر اگر قاضیه مدیون چند
 او کدن مدیونک اعسار دندن و فقرندن برکسته که عدل اولایا کی کنه
 شهادة ایلله لو امام محمددن بومستله ده یکی دواینه وارد دیرد وایتد ایدر
 قاضی جس انیمیرد وایتد ورنه شیخ الاسلام ابو بکر محمد بن الفضل قوی ویرمشد
 و ابو اسماعیل بن حماد بن ابی حنیفه قولدر و نصیر بن یحیی دخی بویله دیشدر
 اما ابو بکر اسکاف و عامه مشایخ ما وراء النهر قاضی جس ایدن بوبیتد ب
 التفات انیه دیر شرح ادب قاضیدن صحیح بودردیر. لم الفتا وین اضح
 عدم قبولدر ذیراعساره شهادة ایلله لو نغیه شهادتدر مؤیدر مقبول
 اولماز مؤید جس کچمدر حبست تقدیرندن دوایات مختلفه در. امام
 محمد دن آکای و اوج آیلله تقدیر او نمشد و هم امام محمد دن دهر آیلله مقدرد
 دخی دیشلر امام اعظم دن حسن د وایتله الیه ای مقدرد در وایتله لحا ویدر
 بر آي مشایخن چوق کسته لو لحاوی روایتین طوتمشلم در. ادب
 القاضیدن صحیح بودر که بوتقدیرات لازم دکلدر بلکه رای قاضیه
 مفوض در. اکو لیت ای کچه قاضی دخی یله که محبوس متعنتدر مؤید جس
 ایدن. اکو بر آي یه اکونک کچه قاضی یله که عابرد راطلاق ایدن اما مکمل تقدیر
 ذکرندن موکده بواول وقتدر که محبوسان حایي بکا مشکل اولافقییر مددر.
 غنیمدر بلیم و اکو مشکل اولمایه و فقر ظاهر اولانولک حالندن سوال
 ایدن رم و افلاسه شهودن قبول ایلر مدیدر و کنک معنایی بودر که اگر نعت

محبوس مقدار جسد طوره جایز
 مطلقه
 اند

و بخیز بلنه قاضی محبوسک حالتہ نظر آید اگر لیں اولہ خفتمہ جوابین
 زبون سویلیہ وصاحب عیال اولہ عیال قاضیہ فقر دن و نفقہ سزکدت
 شوی این لو برای جیس این اندن صکر حالت دن سوال این و افلاسه
 شودن قبول ایلیہ اگر خصمه جوابین غلطہ این التی ایہ دن جیس این لو
 اندن صکر حالت دن سوال این لو تو کشیلندن و اهل محله سندن تعاندت
 و حالت اعلدن لم الفتا وین ایدر خبر واحد عدل کافی در اکی کسند
 احوط در لفظ شهادہ شرط دکلدر ذخیره د ایدر یوا اول وقت دکه طالبہ
 مطلوب ورتا سندن عسارده ویسارده نزاع اولماید اگر مطلوب معسر دیر
 طالب موسر دیر یوا محللن اقامہ بینہ شرط در سراجین ایدر افلاسه طانقلین
 شویله ویرہ کوکہ بلر یونوک مایی اولدوغن کند ذکیوب کچہ در تندر کند
 غیر ی دیہ لو ادب القاضین ایدر اگر محبوس افلاسته بینہ اقامہ ایلیہ مدعی
 یسارہ اینہ مدعی بینہ سی قولہ اوی در خلاصہ وخرانہ اواقعاتن طالب
 بینہ سی اوی در یسارہ ثابت وحق نسته بیان ایتک کرک بینہ افلاسن مدعیکنک
 حضور ی شرط دکلدر الفتا وین ایدر چون محبوس افلاسته بینہ اقامہ این
 و طالب غایب و لا غایبک حضور دن منظر اولما بلر طاشہ چقارہ سرفسنہ کھیل
 الاول و زندان چقد قدن صکر طالبہ بوکہ ملازمہ ایتک وارد ملازمہ اودر کہ
 بونکله ہریرہ کددر طالب بیلہ طولانہ بوندن ایرلما یے اما بومعین موضع
 خود بیہ ملازمہ تفصیلی مجلس ثالثہ ذکر اولنشد در ابن سماعہ نوادر دن
 امام محمد دن نقل ایدر کہ مدعیہ مطلوبی محله سی یا قیرہ سی مجسدن جیس نیک

ولا یبقی وارد در اگر دہرہ مطلوبک کند و اوندن زیر اشاید کہ مطلوب بلا ضرورہ
 کوچہ لوی و بازار لری طولانہ بوسور دن مدعی منضر اولو و ہم اسام
 محمد دن منقولدر کہ معسر ہریرہ ملازمہ این صاحب حق مطلوبی وند
 کر مکدن منع یوقدر غذا چون و حاجت ضروری چون مکرکہ غذا و غایط
 ایچون ہریرا این اول وقت کر مکدن منع ایلیہ اولور زیا و اندن منقولدر کہ
 ہرکہ کہ مطلوب تنہا اوندن کر مک دلیہ طالب منع ایدر مکرکہ اذن ویرہ زیر
 تنہا اوندن کرورسہ شاید کہ ہریردن دخی فاجہ ملازمہ دن مقصود فوت اولہ
 بوادر ابو یوسف وارد در کہ اگر بلا ضرورہ مطلوب طالبی طولانہ ہرہ طالب
 انوچون برا و متیا و اندن ملازمہ ایلیہ کنی وقتن کند و نفقہ سن و عیالیہ
 نفقہ سن ویرہ امام محمد دن منقولدر کہ طالبہ مطلوبک ملازمہ مدعی قاضیہ امر نوز
 جائز در المجلس بالاثبات و کالہ بیاتن در و توکیل بیانی و محمد در محمد در
بیاتن و اثبات در ادب القاضین التمس التجی باین ایدر اگر کہ کئی قاضی حضور دن
 برکسنہ ہر حق کہ کوزدہ وارد و طلبینہ و خصوصتہ وکیل ایلیہ اگر قاضی موکل
 بلورسہ کہ فلان بن فلان القلا یند و کالہن قبول این و تنقذ این اندن صکر
 وکیل برکسنہ حاضر اید و یا نونک اوزرنہ برحق دعوی ایلیہ موکل چون و موکل
 غایب ولسہ وکیل خصم اولور اول شخصہ انوچون کہ قاضی کچون این جکی
 بلور اقامہ بینہ یہ احتیاج اگر قاضی موکلک اسمن و تبین بیلہ و کالہن دخی
 قبول ایلیہ مادامکہ شہود لہ ثابت اولماید شرعا طریق ثبوتلہ اگر توکل وقتن
 موکل طائق کویرم کہ فلان بن فلان القلا نیم دیسہ قاضی شہود دکلہ خم

اولاد بچون اگر برکنه برکنی قاضی قائمه کورب اوز د نه دعوی
 ایله که فلان بن فلان بنی وکیل قلمشدر بوکنسته اولان دین قبضه ده
 بومستله اوج وجه اوز د نه در یا بود که مدعی علیه دینه وکالت اقرار این
 یا دینه اقرار این وکالت منکر اوله یا وکالت اقرار این دینه منکر اوله صوره
 اولید که دینه وکالت جمیعاً اقرار در قاضی دینی ویکله دفعه امر این اگر
 ابا ایدر سه جبر این قبض عینه وکیل بونک خلا فی قبض دینه وکیل له قبض عین
 وکیل اورتا سندن فرق وارد د هرگاه که بر شخص کله و این که فلان بن فلان
 بنی سنوک یا نکل اولان و د یعتک قبضه وکیل اینستد دینه مدعی علیه بون
 وکالت و د یعتک تصدیق ایله یعد و د یعتی و مکن ابا ایله قاضی
 دفع و د یعت جبر ایله فرق بود که و د یعت غیر ملک ویکله حق
 قبض ثبوت اقرار این زیرا و د یعت ملک مود عد ر پس اقرار درست اولماز
 دفع ایله دیو قاضی جبر قادر اولماز قبض دینه توکیل صورتی مدیون کند
 ملک ویکل حق قبض ثابت اولد و غنه اقرار ایند زیرا دیون ثبوت و اعیان
 دخی قضا اولور پس اقرار درست اولور قاضی جبر قادر اولور اما صوره
 دیند اگر طایب حاضر اوله بن مدعی وکیل اتم بود نیک قبضه دینه غرم
 بوکایم ویره که فلان بن فلان بنی بومانی بو غرمیدن سنون امر وکله و
 وکالت قبض ایلا مستدر دینه انوک چون اند وکی دعوی اقرار ایند هر لازم
 اولور پس منکر اولور سه بین وریلوز نکولامیدله هرگاه که اندا بچه موکل غرمه
 کند و دینه رجوع ایدر و آلود غرم دخی ویکله رجوع ایدر ویکلدن اولور اگر مال اند

اگر وکیل هلاک اینست ایسه تضمین ایدر ویکله اگر مال وکیل اندن هلاک اولش
 فعلسوز بود رجوع بومستله کتب فقه ده کتاب وکالت در اما صوره ثانیه ده
 که دینه اقرار ایدوب وکالت منکر اولد و غدر امامین و حسن فولرین وکیل
 غرمه بین ویره که فلان بن فلان بنی قبضه بنی وکیل ایتد و کن بلز مس دینه
 امام اعظم ایدر بین ویره مرزیر این دعوی صحیح اوز د نه مرتبدر محقه
 دعوی وکیل مدعی و لمانه مرتبدر بونایت و لمانستد زایله دعوی صحیح اولماز
 بین دخی منوجه اولماز اما صوره ثالثه ده که وکالت اقرار ایدوب دینه انکار
 ایتد و کدر وکیل دینی شهود له اثبات دله جائز د کلدر مطلوب وکالت اقرار اید
 اثبات دینه وکلر لمانز منکر وکالت شهود کوره خصم وکالت مقرر این اوز د نه
 شاهد کلک در دستد انوک چون که اقرار این درست د کلدر پس حکم انکار ده
 اولور ویکلک و غلتک و با یا سی وکالت شهادتی مقبول د کلدر اید قاضی
 بویله در حدود ده وکالت جائز د کلدر اما حدود کی ضرب اوز د نه در در
 بری دعوی شرط اولمایان حدود در حد زنی کی بری اول حدود که دعوی
 شرط در حد سرقه و حد قذف کی قصاص دخی بونلر کبیر توکیل
 دخی کی نوع در استیغابه توکیل در و اثبات توکیل در ضرب اولن کی نوع
 بویله درست د کلدر ضرب ثانی نوع اول درست د کلدر موکل غایب
 اولد و غی حال حضور موکل بوحود ک قصاص استیغاستن شرط در
 یعنی استیفاء قصاصه بر شخص وکیل این دخی ولی حاضر اوله درست در
 اما نوع ثانی ضرب ثانی امام اعظم قائم صحیح در اما استیفاء

قائده موکل حضورند استیفا کرد ابو یوسف قائم صحیح دکلدر امام
امام محمد قوی مضطرب در. اظهر امام قول او زرنه اولقدر بعضی بواختلاف
موکل غیبتند در دید لرا تا حضورند بالاجامه جایز در. نوع اول
یکی توکیل رضا خصم سوز بالاتفاق درست در اما ام اعظم قائم
لازم دکلدر. مکر یومعنا لودن برسی ایله یا رضای خصمه یا موکل مرخص
اولما غله که مجلسه حاضر و لما غه استطاعتی اولما یه یا مده سفر دن ادنی
غایب اولایا سفر مراد این بواول وقتد که خصم سفر مراد اند و کن تصدیق
این اگر تکذیب اید رسه قاضی معلوم اید نه مجلس چهارم ذکر اولندی
مخبر اولان خصم رضا سوز توکیل امام اعظم قسده اول جایز دکلدر که
موکل حاضر اولما یه مجلس حکم. اگر التماس خصمه بر شخص وکیل ایلسه خصم حضور
غریبه مالک اولما ز. اگر خصم حضورند عزل ایلسه جایز در انوک چون که طالب
مطلوب دن آخر وکیل طلب اید یه خود تفصیله مخاصمه قله اگر وکیل کذب
موکلله قاضیه کلسه وایتسه که بز بوغنی فلا بد خصومه وکیل ایدم اید
بو وکیل سفر کرد یا خود قور قادم که ملزم اولور اقرار اید رو کالند ن کدر دم
بو کسسه وکیل قلدن ذکر اولان خصومه دیسه قاضی یونی خصم حاضر اولما قسده
قبول ایتیمه بر کشتی تعیین اید تا خصی طلب اید اگر بولما غه قادر اولما زسه
اول وقت اولکه کسسه و کالند ن چقارب ثانی وکیل اید و نائینک نفسسته
کفیل اله اگر بر کسسه بر شخصه کند و حقوق طلبه و قبضه و خصومه وکیل ایلسه
وکیل بر اخری وکیل ایتیم جایز دکلدر بو خصومه مکر بر کشتی وکیل ایلیه

۴۴
و کذب و سی خصومه وقتن حاضر اولاول وقت جایز در. انوک چون که کذب
حاضر اولد و غی وقت کویا خصومه کذب و ایتیم اولور. ادب قاضینک
النمشی بتجی با بدن اید ز اگر بر کشتی بر کسسه بر شخصه اولان حقنه وکیل
ایلسه قاضی و کالند ایلیمه مکر همان اول شخص حضورند انوک چون که بونک
خصی همان اول شخص معیتدر. قاضی خاندن اید در شمس لایمه السرخسی دن
نقل اید رخصم تغش وکیل دن ابا اید و کن قاضی ایلسه توکیل قبول اید و خصم
سوز نه التقات ایلیمه اگر قاضی ایلسه که موکل مدعیه ضرر قصد ایلر وکیل حیل
و تبلیس ایتیمه مشغول اولما غله توکیل قبول ایلما یه شمس لایمه الحلوانی بوقاضینک
زاینه مفوض دیر بو سوز اوله فریبید ذکر بر کسسته بر شخص او زرنه دعوی
ایلسه که فلا ن بن فلا ن الفلا نینک بو شخص او زرنه بیک آنچه سی وار دز
بواچیه دم خصومه وکیل ایتیمدر. و هر حق که انوک بونک او زرنه در خصومه
و قبضه وکیل ایتیمدر دیسه شهودی هم و کالند هم دینه شهادة ایلسه اولما ممد
قائده بو بینه مقبول در دین او زرنه شهودی عاده یه احتیاج یوقدر.
فتوی بونک قوی او زرنه در. اما امام ابو یوسف قاضی حکم ترنیه عایه
اید دیر افامه بینه ده ترتیب لازم دکلدر دیر. استحسانا پس اول و کالند
حکم ایلیمه اندن صکر ماله حکم اید ادب قاضیدن یتیمشی با بدن اید
اگر خصم مدعی بر شخصک وکیل او زرنه شهود له اثبات ایلسه بعد اول
شخص بو وکیل عزل اید یا اخری وکیل ایتسه قاضی بو بینه ایلله وکیل ثانی
او زرنه حکم اید انوک چون که وکیل موکل دن ناید در بونک کبید که قاضی طالبک

بینہ سن وکیل و ذرتہ استماع ایلسہ اندن سکرم وکیل فوت اولسہ قاضی
 موکل و ذرتہ بوبینہ ایله حکم ایدہ اما مسئلہ تحذیر خزانة الواعانک
 کتاب قضا سندن ایدر اکومدی اولان کسسته او ذرتہ دعوی ایتد و کم عود
 مخدوم دکلدر دیسه اول عورت وکیل اولان مخدوم در دیسه فقیه بوجغو
 ایدر اکورای قاضی انی حاضر ایتمک تقاضا ایلسه بیان ویرمکن حاضر ایدر اکور
 مخدوم ایسه ده مجلس قضا ده بیان ویرہ اگرچه اول عودت و اولیای مکرور
 دخی بوضورت عورتک وکیل ایله خمتنک تحذیر خصوصت ملزک فایده
 یوقدر اکور قاضی نک رای حاضر ایتمک اولماسه اول عورتک حالت نظر ایدر
 اکور اول قول وکیل در مخدوم اولماق خصم مخدوم دکلدر دیوشاهد کورمک کول
 اکور طول ایسه بنات شرافند ایسه بکر حکم در اکو بنات واسطه نایسه قول خصم قولدر
 بیسطله که مخدوم دکلدر دیو عورت وکیل و ذرتہ شاهد کرم مخدوم ایدر و کتہ از شاه
 محاضر و سجلات قسمند صورت اثبات تحذیر بیان اولور **المجلد التاسع**
وصایة و قوامة و بوکہ متعلقات در اکی قضیة مشتمل در قضیة اوپ
 تعریف و مراتب وصیا و قوام بیاتند در و بونلک عزل و نصب و موال
 سفارده تصرفند در وصایای قاضی اندن قول باب و صیدن امام یوسف
 منقولدر که وصایة اول کوة دخول غلط در آنجی دفعه خیانتد و آخر
 علمادن مرویدر که اوچنجی دفعه او غرق در بوخراند المناسن مذکور در
 ایدر اکور خطای اوله خماندن نجات یولور اما مشافعی ایدر وصایت قبول یولور
 مکر او غری اوله یا احمق اوله ادب قاضیدن او توذکر نجی یاید ایدر قاضی

تفحص بلیه یکای احوالندن باباری تعیین ایدر وی وصی الیه اولان
 مالون انلرک الیه قویه اکو یتیمک بابایی و میسی اولمایه قاضی یتیم اچور
 قرائت ایشامدن و اهل بیتندن برومی اختیار ایدر که امانت و دیانت
 او ذرتہ اوله تصرفات قدر اوله اکور اهل بیتندن بومقوله کسسته بولمایه
 غیرت بر معتد کسسته بولہ وصی این قاضی ایدر وی وصیه دخی یا ایشامدن
 وصیه جائز اولان تصرفات هب جائزدر را نو کون که قاضی وصی منزله سندن در
 قاضی یتیم ایدر وی کسسته بونک خلافتی زیر ایتیم مالک تصرف دکلدر حفظ
 وصایة اثبات ولایت تصرفاتد علی الاطلاق اما قوامة حفظدن عبارتند
 تصرفدن دکل یتیم مالک حفظ اولور مالک تصرف اولماز پس یتیم اکور نسته
 صا تو نایسه اول نسته دخی نیم ضروری اولاندن اولسہ قیاس بودر که
 نافذ اولمایه زیر بون تصرفد اما استحسان نافذدر زیر ایتیم بوکہ
 حفظ مفوضدر صبی محفوظ قالمازالا اتفاقله و ضروری اولان نسته
 الما غله پس بوحفظ بایدن اولور وصایای احکام الصغارده ایدر
 وصی اکی نو عدد قوی و ضعیف قوی وصی اب در و وصی ابک و صیدر
 و وصی جد در اب و فوات ایندکن و وصی قاضی در ضعیف آنه و صیدر
 و قرتداش و عم و بوکہ بکر کسسته لو وصی سیدر و وصی قویه ولایت تصرف
 وارد در صغیرک مالندن عقاد اگر منقول و صغیر یا با سندن اکور غیردن
 میراث قالاندن زیر ابویا با مقامته قایددر اما مال کیرده تصرف ولایت
 یوقدر اما اکور کیر غایب اوله وصی کیرک یا با سندن میراث قالات

منقولاً بیع اتمک جایز در ذریابو باب حفظ دند حفظ ثمن اساندر
حفظ عین دن اما عقد دن بیع اتمک ولایتی یوقدر ذریا عقار بنفسه
مختص در وصی ضعیفک صغیرا و ذر نه حکمی وصی قویک بکیر غایب و ذر نه
حکمی کبیدر موصیدن مادر و برادر و عم کی صغیره میراث یتشی بیع ایدر
ذریابو نلک قایم مقام مد ر لکن وصی ضعیف بو مقدار تصرف اول وقت مالک
اولور و وصی قوی و لمایه اما وصی قوی بولند و غی وقت هیچ نوع تصرفه
مالک دکلدر بو صورتن وصی ضعیفه کند و موصیستک مصالحه قیامدن
نسنه یوقدر تنعید و صایا و قضاء دین و غیر کی فصول عماد یتک یکرم یدر
بایند ایدر بوباید اصل بود که اضعف و صیبتن اقوی خایند اقوی
و صیبتن کبیدر اضعف خایند اضعف و صیبتن ام و اخ و عم و صید را قود
حالین صغیر و ذر حالدر اقوی و صیبتن اب و جد و قاضی و صیبتن راضع و خالدر
بکاد و ذر حالدر و هم احکام الصغار ده ایدر اگر وصی قوی غایب اولد یا بر
حاله اولکه صغار او ذر نه تصرف ولایتی و لمایه تلفا و لما قدن خوف اولد
نسنه وصی ضعیف صانده ثمن صافیه هر زی رحم محرم حکمی دخی وصی ام حکم
کبیدر اما صغیر مذکور اولاندن بر سی و لماد و غی وقت دخی وصی ام و لا
شری بر سبیل تجاده یوقدر مکر صغیر لا بد اولانجامه کی نفقه کی اما
صغیرکانه سندن میراث فلان مکرکدن غیره آنه و صیبتن تصرف یوقدر
کوک منقول کوک غیر منقول آدب قاضیدن التمس کی بایده ایدر یا با تصرف
مال صغیر اول وقت اولی در که مسرف و مستحق حجر اولایه حجر جایز کورن

قوی او ذر نه شو بلکه یا با مسرف اوله و مستحق حجر اوله مال صغیر مالک تصرف
دکلدر مالی قاضی بوندن اله بر عدله اصلیه تا وقت حاجت و بخر یا بنیم بالغ
اولیخه خلاصه ده ایدر قاضیه اوج یرده و وصی نصیب یتیم وارد که ده دین
اولد و غی وقت صغیر اولد و غی وقت ترکده و وصیه اولد و غی وقت اما قاضیه
دخی اول وقت وصی نصیب یتیم که قادر اولور که استخلافه مادر اوله و بر
امین و کافی کسته و صایته تعیین ایدر خلاصه ده باب قضایک کوکخی فصلندن
ایدر وصی تصرفه جددن اولی در اگر میتک و حبسی اولایه جد تصرف ایدر
ترکه دیندن خالی اولور سه اگر ترکه دینه مستغرق اوله جد ترکه بیغنه مالک
لکن وصی مالکدر بو صورتن اگر وصی و لماسه قاضی وصی تعیین ایدر احکام الصغار
ایند چون میتک و حبسی و لمایه اولاد صغاری قاله پدر میت و وصی منزله سندن
جمیع ترکه ده انو چون که جد قایم مقام ادب در پس حق تصرف و حفظ انوک
اولور تنعید و صایا ایدر بیعه محتاج اولمای قضا دینچون و تنعید و صیت
ایچون صایا غه ولایتی یوقدر قوی بونک او ذر نه در فصول عماد یدر
یکرم کزخی فصلندن ایدر چون میتدن ترکه قاله ورثه آخر شمرده اولابر شخص
میت او ذر نه مال دعوی یلسه وارثی غیبه منقطعه ایلده غایب
اولسه قاضی وصی تعیین ایدر انوک چون غیبه منقطعه منزله مؤنذ در قادی
رشدالندیدن منقولدر که وارث غایب اولد و غی وقت قاضی وصی نصیب یتیم
جایز در نسخه و صایتن فلان کسنه فلان میت و وصی نصیب ایدر لیس
وارثی مدته سفر غایبدر دینه غیبه منقطعه تفسیردن اختلاف وارد در

قنای کبری ده ایدر اکثر مشایخ بر آلیق پول غایب و لوق اختیار نشود.
 عدل قابول بود. اما صحیح بود که اوج کونک پولدر که مسیه سفر رفتود
 بونوک اوزرنه در فصول استروشنید ایدر قاضی ایتم اینون وصی نصیب
 که ایتم کند و قاضی کند اولوب مال اخر قاضی ولایتند اوله با خود مال و
 ایدر قاضی ولایتند اولوب ایتم اخر قاضی ولایتند اوله یا بعض ترک بونک
 ولایتند اولوب بعض اوله امام خلوانی بر حال نصیب درستد وصی جمیع
 ترکده وصی اولور هر نه برده اولورده اولون دیر. امام دکن الاسلام علی السعد
 ایدر ولایتند اولان ترکده وصی اولور اولیان ده وصی اولماز دیر صاحب
 فصول ایدر بعض مشایخ خطبه کوردم که قاضی کند ولایتند اولیان ترکیه
 وصی نصیب یسه جایز دکدر ینم فتوام و مشایخ مروتوایی بودردیر. امام
 خلوانی درست در دیر. اعتبار خصوصه در دیر. رشید الدین کند و فتواستد
 ایدر ینم بخا دین اوله قاضی ثر مقدن وصی نصیب یلک جایز دکدر وصایا
 احکام الصغارده بویه مذکور در ربیع الاولک و نخی کونک سینه ده شریک
 که عاشر ماه ربیع. عدد بیه نازخ بجهت دلالت ایدر مدینه هرات که مجمع
 اینه هدی و محط رجال علمای دی بوضو تله فتوی یا زلدی که زید صغیرک اب
 وجد و صییه اوله زید سمرقنده اولوب عمر میان بغیر حق بلد هرات ده تقریر
 ایلده شرعاً هرات قاضیه خالد امینی بوضو صغیر وصی نصیب ایدوب بحسب
 الشرع عمر و غاصیدن اولوب ضبط ایتمکه قادر اولور می الجواب اولور
 بویه دیواکایر اینه جواب یا زوی قضاة اسلام وصی نصیب ایلدی بویه

صغیر مبالغه حاصل ولدی. احکام الصغارده ایدر وصی خیانت ایلده مشایخ
 خارق اینمشورده که قاضی بونک بر امین نصیب و ضم ایلده یا خود وصایتند اخراج
 ایدر امام محمد قائم قاضی وصایتند چقاره وصی عدل اوله صغیرک مالندن
 تصرفدن و مصالحن کورکدن عاخر اوله بوند دخی اختلاف وارد که قاضیه
 وصایتند چقارمیه بلکه بر امین معتمد کسته دخی ضم ایدر وصی عدل کایه
 اولدوغی وقت لایق بود که قاضی عزل اتمیه لکن عزل اتمیه مغرول اولور.
 قاضی وصی اخر نصیب ایدر شیخ الاسلام کتاب وصایا ده حدرا الشیبه
 شرح ادب قاضی خصافدن بویه ذکر ایتشد رخصه ده دخی بوطریقله مذکور در
 اما بوقوی ماد طهر الدین مرغینانی سبغ کور بایتمده که وصی اب
 قاضی و صی اوزرنه اول اجلدن مقدم در که مختار در پس بابیه قایم مقام اولور
 قدوری ایدر قاضیه بومقوله وصی عزل اتمک شریک ضم ایلک بوقدر اما
 اگر وصیدن برخیا تظاهر اوله یا فاسق اوله یا بر اما زغله معروف اوله قاضی
 اخراج ایدوب پنهان وصی نصیب این شرح لحا وین کور که بالغون و احوار
 اولان اوصیا اوج مرتبه اوزرنه در برسی بود که وصی قوی میز اوله اتمیه
 قیامه فادرا اوله حاکمه بومقوله وصی عزل اتمک بوقدر. لکنی بود که وصی اوله
 لکن مال سینه تصرف و قیامه و غیر فادرا اوله بومقوله اولانی قاضی عزل ایلده.
 بلکه بونک بر امین و معتمد علیه علیه کسته ضم ایدر. اوچنچی وصی خا بن اوله و خیانتی ظاهر
 اوله بونک کیسلی قاضی عزل ایدر. امام محمد دن جامع الصغیرده ذکر ایتشد که چون
 وصی وصایتی میتان حال حیوتندن قبول ایدر وصیه لازم اولور یعنی وصی فوت

اولد قن سکر کندوی وصایتدن اخراج جائز اولماز بود کرا دتلو احکام
الصغار ده قصول عمادیدن فصل اولد کور مشد که وصی چون وصایت
که وصایتدن خارج اولماز مکره موصینک علیله موصینک حضور صحت عزله
شرط دکلدر وصی نفسی عزله ایتدوکی وقت بلکه علم شرط در اگر وصی موصینک ^{چو تندن}
وصایتی قبول ایلسه و رد دخی ایلسه وصی اولد کدن صکره قبوله دخی و صی
اولور آکورد ایلسه مردود اولور خلاصه ده ایدر وصی موصیه قریب زماندن
وصایتی اخره تفویض جائزدر اگر وصی میتا و زرنه دین دعوی ایلسه قاضی
یونی وصایتدن جفرمیه اگر اعیان ترک دین بر عین دعوی ایلسه وصایتدن
اخراج این فقیه ابواللیث ایدر مختار بود که دین وصی به قاضی
ایده که یا دینه اقامه بنینه ایت یا ابرایله و لایستی وصایتدن چقار و رد
دی چون عجز کوستر و ابرایتمیه اول وقت عزله ایدر و بیرنه اخیری نصب
این انوجون گمان یتیمی الماغی حلال بلور احکام الصغار ده ایدر چون میت
اوزرنه دعوی این ایلسه قاضی بروصی دخی نفس این تا وصی اول
بنیه اقامت این بعد قاضی محترم در لهره اولکه وصی خارج قویه
اکدر لهره وصی اولی وصایت اعاده ایدر انک دینتی قضاء ن سکر اصح
و ماخوذه اولدر که قاضی میتا چون خاصه بودینه بروصی نصب ایدر
وصی اولی وصایتدن حقارمیه خلاصه ده وصایادن بشتی فصل ایدر
اکبر شخص اخر کسبه یه ایدر که بنم فلان اولغی بخل و مبن اولد کدن صکره نیار
ایله یا خود انلر و قهر ایله یا خود بخراسنه جاری اولور نسته دیسه

۴۸
۴۸
اول کسبه وصی اولور بونک بکیدر که اگر بنم اولغی بخل و مبن اولد کدن صکره نیار
ایت بونلرک امرندن دیسه وصی اولور لایق بود که قاضی سال بسال امنای
محاسبه ایلیه الرندن اولان اموال یتیمی ده و غلغوه اگر خیانت اکلسه عزله ایدر
یورنه عدول نصیب ایدر اگر بونلری من بولسه حاکم لری و زرنه قویه قاضی
وصینک و قیمت قولتی قبول ایدر یتیمک نفقه سنه و عقارنه و بوک بکوز نسته
شونی خرج ایتدک دید کلندن اگر اول مدقن بودر نفقه مثل ایسه اگر
بونلردن برسنه متهم اولسه بین ویره احکام الصغار ده ادب قاضیدن
کور مشد که قاضی صغیرک و صین یا و قفک یتیم متهم اکلسه معلوم نسته
دعوی اولماز سه دخی بونلر بین ویره صغیر و وقف حالته نظر ایدر
سایر دعاوی بونک خلاصه فی که حمله مدعی مانع قبول شهاده اولدر غی کیم
استحلاف در ادب لقاضیدن البتعی بادن ایدر چوق قاضی و صیای و قوای
محاسبه ایتدک دسه هر سنه سال بسال یا مایه ملاحظه ایدر اگر امانت
معروف ایسه هر سنه شیافیشا نقره جبرایتمیه قول بونلرک قولدر بیسنله
اگر صلاح و امانتله معروف دکلسه قاضی یوبایدن مبالغه ایدر و هر شیافیشا
تغیر ایدر اما امتناع ایدر لهره تغیر ایتدک و زرنه جبرایتمیه قصول عمادیدن
التمش کیم بخی فصلدن ایدر چون صغار بکار اولور و محاسبه ایتدک دلیله
وصیلری کند و ایتدوکی معروف و زرنه اولشعیدر پوخه دکلدر قاضیدن
محاسبه طلب یتیم جائزدر لکن وصیه محاسبه یه جبرایتمیه اگر امتناع ایدر
قول وصینک قولدر خرج و نفقه ایتدوکی نسته ده معروفه نفقه ایدر و

اسراف تمکن انو چون که میت هستند یا قاضی هستند امینند. قول
 امینکدر مع الیمین ادب قاضیدن التمثیل کنی باین ایدر قول قول و صید
 نفقه مثلن مکرر نشه دعوی این که ظاهراً بی گناست و له اکو مدتن اختلاف
 ایسه لوصی بابک اولای او ن یلدر دیسه. او غلن بش یلدر دیسه قول
 او غلن قولدر امام حسن بن علی قول امام محمد در دیو. امام ابو یوسف در
 مرویدر که قول وصی قولدر فصول اربعین یکم مدتی باین ایدر قاضیه
 جائز دکلدر که مال صغیر فی حق اله بو حکایتی ذکر ایلر که. امیر المومنین
 عثمان رضی ایتام خلافتن صدقات دوه لوندن برد و یکندی اولد و دوه بازاره
 و یوردی تمامهایسن بولد قدن صکر کند و چون الیدی بعض آدمای عبد الرحمن
 ابن عوفه کلدن بوقصه خبر و یرد یلو. امیر المومنین عثمان رضی یانته کلدی
 وانی عیلدی ایتدی هیچ امیر المومنین عمره ن بومقوله ایشا یتد و کن
 کورد کی دیدی حضرت عثمان دن اول عیل یتد کلدی ابر بوییدی. قاضی
 یتمک مانق فرض و یرمک جائزدر و وصی یه جائز دکلدر. اکو وصی قرض
 و یرمه ضامن اولور. اما بو غرله استحقاق و یرر. خیانت دکلدر. اصح بودر که
 بابا دخی بو صورتن وصی مترله سندن در. اما پدر. یا جد. یا قاضی
 صغیر بر عمله اجرة و یرمه ن. بعضی ایدر یواول وقت جائز اولور.
 که اجرة مثل اوله. اکو اسک اولور سه جائز دکلدر. اما صحیح جوازدر
 مثلن ناقص اولور سه اولور سه دخی بو فصولن وارددر و هم شرح لحاظ و یتد
 نقل ایدر که پدرک و جدک و قاضیک بونلر نصیبند و کی وصیتک صغیر و یتد

صغیر تجارتن اذن و یرمه لوی جائزدر اما بونلردن غیرت صادر
 و برادر و عم کی اذن و یرمه سی جائز دکلدر **قضیه ثانیه**
 اثبات وصایتن خصم شرطدر خصم موصی له اولور مدیونیت
 میت و وارث میت اولور و میتک بر کسته اوزرندن دینی اولسه
 خصمات قول اوزرندن خصم اولور بعض مشایخ خصم دکلدر دیدن بولرس
 اکو وصی قائمه بنیه ایسه ذکر اولنان کسته لودن بری اوزر نایسته میت
 بنی وصی قلمشدر قاضی نظر ایدن اکو وصایه دعوی ایلین عدل مرضی البره
 و امور تجارتن مهتدی ایسه وصایتنه حکم ایدن اکو فسق و خیانتله معرو
 حکم اتمیه اکو بوندن ضعف دای و تجارتن قله هدایه فهم ایسه حکم ایدن
 لکن بر کسته دخی مشرف و امین اوله وصایتنه ضم ایدن اکو بوندن فوق ظاهر
 اولماسه لکن متهم اولسه قاضی قضت باین سدا یلیه بر مشرفله یا وصی اخرله
 ضم ایلر که دعوی دخی اول وقت درستدر که مدعی وصایت اهل اوله اکو قول
 یا او غلن اوله درست دکلدر اصح بودر بومذکورات خلاصه ده بابی قضا
 کتاب تضادن خصمات التمثیل کنی باین ایدر اکو بر کسته بر شخص قاضیه کورد
 اوزرندن دعوی ایسه که فلا ز کشتی بنی وصی امشدر و فوت اولمشدر انک
 بو شخص اوزرندن شوقدر مبلغی وارددر دیو طلی ایسه اوله قاضی وصایت
 سوال اتمیه یلکه سوال ایدن که اول کسته فوت اولمشدر دیو اکو خصم اقرار
 ایدر سه مالدن سوال ایدن اکو ماله دخی اقرار ایدر سه مدعییدن وصایه
 اوزر نه شاهد طلب ایله انو چون که وصایه شود ثبات و ملاز اکو خصم

موجبك مخته منكر اولورسه قاضی مخته شود استیه. اگر مخته شاهد اولور
 شهادت ایدر لورسه وصایتیه شاهد اولورسه قاضی بخیرد. اگر مخته وی
 این اگر لورسه غیر سن این بونک بکیرد. اگر خصم مخته و دینه اقرار ادب
 وصایتیه انکار ایدر لورسه مدعی وصایتیه شاهد بولورسه بوضورتی دخی قاضیه
 بخیرد و ذکر اولان طریق اوزره. اگر خصم مخته و وصایتیه و دینه جمیع افراد
 ایدر لورسه قاضی اقرار له وصایتیه ثابت طوتمیه و مالی دفع ایله دیو امر قلمیه تا
 وصایتیه موده ثابت اولماینجیه. اگر بر شخص برکسته اوزرنه قاضیه قاتند
 ایله فلان میتک و صییم میتک بکسته ده بیک اچری وارد دیو بیتیه
 اقامت ایله هم وصایتیه و هم ماله قوی بونک اوزرنه در که بومقبول در
 امام ابو یوسف ایتمشد که قاضی استحسانا ترتیب رعایت این. قضاده
 بینه ده دکل یعنی از لا ثبوت وصایتیه حکم این بعد ثبوت ماله قابضخانه
 بویله در. اگر بر شخص میت اوزرنه دین دعوی این میتک کبیر غایب
 وادنی اوله و صغیر حاضر وادنی اوله قاضی و صی تعیین این هر وقتکه بو
 وصی اوزرنه حکم این جمیع وادنی اوزرنه حکم اولور بر وادنی کبیر اوزرنه
 حکم ایندو کی وقت جمعی ورنیه حکم اولدو غی کبی وصیتیه اقراری
 میت اوزرنه و تز که میتدن برهنیه درست دکلدر مکر و صوادنی
 اوله کد و حصه سند اقراری درستدر. خاصه وادنی اولدو غی
 حیثیتدن وصی اولدو غی جهتدن دکل. **المجلس القاسح**
 توابع قضا اولان سنه لربیانندن در که قضاة اکا محتاجدر

بدی قضیه مستمدر **قضیه اولی** کاتب طوتمندن در قال الله تعالی
 ولیکت بیکم کاتب بالعدل قاضیه و منفی ایهام واجباندند در عنان عینیه
 کتابت صکوک و سجلات علمه صرفا بیک انویکون که صیانت احوال موال
 و قطع منازعات اهل اسلامن بوکه احتیاج تام وارد در کتابت کمال شرف
 و رفعة درجه سی ولد و بچون در که الله تعالی بونک تعلیم کند و یه اصافه ادب
 و لایاب کاتبان یکت کاعلمه الله. دیندر کتابت صکوک و سجلات
 بر علمدر که بوندن پنجه علمه احتیاج وارد ضروری در که کاتب سایل بیلکه که
 صحته مکتوب که موقوف در لفظا و معنی بعض شروطه ایدر لایق بودر که
 کاتب قبله لمعلمه موصوف کثرة و دعله معروف و لا صفای عقیدتله مرتین
 و خلوص نیتله حالی اقرار دیتدن خانی تورب پاک دل و پاک دامن اوله
 میل و اعتسافدن و قول رشوتدن بوی اوله ادب قاضیند بنجی بایدن
 ایدر که قاضی بر مسلمان کاتب طوتمنه که بر غیر کار اوله و فقهین معرفت اوله
 عمل کتابت جنس قضا در هر شرط که قاضیه ایتمشد و اول شرط کاتبین ملحوظدن
 کتاب قضا خزانه الواقعات ایدر قاضیه کاتب طوتمنه اهل صلاح و عفافدن
 که فاسق و عبدا و لمایه و شهادتی مقبول و لمیان طایفدن اولمایه کاتب
 معاملات خصمان یازد و غن قاضیه کوکدر که مهران نقصانندن و زیاده دن
 صیانتچون بعض شروطه ایدر کاتب قاضی خصومه خصمین و مابین لوندن
 واقع اولان خصوصیتی و شهادتی اقراری و انکاری یازد و دزه مهر ایله
 اوزرنه فلان بن فلانک فلان سنه نک فلان ایندن اولان دعوا سدر

دیو یازوب علی حق بر خریطه ده قویه بخلاقی بر خریطه ده محاضری
 اخر خریطه ده فرض نفقات بر خریطه ده نصیای و صیای و قوام بر خریطه ده
 این وقت احتیاجی بولق اسان والا . ادب قاضیدن یکرم سکر بخج باین
 ایدر قاضیه لایق بود که کاتبک و مناسک احوال تققد ایدوب
 بونلک امور نه مطلع اوله . البته باین ایدر چون قاضی قضا دن مقرو ل
 اوله قاضی منصوب بر کس نه کوند ره . اکی کوند مرک احوط در قاضیه معزول
 دیوان و خریطه که انورده محاضرات و صکوک و نصیای و قوام و تقدیر
 نفقات اوله قاضی فصل خصوصه او تورد و بی وقت خطری یعنی صکوک
 و محاضرات و محاضرات اولان خریطه صاغ یا نه قویه کاتبی کند و طرفندن کوزی
 ابردی کرده قویه تاکه کس نه کلوب الدایوب رشوه و یروب کتابت
 زیاده و نقصان ایتیمه قاضی خریطه نک با ش کد و آیمه یا قیم قاضی حضور
 قیم الن خریطیه صوقیه تاکه بر کاغد قویوب یا بر کاغد چقار میه . کاتب
 مدعیست یا مدعی علیه سن یازد قن کو کدر که بابا سنک و جد نک اسن یازد
 کنین و صناعتن و قبیل سن و ندایله معروف ایسه انی بله یازد تعریف
 ابلغ ددر . اگر بر کس نه نک حلیه سن یازد مقاسمه ملا حظ ایدر بونک و صافند
 شین لاحق و لیان یازد شهودک اسامین یازد و بی وقت دخی مواضع
 و محلات و نماذ لرین یازد . اگر عوده حلیه سن یازد مغه احتیاج اولود سه کوک
 مدعیه کرم مدعی علیه اولسون کاتب حلیه موضعن بیاض قویه تا قاضیه باین
 یازد مغه مجالی اولاسه قاضیه اهل ورع و عدل کاتبنه تقویض ایله جایز در کاتب یازد

فقیه نایبه . ادب قاضیه ایدر لایق بود که . قاضی اهل امانت
 و اعتماد دن بر کس نه قسام این زایر ایچمه عمل فساد ندر کتابت کی کن قاضیه
 بنفسه کود منک میسر اولما یحی قسام طوته . امانت و اعتماد انو کچون شرط در کس نه
 المیه میل و مداهنه انیه افضل بود که احر فی بیت المالدن والا که تمندن بعد در
 اگر اجر ن قسمت ایدر کس نه لر الورسه دخی پاک بود در . اما شکر قسامدن
 غیرت قسستی و ذره اصلاح ایسه لر قاضیه رفع اتمه لر جایز در . انو کچون که
 قسندن معاوضه و تمیز ملک معناسی وارد در سایر معاوضات کی تراخی ایله
 ثابت اولور . اما شکر اورد تاسدن صغیر غایب اولسه قیمت امر این بر قاضیه
 امر ایله قیمت غایب و صغیر اوزرنه جایز در . زیرا قاضینک مال صغیریه
 و مال غایبی حفظه ولایتی وارد در . اجرة قسام صغیر و کبیره کوانتی اوزرنه
 عدد رؤس اوزرنه در امام اعظم قانندن . اما بین قانندن قدر نصیای اوزرنه
 قاضی قیمت کتابت ایله دیوانه نقل ایدر . شحه سن شرکایه ویره **قیمه ناله**
اجور بیاتن در . اجرة قاضی و منق . و کاتب و قسام . و وکیل
 و محضر و محضل و ذنبا یحی کی . اما اجرة قاضی خلاصه ده کتاب قضا نک اخرین
 او بتخی فصلان قنای و یغیرت نقل ایله . قاضیه اجرة الموقحلدر . محلات
 و محاضرات و غیره یازد مغه هر یک انجیه نیل ایچمه اله . اگر بیکدن ناقص و نوبت کن
 اولان مشتقه قدر رحمت چکر سه کر و بش ایچمه اله . بعضی اجرا شل مقدار دی الا
 دیشل مختار بود در . قاضی قسمة اجرا الموقحلدر . اما یازد مغه الموق
 حلالدر نکاح صغیر و سنه الموق جایز در کدر . غیره حلالدر . مال یتیمیه

اندر که اصلاح جاز
 و کدر رکنه قاضیه

بیه قاضی اجرة الموقحل دکلدر السه بسی ناذر و لما ز مفتیه به اخذ اجرة جاز
 جواب یازمغه اول یازد و غی مقدار جده زیرا باز مق و زرنه واجب دکلدر
 فتوی و یرمک حلال و لما ز صواب خطا سندن اکثر و لما بیجه ابو بکر و خلیفه
 اولد و غی وقت بیت المالدن اچمه الی حضرت عمرو علی دخی الدیلر اما عثمان
 صاحب مال الی حسیه ایندی مال المادی ادب قاضیه کور شد که حضرت
 رسولم عتاب بن اسیدی بکجه قاضی و والی ایند و کی وقت هر یلک قرق
 و فیه و یردی سخن بن الربیع که قاضی مداین اولسند و ابد بلمر که بوقرق و فیه
 التومدر یا کسن مدر اگر التون و لورده مال عظیم اولور انوچگون که هر و فیه
 مثقال د ب سیک التیوز مثقال التون اولور امیرالمومنین علی ص شرح
 کثیر العیال و لما غن هر ایدیش بوز درهم کسن مقدد فلسدی اما بعض قضایه
 هیچ نسته الما منلور و اولی و افضل بود که لکن احتیاج اولسه بیت المالدن
 یا جزیرون یا خراجدن کذویه و اهل عیالنه و اعوانته و او زرنه مؤتی لازم
 اولان کسینه کفایت مقداری لا کتاب زکوة اخرن خزانة الوقایع ایدد
 اگر کند و خلیفه من المافن یحیل اینه جایزدر اما افضل بود که تحیل
 اتمیه انوکه چون که وقت وجوبه دکی دری و لاجا غن مؤتی و لاجا غن یلر
 بنجیس ملقط ده قاضی به مصادر و فندرد تجارت اهل عرب و تجارت اهل ذمه دن
 الدوقلوی و بیت الما چون جمع ایند کوی دیر مینه الفقهاء حسن بن علی دن
 صورت یلکه اگر قاضی کند و تزکه قسمة ایلله اوکه اجرة و امددر الجواب
 بو قدر و الله اعلم دیری امام خواهر زاده کتاب قسمة اولد ایدر اگر مؤننه

قاضی بیت المالدن کفایت ایلله قسمة اجون اجرة الماق و ادد و کتاب قسمة
 محیط مذکور در که قاضیه اجرة قسمة الماق جایزدر اما مستحب و در که
 نسته المایه تور تا شین ایدر اجر فی زحمتی قدر اله ترجمانی صغیر دن سوال
 سوال تدیلر که اجرة قسام مثلاً بوز دینارده فاجد ر جواب یزید یلکه بونده تقدیر
 تقدیر شرعی یوقد اما بو کتابک کتاب اجاره سندن ایدر اجر فی زحمت کوره اولو
 صاحب مینه ایدر حسن بن علی قسمة اجرة بوقدر دیو جواب و رد و کی اگر چه
 دواینه منصوصه نک خلا قدر کن حسن و صوابد ریزم زما نمزده قضایات
 فساد ی جمتدن که اگر بونلره بولچه لراجر مثله قانع اولما زرنه خلاصه ده
 ایدر لایق دکلدر که قاضی مجرة قسمة اجرة اله اگر کتابت ایدر سه حلالدر
 اکا اجرة الماق خزانة الوقایع قاضی کفایت قسمة او زرنه اجرة الماق حلالدر
 مختار بود در محیط ده ادب قاضیه ایدر قاضی محاضر و سجاتی کدو
 بنفسه یازسه اجرة السه جایزدر اول مقدار نسته که غیر لور خلاصه دن
 بویله در اما مقدار اجرة شیخ الاسلام ابو الحسن سفیدین سوال تدیلر ایدر
 وثیقه اگر مال و لکه بیک درهم یتنه بش درهم اگر کی بیکه بشور سه اوت
 درهم تا اون بیکه دل به واسلوب و زرنه که اون بیکه الی درهم در اندک
 هر بیک درهم اون بیک و زرنه زیاده اوله بر درهم اگر وثیقه بک درهم
 اسک اولسه بیک درهم اولان وثیقه قدر زحمت چکر سندن دخی بش درهم در
 اگر بیک درهمک ضعفی قدر زحمت چکر سندن اون درهم در اگر ضعیفی
 قدر زحمت چکر سه کی بوجن درهم در زیاده و نقصان بوا عیارده در

شيخ الاسلام سعد بن ابى نجران نقل امشدر. و ايتشدر كه ابو
 نجاء ايد كه يوا بو حنيفة دن مرويدرو يا بعض مستقدين مرويدرو.
 بعضرا ايتشدر كه اجرة كتابه اجر مثل مقدري در مختار بودر قال فى خزائن
 الواقعات قال الامام خالى بيب بغداد العناء والمقب وقال القاضى الامام
 بجا المثل. خزائن المستبين فتاوى حميدى نقل ايدريك در همدان
 بشد درهم اون درهم ديد كرنه بزقايه كلز بوقول اصحابك فخره لا يتق
 دكله دكره من ده كانه بجه مست او لوريلكه اجر مثل الود مستقت و عمل مقداري
 صنعتن تشكه حكاك و ثغاب مستقر قيله ده اجر كثير الود. اجر بجل مدعى
 اوزرنه در محيط ده مدعى عليه اوزرنه در ديرو. قابضانند كاتبي اجاريه طوتنا
 اوزرنه در ديرو خلاصه ده وغيره كوتور شد كه قاضيه مباشرة تكاح اوزره
 اجرة الحق جايز در. اما تكاح صفار و صغار بده جايز دكلدر. ديرو بونوك
 تكاحنه مباشرة قاضيه واجيد در. اما اجرة مفتي خلاصه ده ايد مفتي اجرة
 الحق حلالدر جواب كتابتي مقدار بجه جواب فتوي اوج نودر اول زمانه
 اولور اولماز ديك كى. ايجنى اشارت كوك باشيله كوك كوزيله كوك ايلد او بجه كتابته
 مفتي صورة استفتاء اولور يا اولماز والله اعلم يازمق كى بوكو بكمز دشنه
 يازمق كى اولكى و ايجنى مستدر و طاعت او زرنه اجرة الموقلة دكلدر
 ايجنى كه كاتبتد اوزرنه واجب دكلدر ذمته قدر اجرة الحق جايز در. اما
 خاطر بوكلور كه بعض مواضع كه مسئله نك جوابى اشارتله و دله ممكن اولمايه
 كتابله جواب متعين اولالا بيق بودر كه اجرة النمايه. اما اجرة كتابه ادب

قاضيدن باب فتمت ايد و فضل او در كه قاضى كاتبتك اجرتن بيت المالدت
 و بزه تمندن بعد اولالا. اكو كچون كتابته اولور سه اندن دخی ايو و ريه جايز در
 قاضى مدعينك دعوائى و شهودك شهادتن يازد و غي دفتر ك كاغدن د لور سه
 مدعينك طلب ايد. اكو بيت المالدت و سعت اولور سه اندن صرف ايد بوزمان
 قدیمه كوره در كه تصرف بيت الماله قضاء قادر ديرو حاليما قاده دكلدر بچون
 كتابته اولور سه اندن التيق لازم در. مينه الفقها نك كتاب قضا سندن ايد اجرة
 كتابته كچون كتابته اولور سه انوكدر. اما اصره كتابته محاضرو و سحلات عمل مقدار در
 كات قاضى آخر اولد و غندن زياده الحق لا بوقد كلد در قاضى يدع سوال ايلد بيلو.
 كه اجرة سجل مدعى اوزرنه مدريو خسه مدعى عليه اوزرنه مدريو جواب و بريد كه
 مدعى اوزرنه در صاحب محيط عليه اوزرنه در ديرو قابضانند كاتبي كيم
 اجاريه طوتر سه انوك اوزرنه در اكو كسنة اجاريه طوتر سه سجل كم الود سه
 انوك اوزرنه در ديرو بوقاد و ده ذك اولندي خلاصه ده كتاب دعوانك
 اون سكر بجه باميد ايد در مستحق عليه مستحق اعطاي بجه جبرائلك بوقدر.
 ذيرامستحق حقن احبائي بجه متعين دكلدر مستحق بايع اوزرنه بجل
 اقامه بينه ايتك مكددر خلاصه ده بپوعدن اون شيخى فصل ايد بركسنة
 بركشيدن او صا تون الو ب مستري بايعدن قباله شري طلب يلسه بايع ابا ايتنه
 بابو قباله ويرد بوجير انيه لو. اكو مستري كند و ياز سه بايعه انما امر اليه
 شهود يانته و ارمقه جبر انيه لو. اكو مستري شهودي بايع يانته كوتور سه
 بايعه اكي كسنة شاهد طومغه جبر ايدن لو. اكو ابا ايد سه امر قاضيه

رقع اید لو پس بایم چون اقرار ایلیه قاضی بجه یازده و مشتری به ویزه
 قبالة قاضی و بر دیو بایع جبرائیلیه کتاب منیه الفقهاده اید هرگاه مدیون
 اداه دین اید قبالة ویت دین دین طلب اید بیلور. اگر کتابه اجرتن یو
 و یومشایه یا کند و یا دشایه اگر قبالة و فائدتن صکر و رنه البته ایسه
 مدیون و رنه دین دعوی و طلب اید بیلور. بنج الایته بخجاری اید
 اگر کاغذ ریت دین ملکی او دوسه مدیون دنا و تودی حجت یا زمالی سکا و اصل
 اولد و غنچه دینله اگر قبالة و یومشایه. قینه ده کتاب کراهیده. اید اگر بر کسته
 بر شخص و یکل مطلق ایسه. یو دخی و کالنه قبول ایسه موکل کالنه و کالنه وثیقه
 یا زدیو اید و یو یا زسه صکر ضایع اوله یا ویکل الله یا زه کالنه ثانیایا
 بلا زیاده و لا نقصان بر دخی باز من حلالدر. اول شرحله که تکرار یا زده
 بلدن. اما اجرة و کلا کچون عمل اولور سه انوک او زرنه در کول
 مدعی کول مدعی علیه هر محله اما بر دهن زیاده المیار قاضیه پیاده
 لوی دخی اجرتی دخی کچون عمل اید هر سه اندن لالو که مدعیلر در. اما
 شهره نصف در دهن بود دهنک الالو. دوستایه کد بک هر فرسخه اوج
 درهم یا درت درهم الالو علما کبار اتقیا بویله وضع اتملر در بواجرة
 المثل در هرگاه که قاضی نشان کوندر مدعی علیه احضاری چون که عرض اید
 امتناء اید و قاضی قائده امتناء ثابت اولد تکرار پیاده کوندر بی ثبوت پیاده
 مدعی علیه او زرنه اولور مجدا لایم اید و مونه پیاده اینداده حد عی
 مدعی او زرنه د مدعی علیه او زرنه امتناء ایته ثانیایا پیاده به محتاج اوله

۵
 مدعی او زرنه د مدعی علیه او زرنه امتناء ایته ثانیایا پیاده به محتاج اوله

اول وقت پیاده مؤنتی مدعی علیه او زرنه اولور. استخواندر بوکه سیل
 ایتدیلو. زنجیر چون و الا قیاس ابتداء. وانتهاده مدعی او زرنه اولمقدن.
 محیطده ایدر. علما اجرة مشخصه اختلاف اینستلر در. بعضی بیتی
 المال دندر. بعضی متممده او زرنه در دیر. و بر کسینه به قاضی مدعی
 علیه اولانه ملازمت امر ایسه. استخراج مال بچون. که آله موکل دیر لر.
 اما مصددا لایسار هم یونک اجریته مدعی علیه او زرنه در دیر.
 بعضی قضاء بوقوله عامللر در. بعضی مشایخ زمان مدعی او زرنه در
 دیر محیطده و هذا صحیح دیر. اگر قاضی تعدیلچون امین کوندر سه
 اجریته مدعی او زرنه در دیر. قاضی نداجسی اجریته صاحب ینکدر.
 زیرا بو نو کچون عمل ایدر. ترجانی صغیر ن صورت بیکه اجرة قسمة ترکدنی
 واجب اولور یو خسه بالغل حصه سندنی. جواب یا زدیکه مجموع
 او زرنه علی التویة واجب اولور. صغیر و کبیر صاحب قلیل و کثیر بر اورد
فصل رابع مجلس قضاة فی ادبک ایدر بیانندن در.
 ادب قاضید ایدر اگر قاضی قائدن بر امین طوره الله تازیانه اوله سو
 ادبایتمکدن خلقی منع ایدن. خوانه الواقعاند ایدر اگر اکی خصم
 مجلس قضاة بهر نه سو که لو قاضی بونلری منع ایدن. اگر ممنوع اولمسه لو
 دلر سه حبس ایدن. دلر سه تغیر باین. دلر سه عفو ایدن عفو حسنند
 اگر بر کشتی بر کسینه به سو که خصم طلب الیکیر بن تغیر اتمیه خلاصه ده
 ایدر مفضی علیه قاضیه بنم خصم دن شوة الله حکم ایندک ده قاضیه

بونی تغییر نماید. ادب القاضی خصافه ایدر اگر قاضی نشان کند
 بر شخص حاضر چون مدعی طلبیله اول شخص اول قاضی نک نشان دهد
 حضور دنا امتناع ایله. اگر شود امتناعه شهاده ایدر هر سه قاضی تغییر
 اید. اگر در سه ضربه در سه سله اور ساغله در سه حبس ایلد و نور کند
 بر موضع دخی یو کتاب ایدر. اگر بر کسی خصمه قاضی نشان المیتوب
 کوستره بنمله فالان وقت قاضیه حاضر اول سه اگر خصم حاضر اولورم
 دیه و اوله قیما. و اگر حاضر اولمازم دیسه یا ساکت اولسه حاضر اولورم
 و اولمازم دیسه اما حاضر اوله اول وقت یا حاضر اولورم دیسه و اولمازم
 بو معاینه هر بری ایلد مستحق تغییر اولور. اما اولکه اغلط و اشدد بر تو
 اوزرنه کی کفی شهاده ایله معذل اولمازمه دخی قاضیه جایزد که
 پادشاهه رقعہ یازده و اول شخص حاضرده استعانه ایدر مونه اشخاص بعضا
 بیت المال اوزرنه در دیر بعضا متمرده اوزرنه در دیر و هو العیج **قصه فاسه**
 قاضی کل اوزرنه حکم ایلک و که حکم ایتک جائز در انوک بیاند در دو قاضیه
 مذهبه مخالف اولان کسسه لک فصل خصومتدن و اهل کفر اوزره حکومت
 ادب قاضی خصافه ایدر قضا شهادتله معتبره در هر کسسه ید قاضینک شهادت
 جائز اولان و چون حکمی دخی جائز اولور اولمازمه اولمازم هر مقلد یفتح اللام مقلد
 بکسر اللام حکم ایتک جائز در و مقلد اوزرنه دخی جائز در و علیه الفتوی
 قاضی پادشاهک اوغلیچون و باباسی چون و عورتی چون حکم جائز در و قاضی
 کند و برادر چون و عورتی چون و برادری اوغلیچون و خانی و خاله سیچون

و بونلورن غیر محاریم چون که انرا چون شهادتی جائز اوله حکمی جائز در.
 قاضی اولان چون و اولاد اولان چون و از سفلی و لد اولجال و النساء
 و باباسی و اناسی و اجدادی و جدانچون و ان بعد و ان قبل الایه و الایه
 و کند و وجه سیچون و مکاتبتچون و قوتچون. که مدیون اولور.
 کولک اولماسون حکم ایتک جائز در کلد. اگر مذکور اولانلورن
 بر سنک اوزرنه حکم ایله حکم نافذ در. و قاضی قاین اناسنه
 و اوغلینک عودتته و قرضتک ارنه حکم جائز در. اگر مقضی له
 حیونتن ایله. اگر وفات ایش اولور سه جائز در کلد. شمس الایمه لکوا
 شرح ادب قاضیه بر مسئله کتور که قضاة اکا محتاج در. اول
 مسئله بود که بر شخص قاضی فائده کله. مذهبی مخالف اولسه
 جواره شفعه طلب ایدر و دعوی ایله بر شخص اوزرنه قاضی اکا
 حکم ایلسونی ایلسونی اختلاف ایتش لرد. بعض منایح حکم ایتدیر
 انوکچون مدعینک اعتقاد دخی دعوی ایلد و کی نسته ده حتی اولما مقدر
 پس قاضی یو که عالم اولسه دعواسنه التفات ایتیه بعضا ایدر حکم
 ایلیه انوکچون که جواره شفعه طلب ایتک کو یا بزوم مذهبه ترا و زره قرار
 طو تمقد ر قاضی دعواسن قبول ایلیه و انوکچون حکم ایلیه اگر اعتقادی
 خلافیه دخی بعض علما یورمشدر که قاضی مدعیدن سوال ایدر جواره
 شفعیه اعتقاد ک وارمیدر یو خسه یو قیدر دیه. اگر واردر دیره
 حکم ایدر اگر یو قدر دیره دعواسن د کلمیه. شرح ادب

لی بادیان علم درین لجه عمیق. اگر حادثه مذکوره ده نص بولمايد.
 طریق و سبیل اصحاب او کنه طونه. انوار کو اک هدايه مناقب اصحاب
 مقصود نه یول ايله. قال رسول الله صلعم. اصحابی کالجوم بايتم اقتديتم
 امتديتم. و همچنین اجماع تابعین بلکه اجماع اهل هر عصر مجتهد لا تجمع
 امتی علی الضلالة اگر اختلاف فایده بعضک قولنی ترجیح ایتک طریق
 اجتماع ده اولور. حالاده یا با اجتماع مسدود در اهل نظر تفسیر منقوده
 طریق استفتاء متعین و آیات مفتی بها بین در پس قاضیه لازم در ده
 اینه هدی فتوا سنه رجوع ایلوب فتوای مقتضای سبیل حکم بیوزة عجمه
 الفتا وین فتا وای فقه ابواللیث در نقل ایدر سواد اعظم تفسیر نه که
 سواد اعظم ابو حنیفه و ابو یوسف و محمد در هر حکم که بونوا اتفاق ایتش
 سواد اعظم اولور اتباع ایتک کون. نوازل ایدر ابو یوسف و حضرت رسول
 علیکم بالسواد الاعظم. قولتک معنا سندن سوال اولندی مراد جماعه فقها در
 دیدی. لوایح ده ایدر. سواد اعظم امد امتا و. دو عالم هیچ اندر همت و.
 قال خلف بن ابوی اذا اجتمع ثلثه من الفقهاء علی شی فهم جماعه و وجب
 اتباعهم. ادب القاضیه ایدر در مسئله ده امام ابو حنیفه و ابو یوسف
 و محمد اتفاق ایتسه لو قاضی بونلوه و ایل مخالفت ایتک یوقدر اگر اختلاف
 ایتسه لو عبدالله بن مبارک ایدر قاضی امام اعظم قولن اختیار ایدر انوکون
 تابعین در و تابعین فتوا در مزاحم ایتشدر. اما مشایخون مشایخ ایدر
 اما میند نبرسی ابو حنیفه ایلده اولسه اول قول اختیار ایدر اگر ابو حنیفه

بر جابنده صاحبین اوله قاضی اهل اجتماع در نایسه مجتهد در. بونلور دن
 برین اختیار ایتکون. اگر اهل اجتماع در و اهل نظر در دکلله.
 غیره در استفتاء این عامی منزله سندن خلاصه ده ایدر مفتی مجتهد در لرسه
 امام اعظم قولیلده در لرسه صاحبین قولیلده عمل ایدر. اقتضای ابو حنیفه
 قولیلده عمل ایدر در. اگر علماء ثلثه در کسی بر جابنده اولور یو ابو حنیفه
 اولور بونلور قولیلده عمل ایلده فی سکان. مختار الفتا وین ایدر امام استیجاب
 کند و شرحند ذکر ایدر که ابو حنیفه بر جابنده صاحبین بر جابنده اوله
 مفتی مجتهد در لرسه ابو حنیفه قولیلده در لرسه صاحبین قولیلده قوی و یره دیک
 قول صحیح در. اما معمول دکلدر یو بر قول در که اهل استیجاب بوکلله متفرد لور
 مشایخ در بونلور دن غیر کس نه قاضی و لما مشدر خزانة المسنده ایدر
 جواب امام اعظم قولی او زده اولق کون. ما دام که بوتک خلافت قوی
 اولیا. امام اعظم قولن بولرسه ابو یوسف قولن اختیار ایدر. بولرسه امام
 محمد قولن اختیار ایدر اندن صکر زفر و حسن بن فزاد و ابن المبارک و ابو
 مطیع و غیره قولن اختیار ایدر. خزانة المفسرین ده شرح لمحاوین نقل
 ایدر که اگر مجتهد اولمارسه اول قول ابو حنیفه ایلده اخذ ایدر اما میتله ایتیه
 اندن صکره اما مین قولیلده مکر مزاحمه و معامله ده مشایخ بوتک او زده
 اتفاق ایتد کلری چون. بعضی ایدر که امام اعظم بر جابنده اوله و جمیع اصحاب
 بر جابنده اوله قوی و یرمیه اوله. امام اعظم قولیلده مکر قوی اخر قولی او زده
 در دیر لو مجتهدین دخی بولده در منیسه الفقها در انحرکاب قضا ده ایدر اول نسد که

ابو حنیفه قولیلده عمل ایدر

قاضی مشغلدر قوی بولرسه
 قول او زده و اوله

قضای بوزیاده بخوبه ایند و چون کتاب قضاء خلاصه دت بدیخی فصله ایدر
 بوسوزی مؤید در که امام اعظم اولاً صدقه حج تطوعدن افضل در میشد
 حج قلوب حجك مشقتلین و اتفاقاً ولد قدن مکه رجوع ایدب حج افضل در صدقه
 دیدی بعضی شایخدن منقولدر که عباد الله فتوی امام محمد قوی او زرنه ویر
 قضایه متعلق اولان سنه لوده ابو یوسف قول او زرنه سایر مسائل امام
 اعظم قول او زرنه اکو بوعلمائله دن قول بولماسه لواصحابن دن غیر لک
 قوی او زرنه ویر. **قینه** نک کتاب کراهند ایدر اگر کی مفتی حنفی حادنه
 بری صحت بری فساد بری حله بری حرمت فتوی ویر عبادت اولور سه
 عامی فساد فتوی ویرن قولیه عمل ایدر اما معاملاحتن صحتله عمل ایدر
 الفتاوی ایدر هرگاه که میر مجتهد دن بر مسئله ده آکی روایه اولا و تادیخ
 معلوم اولمایه فقیه او زرنه لازم در که آکی روایتدن برین ترجیح ایدر
 قوه دلیلله بعضی شهادة اصوله دیدر **فصل** لفظ فتوی و دعوی
 و قضایک تحقیقندن در قیاد نیا و ذنی کی اسمدر ماخوذ در قیاد نیا فتح
 فتی نک مصدر در علم و ذنی او زرنه تقی اسم اولدوغی کی تقی دن ماخوذ در
 فتوی بفتح الفاء قیاده لغتدر تقوی تقیاده لغت اولدوغی کی فتوی نک
 اصلی قیاد ریای و او قلیا یلدیل خفت پنچون بعضی افتاوی فتوی در
 فتوی نوی قیاد در قیاد فرع قیاد در مصدر در دیدر بون تقدیر چه افتا
 بر پنجه واسطه ایلد فرع مصدر اولور بومزیده افعال متصرفه دندر افتی یفتی
 افتاء استفتی یستفتی استفتاء بعضی فتوی قیادن ماخوذ در دیدر

صاحب مغرب بونک او زرنه در قیاد حادنه مبهمه یه در لرافتا اول مبهمه
 تبیین در استفتا افتا طلب ایتکدر اکثر فتوی اماله ایدر در تقوی و دعوی
 اماله ایتد کوی کی فتوی ده اماله ایتد کوی وقت نای دخی و حرکتنه تابع
 ایدر لراکن بیلد کسرا ایدر در اما تقوی و دعوی اماله سندن ایتد لرا و چنک
 بیلد الفت یا صورتدن یا زرنه انوچون که حرف را بعدر و مقصودر مضمر
 اضافت و قسندن الفله یا زرنه فتوا دیر در مظهره مضاف اولسه کویا بیلد
 یا زرنه فتوی العلماء کی فتوانک جمعی فتاوی کلور فتح و اوله مفتی نک معنایه
 بستین حوادث مبهمه دیکدر مخصوصدر بحیثیه فی الامور الشرعیة والنوازل
 الفرعیة علی وفق القرآن واحادیث خیر البریه بلکه بوند اشارت و لطایف
 و ادر د اذل بودر که افتا فتو نک برادر در مفتی لایق بودر که صاحب قوه
 اولا مستفتیدن طمع ایلد و کثرت سوال دن ماول اولیه بردخی بودر که
 افتانک اولی و اخیری الفدر اشارتدر مفتی ایتداده و انتهایه الف کی بایستق
 صفتیلد متصف اولا و اموردین قیامدن متصرف اولا اولان
 اولال الف قطع که اشارتدر که اول مفتی یه واجب قطع طمع در بردخی
 حروف افتا حساب چل ایدر درت بوزکن اوچدر که اشارتدر که مفتی نک
 اصولدن و ذروعدنه کتانی بوعدر دن نافض اولیه محققین تفحص
 ایلشدر دکت ظاهراً و ایه بوعدر یثبدر مشلدر بردخی حروف
 اقتابش در لایق بودر که مفتی اولان ارکان خمس اسلامدن خبردار اولا
 و کتب خمس ظاهراً و ایه امام محمد نظر ایتش اولا صفات

خمس که اخلاق علماء دین در غافل اولیه. دعوی سمد رقبی وزن و وزن
 الفی تا پیشوند رمون اولماز جمع دعاوی در فتح و اوله فتوی و قنای
 کبی اصلاح ایضا حد بویه مذکور در. ذیل بعد ایدر دعوی سمد
 مصدر دکلدر. فعلی ادعی در. افتعل وزن و وزن ادعا افتعال و ذی
 او وزن در. اما لفظ قضا این هام شرح هدایه ایدر ابن قتیبه دن نقل
 که قضا لغت بر نیجه معنای استعمال و نور کلام مرجعی برای ختم
 اید و با کمال یتکله فراغ در شرع الزام در حکم دین و حکم ظالمی ظلمدن
 منع در حکم دن ما خود در حکم او یا نیک کی در که ائک اغرنه ایلو تفصیل
 اول نماین ذکر ایدر شد **فصل افتانک حکم و شرایط**
و ادب در فتوی و یرمک فرض کفایه در. فرض کفایه فرض غیر
 اول و اول وقت که فرض کفایه بر کشید متعین اوله. اخر بونمایه. کشاف
 ایدر داوود عم بعثا و لقان دن مقدم لقان حکیم فتوی و یرور دی چون
 داوود عم بعثا و لندي لقان ترک فتوی ایلدی. لقان اکی در یری لقان عاید
 هود نبی م زمانن کلشد. و یری لقان حکیم در که داوود نبی زمانن کلشد
 بنونن اختلاف اولنا بود. و ذوالقرنین لم یعرف نبیگا
 کذا لقان فاخذ عن جلال. اصح بود که فی دکلدر مطلقا لقان ذکر اولن
 متبادر بود. کفایه ایدر فتوی و یرمک فرض کفایه دندر قضای کفایه
 کفایه نیک ادنی درجه سی ندب در پس مند و یا و لور. اصحاب رسول دن
 اون کشی فتوی و یرور دی. اون بر نیحضرت عایشه ادبی

مفتیان صحابه ده بودند. عایشه آنکه یازده است یونی.
 خلفا چهار و معاذ و یوزد. اشرفی و کیف و زید و اسی.
 امرافیه دخول بر کشی به کول که اهل اوله بوندن خطر عظیم وارد در یرا بوبر
 بگرد که هر سباح سلامتله کناره چتر غیر لری اگر چه سلامتله یتشد و در
 طهر المفتی جسر الحکم بود که اشارت در هر گاه مهب ریح منه آیات حکمات هن ام
 الکتاب و اخر متشابهات دن تند باد و ما یعلم تا و یله الا الله اسم که یوز
 طو توب تلاطم امواج اشتباه و اشکال متراکم اوله سفینه علم را سخانی لکون فو
 الهی سکون و قرار ایلز. و کشی. اجتماع مجتهدین فی مدد کادی نیم فیض تا متناعی
 جنبش بولز. اما شرط افتا اسلام و عقل و علم در فتوی و یرور و کینیه
 افادیل علمان دن بعضو شرط افتا شیخ قضا کبید ردیدیل. اسلام عقل و بلوغ و عدل
 و اهل اجتماع دن اولی اصح بود که بو شرط کمالدر. اولکه شرط محد ر اهلیه
 اجتماع شرط اولوتیدر مند بعدن صحیح ده. فصوله ایدر علما اجاء اتمدر که
 مفتی واجبدر که اهل اجتماع دن اوله انو چون که سابق احکام شرعیه بو اول
 وقت مکذر که دلایل احکامه عالم اوله. قال ابو حنیفه رحمه لایحل لاحدان یفتی
 بقولنا حق یعلم من این قلنا غیا نکه ایدر بوسوزنک معنایی بود که بر مسئله
 بر مسئله قیاس ایلیه کز دن مادامکه امام نه معیندن مسئله اولی نه حلال
 و یرور کن بلیه. ملقطه و غیره کور مشدر که صوابی خطاسته غالب اوله فتوی
 و یرمک جایز در. اگر اهل اجتماع دن دکلده بومقوله کسند یر فتوی و یرمک
 حلال اولز. الا قول فقها دن حکایت لم یقبله. قال فی المفاتیح و ینبغی ان یكون المفتی

عاقله بالغه و دعا عالم باللفه و النحو و الاحاديث المتعلقة بالاحكام و النسخ
و المنسوخ و الصحيح و السقيم و ان يكون فقيه النفس عالم بالتواريخ و سير القضاة
و مذاهبا لائمة و اصول الفقه شرح قدوردين ايد داو يوسف بومعنى ده امرى
اشد طوئشدر ايد كه فتوى و يرمك اولماز. الايركسنديه كه احكام كتابه و سنت
و ناسخ و منسوخ و اقاويل صحابه و وجوه كلامى اكلية اما اديب و مستجبات
اكر مفتى اهل اجتماع دن اولورسه اصول دن جواب و يره كه بوايسر و اقوي در
لكن بومقوله مفتى واحد كالف در واحد بعد واحد اولور. بزوم عصر مزده
دياسته علماء حنيفيه منتهى ولد و غي كسند كه مناصب عاليه تقرر فادب
موالى عظام مرايتن قطع دن صكره پايه سريرا علا ده بوايسر عظيمه لائق كودن
ذات شريف لرن زمانه منقذين و منحصر قلور سلمهم الله و كثرهم و تفعا بيركه علوم
اما اطراف يلا ده بعض مدارسه كه قد ميدن مدرسن اولانلر فتوى و روكلش
و بعض ديار بعيد ده مجرد كند و تصوير بل بوايسر كند و لوي لائق كور مشلور در
بوكتايدن ذكر اولنا بجن انلرك كييلو كذا اهل اولنلونه كوده در كه مجرد علمه
فتوى و يره كه جراة ائيمه بيلكه مفتى اولانلر ملازم تايد و يا جازة استفادة
ايدن لو تاكه بصيرت او زده اولانلر قالوا وان حفظ جميع كتب صحابنا فلا بد
ان يتلد للفتوى حتى يتدلى اليه برده غي مطالعة تازه و تا مل تى اندازه دن
صكره جوابه اقدام كوسته و نباوره و تعجيدن اجتنابايدن اكو حطا واقع اولور
معدور اولان مسئله تحري بومقامد دليل نامدر امام اعظم دن حكاكه
بوندن بوسله صورسل چون اولور ديكه بريل جواب و يرمزدى مستفتيك

الحاحنه التفات ائيمه ابو نضر دن منقوليد كه هرگاه كه مستفى الحاح ايدردى
اراق يولدن كدم ديوردي جواب و يرمزدى فله نحن ناديناك من حيث جيتنا
ولا نحن عينا عليك المذاهبا برده حتى ملول اولميه سوال و جواب كشرتند
و درخي تفرقه حالند نه يوزدن اولورسه اولسون جواب و يرميه جواب و يرمزدى
وقت بن شويله ديرم شويله حكم ايدرم شويله فتوى و يرمزدى بلكه علمادن
دوايه بويله دردييه يا فلان كايدين بويله دردييه اكو عباراتك صحتند و فادب
سوال ايلسه لوصحة و حى و فساد و حى دخی اولسه فسادى جهنن اختيارايدن
اكر معاملاتن اولسه صحة و جهن اختيارايدن محطه ده بويله در ذخير ده
اكو سوال معتقدان دن اولسه ايمان اختيارايليه مهممكن كفر فتوى و يرميه
برده غي بودر كه نفس فتواي جرة الميه عبادانن المامق اولي در قال الله تعا
قل لا اسئلكم عليها جها برده غي بودر كه اكو سوال ايلسه لو كه بومسئله شافعى
قولى و زرنه يا مالك قول او زرنه حكم ندرديسه لو امام اعظم قول او زرنه
حكم بودردييه خواهر فاده كتاب نكاحك و جنى يا بتدن ايدن اكو ذن بالغه
بكر شافعى المذهب كند و نفسى بر حنيفيه يا شافعية عودنك و يره عودنك
بابا سى راضى و لما سه بونكاح شافعى قاتند درست دكسه دخی بزرن سوال
ايلسه لو درستد در يوز ذيرا اعتقاد من شافعى بومسئله ده خطا فلقدر بزه
واجبد كه معتقد مز او زره جواب و يره يوز اكو شافعى قاتند بومسئله ده
جواب ندرديسه لو بزه واجبد كه ابو حنيفه قاتند درستدردييه و ز
اكو مستفتى ديانن مصدق اولوب قضاء مصدق اولما دوى مسائلدن

سوال ایدر دوسه کتابله جوابین قضاء صدق دکلدر دیو جوابیانه زبانله
 جواب ویرملو اولسه قضاء صدق دکلدر دیو. اگر دیانته صدق دوردیسه
 دخی بای یوقدر بر دخی بود که برکسته کند و دان علم اولانک حضورن
 جوابه مبادرة ائمه. لا تقریر اولان تحریر. اگر بر آخر مفتیک جوانی وارد اولسه
 که اول مفتیک خطای ظاهر اولان بونک جوابین ترک ادب قوی ویرسه
 معذور در اگر محتمد فیها مسئله ایسه. اگر منصوص علیها مسئله ده خطا
 ایتدی ایسه معذور دکلدر که دداین. بلکه بوقوای صقلیه یارالیه. اگر
 بونکله عمل این جکلوین بلورسه. بعض فتاویین مطلقاً دده معذور دکلدر
 اگر خطاسته عالم اولوب بونکله عمل این جکلوین بلورسه بر دخی اگر موره
 استفتاکه مستحق جواب اولمایه ضروری اولان یقود ترک اولند و غیوت
 جواب یارنیه. مستفتی ویره تا تکلیل این اگر مستفتی القاسیله قیدایرسه
 بای یوقدر لکن یقوده شرایط اجماع و الهنا رب رعاية اولونه حشر و تطویل
 اجتناب یدله. اجماع مثالی بود که ذید زینیه شویله دیسه حشوک مثالی
 ذید که ارد و عمرک اوغلی در زینیه که عورت در و خالد قریدر شویله دیسه تطویل
 مثالی زینیب کبیر که دارالاسلام در ذید کبیره که دارالاسلام در خشل
 سوکه شومقوله خشکه حد فدی که سکن دکنکن عبادت در بوشل ککن
 لازم اولوردیکدر بر دخی احترازا این مفر اولان یقود دن مستفتی یه
 بر دجه که قوی انوز مستحق جواب اوله. یا مشعر حیل و تلبس اولان
 یقود دن بر دخی مسئله خلاف فیاند که اند قول کی اولان یا ارتقا قول اولان

بر قول اوزدنه قوی ویر یعنی اول حادثه ده بر دخی قونیک خلا فیل
 و نقیضی ایه قوی ویرمیه. تا خلق یانندن متهم و مطعون اولمیه بر دخی مطلقاً
 حیل و تلبس تعلیمندن احتیای این تا مستحق حجو اولمیه. امام اعظم یورد که حجر
 جایز دکلدر الا اوج کسیند یری مفتی ماجن در دیر. ذخیره ده ایدر
 هر کسکه بر عودته اسلامدن ارتداد له امر این. ارنه حرام اولما غیوت
 اول شخص کافر اولور نعوذ بالله. جواهر الفتاویین ایدر مفتی حنفی اگر مطلقاً
 ثلثیه کند و مذهبندن نقل ایدوب. امام شافعی یه وارمعه امر اینسه که نکاح
 اول و لیسرا ولد و غندن یا طلیدی دیو. سلطان زمانه یومقوله مفتیان
 زجری و منعی و تقریری واجیدر. ائمه سلف صاحبیندن یومقوله مسئله ده
 سوال ایلدیلر جواب ویردیکه کمان ایدرم که یومقوله امر ایند زکشی ذیاد نینه
 ایمان کن والله العاصم. فاضی امام فخر الدین اوزر جندی دخی یونل
 کبی جواب ویردی والله اعلم. امام قوام الدین صفار بویله جواب ویردیکه
 یومقوله ایتک حلال دکلدر یومقوله مفتی سلطان وقت منع و زجر اتمک و لیسرا تابو
 مثالی ائمه یومذهب و دیندن مختلفه دلیل در. محنت مطرود اولق کرک
 و بالله العصم. بر دخی مفتی یه هدیه قبول ایلکدن بای یوقدر لکن قبول هدیه
 استفادن و جوابدن صکره اولق حله اقریدر. و رشو بدن ابعده در. شیخ
 الاسلام خواهر زاده ایدر اگر مفتی استفادن و جوابدن صکره مفتی یه
 کوره قبولدن بای یوقدر بر دخی امر فرجین چوق احتیای این بقدر
 الاستطاعة محیط ده بویله در. بر دخی روایه مزیل اولسه. هو الا صح

هو الاولي هو الايسر يا فتى به فلان يا اخذ فلان يا عليه فتوى فلان
 كبی اقول الله يا بومعنا ده اولن مفتی به جایزد رک روایات بوک مخالف اولانله
 فتوی ویره اما روایت مزیل اولسه علیه الفتوی یا هو الصبح یا هو الماتوه
 للفتوی یا به یفتی ایله یا بونلوه بکر نسنه ایله مفتی به جایزد کلدکه بونلوه
 خلافه فتوی ویره مضمرا ند بعض علامات فتوی ذکر اینشده بونلور
 علیه الفتوی به تا اخذ به نغمه علیه الاعتماد علیه عمل الناس اليوم علیه عمل
 هو الصبح هو الاصح هو الظاهر هو الاظهر هو المختار علیه فتوی مشایخنا
 هو الاشبه هو الاوجه حاشیه یزد وید ایدر لفظ اصح تقاضا ایدرکه بوتک
 غیر صحیح اوله لفظ صحیح تقاضا ایدرکه بوتک غیر صحیح اوله **لولا ناجایه**
 چیست ان کادهای بد فرجام حیل های اینه ایام کرد کاد ایحق صاحب شرع
 که بلند ستاد و مناصب شرع که دهان شرع از حیل کوان برده ان کوه دایدان
 غتا اختیار حسینی ده که بو کابن منقول عنه یا ذلین اندن ترجمه اولنشد
 فارسی ایله بویله یازد دیدی ای دل کمر نزد مجتهدان امر افتابچه شرطها دارد
 لیکه در عصر ما چنین مفتی حکم عنقا و کمیا دارد دهی حومان و خرازی خاکسار که
 با وجود که مدتی عمر یزد و طلیا بن طایفه صرف نمود کسی زیور این صفات
 آراسته باشد که دید و چون مقصود خود عزم ماند در وصف جمعی نی
 عمل و عمل که از روی جهل و نوری یافتی مقصدی بن امر جمیل گشته بود ند چند
 بیت بر زبان حال ملا دفت **مثنوی** پیش ازین مفتیان هر شهری
 داشتند از علوم دین لهری ساکنان ده خدا بودند وادث علم مصطفی بودند

علمشان پیشه علمشان دستور عالم از علم علمشان معور را ختو علمشان جهان روشن
 عالم از بوی خلقشان کلشن خامه شان نور پاش ظلمت سوز بلکه دانش نهاد و علم آموز
 نون اقله شان لسان الغیب نقش توقیعیان بوی از عیب هر کی وصفای کی صوفی
 ثانی بو حنیفه کونی ارسجد و جسد چندین سال سعی کرده در اکتساب کمال
 لغت و صرف و نحو و رزین منطق و حکمت و بیان دیدن سالها چون شد بدین مشغول
 و نهاده بسوی علم اصول در اصول حدیث و فقه کلام چون شد شهره خواص و عام
 بعد از ان دو بقیه آورد عمدا زانما رسته کرده مدتی دیگر استکاد و صفات
 مید وید بگرد آستان چون شد در جهان بعلم علم علم را کرده از عمل خرم
 و کوشان نماد نام و نشان اثری نیست در جهان نشان کیت مفتی کون کی جاها
 ازین و در و از حب عاطل هر چه خام فضول و بی معنی تشاسد ز جهل متادینه
 کفن حق و یال میداند خون ناحق حلال میداند قلی نکرده چون پیشه
 بیخ مردم برینش نشیده قول و کردار افسانه دهر دشت کلک او نشانه دهر
 خیل شیطان مدام در گردش بلکه شیطان کینه شاگردش عالمنا بحیل و تبلیس
 قلم از کولک جهاله نیز نه قلم بلکه بنوه خونریز خامه کج هاده آن نادان
 دانت چون افغی سیاه زبان این چنین خامه رگشته است صاحب خامه دست بسته به است
 قلمش روسیه بود یارب دوز کارش نبه بود یارب یا الهی چنانکه این دنیا
 کشت غالی در فرقه اولی که ازین فرقه نیز بکشتی هر که زینان هلاکت کش کن
 اندرین تیره خاکدان جهمان مشعل دانشی برافروزان
 در فیضی بر روی مایکشی جمله را سوی خود در می نهایی

اِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ اِلَيْ رَبِّهِ سَبِيلًا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . نَادِرُهُ تَوْفِيقِ كِتَابِ كَرِيمِ
 خُطْبَةُ دِيبَاجُهُ مَشْهُورَةٌ . بِرَأْسِهَا مِنْ حُجَّتِ قَاطِعِ سَجَلِ
 حَمْدِ بَرْدِ وَاهِ حَضْرَتِ عَلِيمِ وَعِلْمُهُ كِهْ طَعْمِ مُشْهُورِ مَعْلَمِ عُلُومِ بِرُكْمِ اِلَى اِنِّ اَقْلَمِ
 مَا لَا تَقْلَمُونَ . وَتَوْفِيقِ رَفِيعِ جَلَالِي . ذُو الْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ . دَرْ مَصْلُوقِ
 وَسَلَامِ نِي نِهَائِهِ . وَسَرِاجِ نَامِ خُفَّةِ رُوضَةِ نِيكُو خُضْرَتِ سَيِّدِ لَا نَامِ . كِهْ عَنَوَانِ
 رِسَالَةِ رِسَالَةِ زِيُورِ . وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ . اَيْلَهُ مُصْدَرِّدِ
 حُجَّتِ قَاطِعِ نَبُوتِ . وَبِحُجَّتِ سَاطِعِ خَاتِمَةِ مَهْمَرِ . وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ
 وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ اَيْلَهُ مَوْشَحِ اَيْدِ وَكِي مَقَرَّرِ . صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَاصْحَابِهِ الْكِرَامِ . وَسَلَامُ تَسْلِيمِ كَثِيرًا . اَرَبَابِ الْبَابِ بِوَشِيدِ اَوْلِيهِ . كِهْ
 عِلْمِ كِتَابَةِ قِبَالَتِ . وَوَثَائِقِ كِهْ قَاطِعِ خُصُومَاتِ وَعِلَاقِ ذُرُوعِ امْرِ احْكَامِ دُنَا
 اَهْمِ اُمُورِ جِهَوْرِ خَلِيقِ دَرْ مَشْتَمَلِ دَرْ قَضِيَّةِ مَرْضِيَّةِ . وَلَا يَأْيَا كِتَابُ اِنْ يَكْتَبُ كَمَا
 عَلَيْهِ اللَّهُ دِهْ تَعْلِيمِ كِتَابَةِ نَفْسِ مَقْدَسِ بِجَوْنِ صِيْرَ اِضَافَةِ وَنَفْصِ قَاطِعِ بِلَاقِيَا
 الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِيْنِ اِلَى اِجْلِ مَسْئَلِ فَاكْبُوْهُ . وَلِيَكْتَبُ بِكُمْ كَاتِبُ اَعْدَالِ
 اَمْرِ مَطَافِ لَازِمِ اِلَا طَاعَةِ مَشْتَمَلِ . بُوْفَنَكِ عُلُومِ تَبَةِ سَنَةِ بَرَهَانِ وَاضِعِ وَدَلِيلِ
 دُوشَنَدِ . مَقْدَمِيْنِ . وَمَتَاخِرِيْنِ ذَنْ . هَرِ بِرَسِيْ كِهْ بُوْعِلْدِ مُنْفِيدِ
 كِتَابِلِ تَالِيْفِ اِيْلَشَلُورِدِ . اَهْلِ دُرُوكَارِ قُصُورِ هَمْتِ . وَقُوْرِ رَغْبَتِ
 اَيْلَهُ اَنْدَرِ حَفْظِ وَخِطْنَةِ اِسْتِعَالِ كُوْستَرِ مِيُوبِ . اَكْثَرِ اصْحَابِ
 فَضَائِلِ بُوْنَكِ سِيْدَانِ وَتَوْفِيقِ رَاجِلِ اَوَّلِ دَقْلَرِي بَاعْثِ دِنْ بُوْحَقِ خَاكِسَادِ

اَنْگَنْدِ دُرُوكَارِ اَقْتَادَةِ لَهْرِيْقِ . دُوْرَسَانِدِ اَقْرَانِ وَرَفِيقِ قَضَايَةِ اِبْتِلَاحِ سَبِيْلِهِ
 اَكْثَرِ كِتَابِ شَرْوْطِ مَطَالَعِهِ سَبِيْلِهِ دِيْمَا مَشْرِفِ اَوْلُوبِ بُوْفَنِ قَضَايَتِيْدِكِهْ فَضْلِ
 جَمْعِ اَيْدِ وَكِي شَرْوْطِ دِنْ جَمِيْعِ قُوْدِ سَتَحْسَنَةِ اَيْلِهِ حَالِي وَزَوَايِدِ تَطْوِيلِ اَتَدَتِ
 خَالِي لِسَانِ عَرَبِيْ وَفَارِسِيْ وَتُرْكِي اَيْلِهِ مُنْفَعِ دُوْمِ دِهْ . مِبَاحِثِ وَثَائِقِ وَقِبَالَتِي
 ذِكَاوِيْدِ تَاكِهْ نَفْعِي اَعْمِ وَفَوَايِدِ اَتَمِ اَوَّلِهِ . صَحْفَاتِ اَيَّامِ . سَوَادِ مَسْكِيْنِ قَامِ .
 اَيْلِهِ مُرْتَبِنِ اَوْلُوبِ . يَوْمِ تَيْضِ وَجُوْهِ وَتَسْوُدِ وَجُوْهِ . سَبَبِ سَبِيْدِيْ جَمْعِ رُوْهِ
 اَقْبَالِ . وَبَاعْثِ تَبْيِيْضِ نَامَةِ اَعْمَالِ اَوَّلِ .

مُنْفَعِ دُوْمِ حَجِّ وَوَثَائِقِ وَبُقُوْدِ دَقَائِقِ ذِكْرِنِ دِرِ
 مَشْتَمَلِ دَرْ فَاخْتِ وَبِكُرْمِ اَكِي كِتَابِ وَخَاتَمِ اَمَّا قَاغَمِ اَرْكَانِ شَرْوْطِ
 اَوْجِ بَحْثِ مَشْتَمَلِ دِرِ **بِحْثِ اَوَّلِ** تَعْرِيفِ مَقَرَّةِ وَمَقَرَّةِ دِهْ **بِحْثِ ثَانِي**
 تَعْرِيفِ مَقَرَّةِ دِهْ دَرْ عَقَارْدِنِ وَمَنْقُولِ دِهْ **بِحْثِ ثَالِثِ** ذِكْرِ تَارِيْحِ دِهْ
كِتَابِ اَوَّلِ وَثَائِقِ بَيْعِ وَشِرْيِ دِهْ دِرِ اَوْنِ فَضْلِ وَاَوْجِ بَابِ مَشْتَمَلِ اِنْ شَاءَ اللَّهُ
 ذِكْرِ اَوَّلِ نُوْرِ **كِتَابِ ثَانِي** وَثَائِقِ كِتَابِ دِهْ **دِرِ كِتَابِ ثَالِثِ** وَثَائِقِ طَلَقِ دِهْ
كِتَابِ رَابِعِ وَثَائِقِ عِتَاقِ دِهْ **دِرِ كِتَابِ خَامِسِ** وَثَائِقِ وَكَالَتِ دِهْ **دِرِ كِتَابِ سَادِسِ**
 وَثَائِقِ كِفَالَتِ دِهْ **دِرِ كِتَابِ سَابِعِ** وَثَائِقِ حَوَالَةِ دِهْ **دِرِ كِتَابِ ثَامِنِ** وَثَائِقِ
 مَهَبَةِ دِهْ **دِرِ كِتَابِ تَاسِعِ** وَثَائِقِ وَدِيْعَتِ دِهْ **دِرِ كِتَابِ عَاشِرِ** وَثَائِقِ عَارِيْتِ دِهْ

کتاب حادی عشر وثایق و قصه در **کتاب ثانی عشر** وثایق و صانع در **کتاب**
ثالث عشر وثایق شفعه ده در **کتاب رابع عشر** وثایق قنن در **کتاب خامس عشر**
 ابرارتن در **کتاب سادس عشر** اقرارده در **کتاب سابع عشر** رهن ده در **کتاب**
ثامن عشر وثایق صلح و ابراده در **کتاب ناسع عشر** شرکت در **کتاب عشرون**
 مضارده در **کتاب حادی و عشرون** معاملات و مساقانده در **خاتم**
 ذکر دیباجه لوده و خطبه لوده در که هریری فاضل زمانک ابرار افکارند
اما فاتحه اسامی و ارکان شروط و بوجه منوط و مربوط اولان بیانند
اسامی شروط الی در بوبیت جمله مشتمل در شش نام شروط اذنه یقین و صواب و یقین
 حجت و ذکر و قیام صک و کتاب **رکافی** در تدر تعریف مقر و تعریف مقلد و تعریف مقرب
 و ذکر تاریخ مقر و مقلد تعریفی منوال و ذره ارکان اربعه شرایطی ایله اوج بایند
 ذکر ایدلدی و من الله اتمام المقاصد فی جمیع الابواب **باب اول**
 مقر و مقلد تعریفند در **مولانا حسام الدین علیا بادی** استاد صاحب
 عمادی کاملان اید که مقصود تعریفند بود در که مقصود اولن کشتی غیردت
 متمیز اولان بود مخی کاه شبله حاصل اولور و لن اولان ابو حنیفه کی
 والدله اولان ابن ابی لیلی کی یا جدا علیه اولور سه شافعی کی یا کدو
 آدن ذکر ایلله اولور سه انجی شرح کی اگر بونلر متمیز اولماسه اول وقت
 یا موای یا حرقت یا دکان یا وطن یا حلیه ذکر ایتک کولت بواجلند در که فصول
 عمادین اید که اگر بر شخصک تعریفی کند و اسمیله و یا باسی اسمیله
 و لقبیله حاصل اوله ذکر جدا احتیاج یوقدر اگر حاصل

جلد اول
 کتاب حادی عشر

محمد بن ابراهیم

املایه

اولایه بونلرک ذکر کی کفایت ایتتر صاحب فصول ایدر **بو معنی ده**
 معتبر حصول معرفت و ارتقاء اشتراک در **کتاب دعوائی عیون المسائل**
 و غیره و ادر در که اگر بر کشتی معروف و مشهور اوله اجماع ایتتشلر در که
 تعریفن اسمن و نسبن ذکر شرط دکلدر **صاحب محیط** ایدر اگر مشتری یا بیع
 معروف اولور بر اسمله عطا طائوس و شرح کی و بونلر امثالی لکواسم ذکر ایل
 اکثفا اولور نسبن کر نه احتیاج یوقدر اگر یا لک کینتن یا زسلو اول کینتله معروف
 ایه کافی در **ابو حنیفه** کی فصول مذکور در که شرط تعریف اوج نسته در
 شخصک اسمی و یا باسی اسمی جدا اسمی یا بر نسته که جدا اسمیه قایم مقام اوله ادب
 القاضی خصافن ایدر بواول جهتند در که مقصود وقوع تمیز و ازاله اشتباه
 الی ناذر ایتکه اولور **ذیر الی حکم** جماعتند در **کی** ناذر ایتک ون و یوز ایتا
 ذکر اتمک کبید خلاصه ایدر یا یاد ذکر کافی در صاحبین قاتن امام اعظم
 قاتن جد ذکر ایتک شرط در اکثر اهل شرط جد ذکر ایتکن امام اعظم متفرده در
 دیرو اما جامع الصغیره و غیره امام محمد امام اعظمه ذکر ایتتشلر در
 نه هتالونایتقن که شروط غم نویدر اگر شخص معروف ایه اسام ابو یوسف قاتن
 جد ذکر نولسایلک ضرراتن دیرو فصول ثلثین دن محاضر مردوده ده
 ذکر جد تعریفن شرط در **وهو الصبح** و علیه الفتوی دیرو هدایه ده ایدر ذکر
 فخذ یعنی قبیل خاصه قایم مقام ذکر جد در تعریفن انو چون که جدا علی نلک
 اسم در پس فی جدا فی یرنه قوم اولور **امانت** عامه کافی دکلدر
 بعضو فرغانی نسبه عامدر او زجندی خاص در دیرو بعضو سمرقندی

و بخاری عامدر سکه صغیریه نسبت دخی خاصدر محله کبیریه نسبت عامدر
 بعض شروط کتورده که اگر جدیرنه قبیله ذکر اولونه اگر اقرب قبایلند
 یا خذ خاصایسه کافی در اگر اعلی قبایل و یا عامایسه ذکر جد شروط
 غزنوین ایدر نسبت اب و جدله تعریف صحیح در ماد امکه اشتباه ظاهر اولمایه
 اگر اشتباه اوله مثلاً اول مقوله اسم و نسب یولونه اول وقت احتیاج اولو
 زیاده تعریف قبیله ذکر اتمکله یعنی خراجی کبی یا جد معروف ذکر امکه مایرغی
 سافرجی کبی اگر یونکله دخی تعریف حاصل اولمادسه تعریف حاصل اولور
 نسته دخی ضم این لو بواجلد ندر که اگر برکشک لقبه اولاکه اندن قافیه
 زیاده تعریف چون یازمق جایزد دنگاه یوقدر ادب قاضیه کتورده ذکر
 صناعت قایم مقام ذکر جد اولماد مکرر صناعتکه اندن کسته شریک اولمایه
 فلان بن فلان خلیفه یا فلان القاضی بعض شروط ده وارده اگر صناعت اولو
 قبیله نا اولاکه غیر شریک اولق جایز اولو کافی دکلدر تعریف ابو حنیفه قاضی
 دیو فصول عمادین بعض شروط دن نقل ایدر که اگر اسن ذکر اید و بابای اسن
 و خذ یا صناعتن ذکر اید جد ذکر ایتیمه جایزد در و کتاب قضاء خلاصه ده
 ایدر که یورقی آدنه نسبت ایدن لو جذن ذکر ایتیمه لو کافی در اما حلیه سیاب
 تعریف دن دکلدر انو چون حلیه چوق مشابه اولور لکن اگر حلیه ذکر ایلیمه اولی در
 زیاده تعریف موجب اولور همچنان سایر اشیا که اسباب تعریف اولمایه اما یونکله
 زیاده تعریف حاصل اوله یازمق اولی در بونک کبیریه که ادب
 قاضی خصافن کتورده کاتب محضه مدعی اسن و بابای سنک و دده

بجای دیگر در این کتاب
 در تعریف قبیله
 در تعریف قبیله
 در تعریف قبیله

اسلمدن و گشتن و مناعتن و قبیله سن و حلیه سن و اول نسته که اولو کله کله
 یازمق کونک تعریف ابلع اولور و چون اما بر شخصک اسن یازمق
 احتیاج اوله و بونک نسبی اولمایه مواییدن اوله بونک تعریف اولایه
 در شرع ولای قایم مقام شب قلمشدر قال عم الولای محمد
 کلمه النیب پس فلان الهندی عتیق فلان بن فلان دیو یازده که
 بونی زاد ایدن دخی آزاد لوایسه فلان الهندی عتیق فلان بن فلان
 عتیق فلان دیو که مولای سنک نسبی اولور سه بابای سدی کرایله اکتفا ایدن
 اگر مکاتبایسه فلان مکاتب فلان یازده که مولوک مازو نایسه فلان مولوک
 فلان که مولای جانبندن انواع تجارت مازون در دیه شروط غزنوین بویله
 ذکر ایتدکن صکر حلیه سن یازده که مولوک برنه عید یا غلام یا قتا و کینک
 برنه امه و جاریه و یا خود فتاه یازده دخی اولور **فصل تعریف متعلق**
نسبه لوده در برکسته اقرار ایلیمه کاتباسن و نسبن اکلایسه مجرد کدو
 دیسیله یازیمه و بونکه شاهد اولیمه بونر فصلدر که خلق و کاتبلر بوند غافلور
 بوندن احتراز واجیدر مسلمانلر اموال ابطالدن و ایتلافدن صیانچوز
 و کند و نفسی کذبیدن و کذا فدن حقیق اچون اسم و نسب علمک طریقی محیط ده
 و فصولین مذکور در که بر جماعت شهادت ایدن لو که بونلر کذب و زورنه اجتماع
 تصور اولونیمه بو شخص فلان بن فلان دیو که امام اعظم فائذن بویله در
 اما صاحبین فائذن اکی کسته شهادتی یا بر اکی عوده شهادتی کافی در سایر
 حقوق دخی کبی فصول عمادین محیط دن نقله و فتاوی قاضی طهری در

کتور که شاهد یکی عدل خبر دیره که بومقره فلان بنت فلان در دسه کافی
 اسم و نسب شهادت صاحبین قائلند. بوقول ابوبکر الاسکاف و نجم الدین
 التقی اختیار در قوی بونوک اوزدند در لهما الفتا وین کتور که هو المختار
 للفتوی و علی الاعتماد. تهمه الوثائق صحیح بود که معرفه و نب ثابت و لماذ
 بوعدل شهادتیه یکی عدل شهادت ایلسته ثابت و لور و هو الظاهر.
 فصول کتور که پدر و پسر و شوهر تقریف ایلسته جائز در فرق بوقدر.
 کتک طانلق انوچون اولسون. کتک انوک اوزدند اولسون. تهمه الوثائق
 ایدر عورتلر ذکر ایدلد و کی برده بالغه قید ایدلد. لهما وی ایدر بالغه قید اتمک
 عورتلر مخصوص در امر بر خفی اولد و غیچون. اما میریوسف و غلام طوغورن
 عورتلر بالغه قیدی کتک نزد **باب ثانی مقریه تقریف در**
 تقریف احتیاج اولان اشیا بیع اولور. ثمن اولور. مکمل و موردون.
 معدود. و مزدوع. حیوان. و عقار اولور. اما تقریف عقار تحدیدله
 اولور. فصول اربعین شرط حکم ابونصر بر قیدین نقل ایدر که تقریف
 عقار ده اعمله ابتدا ایدر اندنا خصله مثلا اول دار اولد و غی بلده ذکر ایدر
 اندن مکن محله سن اندن سکه ذکر ایدر. ابوزید بغدادی ایدر. اخصله
 ابتدا ایدر. اندنا عله دار فلان سکه ده. فلان محله ده. فلان شهر ده. دیر.
 قول اول اختیار محمد بن الحسن در. انوچون که عام خصله معروف اولور
 خاص عامه معروف اولماز. ابوزید نسب قیاس ایتشد. فلان دیر لور اندن این
 فلان دیر لور. اندن صکر ایدر توفی ایدر لور. جد ذکر ایدر لور بونوک فضل نسب

دلیل در زیر اعم شخصک نامی در هر و سکه توفی ایدر لور اخصل اولور مثلا محمد
 آدلو کسته دنیا ده چوقدر ابن احمد لیسله لور خاص اولور جد ذکر ایدر و کن دیسه
 اخصل اولور. اما محیط ده اهل علم مختار در اخصله بدایتله و اعمله بدایتله
 دیر اکثر شروطه تقریف عقار ده چوق مبالغه واقع اولمشدر. شویله یاد لور
 که دار فلان شهر ده. فلان محله ده. فلان سکه ده. فلان نقاقن فلان مسجد
 قرین بودارد دخی دارد. بوز قاقدن اچو و کیدن مکنه نک صالح طریقه
 کلور بودارد مثلمدر حدود اربعه که صاحب محیط شروطن کتور شد.
 که اگر معقود علیه داخل شهر ده اولان فلان شهرک داخلن یازده اگر طاشرندن
 اولور سه فلان بلدک سواد ندن فلان قهر ده دیو یازده شروط ظهیر کتور
 اگر دکان تحدید ایدر سه سکه یرنه بازار یازده خلاصه ده ایدر بعض علما
 تقریف بر حد ذکر یله اولور دیشلر در دیر. ابویوسف دن کی حدی ذکر یله
 اولور دیک مریدر. امام اعظم و محمد قائلین و ابویوسف دن ظاهر
 مذهبن اوج حد ذکر اتمکله اولور. ذوقاقتن تقریف در حد ذکر ایتجه و لماذ
 بسوطک شروطن کاتب کتک در حدی ذکر ایلیم تا اجماعله تقریف
 حاصل اوله شروطه ایدر کی حد ذکر ی. ابویوسف قائلن کافی در حد
 جانب طولدن و بر حد جانب عرضدن اولان. اگر حدود اربعه ذکر ایدر و بر
 حد مجهول اوله ضرر ایلز. بر حدک جهالتی و ترکی برابر در اما بر حد غلط
 دعوانک و شهادتک بطلان موجبدر. هو القیح محیط ده ایدر اوج
 حد دن زیاده مدکور اولماسه حد رابعی مخه حکم ایدر لم خصاف ایدر

حد ثالث متها سندن حد اولک مندان اولشود و در .

بعض شروطه . آکی حد علما من قاتند اول وقت کافی در که محدود منک اول
منک او پنچی حد مرقون در دخی حد حکمن در شروط محیط ده . آکو
دار مشتره معروف و مشهور اول محدود و کون احتیاج یوقدر . اما
فصولن ایدر نه قدر مشهور اول و زسه دخی امام اعظم قاتند حدید
لازمدر . اما این قاتند معروف و بحق تجدید شرط دکلد کوفه ده عمر
الحادث داری کبی مثلاً **اما ترتیب د ک حد و** امام اعظم و ابو یوسف قبل
طرفدن اولان حدله ابتدا این دیر اندن صکر قبله محاز پسندن اولانکه که
بزم دیار مزده شمال طرفدن اندن صکر قبله نک صاعندن اندن صولندن اول
محیط ده بواسلوب مذکور دکلدر . ابو یوسف بن خالد و هلال اینشود که
ابتدا دارک قبوی جانیندن اندن صکر داخلک جانینیندن طولا تمام
این کذا فی محیط محیط ده بعض علما قبله حد ایله ابتدا این اندن شرقی شمالی
وغربی دبر امکات بوترتیبی رعایت ایلمسه هر دیارک رسمی وقاعد سندن
کوره یا زسه جائیزه دیر اذ ک حد دن مقصود تیرف محدود در یوحود
اربعة تحدید یله اولورنه جانیندن اولورسه اولسون **اما طریق تحدید**
سمتی و هلال اصحاب شروطدن ایدر اولویله یا زه که خدا اول منتهی اولور فلان
سرایند امام محمد اول حد اول یلی دار فلان دیک بکا . حمید . زیر ایلی نفی
واسطه ایدر نفی فرجه ایلمنه ده انوچون که مراد قریب راتصال دکلدر
اما انتهی ای ساری فلان نفی فرجه و نفی واسطه ایلمز . زیرا انتهی ای فلان دیک

کودایر

اکرو اصل و لمسه ده بعض الفاطک اولی سی یا صق و یل ذوق و تبصل در دید
ذیرام فرجه هم واسطه نفی ایدر لهر . اما اولی الفاطک یل صق و یل ذوق و تبصل
اولو بحق نویله یا زه حد فلان متصل در فلانله معروف اولن داره یا ملذوق
سرایه که فلانله منسوبدر یا ملا صدق در منزله که تصرفن در دیه فلانک دارنه
یا ساینه یا منزله دیو یا زمیه نامتعاقبندن اول ساری فلانک ملکی اید و که
اقرار اولوب ضرر عاید اولمیه . یوجمله کتاب شروط محیط بر هاین مذکور در
ودخی احتیاط اولدر که متصل و ملذوق ذکر ایتندن حد فلان ساری فلانک در
یا طریق عامدر یا مسجد در دیه . تا حد محدود داخل در دیلر قول و زه
حد محدود در داخل اولوب بیعک فساد فی موجب و لمیه محیط ده یوقول بعض
دوایات و زه در . ابو یوسف دن بر و ایدر در . اما حد محدود در داخل
اولما مق امام اعظم و امام محمد قاتلندن در ابو یوسف دن روایت ده در در
شروط مبسوط شرحندن ایدر حد محدود در داخل اولما و غی او زه حد که فلان
سراینه متصل در دیله بوحد ملک با یعن باقی قور داخل یع اولمز مشرتیک
ولایت تصرفیا ولما زه متامله خفی دکلدر که متصل ذکرندن قدر ضرر مرتب اولور
متصل ساری فلان دیکن ترکه احتیاط اولور . امام اعظم و امام محمد و ابو یوسف
بر روایت او زه . آکو حد فلان ساری فلان در دیس و ترک احتیاط ابو یوسف
بر روایت او زه اولور که حد محدود در داخل میشد حد بیعن داخل اولور .
بودخی مدفوع در یونکله که تحدید دن اولمان اظهاریع علیه الیع در
یوخسد بیعن مدخلی اولمیا فی غیر ملک کی و طریق کی سنه لوی داخل مراد

دکلدر

اما حد فلان فی مقصد دار فلان دیک صورتند مذهبات اعظم و امام محمد
و ابو یوسف و روایت او زره مشربینک حدده تصرفه و لایقی و لماز دید کردن
غیر حد تحت بیعت داخل اما غله قسادی بیعت خی حکم اید بر بیعت مجهول
مناذیه مقضی جهالت زیر امیعتن دار جاره متصل اولان نه مقدار اید و یک
معلوم دکلدر یوکه دخی جواب ویریلور که اگر چه اولان یا زلتن بیعت بعضی
بیعت داخل و لماز اما آخر تن جمعی حدود یله یا زلق ایلله داخل اولیا نلور دخی
داخل اولو یج بهانه فالن والله اعلم بحیاطه بهایتن حد محدودده داخل
اولور و دایمی اوزره مسجد طریق عامه حد قلمق بیعت قساده مؤدی در
زیر ایسی جایز اولانله اولیا فی جمع امتش اولور بر دخی مشرب یه خیارد
ثابت اولور که حد دار فلان اولسه و فلان یو بیعتله دارن تسلیم ایلنسه
نمن ناقص اولور زیرا بعضی ثن جاد دارنه مقابل اولور انوچون بلا صق
اویشری قول اختیار اید لدی **فصل صاحب ملک تعمیر فتن در وحده**
و فاصله اولان تسنوک دکن در خلاصه ده فصولیتن ایدر حد
متصل اولدو غی موضع ملک اولسه صاحبینک یا با سنک و د سنک اسلوز
ذکر اینک شرط در متعاقبین اسلوزن ذکر اولان کی اگر حدیر نه یو صورتن
دخی قایم مقام حد اولور سنه ذکر اولونسه کافی در اگر اول موضع وقف اولسه
محیطک شهادتته مذکور در که لذیق ارض وقف یو یار سه کافی دکلدر
لایق بودر که وقف فقرا حد یا مسجد وقف ذکر ایدن فتاوی رشید الدین
کورد که وقف مصرفن ذکر ایلنک لکن الله اید و کن بیان ایلنیه درت دکلدر

یوقت و بدین موضوعن دخی وقفن بیان مصرف معرق در وقف دلیان
مالک اولانک اب وجدن ذکر اینک مصرف اولدو غی کی دیر شهاده جامعن که
حدود لبر ی وقف اولسه جد واقف شرط در دیر کذا فی الفصولین ترتبت
الوثایق حد فلان فی لریق منزل موقوف بمصالح مسجد کذا دیر دیر اگر کایت
روایات اور تاسن اور تاسن جمع ایلنک دلسه و اخلا فتن اختیار ایلنیه کوکدر
اسم واقف و یا یاسی و دده سی اسلوزن وقف مسجد مدیر یا غیر مذکر ایلنیه شوبله یا
حد فلان فی مقصد بر داره که فلان بن فلان القلان اول داری فلان محله
مسجدنه وقف ایلنشد و فلان بن فلان القلان لکن در اما کتابله یو صاحبین
یعنی فلان بن فلان القلان لکن در دیریدن مراد متولید ریاست اجمرد یا غیر مد
اشارت اولنما مشر اما فصولیتن بر مسئله ذکر ایدر کا نظر من متولید رد نیلنیه
اول مسئله بودر که اگر حد فلان فی لریق ارض ملکه در دیر سه در سنه ذیر ارض ملکه سلطان
المن اولور نابی لکن اولق واسطه سیله اگر چه بر زمینه منتهی اولور که مالکی معلوم
اولماز ارض ملکه یه دیار خوا سانن ارض خالصه دیر لکن کذا فی فخر اختیار الحینه بزم
دیار منزه ارض میری دید کلری کی مرحوم کمال پاشا نذاده دن حیوتتن ارض میر
ندر دیواستقا اولوندن اها بی قتن معلوم در یو جواب یور مشلر
اما حالیا رئیس موالی اولان ایلا الاعالی موالی موالی خیرت ابو السعید
اقدیدن استقتا ایتد کونن مفصل جواب یور مشلر در بتر کا صوره
فتاوی بودر که نقل اید لدی بوسئله ده ائمه حنیفه دن جوان و جمله در که
ارض میری کتابله ارض عشری دید کی مدر بوخسه ارض خراجیدر تصرف

ایدن رعایانک بیع اتلوی و رهن قوسلری و وقف اتمه لری و وصیت اتلری
 و هیه اتمه لری و میراث دکه سی و شفعه جاری و لما بی شرع جایز مدر
 و سایر احوالی بجه در تفصیل اوزره بیان اولوب شایک و لون الجواب در مبره عشرین
 نه خراجیدر بلکه دفعه ارض بیت المال مسلمین انجون ای قویلوب کسینه تملیک
 اولماستدر رعایا یا اجاره اسلونی و زره ویریلوب بیلدن یله چختا چقه
 اده بر مقدار بجه غارتدن عشرتی دخی زایدکی حالو احوال بجه بر مقدار غلّه
 تعیین اولماستدر اکوب نجوب میری جانیندن تعیین اولنان سباهی کیت
 مال مسلمیندن حتی وارد را کا ادا ایدر لر رعایانک اولیر لره بیع و رهن
 و وقف و هیه لری و وصیت طریقله اصله تصرفلری صحیح دکلر میراث دخی
 اولر اما اولوب و غلّه قلاتن رعیتک او غلّه دخی یواسلوی و زره مستقر اولور
 شو مقدار وار که بر رعیت بر کسینه دن بریرک حق قرار فی الوب فرماقت بلکه
 قادر در و سباهی دخی طایوسن الوب اول کسینه ویرکه قادر در ارض عشری ارض
 خراجی صاحب ملکله در شهر اینجه اولان اویرلری و جزوی باغ و باغچه
 و مختص تار که جن فتن مسله تملیک اولندی ایسه اول ارض عشره در کافره
 تملیک اولندی ایسه خراجیه در و الله اعلم نهر و سور و خندق حد واقع اولما
 صلاحیتی وارد در هو المختار طریق عام حد یا زمق در دستدر طریق
 طول و عرض و نهیره کدر یولد در کوا لفا سه دخی اولور و هو الاصح خلاصه ده
 دعوانک انجی فصلندن و هو المختار خلافا لما یقول الامام السرخسی دیر مقار
 اگر دپه ده ایسه حد اولور اگر دکلسه اولما ذکنا فی الخلاصه اگر حد قلاتن

ارض قلاتن در دسیه اما اول کشت اول قیره ده مختلفه اراضی کسیره
 اولسه سفره دخی اولسه درستدر اگر حد قلاتن لدیق ملک و در شد
 قلاتن دسیه کافی دکلر انونجون که و در نه جمانه فاحشه ایلده مجهول در بعضی
 درستدر میشدر اکولذیق تر کها قلاتن دسیه درستدر صلاحیتی
 وارد در که حد واقع اوله فصول عمادین و هو فی غایه الحسن دیر اگر حد
 رابع کی کشتی ملکی اولوب هر بر نیک علی حد یز اولسه لزیق ملک قلاتن دسیه
 احد حد نیک برین ذکر اولسه درستدر یونک کبید که حد رابع لزیق
 ارض قلاتن و مسجد اوله ارض قلاتن دیو ذکر ایلله مسجد ذکر ایلله درستدر
 بعضی کی فصوله بیلده درست دکلدر صحیح بود در کذا فی الفصولیت
 ترهه الونایقه ایدر اگر حد کی کشتی و در تاستن مشترک اولسه لزیق
 مشترک قیامین قلاتن و قلاتن نصفین یا اثلا تادیه اگر حد کبری وقف
 اولوب سکنی بر شخصت بلکه اولسه حد قلاتن براوه منتهید که زیاده
 قلاتن و سکنی قلاتن تصرفند در دیر یا حد قلاتن براوه در که قلاتن تصرفند
 سکنی اولک ملکر و زمینی قلاتن و قدر دیر فصول ثلثین ده ایدر بر موضع
 که فاصله ذکر نه احتیاج اوله اراضی کپی دیوار و درخت و مسنة فاصله واقع
 صلاحیتی وارد در فصولین ده شروط مرغیتانیدن نقل ایلوا کسبع بریتک
 علوی اولسه اولسه که سفلی داخل بیع اولما سه سفلی حد بدایدن علوه حد قلیله
 زیر اسفل من وجه بیع در قرار علویونک اوزرنه اولدوغی حیثیتدن پس
 سفلی حد بدایدن یونک حد بدایدن علوه حد بدایدن مستغنی اولور و در دخی

اصل سفل در و علوتبع در اصل متحدید ولی در لحاظ وین کتور که یواول
 علوک حولت محوره اولیه اگر اولسه لایق بود که علوی متحدیداید لویا
 بیع بود پس یونی علام لاید در حدودن ذکر ایملکه مسکنند
 اما شروط نظیری ده لفظ ایضا کتور یعنی بوموردن هم سفل و هم علو
 متحدیداید لویو بندن غریب بود که نزهة النوا بقده کتایا شریه دن فصل
 دوم ده کتور مشدر اگر بیع نهر عامه او زرنه منی حانوت اولسه یازده کتور
 حانوت که منی در نهر عامه او زرنه فلان موضعه اول حدی بو نهر که هواسنه
 لذیفد رسواقد و غی جبتدن حد ثانی لایق حانوت فلا نهر حد ثانی بو نهر که
 هواسنه لرنقید رسویک متری جعتندن حد رابع لایق طریق عامه در آسیاده
 اکی حد که بطن نهر متقابل اوله یازمق کک و نهر که حرمین یازمق کک بعض
 شروطه اید رخصا فی شرط اید که علوا الله اولان خانه طولا و عرضا و ارتفاعا
 نه قدر در اعدریان کک تا سفل خرایا و لایدی متاذه اولیا و بعض شاخ
 علوک دخی نه قدر ذراع اید و کی بیان اید ملک کک دیر تا علو خرایا و لویو
 مشتری بنا اینتک و لک که نزاع اولمایه اگر میبعت اکی حد که دن یکا و لویو
 قابو سی بریتک اولسه اول حد ذکر ایتد و کی برده قابو یوراده ددی
 عربیله یازسه و فیه الحجاز یا فیه المدخل دیه اگر اکی قابو سی اولسه اکی طرفدن
 بر قابو اولد و غی حد یازد و غی وقت یکدر که ازین جانب است دیه بر
 بر حد آخری یازد و غی وقت یکدر که ازین جانب است دیه
 اگر صیغه مشتل اولسه اراضی کثیره متفرقه یا مجتمعه عافدان یوازا حینک

حدودن بلسه لویونک قبایله ش یازمهغه احتیاج اوله علما ایدر مابین فاندن
 بونی یازمق جائیدر شویله یازده صیغه مشتل بر اراضی کثیره مجتمعه یا متفرقه
 فلان ولایتدن فلان قریبه بوضیغه فلان نه انتسابله مشهور و معروف در
 تحدیددن مستعیندر مشهور اولویا هابی قریبه بونوک مکانی خفی اولما غیون
 دیه آخرنه حکم حاکم الحاق ایدن ان شاء الله حکم حاکم بیانی تفصیل اولنه کک
فصل در ذکر حدود مستثنا نزهة النوا بقده ایدر قریبه شراسیدن که
 بیعی جائز اولما ذسنه لوی مشتل اوله حقوق و مراقب ذکرندن صکر بو قریبه
 اولان مساجد و مقابر و طرق و حوض عامه و سایر بیعی جائز اولما ذسنه
 لودن غیرییه اکثر علما بو اطلاق کافی ددی لوی بعضل مستثنا تک
 مواضعی و مقاوریری و حدودی بیان اید ملک شرط در دیدن بو احوط در
 شویله یازده اکی مسجد دن غیرییه برنه مسجد کیردر لوی فلان یرده در
 بر قشلی و بر یازنقی شتملدر دیه و حدودن بیان اید و برنه مسجد اصغر
 دیر لوی اسلوبیا و زره یازنه تقریفایدن و اکی مقبره دن غیرییه برنه
 قدیمه دیر لوی و برنه حادثه دیر لوی و هر نه تقریفایدن و اکی حوض دن غیرییه
 بری شرب عامه ایچون در و بری دخی خاصه در وضوءه و اغتسال
 عامیه دیه و حدودن بیان ایدن قاضی طهیر الدین فتا و اسنک
 شروطن ایدر مستثنا مک تحدیدندن لایددر بر وجهیکه امتیاز
 واقع اوله محیط ده بو احوط در دیر فصولین ایدر بزوم زمانمزد مستث
 تحدیدندن یازد قلمی حدود اربعه که بعد داخل اولان اراضیه

لرفیدر یو متحدید دست دکلر امتیاز واقع اولماد و بیچون کایت کرل درک
 مستثنی تحدید تن فریده اولان درخت یا نه یا مکان مرتفع ذکر این برخسته
 که بو تکلله تیز حاصل اوله **تعریف دراهم و دنانیر** محیط برهائین اول
 کتاب الزکوة ده فقیه ابو اللیث فتاواستند اخیاب صلح ذکر ابله که دراهم
 عهد عمره ده اوج نوع او زنه ایدی بر نوع اون یکی قیراط بر نوع اون
 قیراط بر نوع یکرم قیراط اما ^{نایر} بر نوع او زنه ایدی یکرم قیراط
 خلق اورتاسند دراهمه مایعات نزع و خصومت واقع اولدی بو خصمه
 اصحابه مشاوه ایلدی ایتدیله که هر نوعک ثلث ال هر نوعدن ثلث الی
 اون درت قیراط اولدی بر درهم ایدی یعنی اون کی اون یکرم جمع ایدله
 قرق کی اولور قرق اکنک ثلثی اون درت اولور ایله او بیجی درهمی اون درت
 قیراط ایدوب بر نوع اندی وزن سبعة دیدکوی کمال یا شاذله اصلاح
 ایضاح کتاب زکوة ده یا زرو غیرتکارده دخی وارد وزن سبعة
 بود که هر اون درهم یدی مثقال اول اول مثقالدن کی یکرم قیراط در هر قیراط
 بش ارب اغرید زفته اسمل بود که هر درهم اون درت قیراط او بیجی اون
 درهم یوز قرق قیراط اولور یوز قرق یدی که یکرم در ^{الله} اون درهم
 یدی مثقال اولور بعضا هر درهم نصف مثقال و خمس مثقال در دیدکوی دخی
 مالا یوکه واردر بر مثقال یکرم قیراط اولور و غیری تقدیرجه نصفی او قیراط
 اولور یکرم منک خسی دتدر نصف اید اون درت اولور در همی خود اون درت
 قیراط تقدیر ایشند پس درهم مثقال نصفی و خمس اولمش اولور محصل

وزن سبعة هر درهم یدی خورامقد مثقال اون جز اولدوغندن یعنی درهم
 نصف مثقال و خمس مثقال اولو بیجی هر اون درهم یدی مثقال اولور
 اما بزوم دیار منزه حایا مثقال بر بیجی درهم در هر اون بیجی درهم
 یدی مثقال اولور دراهم نه وقت مدو اولدوغندن اختلاف ایتدیله
 مشهور بود که حضرت عمر زمانه مدو اولدی قبله رسول الله زمانه
 چکر کی کیدی رسول الله زمانه دراهم وزن اختلاف واردر
 بعضو وزن سبعة ایدی دیدیله بعضو وزن سبعة ایدی بعضو
 وزن خمس ایدی دیر اصح بود که حدیق زمانه دخی وزن خمس ایدی
 وزن سبعة عمر زمانه اولدی بعضو دراهم عثمان زمانه مدو اولدی
 او زنه بسم الله فارذیلر دیر بر وایتدن الحمد لله بر وایتدن لا اله الا الله
 کتاب ایدیا لوزلده ایدراغ انچه کن اول حجاج بن یوسف در قل هو الله
 نقش ایندی بعضو حجاجدن مقدم دراهم سیاهدی عابج کشتلر دی
 حجاج نامن او زنه نقش ایدی صاحب کافی مصفی ده کوردر که قیراط
 اهل حساب قانتن بش ارب در هرینار یوز ارب اغری اولور اهل
 سمرقند قانتن طوقان آلتی ارب اغری در بش قیراط اهل حساب قانتن
 طسوج و خمس اولور که طسوج درت ارب در خسی دخی بر ارب قیراط
 بیش ارب اولور دینار یکرم قیراط او بیجی یوز ارب اولور سمرقندیان
 دینار آلتی دانک هر دانک درت طسوج دت ارب در آلتی کره در دت
 یکرم درت اولور یعنی یکرم درت طسوج اولور یکرم درت کره در دت

طهسان الیه اولور ایله دینار طهسان الی اولور. آدینه ایدوکی و باقی حساب
 یونظدن دوشن اولور. جوی شش خردت و خردلی را ده و دوشلر ان از روی تخم
 بود هر فلز از آنها شش فیلده. قنبله شش نفیرت ای جهانگیر.
 نفیری هشت قطمیر است و آنکه. ده و دوزده آمد وزن قطمیر.
 دمنخ غصلب ذرا پرشدیکی جو. تو وزن یکدرم زانجامی کیر.
 ۳۷۸۸۲۲ هیا هفت است هر دوزده ولیکن. محاسبه حسابش یافت شود.
 پس هر درهم ۷۸۷۸۷۸۲۲ ذره اولور. شروط غزنویان
 ایدر تعریف نفوذ دزد نسته ایله اولور. ذکر اصل که دراهم یاد نایزدیه
 ذکر وصف که نیشار بود به یا بخاری یا خلیفه یه یا مالکیه ذکر قدر که
 اون درهم یا یکدرم درهم ذکر وزن که وزن مکه یا بلخ یا بخارا کی بعض
 شروطه ایدر چون وزن درهم. بلاد اختلافه فله مختلف اوله. بیان وزن
 دراهم شرطه در. مثلاً هر درهم بمقال دیر. و کیفیت وزن مثقالی بیان
 ایلیه یعنی موزون بوزن. مثاقیل مکه. یا هر اة دیر. زیر مثاقیل دخی
 شهر لره مختلف دد. سکه یی اولیان التوند و کشته دراهم اطلاق ایلر.
 سایر و ذنیات حکمت در **تعریف و ذنیات** اکوموزونات بغدادی
 و اریه و بو که یکر نسته لرا و لا جنس ذکر ایلیه. کتدم دیریه مثلاً و نوعن
 که ای میدر. دشتیمیدر. و صفیق که آقیدر. قزلبیدر. ایو میدر و وسط میدر.
 آچاقیدر. و قدرن ذکر کباب که. فلان ذیکل ایله قاج کیدر. احتیاط بود که
 کتدم و حوکیلله یا زله. اگر قوی یونلده وزن جایز اولمق اوزرند در.

۷۳
 ۹۳
 و سایر و ذنیات دخی اصلن و وصفق و نوعن و قدرن بیان شرطه در.
 بودرت نسته ایله دخی جهالت باقی اولور سه. بعض اشیا ده مہما مکن متمیزات
 ذکر ایتمک کولک یا ش و قوری دیمک کی. بعض میوه لوده طنلو و اکیش.
 لحوم طری و مالح پخته. و نا پخته دیمک کی جا ورس و کچد میانه و سپید
 و پاک صایون میانه خشک ذروغن زیت. پتیه کوسفند خشک پاک سفید میانه
 حاضر از روده هانی ناک. سفر حل شیرین زرد رسید بخاری. سیب ترش.
 ماشیرین سپید. سرخ فلا نده مشهور. دوشاپ انکوری شیرین در قیفی
 و بستکی میانه دیر **تعریف من رو عات** بیان جیس این. کوباس پاکان
 یا حریه. بیان نوع این. کوباس سجتانی. و کتان کفنه. بیان صفت.
 صقیدر. سیر کیدر. بیان ذرع این. اوزونی. و اینی قاج ارشون
 در. ذراع کرباسله. یا ذراع مساحه ایله که فلان شهرده مندا ولور.
 دیر **تعریف حیوان** اگر چه حیوان ذمتن دین اولماز. مگر که نکاحن اما
 تعریفه جوق احتیاج اولور. غلام و کنیز کن. هندی یا سندی تاتر کی.
 خلیسن. سالی نامن یازده. بیان حلیه غلام و کنیز کتایا اعتاقدن ذکر اولور.
 دایده ذکر نوع این. قرس یا حمار. ذکر صفت این سال و ذلت و ذکرده
 و انوشه **تعریف عروض** عروضدن سلم. و استقناع جایز اولور.
 و اولماز چوقدر. بعض بیانا و لما غله بعض دن استقناع حاصل اولور.
 والله اعلم. بوسیتین سخاب خطابی مردانه ناقة یا پاحه.
 یا صرت دیو بیان این. جواهر. شوقدر عدد انجو سفید و روشن

و شفاف و خروطی یا مدور. یا مشتب. یا غیر مشتب. شود و در ورنه دید.

باب ثالث در ذکر تاریخ

اوایل شروط غروبیدن آید. تاریخ پیرامون در که حکم انوکه متغیر.
اولور. تغییر عظیمه. مسایل کتاب کتاب دعوا ده تا مثل اینست کسسه
بیور که تاریخ اتمات مهمات مسکون و سجات در یونک ضیعی
شده و اجابت ندر. آخر شروط فتا و ای ظهیرین آید و سکون و قیالات
و اخرین تاریخ یا زمره لایدر. دفع اشتباه و قطع التباس باجوت
بلکه هر مملکت و هر ملت اهلک تاریخ و آردی. هرگاه که بودار الحوادث
عالم واقعه عامه و حادثه مشهور سمت و نور و صفة ظهور بولسه.
اهل عالم عنان تاریخ و اجانبه و ندر لریدی. اهل روم و قایم در درگاه
و حوادث لیل و نهار سبیل تاریخ انتشار دی. آخر الامروقات ذوال القرنیه
مقرر آید یل. همچنین اهل فیس دخی تاریخ آید لریدی. بر عادل پادشاه که
تخم محبتی کوکلتیه آردی آخر هلاک یزد بخرد. تاریخ مقرر آید که یونک
آخر ملوک در بوتاری خلوسنه شمشیه اوزرنه در که. اوچیز الفشش
کون و برکونک ز بعدر. درت یلان برکون زیاده آید لر. اوچیز الفشش
الت اولور که کبیه دی لر. شهر و زمیه آیلرنک سامی بودر.
دو نشین. دوکانون پس آنکه. شیطا آذر و هی نیسان آیارست.
چیزان و نوز آب و ایلون. تکه داریکه اذن یاد کاست. شهر فارسیه
اسامی بونلور. زفر و درین چو یکدیگر می آید و بهشت آید.

مانه خود او تیر آنکه مردادت می باید. پس از شهر بو و از میرایان آذر دئی وان.

که بر یمن جزا استند از زمان می نیفتد آید. عربک و لاتا تاریخی تفرق میلیدی
که اولاد اسمعیل متفرق اولوب کندن زاده ها الله شرفا جقد قری بیلدر.
اندن مسکرم عام الفدر تاریخ قدیلر بوفضه مشهور در اندن مسکرم عام الفیل
اندن مسکرم حضرت رسولک هم که دن مدینه یهجرتی اوزرنه اولدی عسر
این الخطاب ابتدا ایلدی ول وقت که عالمی بیندن کلدی بوندن تاریخ طلیله
اولا مبعث رسولله ابتدا ایلدی لر. یمن و فاتیله اندن مسکرم اتفاق آید یلر.
که تاریخ وقت هجرتدن اولان ظهور اسلام بو وقتدن ولد و نچون ابتدا
شهر مضاندن انتشار دی. مسکرم محرم ابتدا یلر. سال عرب فرسیدر.
بوجه فتا و ای ظهیر بدست منقولدر. ابو الحسن کوشیار تاریخ جامع کورد
تاریخ طوفان دن سال هجرت ابتدا یی اولان محرم غرمتدن که پنجمین کوندر.
اوچیک یذوز یکم مرشیل و اوچیز قرق کون اولمش دی.
شرح سی فصله مولانا نظام ذکر آید که عرب دور قراعتبار ایلوب
سال قری یلشد که شهره تابع در قمرک سیداء اشکالی هلالی ولد و نچون
اوایل شهر دروین هلال حسیله دروین دخی مسیره قمر و اختلاف مساکله مختلف
اولور. بواجلند که عدد ایام ماه گاه او تو ز کاه یکم طقوز اولور اهل حنا
دوین اختلاف فاهله کورد روین النقات ایلماشلور. بلکه ایلوی
قمرک فلک البروجدن بر درجه ده اجتماعدن بر اجتماع دن طومش لور.
زمان بین الاجتماعین و مدن بولد قوی و ذره یکم طقوز کون اونا کی عت

قرق درت دقیقه در پس اولکه ایک کونلن او توز سایدیلر. زیرا کدر
 بصدن زیاده اولسه تمام عدد طوتدیلر. کور او کی ساعت قرق درت دقیقه
 اولدو غی تقدیرجه برکون کجه سیله یکرم درت ساعت راون کی نصفی اولور.
 قرق درت دقیقه بصدن زیاده اولور. آکخی ای یکرم طقوز طوتدیلر یونک
 کبرن اولکه آیه جبر نقصان ایتدیلر. باقی ایلده دخی یوقیاس اوزره ایتدیلر.
 التی آی او توز راوین التی ای تو کوم طقوز راودی هر کی این برکوندن
 سکر دقیقه زیاده اولدو غی تقدیرجه برسنه ده بشیوز یکرم کدر دقیقه جمع
 اولدی که آنش دقیقه بر ساعت اولدو غی اوزره کون ساعت قرق کدر دقیقه
 اولور. بو مجموع برکونک خسی و سدر. زیرا برکون یکرم درت ساعت سدر
 درت ساعت یکرمیش اولسه خسی نیش ساعت اولور دی برعتک خسی کک
 اولور. یعنی اول کی دقیقه که خمس ساعت دناقص اولور درت ساعت قرق کدر
 دقیقه قالور سدر اولان درت ساعتی الحاق ایدیلجک کمر ساعت فرق کدر دقیقه
 اولور. پس او توز یلک که خمس و سدر بر جینک اقلی راو توز خمس جمع اولور.
 که التی کوندر او توز دخی سدر اولور که بش کوندر مجموع اونی برکون اولور.
 بوندند که هر او توز یلک اون برکوة آخر دی الحجة ده برکون زیاده ایدر اولکه
 کبیه دیولر اول کبیه سالی بو او توز سالن. دوم پنجم هفتم دهم
 سیزدهم شانزدهم هجدهم بیست یکم بیست چهارم بیست ششم بیست و نهم
 بو تقدیر اوزره سال کبیه ده اوج ای بری اوردیجه ذی القعد ذی الحجة
 محمد او توز اولور. سال قری و جیوز الی درت کون کون ساعت اولور قرق

سکر دقیقه در. شروط غرنوین ایدر کتایه ایتد کلری کون ایک اون بشی اولد
 منتصف شهر قلعن یازمیه. زیرا اول آی جایزه یکرم طقوز اوله یونک کبی
 اوایل و واسطه و اخرد یی یازمیه. بعض شروط ده فایقن نقل ایلر که
 ویکت فی الیوم الثالث. او الرابع. او الخامس. او العشرین. و لایکت فی النصف
 من الشهر. او الخمس بقین یازمیه. آندن صکر ایدر اصح یونک فانتن خمس بقین
 یازما مقدر و الا کتاب کتاب المتمم فی الخط و الحجة یونک خلا قدر که تارخی
 باقی من الشهر یازده. مامضی یازمیه. یعنی لایع عشر لیله بقیت دیه بوندن
 بقینله نظراین شک قالمیه. آی تمام اولمق اوزره ایلیه. اما روایه کتاب کتاب
 مراسلتن و ساینلک اولوب احکام شروط و ساینلک اولمق فهم اولور.
 ایک اول کونته غن درلر. آخر کونته سلخ دیولر ایک هر اوج کجه سنه عربی برادر
 می هست سی روز هر سه بشیولر. نهادند نای بخون تاباخی.
 غر چون کدشت نقل را شماری. شمع چون سرامد غشکشت حافور.
 زبیب و دنع چون کدشتی علم دان. خنادس داری فحان است و آخر.
 تزهة الوتایقن ایدر لفظ شهر یازمیه. کما اوج این شهر رمضان. شهر ربیع الاول
 شهر ربیع الآخر. محرم. شهر لیل الحرم. رجب شهر لیله الاثم. یا اصی یازده شهر حرم.
 درت در رجب. ذوالقعد. ذوالحجة. محرم درت. پس رجب الحرام. ذوالقعد الحرام.
 ذوالحجة الحرام. محرم الحرام. یازمق جایز اولور. حرام دیک عندا سه بو ایک قو
 وهر منی زیاده اولدو غی چون در. لاعتک ثوابی معاصینک عقیانی زیاده اولور صغر
 دیولر بو آید عربی قتاله مشغول اولور. اولوندر خانی اولد قلی چون صفر

خلو معنائه در دجيه شهر الله ديولو. اصم ديولو بواين كسته سلاح
او اذن اشد و بچون. اصب ديولو. الله تعالى تك دحتي و مقفري في قول المنة
بواين دوكلد و بچون. ماه مباركد را حاديشه مذكورد كه بواين طاعت
مقبول و مستجابدر. جاهليه ده بر كسته بر كشي به دعا ايد و با جابته مقرون
اولد و غن طلب ايله توقفايد. بواي كلكدن دعا ايد ردي ذوالقعد
دو عردين بواين او تورب قتال امدك بچون دي. ذوالحجة بون اعمال
حج اولد و بچون در.

کتاب اول

كتاب الاشريه الدار اول ما تشري. و آخر ما يتبع.
صوره وثيقه شري من المحيط اليهاني. هذا ما اشري
فلان بن فلان الفلاني. جميع الدار المستقلة على البيوت التي ذكرها البايع
انها ملكه وحقه. وفيهين وموضعها في مصر كذا في محلة كذا في سكة كذا في ذاق
كذا بحضرة مسجد كذا وهي الدار الثالثة من دوره او الزاوية وهي من بيت
الداخل فيه وعن يساره ويشتمل على هذه الدار حدودا ربعه الاول لوثيق
الدار المعروفة بكذا او الدار المنسوبة الي فلان بن فلان الفلاني. او يكتب
حذها الاول لصيق الدار المعروفة بفلان. او تلاحق. او تلاحق الدار
المعروفة بفلان. ويكتب احد الثاني والثالث والاربع كذلك وفي الرابع يذكر

لذيق هذه السكة واليه بايها ومدخلها فاشري هذا المشتري المسمي في هذا
الكتاب بحدودها وحقوقها كلها ارضها وبنائها وسفلها وعلوها وطورها
ومسيل ما فيها ورايها التي لها من حقوقها وكل قليل وكثير هو منها من
حقوقها وكل حق هو لها داخل فيها وخارج عنها وكل ما هو معروف فيها ومنسوب
اليها من حقوقها بكذا كذا يذكرون جنس الثمن ونوعه وقدره وصفته وما اشبه
ذلك على وجه يرتفع الجملها تصفها كذا اشري صححاجا يرا فذا بانا بقتة
خالية عن شروط المفسدة والحاي في المبطله والعين الموهنة لاخلاله ولا حايه
ولا وثيقه يمال ولا مواعده ولا دهنه ولا تلجده بل بيع ذغيبه وازانه ملك الي ملك
وشري جدي وقبض هذا البايع المسمي في هذا الكتاب من المشتري المسمي في هذا الكتاب
جميع هذا الثمن المذكور جنسه ونوعه وقدره وصفته في هذا الكتاب تاما وافي
بايضاء المشتري هذا ذلك كذا اياه ويري اليه من ذلك كله برأه قبض واستيفاء
لا برأه اسقاط وبرا وقبض المشتري هذا جميع ما وقع عليه عقد للبيع المذكور
بتسليم البايع هذا المذكور في هذا الكتاب ذلك كله اليه فارغا عن كل منازع ومنازع
وتفرقا عن مجلس هذا العقد بعد صحته وتامه ونفوذه وانبراه وتفسده
واستحكامه تفرقا لابدان ومما ذلك كله بعد اقراره من العاقدين انها رايا
ذلك كله وعرفاه ورضيابه فيما ادرك هذا المشتري من ذلك في ذلك وفي شئ
منه او في شئ من حقوقه فعلى البايع هذا تسليم ما يوجب له عليه البيع المسمي في هذا
الكتاب واشهد على انفسهما بذلك كله من كتب اسم في آخره بعد ان قرئ عليهما
بلسان عرفاهما وقرأتهما قد فهماه واحاطا به علما وذلك كله في صحته ابدانها وكما

هذا من مشتري هذا جميع من موصوف و مذکور در اقباض صحیح تمام وافی باینها
 این مشتري یوی تمام انرا و ذمه این مشتري از کل من یوی کشت بر اءه قیض
 و استیفا و لا یراءه اسقاط و ابراء و قبض کرد این مشتري هذا ازین بایع هذا جميع
 این بیع موصوف را بتسلیم ان بایع انرا یوی قارغ از هر مانعی و منازعی داین متعا
 هذان بعد از صحه و تمام این عقد و نفوذ و ابرام و تقدر و استحکام آن متفرق
 شد ندان مجلس عقد تفرقا لا یدان و الا قوال و این بعد از ان بود که اقرار کرده اند
 متعاقدان مذکور ان که تمام این بیع را بخیع حدود و حقوق از من القیل و اکثر
 در وقت بیع و پیش از ان دیده اند و شناخته اند و برین عقد راضی شدند
 پس اگر در یاد این مشتري در جميع این بیع یاد در بعضی آن یاد در بعضی از حقوق
 آن از ذکی از قبل تخفیه برین بایع است چیزی که اجاب کرده این بیع آنرا
 از برای مشتري و بخیع آنچه مذکور شد این متعاقدان بر خود اشیاء و کذا و کذا
 عدول را بعد از ان که این کتاب را برین متعاقدان خواندند و ایشان اقرار کردند که
 آنرا فهم کردند و علم ایشان بدان محیط شد و کان ذلک کلام من المتعاقدين فی
 صحه اقرارهما و کمال عقولهما لما عین راغبین غیر کما ین و لا یجیرین فی الیوم
 الثاني من ربيع الثاني سنه .
 محصل شروط محیط و ترهه الوثائق
 و شروط ظهیری و غیره که باب وثیقه شرعی ذکر است شود زبویان اید کنند
 اما اکثر الفاظ و عبارات و نام کلیم یا ناکید و استحکام با احتراز خلاف
 بعض علماء اعلام چون در بو وثیقه تحتند مندرج اولان الفاظ و قیود
 بیان اید لم تاکه کاتبه الحلاء حاصل و لوب ترکی موجب خلل و لا ندان احتراز

اثباته فایده اولانی اولیائی معلوم ایدنه **این ذکر است** ترتیب کلیم در
 بخرد و فروخت و اشتری و بیاع ضروریست زیرا احباب و قبولد عیان ایدند
 اگر چه متضمن در زیر اشتری بیع سوز بیع شر اسوز اولماذ . اما شری لفظن
 تقدیم آیتله و حدیثله تیر کادر آینه ان لک اشتری من المؤمنین انهم
 و اموالهم بان لهم الجنة در حدیث هذا ما اشتری محمد رسول الله در الحدیث
ملک و نماهی جميع لفظی بعضی اوب کلن المامق احتمال نفی اچوند **یاد کرد**
و نمود این بایع که حق و لب عربید ذکر البایع انما حقه و ملک و فی بین
 لفظی شریطه مذکور در که اگر حق و ملک بایع در دیو یا زنه کزیدن
 بیع بایع ملک اید و کذا افراد اولور . پس اگر بیع مشتريدن استحقاق اید
 مشتريک بایع ثمنه و لایه رجوعی اولماذ . بعضی قوی اذرنده که زفو و انچه
 یلی و اصل مدینه فول در . اگر سوال اید هر سر که مجرد کاتب بولفظ یا منی بخر
 افراد اولور مشتريدن حال یو که کاتب بولک اقول ان نقل ایماذ انما لن نقل یز
 جواب بود که آخر قبلا ده متعاقدان اشیاء ایدر که جميع کتابین مذکور اولان
 واقع در دیو یو که بناء در . اگر دینا ور سه که بو تقدیر جه بیع و شری نافذ
 شرعی دیک دخی ضرایدر . زیرا جواهر لغتا و دین اید بعضی علماء قاستن
 مشتريک صحه شایه اقواری بیع بایع ملک اید و کذا افراد در . پس
 عندا لا تخفای مشتري بایع ثمنه رجوع ایلز جواب و یرمک اولور که .
 منیه الفقهاء ان کتاب یو عند فتا و ای عصره ن نقل ایدر که اگر بر کفی صریح
 اقرار اید که فلان نسه فلانک ملک در دیه بعد اول نسه اندن صانون

الوب و مستحق اولسه لویجیم بود که یا بعه رجوع ایدر مجد لایسته
 الرجوع هو الاصح در و فی هذا الجواب نظر
و در تحت تصرف خود مالکانه داشته بیع
 مریهوندن احترام دارد. رهن اگر چه ملک در. اما تحت تصرفند دکلدر.
حالی عن حق الغير تاکید میکنند. شروط غرضی بویله در. اما بوقید^{ختر}
 اولی جایز در. مثلاً غرضی اول شیک بیعت و یکل ایدوب دین بوتک نشدن
 استیغایله دیش اولسه غرضیک بود که حق متعلق اولور. و روایت محیط و کالندن
 محدود. متعلق فواید ذکر اولفشد **بخرید** لفظ اعاده تحدید دن صکره
 تاکید میکنند و غیره و غیره و تا سنه کلمات متعلق اولور و بیچون **و حقوق**
آن احقاق ایتک طریق و وسیل عامه اوله طریق عامه داخل اولی توهم اولما بیچون
 و زمین تاکید میکنند و بنا امر لابد یدر. محیط ده ایدر زیاده بنایه
 اطلاق اولفشد. انوچون در که برکسته شو او کریم دیو بین ایله خراب اولور.
 صحرا اولد قدن صکره کسه خیت اولور. و غلو. و سفیل اولور و هی دفع بیچون در
 علو با بیعت غیرتک اوله. یا دارک تختدن اولان سرداب غیرتک اوله محیط ده ایدر
 سنی و هلال سفله و غلو یازد لودی. امام محمد ذکر ایندو کی سفله و علوها
 دیدیلر. ایندیکر که علوه و سفله علو بنایه و سفیل بنایه متصرف اولور بو معلوم در
 با بیعت علو کدر ایله ملکن مع ایتمش اولور. اما علوها و سفله ضمیر لری غرضیه
 سفیل و علو غرضیه متصرف اولور. و نه بود کور که عتبان سهایه دکل علو اولور ایلیه
 هوای دخی با بیعت اولمش اولور بیع هو ا جائز دکلدر. بود دخی جواب یازد تعویذدن

ذکر این دلیل در غرضی بیچون در طریق دلیل

فاجلوب ذکر اولمندی. **مراق** ذکر ایتک حقوق صکره تحله
 و کتیف داخل اولو بیچون در **کل قلیل و کثیر هو**
فیها اومتها. میوه و ذرع داخل اولو بیچند در.
 لفظ او یازله و او یازلیه محیط ده ذکر ایدر که. اهل شروط او یازنر لور او
 یازد لور. و منها دیرو. زیرا او تشکیک بیچون در. اصد های غیر معین متنازل اولور
 بو معلوم بیعت خللی توجبا اولور دیرو. امام محمد اولفطن اختیار ایلدی
 عمره کتاب وقف یازد و غنه ابتاعاً فانه کتب ولا جناح علی من ولیه اریکل
 او یوکل صدیقاً یتموله. بردخی او و او معنا سنه کلور جالس الحسن او ان برین
شرای صحیح اصل غرض در تاکید مقصود بیچون یازد لور **باب بتات بطل**
 و بونک یازلق غیرتک اجازه موقوف کلدو کی معلوم اولو بیچون در.
خالی از شروط مفید متعاقد یدن بری شرط فاسد دعوی ایتسون
 بیچون در. **وعادری از معانی مبطله** احتیاط در **بیع المسلم من المسلم** بیع
 جمیع انواع فساد دن خالی در همچنان که بیع اهل اسلام اولور دیکدر **قبض نش**
و بیع ذکر ی ضرور یدر. اکثر کلمات که باب تقایض یازلشد احتیاط یدر
متعاقدان این بیع را در وقت بیع و پیش ازان بودین اند اول قولدن احترام در
 ما داکه بیع معاین اولیه بیع درت دکلدر بشلور در. دویزه یارنو شافعی
 قاتندن برهنه که مشتری کورمش اوله جائز دکلدر اهل حدیث قاتندن **پیش**
از بیع تاکید میکنند **بیع حرد و حقوق** ان خیارد و یه ابطالی بیچون در.
تصرف ابدان قول شافعی دن احترام در. اختیار مجلس بیعتن فارغ

فاعلم

اوله قدن صکره **درک ذکر کن** یا ذلن خلافتن آید اولن احسن و جوهدر
اشهاد امر واقعید **تاریخ** فایده بی نیاز و ده ذکر آید بشند اما بویثقه
 که شروطن نقل اولندی **ذیور** اجاز و حلیه اختصار له آراسته دکلن بویثقه
 اقدام اقدام فضلی یا م بونک جانبند اقدام کو ستر مشلدر. بویکنایا بای
 شریده بر نفع انتخاب بتمشدر که مسجع جمیع شرایط صحه و نفاذ در بر مشاده
 که اطنا بمل و اجاز محل دن عاریدر بود که ذکر اولنوز **وثیقه شری**
بر وجه اختصار بالفارسیه بخزید فلان از فلان. و فوخت این باع
 هذابین مشتری هذا از انچه نمود این باع که حق و ملک او بود. و در تحت
 تصرف مالکانه خود داشته تا زمان این میایعه شرعیه خالی از حق غیره
 شرای واقع در آندهون بده هرا در جانب ذریب فلان بحله فلان محدود
 محدود در بعه با جمیع توابع و لواحق و مراقب شرعیه آن و بکل قلیل و کثیر هونیها
 او منها من الحقوق الداخليه و الخارجیه صفت واحد ببلغ کد باع و شری
 صحیح شرعی بات بنات نافذ لازم مشتمل بر احاب و قبول و تقایض شرعی بینها
 در بدین مذکورین بشرط واقع شد و باع هذا بجمیع آنچه مذکور شد اعتراف
 معتبر بود. و از دعوی کنیه درین افراد و فساد بیع و غبن فاحش مع التقریر
 من مشتری ابر او تقریر کرد. و ضمان درک بر موجب شریعه غرایات و مقررات
 او واقع آید و کان ذلك كله من المتبايعين هذين في حال نفاذ جميع التصرفات
 الشرعيه عنهما طاعين في تاريخ كذا كاتيك و شهودك جميع لحواله و قوتی
 بلکه متعدد و لما عن حال دارتم و تابعی اقرار متعاقدينه یا ذمق او ذمه جادید

وثیقه شری علی سبیل الإجازة بالعربیة هذا ما اشترى فلان بن فلان
 وهو قد باع منه ما ذكره ملكه و في يده و تحت تصرفه إلى جانب صدور هذا
 العقد منه وذلك جميع الدار المشتملة على البيوت في باطن مدينة فلان في
 كذا قريب مسجد كذا المحدود. محدود و دابعه الاول لزيق الدار المعروف بفلان
 والثاني لصيق الدار المتسوة إلى فلان والثالث والرابع تال فوق الطريق
 واليها بها بجميع حدودها و حقوقها و مرافقها و بكل قلیل و کثیر هونیها
 او منها صفت واحد ببلغ کد شری صحیح اجاز یا تا مشتملة علی الإجازة
 والقبول والتقايض الشرعي من الطرفين في البدلين خاليا عن الشروط المقتضى
 والمعاني المبطله و تفرقا عن مجلس هذا العقد بعد صحته و ابرامه تفرقا لبدان و اشهاد
 على انفسهما جماعة العدول ان جميع ما في الكتاب واقع وانهما ايا ذلك كله و تمام
 و رضياه و كان ذلك في حال التصرفات الشرعيه عنهما و ضمان الدرك
 على من اوجبه الشرع القوم. جرى ذلك و حتر

چونکه بیع و شریعت مجتهد و جویا و احتیاط یا زدن او نسته مشتعل و بود
 هر یک تفاسیل و انواعی و لدی بیسه اون فصلی ذکر اینک مناب
 کور لدی **فصل اول** متعاقبند در **فصل ثانی** معقود علیه ذکرند در
فصل ثالث حدود ده در **فصل رابع** حقوق در **فصل خامس**
 ثمن در **فصل سادس** صفت عقد در **فصل سابع** تقایض در
فصل ثامن درک ده در **فصل نایم** لواحق در **فصل عاشرا** شهادت
فصل اول در بیات عقد
 متعاقبند کون اصل الله کون و کاله کون و صایه کون غیره اولسون اسم
 و ثبوت ذکر اتمک لا بد در اکو بونکره و محرر کسسه او او دوسه بونک
 و صاف و القاب اسموندن مقدم یا زده حدیثه موافقه انجون مشقوی
 اسم تقدیم آید اما شکی زمانه شدن و ثمن تسلیم و تمک کاتبه مشاهد
 اولیاد و غنه بناء با یکن قدری یله یا زور لاجرم بیع مقدم آید یلور بو
 مقامه مناسب اولان نسبت و تعریف و سایر متعلقات ذکر آید لشدد بو
 یا بد اصل بود که جحد این تعریف تم و اکمل اوله اشتباه قالمیه قایل ذکر
 جذا علی ذکر یله ثمن و قویسن ذکر یله القاب و صناعت و غیره ذکر اینمکل
 اولور سه اولسون اکو متعاقبند بون و یکل اولور سه نزهة الوثایق
 آید اگر مرتبه و یکل اعلی ایسه اولانک اسم یا زده اکو درجه موکل اعلی ایسه
 اول بونی ذکر آید مثلاً امیر فلان چون و یکل فلان آلدی دید سایر شروط
 مذکور ده که و کاله بیعت احوط بود که صد رکن این ذکر توکیل این ذکر

مقدم و توجه فویه بعد بیع و شریعت هر بیسه ذکر آید همچنین اگر عاقبتندن
 بری و بی بار یا و لسه انی ذکر آید اسان اولسون چون بعض وثیقه ذکر
 آید لدی **وثیقه شری** و **وکل** بخرد فلان از فلان و فو و غت این بیایع
 هذابدین مشقوی هذاد و فنی که این بیایع و کبل عام شرعی بود
 در جمیع امور فروختن انچه درین محض مذکور خواهد شد و تسلیم بیع و بیع
 ثمن و انچه از توابع و لوازم آن باشد از قبل فلان بن فلان الفلانی و این و کاله
 مذکوره این بیایع هذاد قبل موکل مذکور او بطریق مذکور شد در دار
 القضاء یلد فلان در ضمن مرافعه شرعیه و انکار و استظهار بوی خصم
 حاضر جاهد بکوهی فلان بن فلان الفلانی و فلان بن فلان که معذل شده
 بودند و غیره ثابت شده بود و حکم قاضی اسلام نافذ لامر و الاحکام بیلان
 مذکوره الی سبوح شیخ ذیل هذا الکتاب بتوقیع الشریف المستطاب
 ان ملحق شد کما هو طریق شرعاً از انچه نمود این بیایع که حق و ملک موکل و
 بوده و در تحت تصرف مالکانه او بوده تا زمان این مبایعه شرعی طایع
 حق غیر میکی و نامی محدود کنایه اگر ثبوت و کاله آخر جحد یا زور در سه
 تار بخندن مقدم مذکور اولان طریق او زده یا زده اکو و کاله بیع و شری دن
 مقدم جحتک صورتن یا زور در سه بویله یا زده که بعد از آنکه در داد القضاء
 فلان در ضمن مرافعه شرعیه ثابت شده بود که فلان بن فلان و یکل عام شرعی
 کرده بود فلان بن فلان الفلانی در جمیع امور بیعی که مذکور خواهد شد
 ثمن و تسلیم بیع و یکل این و کاله کرده بود و حکم قاضی اسلام بیلان مذکوره

الذي سوضح ديل هذه السطور بتوقيعه الشريف كواهي فلان وفلان مع
 شدن بودند بنبوت ان ملحق كشته بود كما هو قانون الشرف پس بخريد
 فلان فلان وكيل المح. اكوكل مشتري جايندن اولودسه خريد فلان كه
 وكيل عام شرعي بود. در جميع امور خريدن آنكه مذکور خواهد شد تسليم
 و قبض مشتري كه مذکور طريق او زده تمام ايد. بصورتين اكوكل هر سه كميشتري
 وكالة انباته احتياج اوليه. قباله طريق صالته يازه و تمام اين تايخ ياز
 مقدم يازه كه. اقرار كرد واعتراف معتبر شرعي بود طايحا بخير اسم و نسب
 خود فلان مشتري. مذکور كه اين محدود و مبيع مذکور را بيوكالة از قبل فلان
 خريد و ثمن را اذمال وي يا مردان دي نقد كرده. و بيايح تسليم نموده. و اين
 مبيع مذکور حق و ملك فلان مذکور است. و او در ان هیچ حق نيست و اين
 فلان را در اين اقرار تصديق كرده. شروط محيطه ايد مشتري پادشاه
 طرفند نباله پادشاهي كرده تقديم ايد. خادم اسن سلطان اسهي
 او زده نكايين تقديم ان احترام اين ترك ايد در تزهة الوثايق ايد
 اكوكل حادث اولان اموره با بيله خصومت ايتك دله آخر قباله ده يازه
 و بکل مذکور موكلن كه مشتري مبيع مذکور ده خصومت و بکل ايندي عيب ايله
 زده خصوصت و وجوه رددن غير نسنه لره و استرداد شدن و كاله صح
 شرعيه بعل فيها براي يرا آنكه هرگاه كه غل كذا و را و بکل باشد اذ قبل وي وكالة
 مستانف و وصية كرد بسوي و جميع آنچه مذکور شد خاصة بعد وفاته دوه
 غير من الامور. و وي قبول كرد اين وكالة و وصاية را و بيقه شرعي و معنى

بخريد فلان از فلان و فروخت اين بايع هذا بدین مشتري هذا در وقتي كه
 اين بايع هذا وصي عام شرعي بود در جميع امور فلان صغير ولد فلان فلان
 يا بصاد يد مذکور اين صغير او را طايحا و قول و يي اين وصاية را حال حيوة
 و بعد وفاته و اين وصاية مذکور او را در دار القضاء فلان فلان در ضمن
 مرافعة ترعية و انكار و اتمانديرو وي خصم حاضر كواهي فلان و فلان ثابت شد
 و محكوم بها كشته بحكم قاضي بلد مذکور الذي سوضح ديل هذه الوثيقة بتوقيع
 از انجمله ياد كرد و نمود اين بايع كه حق و ملك اين صغير مذکور بوده و در تصرف كاز
 وي بوده. مكي محدود و كذا ببلغ كذا كذا مثل و قيمت وقت بوده مرابن بيع را
 وقتا بيع بتقويم مقومان ذوي بصيرة عدل. المح اخرين يازه كه حال بوكه بو صغير
 تفقيه و كسويه محتاج اولوب منقولان دن نسنه ي بو غد و كنه و صرفة و غنيطه
 و خيرة بوبيع ايد و كنه و بوبيلغ ثمن مثل و قيمت عدل اولد و غنه بوبيعه
 وقت بيعن جماعه عدول ذوي بصيرة خبر و يرد يلكه فلان و فلان و فلان در
 يا خود يازه كه بوبيع بينه كه معذله ايله ثابت و امس دينك قضاي بچوندر بوضوح
 بابا سي اولان فلان ميت تركه سندن كه بوبيع جمله متروكاندن در تزهة الوثايق
 ايد ربا خود يازه كه بوبيع خرابه داعي اولوب عمارة و مرشدن عجز اولوب بوبيع
 صغيره انفع اولد و بچوندر ديد بعض شروط ده بويابن بر چته روايت ذكندن
 صكره بوكه قرار اين شد كه بيتك عقارن بيعن آيت نسنه دن لازم ذاول
 قضاء دين ميت ثانی نفقة صغيره عندا لا احتياج ثالث نفقة وصاياي ميت
 رابع تداعي عقارب خراب و قلة منافع و كثره مؤنات و نوايب خامس

مشتريك منصف قيمه رغبتي سادس متغلبه لك عقار صغير غصب بملك
 خوفي او وصي بايع قاضي قبلند نايسه يازه که در حالي که اين بايع وصي شرعي
 بود در جميع امور فلان صغير فلان بن فلان بنصب وتعيين فلان قاضي
 بلد کذا چون اين صغير با اب وجد و وصي بکمر نبود و در تحت ولايت قاضي
 مذکور بود خلاصه بيوعدن فضل نامند ايد را ب مفسدك بيعي جايز در
 ثمن النذر النوب بر عدل ده قوله عقار و منقول فضل ايلز قاضي نفيديت
 نقل ايلز که اب ولد صغيرك مانن صاته اندر صکر بوندن غبن فاحش وارد
 ديود عوي يله مسووم و لماز شرح لمحاوین کتاب و کالتن نقل ايد که چو
 اونی اون بوجی غبن سیرد بوندن کثر فاحش در عروصه اونی اون
 بر عقار ده اونی اون اکی سیرد ديود **ثيقه شري او وکل وصي**
 بخريد فلان فلان و فروخت اين بايع هذا بدین مشتري هذا در وقتی که این
 بايع وکل عام شرعي در جميع امور بيع که مذکور خواهد شد از قبل فلان که
 وصي عام شرعي است از قبل فلان صغير ولد فلان بن فلان به ايصار بدين صغير
 يا بنصب قاضي که امج و کالتن وصايتک اثباتن ذکر اید - مقدما بکن طریقه قيمت
 عدل و سبب بيع يازه **شري لای دارا لاینه الصغير من جنسي مال**
 الصغير که محمد فی الاصل هذا ما اشتري فلان بن فلان لاینه الصغير فلان بن
 فلان جميع الدار المشتمله علی کذا ولم يزد علی هذا و اصل الشرط یکنوب
 لاینه الصغير فلان بولايت عليه لانه لم يبلغ فی حین و عیاله . بوجهه نلت
 کاتبندن لاینه در بولايت ^{نصبي} انو چون در کجايز که این اولاد او ذرند ولایتی و لما به

این رقیق اولوب با خرا و لما غله به اب سلم این کافر و لما غله به بعض علما فولي او ذرند
 اب فاسخ اوله . لم يبلغ قیدی ذیرا ^{حایله} اسم صغير اوله به بویک فرزنداشته نبتله
 صغير نيله اگرچه بالغ اولود سه ده فی حیرم و عیاله . انو چوندر که بعض علما فولي
 او ذرند این حیرا بدن و عیالند او لما سه آنون او ذرند ولایتی و لماز امام محمد
 اشتري لاینه الصغير مال الصغير بازمدي بعض اصل شرط يازد يلو . فصل
 ویکله ايدرا اشتري لفلان بامر و ماله ديوي يازد يلو . اکثر اصل شرط کذلک ايفاء
 ثمن دخی بايفاء المشتري وهو الوكيل ذلك كله من مال هذا الموكل يازد يلو
 ابو حنیفه و محمد ذکر کرده و ابنا ثمن من مال الموكل يازمديلو . ذیرا شراده
 ثمن مشتري ذممتن واجب اولود عقدی سبيله برکنه ذمتن عقد يلو و ليج
 اولان غیر ثمن مالی و لقی متصوره کلد . پس اشتري لفلان بماله ديمک بنجر حجاج
 اولود مع هذا بوندن بايعه ضرر دخی وارد در ذیرا موکل حاضر اولوب و کالتن انکار
 ايله بايعدن مالی دایدرو مال . موکلک ايد و کت مقرر اولد و بنجوز بايع
 مشتري به ثمن رجوعه محتاج اولود وقت اولود که مشتري مغلس اولود دخی و اصل
 اولماز متفرد اولود . محمد اصله کتابک اخوند . فادرن فلان مرزدک فيما
 اشتريه فعلى هذا البايع ضمان الدرك للموكل و نالوکل ديوي يازد . حقوق
 عقد اگرچه وکل راجع در ذیرا عاقد بود . انو چوندر که وکل بيع موکله تسليمه
 ارادن جقدي ايله استحقاق يدموکلدن اولوب کذلک درک دخی بوندن او ذرند
 اولود بواجله ندر که مستحق ویکله خصوصه ايلز موکله ايد . خصاص حکايت
 ايلدیکه محمد بن الحسن رفته ده ايکن دشيدن بوضفله حجه يازد دي فادرن

امير المؤمنين من ذلك فعلى البائع كذا يدري. لحاوين ايد ريتم قائم احوط
 اشري لفلان بامر وماله ياز ما مقد. ذير ايلان حاضرا ولوب وكالة انكار
 ايله قول بونك در بايع او زنه بونك مالذن قبض يتدم ديد وكي ثمة رجوع
 اندن صكه بايع مشتري به رجوع ايد رثني اخذ ايد دار مشتريك ولور.
 لكن ويكل شراي نفسي او زنه يازوب ظهر صك ده دار فلا نكدر ديوا افرايين
 اصل شرط من ذكرن. وذلك ثمن مثل هذا الدار. ياز ديلو ذير ابن صغير
 ايجوز عن فاحشله شري صحيح دكلر. محمد بنو ياز مدي ذير اولن اشري
 بال الصغير ديدري بوكه احتياج اولدي. ذير ابن صغير نفسك ماله
 صحيح در نه كيفيته او لور سه. اندن صكه صك آخرن. ونقدن ان الثمن كله
 تاما وافي من مال ابنه فلان ياز انو كچو نكدر رثه باباسي ويورد وكي ثمة رجوع
 ايتكم قادرا و لما به. و قبض فلان لابنه هذا جميع هذا المعقود عليه ^{بشراي} البائع
 هذا ذلك كله فارغا عن كل مانع ومنازع. **ديه شري الاب لابنه الصغير ماله**
الاب من الاجني هذا ما اشري فلان لابنه الصغير الي اخر ما ذكرنا بال نفسه
 صك منده وعطيه وشم الكتاب. شيخ نجم الدين عمر بنى نخد سنده بوسورنه و الثمن
 المذكور فيه مثل قيمة المعقود عليه يومئذ يازر محيط ده بوكه حاجه بو قدر
 ذير انسانك ابنه مال نفسه شراي صحيح در عن فاحشله او لور سه ده دي.
شري الاب دار نفسه لابنه الصغير هذا ما اشري فلان من نفسه لابنه
 فلان بولاية له وهو صغير لم يبلغ في حج والى وعياله جميع الدار المشقة
 على كذا كذا وهذا الثمن مثل قيمة هذه الدار يومئذ و قبض هذا العاقد

الثمن لنفسه من مال ابنه الذي في دين بحق ولايته عليه وهو صغير لم يبلغ
 وبوي هذا الصغير من الثمن المذكور فيه براءة قبض واستيفاء قبض لنفسه
 من نفسه لابنه الصغير هذا جميع هذا المعقود عليه قبضا صحيحا وصارحت
 ين في هذا المعقود عليه بعد هذا البيع يد حفظ وامانه لهذا الصغير وضمن
 هذا العاقد لابنه الصغير هذا الدار في هذا المعقود عليه ضمنا صحيحا وشم الكتاب
 اكراب صغيري بوئندن ابرا ايلد به ياز ده. و ابرا العاقد هذا ابنه
 الصغير المسمى في المشتري له عن جميع هذا الثمن ابراء صحيحا **صالح**
 منه وعطيه له وتاكيدا لامها شفقة الابوة عليه و وقعت ليرة هذا الصغير
 عن الثمن المذكور فيه براءة الا براد قبض هذا العاقد لنفسه من نفسه لابنه الصغير
 هذا جميع ما وقع عليه العقد المستحق قبضا صحيحا وعقدا فارغا عن كل شاغل
 و مانع لحفظ على هذا الصغير بولاية الابوة الي وقت البلوغ و يناسر منه
 قصارى هذا العاقد فيما وقع هذا العقد عليه يد حفظ والامانه بعد مكات
 يد ملك و احواله وقام هذا العاقد عن مجلس هذا العقد بعد محته وتامه قيام
 طوع و رغبة واشهد بذلك عن نفسه حال صحيدته وقيام عقله وجواز امده
 وعليه طاعا غير مكره لاعتد به منع صح اقراره في يوم كذا من شهر كذا.
 اكرام ابن صغيري بر سنه المقدسه بونك ولايتي بو قدر لايتي بودر كه نفس ايجوز
 شرايه اندن صكه نقدن ايدوب صدقه حجت ياز ده. اب مالن او غلته
 بيع ايلكن بوزم قائمده بعث كفاية ايدر كذلك شرا ده دخي اشريت ديلت
 كافي د. ابو علي الشاشي قائم بعت واشريت ديلت كوك محمد دخي اصله.

بموردت شراده لفظين ذكر ايلدي. وجهه بود ركا اب مالنت بيعنه نفس چون
 مباشره شراده اين دن سغير در بواجلد ندر كه عهد يلو غدن صكر اينت
 اوز رنه انيك مانن نفسيه ايجون شراده نفس ايجون مباشره بيعنه اينشدن
 سغير در پس واحد لفظ واحد حقيقه و تقدير النفس على عامل اولماغه
 صالح اولماز اكي لفظ دن لايدد ركا بلفظ ده نفس چون عامل اولاول. بر
 لفظه غير دن سغير اولاول بزم دليلن بود ركا ايدر ز شولفظ كه آنوكه
 مباشر اولاول اوز رنه عهد لازم اولاول سغير اولاول و غي لفظ دن اقوي در
 قوي ضعيفي منتظم اولاول ضعيف قوي منتظم اولماز بواجلدن بعض
 مشايخ ايدرب مانن ايند بيعنه اشريت لايبي ديسه بيع منعقد اولماز.
 مادامكه بيعت ديميه كذاك شراده بيعت مال ايني من نفسيه ديسه
 بيع منعقد اولماز. مادامكه اشريت ديميه **شري الاب نفسه شيان مال**
الصغير هذا ما اشترى فلان لنفسه من نفسه جميع الذوات التي هي لايه فلان
 صغيره سلغ في حجر ابيه و عياله و ابوه هذا على بولايه الابوة اشترطها
 بكذا وهو مثل قهره الا وكس فيه ولا شطط. و قبض هذا العاقد لايه الصغير
 فلان هذا جميع هذا الثمن من مال نفسه و قبض جميع هذا الدار لنفسه احسن
 بود ركا ثني شود حضور دن كوسته. و او على ان يكون قبض ايلي كذا او غلتك
 آخر دن اوله دخی بويلا **شري الوصي لليتيم الاجنبى** اشترى فلان
 الوصي في تركه فلان الميت من جميع الميت هذا من جميع فاضله كذا الفلانة
 وهو صغير لا يلى امر نفسه بنفسه فانما على هذا الوصي حكم هذه الوصاية اشترى

له بهاله تخمينه الماله و تميز له و قرأ ثاله على الوصيه الاحسن بمثل قيمه ماورد.
 عليه العقد من فلان بن فلان جمع كذا. **البيع الوصي عقار اليتيم**
 هذا ما اشترى فلان من فلان. وهو وصي من جميع المحاكم فلان بتسوية
 امور الصغير فلان بن فلان. اشترى من جميع المنزل المبني المشتمل
 على كذا كذا البايع ان جميع ملك هذا الصغير المستحق فيه وحقه وانه بيع
 ذلك على هذا الصغير باطلاق صحيح باذن صريح صدر له في ذلك ترجمة القاض
 المذكور فيه المتولي لعل القضاء والاحكام بكونه كذا ونواحيها نافذا لقضا
 والامضاء والامانة فيما بين اهلها ادام الله توفيقه بعد ما ثبت عنده باخبار
 جماعة جيران هذا المنزل المعقود عليه ان النظر والمصلحة والمنفعة في حق
 هذا الصغير بيع هذا المنزل عليه ليعرف ثمنه الى ما هو اتفق له و ارفق اذا كانت
 هذا المنزل تدعى الى الخراب ولم يكن في الامساك عليه خير و نظر هذا الصغير وان
 الثمن المذكور فيه يومئذ يمثل ثمن المعقود عليه لا ولس ولا شطط. انذرت
 صكر من ذلك موضعين و خردون ذكر ايد و با تمام اين **الوصي المعقود عليه ضيق**
 يازه كذا ان النظر في حق هذا الصغير بيع هذا الضيق عليه اذ لم يكن في امساكها
 خيرا له لقلته ريعها وادفعها وقلته ايصال الماء اليها و كثر النوايب والموت
 السلطانية الموجهة على ارباب الملاك حتى صارت اغلي اضياعان ويا لا
 على ملاكها بحث لا يرغب في قبولها تجانا لقليل من الناس و ان الثمن المذكور
 فيه يومئذ يمثل ثمن المعقود لا وكس فيه **الوصي المعقود عليه ماله والى والدن صاوت**
 هذا اشترى فلان من فلان ذكر البايع هذا ان جميع ذلك ملك اينه الصغير

المستقر فلان وهو ابن اثني عشر سنين وحقه في يد هذا البائع بولاية الأبو
بمثل ثمن المعقود عليه لا نقص فيه ولا وكس ولا شط ولا قيد من المصلح
والنظر في حق هذا الصغير **شري المتولي وقيم الوقف بالوقف**
اشترى فلان المتولي والقيم في وقف كذا من جهة السلطان والقاضي فلان
بمال هذا الوقف المجمع عنده من غلاته تمييزاً لمال هذا الوقف وتقوية له على الثواب
من فلان جميع كذا احوط بوند أو ممكن اسمه وكان الواقف شرط في وقفه هذا
ان يشتري بالمجمع عنده من غلاته مستغلاً آخر ستم الي ما وقفه اذا
امكن ذلك ياذ **بيع المتولي محدودا اشترا بالوقف** اشترى
فلان من فلان المتولي الامور والاقاق كذا وذكر انه يبيع جميع ما يبيت
بيعه فيه وهو من حمله ما يتولاه موره وذكر انه يبيع بالطلاق صحيح لمن جهة
القاضي فلان صاحب وقف ياذ وباتفاق من هو تبيل منه وكانت
اشترى من مال هذا الوقف ولم يكن موقفا عليه في الاصل وفيه تمييز لمال
هذا الوقف والمنفع العام . يا خود وكان وقفا لم يستجمع شرط صحته .
ولزوم وراي القاضي المصلحة في بيعه . يا خود ايد وكان وقفا من جهة
واقف كان من شرطه ان يستبدل به اذا كان الاستبدال اصلحة لهذا الموقوف
عليه وارجى لهذا الوقف وانفع له في الاخر **وراي في قرية وقفت**
على ارباب ثم بيعت كتب فيه . اشترى جميع القرية المدعوة كذا وكان فلان وقفها
على ارباب معلومين وعرض صلت الوقف على الامة الدين عليهم مدارا الفتوي
وافق جميعا انه غير صحيح ولا يجوز العمل به ولم يحرقوا يصاحكم حكم بعت

هذا الوقف وقد ندعي ذلك الى احراب لقصور الغلة عن العمارة والموت
والغوايب والخرابات وانقطاع المرافق عن ارباب هذا الوقف وهو امتنا
يبع ذلك بالطلاق صحيح ثابت له في ذلك شرعا لاتفاق من هو تبيل منه بعد
النظر في ذلك وحقق المصلحة العامة بالبائع العام والمصلح العام الى ارباب
ووقوع الحاجة والضرورة الى البيع والاستبدال بالثمن بما هو اتفق وارتفق
لارباب هذا الوقف **وفي اجتماع الاصل والوكالة والوصاية** هذا
ما اشترى فلان من فلان الفلان وهو وكيل اخذت البالغة العاقلة المسماة
فلان بنت فلان ثابت الوكالة في ذلك كله مع حصتها من جميع ما بين قد و
بالقبض والتسليم في ذلك كله ومن المسماة فلان بنت فلان وهي وصية ابنتها
الصغيرة المسماة فلان بنت فلان نافذة الوصاية في اسبابها من جهة ابنتها
وهي بيع حصه من الصغير من جميع ما بين بغير حكم هذه الوصاية وفيه قرابة
لما لها على الوجه الاحسن اشترى منها جميعا صفقة واحدة كذا **شري**
من وكيل الوصي اشترى فلان من فلان وذكر البائع انه وكيل بيع جميع
ما بين ووصف بالثمن المذكور فيه والقبض والتسليم وان موكله هذا وصي في تركه فلان
من جهة من جهة القاضي فلان وان ما سعى من حمله التركة والثمن المذكور فيه
ثمن مثل لا وكس فيه ولا شط وان سعى ما بين فيه لقضاء ديون الميسر
وتفند وصاياه **الشري من قيم المعنوه** اشترى فلان من فلان
القيام مقام فلان المعنوه والمادون بالتصرف في املاكه واسبابه لعمته وتكون
لخلد في عقله باقامة القاضي فلان اياه وهو سعى جميع ما بين يده على هذا المعنوه

باطلاق صحيح شرعي صدر له في ذلك من جهة القاضي فلان نظرا له في ذلك بالتميز
 المذكور فيه وهو من مثله لا وكس فيه ولا شطط. قبل الاستناد اخر من يازه.
 وقد تراقع هذا المتقارن هذا البيع الموصوف فيه الى القاضي فلان وهو جاز
 القضاة بين المسلمين فاجاز هو هذا البيع وقضى بيمينه وحكم بنفوذه ولوومه في مجلس
 قضائية بين الناس **الحري المسلم من متولي بيع اليهود** اشترى من فلان
 المتولي لمصالح بيعا ليهود يكدا كذا ثابت التولية من جهة الحاكم جميع الكرم المشتري
 لمصالح هذه البيعة من مال هذه البيعة وهو في دين يحكم هذه التولية باعه لمصالح
 في ذلك وكان فيه لهم خير ظاهر باعه ليشترى بثمنه هذه البيعة من الاراضي ماسهو
 انفع له من هذا الكرم ويتم الكتاب **شري دار من رجل بالدين الذي يشتري**
على باع الدار امام محمد اصله ياذر. هذا كتاب فلان انه كان في ذلك
 على كذا درهما وهو جميع ما كان لك علي واني بعثت بذلك كله الدار التي في بني فلان
 بجميع الدين الذي علي وهو كذا درهما وقد قبضت منك دينه حقيقة قبض والي
 لكن يازه وقد برئت الي من الثمن. اهل شرط يوقضه اقراره وغيره في ذلك ولا
 قبض مقصور كذا رديد يلو. يرايد رز تقبضون غيرك دينه نفستد قايض
 اولق جائز در اكوچه غير چون غيرك دينه نفستد قايض اولق جائز كله
 قبض حكيم اولدو غيچون. ويؤت الى من الثمن دينه قبضت منك دينه زيرا
 بولفظ اطلاق اولسه قبض حتى به منصرفا ولو. اكو ميون براه بالدين
 يارنق دلسه يازه كه هذا كتاب فلان. انه كان لي عليك كذا وهو جميع ما كان
 لي عليك فانك بعثتني به دارا كذا وقبضتها وبرئت الي منها ومن الدين الذي كان

عليك ولم يتولي قبلك قليل ولا كثير لا قد استوفيت منك وبرئت الي منه فما
 اذ عيت قبلك من دعوي في هذا الدين او في غير بعد هذه البراة فانا فيما ادعيت
 في ذلك مبطل وانت يتما ادعيت من ذلك كله بري. اهل شرط ايدي في هذا الدين
 او في غير خطأ در زير امراد قبل الشراي يسه بر شرايله بري ولو ركو بعد الشراي
 اولان ايسه بونكله بري ولماز. اكو غير اصله واجبا وليماز ولو رسه بود دعوي
 مبطل در والله اعلم **شري الغرم محدود من التركة وفيها دينه** اشترى فلان
 من فلان جميع كذا وهو من تركته واليه هذا البايع ولهذا المشتري دين ثابت
 في تركه هذا المتولي بحكم شرعيه وهو كذا درهما ودينه هذا يحيط بكل هذه التركة
 احاطة تمتد وقوع الملك فيها لو اذنه وان ابنه هذا باع من المشتري هذا جميع
 ذلك الثمن المستقي فيه قاضيا بثمنه دينه وهو مثل قيمته بوميندوا اكثر فان غيره
 لا يرغب في شرايه بمثل هذا الثمن ولا يصل الي المشتري الي حقه الا بشراة ذلك
 تقابض ذكر ايندو كي وقت. وقد سقط عن هذا المشتري هذا الثمن لما له في
 هذه التركة من الدين بقدره وقبض المشتري هذا جميع ما وقعت عليه عقدة هذا
 البايع سلبه هذا البايع ذلك لثالبه **الشري بالدينه** قبض ثمن قاتنه يازه واقول العا
 انهما قاضيا جميع هذا الثمن بمثل من الدين التي وجبت له عليه بجناية الخطا فيما
 دون النفس لم يبلغ ارش الموتى حتى وجبت عليه دون عاقلة مقاصدة. ويري
 البايع هذا عن جميع ما ضمن عليه من ارش الجناية له براه مقاصدة. ويتم الكتاب
واذا كان بشرط الخيار يكت شرا يحكم جائزا على ان هذا البايع او هذا
 المشتري في جميع ما استواء بما استواء به بالخيار ثلاثة ايام آخرها غروب الشمس

من يوم كذا العاشر من شهر كذا وفي سنة كذا وفي شروط **رد الثمن** في الايام الثلثة
 يكتب على ان البايع ان رد هذا الثمن على المشتري هذا ثلثه ايام فلا بيع بينهما
 اسقاط خياره . ثم ان فلانا معنى هذا البيع او اجاز هذا البيع او اسقط
 هذا الخيار الذي كان له فيه فلم يملك هذا البيع ياخذ ومقت مدة الخيار من غير
 فتح فلم يملك البيع **فتح** ده ثم ان فلانا في هذه الثلثة ابطال البيع ورده ونسخه بغير
 من فلان بحق الخيار الذي كان له فيه حتى صار لا بيع بينهما في هذه الدار ورده هذا
 المشتري من الدار على البايع هذا على هيئة مكان قبضها منه ديه . او مشتري
 مبني قبض يدي ابيه والايارمية . ثم ان لابي دار النظم ن بوند كيلنج محيط
 برهائين كتاب شروط ن منقول در **وثيقة شري از متولي بيت المال** بخريد
 از فلان كه ضابط ومولي امور بيت المال وتركات بمحوله بود بربله فلان از قبل
 حضرت سلطان اعظم قلان حلا الله ملكه اذا بخر منه اين بايع كذا بيت المال عامه
 مسلمين است از متركه فلان كه در بيله فلان ولا وارث فوت شد همكي
 شري كذا مبلغ كذا ثمن مثل ان **الفصل الثاني در انواع معقود عليه**
والاختلاف احوال ان كذا بيع شري اوله مشتمل اوله سوني وغيره همكي سري
 بربله ارات علويه وسفليه واصطبل ومطبخ وديوان خانه وباغچه ومجموع
 پوسته يكل بكم واقع در بيله فلان خارج دزب بجل كذا يكوچه كذا . او بيع
 سايدين قطعه معينه اولور سه يازه همكي حصه مفرد ومقسومه معلومه از
 سري در موضع كذا ديه سري محددين وبقطعه نصف پانث يا غير
 هر نه ايه ذكراين ومحددين وبقطعه نصف پانث يا غير
 هر نه ايه ذكراين ومحددين وبقطعه نصف پانث يا غير

88
 مع علوان از اجل سري كذا واين خانه خانه دوم است يا سيم از خانه كذا از بين
 كس است كه درين سري در ايد يا از يادوي . او مع سري و عمارت
 سري اولسه زمين او لماسه يازه همكي اعيان قايه و عمارات سري مشتمل
 بر صحنه يوب كذا حدود و كود صحنه با بخر بنا بران مشتمل از ستون و خشت
 پنجه كه در اساس آنست وجوها كه در قواعد ^{سقف} علوي آن مركبت . و پله ها
 و ستونها و درها و ديوارها و سقفها و الواح و تحتها و زنجيرها و در فرج
 و ياها و بخرها و جميع آنچه درين بنات از خشت خام و پنجه و كل و خاك و ذ
 و بوريا اذ اقصى اساس ان تا منتهى سلك على جميع حدود و حقوق آن ديه .
 آنو چون كه بنا منقولا نند در منقولات حدود و حقوق او لماز بوند كجود
 اعلام و تعيين ايجو ندر **محيط برهائين ايد** او معقود عليه دارد ن بيت
 معين اولور سه اشري منها جميع البيت الصغرى والشوي والمطبخ وبيت الخيط
 او بيت الخلاء ديه . او علوي يله اولور سه بيا عليه من العلون جميع الدار المشتمل
 على البيوت التي موضعها في محله كذا في سكه كذا ديه . حدود داري يازد قد ن
 صحنه بوبيتك موضعن يازه موضع هذا البيت من هذه الدار على بين الداخل
 فيها او على سياره او على مقابله وهو البيت الثاني والثالث من البيوت الباقية
 او اليسارية ديه بوبيتك حدود ن يازه مجدوده كله وطرفه في ساحه
 الدار التي يابل لدارا اعظم ديه لائق طريق عرض ذكراين كذا . او كچه بوم
 قائمزه بيا اعظم مقدار در كن بعض علما قاتن مقدار كذا ريس محمول
 اولور فساد عقد موجب اولور . بوقولن احتوانا عرض طريق ذكراين . او كچه

آب علوی المادایسه وهو سفلی وعلوه لفلاذی البایع لم یدخل معه فی البیع
دیة لم یدخل دیة اگرچه علویع بیند داخل ولما ذ. الاصح ذکر الیتمیحه
اگر معقود علیه سا باط اولورسه وحق اشتري من جميع السایط الذی
الحرفی خشب احد جانبيه علی حایط دار فلان واطراف الخشب جانبا لآخر
علی حایط فلان وذلک کله فی موضع کذا. اگر خشک بر جانی که ده منصوبتایم
اوزره اولورسه بیان آید. وهذا لسا باط طول کذا بزراع منح سالا راضی
فی بلد کذا وعرضه کذا ذراعاً وارتفاعه من الارض کذا ذراعاً وسمک کذا ذراعاً وبقیه من
کذا عدد آدیة **اگر داردن حایط واحد اولورسه** شراء حایط واحد ویدزدن
خالی دکلدر برسی حایط ارضیله المقدر. اشتري جميع الحایط المبنی من کذا من جميع
الدار التي هی فی موضع کذا دار تحدید آید. وهذا الحایط من هذه الدار فی
موضع کذا وهو لزیق دار فلان وطول هذا الحایط کذا ذراعاً وعرضه کذا ذراعاً
وارتفاعه فی الهوا کذا وابتداء من موضع کذا ومنتهاه الی کذا اشتري هذا
وحدوده وحقوقه وارضه وبنایه وکل قلیل وکثیر. ای بطریقه یا رتق
لحاوی آید را کوشتوي دارنه ملازقایسه یا طریق عنطی به متصل ارضیه
طریق مستغنی ولد و یحیون. اگر بویله اولما زسه طریق ذکر کنند آید در
بر وجه دمی حایطی بلاد ارض اشتراک آید بوند ما خلا ارض هذا الحایط
المحدوده دیة طریق یا زیمیه. ابو حنیفه واصحابی بویله یا زردی بعضو
اهل شروط اشتري منه جميع نقض الحایط یا زیدل مشتري و زرنه. حایط
نقض آید ب نقل ایتمکه دلیل اولو یحیون دیدل. لحاوی بوخطادر دیو.

ذیرا جميع نقض الحایط دیسه حایط غیر منقوض اولسه موجود اولیا فی شرط
اولور بوجایز دکلدر. تنکه د فیه هن الحنطه یا دهن هن السیم دیوانتر
ایسه جایز اولما زدی. لکن علی ان یقتضی یازه وجه ثالث مطلقاً حایط المقدر
بوند ارضدن حایط تحتندن اولان بیعدن داخل اولور من غیر ذکر الاختصاص
قولی و زرنه دکل **اگر معقود علیه بناء دار اولورسه** شروط اصیلک آید
بوصورتی یازه. اشتري منه جميع البناء العایم بعینه من جميع الدار المسقف
بسقفین اوسقف واحد وانه یشتمل علی صحن الدار و بیوت للمقام فیه
وبیت الخلم و بیت السلم تحدید دن صکر. اشتري منه جميع هذا المنزل بما
اشتمل علیه بناء من الاجار والاهرات التي فی ساسه والخشب التي فی
قواعد السفلیة والعلویة واسطواناته وجذوعه وابوابه وحیطاته
وسائر اذات بناءه ومقتضیه وتنوره وجصه وغیره ذلک من ارضه اساسه
الی منتهی تنکه الاعلی دون ارضه فان ارضه غیر داخل فی هذا المقدر دون
ارضه تاکید یچوند ذیرا بنا ارض مستتب دکلدر **صوهر اخري** اشتري
منه جميع الدار المستقلة علی البیوت التي بوضع کذا تحدید دن صکر یازه که
فاشتري هذه الدار المحدودة فیه بیتها کلهما سفلیها وعلوها دون ارضها
فانها لم یدخل فی هذا البیع بحدودها یا زیمیه. ارض کو و ققایسه متولیدت
اجاریه الیه بواجرة احر مثلد دیو یازه ذیرا متوتی غبن فاحشله اجاریه.
سالت ولما ز کو بناء هدم ایچون اولورسه یوقار وده ذکر اولنان بکی یازه.
اگر معقود علیه قاة اولورسه اشترا فلان جميع القناة التي یقال لها کذا

في رستاق كداس عمل كدا وفي قرية كدا ومنبع هذه القناة مايلي كدا ومقبتها كدا
 وطولها وعقما كدا طحاوي ايد من الجانب الايمن كداد راعا ومن الجانب الايسر كدا
 ذراع او عرضها كدا ذراع او عمقها كدا راعا بذراع وسط وقد ذرع فلان يتر^{ضما}
 وكان كما وصفا على ذلك واحاطا به علماء ومعرفة ابو زيد شروطي اشتري هذه
 القناة بحرها ويودي طحاوي ايد بز يازد وغنرا حوطه ر ذرا علمائين حرين
 وارد ر ابو حنيفه قولي وزده قناتك صري يوقدر اما مين قولي وزدنه حريم
 طين اناحق مقدار ر پس مع صحيح او لما ز ابو حنيفه قولي وزدنه طاهر در
 اما ما مين قولي وزده بالحق اناحق يرك مقدار ي مجهول را يلية معلوم
 مجهولي بر صفة ده بايع او لور بر علة دخي بود كه قناتك صري وارد ر ذرا رض
 موات ده اولد و غي و قندر اما ارض ملوك ده للغير صريم يوقدر بوا اعتبار او زده
 موجود له معدومي صفة واحدة جمع ايلش او لور بو جايزد كلد **اكر مقود**
عليه طريق او لور سه اكي وجه او زدن ذرا اول دارد ن بر بقعة آله باب اعظم
 مقداري باب اعظمه واد بخج بوجه ذاك حدود ن بيان ايد اند حدود بقعة
 دارد ن بعينه بر بيت الدفن يازد و غي كمي وجه ثاني طريق شايح او لمقدر ساحة
 دارد بوضو رتن دارك وساحة نك حدود ن ذكرا اين طريق تحديد لازم دكلد
 اكر طريقك طولك عرضك قاج ذراع ايد و كن ذكرا ايلسه او ثود اكر بياذ
 ايلسه او بياذ اعظمك عرض مقدار ي طريق او لور **اكر مقود عليه شرب** اولسه شرب
 ارض و نهرا و لما يحق جايز او لما ز ذرا شرب نصيب ما دن و حصه دن عيار تد
 صوحو ز او لما يحق مملوك او لما ز مملوك او لميا لك يسي جايزد كلد بر علة بود كه

مكانه قليل او لور كاه كثر او لور پس منبج مجهول او لور بيع فاسد او لور بعض
 مشايخ ايد اكر متعارف او لور سه جايز او لور نكتم نواحي بلخ و سغد و غيره
 متعارف در ذرا بو نواحيك اهلي يانندن متعارف او لور دي ويوني جايزد كلد
 قال م راه المؤمنين حسنا فهو عند الله حسن ابو علي الحسن بن الحسن النخعي يوتكه
 فتوي ويرر دي ستايجك غيري جايزد كلد ر وهو الصحيح ذرا قيا س
 صحيح جميع بلدان تقا مليله ترك اولو ذ بعضك تقا مليله او لما ز **اكر حق مرور**
الس رقبه طريق الماسه بونن اكي روايت وارد ر زيادات روايتي او زده
 جايزد كلد ر ابن سماعه محمد بن جوازن روايت ايلر بخج يرا دن قولي وزدنه حق
 مرور يازده علي ان له حق المرور بقدر يابا لدار دينه **مع سبيل سا**
 و حق سبيل جايزد كلد ر باتفاق الروايات شروط اصله ايد ر رقبه دار ي
 بيع ايلسه بونن صواحق ايجو اكر موضعن وحدود ن بيان ايلسه جايز
 او لور والا فلا ذير **اكر برح كو ترجمان** او لور سه يازده كه هكي كو تر خانه
 ذو طيله در موضع كدا و حال انكه عند العقد دزهاي ان و ر و زنها و دهانه
 و سوراخها ان بسته بود بجيشتي كه ممكن بود كو ذنن كو تر ان آن صيد
 محس آنچه در وي بوده از كو تر او كو تر بخجها و تخم ايشان بعضا ايد
 كو تر خانه بيعن لايق بود كه كچه ده اوله كه جمع او لور ر اكر كو نذر او لور سه
 بعضي بيم ايجو ن يبا ن كدي صكه كلد و بيع غير بيعه مخلوط او لور و و جمله
 كه نيسر متعارف او لور دزهاي ان و ر و زنها بسته بود ديك بيع جايز او لور و
 ذرا تسليم قادر او لما د و غني بيع جايزد كلد **اكر بيع باغك** ثمراتي يارضك

نباتاتی اولسه آغا جوسوز زمینو زیاده که جمیع ثمره که در باغ کد است در
و باغی تحدید اید و بو ثمرات مستفیع بها اولمشد در یوقید اید و صلاح ظاهر
اولمشد در ید و اعاج او زرنه ترك شرط اولماستد در ید زرع ده دخی بویله یاز
میوه و اکن حاصل او پنجه طور مقدر بیع صحیح او لما غنک حیل سنی مرغینانی شرط ده
اید و اقرا کرد که بیایم که مران مشتری را حق ترك ثمرات بر انجاد تا مدتی کدا
یا مر واجب و حق لازم ید **اگر باغن و یرد** محصول اولوب داخل مع
اولمش اولسه زرع من می زمین که مزدوع است بکند یا چو یا غیر آن
و این زرع قایم در وی و مستفیع بها کشته او کرده او را غنک کنی او لور سه
غله بتشمش او لور سه صاحب زمین از منی زرع من او را غنک حصه سندی
غیر بیه صامش ایسه بیع جایز در زیر ان تسلیم مکندر اگر غله بتشمش
او لور سه بیع جایز کلد ر مکر تخم کن کینک از فی اید اگر اذن و یر و یر
صاحب زمین انوک و ضاسیله صامش ایسه شویله یاز که تمامی زمین و زرع
که قایم است و و اذن اکا و فلان قبض من یا زاجی یرده قبض کرد بیایم
از مشتری من را باذن اکا و مد کورد یر بوضو رتد اکا و دشندن حصه من
با بعد ناله اکا و حصه من و یر مکر را ضی او لما ز سه طریق جواز بود که زرع من
اکا و حصه سندی در هم یا غیر بیا ناید و اکا و مجموعک بیعت اذن و یر و بیعت من
صکم اکا و حصه من اکا و ده بیان ایند کوی مبلغ اقاله این تا اکا و حصه من
کد و یر سالم قاله **شراء زرع من بالعمیه** جمیع الزرع القایم فی قریه کدا
و یکتب بد و الصلاح و شرط القطف تحررا عن الاختلاف فی جواز بیع مالم ینید

91
و صلاحها او ما شرط نکره که بعد ذلک ان اراد مشتری ترك الثمار فیه ایل
وقت لا در ان ترك الزرع حتی يستحصل قله و جمعا احدهما الا باحد الامانة
و الطريق الثاني الاجارة و انما احوط لا نه لا ذمه لا يقدر الباع على الرجوع عنها
وجه اول زرع من و ثمره دخی جایز در **طریق ثانی** ان یجوز زرع من او لور زیر
استخار انجاد او زرع من اولان ثمره ای ترك ایچون جایز اولما کذا فی محیط الیهان
اگر اراضی و کو و مرعش اولور سه و بونده انزال زرع اولسه یاز اشتراها
بیر و عها و ثمرها و زطایها الا عشر ذر و عها و ثمرها و زطایها الذي یجوز ان
یقصد فانه لم یدخل فی هذا البیع و قبض لك كله الا عشر ثمرها و زرع عها
و زطایها الذي لم یدخل فی البیع فانه لم یدخل فی القبض فیکت ان هذا مشتری
اشتری من هذا البایع بعد تقرقهما عن مجلس البیع الاول غیر مشروط فی البیع
الاول ولا ملحقا به جمیع هذا العشر المستثنی من هذا الزرع و الرطایب و الثمار
فی البیع بکذا اشرا صحیح و انما کتبنا اشرا العشر علی حد لان العلماء اختلفوا فی جواز
بیع ما یجب فیه حق الله حق العشر و الزکو من الضایب فلو کتبنا مع الكل
فعلی قول من یقول بهاد بیع العشر یقید السع فی الباقی لکون الفسقة واحده
و تخیرنا عن ذلک و کتبنا بیع العشر علی واحد **شری لانجاد فی کرم** اشتری جمیع
شجره الجوز التي فی البستان الذي فی موضع کذا ما یلی الحایط و سهمها کذا کذا و زحما
بذراع کذا اشتری منه جمیع هن الشجر من هذا البستان بعد و دها کلها و ارضها
و شربها بحادیه و مسایله من حقوقها و طرورها فی هذا البستان لا عظم **بالفارسیه**
مکی درخت جوز که رافع است در بستان کدا و تحدید کذا و این درخت در موضع

کما است ازین بستان نزدیک دیواری که فاصلت میان این بستان و کرم
 فلان و میان آن دیوار و این درخت چند ذراع است. و اگر بود دیوار.
 بود درختک جانب شرقیستند و یا غربیستند در دیو سه اوثق در. بحمیم
 حدود زمین و شربان بخاری و مسایل آن از حقوق آن و راه آن.
 از میان این بستانست. بویله یا زماغک فایده می بود که اگر مشتری بوانا
 کدسه بر نه غیره که فادراولور. شرب و طریقی اوزره اولور. اگر
 بر نه بنا ایدوب اطواند کک طلیا یله اول درختک اصل و غلطی متد
 پیره فادراولور. اگر بستان مالکی صاته صاحب درخت جار و ملاصقه ^{تفصیل}
 اولی اولور. اگر بستان بیعد بر درخت استایدوب صاتمسه
 بوکچن طریقه یاز. اگر بود درخت دن ارتوق اولور سه مثله درختی
 قام در یک صف متقارب لاکنه طول جمیع مکان آنها چندن کوه دیر
 باقی من اسلوب مذکور اوزره یاز. **فصل سیم در خرید و فروش**
و تفصیل آن بونک تفصیلی دیباجه دن آنجی باین ذکر اولمشدن
فصل چهارم در ذکر حقوق فصل ناین بوک متعلق بعضی سینه
 یازمشدر. نهمة الوثایق و غیره ایدر. اگر بیع ده علو و ملاسه علو ذکر
 ایلک مفید بیع اولور. زیرا معدوم در. اگر ثمار و ذروع و غلاتی ذکر
 ایلک بونلر اولماد و غی وقت بیع فاسد اولور. پس کاتبه احتیاط و کدکه
 عاقد دن سوال اید هر سینه که اولمیا یا زمیه. بعضی اشیا اول قیلند که داخل
 بیع اولور. کمرک حقوق و مرافق ذکر اولسون. کمرک اولنسون. بعضی اول

قیلند که حقوق و مرافق ذکر ایدسه داخل اولور ذکر ایدسه داخل اولماد
 بعضی اول قیلند که داخل بیع اولماد. حقوق و مرافق ذکر اید یلور سه دخی
 اما اولکه داخل بیع اولور کمرک حقوق و مرافق ذکر اولونسون کمرک اولوناسون
 بناد زمریط در. مبطخ در. اشجار و درمنه کمرک غیر منته کمرک از کمرک
 چوق اولسون. هو الاصح یا لایق بیع جارده داخل اولور. اگر غریبان اولور
 خلاصه ده هو المختار دیر. قمر بیعد یولار داخل اولور محطه نقل
 ایدر که قمر بیع ایلک اوزر دن سرج اولسه کتب ده مذکور دکلر بعضی
 ایلک داخل اولور ایلک اولماد دید یلوریه حکم مثله داخل اولور دید یلور.
 دیر. قولک و جاریه تک ثیانی کمرک اوزر دن اولماسون داخل اولور ثیانی
 الواح حانوت داخل در هو المختار و افعال حانوت باعوک در دیر بخاری
 کذا فی التحاصص علویع دارده داخل در حقوق و مرافق ذکر اولماد سه ده
 بیع منزله. حقوق ذکر ایلک داخل اولور. بیع بیعد هیچ وجه
 داخل دکلر مکرر بجلد کذا فی الاصلاح و الايضاح بخرج و مرد یا کدکه.
 ینایله مرکب اولا حمام قرائی نخله سققن محکم اولان قندیلر داخل اولور
 اوزر چیو قلمیکه کوکله یی رده. حکم اوله داخل اولور. انزبوزاغی اینک
 بیعدن. امر قوزی. و کوشک. و قولن. قیون و دوه. و یوند بیعدن
 داخل اولور. اما مین قاتنه اما سددن کسلر داخل اولماد.
 اما حقوق و مرافق ذکر ایدسه داخل اولور ذکر ایدسه داخل اولماد
 شرب در. طریق در. دولا بدر. آسیای ایدر خلاصه ضیع بیعدن

داخل اولور. دارده داخل اولاندير. چاه در تخم در زمين ده بتمدين كلرد.
 يوبخه در كير يوزن اوله. زعفران. دلو چاه در. و قونك اثني در عله ده.
 طوز در طريق خاص در كه ملكه نون اوله. يا خود غير نافذ سكه ده اوله.
 سكو داغاجك بدا قلدرد. كرك كسك زما ني اولون. كرك اولانسون ^{بف}
 بانوق غاچك حاصلی در. بومذكورات خلاصه و قفا و اي ظهيرين اولان
فصل نهم در بياگان وصف دراهم و نانيكه سكه قول و اختيار علما بيل
 سكون و بونه اعتبار دن درت و تمام و عيار كلوب سكون اولمايه مختل
 بود كه تعريف نمن اصله وصف و قدر. و وزن ذكر ايلك ضروري در.
 اگر ثمن د نانيه خلاصه اوله يازه كه شوق در دينار در سرخ خالص فلاخ
 الضرب ديه. اگر دراهم اولور سه شوق در درهم نقر خالصه جين فلا
 الضرب ديويازه. اگر ثمن كيلي اولور سه يا وزن يادن اولور سه جنت
 و نوع و صفت و قدر ذكر ايله. بابت سلك مذکور اولدو غي كني. اگر ثمن
 قاش اولور سه يا قول يا حيوان اولور سه كه تا چيلي در سنا اولما بوني نمن
 ثابت اوليان فيلدن اوله. وصفه كوزن صكر معين و مشا ايلي بطور
 عقد ده مخفريه. و هر موضع كه ثمن معين اوله اشانتد لايد در.
 انو چون كه حاضر ك اعلاي شاد تله اولور اگر ثمن فر عيان دن اولور سه
 معين و مشا ايله اولاجايز در غير معين اولوب مؤجل اولور سه دنجي جاز
 سلك كني كني شرايط سلم معتبر در. اگر غير معين اولوب حال اولور سه
 جايز دكلدر. اگر ثمن عقار اولور سه ثمن ذكر نه وارد و تحي وقت يازه

93
 بجمع سري مشكله بر كذا و كذا. در موضع كذا مبني وصف و حد
 ايندو كني كني بوني دنجي تحديد و توصيف اين بوسورتن كني قباله يازه.
 اگر ثمن عورت ميري اولور سه يازه كه. خريد فلاخ از ان شرخر خود.
 فلاخ مكي محدود كذا راجع حدود و حقوق ان بيلم كذا تقا بضر
 ذكر نه وارد و تحي وقت اين. ابن متعاقدان مقاصه كند جميع ابن ثمن را
 يثل ان از جمله مهر مقل يا مهر مؤجل مسي كه مر اين مشريه راد در ثمن اين
 بايع بود بعقد نكاح صحيح شرعي مقاصه صحيح شرعيه. و بوي ثل اين مشريه
 از اين ثمن بر ائمه مقاصه و بوي ثل اين بايع از جميع ثل اين بيلم از مهر مقل
 و مهر مؤجل اين مشريه بحكم اين مقاصه. اگر د اين مديون دن عقار اولوب
 ثمن دينه مقاصه قلدور سه بوسوال او زده يازه **فصل ششم**
در صفة عقد اگر بيع بات حقيقي اوله يازه كه بيع و شراي صحيح جايز
 نافذ بات بات حقيقي خالي از شروط مفسده و معاني مبطله و عي و موهنه
 بلا تخديعه و لا اختيار بيع المسلم من المسلم. اگر بيع خیار اوله يازه بيع و شراي
 صحيح و جايز كنن فلاخ يلك فلاخ اينك و پنج كوندن كه آخري اقبابك
 غروب بدر اوج كون بايع خیار اوله. اگر درك واقع اولور سه بيع جايز
 اولوب تمام اولد قدر صكر ضمان درك مقرر در ديه. اگر و يثقه ده يا ظهريه
 يازه كه صاحب خیار اولان فلاخ بوي بيعي امضا ايلدي تا اجازه ويردي.
 يا اسقاط خیار ايلدي. يا مئة خیار بيع فسخ ايلدين كجدي و بوي بيع لازم
 اولدي ديه. اگر فسخ ايلسه يازه كه يوفلان يام ثلنه ده كه ايام خیار در

بوتني ابطال ايدي يا فتح ايدي يار د ايدي فلان حضورن كذا
عاقده در حق خياله كه كند و چون ثابت در پس بيع قايم قالمادي ديه . اكو
بيع وفا وله بيع وشراي جائز ديه بات و نثات يند و بنده حقيقه ديواريه
و خالي از وعدن موهنه ديه . و بيان شدن مثل و قيمت عدل ديه . محيط
بر هائين ايد در شرط خياله اولان بيعن يازه . شراي جائز جابر اعلى ان
هذا البايع او على ان هذا المشتري في جميع ما اشترى ما استاه فيه باختيار ثلاثة
ايام آخرها غروب الشمس من يوم كذا الهاشم من شهر كذا في سنة كذا در كذا كذا
وقت فادرك هذا المشتري من ذلك كله بعد جواز هذا البيع وتمامه فعلى ان
هذا كذا نقدر ترك شرطه يا ثنى ايام ثلاثة و در شرطه يازه . على ان
البايع ان رد هذا الثمن على المشتري هذا في ثلثة ايام فاربيع بينهما بيع تمام
اوله خياله ساقط او لما غله . ثم من كتب اسم هذا الكتاب ان فلاسا
كان اشترى من فلان جميع الدار التي هي في موضع كذا و دها كذا بكذا دها
على ان هذا البايع او على ان هذا المشتري باختيار د يو كتاب يازه صكم يازه
ثم ان فلانا مضى هذا البيع ياخذ اجازة هذا البيع يا سقط هذا الخيار فلزم
هذا البيع ديه . يا و مضت مدة الخيار من غير فتح فلزم البيع ديه . فمن
ثم ان فلانا في هذه الثلثة ابطال البيع و رده و فتح بخبر من فلان بحق الخيار
الذي كان له فيه حتى صار لاي بيع بينهما في هذه الدار . و رده من المشتري
من الدار على البايع هذا على هيئة ما كان قبضها منه . اكو مشتري دار قبض الديات
ان المشتري لم يكن قبضها ديه **نقطه خط بيع الوفا** اقر فلان بن فلان

94
انه اشترى من فلان بن فلان جميع كذا و حدوده كذا . و وقع التقايض بينهما
من الجانبين و التفرق بالابدان و الاقوال و ضمان الدرك ثم انه اقرانه واعد
هذا البايع مواعيد غير شرطه في هذا البيع و لا ملحقه به انه متى نقض هذا
البايع مثل هذا الثمن لهذا المشتري و طلب منه ان يسع كله منه و يقبض الثمن
و يستلم اليه المبيع اجابه الى ذلك من غير تاخير و لا تقصير و صدقة هذا البايع في هذا
البيع و قبل مواعيد تهذه و استند على نفسه ما يذ لك كله ثم ايت اسم اخر و جاز
دنيه اقرار ايدوب عيني دهن ايمكدر . عيندن نقايض مباح ايمكدر دوايد هندن
تتاو له اذن و يروپ مباح قلمكدر . اقر فلان طايغا غير مكره في حال صحه بدنه و قيام
عقله و جوار اموره له و عليه لاعلة من مرض و لا غير مبيع صحه افراده ان لفان
بن فلان كذا عليه كذا كذا دها عطر نفية جين رايحة نصفها كذا يحضاج و امر
لازم و سيب صحيح حالا غير مؤجل ياخذ به متى شاء و اين شاء و كلما شاء لا يراه
له عنه الا باء هذا المال اليه و توفيره عليه و هو موقوفه على ابقاء هذا المال
المقره و لا يحج له فذرع هذا الاقرار . ثم ان هذا المقر اقرارا مستانفا صحيحا
جائزا غير مشروط في الافراد الاول و لا ملحقا به انه دهن من هذا المقره بجميع
هذا الدين جميع كرم الذي هو في محله كذا حد و دة كذا فافراة دهن بيد الدين
جميع هذا الكرم محدود و حقوقه كلها يكاد هذا صحيحا جائزا نافذا مقبوضا
مخورا فادعاها استقلال عن القبض لا شرط فيه يفسد و لا خيار يبطل يكون و
جميع الدين الى وقت قضائه و قبل هذا المقر له هذا الافراد قبول لا صحا مناه
ثم اقر هذا المقر اقرارا مستانفا صحيحا غير مشروط في الافرادين السابقين و لا

في احد هاتين اذن لهذا المقر ان يمكن هذا الدار بنفسه ويكفيها من حيث كرم
ان يتناول من انزاله ومن رطابه ومن ثماره ما احب تناوله من احب اذات
هذه الدار وهذا الكرم ثم هو ناعتن بهذا الدين من غير غرام عليه ولا ضمان
اذنا صححنا جازا على انه كلما رجع عن هذا الاذن فهو ما ذوله بذلك اذنا
مجدد استقباله ما دامت هذه الدار من هونته في يد هذا المهرن بهذا الدين
وقيل هذا المهرن منه هذا الاذن قبول لا يحكم واشهد على انفسهما بذلك
من ايت اسماء من مشايخ اخوانه فايند يربو عقداك صفقتك **بفضل بيع**
جائز در فتح اول نماز آلا بايعك ومشتريك تراخي سبله **ديد يربو** بفضل بيع
فاسد در قبض قائمك ملك مفيد در اصله وزوايده سائر عقود فاسد
ديد يربو امام زاهد نجم الدين السفي فتاواستند ذكرا يلد يربو بيع انجون
حكم رهن وارد بومبيع مشتري المنة مرتين الله كي رهن كبيد رمالك ولما **انتفاء**
ايتمرا لا اذن ما كثر ثروته اكل ايتد وكني عينه ناسته ملك ايتد وكني ضامن
اولور الله هارك اول الله دين ساقط اولور بونكه دينه وفا اولور سه
زياده هارك اول الله ضامن ولما **بيع ديني** قضا اليك استردايد مهره
بومبيع بالوفا اودتاستند فرق يوقدر ذيراي بيع بوعقد در صكته مهره ال ايتد
يكلي فلا در رهن ايلدم دير **مشتري** كذلك فلا نندن رهن الدم دير **اعتبار**
باب تصرفاته وعقوده مقاصد ومعاينه در الفاظه دكلد كور من مستك
اصحاب ايتد يركهالة بشرط برائة الاصيل حواله در حواله بشرط مطالبة المجل
كفالة در هب بشرط العوض فيض يلد سه بيع اولور **مهره** مهره مهره مهره مهره

95
تسميه اكله با غشلق نكاح در **مكيل** وموزون في اعاده فرض در **استصناع**
فاسد در اجل تعين ايدسه سلم اولور **السيدا** لامام ابو نجاع دخی بونوك
اوزرند ايد ي قاضي علي سفدي بخارا دن سرفند كلكه بومسئله دن
استفتا اولندي **رهن** در بيع دكلد ديد ي **السيدا** لامام ابو نجاع بونوك قواسته
موافق قوی ويردي حكايه اولندي كه **السيدا** لام ايتدي قاضي امام حسن
ما تيردي يه ايتدم كه بوبيا عات ناس اودتاستند شايخ اولدي بونوك مشد
غضبه وارد در سنت قواكه مهره اولندي **بنم** دخی ايله در ضوايا يه و مشايخ
جمع ايد يوب بونوك اوزرند اتفاق ايلوب بوطاهر اولندي **حسن** ما تيردي
ايتدي معتبره زور قواكه مهره بونوك اودتاستند طاهر اولدي **بنم** مخالفت
ايلين دليل اقامه ايلسون دي **مشايخ** دن كير يوكه بيع اصطلاح ايتد يربو
جوارنه قضا ايلديلو **مشتري** به ذوايد نك جله وعديه وفانك لروسته من مشتري
واصل اولدوغی وقت مبسعي زده قضا ايلديلو مشتري دن خط وفا اخذ ايلديلو
صورتی ذكوايد لدي **بوجله** محيط برهايتدن مكويد **اكر** بيع وفا بيع ياه
منقلب ولوقدر لوسه يازه كه وعدة لازم الوفا قلدي بومشتري مذکور بايع
كه برنده مال يي متواني كچد كدن صكه هرگاه كه بوبايع مال وفاي بومشتري به
ويره بومبيع فتح اين **اكر** مهره مذكوره سقضي اوله مال وفا بومشتري به
ارشميه بومبيع بات و بنات اولو وعدن معتبره ولما يه بوبايع دخی بوعده
قبول ايلدي **فصل هفتم در تقايض و روية** اكر ثمن دين اولادراهم
دو نانير **مكيل** وموزون موصوفه در روية مكي ولا قبض مشد

ذكر اين بعد قبض مبيع ذكر اين . زير اوصوف در ذمة متعين اولوا لا يقتل
 پس اولابوتي قبض عليه تا متعين اولاي بيع عين بعين اولوا تحققة للمعادل . اگر
 ثمن عين اولور سه متعاقد يندن هر يکي بر ندرست لدفلي قبض يلد يلد . ديه
 اما کور لمدن نسته نك بيعن و شرستند علما اختلاف يابند در اصل شرط و مدن
 ستمني اينست که سويله ياره که متعاقد يندن هر يکي افراد يلد يلد که . محدود ک
 جيعن حدودي و حقوقي داخل و خارج قليل و کثير کورد يلد . و اکلد يلد
 حين عقد بيعن ديه شرط محيط . ستمني قولي احسن در ديدن . زير بعض علما
 ايد بيع و يا شري يا يسه کورد کي نسته اما حين عقد بيعن معين اولما سه
 بلکه غايب اولسه جائز اولما . حين عقد بيعن ديکله بوندن احترام ايلد
 محدودن جيعن حدودي و حقوقي داخل و خارج قليل کثير کورد يلد بکندن و خيلا
 زير بعض علما مذهب ي بود که خارج دازه نظرا يسه غير ثمن کور سه خيلا رويه
 باطل اولور ذوق قولي و ذرة خيلا و ذرة در . داخل دارک جيعسنه و ارضک
 بعضنه نظرا يدي بجه . حسن بن زياد ايد بجه در حتم کل قليل و کثيره داردن
 نظرا يدي بجه و ارضک و بنا نك جيعسنه نظرا يدي بجه بواختلاف قدن احترام ايلد
 جيعن ذکر ايد يلد . امام محمد گويد دويه متبايعتي ذکر ايد يلد شتمني غريبه ايد
 بويله يازرد ي . و قد اقر فلان و فلان انما قدر ايا جيعن الدار المحدودة في هذا
 الكتاب بحدودها و حقوقها ما هو داخل قيمها و ما هو خارج منها و يتبين لهما
 جميعا ذلك و جميع ما فيها من قليل و كثير و عرفاه و راياه عند عقد البيع المستمارة
 في هذا الكتاب و قبل ذلك قبايعا على ذلك . ابوزيد بويله يازرد ي . و قد

فلان يعني المشتري الي جميع الدار المحدودة في هذا الكتاب و رضى بها و ما قاله الله
 احسن و واضح کذا في المحیط البرهاني **فصل هتتم در ذکر درکن استا**
 اما بجم الدين ايدرد کور درکن مستعد مين ذکر ايند و کندن تطويل و اردن . متاخر
 اتفاقا اينست که احسن و اسلم ذکر درکن بود . مشتملي بومبيعت .
 کندن يا بعضن يا حقوقن بولد و غي درکن هر تنه بايع اوزرنه در مقتضاي
 علم و موجب حکم اولان و جمله اما بوزماندن بايع درکن يازرن بود که خفان
 درک شرعي بر موجب شريفة غا ثابت و مقررد . اگر واقع اولور سه ديو يازرد .
 بعض شرط ده . بوقايت احسن و مختصر . بومقوله يازر جميع اشر به جار ي .
 اما با بانك صغير و غلة صاوب و ثمن يا غشل و عند جار ي دکلدر .
 كذلك امين فاضل صاوب و عند دخي درک ذکر ايتيه **فصل نهم در لواحق**
 يعني بعض نسته نزه کردن درکه احتياطا قباله ده درک ذکرندن زياده
 ايلور جمله دن برسي بيعن متاخره سندن خوف ايتد کوي کسنة نك اقرارت
 يازمقدر بايع اولادن دن و اقراسندن و منکوحه سندن و غير دن . و اقو
 فلان اين هذا البايع او فلان بنت فلان ذوجه هذا البايع طايعا في حال
 استجماع شرائط صحه الافراز اقرارا غير مشروط في هذا البيع ولا ملخا به ان
 جميع الدار المحدودة في هذا الكتاب كان ملكا لفلان هذا البايع و حقالة
 و اندياع ملك نفسه و ان لاحق له في ذلك كله و لا دعوى ولا في ثمنه
 و ان المشتري هذا صار احق بذلك كله منه و من سائر الناس اجمعين .
 و ان متي ادعي ذلك دعوى على هذا المشتري فدعواه يا لهله مردودة و صدقه

هذا المقر في ذلك مشاهد فاسمذ واعلى انفسهم بذلك كله يا خود قباله نك
 اولند اشتری فلان من فلان باذن فلان ديه قبض شدن فلانك امری
 واذ فی ایله ديه بر سبی مشتری با بی عیوبدن ایرایتد وکدر . بونی دخی
 شویله یازه که بومشتري با بی مذکور ی بومعقود علیهک جیمی عیوبدن
 بوبایع جیمی عیوبنی شمییه ایتد وکدن سکرم و بومشتري جیمی عیوبدن
 سکرم ایرایتدی ديه . اگر بر عیوبدن ایرایتد سده هان اول عیبی یازه بری
 دخی ضامن درک اولان کسته یازمقدور . محیط بر هانید بومسئله ای که
 وجه او زر ندر دیر . بوجه کفیل آنجی درک آلوب شی آخر تعرض
 ایلامکدر . بری مشتری چون با یع او زر نه واجب اولان شیک جیمی
 کفیل الما قدر بویع بییله نمندن قیمت بنادق زر عدن غرسدن
 بوکفالتارک کسی بیله جائزدر . اولید کفیل او زر نه احتیاق مند
 رد نمندن غیر بوقدر یعنی قیمت بنادق غرسدن زر عدن نشنه واجب الما
 شیخ الاسلام شریف بوند شرایط اخوی وارد رکنا اینمکدن لایدد .
 دیدیلردیر . بری انال کفاله کانت یا مال با یع یازمقدور .
 زیرا مذهب عثمان البقی کفاله مکفول عددن امر او لما یجی . صحیح اولما قدر
 بری کفیل بذک من غیران یكون ذلک شرطاً فی البیع دیمکدر . زیرا
 زرفتنه اخذ کفیل شرطیله بیع جائز اولما . قیاس دخی بودر .
 بونک قولندن حذر آیان له بری مکفول له یعنی مشتری مجلس کفالتد
 نمانه محاطیه اجاق ویرمکدر . زیرا مذهب اثنی عشریه و محمد غایبه کفاله

جائز اولما . قول ایله الا صورة مخصوصه ده کتاب کفاله ده معلوم در .
 بوقدر چه کفالت مجلس نماندن محاطیه اجازة ویرمکدن لایدد .
 بونک قولندن احتیاز آوردخی لایق بود که با یعدن واجبی دن هر
 صاحبک نفسنه کفیل اولامریله . زیرا بری معسر اولوب آخر غایب اولور
 آخرک نفسی تسلیم امر اولور غایبدن حفته واصل اولور بری دخی خصوصه
 هر بری صاحبک وکلی او مقدر ینخی کفیل وکل فلانقدر با یعدن مشر
 با یع او زر نه حق اثباته قادر اولو سونچون . با یعک غیبتی حانندن . اما
 با یع کفیلدن وکل اولمغه حاجت بوقدر . زیرا با یع اصلد مشتری دعوا
 ایلد وکی نشنه ده بوجه و فایده ذکر ایلدیلر بزه واضح اولدی دیو
 محیط ده مکتوبدر . اما صوره ثانیه که مشتری چون با یع او زر نه واجب
 اولانک جیمیسته کفالتدر بوقادوده ذکر اولان کبی یازد قدن سکرم
 کفیل اولدوغی شسته نک مقدارن بیان کرک قیمت بنادق غرسدن و زر عدن
 شویله یازه که ضامن اولدی فلان بن فلان بوبایع امری و رضایله بوب
 مشتری چون بیع ودرک بییله بوبایع لازم کله . دخی کفیل اولدی .
 بوبایعک نفسنه و بومشتري بوکفالتاری مجلس قول ایلدی . بوبایع
 وکفیل مذکور بری برنی ویکل فلان بوبومشتريک کند و لوله جیمی اموره
 خصوصه که بیعه ودرک متعلق اولا دیو وکالتی بری برندن قول ایلدی .
فصل دهم در اثبات و ذکر توابع . امام محمد اخذ سکرم
 و شهدا الشهود المستون یازدی . بعض اهل شرط بولفظ اول سکرم یازلق .

بواكي ثنواكي صنفه مختلفه ايله قبض ايلدي قبضا صحاحديه برصودة
 دخی طریق مصارف در مثلاً من بیک آنچه اولسه قیمتی بوزالتون ایلسه بعه
 بیک التون بازه بعه مصادفه قلا لد بیک آنچه شفیق اچون میسی بک
 التوندن غیره الحق ولایتی یوقدر ذریایع بیک التوت اولمشدر صنگن
 چونکه من ذکرته واره بیک التون دیویازه تفايض ذکرته وارد قن بایع مذکور
 بوبیک التون من یرنه بیک آنچه قبض ایلدی بعد مصارفه صحیح شرعیه واقعه
 بیتما بشرطه دید حالیا مهود و مستعمل اسقاط شفعه ده بود که چون ذکر
 منه واره شو مقدار مبلغه و بومقدار معلوم العین و مجهول القدر و التوزن
 قلوبسه که قدردن و وزن بیکدن مقدم بایع التوت تلقا و لمشد دیه
 مرحوم مولانا فی الدین جللی ولد قناری یازد و فی محبتک ترسیفی اچون
 مرحوم حضرت مولانا احمد کمال پاشا مفتی اکن یازد و فی رساله بعض فوایدن
 خالی و لما سفن نقل ایلدی

جری ما فیہ عندی وانا الفقیر محمد بن علی الفخاری
 القاضی بالعسکر المنصور فی ولایة روم ایلے

عن محمد صحیح شرعیه ناطق مضمونها بذكر ما اقر المدعو مولانا فتح الدین
 المدرس الوکیل بالابراء عن قبل قدوة الاعالی و الاعالم مستجمع المعالی

والمفاخر پیر محمد پاشا بن محمد دامت معالیه الثابت وکالمه عنه شهاده حاکم
 بن عبدالله و مصطفی بن حمزه بأن لا دعوی ولا نزاع لموکل المذکور مع حاطه
 الکتاب الموعود عینی خاتون بنت محمد بیک فلا خصومه له معها فی خصوص
 المنزل الذی وهبه پاشا المذکور لابنه المدعو محمد شاه بک المذکور ثم هی وعت
 انه وقف لها قد ووقفها متما المدعوه حفصه خاتون بنت مراد پاشا **علی**
 اولادها و اولاد اولادها تسلا بعد نسل المشتعل علی البیوت المتقدده المبرور
 بحضرت الکاین فی القرية المعروفة بپاشا کند عن ملحقات تکفور طاعی الغیبه
 عن التحدید لشهرته مع ما يتعلق من الاراضی خصوصاً الارض المعروفة و هی الارض
 و الکروم و الیساتین و الطواحقین سیمای الطاحق **نه** بصومه فی خصوص **الاصیل**
 و الابنية سوي لا ینارین اللذین بناها پاشا المذکور و لا خصومه له معها
 ایضا خصوص محصولاتها من الحبوبیات و غیرها قلیلا کان و کثیرا خصوصاً
 فی محصولات القرية المزبوره و ابراء ذمتها عن جملة الدعاوی و المطالبات المتعلقة
 بذلك المذكورات اقراراً شرعیاً و هی صدقة و جاحها و جری ذلك
 فی الیوم الرابع من شهر شعبان المعظم من شهر سنه خمس و ثمان و ثمان

سید مایه

قدوة و وزراء ابواب العالم	وزیدة البکراء المعالی	و امیر الامراء الکرام
مصطفی پاشا بن عبدالحق	ابا سلا دامت معالیه	عاسم پاشا دام ابنا
قدوة الامام جدد و العالم	قدوة الامام کابر و الامام علی	سیدی بک المعنی دامت سموه
اسکندر علی الدفتری		

امضایه مانع اولان غلط و جهات خطا که محجة معهوده ده و اردد اکی خبیدر
بر جنس لفظید و اق اولان کلام قاعد عربیه به موافق دکلد در جنس دخی
معنوی در که کلام ده من جهة المادة والصورة نسته یوقد و اما مدلولی صحیح

بو جنس اکی نوع در بر نوعنک عدم صحت و قوف مسائل شرعی به اطلاع
موقوف در بر نیک توفقی یوقد در فهم سلیم مستقیم اولان مساق کلام ده
و مقتضای مقام ده تامل ابدی بخت وجه خله مطلع اولور. جنس اولدن اولان
خطا مواضع متعدده واقع اولمشدر. بعد التنبیه بعضی اصلاح اولمشدر
قلاقی حالی اوزره هنوز باقیدر. اولکه کاتب دیوان مصطفی جلای حضورند
اصلاح اولمشدر بو ترکییدر. و لا خصوصه له منهما عبارة صحیح و لا خصوصه
له معناه دریم غلط در معنی مختل اولمشدر. تنبیه دن صکره حرفیم حک اولمشدر
اما بعد لا مضاحک جائز دکلد. اول هنوز باقی اولان غلط لرت بر سی بر ترکییدر
که محمد شاه بک المربور. وجه خطا بود که کلام مذکور دن مقدم محمد شاه مذکور
دکلد اول ذکر نه شیخ بن بور له توصیف جائز دکلد. بر سی اول غلط لرت
بو ترکییدن در که بک المذکورات در عبارت صحیح بتلك المذكورات در بو
خصوصه وجه غلط مکشوق در عامة شوختوانک معلوم مدرا اول غلط لرت بر سی
مع ما يتعلق به ترکییدر عبارت صحیح و ما يتعلق به در لسان عربین کلام مع منوعه
داخل اولور. تابع داخل اولماز. اول غلط لرت بر سیین ثم ادعت می جمله سید که
قضیه خبریه اجنبیه در محل نزاع اولان منزلت اوصاف متعدده ده
اذا سنده کورد مشدر موصوف واحدک اوصاف متعدده سی بیندن کلام
اجنبی اکتی جائز دکلد. جنس ثانی تک نوع ثانی سندن اولن لرت غلط لرت بر سی
خصوصا فی محمولات القرية ترکییدر در عبارت خصوصاً بالتحصين بالذکر
اول وقت صحیح اولور که سیاق کلام ده تعمیم اول اول مقام در نوشتار مفقود

کلام سابقه محصولات قریبه تناولی بود در اول غلطی برسد بود در
مذکور جعلت پاشای مذکور دکلر که مزبور وکیل افراد ایتد کردن صکنه انباء
استناد و ب محل ابراد ن سوي الانبارین اللدین بناها پاشا المزیور دیر
حمله عقار غیرت اولد و غنه اعترافدن صکنه بعضی استنایه وجه صحیح بود در
اول استناد اولانلری پاشای مذکور کدره میرسه کلام ده تناقض اولور زیرا
سابقا جمله جعلت و غلتک در دینلشد و آکا غلظت کدره میرسه هر یک مزبور
آنوک طرفدن خصومه واقاره وکیل دکلر او جانیدن قبل و قاله ایتکه آکه
مجال بود در اول غلطی برسد عبارت نمده مافیه در که ذیل حجت یا نلشد
عبارت صحیح شود احوال در زیرا اسامیه لوی مسطور اولان صاحب و لنگر
مضمون حجت شهادت ایتش دکلر عبارت مذکوره نک معنای اولد بلکه حجت
مذکوره ده اولان ماجرایی جاری اولد و غنی حال حاضر اولمشد و اولتک
کیلمر شود احوال در و جلس ثانی نک نوع اولدن اولان غلطی برسد
بودر که وکیل مذکور ایرایه وکیل در عبارت الکیل بالایراه اول معنی ده
صریح در اما مضمون حجت وکیل مذکور در صادر اولد و غنه دلالت ایدر
لفظ بودر بلکه پاشا مذکور کراسته وکیل مذکور کرا فراری یا نلشد
بو خصوص مسئله شرعی ده غلط اولد و غندن غیر کذب مرئین وارد
زیرا پاشا مذکور بالذات اول خصوص سابقا ایتش دکلر که وکیل و ایرا
ذمتها دیو اول ابراد ن خبر ویرسی صحیح اول اول غلطی برسد بودر که
نزاع اولتان چفتک مذکور پاشا او غلظت یا غلظت دیشد و او فی دین کن صکنه

مذکور پاشا طرفدن او خصوص محل نزاع علامه قالمز پاشا
بو خصوص اجنبی اولور او که متعلق دعوی دنه مطالبه دن خصم
ایرا ایتدی دیکلر خود منقولدن بلکه طور معقولدن خارجدر ایرا
فصل خصوصتدر و قطع نزاعدر مسیوقدر دعوی یلنه اگر صحیح
و اگر باطل احتمال دعوی سد ایدر عبارت یا نلشد صکنه تقدیر
ایرا به شروع میسر دکلر اول غلطی برسد بودر که نفس قریه نک
محصولا شدن ایرا یا نلشد مذکور قریه عادت و تقدیر پاشای
مذکور توقف مذکور متولسی و لسه ده محصول قریه که حق فقرا در
ایرا به قادر دکلر خصوصاً که وقف متولسی دکلر اول غلطی
برسد بودر که ایرایه متها عن جمله الدعوی دیکله ایرا تمام اولدی
صانلشد که آیلد دکلر اول عبارتله اولما د و غنی کتب فتاوه مسطوردر
قال فی الخلاصه قال لا خیر لک عن هذه الدار او عن دعوی من
الدار او عن خصومتي في هذه الدار هذه كلمة باطل حجة لواء بعد ذلك
هذه الدار يسمع ويقبل بيته ثم الرسالة المنسوبة إلى مولانا كمال
پاشا زاد

حجت عشق

مولانا عبدالقادر الاسيار توي المرحوم اختراع ایتد و کی صورتیدر
عشقیه ایلد تسمیه ایلمشد مرحوم کمال پاشا زادیه عرض بدخشن قبوله
مقبولری اولمشدی برایه مناسب ولما عن یا نلدی کما فی نفس الامر
حالا و ما ضیا حکم بیع بالقاهی ترا ضیا فخر تحقیقا این بن نوع

یقلع سود السویداء قاضی هذه حجة صحیحة معربة معناها ومعبرة
 فوها عن ذكوما اشتری . صاحب المحیة والبلاء عشق بن الصوا
 من ذی الایمة والیها خلق بن الصفا الحدیقة المشتهدة باغ الجمال المحوطة
 بجمیطان الفخ والدلال المشتملة . علی مزودة العیبر یفرها نایفة متطيلة
 یفرق البصر یصل الی قاع صفصف من نور بجمال السعة وحسن الجود تتمتی الی
 حایط من مسلك ازواج عن مس النظر و فی وسطه باب من كافر بل نور من نور
 یفتح علی بستان الریح والریق والورد والیاسمین وأنواع أطیبا الریح الحیر
 ونفایس فواكه الفراء یس تلذ العین والذواق والمعاطیس و فی الجبوة عین
 الحیوة شاربها خضرم یصل الی الظلمات تنقب الی حوض من نور الجمال فیرد
 المتعطشون فی فیض الجلال بانفس ذرة بحر البصار والنی فی قاعة شیری المشاعروهی
 فی صدوق البدن وهی حجرة الرمن قوقع الاخر والإعطاء بحسن الرضا حکم
 الحاکم الموقع بالاعلا بصحة البیع بالمعاطی فی تغایس الاشیاء علی ما علی
 الفتوی جری ذلك وحر حقیقة الحال فی غرض شهر المثال من سنة اذ لا اراد
 عن حجة البنی الحال الی مدینة الفعل والانفعال شهود الحال بصیرت
 وسنن و ذوقین وشمین وشمین **الباب الاول در سلم**
 الادان اللسان شاملا کما فی سائر الاخوان
 شریط سلم اول داس المالك حسن ونوع ومقدار بیان كرك . و مجلس
 عقدده داس المال متفرقا ولما زدن مقدم تسلیم كرك . امام اعظم مزهبنه
 داس المالك مقدارن اعلام شرط در . اگر کیلی . اگر و ذی

102
 و یا عددی متقارب . اما امامین قاتندن داس المالك مقدارن اعلام
 شرط دکلدر . بوجه اشارت کافیدر . اجماعا مقدار قیمت اعلام منه احتیاج
 بوقدر . بردخی جلس مسلم فیه بیاندر . کندم یا جو و بونوك نوعی آتی میدر
 دشیمد و صفیة جتید مدر . وسط میدر و قدری کی معلوم کله اوله که .
 ضایع اولمق احتمال اولیه . بردخی تا جیلدر . مدت معلومه ایله آدی برآی
 در علی المختار . بردخی بحال ایفاد رحل و موت اولان سنه لره . مسک .
 و کافور کی سنه لره . کل . بردخی امام اعظم قنده اگر مختلف النوع سنه ده
 سلم ایلسه لره کندم کی . و بوجهی مثله هر برك داس المانع ذکراتك لا بددر .
 بردخی شرط مسلم فیه موجود اولمق كرك . حین عقد دن اجل زمانته دك
 منقطع اولما یه . حذا انقطاع او سنه صا لدر و غی بازار لره بولنما مق در .
 اولره بولنما مق صرا یلدر . امام اعظم قنده صحت سلمه ابتداء و بقاء
 شرط لری نظم اولنمشدر . شرطهای صحت عقد سلم نذر امام یاد کبر و اذن
 جویك چند ی امان دات اجل . قدر داس المال در موزون . و معدوز
 و مکمل . قفل قبل لا فراق در مجلس عقدای اجل . جنس و نوع مسلم فیه
 است قدر و وصفا و . تدره تحصیل آن پس جای تسلیم اجل . کافیه اییدر
 اصل او در که هر سنه که مضبوط اوله . صفیة و قدری اکملش اوله . آند
 سلم جائزدر . وثیقه سلم شروط مذکور اولان اوزره بودر کی فلان بن
 فلان عقد سلم ایلدر . فلان بن فلان له شوقدر مبلغ کی نقد معیت
 و حاضر در و بوجلس عقدده بیك کله آق بغدادیه کی پان اوله . آتی اوله

فلان شهر که سیله تاریخ نگارن بر اینک سلم صحیح شرعی یا الله خیار و فساد
حالی و لدوغی حالن مسلم فیه بر اینک صکر تسلیم اینک شرطیله دیتا سلم
او ذ فلان شهر ده و بوسلم الیه دخی مذکور اولانک جمیع من قبول یلدر
جمیع راس المال فیض الیدی مجلس عقد ده افتراق دن مقدم و کان ذلک
کله فی حال صحیح عقلها و نفاذ تصرفاتھا طایعین . محیط برھائین شروطن
ذکر اتید و کی بودر . هذا ما اسلم فلان بن فلان اسلم الیه عشر دراهم
عطریه سوداء عتیقه جیدہ . و اخیه معدودہ بعینہ منقذہ محضہ
مجلس هذا العقد نصفھا خمسة دراهم عطریه فی و قو حظه بقیاء نفیستہ
یا بسۃ سقۃ و الو قرائتی عشر قفیر بالفقیر الذی سیتی سئ و زنه یکال
الحبوب یسرفند الی اجل شهر من لدن تاریخ هذا الکتاب سلم صحیحاً جائزاً تاماً
لا خیار فیه و لا فساد و لا شرط علی ان یسلمھا بعد محالھا الموصوف فیه داره
فی مصر کذا و قبل هذا المسلم الیه جمیع ذلک من رب اسلم هذا مواجعت و قبض
جمیع هذه الدراهم التي هي راس مال هذا السلم الموصوف فیه قبل افتراقهما
و اشتغالهما بغير ذلک و تفرق عن مجلس هذا العقد بعد صحته و تمامه تقرق
الایدان و الاقوال عن تراص متما . بوجوب هذا العقد و يتم الکتاب و لا یدر
الدرك لان المبيع غیر مقبوض . وجه آخر ذکرافد المسلم الیه هذا ما شهد
عليه الشهود المستوفون اخره شهد و اجمیعا فاله نا اقر عندھم و اشدھم
علی اقراره طایعاً ان علیہ و فی ذمتھ لفلان کذا من حظه اجمیع السقیه
النقیه بکل کذا موجد الی شهر علی ان یوفیه ایاہ فی مواضع کذا بسبب

103
عقد سلم صحیح جری بینھما علی اجتماع شرایط صحته و صدقہ هذا المقر له فی
ذلک و ذلک یوم کذا و **ثبته سلم بریان قادی سلم بنست فلان بنست**
فلان بن فلان بن فلان مبلغ کذا نقد معین حاضر در مجلس این عقد در مقارن
هزار کیل کدم سفید یا لک جید اتی آب یا فقه پتر ماھی کشت کذا تا میعاد یک
ماه پیوستہ . از تاریخ این کتاب . سلم صحیح شرعی یا ت .
حالی از خیار . و فساد بشرط آنکه تسلیم کند این فلان مسلم الیه مذکور این .
مسلم فیه مذکور در بعد از گذشتن مدت مذکورہ در یدن کذا در ساری
این فلان رب اسلم بوی و قبول کرد این مسلم الیه مذکور و جمیع اینج مذکور شد
از دیا سلم مذکور و مشافعت و قبض کرد جمیع این راس المال موصوف را .
پیش از افتراق ایشان از مجلس این عقد و کان ذلک کله فی حال صحیح عقلها
و نفاذ تصرفاتھا طایعین اما حالاً متعارف اولان شرایطه یا زلود ک فلان بن
فلان صا تون الیدی فلان بن فلان دن . بودخی صاندي شومقدار کند ی
شوق در مبلغه بود رب اسلم نمای راس المال مجلس عقد ده بوسلم الیه تسلیم
ایلدی . بودخی قبض شرعی قلدی تقرق الایدان بوشرطه که . تاریخ
تأیدن بر آیدن صکر بوسلم الیه مسلم فیه مذکور ی . فلان شهر .
بود رب اسلم تسلیم الیه . و بوسلم الیه بوسلم رب اسلم دعوا ی فساد دن
ایرا قلدی . تحریراتی کذا **باب ثانی در اقاله** و ثبته اقاله قباله ظهره یا ت
اتصردر . صورتی بود ذ بوقباله مضمونن مذکور اولان مشتری اقاله قلد
مستور اولان با یعلہ موصوف اولان عقدی که ما بین لدن منعقد اولمشدی

بوبايع بومشتر يدن بواقاله قبول ايلدي . مشاهة في مجلس الاقاله وبو
 مشترى بوبايعدن قبض ايلدي . تمام غنى كقباله ده مذکور د بوقدر .
 مبلغ دور . وبوبايع مبيع موصو في قبض ايلدي . وبو مجلس اقاله دن نفوذ
 ولذومدن صكر تراضى اليه تفرق ايداند متفرق اولدیلر . . . . . اكو
 وثيقة اقاله على حث ياذمق درسه . اولاصورت شراري تمام حكايت
 ايه بعدن ذكر اقاله قلم مسطور طريق او ذره . ذخيره ده ايدر . اكو
 متعاقدان بيع اقاله ايتدكدن صكر اقاله قلم ايلسه لبيع كرمقرد
 اولود . اقاله كدر ما بين لرون عقد جديد لازم اولماز . **وثيقة اقاله**
به فارسي برظهر قباله تويسدكه مشترى مذکور في الضمن اقاله كرمقربايبيع
 مذکور في الضمن راكه ميان . ايشان منعقد شده بود . . . . .
 واين بايع قبول كرمقرد اذوي اين اقاله رامشاهته . در مجلس اين اقاله .
 وقبض كرمقرد . اين مشترى ازين بايع تمامي ثمن مذکور راكه مبلغ كذا بود .
 واين بايع بوي تسليم نمود تمامي مبيع موصوف في الضمن را قبض كرمقرد . ازمشترى
 مذکور ووي تسليم اين بايع نمود واذ مجلس اين اقاله بعداذ نفوذ ولزوم
 آن متفرق شدند . بتراضي تفرق الايدان والاقوال **وثيقة اقاله به فارسي**
 من المحيط اليها في ان كتب على ظهر صك الشري موافق هذه نسخة .
 هذا ما شهد عليه الشهود المستون . آخر هذا الكتاب شهد واطاات
 فلان ابن الفلان البايع المذكور . في بطن هذا الصك سأل من المشتري
 المذكور فيه ان يقبله هذا البيع والشري الذي جرى بينهما في هذا الدار

المحدودة فيه وان هن المشتري . اجابة الى ذلك واقاله هذا العقد الموصوف
 فيه وان هذا البايع قبل منه هذا الاقاله قبولاً صحيحاً في مجلس هذا الاقاله
 شافته وقبض هذا المشتري . من هذا البايع جميع هذا الثمن الذي كان
 اوفاه اياه وذلك كذا قبضاً صحيحاً بايفاء هذا البايع ذلك اياه وبوي اليه برآة
 قبض واستيفاء . وقبض منه هذا البايع جميع هذا المعقود عليه الذي كان
 سلمه الى هذا المشتري . على حاله الذي كان سلمه اليه قبضاً صحيحاً بتسليم
 هذا المشتري ذلك كله اليه وضمن هذا المشتري . لهذا البايع الدرك فيما
 جرت فيه الاقاله ضمناً صحيحاً . وتفرقا عن مجلس هذا الاقاله بعد صحتها وتما
 تفرقا لايدان والاقوال عن رغبة منهما وتراض طابعين راغبين وذلك
 يوم كذا **وان اورد كتابتها** طالت وهذه نسخة هذا ما اشترى الى قوله كانت
 فلان بن فلان . اشترى من فلان بن فلان جميع الدار التي الي ان يدرك
 التقابض فيها اذ كان تقابضاً ثريكتين هذين العاقدين تقايلاً هذا
 العقد الموصوف فيه الذي كان جري بينهما مثل ذلك الثمن الذي كان سمي
 مقبوضاً بتراضيها اقاله صحيحة لارجعة فيها . وان هذا المشتري استرد من هذا
 البايع مثل ذلك الثمن الذي كان اوفاه اياه وذلك كذا وقبضه بكالاه وتما
 يدع هذا البايع ذلك اليه وبوي اليه من ذلك كله برآة قبض واستيفاء وسلم
 الى هذا البايع جميع ما وقعت عليه هذا الاقاله فتقبض هذا البايع منه قبضاً
 صحيحاً وضمن هذا المشتري . لهذا البايع الدرك في جميع ما جرت فيه هذه
 الاقاله ضمناً صحيحاً وتفرقا عن مجلس هذا الاقاله بعد صحتها وتما

تفرق الابدان والاقوال ويستم الكتاب **وان كانا لم يتباينا** في كتابته
ان يبدى بما يدعى به النسخة الاولى ثم يكتب بعد ذلك التباين. وان هذا
المشتري لم يكن قبض المعقود عليه ولا ادى شيئا من ثمنه. وان هذين
العاقدين تقايلا هذا العقد الموصوف منه. يتراضيهما اقالة صحيحة
فستطرد هذا الثمن عن هذا المشتري ولم يبق له حق في هذا المعقود.
عليه الذي في يد هذا البائع وتفرقا ويتم الكتاب ويلحق هذا القسم
خاصة حكم الحاكم لان الاقالة قبل القبض لا يجوز عند بعضهم. يذكر
الاقالة بسبب عيب وحيدية ليكون قسما عند الكل فيجوز **ولم يذكر محمد**
في شروط الاصل قبول الاقالة ولا بد منه فالاقالة لا يتم بدون القبول
كالبيع واكثر اهل شرط بعد هذا يكون جميع ما يكتب في البيع من زويرة
المقابلين والتفرق بايديهما وكان السمتى وابوزيد. لا يكتبان ذلك
قال الطحاوي. وهذا اغفال منهما لان الاقالة بيع مستقل عند بعض
العلماء فيكتب فيه كما يكتب في البياعات. ولم يذكر محمد في شروط الاصل
الدرك في الاقالة ولا بد من كتابته. والدرك في الاقالة ما احثه المشتري
قبل الاقالة مما يمنع صحة الاقالة **باب ثالث در استبدال وقف**
اعلم وفقك الله لاصابة الحق في القول والعمل بصحيفة خاطرة خلقت
خايبه د خامة تأكيد وتحقيقه شويله مرقوم در كه مطلقا عنان
قلبي طريق استبدال صوبه كه اكثر تا اقدام موجب خسار و وبال در.
منعطف قلبه بلكه زاوية خولن مخفي ميدان ذكره منفي ايد كه بويام

105
تافرجام ده اكثر قضاء وتحكام من مشاهدين اولو در كه هر سرده كه.
ضياع وقف عرصه ضياء اوله. بونوك استبدال المدن تنزه و توزع
كوسر و ب كه تقوي و ديان نام قهر لو. و لن تجد لسنة الله تبديلا.
آيتن او قور لو. اما هر سرده. وقف مرغوب فيه كور لو. ادياب جاه خاير
ايجون استبدال حكم ايدر لو. بونوكي حكم حكم وقف ضياء مير مريلوب فن بدله
بعد ما سمعه قائما ائمه على الذين يبدلون فقفيه سندن تفاضل و تجاهل
ايدر لو. خصوصاً ميرزما نمرده سلاطين آل عثمان قضائه اصح اقواله
عمل بيوري استبدال اصح اولما د غنه بناء بوطريق مؤتي اولما ذكر اقدام
ايدر لو. اكثر يا ولايت عربن استبدال وقف خروج ايدر لو. اما بونو سخن
كتاب استبدال ترك او لغا غله استبدال متروك اولموب مراد ايدر لو.
وقف استبدال نفع يري اولوب كتابت ايتك استنه سلو نسته لو.
رعايت ايد ملك كرك. بلوب تاحكمه قادر اوله. اما بونو ميرده پادشا
عرض ايدوب استبدال اجازت ايجون حكم كرك كرك اولموب كرك.
تا بونو خصوصه مؤتي اوله. وهذا من البيئات بل اقامة البيئات واما الاعمال
بالبيئات **ومن صورته** فلا بد من فلاحه متوتري عام شرعيدر. جميع
امور اوقاف مسجد جامع بلد فلاحه يحكم توليت صحيحة شرعية كه صادر در.
فلاحه بونو وقفه بونون غيري مؤتي اولما د ايسه نه قبل واقندن و نه قبل
من له الولاية دن استبدال ايلدي جميع منزلي فلاحه شهرة فلاحه خلعة و در
فلاحه حدود له محدود در. وقف شرعيدر. بونو مسجد جامع من كوره بونو منزله

استبدال که محله مذکورده در فلان تله محمدود در . فلان بن فلان تات
ملکی در پس متوقی مذکور استبدال ایلدی . منزلی موقوفی مذکور
بو منزل ملوک که مذکور در . فلان تله معروف در حال بود که مرفه و عیطة وقف
بو استبدال در . بو استبدال مخالف شرط واقف دکلدر . بو منزل ملوک موقوف
علیه اقربدر مساحه سی و قیمتی و ابرق زیاد در . بو اکی متعاقدين بو استبدال
مستحق جمیع شرایط در . راضی و راضی و ایلدی . و فلان قاضی که قاضی
نافذ الحکم بلان فلان در . مراغه شرعیه ضمانت و بو متعاقدين
جریان خصوصت حکم صحیح شرعی قلدی صحت و لزوم استبدال من راکی
ذلك من العلماء الاعلام . حکم صحیح شرعی حکم . و قضاء صریح میر مرپس
بو منزل موقوف فلان مذکور ملک اولوی . بو منزل ملوک وقف
لازم اولدی . بو مسجد جامع مذکوره قایم مقام و قفا اول اولوی و
مصرف اولای که اول منزل موقوف استبدال که مصرف و قلدی . . . . .
متعاقدين کند و لردن صادر اولان جمع ثقات غیور اولی اشد قلدیلر .
فی تاریخ کذا کتاب **الانکه و ثقیة نکاح کیرین** . **بود کور**
آنوک بیاتن که کند و یه نکاح قلدی . فلان بن فلان نفس فلان نه بنت
فلان فی بود خی نفسی اکا و یردی . و وی اقرب منی ذنیله نکاحا .
صحیح جایز نافذ اظهرا علی طریق الشرف و الاعلان لا علی سبیل الخفیه
و اکتمان جمیع شود عدول حضور ند که متعاقدين ایجاب و قبول
معا استدیلو شو مقدار مهر مجمل و شو مقدار مهر مؤجل ایلد رت شرط

کتاب ثانی

شرعی اوزرنه اول بوتاح بو مشکو حه اوزرنه عورت نکاح حلفیه و نکاح
نصو که برکنی بونک ایچون نکاح اندکن اول نکاحی قوله و فعله بجو
ایه شرطانی بو مشکو حه قهر و غضب ایلد ضربا تمیه اثر ضربا عقاسنن
اولا بن قد شرط ثالث بوتاح بو مشکو حه بریل علی الاتصال غیبت
ایلیه که بو متد کفایت قدری نفقه کند و یه یتشمیه . اکو بو انوردن برسی
واقع اولور سه بوکل اولوب طلاق یا یتله کند و یه بو شایه نه وقت
در سه . شرط رابع بود که بوتاح سرتیت رسمیه جاریه آلیه .
هیچ متد ناکرا اولور سه بو مشکو حه و کل اول و جاریه صاته و ثنات
قبض ایلیه . و قالکه حساب ایلد اگر صاته مرسه اعثا قله یه آخره تو یجمله
بوتاح حرام این و کان ذلک متما فی حال نفاذ المقررات الشرعیة .
عنهما فی موضع کذا . فی تاریخ کذا . اگر در سه الحاق این بوتاح بو مشکو حه
کفود رحسید و غیره و ایفاء مهر و نفقیه قادر در . و بونلو ما بدین
نقص نکاح و فساد نه منقضی نسته اولما شد و بو مهر مذکور بو مشکو حه
مهر مثلدر یه **و ثقیة نکاح صغیرین** بود کوانک بیاتن در که فلان بن فلان
صغیر قوی فلان ولایت بوتلد ترویج ایلدی . فلان صغیره که ولد فلان
بن فلان در بیکر کذا . و بوتاحی قبول قلدی . بو صدا قلد بو صغیر ایچوت
آنا سی فلان ولایت بوتلد نکاحا صحیح شرعی شاهدین عادلین حضور ند که
معا ایجاب و قبولی ایشدیلو . و بو مهرین مساوی مهر المثلدر دیه . . .
و تمام این . اکو وی غیر بیدر اولور سه جد صحیح کی برادر اعیان یا علا

هذا العقد وهذا الصغير كقول هذا الصغير والمهر المذكور فيه مهر مثلها
وان ضمن الايه المهر عن ابنه الصغير يكتب وضمن فلان والده هذا الزوج
الصغير هذا الصغير جميع هذا المهر عن ابنه الصغير هذا ورضي به مشافهة في هذا
المجلس وان ادي لايت شيئا من المهر متجلا من ماله يكتب ثم ان فلان
والده هذا الصغير يترج باءا كذا دينارا من مال نفسه من جملة هذا
الصدوق المذكور فيه الي فلان والده هذا الصغير وتضمنها منه لها
بولاية الابوة قبضا صحيحا ووقعت اليراة وبزيت المهر لهذا الزوج
من جملة المهر بهذا القدر وبقي لها عليه بعد اداء هذا المقدار كذا
اكر منكوحه نك يا باسند ن صدقك بعضن هيه امك طليا يلسه ليه
قبضه اقرار طليا يلسه ليه اقرار مجلس عقده او لورسه باطلد زيرا
اهل مجلس كذب اندو كن يلورو . اكو قبضه اقرار مجلس اخذه او لورسه
صغيره قبضه اقرار صحيح او لور كبيره ده دخی كذلك اكو كبراييه .
اكو ثيباييه بونوك امري ورضا سيكرن . اما هيه اكو صغيراييه لاسكجه
صحيح او لما ز . اكو كبراييه صحيح او لور . اكو امري ورضا سيله او لورسه شويه
يا زكه فلان هيه ايدي كه والدهن المراه در اشوقوي امرايله جمله صدق
بو مجلس عقده شوز وجهه بو مقدار درهم بوزوج دخی بوايد نت
برهيه قول ايدي بنفسه قول صحيحا شوقدر باقي قلدي كه مطالبه
ايك توجه مطالبه ده ديه . ابو عورتك ابنه هيبه امرنا خبار شهود له
بلدوكي وقت در . اما مجتهد ايك قوليله يلنسه يازه وذكرو والدهن المراه

108
ابنته امرته بسمه كذا من المهر لهذا الزوج وان يهب مرها ويضمن له
الدرك من حمتها ان جحدت الامر لهية وذلك بتاريخ كذا والا حوط في ذلك
ان يحضر المراه مجلس النكاح ويزوجها وليسها بامرها وهي يهب بنفسها
وان كان الزوج اخا لاب وام اولاب يكتب هذا ما تزوج فلا اخه الصغير
المستماة فلا بنت فلا ابن فلا ن بولاية الاخوة لاب وام اولاب ذالم
لها ولي اقرب منه وحكم بصحته حاكم من حكام المسلمين وعدل جازا لحكم
بعد خصومه معتبره وقعت فيه اتما الحق به حكم الحاكم لان في جواز تزويج
غير لاب ولجد الصغير اختلاف بين العلماء **وان لم يكن للمراه ولي**
فزوجت نفسها باذن القاضي يكتب هذا ما تزوج فلا ن فلا ن على
صدق كذا بحضور من اليهود العدول بتزويجها نفسها منه باذن القاضي فلا
تزوجا صحيحا ولم يكن لها ولي حاضر ولا غايب وان زوجت نفسها بغير اذن القاضي
بلحق باخر وحكم بصحته حاكم من حكام المسلمين **وفي تزويج العبد**
يكتب هذا ما تزوج عبد فلان او مملوك فلان فلا ن بنت فلان وهي حرة بالغة
باذن سيد فلان وامر اياه بهذا العقد الموصوف فيه بحضور من اليهود العدول
على صدق كذا يعقد صحيح لازم نافذ بتزويج ابيها فلان ابن فلان اياها
منه برضاها تزويجا صحيحا . وان كانت المراه صغيرة بلحق باخر وحكم
الحاكم لان في تزويج الايت بنسب الصغير من العبد خلاف معروف بين
ان حنيفه وصاحبيه **وقد عرف العادة** في الرسايق ان لا زواج او ابا
بيعوننا الفياغات والعقارات من التسوة بثمن معلوم ينبغي للكاتبة

ان يكتب بعد التسمية هذا ما اشترت فلانة من زوجها فلانة اشترت منه
 جميع الضيقة التي هي كرم محوط وخمس دبريات من الارض الصالحة للزراعة ومنها
 بقية كل وجع المنزل المشتل على ارض كذا بحدودها والاربع ويكتب الثمن
 وجميع ما ملك في كنفه لا شربة واذا انتهى الى ذلك قبض الثمن بكتب على ان هذين
 المتعاقدين قاصدا جميع هذا الثمن المذكور بجميع الصداق الذي كان له من
 المشرقة على زوجها هذا البائع وصدقاتها مثل هذا الثمن مقاضة صحيحة وبرت
 المدة المشرقة هذه من هذا الثمن بزيادة مقاضة صحيحة وبرت الزوج البائع من
 جميع صداقاتها بحكم هذه المقاضة ثم بكتب وقبض المدة المشرقة هذه جميع
 ما بين شراؤه قبضا صحيحا بتسلم البائع هذا ذلك كله اليها وضمن لها الدرك
 في ذلك ضمنا صحيحا وان كان هذا البيع بعض صداقاتها وهو الذي شرط تجل
 في النكاح قبل الزفاف وبسبب الفارسية دسنيما بكتب قاصدا جميع هذا
 الثمن من حله صداقاتها وهو جميع ما شرط تجل الله ثم بكتب نصفها المشرقة ثم
 وبرت نصف المشرقة في ذمة زوجها البائع هذا من صداقاتها كذا كذا دينا لا رما
 وضا واجبا وصدقاتا بنا بالنكاح القائم سهما للجان وذلك بتباين كذا عرسله
 يارانه يواريه كلنجه شروط المحيط البرحافيد ندر **كتاب الطلاق وثيقة**
خلع اكي نسخة ياره بين اوبرين عورت صقليا ارضقليا حتى توهه الوثايقين
 ايدم فلانة طايعة اقمار شرعي قلدي كه كندوي صا تون الذي اري
 فلان من بر طلاق ما يلد جمع مهرينه يا خود مهرندن يا في فلان حال كوتما
 عالمين واذا اتما عالمان احوط مقدارن بيان ايك دور ودرخي نفقة

کتاب ثالث

عدته وبوفلانه نك اول فلان اوزرتن اولان حقن اخلاعا صححا شرعا
 وبوفلان مذکور دخی فلانه مسطوره بر صاندی مذکور اولان نسنة لوه
 مشافهه ومواجهه اكو بدل خلع مهر دن ونفقة ن غیرى اور سه يازه كه
 قبض ایلدی مذکور فلان فلانه دن مبلغ مذکور يا جامه مسطوری
 وبوفلانه مذکور فلان مسطوره اور زتن اولان جميع دعا ویدن وخصومت
 ابرائیدی ابراء صححا شرعا وبوفلان اول فلانه تصدیق اندی
 مذکور اولانك جميع سنن وبو ابرای قبول اندی مشافهه ومهر و مده و كا
 ذلك في التادخ **اما عورت صا قلیا جنى** صورت بودد بالفارسية افراد
 شرعی کرد فلان بن فلان باز فوخته زوج خود فلان بخت فلان را بیک
 طلاق مان بر جميع مهرس او چنانچه در وثيقة او لی مسطور است و این فلان قبول
 کرد از فلان مذکور این خلع را بر بدل مشافهه در مجلس خلع مذکور و ابراکرد
 این فلان مذکور از جميع دعا و خصومات كه بدین فلان داشت و این فلان تصدیق
 کرد این فلان داد و جمع آنچه مذکور شد و این ابرای از وی قبول کرده نمود در مجلس مذکور
 وكان ذلك في التادخ **وثيقة طلع وکیل** صدر کاین صورت و کانی يازه بو طریقه كه
 بود که آهونوك بساند که وکیل قلدي فلان بن فلان في نفسته قايم مقام
 اندی زوجه سی فلانك بر طلاق باينله خلعي امورك جميع سنن بود که
 مذکور اولان شرایط اودنه توکلا صححا شرعا وبوفلان دخی و کالی قول
 ایلدی مجلس و کالمتن و ذلك في يوم كذا بعد وثيقة خلع بو طریقه اوزره
 يازه كه بو صحیفه مذکور اولان وکیل فلان من کل فلان قبلندن و کالسه

مؤکک زوجی فلا ینبغی الدخول بر طلاق یا بنی صاندری فلان مذکور او زرتن
اولان بقیه مهر نه و نفقه عدته و زوجات ازواج او زرتن اولان حقته قبل
الفرقة و بعد ها خلعا صحیحا بوفاته دخی قول ایلدی. بوندن بوخلی مذکور اولان
نسنه لوه بولا شرعیاً مشافهه مواحهه بو ویکل بوخلی وکالته بقدر بقدر سکوه
و تمام این اکوزوج عورت وکالته انکار این دیو خوف ایدرسه ویکل ضامن ده
اولورسه سوبله یازده که فلان ویکل ضامن اولدی. زوج مذکوره مهر و نفقه
عدته ذکره که خلاص این مذکوره عورتن یازده این جمیع مهر و نفقه که
شوند رسام در دیر. و تمام این بومذکور رات شروط محیط ده و نه الوثایق
مذکور اولان در. اما احوط بود که وکالت حکم فاضلی یله ثابت و لا اول
وثیقه ده یا آخرته یازده که حال بود که وکالت مذکوره دار القضا ببلن فلان
ضمن مرا فقه شرعیه ده بیته عادله یله ثابت و لوب محکوم بها اولش در. و حکم فاض
اسلام ببلن مذکوره که فلان لدیدر بو وکالت ثبوتیه بما هو طریق شرعی
اولش در نه محیط بر هاین بعضی فوایدی مشتمل و ثابت طلاق ذکر این بود
اذا اختلف الزوج من امره یا لم یجد الذی لها علیه و بنفقة عدتها یا ان كانت
المرأة مدخوله و اراد الزوج ان یتک بدلت کتابا یکتب هذا کتاب فلان بن فلان
یعنی الزوج من فلان بنت فلان هکذا کان یکتب ابو حنیفه و اصحابه دم و کتاب
لخصاف و الطحاوی و السنی و هلال و ابو زید الشوطی یزیدون فی ذلک
فیکتبون هذا کتاب فلان یعنی الزوج کتبه فلان بنت فلان و انما یکتبون
هکذا لما نقل منهم ان الکتابه علی الوجه الذی کان یکتب ابو حنیفه یشبه کتاب

110
الرساله ثم یکتب انی کرهت یکتب فطلبت فراقک هکذا کان یکتب ابو حنیفه و اصحابه
وکان الخفاف و السنی و هلال و عامر اهل شرط یکتون انک تزوجتني تزوجا
صحیحا جائز بونی هو اقری عصیتی الی و شهود احرار مسلمون عدول بالافوت
و مهر سننی عاجل و اهل و انک دخلت فی وجامعتنی و انی کرهت صحبتک
و طلبت فراقک من غیر اضار ذی و لا اساءه کات منک انی کرهت صحبتک
لفظی نشود مرآة قبلت و ولد و عن بیان ایچوندن تا فدا المواقه مباح اوله
قضاء و دیانته زیرا نشود زوج قبلت و اولسه زوجة اخذ فدا قضاء جائز
در اما بنیه و بین ریه مکروه در. عامر اهل شرط من غیر اضار منک
و لا اساءه زیاده ایدر لوشو یقنا عورتدن اولد و عی نابت اولوشون
اندن صکن یازده و انی سالتک تخلفنی جمیع الذین الذی فی علیک من مهری
و هو کذا کنادرهما ابو حنیفه و اصحابی بوبله یازده لودی عامر اهل شرط
کتاب الله ایله بیزکا بعد ما خفنا ان لا نقیم حد و الله یزید و قال الله تعالی
فان خفتم الا فیما حد و الله الایه لفظ طلاق اختیار ایتدیلر لفظ خلع او زرتن
حتی و ان سالتک ان تطلقنی تطلیقه یا نیت یازده و ان تخلفنی یا زما دیلر
زیرا مالیه حکم طلاق یجمع علیه در که طلاق باین در بالا جماع و حکم خلع مختلف
فیه در صحابه و سلف بیته. بعضی فتح دیلر. احد قوی شافعی در بعض
طلاق باین قلور لوشک یجمع علیه ذکوی او فی در مختلف فیه ذکر درت
جمع مهری الذی لی علیک و هو کذا و کذا بوبله یازده لودی حتی خلع ساقط
اولانک مقداری معلوم اوله حد اختلاف قدن چقه زیرا جهالة ساقط

صحة تسمية به مانع د خلع بالاجماع صحیح ولسون چون ذکر این **و بجمع نفقة**
ماد مت في عدتي یا زیاده بر میزان میسونه بر میزان همزه نفقه مستحق اولور
 کرب حامل کرب حایل ولسون بو قول عمر و عید الله بن سعود قول در گانه مهره
 و نفقه عدته اقتصار ایتدیلو. مال ذاید ذکر ایلدیلو. اگر چه مال ذاید الملق
 زوجه نشوز عورتدن اولدوغی وقت حلال ددیانه و قضاء جامع الصغیر
 روایتی اوزره اما کتاب طلاق دوایه اوزره دیانه زیاده الملق مکروه در
 نشوز عورتدن اولور سه ده مهره و نفقه عدته اقتصار اتفاق روایاتله اخذ
 زیاده حلال السون چون در اندر مکرر **فعلت ذلك** یا زده زوجدن ایجاب ثابیت
 اولسون ایچون ذیر طلاق واقع اولماز. الا ذو حلت ایجابیلله اولور **و خلعتی**
الذی علیک و هو کذا و بجمع نفقة عدتی ماد مت في عدتی بو الفاظ اعاده بین
 تاکید ایچون اذن یا زده که **وقدر ضیت و قبلت** حتی خلع قبولی ثابیت اوله
فاختلعت به سنک و لاحق بی قبلک و لاد عوی و لاطلیه مهر و نفقه و غیره
 بو الفاظ یا زده تاکید و اتباعا للسلف خلع ذمت زوج اولان مهر اوزرنه
 اولسه ضمان درک یا زده دردی. اصحابنا ما ابو ذید شروطی یا زده دی
و علی فی ضامر لما اد رکت فیهم فیکه من قبل احد طحاوی ایدر بو صحیح دکلدر
 ذیرا بو مهره دوجک غیر ایلد مهره تصرفندن اولور بو صحیح دکلدر
 تملک الذین من غیر من علیها الذین اولور بو صورتدن دکل ذکرل معنی اولماز
 اکو بدل خلع عین اولسه ذکر دکل مستقیم در. اندر مکرر عودن کو حایل اولور
 مهره و نفقه عدته خلع اولور سه کتاب صحیح اولور. زوج ایچون براءت

حاصل اولور. نفقة عدتن و مهره بالاجماع. اما مهره ظاهر در.
 اما نفقة عدتن بزور قاتلده شرطله بری اولور. غیر قاتلده نفقة عدتن
 شرطلده بریدر. حایل اولدوغی وقت کو حایل اولور سه بونک ایچون
 نفقة عت وارد در. بالاجماع اما براءة زوج نفقة عدتن بجمع علیها و لما
 ذیرا بر قاتلده نفقة عدتن شرطله بری اولور سه غیر قاتلده که حقوق
 مجهولدن براءة اولماز. عده مجهول اولماغن بری اولماز. امام محمد و اهل
 شریعتدن برکسته **انک خلعتی فی وقت السنة** یا زده ما غی ذکر ایلدی
 لکن بعض متأخرین بو فی اختیار ایتدیلو. ذیرا خلع وقت سنده مباح در
 غیر وقت سنده مکروه در. بو فی یا زده که خلع صفة یا احتماله به صفة
 کراهتله اولمشیدر معلوم اوله. شمدیه دکل ذکر اولان مهر و نفقة
 عدته خلع اندو کی صوره در. اگر یا کمتر برینه خلع ایلسه مهر خلع ایلسه
 نفقة عدته عورتک اولور. اگر یا کمتر نفقة عدته خلع ایلسه مهر دن زوج
 بری اولور. ابو حنیفه قاتلده اما مین قاتلندن اولمز مسئله معروف در
وجه اخر یکت و وثیقة للمرأة اقر فلان بن فلان الفلانی فی حال جواز
 اقراده طایعانه خالع من نفسه ذو حجة المسماة فلانة بنت فلان بتطليقة
 واحدة علی مهرها و هو کذا او علی نفقة عدتها و علی کل حق هو لها علیه و علی کذا
 ان شرط ما لا اخر و علی براءة کله و احدتین من صاحبه عن جمیع الدعاوی
 و الخصومات خلعا صحیح جائز نافذ خالی عن الاستثناء و عن جمیع المعانی
 المبطله و انما اختلفت نفسها من جهات الشرائط المذكورة فیه **ویکت فی ثوبه**
 اذ

اترت فلا نه طايعة لها اختلفت من زوجها فلا نالح فان كانت الزيادة
 في الخلع عرضا يكت وعلى كذا وبين اوصافه ديالغ فيه وبين طوله وعرضه
 وبين قيمته ان كان من ذوات القيم وانما قبلت ذلك منه في مجلس الخلع
 وقبض الزوج العين المستحق في الخلع بتسليمها ذلك اليه وبراءة عن دعاويها
 كلها وبراءة ما عن دعاويه كله ويتم الكتاب **وان كانت الزيادة في الخلع خياغا**
 ايتدبلر كه احوط زياده در اتم ياد تا نيز قلتم كرك خلع تمام اولد قدن صكر
 رجل زياده مشروطه مثله صا تون آله ثقب قصاص قلد بود زياده حتى
 مبيعنا شحقا اولونه نزاع اوليا ذوج رجوع ديلد وكي وقت كاتب
 يازه كه قلان في حال جوازا قراره طايعة انه خالع من نفسه امرأه المستقاة
 قلاد علي جميع مهرها ونفقة عذتها وعلى ان يدفع المرأة اليه من خالص مالها
 كذا من الدنيا يورثها يورثه وذلك خمسون مثالا وانما قبلت ذلك منه في
 مجلس الخلع الح ثم ان الخالع هذا اشترت من مختلفه هذه جميع النقيصة التي
 هي كرم كذا جميع الدار المستقلة وبين موضع المشتري بالحدود والاربع
 على ما سبق بيانه في فصل الاشربة تخمين دينار من الدنيا يورثها يورثه
 صحيحا وان المختلفه هذه باعت ذلك منه صحيحا ثم ان هذين المتفادين
 قاما هذه الثمن المذكور فيه بما وجب له عليها من بدل الخلع مقاصدة صحيحة
 ودفعها لبراءة بينهما لبراءة المعاصدة وقبض الخالع المشتري هذا بين شراره
 ولم ينق لكل واحد منهما على صاحبه لا دعوي ولا خصومة ويتم الكتاب
 وفي الخلع قبل الدخول يكتب اختلفت من زوجها قبل دخوله بها وقبل

خلوته بها بتطبيقه واحدة على ما يحصل لها عليه من الصداق بعد الطلاق
 قبل الدخول بها وهي نصف صداقها المستحق لها وهو كذا الح ولا يكتب ههنا
 نفقة العدة لانه لا عدة في الخلع قبل الدخول. اكر تكاحن مهر مستحق بوجه خلع
 قبل الدخول والخلوة اولورسه على ما يحصل لها عليه من المال ديه مهر نسبه اتميه
 ذيرا واجب بوندن مشع در. يا خوذ يازه كه اختلفت منه قبل دخوله بها وقبل
 خلوته بها على كل حق يجب للنساء على اذ او اجتن في نكاح لاشية فيه
 اختلاعا صحيحا. اكر زوجه صغيره اولورسه. اما محمد اصلين ايد رايه
 الجارية التي لم تبلغ اذا اراد زوجها ان يخلعها بالمهر هل يجوز ذلك قال يجوز
 الطلاق ولا يجوز المهر معناه يقع الطلاق ولا يسقط المهر اما لفظ طلاقه
 تلفظ ايلسه بعد الدخول اولسه طلاق رجعي اولور. اكر قبل الدخول اولورسه
 طلاق باين اولور لفظ طلاقه اولسون اكر لفظ خلعه اولسون **اكر ينهما**
 صغيرا اولورسه اما امراؤمه يازه قخالها على ان يمسن المرأة الوالد ويقوم
 حضانت سنة او سنتين وينفق عليه من مالها في مدة الحضانته يوبعض
 اصحاب شروط ياتن جاير در. اما فقيه ابو القاسم الصفاد حايه زور ذيرا
 مقدار نفقه ونفقته صغيرا بكون اولان مطعوم نامعلوم در. بوندن حيله
 كفايت مقدارن نفقته دواهل ياد تا نيز له تقدير ايد ويخلع ده شرط ايلك
 كرك اند صكره زوج امرايلك كرك. بومقدار صغير لازم اولان صرفا اين
 بومدتن يا خوذ بومقدار دي ايجرت قلد تربيه صغيره ذكا اولان مدتن.
 اند صكره رجل عودتي ويكل قلد عورث نفسي ابرايه اكر صغير اولورسه.

يا خود عورت اده وارده مدته منقضى او لما قسورن عودن باقى قلاتند
 وكالت عورت نفسى ابراهيم **اكر ابن رضيع** اولورده يازه كه حلب الخالم
 هذا من مختلفه هذه ارضاع هذا الصغير الرضيع وتربيتة وحضانته
 سنة واحدة وان هذا الخالم وكلها واقامها مقام نفسها في ابراء نفسها عما
 يحصل باقى اهل عليها ان مات الولد قبل انقضاء مدته التربيتة وكالت صحيحة
 لانه على انه كلما عر لها عن هذه الوكالة عادت عنه وكالت في ذلك كما
 كان بوجه او ذره توكل ياتلق عورته نظره **ذير** صغير قبل انقضاء المدته
 باقى حصته رجوع ايدربو وجهه ياذله صغير فوت اولسه نفسى ابرا
 ايلو زوج رجوع ايلن **نواد** رده ابن سماعه محمد بن روايت ايدركه اكر شرط
 ايلسه كه ولد قبل المدته فوت اولسه مدته باقى قلاتن حصته
 عورت يوي دله جايزد **اكر** بعد الاستيلاء ياذله وشروط المختلفة
 انه لو مات هذا الولد قبل منقضى هذه المدته فمنى برية من حصته من المدته من
 هذه المانة ديه عورتك نفس ابراهيم توكلين ياذله مستقيم اولور
اكر قرتن او غلاتن اولسه هو غد ونحو وقت يرسل ارضا عنه خلع ايلسه
 جايزد **اصحاب** شروط متقدمين قاتلن بنجم الدين نسفى يويله ذكر
 ايلدي **في** القايق من الوثائق قالته وقد قال ابو القاسم انه لا يصح لانه
 تصرف على ما لا ولاية له عليه وهو الجنين في حكم عقد الارضاع قالته ان
 شرط النفقة على المرأة في الجنين والرضيع باطل لانه مجهول وشرط ارضاع
 الجنين اذا ولد كذلك لانه تصرف على ما لا ولاية له عليه وشرط الارضاع

مدته معلومة في الرضيع الظاهر جايز **قالته** فالجيلة في ذلك تقدير
 سال عليها في عقد الخلع ثم استيجاره اياها اجارة مضانة اليها بعد الولادة
خلع الفصولي يكتب هذا ما شهد عليه الشهود المستمون اخر هذا الكتابات
 فارنا وهو الفصولي سال فلانا بخلع امراته على الف درهم عن مال هذا الفصولي
 على ان قبل هو هذا الخلع بهذا المال بغير امريها وتوكلها اياه به على ان ضمانت
 له ان يدفع ذلك اليه من مال نفسه فاجاب فلان وهو الزوج المذكور
 هذا الفصولي بما ساله وخلع امراته فلانه بهذا المال وقبل الفصولي
 هذا منه هذا الخلع بهذا المال مواجته وبانت هي من زوجها بهذا الخلع
 ولم يبق بينهما زوجية وقبض الزوج هذا هذا المال المذكور من الفصولي
 هذا بايقانه ذلك اياه وبري هذا الفصولي عن المال الذي قبل في هذا
 الخلع براءة قبض واستيفاء الا ان الزوج لا يبرأ عن مهرها بهذا الخلع وكان
 لها ان يطالب الزوج مهرها متى شاء **اكر** زوج فصولي مرده اولان ذكر
 كفيل او لمق ماد ايدرسه **بوجه** كه عورة زوج او ذرته رجوع ايلسه زوج دني
 فصولي رجوع ايدن شويله يازه كه وضمن الفصولي هذا ما ادرك الزوج
 من درك في مهرها فاتها قد قبضت مرة فاذا قبضت ثانيا يكون قابضة
 بغير حق وانه مستقيم وانه مستقيم لان الفصولي لما اقامها قبضت مهرها
 وكان في دعه انها لو قبضت ثانيا يكون قابضة بغير حق ويصير المقبوض
 مقبوضا عليها فهذه كفالة مضنا فالى زمان الوجوب وانها صحيحة ككفالة
 يابذوب على فلان **وان كان الطلاق اكثر من واحد** وفي الاثنين يكتب

طلقها بتطليقتين وفي ثلث يكتب طلقا ثلثة جملة فانت منه ويكتب
 في الثلاث وحرمت عليه حرمة غليظة لا يحل له حتى تنكح زوجا غيره
 ويدخل بها ويفارقها وينقضي عدها **وفي المرح بعد الدخول بها كتيان**
 فلا نأقالت الزوجته فلا تدر بعد ما دخل بها انت طالق تطليقة واحدة بآنية
 ولم يكن منه بعد ذلك راجعة لها وانما في عدها الواجب عليها بهذا الطلاق
 اقرب جميع ذلك يوم الاشهد وذلك كذا **اذا اراد الزوج ان يجعل امرأته**
بيدها فهو انواع احدها التفويض مطلقا غير مقيد بشرط وانه قسمان بطول
 وموقت **صورة الكتاب في الموقت** هذا ما شهد في الشهود المستوفى آخر
 هذا الكتاب ان فلانا جعل امرأته المسماة فلانة بيد هاشم او سنة
 اولها وآخرها كذا على ان يطلقها في هذا الشهر او في هذه السنة من
 شاءت واحدة بآنية او ثلثا او فوض الامر في ذلك اليها وانما قبلت
 منه هذا الامر قبول لا صحيحا في مجلس هذا التفويض قبل اشتغالها بعمل اخر قبل
 قيامها عن المجلس وذلك يوم كذا **وصورة كتاب هذا النوع في المطلق**
 شهد واجمعا ان فلانا جعل امرأته فلانة بيد هاشم على ان يطلق نفسها
 ما شاءت من واحدة او ثلث ومتى شاءت ابدا وانما قبلت منه
 هذا الامر **الحال الثاني تعليق التفويض بالشروط** شهد وان فلانا جعل امرأته
 فلانة بيد هاشم مطلقا بشرط ان متى غاب عنها من كورة كذا او في اي مكان
 بكذا في شهر ومضى على غيبته عنها شهر او كذا على ما شرطه ولم يعد
 اليها في هذه المدة فانها تطلق نفسها تطليقة واحدة بآنية بعد ذلك

متى شاءت ابدا وفوض الامر في ذلك اليها وانما قبلت منه هذا الامر قبول لا
 صحيحا في مجلس التفويض ويتم الكتاب بشرطه تفويضه بشرطه بولس عورت
 نفسه طلاق ويرمك مراد ايد نسبه جائز داوولي ظهر وثيقه ده يازكي
 شهد وان فلانا يعني الزوج باشرط الذي كان التفويض معلقا به
 على الوجه الذي كتي في بطن هذا الكتاب وصار ما من فلانة زوجة
 فلان بحكم ذلك التفويض بيدها وانما طلقت نفسها عشمده هو لا
 الذين اثبتوا اسمهم في هذا الكتاب وذلك تبايح كذا **كتاب الاعتقاد**
وثيقة اعتناق حية بدل اذا اعتق الرجل عينا واراد ان يكتب له
 ذلك كتابا يكتب . اقر فلان بن فلانا القلا في حال جواز اقراره بها
 انه اعتق عينا ومملوكه فلانا او يكتب هذا ما شهد عليه الشهود المستوفى
 اخر هذا الكتاب ان فلانا القلا في اقر عندهم واسمدهم على اقراره
 في حال صحته يدته وقيام عقله وجواز اقراره لاعلة به من مرض ولا غيره
 يمنع صحة اقراره انه اعتق عينا ومملوك ومروقه فلانا الهندي وهو
 غلام شاي وبيت سنه ويحلية اعتقه من خالص ماله وبلكه اعتقا
 صحيحا فذاتما لا تما لا رجعة فيه ولا مشونة ولا تعليق بشرط ولا
 اشتراط عوض اعتقه هكذا بوجه الله وطيب ثوابه وايتغاه مرضاته
 وهربا من اليم عقوباته ورغبة فيما وعد رسول الله في قوله من اعتق
 رتبة عتق الله تعالى بكل عضومتها عضومته من النار فصار فلان الهندي
 هذا خرا باعتاق مولاه هذا لا يباع ولا يوهب ولا يورث ولا يملك

بوجه من الوجوه ولا سبيل له ولا لاحد عليه غير سبيل الولا وصدق
 المعتقد هذا معتقه في كونه مملوكا وقت هذا الاعتاق كذا اسفاهاء وادله
 في يوم كذا. وبعض اهل شروط يكتبون بعد قوله وهربا من اليم عقابه وليعتق
 الله اعضاءه باعضائه من النار اعتاقا صحيحا جائزا واخرجه من ملكه ورتبه
 وحرره وصار صرا في يدي نفسه لاحق له ولا لاحد سواه عليه سوي
 حقا لولا وليس لاحد يوم من بالله ورسوله واليوم الاخر استقباده و
 استرقاقه واعادته الى الرق والعبودية وصدق المعتقد في كونه
 مملوكا له وقت هذا الاعتاق وذلك في يوم كذا **وكان ابو حنيفه رحمه الله**
 يكتبون هذا كتاب من فلان بن فلان يعني المولى الى مملوكه فلان الفارح
 انك كنت مملوكا لي اني ان اعتقتك فاعتقتك لوجه الله نه وطلب
 ثوابه وانا يومئذ صحيح العقل والبدن. **وله** علة في من مرضاد
 عبره جابر الامور اعتقتك عتقا جائزا نافذا ابتداء بتار لم اشترط عليك
 شرطا ولا اختلعت منك مالا فصرت به حرا لك ماله الاحرار وعليك
 ما عليهم ولا لاحد عليك سبيل وفي لاؤك وولاء عتقتك وذلك
 في شهر كذا من سنة كذا. محيط برهائين بواسطتي يازد قد صكر
 امام ابو حنيفه دن نقل اندوكتك قوايدن وذا وايدن ذكر ايدن.
 وايدن لوجه الله لفظن بعض ناس ديكاه وسمعت اذ ايلسه لا لوجه الله
 اولسه اذ اذ اولما دن ديدن. انوي كيون يازار لر. وانا يومئذ
 صحيح لاعلة لي من مرض لفظي ذيرا عتق مريض ثلث دن معتبر در عتق

صحیح جمیع مال دند. ولا من غیر جنون وعتة وخریب الفساد در.
 زیرا عتة و جنون اعتاقه بالاجماع مانع در خیر سبب الفساد بعض
 علما قند صحت اعتاقه مانع در عتقاتنا فذا بتايت صکر مولى عتقت
 توقفن موجب یا شرطه تعلیفن موجب نسته دعوی یا پلاسون چون در
 لم اشترط عليك شرطا ولا اختلعت منك مالا قطع دعوی و نزاع اچو
 صرت به خرا الي ما عليهم تاکیدا چون در وي ولاؤك اتباعا للسلف در.
 وحکم عتق بیاندر و ولا عتبتك اصحابنمزهیدر. لحاوي یونی باز مزی
 اذ اذ ایدر سه عتقا جائزا نافذا دیتد کد صکر علی کذا دیتار و قبل هذا العبد
 هذا لعتق بهذا المال ديه. اگر موی مال قبض تديسه و قبض المعتقد هذا هذا
 المال بايقاع المعتقد هذا ذلك اياه و برى اليه من ذلك كله براءة قبض
 واستيفاء اكر مال قبض ايلديسه فجميع هذا المال دين علي هذا المعتقد
 لهذا المولى لا براءة لهذا المعتقد عند الابداء جميع ذلك اليه ولا سبيل لهذا
 المولى عليه الا سبيل الولا و طلب يجعل وذلك بتاريخ كذا **اهل شروط**
ايتديل احوط شرکين يا خود شرکا قول و يا جاريد اذ اذ امراد اتسه لبر و جرکه
 عبد اذ اولسه کسنيه همان لاحق اوليه جمله سى بر کسته و کيل ايدن.
 و کيل اذ اذ اين ذيراجيعتک معاکلامی خارج اولق که بعضنا
 کلامی مقدم اوليه آذ واقع اولور بر سى مقدم اذ اذ ايتدم ديه عبتک
 کليس اذ اذ ايتمش اولور. اما مين قاتند همان واجبا اولور موبر اولور
 شوبله يازه که. هذا ما شهد عليه الشهود المستنون اخر هذا الكتاب

کد علی مال

شهدوا جميعا ان فلانا وكيل فلان وقاد اعترق عبدهم فلانا وهو
بينهم بالسوية ائلا ناعترق هذا وكيل بجانا او على كذا اعتاقنا من خالص ما لهما
وملكه فصار هذا العبد خرابا عتاق وكيلهم هذا اياه لا يباع ولا يوهب
ولا يورث ولا يملك بوجه من الوجوه ولا سبيل له ولا الموكلين عليه ولا
من الناس غير سبيل الولا فان ولاه لهم حال حيوتهم ولعقبهم بعد وفاتهم
احد شركين نصيبين عيد مشترك دن اذا دابسه ابو حنيفة قولي او ذرنه
ساكن اولان شريك اوج نسبه ده بخيرة ده معتقه تفهين ويا خود
عيد سعاية ايتدر حصته من بزرده اذا دايد ^{اكر معبر} اكر معتق موسرايسه
ساكن اكي نسبه ده بخيرة بر سعاية بر دخی حصه من اذا دابلك
اما مين قولي او ذرنه اكر معتق موسرايسه ساكن حصه من تفهين ايد
اكر معتق ايسه ساكن عيد سعايت ايد ربواكي حالت بيله عيدك
كلسي اذا داولور ولانك كلي معتقك اولور بواين اني لي قولدر كذا
في المحيط البرهاني في الفصل الرابع من الشرط مالكي وشافعي ايد
اكر معتق موسراولور سه جواب الامين قولي كبيدر اكر معسر ولور سه
معتقك نصيبى اذا داولور انحق ساكن نصيبى قنابا قى اولور قرف ايد
بعض ناس قاتند عيدك كلي اذا داولور ساكن معتقه نصيبك قيمته
تفمين ايدر كرك موسرك ك معسر اولسون عيد سعاية ايتدر من سنه
معروفه ^{ساكن} اكر ابو حنيفة قولي او ذرنه **قباله يار مق مراد ايلسه**
شهدوا ان فلانا اعترق جميع نصيبه من المملوك المشترك بينه وبين شريكه

فلان واسم هذا المملوك كذا وحلية كذا وقد اعترق هذا المعتق نصيبه فلان شريكه
فلان عتقا صحيحا والمعتق كان موسرا. وقت اعتاق حتى ثبت ثلث خيارات
لشريك الساكن على قوله اني حنيفة فاخذت تفهين شريك المعتق قيمة نصيبه
فكانت قيمة نصيبه مثلا عشرة دنا يترتقون المقدمين الذين لم يصرو
ومعروفته وهم عدول فرغ الساكن الامرا الى القاضي فلان وادعي على هذا
المعتق هذا المقدار وقضى القاضي له بذلك المال ووقع اجتهاده عليه
والمرء المعتق اذا عتق دنا يترالى هذا المدعي وهذا المقدار دين على المعتق
هذا الشريك المدعي ففضاه هذا المقدار بالتزامه وصار المعتق كله حرا
من جهة المعتق هذا وولاؤه كله للمعتق هذا ويتم الكتاب **طليعية اختيار**
ايتدوكن ياذه كفاختار الشريك الساكن استعما العبد في نصف
قيمه وذلك كذا ورفع الامرا الى القاضي فالمرء القاضي العبد في العبدان
يسعى له في ذلك واذا سعى فهو حر من جهتهما وولاؤه بينهما **اكر حصه ستن**
اعتاق اختيار ايد سه ياذه واعتقه فصار حرا من جهتهما وولاؤه بينهما
اكر معتق معسر ولور سه ياذه وكان هذا المعتق معسر معروفا بذلك عندنا
حيث ثبت للساكن خياران عندا بن حنيفة واختار الساكن استعما العبد
في نصف قيمته وذلك كذا فامضى القاضي فلان اختياره والتزم العبد
ذلك ويعيل العبد حرا منهما اذا سعى وولاؤه يكون بينهما هر موضع
عبدك استعماي اختيار ايد تفهين ايد قاضي عبدك اختيارنا مضايدين
والتزم العبد قيمه نصيبه وذلك كذا ونجم عليه نحو ما نلت في الله انه ليس بوري

عند انقضاء كل شهر كذا ويتم الكتاب **وإذا اعتاق اختيار ایدر سه** موسر ده
 یازد و تعی کی یاز **اگر عیدن بر سل خدمت تانک و زرنه از ادایله یاز** شهرو
 ان فلا تا اعتق عبد المستی کذا او حلیه کذا اعتاقا صحیحا جایز نافذنا علی
 ان یخدمه سنه کامله اثنا عشر شهرا اولها کذا و آخرها کذا یخدمه فیما رای
 مولاه و فیما یدار من انواع الخدمه حیث شاء و ابن شاء و کیف شاء فیما یحل
 فی الشریع لیس و نهاده فی الوقت المعتاد قدر ما یطیق و قبل فلا من منه هذا
 العتق یفعل البذل و ضمن خدمته علی هذا الوجه فصار حر لوجه الله لا سبیل
 علیه الا سبیل الاول و الاطیع من الخدمه المشروطه المذكوره و یتیم الكتاب
اگر جاریه از ادایدوب بعد ترویج ایدر سه یاز. اقر فلان فی حال جواز اقراره
 طایعانه اعتق امته السماه فلا تة الزکیه او الهندیه اعتاقا صحیحا الخ
 ثم یکتب بعد کتاب العتق ثم ان المعتق هذا بعد هذا العتق الموصوف فی
 تزوج معتقته هن مجز عن الشهود المرضیین علی صداق کذا ینادا تزوجا
 صحیحا و انما زوجت نفسها منه تزوجا صحیحا فی ذلك المجلس علی الصداق
 المذكور تزوجا صحیحا و یتیم الكتاب جمله مذکورات محیط بر ایندند **و کتاب**
التدبیر تدبیر کی نوع در بوی تدبیر مطلق در. اذا مت فانت حر او بد ترک
 او انت مدبر بک کبی یعنی عتقی مطلقا مولانک مومت معلق اولق بر دخی
 مقید در ان مت من مرضی او من سفری یه بونک کبی ایل اولور. مطلق تدبیر ده
 عبدک بسی جایز دکدر مقیده جایز در کذا فی البرهانی و الخلاصه.
و ینقذ تدبیر بالفارسیه اقرار شرعی کرد طایع افلان بن فلان الفلانی

1107
 مدبر ساخته اذ اذخه نمود که بند و مملوک او بوده و در تصرف مالکانه خود
 داشته یوم التدبیر هذا خالیا عن حق الغیر و عما ینسج جواز التدبیر و نفاده
 صکی و ناهی بکفر غلام کذا و او را ازاد کرد این بعد از وفات خود تدبیرا
 صحیحا نافذا مطلقا غیر مقیده پس این غلام مذکور مدبر مطلق شد فروخته
 و بخشیدن نشود و مهر و میراث نکرد و از ملک بملک انتقال نیابد و ما
 دام که این مدبر مذکور قید حیات باشد از و نفع ببرد همچنان چه انتقاء
 میگردند موالی به بندگان خود غیر از بیع و اشیاء ان و چون این مدبر
 وفات یابد و یازاد باشد و ورثه این مدبر بر وی هیچ سبیل نباشد
 مگر سبایه در آنچه بیرون نیاید از وی ثلث ترک این مدبر و این مدبر
 تصدیق نمود این مدبر را در آنکه مملوک ایود. یوم التدبیر هذا و این مدبر
 از دعوی فساد این تدبیر ابر نمود کان حیرر فی کذا **بالعربیة ذکری**
المحیط البرهانی فی الفصل الخامس فکتاب الشرط امام محمد اصله ذکو
 ذکو ایلدی که یاز که هذا کتاب من فلان بن فلان مملوک فلان الفلانی
 انی اعتقتک بعد موتی لوجه الله تعالی و طلب ثوابه و انا یومیند صحیح
 مرادی صحیدند. انکو من عقیبته لاعلانی من مرض و لا غیر دیدی
 بو که احتیاج اولماد یخوون نیرا تدبیر ده صحیح و مرضی بر آورد زهر بری
 ثلث دن معتبر در طحاوی ایدرانی جعلتک مدبرا فی حیو و صرا بعد موتی
 یزه. زیرا بعض علما مذهبی و زرنه مدبر اولماز. لفظی جمیع اتبجیه
 وی و لا اولک و ولا عقیبک من بعدک. طحاوی بویله یزار. زیرا بعض

علما ایدر مولی فوت اولسه دینی ترک سن ستغریق اولسه مدیر زاد اولمن
 بلکه رفیق اولور مولی اوزرندن اولان دینه صائلور مولی چون ولا اولما
 وی ولاؤک دینلسه علی الاطلاق خطا اولور بوقایل قوی و ذرند
 وصیانه اکبت الخطاء واجبة ما امکن **بعض اهل شرط** شویله بازور
 هذا مادیر فلان عید و مملوکه و مرفوقه الهندی و الرومی و التترکی
 المستی فلان ویند خلطه فدیکت و جعله عز بعد موته تدبیرا مطلقا
 غیر مقید صحیح ناقدا و لایباع و لایوهب و لایمهر و لایوردت و لاینقل
 من ملک الی ملک لار جعة فیه و لایمنسوبة فهو مدیر لهذا المولی مادام
 هذا المولی حیاً ینتفع به کما ینتفع العبد غیر البیع و ما یشهره و هو حر
 بعد وفاته لاسبیل لاحد علیه من ورثة الاسبیل السعاه فیما لا ینخرج من
 الثلث الاسبیل الاولان و لاه من بعد لعقیه و صدقه هذا مدیر فی کونه
 مملوکا وقت التدبیر و ذلک فی صحته بدن هذا مدیر و ثبات عقله و جواز
 له و علیه بوکه حکم حکم الخافیدن یاره که نران هذا المولی ادا بیع هذا
 مدیر من فلان فخاصه مدیر فیه خصومه مستقیمه بین یدری قاض عدل
 نافذا لقضا حکم له علیه لاسبیل الی بیعه حکم هذا لتدبیر بعد ما وقع
 اجتماعه و رانیه علی ذلک عملاً بقول من قال ذلک من العلماء و اخذوا بحلیه
 الوارد فیه و انشد علی حکم حضور جمع حاضر کثرت و بی مجلسه و ذلک فی
 يوم کذا **شریکین عید شریکی مدیر الیه** هذا مادیر فلان جعیق
 و هو النصف مثلاً من جمیع العبد الهندی المستی فلان الذی **مشارك**

بین فلان و فلان نصفین فجعل نصیبه منه و هو النصف مدیرا مطلقا فی
 حیاته و جعل نصیبه خراب بعد وفاته الخ **شریک** آخر ایچونا عتاقه کی کوی
 اوج خیار وارد در انی حنیفه قشند اکو مدیر موسرا و لورسه اگر معسر اوله
 عید سعایه ایدر ابو حنیفه قول او ذرند **اکو اما مین قول او ذرند**
 یازمق مراد الیه فصل عتق یازن کی یازه **فصل تقمیین** مثلاً
 و طالب لشریک الساکت مدیر بقیه نصیبه یومالتدبیر و ذلک کذا
 دینار بتقیوم المقومین و قدسه الی قاض عدل جایز الحکم و الزم القاضی
 مدیر ذلک و قبض الساکت ذلک من مدیر و بری الیه من ذلک براه بقو
 و استیفاء و صار جمیع هذا للملوك مدیرا مدیر هذا و ن فلان یعنی
 الساکت و دون سائر الناس اجمعین **ولاسبیل** للساکت هذا بعد هذا
 علی شریک مدیر لا علی العید و اذا حدث هذا مدیر حدث الموت فهذا
 مدیر حر لوجه الله لاسبیل لاحد علیه الاسبیل الاول و الاسبیل الاستعفاء
 فیه فیما لا ینخرج منه **من الثلث** عید کی کسته ارسته اولسه تدبیر
 برکشی و کل ایدر **اعقاده** اولان کی یازله اما اعتاقه و کل
 اعتقته عنهما او موخر عنهما او نصیب کل واحد منهما حر عز مالک دایسه
 کفایت ایدر هر بر سنک حصه سی فی الحال آزار اولور اما فصل تدبیر
 و برت نصیب کل واحد منهما بونه دیک کرک اما برنه عنهما او حر عنهما بعد
 موتها دایسه اکستک موتندن صکر ازا اولور اول فوت اولانک نصیب
 ازا اولما ذ بونک موثیله **و اسهات الاولاد** هذا ما شهد علیه المستوف

اخر هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلانا اقرع عندهم واشهدهم على اقراره ط
 يعا ان جاريته التركية او الهندية المسماة فلانة وجيلتها ام ولد وقد
 ولدت منه على فداشه ابنه المسي كوا وابنته المسماة كذا فسمى ام ولدن كا
 حياته يتنفع بها كما يتنفع بالملوك غير انه لا سبيل له على تملكها من غيره
 بوجه من الوجوه وسبب من الاسباب وقد قضى بذلك قاض عدل
 جابر الحكم بعد جريان خصوصته معتبره مستقيمة وقعت بينهما بين يدى ذلك
 القاضي وهي حرة بعد وفاته لا سبيل لاحد من ورثته عليها الا سبيل
 الولا فان ولاها لعقبه من بعد وقد صدقة بهي في جميع ذلك مشافهة
 بوندن ولا سبيل لاحد الا سبيل ديمكه احتياجا بوقدره ذيرايونونك اوزرته
 بوقدر مكره مرضه اولوب معلوم قايم اوليه مدبر ثلث مالوقا
 امته سعيت ايدر امهات اولاد ازا اولودك ثلث وفا ايلسون
 كرك وفا ايلسون بوندن سعيت اولماز جاديه كسقط دوشه بويله يازه
 اقرع عندهم واشهدهم على اقراره طايعا ان جاريته فلانة ام ولدن قد اسقطت
 منه بقطا استبان خلقة فهي ام ولد له **في الكتاب** محيط يرهاتدين
 ايدر يلمت واجيد مكره اهل شروط كتاب كذا بقى يدايتن اختلاف
 ايلدير ابو حنيفه واصحابي بويله يا زارلودي هذا ما كات عليه
 فلان مملوكه فلان الفلاقي طحاوي وخصاف واصحابهم ذن كثير
 هذا كتاب من فلان ابن فلان الفلاقي لمملوكه فلان الفلاقي يوسف
 خالد هذا كتاب ما كات عليه فلان الفلاقي لمملوكه فلان الفلاقي

ابوزيد شروحي هذا ما شهد عليه الشهود المستمون اخر هذا لذكر شهدوا ان
 فلان بن فلان اقرع عندهم طايعا انه كات عمن فلانا وقد عرفاه معرفته صحيحة
 بعينه واسمه ونسبه واشهد على نفسه في صحة عقله وبدنه وجواز اقراره
 الخ عامة اهل شروط اتفاق ايلد مكره اشريده هذا ما اشترى يازه
 هذا ما البصر بين من اهل شروط فصل خلع ده اتفاق ايلد مكره هذا كتاب
 من فلان يازه اقرار يوده اتفاق ايلد مكره هذا ما شهد عليه الشهود المستمون
 يازه ابو حنيفه واصحابي ايدر مكره كات بيع وشرا معناستن در حيت
 ايك ووسنيك صغير ذن كات محمد زبيع صحيح اولدو غي كبي وفتح
 كات صحيح ذر فتح بيع صحيح اولدو غي كبي بيع وشرا هذا ما اشترى يازرود
 كاتين دخی هذا كتاب ما كات يازه يوسف بن خالد دخی بويله يازه دير
 اما لحاوي وخصاف ايدر مكره كات بر عقد دكره امر متقدم ذن اخباره
 محتاج ذر كات فلان مملوكه فلان يازه خلع كيني يرا خلع دخی امر متقدم ذن
 اخباره احتياجا اولوندو غي چون خالع امرانه يازرود اما شريدين امر
 متقدم ذن اخباره احتياجا اولماز ابوزيد شروحي ايدر مكره من كل رجه
 بيع معناسته دكلدر حق بيعه الحاق اولنه ذيرامبا دله مال يالدر
 كات مبادله مال باليس يالدر حيوان ذمتن دين ثابت اولدو كاتين
 اما بيعن ثابت اولن من كل وجه خلع كبي دخی دكلدر حق خلع الحاق ايندو
 ذيراخلع فسخ محتمل اولماز وقوعن صكره كات فسخ محتمل در بعد
 الوقوع خلع الحاق وشرايه الحاق في ستند اولو حق اقراره الحاق ايلدك

اقرار کرده هذا ما شهد عليه من اليهود المسمون يا زديلو دي بلا خلاف
 كذا كذا كذا **صورتها** ما كتبت عليه فلا ندين قلاتن
 الفلاني مملوكه فلا نكاتبه على الف درهم وزن سبعة يودها بجوما في خمسة
 سنين كل سنة من ذلك ما يتاد درهم يا زديلو على ان يودها للحال او يودها
 اليه بنجا واحدا الى سنة او الي شهر يا زديلو قول شافيدن خردا زير شاف
 فانتد كاتبة حاله ونجم واحد كاتبة جائز او لما في خمس سنين كل سنة من ذلك
 ما يتاد درهم مقدار نجوم وحصه كل نجم معلوم اولسون ايجوند زانند صكره
 وحل اول النجوم هلال شهر كذا من سنة كذا بواول نجوم معلوم اولسون بخوند
 وبعد على فلان عهد الله من بعد ميثاقه يا زه تحريضا للعبد على الكسب
 تا مكاتب جهداين اوز رنه كاتبة اندوكن ادا اين صك شهرين بويله يا زماز
 زراويو مشتري داه منه جبر اولور مكاتب ادايدله خير ايدلنر زاده تحريضا
 احتياج اولور بعد على ان لا سروح المكاتب مادام مكاتب الا باذن المولي
 ابو حنيفه وامحاني بوني يا زماز لودي تحاوي وخصاف يا زلردي
 كذا يا زديلو وعلی ان بسافر مادام مكاتب اينما شاء وفي پرا وجر وعلی ان لا
 سروح الا باذن المولي يا زديلو. زيرا اين اني ليلى مولى اذن اولما دين مكاتب
 تزوج ايدركه عقد كاتبة شرط اولنه دير. بعض علماء مدينة مكاتب
 مسافرت مالک او لماز. الا باذن مولى بيله مسافرت كاتبة مشروط او غل
 ديكن بوندنا حتران وعلی ان بسافر يا زديلو بعد فان عجر عن شئ من هذين
 النجوم واخره عن محله هو مردود في الرق يا زديلو حال يوك شرط اولما دين

بونايدر جابر بن عبد الله قولندن خردا زير جابر ايدر عقد كاتبة اذ عجر
 بره في الرق ديگه عاجز اولدوغي وقت رقه رد اولور عبد كرك راضي اولسون
 كرك ساخط اما عقد كاتبة شرط ايلسه رقه رد اولنماز عبد راضي اولما بنجه
 ستمني وابو زيد شروعي فان عجر عن شئ من هذين النجوم او عن نجسين فهو مردود
 في الرق يا زلردي ابو يوسف قولندن خردا زير ابو يوسف قولندن اكي
 نجم متوالي اولما بنجه رقه رد اولماز قاتنه قلاتن منه فهو حلال له يا زديلو
 حتى متوهم بدل حلال اولماز الا عبيدك حلال فلما سيله ديوتوهم ايتا چوز
 تحاوي بويله يا زلردي زيرا مولى اخذ ايتدو كي حلالدر ذكراتك سورت
 دخی زيرا قولندك كسبدر ابو حنيفه وامحاني بويله يا زلردي تحاوي
 يا زلردي زيرا من هيب على رضى مكاتب ادا ايتدو كي قدر اذاد اولمقدر
 عبد الله بن مسعود مذهب كاتبة بدلك نصفن يه ربحن ادا ايلسه اذاد
 اولور ما باقى ده مولى نك غرما سندن بر غري اولور زديدن ثابت
 و عبد الله بن عمر وعائشه ايتديلو عيديدن بر نشنه اذاد اولما زما داه
 بدل كاتبة بر شئ باقى اوله بود سول الله دن مرديدر عامه علما قولدر
 اكمر عتيق جميع بدلك ادا سته تعليق ايلسه اكوچه على واين مسعود قاتنه
 بو شرط عقد اتقنا اندو كي شرط ايلسه دخی جايزكه شروط فاسد ايله كاتبتك
 فسادن داي ايدر قاضيه مراقبه ايدله كاتبت ابطال ايد بو تقدير وجه
 يازنق مضاد اولور تركي اولور دغلان ولاوه وولا عقبه يا زه سلفه
 اتباع ايدن تحاوي وولا عقبه يازنق زيرا ولا عقب وقت اولور كه بونك

اولماذ مثلا نومعتق پرامه تزوج ايلسه بوندين ولدي اولسه امه مولا
اولان كسبه نوولدي زاد ايلسه ولا امه مولا سنك اولور متاخرين دن
كثيرا بوزيد يازد و غي كيمي يازد لودي الحاله هن شويله يازد لو هن
مانند عليه الشهود المستون. اخر هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلانا
افرانه كات مملوكه فلانا الفلاني بسيميه و حليته على كذا درهما كاتبة
صححة حائزة نافذة لافساد فيها ولا خيار ولا عذر عليه ان يؤذي ماشط
عليه الى المولى من غير تاخير على انه ان فرط فيه فلم يؤذها الى ثلث ايام او ادى
بعضها دون بعض فلولاه بعد ذلك ان يردّه في الرق وما اخذ المولى
منه فهو حلال واذا اذاهما كلها اليه على هذا الوجه او الى غير من يقوم
مقامه في بعض حقوقه في حيوة او بعد وفاته فهو حر ولا سبيل لمولاه عليه
ولا لورثته الا سبيل لولا فان ولّاه مولاه حال حيوة وهو لعقيد بعد
وفاته وقبل هذا المكاتب هذا في كونه مملوكا له يوم كاتبه وقضى بصحة
هذا الكتاب قاض من فضاة المسلمين و يتم الكتاب كاتبة مؤجله يان.
كاتبة صحيحة بمنحة بنحو ما عشرة مؤجله بعشرة اشهر متواليه او لها غرة
شهر كذا واخرها سلع شهر كذا كل بنم منها كذا يؤدى عند مفارقة كل شهر منها
بنحو ما على هذا المكاتب عهد له وميثاقه ان يجتهد في ادا كل بنم عند
محله الى مولاه هذا ولا يقصر في ذلك ولا يتواري عنه على ان هذا المكاتب
ان عجز عن اداء هذا المال على هذا البنوم او اخر بنما عنه عند محله ثلاثة
ايام فلولاه هذا ان يؤده في الرق يا خود. او مردود في الرق يازد.

او او تقدر زير وجه اولن قضايه يارضاه احتياج اولور. وجه ثابته
بوتلره احتياج اولماذ بلكه نفس عجزله دقة عودت ايدر مولى بد كاتيدن
الدو غي حلال در وان ادبي جميع هن من غير تاخير اليه او الى من يقوم مقام
في قبض حقوقه في حيوة او بعد وفاته فهو حر ولا سبيل لمولاه عليه ولا لورثته
من بعد ولا لاحد من الناس الا سبيل لولا و يتم الكتاب وان كات **عبد**
المدير يكتب كات عبد المدير المستي فلانا الح **وان كات نام ولدن كات**
كات نام ولدن المستي فلانا الح **وثيقة مكاتبه عبد مع زوجته واولاده**
بالفارسية مكاتب ساحت فلانا زانجه يود كه حق وملك او بوده. و در
تصرف مالكانه خود داشته تا زمان بن كاتبة خاليا عن حق الغير و عما ينع
جواز ال **كتابته** همكي يكتفر غلام كذا. ويكتفر كينك و اولاد صغار ايشان
دا فلان د فلان. وحليته مجموع را ذك و كند و نو سيد كاتبة واحدة بر مبلغ
كذا بنم بچند بنم و اين غلام مذكور بقول نمود. اين كات را برين بدل
بشرط آنكه او عاجز ايد ادا داران پمانا خيركند. دران مجموع اين جماعت
مردود باشند در بدن كى الح **وثيقة كاتبة پدر و وصي بنده صغيرا**
يود كوانك بيانتد در كه مكاتب ايلدي. فلا في بوتله فلان نام صغير
او غلى اوزرته مذكور صغيرك بنده مملوكي كه غلام هندي در فلان نام
در حليه سن ذكرايد اكي بك انجيه كه غلام مزبورك مثل قيمت عدل در
يوم كاتبد صرفه صغيره عقد در. حالا بوضيقت نفسه ولا يتي بوزر
مكاتبه صحيحة حائزة اسلوب سابق اوزره يزه. اگر حال او بنم اكر وصي مكاتب

ایدرسه اسلوب سابق و ذره یازد. لکن وصیت و صایتی صغیر با بیا
 جهتند نمود. یا قاضی جتند نمود بیا زاید و تمام ابله فارسی یل یازند
 کلنجه اکو عری کو ترکی شرط محیط بر هانیدن منقول در **کال الوکالة**
وکالة عامه در جميع اشيا بالفارسية ویکل ساخت فلان فلان را بحفظ
 آنچه جميع این موکل را باشد از ضیاع و عقار و مستغلات و بند حیوان
 و غیر ذلک من صنوف اموال از آنچه حالاً در ملک و نیست و از آنچه ملک
 او را آید در زمان مستقبل من کل قلیل و کثیر و به بیع آن و استغفار آنچه خوا
 هد ازین اشیا و به عاده آنچه محتاج عمارت باشد و با جاره آنچه خواهد
 اجاره اترا و مصالحه و خط و ابر و تاجیل و حواله و دهن و ادهان و تجارت
 در اموال او و جميع اصناف تجارت و شرکت و مضاربه و سایر عقود شرعی
 و دعوی و جواب دعوی وکیل کرد. و او را قائم مقام نفس خود گردانید
 در جميع آنچه مذکور شد و بخرید و بفروشد بهر چه مصلحت داند نقد و نسیه
 و اگر خواهد کسی را وکیل سازد دین امور و قبض کند آنچه بخرد ثمن آنرا نقد
 کند از مال این موکل و از مال خود اگر خواهد تا دجوع کند بدین موکل و این
 وکیل قبول این وکالت کرد مشافهت مواجبه در مجلس این وکالت مذکوره
 الح. اگر خواهد که این وکیل از عزل این باشد نویسد که بر آنکه هرگاه و هر
 بار که این موکل این وکیل را ازین وکالت عزل کند و وکیل این موکل باشد در جميع
 امور که مذکور شد وکالة مستقبلة من المحيط البرهان فی نوع التوکل
بعضومة کل الناس هذا ما وکل فلان فلاناً وکله واقامه مقام نفسه علی

حقوقه و الحقوق التي اليه طلبها قبل الناس اجمع ومعه وعندهم وفي
 ايديهم و يقبض حقوقه منهم والخصومة عنه معهم والجلس والاطلاق
 والاعادة الى الجنس والاختلاف والكيل وكلاهما ليعم البيعة
 ويقام عليه مثل وكالة هذا وكالة صحيحة جائزة نافذة وقبل هذا الوكيل
 هذا الوكالة بقولا صحيحا في مجلس عقدا التوكيل وتقرقا عن مجلس عقدا وكالة
 بعد صحته وتامه الح **نوع اخر في التوكيل بيع الدار** هذا ما وکل فلان فلاناً
 وکله واقامه مقام نفسه في بيع جميع الدار التي موضعها في بلد كذا حدودها
 كذا جرد ودها وحقوقها كلها وارضاها يثا وكذا بيعها من شاء ويقض ثمنها
 ويوکل بذلك من أحب ويضمن الدرك ويسلم ما يباع الي من اشترى منه وكما
 صحيحة جائزة نافذة وانه قبل هذا الوكالة بقولا صحيحا شفاها جهاذا في
 مجلس عقدا وكالة قبل افتراقهما وقبل اشتغالها بعمل اخر ولم هذا الوكيل
 جميع ما وقع عليه هذا التوكيل ببيعه الى هذا الوكيل فقبضها منه فادغة عما
 يشتغل عن القبض والتسليم بجميع ذلك في دين بحكم هذا الوكالة فان كان
 المشتري مستقرا والتمن مقدرا ياتن ذلك فيكيت يبيعها من فلان بكذا.
في التوكيل بالشراء هذا ما وکل فلان فلاناً وکله بان يشتري له جميع الدار
 التي موضع كذا وكالة صحيحة ليشترى بها من فلان والا حوط ان يقول ليشترى بها
 من جوز يبيعها له بارضاها ويناها وكذا ما احت من انواع الاموال كلها
 وبكل قلیل وكثيرا حبان يشتريها به يعمل في ذلك برايه ويجوز ما صنع
 في ذلك من شيء ويقدر ثمنها اذا اشترى بها لهذا الامر من مال الامم وان شاء

من مال نفسه ليرجع به على هذا الامر وخاصه في عيبان وجدها فيرجعها
بذلك ويرد لها خيار الرؤية ان لم يكن رآها فيقوم في ذلك مقامه
ويوكل بجميع ذلك من حيث ويفرله عليها ان احب وقبل هذا الوكيل هذا
الوكيل مواجهة ويتم الكتاب **في التوكيل بالاجارة** هذا ما وكل فلان
فلانا وكله باجارة جميع الدار التي هي للموكل في موضع حدودها كذا وجد
وحقوقها كلها الح وكالة صحيحة نافذة ليوم جهاكم شاء من الايام والشهور
والسنين من حيث من الناس بما احب من الاخر من جميع اصناف الاموال
كلها من الاثمان وغيرها يؤاجرها على ما احب جائز ما صنع في ذلك
ويؤاجرها للسكنى ويستلمها الي من استاجرها منه ويقبض اجرها على ما احب
ويعمل في ذلك كله برأيه ويوكل بذلك من احب ويفرل عنهما ان احب متى
شاء وكيف شاء وكلما شاء مرة بعد اخرى مادام على هذه الكالة الموصوفة
فيه وقبل هذا الوكيل هذا الكالة مواجهة قبل الافتراق وقبض الوكيل
جميع هذا الدار من الموكل تسليمها اياها اليه في كل ما في دين بحكم هذه
الكالة فاذا ركن هذا الوكيل في ذلك كله من ركن فعله هذا الموكل
ما يقتضيه الشرع واشتد الح **في التوكيل باثبات نسب وطلب ميراث**
وكل فلان فلانا بطلب كل حق هو له بسبب ميراثه من والد فلان باثبات
نسبه ووقاة والد وعدد ورثة واثبات كل حق له في ذلك والخصوصا
والمنازعة في جميع ذلك له على انه لا يجوز على الموكل افتراء هذا الوكيل
عليه بشئ ولا صلح عنه ولا تعديل شاهد يشهد عليه بابطال حق له

وقبل فلان هذا الكالة **في التوكيل بطلب شفعة** وكل فلان فلانا بطلب
شفعة في دار كذا وحدودها كذا وياخذ شفعة وباثبات حق وحله
في ذلك وباقامة الحجة في ذلك وبالقيام بجميع ذلك كله مقامه والخصوصا
والمنازعة ويدفع الثمن الذي بيعت به هذه الدار ويقبضه هذه الدار له
بشفعته ولم يجعل اليه تسليم شفعتها فيها ولا افتراء عليه في ذلك
شئ ولا تعديل شاهد يشهد عليه بشئ يبطل له في ذلك حقا وقبل فلان هذا
الوكالة الح **في ابراء الموكل الوكيل بالحفظ** اقر فلان انه كان وكل فلان
بالقيام على جميع ضياعه وامواله الح وكالة صحيحة فقام بها كذا سنة
بالحق والعدل ثم اراد ان يخرج من هذه الكالة وان يقبض منه جميع
ما في دين فحاسبه في جميع ما يجري على دين من ذلك الي يوم كذا محاسبة
صحيحة وادي هذا الوكيل جميع ما بقى في هذه المدة ويرى اليه انفا ولم
يتق لهذا المير على هذا الوكيل لا دعوي ولا خصومة يوجه من الوجوه
وصدقه الوكيل هذا في ذلك كله واشتد الح **في اقرار الوكيل بقبض الدين**
هذا ما شهد الي قولنا انه قبض من فلان جميع ما كان لفلان يعني الموكل على هذا
المطلوب بامر اياه بذلك وتسلطه اياه على قبضه منه اقرار صحيحة وتسلط
جائزا فقبضه منه واستوفاه تاما واقبال هذا الموكل يدفعه جميع ذلك
اليه ويرى اليه هذا المطلوب من ذلك كله ودفع اليه الصك الذي
كان لهذا الموكل بذكر هذا المال المستحق فيه ولم يتق لهذا الموكل قبل هذا
المطلوب ولا عليه ولا عنه ولا معه ولا في يديه ولا قبل احد بسببه بعد

هذا الكتاب حق ولا دعوي ولا طليته بوجه من الوجوه وسبب من الأسباب
 وضمن له جميع ما يدرك في ذلك كله من درك من قبل هذا الموكل وغيره
 من الناس حتى يخلصه من ذلك وورد عليه ما قبض منه بقدر ذلك الدرك
 صمنا صحيحا ويتم الكتاب **في توكيل غيره ببيع الدار** ان لم يورد دينة على وجه
 لا ينفرد قرفلانان لفلان عليه وفي ذمته كذا درهمها متوجلا الى مدة كذا
 انه ان لم يواف هذا المال عند محل هذا الاجل واخره ثلثة ايام وليا لها
 فقد وكله ببيع داره التي هي في موضع كذا او يحد بها بما احب من الثمن او
 يكت يكذا درهمها من شاء ويقبض ثمنها اقتضاء بدينة توكيل صحيحا على انه
 متى غرله عن هذه الوكالة قبل وصول هذا الدين اليه وقبل براءته عنه
 فهو وكيله بهذا البيع وهذا القبض وكالة مستقبله مستأنفة والله اعلم
كتاب الكفالة محيط بهما يتبين ايدى كفالت صحيح او لماز الا تبرع صحيح
 اولان كسبه لودن عبد محجور هو لاسه بغيره مولى ذنا ولما ذن كفيل
 اولسه جائزا ولماز عبد ماذون في التجارة دخي بويله در عند علمائنا
 الثالث اما مولى كفالته اذن ويره كفيل اولسه عید دخی مدیون
 اولسه كفالته جائز در مدیون اولسه عید مؤخر او لماز مادام كريق اوله
 بعد لعق اولور مكاتب غيره كفيل اولسه كفالته باطل در امة مدبره
 وام ولد دخی عید كبی در صبیك كفالته جائز او لماز كرسه محجور
 اولسون كرك ماذون معتقك دخي كذا مال ككاتبه مال سعياته
 كفالته جائز او لماز انهي كلام المحيط **وثيقة كفالته بالنفس بالفقار**

كتاب اس

این ذکر بیست در بیان آنکه فلان بن فلان کفیل شد بنفس فلان بامر
 از برای فلان که هرگاه که این فلان مکفول له نفس این فلان مکفول بنفسه
 و ازین فلان کفیل طلب کند وی نفس او را بدین فلان مکفول له تسلیم
 نماید کفالته صحیح لازمه و این فلان مکفول له قبول این کفالته نمود در محضر
 این کفالته مشافهت مواجعت تمام کند اکراهی ندارد یا از مقدر لیس فلان
 بن فلان اقرار ایلدی ایلدی که کفیل اولدی فلانك نفسه **اگر جا**
 بر کشتی نفسه کفیل اولد لایاذه که بوجاعت بوندن هر برسی کفیل اولد
 فلانك نفسه بوطالب بوجاعتن یا خود هر برن طلبا یتدوی
 وقت مکفول بنفسه بوجه تسلیم این لوی مکفول له دخي بوجا کفالته
 قبول ایلدی دینه **وفي المحيط البرهنة** هذا ما شهد الى قولنا ان فلانا كفل
 بنفس فلان بامر لخصه فلان ليستم نفسه اليه متى ما ادعاه وطالبه
 بتسليم نفسه اليه في اي وقت ما طالبه من ليل او نهار بحيث يمكن مطالبته
 بحقه بغير حائل بينه وبينه وبغير مانع له منه وقبل فلان هذا الكفالة
 مشافهة ومواجعة **وان شاء الكاتب كتب** اقر فلان انه كفل بنفس فلان
 بامر لخصه فلان ليستم نفسه اليه متى ادعاه الح وان اراد وازيادة
 التوثيق في ذلك يكتب على انه كما برئ هذا الكفيل الي هذا المكفول له
 من هذا المكفول به كان كفيل له به على حال ما بقى له عليه شيء من دينه
 وهو كذا الذي به صك بتاريخ كذا يحضر اذا ادعاه متى ادعاه
 الح اكر نفسي تسليم ايلرسه ماله كفيل اوليم ديه يازده كقول

فذكر ندن صكره على انه ان لم يوافق به يوم كذا او حين طال به تسليم
 نفسه اليه كان كفيل له بجميع هذا المال الذي يدعيه عليه وهو
 كذا او يجمع ما ثبت عليه من الدين بالحق لا يقتل بعتة ولا يخرج بحجة
 على ان هذا الطالب بعد ذلك ان ياخذ كل واحد من فلان الكفيل وقالة
 المكفول عنه بجميع هذا المال ان شاء اخذها بذلك جميعا وان شاء
 اخذ احدهما بذلك متى شاء وكيف شاء وكلما شاء ولا براءة لهما ولا لوا
 منهما من شيء من هذا الدين حتى يصل اليه كله او يقع البراءة عن جميعه
 بوجه من الوجوه وكان ذلك كله يا فلان لهذا المطلوب واستندوا
 على انفسهم بذلك الحج. اگر بر بلده تسليم شرط ايلسه بلداً عزده تسليم
 ايلسه ابو حنيفة قتند كفالته دي بوي او لور. اگر اول بلدك عدل دار
 داد او دكسته سى وارسه اما مین قاتند بوي و لماز. الا مكان مشروط
 تسليمه كذلك مجلس قاضين تسليم تعيين ايلسه اما مكفول به نفسه
 كفيله تسليم امتناع ايلسه مكفول له اولا نه تسليم. ایچون اگر اخر
 ايله كفيل ايد و كنه اقرار ايد رسه نفسني كفيله تسليمه جبر ايد لو. بر دخی
 طال به تسليم ايلك ایچون كذلك مكفول به اخر شهره. اولسه طالب
 شهره وارمغه جبر ايد لو. اگر امره كفيل اولدوغنه انكار ايد و ب
 بینه او لما يوب بین ايد رسه جبر او نماز **وجه آخر** لبناء الكفالة بالماء
 على الكفالة بالنفس هو احوط في حق الكفيل ان يكتب الي قوله كفالته
 صحيحة جائزة. على ان يدفع فلانا الى فلان يوم كذا على انه ان لم يدفع

125
 اليه متى طال به يوم كذا فعليه جميع ماله عليه من المال وهو كذا وقاية
 قولنا متى طال به يوم كذا ان الطالب عسى لا يطالبه يومئذ احتيا لا لا
 يجاب المال على الكفيل فطرنا لا كفيل لهذا الشرط. فان كفل جماعة
 بنفس رجل ذكر ذلك وذكر لمن يطالبهم ويطالب كل واحد منهم بنفس
 هذا الرجل المكفول به وعلى ان كل واحد منهم كفيل لهذا الطالب بنفس
 اصحابه بامر اصحابه حتى يدفعوا فلانا الى فلان ويسلموه اليه ويتم الكتاب
وفي الكفيلين يكتب فلان هذا ان ياخذها به بما شاء ^{او شاء} اخرهما
 جميعا بذلك وان شاء اخذها به شئ كيف شاء وكلما شاء واحدا
 بعد واحد جميعا وشئ لا يبراة لكل واحد منهما ياخذ فلان اخرهما ^{بذلك}
 دون صاحبه حتى يستوفي جميع ذلك وكل واحد من فلان وفلان
 وكل صاحبه بامر صاحبه في خصومة فلان فيما يطالب به صاحبه في ذلك
 من حق وقبل كل واحد منهما الوكالة من صاحبه شفاها **وفي شرط كفالته**
كل واحد منهما عن صاحبه يكتب وكل واحد من هذين الكفيلين ضامن
 لهذا المكفول له حصته صاحبه بامر من هذا المال فله وان يطالبهما
 وكل واحد منهما بجميع هذا المال **ان اخر في ضمان الابن** ^{الاب} هذا ما شهد
 الى قولنا ان فلان على والد كذا درهم ما ديننا لازما وحقا واجبا وان
 والد فلان توفي فصار في دين ميراثه وهو كذا من الدراهم او ضيعه كذا.
 قيمته يبقى لهذا الدين وزياده وانه ضمن فلان عن والد جميع هذا
 المال وهو كذا ضمنا ناجزا صحيحا وقبل منه فلان هذا الضمان شفاها

فصار جميع هذا المال لقلان على فلان بالضمنان الموصوف فيه
 الامتناع لقلان من دفع هذا المال اليه متى طال به بحق يدعيه
 قبله من بينه او بين ولا حجة له في ابطال ما ضمن لقلان بوجه من
 الوجوه واشهدا على انفسهما بذلك قوله صار مفيدين ميراثه
 ابو حنيفة قولن دن احتراز در كه اكرا با باسي مال ترك ايلسه كفيلا
 اولسه جائز او لماز. اكرا مال ترك ايلسه او على كفيلا اولسه حكم حاكم
 كرك وانه توفي ولم يحلف مالا واداد هذا الاين تنزيه جلدته وفراغ
 ذمته لقلان فضمن عنه المال رعاية لحقة وقيا ما بواجبه وحكم حاكم
 جائزا لحكم فيما بين المسلمين بجهة هذه الكفالة ولزوم هذا الضمان
 ويتم الكتاب **وثيقة اقرار المكفول عنه الكفيل بما ادي عنه شهدوا**
 ان فلانا اقرا طيعا انه كان لقلان عليه كذا درهم ادينا لارنا وحقا
 واجبا بسبب صحيح وان فلانا قد كفل بهذا الدين لهذا الطالب
 بامر كفالة صحيحة وان هذا الكفيل قد ادي عنه جميع هذا الدين
 وله عليه هذا المال لا امتناع له من ادايه اليه ولا دعوي له بوجه
 من الوجوه يوجب ابطاله عنه ولا براءة له الا باداء جميع ذلك اليه
 وهو يومئذ قاور على ادايه وصدقه وهذا الكفيل المقر له هذا
 مواجبه **كتاب الحواله** يحيل مديون ديور محتال ومحتال له دايه ديور
 محتال عليه ديني حواله ايتد كركي كسنة به ديور. حواله صحيح او لماغه
 محتال ومحتال عليه رضا سي شرط در. امام محمد زيارت دن نقل

كتاب

ايتد وكى اوزره تحيل رضا سي لازم دكلدر. اما قد وردى كرايتد وكى وجوه
 صحيح اولماد ونيحون در ديوكال پاشا زاده اصلاح ايضا حد ذكر ايتد
وثيقة حواله بالفان سيرة اين ذكر يست در بيان انكه اقرار كركه فلان
 فلان مادد ذمته ويبلغ كذا. دين لازم الادا بوده بسبب شرعي واين
 فقر حواله كرك. بجميع اين مبلغ مذكور اين فلان را بر فلان بن فلان واين
 فلان محتال عليه قبول كرك. اين حواله را بدین مال مشافه حواله صحيح
 جائزه. بر رضا تحيل ومحتال عليه واين مبلغ مذكور بسبب اين حواله
 مذكوره از ذمته اين تحيل ساقط شد و واجب شد من فلان محتال له
 را بدین فلان محتال عليه واين محتال عليه تصديق كركه اين فقر را برين
 اقرار تمام كند. واكو محيكت محتال عليه اوزدند آنچه سي اولسه
 حواله اكرا اولسه. اين فلان تحيل را بر محتال عليه مبلغ كذا اين بود
 بس حواله كرك. اين محتال له را برين. محتال عليه بجميع اين مذكورا
 مالي كبر ويست ازا ادا نايد وقبول كرك. اين محتال عليه اين حواله را اع
اكر حواله اجل ايله اولور سه وتاجيل كرك. اين محتال مدين محتال
 عليه رامت دو ماه پيوسته از تاريخ اين كتاب اخ **في المحيط البرهاني**
 هذا ما شهد عليه الشهود آخر هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلانا
 اقرا انه كان لقلان كذا درهم ادينا لارنا وحقا واجبا بسبب صحيح
 وان فلانا حال هذا الطالب بجميع هذا المال على فلان وقيل هو هذا
 للحواله بجميع هذا المال عليه برضا هذا الطالب فخالية في مجلس

هذه الحوالة تضاد جميع هذا المال عليه فلان هذا الطاليل بالحوالة
 الموصوفة فيه لا امتناع لفلان على فلان من دفع هذا المال متعلقاً
 بحق يدعيه قبله في ذلك من بينة او بين ولا جمل في ابطال
 هذا المال المبين فيه بوجه من الوجوه وسبب من الاسباب ويتم
 الكتاب **اكر يحيلك محال عليه او ذرته مال اولوب بوماله**
مقيداً حواله ايلرسه ياره كه كان لفلان على فلان كذا. ولفلان على
 فلان كذا فاحاله عليه فقبل الحوالة على ان يدفع اليه ذلك من المال
 الذي له عليه **اكر قبيل اولورسه** اصيالك يرا في شريطه بوزن قاتر
 حواله دروجه مسطور او ذره ياره حكم حاكم الحاق ايليه بعد خصومة
 صحيحة. اكر عجز قاتن محيله رجوع شرط ايلسه ياره كه فان لم
 هذا المال الى هذا المحال له وعجز عن استيفاء به فهذا المحال عليه
 بوجه او غيبة او اعدامه او افلاسه او لثمة او لا تكاره هذه
 الحوالة رجوع به على هذا المحيل وطالبه به وقبل ذلك كله هذا المحيل
 وصدق بعضهم ببعضاً في ذلك كله مواجعة. ومن التزايد في توثيق
 هذا والخلق له هذا المحيل قبض ذلك والمنازعة والمحكمة الى مرثاء
 من الحكام اطلقه الوكيل في ذلك لمن شاء وعزله مرة بعد مرة وتوكلا
صحيحاً نوع آخر اقر فلان لطاليل ان كان له على فلان كذا حقاً واجباً
 وديناً لا رما وان كان حال غريمه فلان هذا المال على هذا المطلوب
 وكان هو قبل هذه الحوالة منه ثم احال هذا المحال عليه هذا المحال

على غريمه فلا فيها فقبل فلان هذا الحوالة ثم غاب هذا المحال عليه
 الثاني عن بلد الى بلد كذا فبحر هذا المحال له عن استيفاء حقه منه
 فرجع على محيله ومحيله ايضا بهذا العرج رجوع على محيله قد شرط ذلك
 في الحوالة فاستوفى فلان. هذا المال من فلان. ثانياً هذا المحال
 عليه الثاني لما حضر من كودة كذا طالبه هذا المحيل الاول ياداه هذا
 المال اليه بسبب بطلان هاتين الحوالتين ورجوع البعض على البعض
 وقبض واستوفى هذا المال بتمامه من هذا المحال عليه واقر المحيل
 الاول طاليعاً بهذا القبض والاستيفاء جميع ذلك بايضا، هذا المحال
 عليه ذلك كله ذلك اليه واستيفاءه منه وبراية عن كل الدعاوي
 والخصومات ابراه صححاً قاطعاً للدعاوي والخصومات ولم يبق له
 عليه ولا اعتد شئ الخ. وضمن له كل ذلك بلحقه من فلان وفلان ومن جهة
 غيرهما ضمناً صحيحاً وقبل هذا المقر له هذا الاقرار منه مشافهه واشهدوا له
كتاب الهبة وثيقة هبته منزله برأجني بالقارضية اين ذكر يست در بيان
 انكه بنحشيد فلان بن فلان مرفله نرا اراجحه حق وملك او بوده.
 ودر تصرف مالكانه خود داشته تا زمان اين هبه خالياً عن حق الغير
 هكي وتماماً بهك. منزله اي مشتمل برسوت وخراج واقع در بلد كذا
 در محله كذا محدود به فلان بجميع حدود وحقوق ان اراض وبنما
 وبقفل وقلو وكل قليل وكثير صوفيها او متما هبته صحيحة محوذة مقبوضة
 خالي از شروط مفسد وشرط عوض بل بطريق صلح وبتبرع وقبول كرد.

این فلان موهوب را این هبه را ازین واهبه رجوع باین هبه و قبض کرد
 این موهوب را باین و تسلیم این واهب فارغ از کل مانع و منازع و این
 واهب از دعوی فساد این هبه را ایراد نمود و تمام کند. اگر موهوب باغ او بود
 جمیع حدودی و حقوقی و ارض و بنایی و اشجار و زمین و ذرات و عداوت
 و شراریه. اگر انبار و سیو. یا کل. یا خود توت پیرانی و له ذکر این. زیرا
 بوند ذکر این میسک هبه داخل اموال. داخل اموال میسک هبه مفید و مورد
 صحه تسلیم مانع اولسد و همچون کذا فی المحیط البرهانی **قال فی المحیط البرهانی**
 اهل شروط کتاب هبه و صدقه ایله برایتند اختلاف ایلدی ابوحنیفه
 و اصحاب هذامن فلان بن فلان بفلان یا زردی. ستمی هذامن کتاب واهب
 فلان بفلان یا زاردی. لحاوی هذامن واهب فلان بفلان بن فلان
 یا زردی اهل صنعتدن متاخرون. لحاوی کی هذامن واهب یا زردی
 كذلك هذامن الشهود المستوفون اخر هذا الكتاب ان فلان واهب
 دخی یا زردی. كذلك اقر فلان بن فلان انه واهب من فلان دخی یا زردی.
 امام محمد هبه و صدقه هبه محوزة یا زاردی. علامه اهل
 یا زردی. بوندن لا بد در. زیرا هبه جایز اموال. لا مقبوضه محوزة
 اولور. بزوم قاتمه حتی شاعك هبه سی قسمه محتمل اولان سنه ده
 جایز اموال عندنا خلافا للشافعی قبض صحه هبتك و صدقة لك
 شروط عامة علمت خلافا لابي حنيفة لا يقول اذا علمت الصدقة
 جازت فان لم يقبض هبة صحته جائزة دید که نظر ایلیمه. اگر واهبه

رجوع صحیح اولیانندن ایسه. احد ز و جنك بری برته هبه سی کی
 رحم محمدن هبه کی. ابن کبیر اینته کبیره اتایه اتایه. قزدا شه.
 قزداش و غلنه. قز قزدا شه. قز قزداش و غلنه. یا خود نوافل وینه.
 یا جتن. یا جتنیه. یا عمته. یا عمتته. یا خاله. یا خالته. یا عمته کی
 صحه جائزة عقبه بته بته لار جعة لهذا الواهب فیها یز. اگر رجوع
 صحیح اولور هبه ایسه بته بته یا زردیه. شرح شروط اصله بوضوئین
 دخی بته بته یا زردی **صورة كتاب هبة الرجل داره من اجنبي على ما ذكر محمد**
 هذا كتاب من فلان بن فلان یفنی الواهب لفلان بن فلان ای الموهوب انی واهب
 لك اذار التي فی فلان و یجد لها جدد و دها و حقوقها كلها ارضها
 و بنائها و سفنها و علوها و طرقاتها و كل قليل و كثير فيها من حقوقها و كل
 داخل فیها و خارج منها من حقوقها هبة صحته جائزة بته بته و اتایه
 صحه لا علة فی یومین من مرض و لا غیر و انك قلت منی هذامن الهبة فی مجلس
 الهبة و انی رفعت اليك هذامن الدار الموهوبة و قبضتها منی ایله اكتم
 ایلدی. انی رفعت اليك دیدی زیرا موهوب له واهب دفع ایتدین
 و اذن و یرمد بن هبه قبض ایلسه مجلس هبه ده. قیاس صحیح اولما مقدر
 استحسانا صحیح اولور. اما غیر مجلس قبض ایلسه واهب اذن و یرمد
 و دفع امتدین قیاسا و استحسانا صحیح اولما. اگر دفع ایلسه بقر
 ایلسه قیاس صحیح اولما مقدر. استحسانا صحیح اولور بواجلندن دفع
 الواهب و قبض الموهوب له یا زردی **صورة على اختار المتأخرين**

هذا ما وهب فلان لفلان وهب لجميع الدار المستقلة على البيوت
 التي هي في موضع كذا ومجد ما فوهب هذا الواهب لمستي في هذا
 الكتاب من هذا الموهوب له المستفي في جميع هذه الدار المحدودة
 فيه محدودها وحقوقها كلها واراضها وبنائها وسفلها وعلوها
 وطرفها وكل قليل وكثير هو فيها من حقوقها وكل داخل فيها من حقوقها
 وكل خارج منها من حقوقها هيبة صحيحة نافذة مخوذة مقسومة فارغة
 لا فساد فيها بغير شرط عوض مدة له منه وبترعامنه عليه لا على سبيل تجارة
 ونواعذ وقبلها هذا الموهوب له مواجعة في مجلس هذه الهيبة وقبضها
 هذا الموهوب له في مجلس الهيبة بتسليم هذا الواهب ذلك كله اليه
 وتسليطه عليه فارغا من كل شاغل ومانع ومتنازع فهي في يد الموهوب
 له بحق الهيبة وتفرقا من مجلس العقد تفرقا الابدان **اكره له** اقرارا
 طاعيا انه وهب لفلان جميع الدار المستقلة على كذا ومجد لها وهب له
 هذه الدار محدودها **اكره هو كرم اولورسه** محدوده وحقوق
 كلها وبنائه واشجاره المثمن وذراحيته وعرايشه واوهاده واغراضه
 وانهاره وسواقيه وشربه بحاربه ومسائله في حقوقه **يازه اكره هيبة**
بشرط العوض اولورسه هذا ما قد وهب فلان لفلان بشرط العوض
 الموصوف فيه وهي له جميع الدار التي هي في موضع كذا ومجد لها
 هيبة صحيحة نافذة مخوذة مفردة مقبوضة لا رجوع فيها على ان يقبضه
 جميع الكرم الذي هو موضع كذا ومجد تعويضا جائزا نافذا مفرغا

مخوذا مقبوضا لا رجوع فيه وقبل الموهوب الدار هيبة هذه الدار
 بهذا الشرط وقبض كل واحد منهما جميع ما صار له لهذه الهيبة والتعويض
 الموصوفين فيه بتسليم كل واحد منهما جميع ذلك اليه وتسليطه عليه
 فارغا عن موانع التسليم فجميع هذه الدار بهذه الهيبة لفلان هذا ولا
 رجوع لكل واحد منهما على صاحبه فيما صار في بين حكم هذه الهيبة
 وهذا التعويض اقرب ذلك كله واشهد ان هذا من ايثت اسمه في آخر
 هذا الكتاب في يوم كذا من شهر كذا اكره موهوب مشاع اولوب
 قسمة محتمل اولورسه دار وكرم واراض كي هيبة فاسدا ولور
 يزمر قاتمزه خاله فاللشافعي فوكه كتاب يازمالوا ولورسه آخره حكم
 حاكم الحاقا اين يازنه وقد حكم حاكم من حكام المسلمين بصحة هذه الهيبة
 بعد خصومة معتبرة وقت بين هذين العاقدين **اكره قسمة** محتمل اولماز
 مشاع اولورسه دقيق وحيوان وذرة كي هيبة سي جائز در
 بلا خلاف يازه كه هذا ما وهب فلان لفلان جميع سهم واحد
 من سهمين وهو النصف مشاعا من كذا **اكره كسنة او في الكسنة**
 هيبة ايلسه يوهيه ابو حنيفة قتن جائز دكلدر على الشاوي اولسون
 على التقاوت اولسون ابو يوسف قتن هريته برابر هيبة امتشاييه
 جائز اولوز تقاوتله اولورسه اولماز امام محمد قتن جائز در
 على الشاوي اولسون وعلى التقاوت اولسون **اكره كسنة او في كسنة**
 دار هيبة ايلسه لير صفتقه ايله يازه كه هذا وهب فلان لفلان

ذهب له صفقة واحد جميع ما ذكرنا انه مملوك لهما نصفان على التوا
 او اولا ثلثاه لفلان وثلثه لفلان وهو جميع الدار التي في موضع
 كذا هبة صحيحة محوزة مقبوضة وقيل الموهوب له منها جميعا هاتن
 الهبة وقبضه منهما بتسليمها ذلك كله اليه وتسليمها اياه على ذلك
 وذلك في يوم كذا **اكر كسنة بر صغير اجنبي** هبة ايلسه يازه كه هذا
 ما وهب فلان للصغير فلان بن فلان وهب له كذا هبة صحيحة
 جائزة نافذة محوزة مقبوضة وقيل اب الصغير هذا فلان بولاية
 الابوة **اكر صغيرك** با سى ولما يوب انا سى ولورسه وقيل ام الصغير
 فلان ديه **اكر صغيرك** انا سى دى ولما رسه **اكر صغيرك** عاقل ميمر ايلسه
 حجر بن اولورسه وقيل عم الصغير فلان داخله فلان هاتن الهبة
 لهذا الصغير وليس له اب ولا صي يلى امره ديه **اكر صغيرك** عاقل ميمر ايلسه
 قبل هذا الصغير هاتن الهبة وهو عاقل ميمر مات ابوه وليس له وصي
 يقوم بامر ولا قريب يعوله وقبض الموهوب بتسليم هذا الواهب
 ذلك كله اليه فارغا عن كل مانع ومنازع وذلك في يوم كذا **اكر رجل**
ولد صغيره هبة ايلسه يازه كه هذا ما وهب فلان لابنه الصغير
 فلان وهب له جميع الدار التي في موضع كذا ويجوز اخره ذلك
 يازه قبضه وادد قد وقبض هذا لايت من نفسه لهذا الصغير بولاية
 الابوة جميع ذلك يره امام نجم الدين سنفى شروطه قبض الابل
 من نفسه ديود كرايلدى اما امام محمد شروط اصله قبض الابل

ديود كرايلدى كذلك اصله يوهيه ده ايت قبولن ياز ما دى
 ذيرا قبول كشي ولد صغيره هبة اندو كسنة ده شرط دكلدر
 امام نجم الدين سنفى ايدى كذلك ام ولد صغيره هبة ايلسه بابا سى
 ميتا ولسه قبض امه در **يوقارود** دى كى ياز لور **دين الغدير**
فعليل الدين اولانه هبة ايلسه يازه هذا ما وهب فلان لفلان
 وهب له جميع الدين الذي يعنى الواهب على فلان الاخر في ذلك كتب
 عليه بتاريخ كذا يشهادة فلان وفلان وهب له ذلك كله هبة صحيحة
 جائزة وسلطه على طليه منه ومخاصمة اياه فيه وابانة عليه ان يحسن
 واستيفائه لنفسه منه ومن يقوم مقامه في ايفائه وقبل فلان
 هاتن الهبة وجميع ما استدان له **دين من عليه الدين اولاه هبرده** وهب
 فلان لفلان جميع ما كان له عليه من الدين وهو كذا هبة صحيحة وقيل
 فلان ذلك قبولا صححا خلاصه ده كتاب هبه ده فصل اولن بر رجل
 بر كسنة او زدن اولان دين بر رجل اخر هبة ايلسه قبضه امر ايلسه
 استحسانا جائز در **اكر قبض ايله ديوامر ايلسه** جائزا ولما بنت كره
 مهره ن بابا سته هبة ايلسه **اكر قبض ايله ديوامر ايلسه** صحح اولور
اكر غير منه يند دينكدن بنى ابراهيم دسه بود دى ابراهيم دسه
 قبول ايلزم ديسه دى اولور اصل بود كه هبة الدين من عليه الدين
 لا يضح من غير قبول لانه تمليك والتليك الا يتم بالقبول وبراء المدين
 من الدين بضح من غير قبول ولكن يرد بالرة **اكر عودت اوده در مهره**

هبه ايلسه وهيت لرفيها جميع المهر الذي لها عليه وهو كذا هبة
 صحيحة صله له ومراعاة . لحقه من غير شرط عوض وبراء عن ذلك
 ابراء صحيحا وقبل هو هبتها هت وبراء هاتن مواجئة فلم يبق لها
 عليه بعد هت الهبة وبعد هذا لا يراء من هن المهر شي قليل ولا كثير
 فتى دعت بعد ذلك شياء منه قد عواها بالهبة مردودة . اما
 نجم الدين شروطه بواصولها وزره ذكرا يلدي من عليه الدينك
 قبولن شرط ايلدي هبه ده ستمس الائمة الشريفة دخی بويله ذكرا تدي
 واقعات نا طيفيد دخی بويله مذکور در . عامه مشايخ ذكرا يلدي بکه
 ان هبة الدين من عليه الدين يتم بدون القول . بوجله اصل حقن
 كهيل حقن اتفاق اندیکو که ما علی الکفیل من الدين كهيل هبه
 اولونه قبول اولما ينجه تمام اولمزا کذا فی المحيط الیهانی و عیارته
 و اتفقوا فی حق الکفیل . ان هبة ما علیه من الدين منه لا يتم الا بالقول
دارن فقیر صدق ايلسه یازده . هذا ما نصدق فلان علی فلان
 نصدق علیه جميع الدار التي موضعها كذا محدودها و حقوقها صدقة
 جائزة صحيحة نافذة لافساد فيها ولا رجعة ولا شرط عوض ابتغاء
 لوجه الله و طلب مرضاة و رجاء ثواب و هربا من الیم عقابه و قبض هذا
 المتصدق علیه جميع هذه الدار المحدودة بحکم هذه الصدقة بتسليم
 هذا المتصدق ولاحق للمتصدق في ذلك بعد هذه الصدقة وبعد
 هذه التسليم . ولا دعوي ولا خصومة ولا طلبة بوجه من الوجوه

ذکر شد

وكل دعوي تدعيها هذا المتصدق في ذلك كله بالحل مردود . الخ
كتاب الوديعة وثيقة بالفاوستية ابن ذكريت در بیان آنکه افراد شرعی
 کرد طایع فلان که فلان بودیعه گذاشته بود و یا اشیا کذا و کذا که
 محافقت نماید این فلان مودع این اشیا را بنفس خود بکسی که اعتماد
 داشته باشد بروی ازان کافی که در عیال وی ندو با جتنی بدهد
 و این فلان مودع این اشیا را زین مودع طلب نماید وی سر کند
 انرا بوی . شروط غزنوین و غیره بویله در . اما انب بود که شویله
 یازده که هرگاه این مودع این اشیا را . ازین مودع طلب نماید وی او را
 مسلط کرد اندر قبض آن **من المحيط الیهانی** اقر فلان طایع ان فلان
 اودع عنده کذا علی ان یحفظها هذا المودع فی بینه بنفسه و بمن
 ینق به من عیاله و لا یدفعها الی اجنبی و لا یخرجها من ید و لا ینقله الی غیر
 حرز من غیر ضرر و ده و علی ان ان استهلكها او ضیعتها او خالف فیها فهو
 ضامن و انه قبض منه جميع هذه الودیعة و تسلمها منه بتسليمه ذلك
 الیه علی سبیل الحفظ علی ان یردها علی هذا المودع بعینها اذا استردا
 و طایفه بها من لیل و نهار و لا یعتل بعلته و نرددها الیه و ذلك
 فی یوم کذا **کتاب العاریة وثيقة عارة زمین در اینجا بنا کند و در تحت نشاند**
 این ذکریست در بیان آنکه بعهادیة و او فلان به فلان تمامی قطعه زمینی
 در موضع کذا محدود کذا اعادة صحیحتره مدتی دة سال پوسته
 از غره محترم سنة کذا بتارخ ذی الحجة سنة کذا تا این مستعیر درین

کتاب تلح

کتاب تلح

زمین جهت خود عمارت کند آنچه خواهد از بیوت و منازل خود در اینجا
 سکنی کند و هر کس را خواهد ساکن سازد و یا خود یازده که تا این مستعیر
 درین زمین جهت خود درخت نشاند آنچه خواهد و انتفاع گیرد بدان
 درختان و میوه های آن و این فلان مستعیر عاریت گرفت این زمین
 را و قبض کرد. **اگر عاده زمین ذراعت** چون اولور سه همین اولور
 او زده یازده **قال فی محیط البرها** امام محمد اصله یازده کتاب
 لفلان بن فلان یعنی المعیر من فلان بن فلان یعنی المستعیر آنکه اسکنی
 الدار التي لك في سكة كذا ويحدها ابو حنيفة واصحابي بويله ياذر لردي
 لهاوي وخصاف ياذر لردي که اسکنی دارك على ان اسكنها واسكن
 غیر حتی غیرت اسکانی بالاجماع جائز اوله دیر لردي زیرا معیر مستعیر
 علی ان تسكن غیرك دی غیرت اسکانی ممکن اولما. شافعی قاتند. زیرا
 مستعیر عاریه مالک اولما. معیر ذنی اولما یخه. اما بزم قاتر ده اعان
 مطلق اوله اعترک دیه لتتفع به انت دیسه بویگون کند و انتفاع
 ایلک غیر عاریه ویرب غیر انتفاع ایلک وارد رک. مستعار ناسک
 انتفاعتد تفاوتی اولاندن اولسون. کرک اولما سون. اگر عاده
 مقید اولور سه اعترک لتتفع به انت دمک کی. مستعار انتفاع ده
 ناسک تفاوتی اولاندن اولور سه غیر عاریه مالک اولما رکوبی پس کی
 اگر مستعار ناسک انتفاعتد تفاوتی اولیا ندن اولور سه غیر ویرمک
 جائز در سکنی دار و غیر کی. مسئله بوجمله مختلف اولدی ایسه

لهاوي وخصاف واسكن غیرك یازده ما غی اختیار ایتدی لر جمع علیه اولور
 ایچون. امام محمد و رفعتها الی و قبضتها منك فی سكة كذا. من سكة كذا
 دیوب وقت قبضتد تاریخ ذکر ایلدی. زیرا حکم عاریه علما قاتند انتفاع
 او زده در. روزم عالمه من قاتند عاریه اما نند. شافعی قاتند مضمون
 وقت قبضتد تاریخ ذکر ایلک مضمون اید و کن رای ایدن قاضیه.
 رفع ایلد و کی وقت ضمانت وقت داخل اولد و غی معلوم اولسون ایچون در
 ساکن کتاب عقد محتاج اولد و غی بوی و همی دفع ایچون در که. مالک
 دعوی ایلد بغیر عقد ساکن اولدک دیسه بیر قاضیه مرافعه ایلد و رک
 بغیر عقد تقوم منافعی برای ایلد اولسه قاضی او زده اجماع حکم ایلد.
 متاخر و ن اهل صنعتدن بویله یازدر لر. هذا ما شهد علیه الشهود المستوفون
 اخر هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلانا استعار من فلان جميع هذه
 الدار التي له وهي في موضع كذا ويحدها سنة كاملة اولها غرة شهر كذا من سنة
 كذا او اخرها سلع شهر كذا ليسكنها فلان في هذه المذكورة یعنی المستعیر
 وما شاء منها بنفسه و عیاله و خشمه و أتباعه و أضيافه و من سواهم
 من الناس كلهم حتی یقضي هذه المدة المذكورة فيه فأعاده فلان جميع ذلك
 و قبضها المستعیر فلان بتسليم المعير ذلك كله اليه فأرغم من كل منازع و صا
 فی بدیهه هذه العاریه من غیر ان يكون هذا المستعیر مستحقا لهذه العاریه
 علی المعیر حقانی هذه الدار المحرودة فيه و صدقة المقر له في ذلك.
اخره ذر ذر ایچون بیر غیر ایچون أرض استعان ایلکته هذا كتاب لفلان

بن فلان یعنی المعیر من فلان بن فلان. یعنی المستعیر انك لمعتنی ارضاً لا
 فی موضع کذا. زیرا عین الارض اگر مضموم دگسه. دخی رضاء چقن مضموم
 در. بوا عتبار له اطمعتنی قولي مستقیم اولور. ابو یوسف و محمد اعرتنی
 یازدودی. بوبه ایدردیدیلو. زیرا اظهر در صکوک الفاضل
 آجتی این و اظهر و لاندرد. اصحاب یزدن بعض مختی یازدو باقی سحر
 بولغنی کوی کوردیلو. اعاد فلان فلان تا جمیع ارضه التي هی فی موضع کذا
 اعاده اعاده صحیحه عشرين او لها کذا و اخرها کذا لیبني فيها ما شاء من
 البيوت و المتازل و الدار یسكنها من شاء. او یخرج فيها ديه ذراعت
 ایچون اولورسه. غرس یغرس فیها ما احب من الاغراس و یتفع بها
 و ینمدها فی هذه الارض عادیة صحیحه عشرين الح مدة یازدیلو. زیرا
 مدة ذکر اوله ارضه ارض مستعیر النذر دلدوکی وقت آورش غیر ضمان
 اما وقت ذکر ایلله. وقتندن مقدم اخراج ایلله. قیمت بنا و غرس
 ضامن اولور اخر دن **دابتداستعان ایلله صاحب ایتیه بویلله یان اقر**
 اقر فلان یعنی المستعیر طایعانه استعار من فلان یعنی المعیر. مرکبا صفة
 کذا لیرکبه فی یوم کذا. من موضع کذا الی موضع کذا ذاهبا و راجعا علی أن
 یرده علیه سالما من الآفات و المخافات اذا انصرف الی وطنه و استغنی
 عنه فاعاد فلان علی هذا الشرط المذكور و بعض المستعیر هذا المبرک
 فصار من ید بحکم العادیة ملکاً لهذا المعیر **بیرکسند دن ملکند طریق**
استعاره ایلله موضع خاصه مرور ایچون. و لا طریق ایدن ملک

یازده متحدید ایدن. موضع طریق بیاز ایدن. کذلک ملکندن مسیل
 ما استعاره ایلله باغنه یا باغچه سینه. مسیل اولان ملک متحدید ایدن
 و موضع مسیلی بیان ایدن **فی الاستعداد علی النقاط اللطيفة** هذا ما شهد علیه
 الشهود المسمون اخر هذا الکتاب شهدوا جمیعاً ان فلاناً لقط بجزء
 و ما یأی عنهم من موضع کذا لقطه و هی کذا. قد تقفوا علیها و عرفوها و انه
 اشهدهم فی صحته یدنه و قیام عقله و جواز امره انما المقطعها لیعرفها
 و یردها علی ما لکها ان وجه یعلن امرها و لا یسخر کتمانها و یمثل امر الشرع
 بالتعریف فیها و لا یستعملها و لا یضیعها و لا یترك حفظها و قد نادى
 بذلك نداهها فی جمیع من الناس و اشهد بذلك من اثبت اسمه اخر هذا
 الکتاب **کتاب الوقف** شروط صحیح وقف و لزوم وقف علی
 سبیل الاجمال بیان ایدن. امام اعظم و امام زفر قاتلندن وقف عاریة
 کبیدر صحیح اولور لکن لازم اولماذا. یعنی واقف رجوع ایدر هیه و بیع و ارث
 جاری اولور اما مابین قاتلندن صحیح و لازم اولور بعض شروطه.
 ابو یوسف قاتلندن وقف دیک کفایت ایدر. امام محمد قاتلندن صحیح
 وقفک درت شرط و ادد. تسلیم الی المتولی و مفرد اولوب مشاع اولما
 منافع و فقدان نفسه یرسنه شرط ایلامک. و مؤبد اولق اخرن فقرا
 قلماعله اختیارده بویلله مذکور دن. تمامه المتاوید و عونده و غیرده
 اما مابین قوی و ذرند دن. حرانة النفس ده مشایخ خراسان
 ابو یوسف قوی اخذ ایتدیلو. ترغیباً للناس فی الوقت مشایخ

کتاب ایدن
 جامع

هذا وقف من اموال
 الفقیر المذکور
 فی کتاب الوقف
 و هو وقف من اموال
 الفقیر المذکور
 فی کتاب الوقف

بخارا امام محمد قوی ائاده موافق اولما غن بونی اخذ ایتدیلو کمال پاشا
 زاده مرحوم اصلاح ایضاح ایدر. امام اعظمه صاحبین یئینده
 خلافا کی یرده در. بر بسی حجره وقفله زوال ملک واقفده در.
 بردخی لزوم وقفده در. ملک واقفدن حجره وقفله امام اعظم فائده
 ذایل اولمازا لاکم قاضیله. مؤتة تعلیقله ملک واقفدن چهار. اما
 ثلث وفا ایدر سه لازم اولور. ذیرا تعلیق بالموت وصیته در وصیته
 بالمعدوم جائز در. وصیت بالمناقع کی ملک میت حکما باقی در. دایما
 منتفعیله تصدق اولور. اما لزوم وقف حکم قاضی ایل اولور. تعلیق
 بالموتله اولور. ان متفقده وقت دیسه وقف لازم اولور. اگر ثلثدن
 وفا ایدر سه. والا ثلث مقدارندن صحیح اولور. مثلا وقفایتد وکندن
 غیر ترکه سی اولماسه محصولک ثلثی وقف اولور. و ثلثانی و رثه نیک
 اولور و رثه اجازت ویرده جملة وقف اولور. اما مین قسده وقف
 لازم اولور حکم قاضی و تعلیق بالموت اولما زسد و الفتوی علی قولهما
 آون مسجد ایله خلقه نماز قلمغه اذن ویرسه برکشی نماز قلمغه وقف
 لازم اولور. امام اعظمدن برد وایتد. و برد وایتد جماعتله نماز
 قلمق کرک بو محمد قولدر. خزانه المغنیبن ده قتا وای کبرادن نقل
 ایدر ان مت فی مرضی فقد وقف ارضی هن ده سه وقف صحیح اولماز.
 کرکه نمقدن بوی اولسون. کوکسه فوت اولسون. ذیرا وقفی شرطه
 تعلیق باطلدر. اما ان مت فاجعلوا ارضی و قعاده سه جائز اولور.

فرق بودر که بو توکیلی شرطه تعلیق در صحیح اولور **فی اخذ الی الی**
المادة والسيارة محیط برهائین ایدر ظاهر مذمیان حنیفه بودر که
 بو وقف جائز اولماز. یعنی لازم اولماز. سایر اوقاف کی رجوع ایدر
 اما مین قوی و زردنه جائز اولور. اگر کتاب یا زم مق دسه بویله یا زه هدا
 ماسند علیه الشهود المستموت. اخر هذا الكتاب ان فلا ناجعل جميع الرباط
 المستقل على المنازل والفرق والساحة والمرابط الذي في موضع كذا.
 هو صدقة موقوفة مقبوضة صحیح جائز نافذة تقربا الی الله تعالی و تقربا
 لمرضاة لا فساد فیها ولا رجعة ولا مشوئیة ولا تلجیة ولا مواعد ولا
 بیاع ولا بوهیب ولا یهر ولا یورث ولا یملك بوجه ملك ولا یتلغ
 بوجه تلف قایمة علی اصولها ماضیة علی سبیلها الی ان یرث الله تعالی ائذیه
 برضا الارض ومن علیها وهو خیر الوارثین. علی ان یكون من اذل و مساکین
 للسيارة والمادة وابناء السبیل علی ان الوای فی انزال من ینزله و بکة
 الی القوام بها اید فی کل زمان یسکون من احبوا و یحجون من احبوا علی
 ان ما یكون اصلح و اوفق لهن الصدقة. تخصیص ایل جائز در. مثلا
 مسلمان نازل اوله کافرا دلمایه دیسه. یا اصل علم یا اصل قرآن نازل
 اوله دیسه. اندن صکره یا زه و قد اخرج هذا الوقف هذا الموقوف
 من ید و افرزه من ماله و سلمها الی فلان بعد ما جعله متولیا لذلک
 یولیتمای علی سبیلها من شاء و یولیها من احب من یصلح لها و یوصی لها
 الی من احب و قبضها علی ذلک منه بتسلیم جمیع ذلک الیه فارغا من موانع

التسليم وهو في يد هذا المتوفى على الصدقة المسقاة فيه لا يحل لوال ولا
 قاض ولا قيم ولا ذي سلطان تغيير ذلك عن وجهه ولا يتبدل بشرط من شرطه
 فمن يعمل ذلك فقد باء بآئنه وتعرض لخطريته والله حسيبه وكافية بجايته
 وللواقف أجره على ما نوي وأمضى وقد حكم حاكم عدل ناقد الحكم بين المسلمين
 لجواز هذه الصدقة ولزومها على وجهها بخسومة صحيحة جرت بين
 هذا الواقف وبين خصمه فيه في مجلس قضائية وحكم عليه لجواز هذه الصدقة
 ولزومها لخصمته ومساكنة عمالها بما أدى إليه اجتهاده واستند عليه جماعة
 من العدول الذين اثبتوا أساميهم آخر هذا الكتاب وذلك في يوم
في اتحاد المقبرة ظاهر مذهبي حنيفة بودرکه وقف مقبره جائز اولماده
 يعني لازم اولماده حتى رجوع صحيح اولور حسن روايتن ابو حنيفة
 ميت دفن اولوتسه ايدى رجوع ايدى من ماعد استن رجوع ايدى
 حاكم ابو نصر مهر وبيد دن حکايت اولندي که ايدى رنواد رده بولدم
 ابو حنيفة دن که وقف مقبره جائز ر بوند اشترط تسليم مسجد رده اوله
 خلاف اولور دن در تسليم متوليه تسليمه در پيه متوفى دفنيله در
 اگر کتابه مراد ايلسه بويله يازه ان فلا تا جعل رفته يذکر موضعها
 صدقة موقوفة وقفا صحيحا جائزا فلذا الى قولنا وهو خير الوارثين
 فجعلها مقبرة للمسلمين يدقون فيها موتاهم في كل وقت واوان ايد لا
 ينعون من ذلك ولا يحال بينهم وبينها وقد اذن للناس ان يدقوا
 فيها موتاهم قد فن حائفة من المسلمين فيها موتاهم بعد ما علوا تسليها

واذن لهم بالدفن فيها فصادرت مقبرة للمسلمين مقبوضتهم على جعلها
 الوقف. اگر قد فن طائفة من المسلمين الح ديمه وقد اخرج هذا المقصد
 هذه الارض من دين وجعلها في يد فلان المتوفى ليكون في دين على ما جعلها
 هذا الواقف ديمه كفاية ايدى. آخر كتابه حكم حاكم الحاق ايليه بوند اختلاف
 اولدو عيچون حتى يجمع عليه اوله كسه ابطالنه قادرا وليه حاكمه مراعه
 وجهى بودرکه مالک ميتن دفن ايدى كسته قاضيه دفع ايدى قاضين
 ارضنك تفرغين امر ايلك سوان ايدى بوقف لازم اولماد و عيچون
 قاضى مالكة بوندن يدكى قصر ايله ديوا ايدى بوقفك صحتنه ولزومه
 حكم ايدى كات يازه که وقد حكم حاكم عدل ناقد الحكم بين المسلمين
 بجواز هذه الصدقة ولزومها على وجهها بعد خصومة مستقيمة جرت
 فيها بين هذا الواقف وبين واحد من هؤلاء الذين دفنوا موتاهم فيها
 لما اراد الواقف هذا الرجوع عن وقفها اخذ يقول من لا يري ذلك
 لازما حكم على الواقف هذا بلزومه في وجهه بخسومة خصمه اذ راه
 لازما ووقع اجتهاده عليه. اندك صكر يازه که لا يحل لوال ولا قاض
 الى اخر ما ذكرنا **في جعل الارض طريقا لاهل المسلمين** ظاهر من هيبك
 بودخى خلاف اولور دن در حاكم ابو نصر دن حکايت اندك اولور دن انفا
 وقف ارضه على ان يكون طريقا لعامة الناس يازه ديوا رده كاف
 و مسلم بيرد **فاطر و دبا طاف** طريق كبيد طريق كتابه بودرکه
 هذا ما شهدوا ان فلا تا جعل قنطرة التي تباها على نهر كذا او على واد

كذا يكون طريق المروءة. لعامة الناس. أكثره ووادي عامة الجوت
 إليه سلطان وقتك إذ نيله يازه. أكثر مخصوص قومك ولورسه
 باذن فلان وفلان يازه. أكثر شخص معينك إليه باذن فلان يازه
 خشيدين يا آجره فايد وكن الله وكن بر طاق او زده ميد زبانيان
اما انعامدن بريستي وقف يدي ألبان وأولادن واصوافن بصدق
 ايلسه حاكم احمد سر قندي شروطن ايدن اهل علمدن يوتك وقفندن
 بر قول مسوع اولمادي وايتدي بيسير كيرد. ذكر اولوندي كه غنمتك
 بطنندن كن وصيت ايلسه. يا صوفن به لبين وصيت ايلسه بالهدر. يواشيان
 وصيت بستانك غلن من بجرستك ثمن وصيت بكي دكلدر حاكم من كوز
 ايدن بومستله دليلدركه انعامي وقف ايتك ألبان اولادن اصوافن
 بصدق ايجون جايز اولماز. فتاواي بواللشدن ايدن ربقره رباط
 او زرنه وقف ايلسه لبندن وبنندن حاصل اولما ايناء سبيل
 ويولك ايجون بعض مشايخن ايتدي بكي اكر بومر موضعن اولاجق اولورسه
 او قاقندن غاب بواوله. دجا اين دزكه جايز اوله بفصلر مطلقا
 جايز دديرلو. دير ابلاد مسلمين بومستاد قدر كه طريق كاتبه هذا
 ما وقف فلان كذا عدد دامن لابل او كذا عدد دامن ليقرا وكذا عدد
 من الغنم وقفامو يدا جليسا جايزا نافذ الفساد فيه ولا رجعه لا يباع
 ولا يوهب الا على انما يحصل من البانها واصوافنها واولادها يصرف
 الى ابناء السبيل على ان الراي في ذلك الى القيم يعطى من شاء من ابناء

السبيل رايتي قدر شاء وسلم ذلك كله الي فلان بعد ما جعله متوليا
 في ذلك ويلحق في اخره حكم الحاكم **صورة صلت الوقف من انشاء وبم الدين**
السفي هذا ما وقف وصدق العبد المسرف في الذب الحسن لظن لعفوا الرب
 فلان ابتغاء لوجه الله تعالى وحلها الوايه وهربا من الم عذابه وشديب عقابه
 حين راي نعم الله عليه متوافرة والاوه لديه متظاهرة وقد اختصه باحرمة
 غير من اشكاله ونظراية واتاه مالم يوت احد من امثاله وقرناية من اجناس
 خلقه انشاء في عز ووجاهة وعمره في رخاء عيش ورفاهة وارتفاع ذكر
 فكلين وشرف قدره واتساع بين ثم راي نفسه في انتفاص وحواسه
 في كلال وانتفاص قد ذهب قواها وانقص عماها وقل كرهاها وكثر شكورها
 وابيض منه الشعر وانحنى الظهر قد قاريا الزوال واشرف علي لارتحال
 راحب ان ياخذ من ديناه لآخرته وتزود من ديناه لها قبضة وتقدم في
 يومه لغد من احيب ذات يدن دحر لوقت حاجته وعدة بقصر فاقته
 قال الله تعالى ان تناووا البر حتى تنفقوا مما يحبون ولا يبلغه في الاثار
 ونقل في الاخبار مكتوب علي باب الجنة ثلثة اسطر الاول لا اله الا الله
 محمد رسول الله والثاني امة من نبية ودي غفور والثالث وجدنا ما
 علمنا وربنا ما قد منا وخسرنا ما خلفنا وعن ابي هريرة ربه عن النبي
 انه قال يقول ابن ادم مالي مالي وهل لك من مالي الا ما اكلت
 فافيت او لبست فابليت او تصدقت فامضيت وعن عتبة بن عامر
 الجهني عن النبي م الصدقة نطفة غضب لرب فانفق مستار ذر الله في

رضاه عاجلا واجيا نفقه آجلا دغية في موعد لبقية ثم في قوله خيرا يخلف
الرجل بعد موته ثلاثة ولد صالح يدعوه صدقة جائزة ينتفع اجرتها
وعلم يعلم به من بعد فاجتبان يتدبج في جملة من لا ينقطع عمله اذا اذنه
اجله فوقف وصدق من خالص ماله وحبيب كسبه يكذوا الله اعلم **صورت**
كتاب جريان الحكم بصفة الوقف يكتب على ظهر اصل الوقف بعد التسمية
يقول القاضي فلانا المتولي عمل القضاء والاحكام والاوقاف المذكورة
كذا ونواحيها نافذ القضاء والامضاء والاناية فيما بين اهلها ادلم الله
توفيقه حكمت بصفة هذا الوقف المبين الموصوف في طين هذا الصك وجوازه
ولو من وفاء هذه الصدقة في جميع ما بين موضع وحدوده فيه من الحوائط
والرباط والحان والحمام وغير ذلك بجميع ما اشتمل عليه من الابنية في علوه
وسفله من الحجرات والمنازل والهن والمرايط على السبل والوجوه والشرائط
المذكورة المشروطة المشروحة فيه علا بقول من يرى صحة هذا الوقف جواز
هذه الصدقة بشرطها وسبلها المبينة المعتمدة فيه من العلماء السلف
واقية الدين بعد خصوصية مستقيمة معتبرة جرت بين يدي هذا الوقف
المستفي فيه وبين من خاصه فيه من له حق الخاصة في جواز هذا الوقف
وصحة فيما وقفه وصدق به وجوابه بالانكار بصحة وجوازه وميله
الى جهة الفساد حكما ابرسه وقضا نفقة وامضت الحكم به واحكمته على
هذا الوقف بخبرته في وجهه وفي وجه من خاصه فيه بعد ما عرفت مواضع
الاخلاف ووقع اجتهادي على هذا وكلفت هذا الوقف قصوريه عن

جميع هذا المحدثات وسلمتها الى هذا القيم المستفي فيه وترك الغرض
فيه بما يخالف مقتضى الصحة والجواز لهذا الوقف وهذه الصدقة وذلك
كله في مجلس قضائي بكونه كذا وامرني بكتابة هذا الصك على ظهر هذا الصك
حجة في ذلك واشهدت عليه من حضرة من الثقات بتاريخ كذا والله اعلم
في اتخاذ الرباط فوجدت بوارايه كلفه اولان محيط برهايتن المذكور د
اندر منقولدر **وثيقة مدرسة وموقوفات آن بوان فارسي** يتما
بذكر من جرى بامر القلم وبحكمه كل الامور قد انتظم الحد لولية والصلوة على نبية
وبعد اين ذكر است در بيان انك وقف كرد وصدق نمود فلان بن فلان
الفلا في از خالص املاكه واهيب موال خود در حال صحه بدن وكمال عقله
د نقاذ جميع ثمرات خود طايما هيكي مدرسه مستقلة برصفها وحجرات وغرفات
مجموع بيوسته يكديگر كاي در بلكه كذا در محله كذا محدود مجرود كذا
بجميع توابع ولواحق ومرافق شرعية ان يرطلية علوم نايجمع اصل علم ودين
وسكن طلاب علوم شريعت سيد المرسلين باشد صلى الله عليه وسلم وبعد از ان
كه اين واقف اين بقعه را از ملك خود افراز نموده بوده و اين بقعه وقف
لازم كشته بود خواست اين واقف كه اين خيرا وراد و اي باشد پس وقف كرد
و نصدق نمود برين مدرسه المذكورة اذا جرح حق وملك او بود و در تصرف
مالكانه خود داشت تا زمان اين وقف كردن خاليا عن حق الغير و عتبا
ينع جواز الوقف ولو منعه بكي عقار و مستغلا في كذا واقع است در بلكه كذا
منها هيكي يك منزل سراي مشتمل بر بيوت وابنية سقلية وعلوية در محله كذا

محدود بدین حدود و همگی تمام در محله کذا حدوده کذا و متماهی کذا
او کذا پس وقف کرد بر این مدرسه مذکور جمیع ابن محدودان مذکور
بجمیع حدود و حقوق و مراقب و آئینه و زینات و حیطان و حقوق
و جذوع و اسطوانات و ابواب و اغلاق و آیدات و آلات و ادوات
مرکبه در جام مذکور و اشجار قائمه در کرم و اراضی و زراعت و غلات
و انهار و جداول و شرب بخاری آن و کل قلیل و کثیر هوفیها و متماهی
من حقوقها داخلیة و خارجیة و قفا صحیحا و صدقة جاریه
نافذة بنده بنده مؤیدة محلات مجوسه لایع و لایو هی و لایو هر
و لایو هر و لایو ذ و لایو ملک بوجه من الوجوه و سبب من الاسباب
الی ان یرث الله الارض و من علیها و هو خیر الوارثین و مالک رقاب
الناس اجمعین و جعل الواقف آخر هذا الوقف علی الفقراء المساکین
و شرط کرد این واقف مذکور متوکی این مدرسه و موقوفات مذکوره
آن خود باشد علی سبیل العموم و الاستقلال مادام حیوة خود
یتصرف فیها و فی موقوفات و محصولاتها کیف یشاء و این یشاء و حیث
یشاء و یصرفها الی من یشاء و یصرفها بن یشاء و تغییر مصارف و شرایط
و تقبص و طایف و اذ دیان و عنان اعطا و حرمان و زمام زیاده
و نقصان از هر که باشد و هر چه باشد دین امور بکف کفایه و قبضه
مصلحت خود نماید چنانچه کسی بایر وی هیچ نوع ولایة اعتراض
نباشد و شرط کرد که بعد از وی از اولاد مذکور و اولاد اولاد مذکور

دی بطن بعد بطن و قریب هر قرن ابد ما تناسلوا هر کدام اعلم و اصلح
و اکفی باشد متوکی این موقوفات یا سرها و بی باشد و اگر در علم و صلاح
و کفایت مساوی یا سندان این ایشان متوکی این وقف باشد و اگر از
اولاد مذکور واقف در هیچ کسی بطن کسی نماید از اولاد اناث و اولاد
اولاد اولاد وی بطن بعد بطن بهمان دستور متوکی باشد و اگر از
نسل و عقب کسی نماید هر کس درین بن مدرسه مدرس باشد و بی
متوکی این موقوفات باشد و چون متوکی از اولاد واقف باشد حق
التولیة عشر کرد و اگر از غیر اولاد بقدر عمل اجرة گیرد و شرط کرد
واقف مذکور که این موقوفات را زیاده از سه سال یا چار بیست کس
ندهند فی بقدر واحد و فی بقدر مختلفه و مادام که عقد اجاره
منقضی نه گردد اجاره دیگر نکند و این موقوفات را متغیله و صاحبان
و حشمت و کسائی که اخراج بدل اجاره از دست ایشان ستعد یا
متعسر باشد یا تو قم ادعای مالکیت شود یا اجاره ندهند و شرط
کرد واقف مذکور که آنچه ازین موقوفات حاصل شود از غلات
و ارتفاعات و محصولات دفواید آن هر چه باشد استد کنند
اولا بعمارت مکتب ضروریة این موقوفات و موقوف علیها پس
بوظایف قوام و و کلام این واقف پس باید از اخراجات و مونات
دیوانیه و آنچه ازین فاضل آید صرف کند با پنجه مالا بدین موقوف
علیه باشد از حصیر و فرش و دوشنای و غیر ملک و آنچه ازین وجوه

فاضل اید متونی به مصارف که مذکور میکرد صرف نماید مگر کذا
 طلبه کذا. امام کذا. مؤذن کذا. و علی هذا آنچه از مصرف تعیین نموده
 باشد بشخ نویسد و تعریف ذر و غله نماید و هر شرط که خواهد نویسد
 و در آخر نویسد این واقف این موقوفات را از دست خود و ارمال خود
 اخراج نمود و تسلیم کسی که بتولیت آن نصب کرده بود نمود خالی عن موع
 التسلیم و بعد از آنکه یا ذرا بعلت عدم لزوم متصرف شدن بود قاضی
 اسلام ناقد الامر و الاحکام بکذا الذی سیوضح ذیل هذه الوقفیه
 بتوقیع الشریف در وقتی که عالم بود بجلل خلاف مجتهدین و مواضع اختلاف
 علماء دین در ضمن مرافعه شرعیه جزم حاضر حکم شرعی کرد بصحت این وقف
 و بعد بلزوم آن فصار هذا وقفا صحیحاً شرعياً لازماً نافذاً مؤیداً بخلایف
 مستجاره. و اشهاد کرد بر مجموع آنچه درین وقفیه مسطور شد این واقف
 مذکور یعنی از ثقات عدول را و کان ذلک بتأدیج کذا **محیط بر هائیک**
 نصف دارن به نصف ارضین مشاعاً و قفایلسه ابو یوسف قوی و زنده
 جایز اولور. محمد قوی و زنده جایز اولماز. و قفیه سی آخرین حکم حکم
 الحاق ایلک کرک. ارضین وقف ایلسه. کلن به بعضین نفسنه شرط ایلسه
 مادام حیون اولدیکه بعد فقرایه شرط ایلسه. امام محمد قند وقف
 باطلدر ابو یوسف قوی و زنده صحیح در. آخرت حکم حاکم الحاق اید.
اگر وقفین صاوت بوند قیمتیله وقفه انفع نسته الموقر رای اید
 یا ز. و لهذا الواقفان بیع هذا الوقف المستتی فیہ و یشتري ثمنه ما احب

ان را کی بیعده اصح و یصرف عنه الی شیء اخر هو اصح للوقف فیجعله مکانه
 و یلحق باخره حکم الحاکم **اگر واقف تغییر و تبدیل کند ذلک الموقر رای اید**
یا ز. و لهذا الواقفان ینقص من مصارف هذا الوقف من شاء نقصانه
 و یرید فیہ من شاء زیاده و ینخرج منهم من شاء و یدخل مکانه من احب
 و یعید ان احب من خرجه یعمل فی ذلک برأیه و لیس لاحد من یقوم بهذا
 الوقف ان یعمل شیاً من ذلک ما خلاه فان حدث به حدث الموت ولم
 یغیر من هذا الوقف شیاً ولم یمیزل علیه احداً فمما الوقف وقف علی الحاله
 الی جعلها علیه لیس لاحد ان یغیر شیاً من ذلک و ان کان غیر شیاً لم یحدث
 به الموت فهو علی ما علیه یوم یوت الواقف هذا انتهى کلام المحیط.
اما وقف دراهم و دنانیر امام اعظم و ابو یوسف قانتن جایز و کلدر
 امام زفر دن انصاری و وایتند جایز در. قاضی خاندن فصل فی وقف
 المنقول دید و کج کرده زفر دن مرویدر که دراهم به طعام به مایکال
 او مایو ذن وقف ایلسه جایز اولور. کتب فقهیه ده مسطور اولان اوزده
 امام محمد قند منقول و قفی که تعامل ناس اولایصح در. مصحفه
 بیل و یلته. و کسر و یجعی جنازه. و جنازه ثباتی چلک اوراق کبی کز
 قنهار امصار یونک و زنده در. تغییر بجهی کابلر وقف ایلدی.
 مصاحفه الحاق اندی. بو تقدیر جیه بزور و ما مترده وقف دراهم
 و دنانیر مستعار اولان و قندندر. امام محمد قانتن جایز اولور
 فهم اولونور. امام محمد قوی و زنده کابلر دن تعارف هر عصر اهلته.

مطلوب
 بیان اید

کوره اولی اکتور مجتهدین زمانه تعارف لازم دکلدر تا قادی
خانیه کتاب و قف در فصل ثالثه ایدر وقف درهم او میکار او
نیا بام بجز و قیل فی موضع تعارف و اذلت یفتی بالحواد لزومه حکم
امام محمد قوی و زره وقف درهم و دنا بر منقول متعارف در
اول و غی تقدیر چه و قف ایدر متولیه تسلیم دن صکر رجوع ایدر
متولی قاضیه مرافعه اند و کن بعد الخصومه الشرعیه مذهب امام
محمد و زره صحه وقفه حکم اندم قضا بایله دیسه واقعه وقف لازم
اولور زیرا وقف صحیح اولو حق امامین مذهبینه لازم اولور اما
امام زرقوی و زره صحیح اولور عاریت کبی لکن لازم اولما میراث
و غیر جائز اولور امام اعظمه زرقوی بودر اختیارده و شرح
قدودی زاهدین مذکور در اول زرقوی و زره درهم و قف
صحته حکم ایلک کون بعد الخصومه الشرعیه ثانیاً کون وقف صحیح اولور
زرقوی و زره اما لازم اولما دونه بناء و قف تصرف ایدر
تکرار متولی قاضیه مرافعه ایدر بعد الخاصه الشرعیه وقف صحیح اولور
امامین قوی و زره لازم اولور دونه بناء قاضی لزومه حکم ایلک
کون تا که قوم متفق علیه اولور مرحوم چوی زاده افندی طاب ثوابه
بو خصوصیه که مفتیدن سوال اندم جواب شافی ویرمیدیلر مفتی
سعدی افندی مرحوم کون ایلدیلر کمال پاشا زاده مرحوم کون اولور
زرقوی و زره صحه بعد امامین قوی و زره لزومه حکم ایلک

بجواب ویرمیدیلر صکر قاضی عسکری اولد قلمدن یازد قلمری و قفیه
لرده اسلوب مذکور و زره مرافعه ده بعد الخصومه الشرعیه
اولا صحه وقف درهم زرقوی و زره ثانیاً امامین قول و زره
لزومه حکم یازدیلر اما هر برن بر حاکم مرافعه ایدر کی قاضی حکم
ایلک یازدیلر صکر مفتی اولد قلمری یا من صحه محل حکم دکلدر
دیو بواستلوی دن دخی رجوع ایدر و یا امام محمد قوی و زره میر
دکلدر زیرا تعارف مجتهدین زمانه اولادر مطلقاً درهم
و دنا بر و قف لزومه حکم میسر دکلدر دیو پادشاه عالم بناء حضرت
عرض ایدر و بپرو قف تکلیف دفع امر ایتدیلر سنده اثنی و خسیار
و تمایه شعبانک در دخی کونی حالیا اعلی الایم علی مولی
مولی الموالی مفتی عصر ابوالسعود افندی حضرت بزرگ سله الله صحه
استقلال محل حکم دکلدر ضمه محل حکم در دیو بجز بپور بکوار عرض
ایدلر کن بادشاه اسلام درهم و دنا بر تحصیل قضایه بجز ایدر
بر اتلورن اولو کی کبی درهم و دنا بر تحصیل دن غیره اصح اقواله عمل
ایدلر دیو اشادت بیوردیلر مو حلیه مفتی افندی حضرت تکرین قولی
بترکا نقل ایدیلر **بوسله بیانت** ائمه حنفی دن جواب
نروجهله در که زید مالندن مثلاً یوزیک اچقران ایدر کتب معتبره
دن امام زرقون روایه اولنان قول و زره و اصحابیندن محمد بن عبدالله
الانصاری قول و زره وقف ایدر بیان مصارف ایدر تسلیم متولی

ایدوب شرعا وقف معتبرا ولان اموری تمام میره کتوب بعد واقف
 متولی یله قاضیه مراغه ایدوب متولی سواجمه سته واقف مزبور و تقریر عوی
 ایدوب امام ذفر و محمد بن عبدالله الانصاری قولوی و ذر نه یوز بک آنچه
 وقف ایدوب و وقف معتبرا ولان جمیع اموری یوز نه کتوب بر کسته
 متولی نصب ایدوب تسلیم ایدم اما وقف دراهم و دنانیر سایر ائمه
 قتلند جائز اولما و غنه بنا ذکرا ولان آنچه نک رد اولوب بکانتیلم
 اولماسن مطالبه ایدرن دیسه بوندن صکره قاضی متولی نه دیر سن دیوب
 متولی دخی عواده واقف اولان جمیع اموری تصدیق ایدوب لکن آنچه نک
 رد اولماسندن ایما ایدوب فقرایه نظر اولوب وقف دراهم و دنانیر
 محتنه ذاهبا و لایق قولی و ذر نه مذکور قاضیه سن مسطور آنچه نک
 وقف اولماسنک محتنه حکم طلبا یله قاضی دخی امام ذفر و محمد بن
 عبدالله الانصاری قولوی و ذر نه مذکور یوز بک آنچه نک وقف
 اولماسنک محتنه حکم ایدم دیسه بومرتبدن صکره واقف مزبور و عاده
 دعوی ایدوب دراهم و دنانیر و قفامتک صحیح اولمق مجتهد فیه اولوب
 قاضی متولی محتنه ذاهبا و لایق قولی و ذر نه حکم ائمه جمیع علما قائلند
 وقف صحیح اولدی اما امام ابو حنیفه و ذفر قائل و وقف صحیح اولما غدا
 لازم اولما زینا علی ذلک مذکور آنچه نک وقف اولماسندن رجوع
 ایدوب رد اولماسن مطالبه ایدرن دیسه مشارالیه متولی دخی متولی
 وقف صحیح اولما قاضی امامین قائلند لازم اولور احوال فقرایه نظر

ایدوب قاضیه سن لزومه حکم طلبا یله قاضی دخی باب و قفند قوی
 قولی و ذر نه مذکور اولنان و قفند علی قول الامامین لزومه حکم ایدم دیسه
 امام اعظم و ابو یوسف و امام محمد قائلند دخی وقف مذکور صحیح و لازم
 جمیع اولور دخی دلازمی حقیقه حال مفصله بیان بیورب مشابه و لایق
الحوای حاکم متولی اولما قائلند کتبه ابو السعود الحقیق اسلوب
 مذکور و ذر نه وقف دنانیر نه اولما محتنه بعد لزومه حکم قدم فارسی یله
 مکتوب و ثبته ده مسطور بولماسن نقل ایلدک این کتوب در بیان نک و قف
 کرد قلات مبلغ موصوف کذا مشارالیه رابر مسجد محدود کذا و آخره علی
 الفقراء المسلمین و شرط کرد واقف مذکور که متولی این وقف خود باشد
 و بعد از وی هر کس که درین مسجد امام باشد متولی این وقف باشد و این
 مبلغ موصوف دایم بقرض و مضارفه یا مضاربه بمرمده دهد کسی که
 مفلس باشد ندهند و فی زهن بقرض ندهند و آنچه از رج حاصل شود
 بعد از این مسجد که ضروری باشد و بفرض در و شنای صرف نمایند
 و آنچه قاضل آید ثلثان امام و ثلث مؤذن نفرت نمایند و قاضی اسلام
 ناقد الامر بموضع کذا که عالم بود محل خلاف در ضمن مراغه شرعیه در
 وقتی که این مبلغ معین و مشارالیه بود حکم شرعی کرد اولما بجهت این وقف
 و بعد بلورم آن فساد هذا و قفا صحیح جائز الا در ما **الحکایا لوصایا و**
و شامعه من المحیط البرهان هذا ما وصی الیه الضعیف فی نفسه المقدر
 الی رحمة الله تعالی قلات اوصی به فی حال قیام عقله و جواز امر له و علیه

کتاب اثنی عشر

ويشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له الملك وله الحمد يحيى ويميت
 وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير. لم يلد ولم يولد ولم يكن له
 كفوا احد. لم يتخذ صاحبة ولا ولدا ولم يكن له شريك في حكمه. احد. ويشهد
 ان محمدا صلى الله عليه وسلم عبده وصفيته ورسوله وامينه على وجه واصله
 بالهدى ودين الحق يظهر على الدين كله ولو كرم المشركون. وان الجنة حق
 والنار حق وان الميزان حق والقراط حق وان الساعة ايتة لا ريب فيها
 وان الله يبعث من في القبور. وان قد رضى بالله ديننا وبمحمد
 صلى الله عليه وسلم نبيا وبالقران اما ما وبنا كهيئة قبلة وبالمؤمنين اخوانا
 على ذلك حجتى وعلى ذلك يوفى وعلى ذلك يبعث ان شاء الله تعالى.
 مبتداه الى الله تعالى ان يتم عليه في ذلك نعمته وان لا يسليه ما وهب له
 وما اتفق به عليه حتى يتوفاه الله فان له الملك وبيده الخير وهو على كل شيء قدير.
 ويشهد ان يخرج من هذه الدنيا الغدادة المكذبة الخداعة تاييا الى الله
 تع نادى ما على ما فرطت منهن ما تسقوا على ما قفر في مستغفر من كل ذنب وذلة
 بذرت منه موبلا من خالقه وراقة بتبارك اسمه قول توبته واقالة
 عشرته راجيا عفوه وغفرانه اذ وعد ذلك عباده ويعفو عن السيئات
 وقوله صدق ووعد حق وسعت رحمة كل شيء وسيقت رحمة غيبته
 وهو الغفور الرحيم. واوصى من خلفه بعد موته ورثته واصحابه واولياء
 ومن اطاع امره ان يعيدوه في العابدون وان يخدوه في الحامدون. وان
 ينصحو بجماعة المسلمين. وان يتقوا الله حق تقاة ويصلحوا ذات بينهم

ويطيعوا الله ورسوله ويكونوا مؤمنين موقنين. ووصيتهم يا وصي
 ابراهيم عليه ويعقوب يا بني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تتولوا الا وانه
 مسلمون. وان يطيعوا الله في عبادتهم وسرهم وقولهم وعلهم وان يلزموا
 طاعته وينتهوا عن معصيته وان يقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه واوصي به ان
 حدث به حدث الموت الذي جعل الله عدلا بين عباده وحقا على خلقه
 لا يحصى لاحد عنه ولا محدد جعل الله خيرا يامه يوم يلقاه ان يبداه من كثرة
 يكفه وخطوه وخبيره ودفعه ونفقات ثلثة ايام بالمعروف على
 موافق السنة من غير اسراف ولا تقير ولا تبديل. ثم بقضاء ديونه التي
 عليه للناس ثم اقصاء ديونه التي له على الناس. ورد الودائع والامانات
 وانفاذ وصاياه من ثلث ماله من غير تغيير ولا تبديل فز يد له بعد ما
 سمعه فاما اثنا اثمه على الذين يبدون ان الله سمع علم. واقران من
 الديون التي عليه لغا في كذا رهها بخط وقياله بتاريخ كذا. ولغلا في
 كذا بغير قبالة. ولغلا في كذا. بجملة كذا. وديونه التي له على الناس منها
 على فلان كذا بقبالة بتاريخ كذا. وعلى فلان بن فلان كذا. واما اعيان
 امواله التي هي لغا في موضع كذا. ويحذرها. وكرم في محلة كذا ويحذرها
 وارض في قرية كذا ويحذرها. وحوانية في سوق كذا ويحذرها. وكذا ساير
 العقارات. ومن العيود كذا. ومن الاما كذا. ويستهم ويحليهم. ومن
 الذهب والفضة كذا. ومن الحيوان كذا. ومن مال التجارة في الحانوت
 والجر كذا. ومن الاوان الفضة. ومن الاوان النشبة واواني الرصاص في الدار

كذا. ومن الغرض والبط وماع البيت والكلي والوزن في جميع امواله
 هذه الاعيان المسماة الموصوفة المبينة فيه لا غيرها وقد اوصى ان يقف
 ديونته او لامتها ثم يقضى ديونه التي له على الناس فيطير الى مبلغ
 الزكاة فيقوم قيمة العدل بتقويم اهل البصر والعدالة والمشهورين بصدق
 المقالة فيخرج جميع ثلث **او يكت** ثم يخرج كذا درهما بوساياه فيدفع من
 ذلك الى رجل قد خرج عن نفسه حجة الاسلام واعتمر ليخرج عنه ويعتمر
 قارنا منها او متممها او يكت فيرد كل واحد منهما فيدفع اليه قدر ما
 يكفيه لطعامه وادامه وملبوسه ومركوبه وسائر نفقاته التي لا بد
 للحاج منها راكبا ذاهبا وجائيا من منزل هذا الموصى او يكت يدفع الى فلان
 ليخرج عن هذا الموصى فان اتى فلان ان يفعل ذلك اختار الوصية من حيث
 من الناس ليخرج عن هذا الموصى فيختار لذلك من يصلح لذلك ان يكون رجلا
 غنيا موثوقا به قد حج حجة الاسلام واعتمر فيسحق عليه ذاهبا وجائيا
 راكبا بالمرء من غير اسراف ولا تقتير ويعطى لنفقة كذا كذا درهما
 فان فضل من نفقة شيء فهو وصيته له فان اراد التوسع على المأمور بالخرج
 كتب واذا المأمور بالخرج عنه اذا بدله مرضا ومعنى يخرج ويتبعه عن المرد
 والمضي عليه ان يدفع ما بقي في يده من هذا المال الى رجل موثوق به يصلح
 للقيام بهذا الامر فيامره باتمام ما كان عليه من هذا الذي امر به ويقوم
 في ذلك مقام نفسه. ونطعم المساكين من المسلمين للصلوة التي
 عليه من المكتوبات ^{كل} لكل صلوة نصف صاع من حنطة او صاع من شعير

ادعاء من ترا وما يبلغ قيمته واحد من ذلك ويعطى مما عليه من الزكوات
 كذا درهما ويشترى كذا ذبقة سليمة عن العيوب فيقتنق عليه الكفارات
 ايمان عليه او يكت الكفارات لهما. او الكفارات افطار عمدا في رمضان
 واوصى ان يصرف الى عمارت قطره كذا. او مسجد كذا من دهن نيرجه
 وشري حصيرة كذا ويشري كذا شاة او بقرا او بعير سالما عن العيوب
 فيفني بها يوم النحر ويصدق لحومها وشحومها ورومها وادكارها وما
 ينتفع به من سقطها على الفقراء والمساكين ويعطى اجرا لحالب والذابح
 والسلاخ يوسع على الواضع تفريق ذلك واختار من شاء للفضل والتقصا
 والاعطاء والحرمان بعد ان يتخري الصواب وما هو اقربا الى نيل الثواب
 ويتناول الوصية بنفسه من ذلك بالمعروف فان احب ويطعم من شاء من عياله
ويشترى كذا من ان يخرج فيصدق عنه بعد وفاته على الفقراء والمساكين
ويتخذ في ايام السيف ماء الجمد في كل يوم وجمعة في سقاية كذا وفي كل
 يوم يشرب منه المارة وابناء السبل **ويفرق** على طلبة العلم
 في مدرسة كذا كذا درهما ويشترى كذا. ثوبا يعطى الفقراء والمساكين
 ويعطى لفلان كذا درهما ولفلان حبة التي هي عن كذا ولفلان عمامة
 هذه وجوه ان اجتمعت ذكرت فان زيد فيها شيء زيد في الكتابة
 وان نقص منها شيء نقص من الكتابة وهذا الموصى ان يغير وصية
 التي اوصى بها في ذلك ما لها ويرجع عما شاء منها وينقص ما راي ويبدل
 من وصى لهم من شاء فان مات فوصيته منقذة على ما موت عليه وما

بقى من ماله بعد مال الوصية فهو مقسوم بين ورثته على فرايض الله تعالى
 فلان كذا ولفلان كذا. اي السهام المعلومه من القسوس والثلث
 والرابع والنصف والباقي وقد جعل الوصي في ذلك كله وفي جميع
 اموره بعد وفاته وفي امور اولاد القضاة واولاد الصغير فلان لما عرف
 من ماله وديانته وصيانته وكفايته وثقافته وقبل فلان هذه
 الوصية منه قولا صحيحا مواجها مشافهة واشهد على نفسه بذلك
 كله من اثبات اسمه اخره. وذكر هذا الموصي انها اخر وصية اوصيها بها
 ورجع عن كل وصية كان اوصيها قبل هذه الوصية وابطالها وفتحها
 وان هذا الوصي اخر وصي نفسه لا وصي سواه وان كل وصي كان له قبله
 فقد اخرج عن الوصاية واقر هذا الموصي انه جعل فلان تامشرفا على وصية
 فلان هذا حجة لا يعمل شيئا ولا يتصرف في شيء الا باذنه وعمله فوات
 فعل شيئا من ذلك بغير علمه واذنه فهو باطل مردود واشهد على نفسه
 بذلك ويتم الكتاب **وثيقة وصاية صغار خاصة** درين وقت
 فلان طابعا وصي مطلق عام شرعي كه دانيد فلان نراد جميع امور
 برصغير خود فلان. واين وصي قبول كرد اين وصاية. اكو اكي كشي وصي
 ايد رسه شويله يازده كه وصيت كرد فلان بسوي فلان وفارست
 بقضاي ديون وتنفيذ وصايا وجميع امور خود بعد از وفات خود
 ايشان را وصي عام صغار خود فلان وفلان كه دانيد تاهرد ويا تقا
 وجداجدا درين امور عمل نمايند. وايشان قبول اين وصايت كردند

اكو هر يكسته برنسته به خاصة وصي يدب غير ايلرنه جايز در
 اوصي الي فلان. بجميع ما خلف من عين او دين في بلد كذا وبقضايها
 والقيام بمصالحها خاصة دون غيرها واني فلان بقضاء ديون
 خاصة دون غير بعد موته. واوصي الي فلان بانفاذ وصايا خاصة
 دون غيرها من الامور **اكو حاضر** انك صكر غاييه وصية ايد رسه
 غايب كلد وكي وقت بوبله يازده. واوصي الي فلان بقضاء ما عليه
 من الديون وقبض ماله من الدين وتنفيذ وصايا وجميع امور بعد
 موته ليقوم بها باحق والعدل الى ان يقدم فلان من موضع كذا فاذا قدم
 كانت الوصية اليه دون الحاضر ليقوم بها بعد قدومه بالحق والعدل
 دون الحاضر **في دفع المال الوصي الى رجل لم يحج عن الميت** هذا ما شهد عليه
 الشهود المستمون. اخر هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلان اوصي فلان
 ثابت الوصاية من جهته اقرطايعا ان هذا المتوفى فلان اوصي اليه ان يخرج
 من ثلث ماله بعد وفاته كذا درهم ليدفع الي رجل امين عفيف
 قد حج نفسه حجة الاسلام فيخرج عنه حجة الاسلام عن داه في كورة كذا
 فيفق منه على نفسه في الذماب والرجوع وان هذا الوصي وجد
 فلان انا امينا عفيفا قادرا على الحج وقد حج عن نفسه فدفع اليه هذا
 المال ليخرج عن هذا الميت على ما وصف فيه وقبل فلان هذا الحاج هذا
 الدفع وهذا الامر فيه قولا صحيحا واقرورته هذا الموصي وهم فلان اقرارا
 صحيحا شرعيا ان جميع ما وصف فيه حق وصدق وانهم اجازوا ما فعله

هذا ليت وهذا الوصي عليهم يانه حق وان هذا المال يخرج من ثلث مال
 الميت واشهدوا على انفسهم بذلك كله ويتم الكتاب **اكر نفقه دن**
 زياده باقى فلان حج ايدن تك ديرسه يازه ^{اولسون} فافضل من نفقه بعد
 رجوعه فهو للحاج وصيته له من موصيه هذا **اكر لسه** يازه كه حج
 ايدن كسته يو و يرد كم دراهم كند و مالنه و رفقاسي مالنه ^{كلام الله}
 خلط ايدن بواكه مباح اولاديه قارسي يازلندن غيري محيط بره ايدن
 اصلدن نقل ايدن بر كسنة بردار لسه يقض ايله ثمن و ير سه بودا و
 شفعي اولسه شفعه ايله بوكه نه كنيثله كتاب يازلور. بلك كوك شفع
 شفعه ايله اخذ ايلن. الا طلب صحيحون صكره طلب دخی اوج نو عدد
 طلب مواثبه در طلب اشهاد و تقدير ^{طلب} توكيل در طلبك بواج نوعيله طلب
 ايله شفعه ايله دارا اخذ ايدن. طلب مواثبه دار محدوده شران اول
 خبر و يرد كندن يار مكث ولايت انا طالب لشفعتي في هذه الدار يردت
 امثالي قوله شفعه طلب بلك در. طلب مواثبه يه حجة ياد مق دسه
 يازه كه. هذا ما شهد عليه التهود المستوفون اخر هذا الكتاب ان فلا فاك ان
 اشترى من فلان. جميع الدار في موضع كذا حد و دها كذا يكنا شهدا
 صحيحا و قبض الدار و نقد الثمن وان فلا فاشفع هذه الدار المستزاة
 بكنا يذك سببا استحقاقه للشفعة ^{بالشفعة} اول ما اخبر بشرا هذه الدار المحدودة
 فيه بهذا الثمن طلب لشفعه ساعيت طلب مواثبه من غير مكث ولا
 لب طلبا صحيحا وقال انا طالب لشفعتي في هذه الدار المحدودة بسبب

كتاب ثلث عشر

كلام الله

لدا فهدن

فهذا هو تمام الكتاب بونگ ايدن دارنه بايعي و مشتري سي استي ذكر اولندي
 حال بوكه اسم بايعي ذكر اولنما سه برفقائمه جايز اولور. ذيرابعد القبط
 خصوصه مشتري ايله در بايع اجنبى منتره سته در. انوكيون ذكر ايدن
 بعض ناس بعد القبط شفعه هم بايع وهم مشتري دن النور ديدو. ان دن
 تحرا اكي ستك اسمن بلكه ذكر ايدن. استحقاق شفعه ذكر ايدن
 ذير اسباب شفعه مختلفه در. علما نك دخی اختلاف وارد در.
 بعض قاتنه شفعه ابوايله در جميع قات. بعض قاتن جوار مقابل
 ايله در. بزم قاتنه جوار ملاصفه ايله در. شافعي قاتن جوار له
 اصلا شفعه يه استحقاق اولونن. بزم قاتنه شفعه استحقاق مراتب
 اوزرنه در. اولابن يقعه ده شركله ان دن صكره حقوق ملكن شركله
 كه طريق در. ان دن صكره جوار له مستحق اولور هر يري بيان اولمق كوكه.
 قاضى غيله مجومدر دكيد ديله. اول ما اخبر بشري هذه الدار.
 يازلندي علم دندى ذير حقيقته علم خبر متواتر له ثابت اولور. حق
 شفعه ساقط اولور. اخيار قاتن طلبا يلسيدي ذير اخبر
 رسول اولور سه. كوك عدل كرك فاسق اولسون خرا اولسون عبد اولسون
 صغير اولسون و بالغ اولسون. رسالتى تبليغ ايله شفعه طلب ايله سه.
 شفعه باطل اولور. اكر مجازد سالة ادلما يوب كند و كند و دن خبر و ير سه
 حسن ابو حنيفة دن روايه ايدن كه يسي اكي رجل يه بر رجل اكي عورث
 خبر و ير سه عدول اولسه لشفعه طلب ايله شفعه باطل اولور.

محمد ابو حنیفہ روایت اید کہ خبر ورنہ گسسته ده شهادت
 شرط نیت برسی بولنه یعنی به عدد به عدالت شفعه طلب یلسه
 باطل اولور. ابو یوسف و محمد قولوی و ذر نه برکسسه خبر و برسه
 بوکسته نه صفتله اولورده اولسون شفعه طلبا یلسه شفعه
 باطل اولور. اگر خبر و برتک صدق ظاهر اولورده اول ما اجریا
 ذلد و غی اول خبرده طلب یلسه. ثانیاً خبر و برلکدن طلب یلیدی
 صحیح اولماز. انوچون در ساعت طلب موافقه من غیرتک دید و کی
 علما طلب موافقه مدتند اختلاف یلشلرد ظاهر وایتد علی
 الفور من غیرتک طلب یلسه شفعه باطل اولور. محمد دن هشام
 روایتند مجلس علمله وقت ایلدی. ابو الحسن کوخی بو قولله اخذ
 ایلدی. حسن بن زیاد اوج کون دیر. بو ابن ابی لیلی قولور.
 شافعی نیک اقولنک بر سیدر. اگر طلب طلبا صحیح دیر علی الفور
 طلب یلسه حکم طلب یلسه بعضی علما قوی تا و بیلکه کاتب صحیح
 یازمق جایز اولمق. و نه کلور دی. انی دنجون در انا حال شفعتی
 فی هذه الدار یازدق. متابع طلب شفعه لفظند اختلاف یلشلرد
 عامه متابع ایدر تنقی لفظله که طلب یلسه که متعارف ناسد انوکه
 انوکه طلب دینله صحیح در طلب طلبا نا حال یو کایکوزنه وادسه
 اشتهاد طلب موافقه صحتنه شرط دکلد. کذلک اشیا ثلثه ناک برسی
 حضورند اولمق شرط دکلد. اشیا ثلثه بایع مشتری دار طلب موافقه

دن حکم طلب اشتهاد و تقدر به احتیاج اولور. بو طلب صحتی شرحی
 بایع به مشتری به داد مشتری قتل اولمقد. بو طلب احتیاج طلب موافقه
 فائده بو اوجک برسی دلمار و غی وقت در. اگر طلب موافقه بولون برسی
 فائده اولسه بو طلبله اکتفا اولور. طلب تلکدن غیر یلسنه لادم اولماز
 طلب اشتهاد کمدق یو اشیا ثلثه ناک برسنه فادرا دلمار غله در. حتی فاد
 اولسه طلب یلسه حتی باطل اولور. بو طلب اشتهاد لادم دکلد. حتی اشتهاد
 ایلسه خصوم بو طلب اعتراف یلسه کفایت ایدر. اما لایق بو طلب اشیا
 ثلثه ناک قتی سی افریه انک حضورند اولمقد. اگر طلب اشتهاد کمد
 یازدق موقاسته بویه یازدق. اشتری فلان من ذلک. اولندت
 دن کتاب شرای یازد. یونان قلاتا یعنی الشفیع اول ما اخیر اشتهاد
 الدار المحدوده بالثمن المذکور دینه طلب شفعه ساعت طلب موافقه
 علی ما ذکرنا. انز حکم یازد. طلب اشتهاد و تقدر من غیر تا خبر و تقصیر بخضر
 من هو اقرب الیه. اما احوط طلب بایع و مشتری حضرتند اولمق کرک
 ذیرا بوند علما ناک اختلافی وارد در. ابن ابی لیلی ایدر شفیع بایعندن
 اخذ ایدر. کرک قبل القبض کرک بعد القبض. خصومت عهده
 بایع و ذر نه در. شافعی ایدر مشتری دین لور کی حاله بیله.
 خصومت عهده سی بو توتک و ذر نه در کی سندن لغوی بیله یازمق کرک
 احتیاجا اگر شفیع طلب یلسه خصم تسلیم ایدر نه فیهما و الا فایده
 مانعه ایدر شفعه سبیله ملکه قضا طلب ایدر اگر خصم تسلیم ساعده

يلجك او لورسه . كتاب شافري اختيار ادنو و كذا و ذونه بويله يازده
 هذا ما شهد عليه الشهود المستوفون اخر هذا الكتاب شهدوا ان فلانا
 باع من فلان جميع الدار التي في موضع كذا . الى اخر كتاب الشراء . اكر شتر
 داري قبض امتدي ايسه قبض دار يازميه . و اني فلانا كان شفعيا .
 لهذا الدار المحدودة فيه شفعة شركة او چوار بداره التي هي لزنيق
 احد و دهن الدار المشتركة او يقول شفعة شركة فان نصف هذه
 الدار شاعا ملكه فطليا الشفعة حين علم بهذا لشراء من غير تقييد طليا
 صحيحا بمواجهة هذين المتعاقدين فلان و فلان طليا بوجوب تسليمها اليه
 واعطاء بالشفعة فاجابه اليها هذا المتبايعان فاعطيا . جميعا جميع
 ما وقع عليه هذا البيع بجميع هذا الثمن المذكور فيه اعطاء صحيحا لا شرط
 فيه ولا خيار ولا فساد و قبض هذا البائع جميع هذا الثمن المذكور فيه
 باقيا هذا الشفع اياه ذلك تاما و انيا ويرى اليه من ذلك كله براءة
 قبض واستيفاء باذن هذا المشتري فاذا ردك هذا الشفع من دلت
 فعلى هذا البائع و يتم الكتاب و يلحق باخره حكم الحاكم في شفعة
 الجوار لانها تختلف فيه ولا يذكر ضمان البناء والقرس والزرع لان ذلك
 لا يجب عليهما في الشفعة . اكر شتر داري قبض ايلوب ثمنه ويرديه
 بايعه خصومة او لماز . بلكه مشتركي او لور . وثيقة شتر نيك شرايه
 اقرار بيله و شفع شتر يدن اخذ بيله يازده . اما اخذ قضايه اولسه
 فاجابه اليها ميرته فترافعوا الي قاض فلان في قضى ثبوت هذا الحق

بعد خصومة صحته حرت بينهم حكم عليهما بتسليم هذه الدار المحدودة اليه بوجوب
 هذه الشفعة فاعطيا . جميع ما وقع عليه هذا البيع و يتم الكتاب
 اي و وصي طلبند و كان فلان الشفع هذه الدار يازده قضايه التوكول
 وذلك كله بعد ان جحد هذا المشتري دعوي هذا الشفع عليه في الشفعة
 فاستخلف هذا القاضي على هذا الدعوى و نكل عن اليقين عنه مرارا فقصه
 عليه بذلك بعد ان حلف الشفع بالله ما سلم هذا الشفعة للمشتري
 وقد شهد هو على الطيب في مجلسها الذي بلغه اكر شتر دراهميه دنا بتر
 يه كيلي يه و زني يه عددي متعارف او لورسه ذكر اين و ان الشفع لقد
 مثله للبائع او للمشتري ديه . اكر شرا عيده يه يا قاسله يه ذوات
 قيمه نير شنه يه او لورسه شفع قيمته آ لور يازده . فارجب
 الحكم الاخذ بالقيمة وكانت القيمة كذا كذا درهما عطف فيه حين
 بتقوم العدول والامناء الذين يدور عليهم امر المقيم لامثال هذه
 البيع . اما احوط مغويني تسيد ايدوب يا بعلك و شتر نيك
 قيمته بوايد و كذا اقرار لون يازده . اكر دارا بچون شفع او لوب برسي
 حاضر او لوب كلن الوب صكره بري داخي حاضر او لوب استحقا في اثبات
 ايدوب باندن حصه من السه يازده . كرهند و ان فلانا كان اشترى
 من فلان جميع الدار المحدودة بكذا و ثقبضا و تفرقا ثم حضر فلان
 و كان شفيعها فحضر و طلب شفعة بشرائطها فقضى له بها و امر القاض
 البائع والمشتري بتسليمها اليه ففعل ثم ان فلانا حضر و اثبت

بالبينة انه شفيعها وانه لما بلغ ذلك حليب الشفاعة فتمها يشر ايها واثال
 القاضي ان يعلم اليه نصيبه منها بحضرة من ثمنها وهو كذا يشفعه المذكورة
 فيه فالزم القاضي البايع والشفيع الاول يقبض هذا الثمن وتسلم نصيبه
 منها اليه ففعلا ويقبض فلان الشفيع الثاني كذا من الدار بعد ايقاف هذا
 الثمن وتسلم نصيبه منها اليه ويتم الكتاب جميع المذكورات محيط
 برهانيدند. خلاصه ده ايد رشفعه شفيع همچون در مجلس طاعت
 بگوئی قول در عامه علماء قاتلین علی الفور در حتی قبل زمان اشتد کردن
 صکر ساکت اولسه تسلیم در دار صائله مشتری قلان کسته طن ایل
 صکر بیلله که غیر کسه ایتمش کرو شفعه سی و زنه اولور شفيع کجا ایل
 بیلله چقمقا و انهاده قادی و لما سه. اکو صیاح اشهاد اید چک اولور
 صحیح اولور ریحل نرای بیلله مکی یولدن ایکن طیب مواینه ایلله طیب
 انهادد نغایر اولسه آخری وکیل این طیب این اگر ایلمزه زمان کجسه
 باطل اولور بوقاد را اولدوغی وقتدر. اما وکیل قادی و لما سه کابل
 رسول ایلله اعلام این یولورده قادی و لما سه شفعه سی ساقط اولماز.
 صد الشریعه ده مذکور در نقلا من الزخیرة. خلاصه ده شرح محام
 نقل اید اگر شفعه طلیقه ثابت اولسه مشتری تسلیم دن ایا ایلله
 اگر شفيع قاضیه مرافعه مرض یا حبس عذر یله ترك ایلله توکل دخی مکر.
 اولما سه شفعه باطل اولماز. اگر بایه عذر ترك ایلله گایین اید رشفعه
 اوزرند رند قل زمان اوزا رایسه ده یو ابو حنیفه قولدر دینلد.

محمد دن و ابو یوسف دن دخی روانیدر که بر آید مفذرد و علیه القوی
 لحا وین شرح قدوریدن نقل ایدر که شفيع طلب مواینه و طیب انهادله شفعه
 طیب ایلله قاضیدن تملیک طیب ایلله مالی حاضر ایلله حتی کاشفعه
 تسلیم این دینیلله قاضیه قضا ایلله بکاتسلیم ایلله حتی مالی ماکور بجه دیسه
 قاضی ائمه زیر ابو تملیک بعوضد دما دام که عوض تسلیم عوض تسلیم اولمیه مقومر
 ایلله قضا اولتماز. قاضی قضا ایلله قضا سی ناقدا و لماز. شرح لحا ویدن
 نقل ایدر که قاضیه مرافعه ایلله لوشفوا حضار دتمه تا جیل این رایانیدر
 قدر. اگر بومردن احضار ایدر سه یو کا قضا این والا شفعه سن ابطال این
 شفيع مشتری به کلوی انا شفيعک و آخذ الدار منک شفيعه شفعه باطل
 اولور. زیرا انا شفيعک بر کلام در که یو کا احتیاج یوقدر کیف اصحت و کیف
 امیت دیش کی اولور شفيع قاری ایلله من شفاعت خواهم دیسه شفعه باطل
 اولور. لفظ طیلین اختلاف وارد در بعضی طلبت الشفعة و اناطا لیهما
 بعضی طلب الشفعة و آخذها بعضی طلبت الشفعة و آخذت. بعضی
 اکوماضی کو مستقبل قتی لفظه طیب ایدر سه صحیح اولور دینلد حیلله
 ابطال شفعه همچون بدال ثبوت مکروه در با لاتفاق مثله مشتری شفيع
 اشتبه منی دیک کی اوفیل الثبوت اولور سه لا یاسد در که شفيع عدل
 کرک فاسق اولسون. زیرا ابو ابطال دکلدر هو المختار منع ذکوة در رفع
 دیاده حیلله دخی یولله **دو شیعه اخذ بشفعه بیان فارسی** این ذکریه
 در بیان آنکه فلان حرین از فلان جمیع ساری محو و کذا ببلغ کذا وافر وخته

بود بر بیع بات شرعی و فالان شفیع بود برین ساری میعه را شفعه جواری ساری که
 لذتی این ساری میعه بود محدود است بکذا پس این شفیع طلب شفعه کرده
 بود بر این ساری را چون خبر بیع یزور رسید بود. **فی تقصیر طلیا صحیحاً بواجبه**
 این متعاقبین طلیا بوجوب حکم و تسلیمها الیه یا الشفعه پس مراغه کردن این امر
 بقاضی بلد کذا و هو فلا ن پس حکم کرد بقبول این حق بعد از خصومه معتبره که
 میان ایشان گذشت پس فرمود بتسلیم این دار میعه بدین شفیع بحق این
 و تسلیم کردند ایشان آنرا بوی **الح کتاب القسمة وثیقة قسمة میراث بران فاد**
 این ذکریت در بیان آنکه فالان فوت شده بود و از وارت پدر فالان و مادر
 فالان و دو پسر فالان و فالان و دو دختر فالان و یک دختر فالان ماند بود پس
 و از وی اشیاء مختلفه بود که مانند بود از انجمله ساری در موضع کذا حدوده کذا
 و منها گری در موضع کذا و حدوده کذا و منها ذکان کذا و منها طاحونه کذا و از
 عقیقه و مواشی و ثیاب و اثاث خانه و آلات چیتی و مسین و میکارات و موزون
 و نقود کذا و کذا و صفت مجموع را باینکه و جمعی نویسد که این مجموع بعد از آن
 دیون این میت و تنقیذ و صایای وی متر و کذا خالصه ماند بود از وی
 و میان ورنه علی فرایض الله تع برین موجب منقسم میشد زوجة او را من و هر یک
 از پدر و مادر وی را سدس و باقی میان اولاد لک و مثل خط الانثیین و اصل
 مسئله از بیعت و جهاد است و تصحیح وی از صد و بیست جنا که هر یکی را کذا
 و کذا میرسد و چون این اشیاء بتقوم مقومان ذوی بصیرت عدل قیمت
 یافت قیمت مجموع این ترک ببلع کذا رسید و هر یک را از آن مبلغ کذا رسید و

سویز انرا نویسد پس اتفاق کردند این ورنه که این متر و کذا میان ایشان برین
 موجب که مسطور می گردد. منقسم گردد پس بیع حصة زوجة مذکور و یزور
 دادند همگی ساری کذا را و از غیر کذا و کذا. و داد تدبیر پدر وی را باینکه بوی
 میرسد کرم کذا را و از غیر کذا و علی هذا القیاس و قبض کردند هر یک ازین
 ورنه مذکور آن چه بریشان رسید بود و ازین ترک و اگر کردند هر یک ازین
 دیگر را از دعوای که داشتند باین دیگر درین ترک و اقوار کردند هر یک
 مجموع نصیب خود را استیفا نموده اند و باقی نماندن او را پیش صاحب خود
 چیزی ازین ترک و یک دیگر را تصدیق کردند و متفرق شدند از مجلس این
 قیمت براضی و صفات در آن بر موجب شریعت عزائبات و مقررات عند
 وقوعه و بر خود استناد کردند. **بجمع ثقات در حال صحت تن و کمال عقل.**
 و نفاذ جمیع تصرفات خود با طوع و الرغبة بتاریخ کذا **قال فی المحيط الیهما**
 علما اختلاف فیما یشرک در کتاب قسمة میراثی سنه ده و سی بدایت در
 ابو حنیفه هذا ما اقسام دیو ابتدا ایدردی. طحاوی هذا ما شهد علیه
 الشهود دیو ابتدا ایدردی. بردخی محمد اقسما الدار التي حدودها کذا
 ذراعها کذا دیو یازردی. اسداد بولک ملکین و المولود در دیو یازردی
 طحاوی الدار فی ملکهم و ایدریم قبل القسمة دیو یازردی. ابی حنیفه اما محمد
 قسمة درک یازردی طحاوی و عامه اهل شروط فاد درک کل واحد
 منهم فیما اصاب من صاحبه فعلى فلا ن تسلیم ذلک كما یوجبه القسمة یازردی.
 متاخر و دیو یازردی هذا ما شهد علیه الشهود المسنون اخر هذا الكتاب

شددوا ان فلانا وفلانا وفلانا اقروا الخ ان جميع الدار المستقلة على البيوت
 التي هي في موضع كذا مجرد ودها وحقوقها وارصتها وبنائها وكل قليل وكثير
 هو لها فيما من حقوقها كانت مشتركة بينهم وكانت في ايديهم ارباعا وانلانا
 او كما يكون فلان كذا او فلان كذا وانهم اقسموها بينهم بقسمة عادلة تراها
 بينهم واجادوا قسمة عليهم فقسما هذا القاسم عليهم بالتراضي والعدل
 والحق قسمة تقويم واصلاح فاصاب فلان منها بحصة الناحية التي
 هي عن يمين الداخل من بابها وبابها عميل المشرق وفيها بيوت ثلثة بيت
 منها يسمي كذا وبيت كذا وعليها عرقان بينهما صفة وبين يديهما ساحه طولها
 كذا وعرضها كذا بالذراع الذي يدرع به كذا في يمين كذا واصاب فلان
 منها بحصة الناحية التي هي عن يسار الداخل من بابها وهي منتهى هذه
 الدار ويشتمل على كل ناحية من هذه النواحي ثلثة حدود اربعة فاحد
 حد والناحية اليمنى لريق كذا الى اخرها واحد حد والناحية اليسرى
 لريق كذا الخ واحد حد والناحية المقابلة لريق كذا فوقت لكل واحد
 منهم بجميع حصته وتقسيمه جميع التي وصفت له مجرد ودها كلها وحقوقها
 وتركوا الدهليز الذي لهذه الدار مرفوعا بينهم ممترا بجميع الحدود المستقيمة
 متساعينهم ووجه اخر على ان يفتح كل واحد منهم بابا يفتح به الى الطريق
 الاعظم او الى الطريق المشترك وهو في موضع كذا قسمة صحيحة جائزة لافاد
 فيها ولا خيار وقبض كل واحد منهم جميع ما وقعت عليه هذه القسمة بتسليم
 اصحاب جميع ذلك اليه فارعا عن كل مانع ومنازع وتفرقا عن مجلس هذه

القسمة بعد صحتها وبما تقرق الايدان والاقوال بعد اقرار كل واحد منهم بقرعة
 ذلك كله ورؤيته ورضاه به فما ادرك كل واحد من هؤلاء في ذلك او في شيء
 منه ومن حقوقه من ذلك فعلى كل واحد من صاحبه ما يقتضيه الشرع ولا حق
 لكل واحد منهم فيها وقع لصاحبه ولاد عوي ولا طلبة وكل واحد لو يدعيها
 في ذلك كله فهو باطل مردود والشهد واعلى انفسهم الخ رضا لولا لقرعه
 ايلسه لريادة كه واقترعوا فيما بينهم بالتراضي فاصاب فلان كذا وفلانا كذا
 بريسه زياده مال شرط ايلسه لريادة كه فاصاب فلان كذا على ان يرد هو على
 صاحبه من الدراهم كذا التفاد في ذلك وقبض فلان جميع ما وقعت عليه
 هذه القسمة وجميع هذه الدراهم المذكورة فيه . دارموروثا ولسه يازده
 كانت الدار مشتركة بينهم شركة ميراث عن فلان حين مات عن زوجة وبيت وابن
 وحلف من التركة هذه الدار فصادرت مشتركة بينهم فلان كذا وفلانة كذا
 وانهم اقسموها الخ اقسمت قضاء قاضيه او لورسه بويله يازده كه
 هذا ما شهد عليه الشهود المسمون اخر هذا الكتاب الى قولنا كانت مشتركة بينهم
 على كذا اكون ثم طليا حديهما من صاحبه قسمة بينهما وهي كانت محتملة للقسمة
 وامنع صاحبه عن القسمة ورافعه الى قاض عدل جائز الحكم من حكام المسلمين
 ولو سئى القاصي وعينه جاز الحكم بها بحضرة صاحبه واجبه على القسمة بينهما
 نفسيان وقب قاسما عاقلا عالما بوجه القسمة والمسمع والتقويم من قاسيه
 ولو سئى القاسم جاز و امره بذرعها وتقويها بالعدل والحق وان يجعلها
 قسامين وان يصورها في شئ على وجهها ويرفعها اليه في قرطاس حتى يتولى

الإقراع بينهما ففعل هذا القاسم المصوت ذلك كله ففقر فيه القاضى ورفعه
ودعى به واجاز ما صنع القاسم واقترح بينهما فاصاب فلاننا كذا **الحق فرق**
سيرا غيرا ورتاسته قمتين بود كه ميراث غايب و زوجه تقسيم اولو نور
غيرا من غايب اولد و غنى صورته و زوجه يازده هدا ما شهد عليه الشهود الى
قولنا ان فلانة توفيت و خلفت من و رتة زوجا و ابنا غايبا يستحق فلان و ابنا
صغيرا يستحق فلان و من التركة كذا او كذا و يبلغ التركة كذا و ان فلان ما صار نايبا
من جهة الحكم بطريق النظر الشرعي اليه لقبض حصته الغايب من التركة يحفظها
الى وقت حضوره و قسمت التركة بين هؤلاء الورثة على قرائض الله تعالى و وقع
جميع الحدود الذي في موضع كذا في نصيب هذا الزوج و في نصيب الصغير
بالقسم الصحيحة و وقع في نصيب فلان الغايب جميع كذا بقصر هذا النايب حصته
هذا الغايب بحكم هذه النيابة قضا صحيحا و ذلك في يوم كذا في شهر كذا **كتاب**
الاجارات محيط برهايتن ايد راجاره ده شراده ده يازد قهرى نك جميع سن
يازه الا برسته دكل شراء دارده اشترى الدار التى هي ملك فلان و في بين ياز
ماز لو ابنا لى قولند متحرزا ريرا مشترى يا بيعك ملكى ايد و كنه اقرار اتن اولو
متحقق چقسد بايعه رجوع ايد لمن اما اجاره غيرك ملكنه اقرار ايد و كنه اجاره
رجوعه مانع اولما ز اصحاب حديث كثرى فلان يازد لودى لكن يترعما انخيار
اند و كنه ايد د. زيرا قرآن لفظ اجاره ايد و ارد اولدى قال الله تعالى
يا ايها المتاجرون و هم اجاره استعمال ناس من متعارف در لفظ كرا دكل صكونه
بين الناس استعمال اولان اختيار ايد يلود صك اجاره بعض بعض متباين

خمان درك يازد لود. اجر متجلا مقبوض اولسه اما مقبوض اولما سه ياز
من لود براحق رجوع اولما ز. امام محمد اجاره خمان درك يازد مردى
صك شراده يازد لودى اقباعا للسلف زيرا قياس شراء علق ده دخی يازد لود
السلف شراده يازد معه اجماع اند لود. اجاره سلفند نسته نقل
اولنمادى. اصل قياس زده اولنمادى. اند صك محمد اولمادى ذكر
ايلدى. اخرون ذكر ايلدى. اما خصاف اوها غرة شمار كذا و اوها
الحق نكر كذا. من سته كذا. زيرا اولها من لدن تاريخ الكتاب نيله
مجهول باقى اولود. زيرا يومنا اولمادى. اخر مهدي ز وسطه ز بلنمادى
اول مدت مجهول و لنحق. اخر مدت دخی مجهول اولود. اولنك
بجهالتن ضرورة اكوسنه اخرتد اجرا المتق شرط ايد بر لونه على ان
يعطيه اجر كل سته عتدا نقضاء السنة يازد. زيرا صك ما بين لود
اولا في حكايه در. اكوسنه امشه لود يازميه. اما شرط امشه لود
اجرة وقت اولد لودى اختلاف و ارد. ابو حنيفة اولاشد
منقضى اولما ينجه اجرا مازد يردى. صكره رجوع ايلدى هر كوتك
حسابنجه اجر نالود يردى. يوايو يوسف و محمد قولند **السحلية**
اختارها المتأخرون هدا ما استأجر فلان من فلان جميع الدار اليه
في محلة فلان مستعملة على البيوت التى هي في بين و ملكه خدودها كذا
يحدودها و حقوقها كلها ارضها و بنايتها و سفنها و علوها و مراقفها
من حقوقها و كل قليل و كثير فيها من حقوقها سته كاملة يلا هله اثنا عشر

شهرامتوالبات اولها غرة شهر کذا. و آخرها سلخ شهر کذا من سنة کذا یکذا و کذا
نصفها کذا حصه کل شهر کذا در همان هنر الاجرة کذا. اجارة صحیح جایزه تا
قدرة یا تخریصه عن الشروط المقدسة والمعانی المیطلة و ذلك كله اجر مستلجم
ما وقعت علیه عقد هذه الاجارة يوم وقعت لاوکس فيه ولا شطط علی ان
ان یکن المستاجر هذا فی جمیع ما وقعت علیه عقد هذه الاجارة فی جمیع
هذا المدة بنفسه و یسکنها من حیث یمکن و یشفع لها بوجوه منافعها
بالمعروف اگر اجرت نقد و یرد کایسه بخار. علی ان المستاجر هذا یحظر
کل الاجرة تمام هذا المدة فیجعلها منه الاجر هذا و یرى المستاجر هذا من جمیع
الاجرة لهذا الاجر برأءة قبض و استیفاء اگر نقد و یرد کایسه علی ان یؤد
المستاجر هذا تمام هذه الاجرة الی الاجر هذا بعد تمام هذه المدة او یکت
علی ان یؤدی حصه کل شهر من هذه الاجرة بمقتی ذلك الشهر و قبض هذا المستاجر
من هذا الاجر ما وقع علیه عقد هذه الاجارة کما وقعت هذه الاجارة
فان غاص کل مانع و منازع عن القبض و التسليم لهذا الاجر ذلك كله الیه و تفرقا
عن مجلس هذه الاجارة بعد صحتها و تمامها و تفرقا لا یدان و الاقوال بعد
اقرار المستاجر هذا ان ذلک رای ذلک کله و عرفه و رضی به و استند علی نفسها
انح فی الاجارة الطويلة او قافی متولی اجارة طويلة و یرسه اگر واقف
برسنه دن زیاده اجاریه و یرلمیه دیو شرط ایدر سه شرط رعایت و ایدر
اگر شرط ایلر سه مشایخزدن بقول و لذی که برسنه دن اکثره جایز او لماز
فقهه ابو جعفر اوج سنه یه جوارنه فتوی و یرردی اوج سنه دن زیاده

فتوی و یرردی صدر التمهید ضیاعن اوج سنه یه فتوی و یرردی
مکر که مصلحت عدم جوارده اولاً. غیر ضیاعن برسنه دن زیاده یه عدم جوارده
فتوی و یرردی. اجارة طويلة عقارده ضیاعن جایز اولد و غی کبی و این
مالیک ده دخی جایز رد. زیرا فصل ایجا باید رسنی یوقدر. و قف
اجر مثلندن اقله اگر غین اولر سه ده اجاریه و یرسه جایز او لماز. اگر
جوارنه حیلله مراد ایلر سه متولی هر سنده اجر مثله اجاریه و یرو یاندن
صکره مستاجر ی بری قلمقدرد. ابرای صحیح اولور زیرا عاقد یوقدر. اگر قف
اجارة طويلة یاز سه اوج یله اجر مثله اجر مستاجر ی جردن ابرای ایلر سه
حاکم جوارنه حکم ایلر سه جایز اولور. زیرا مجتمد فیه در آما و قفی اجاریه الیه
اجر مثله اند صکره اجرت دخیصل و سه اجارة فسخ او لنماز. اگر اجر مثله
زیاده اولر سه بعض مدت کچد کدن صکره فتا و ای اهل لمقدرد ده دکر
ایدکره اجارة طویله فسخ او لنماز. شرح طحا و یدن اجارة فسخ اولور کچن
مدت مسمی علی الحاکم واجب اولور دیر. اگر ارض بر حاله اولر سه که اجارة
فسخ اولونمق ممکن اولر سه ارض زرع اولر سه وقت زیاده دن یحظه
مسمی واجب اولور. بعد الزیاده الی تمام السنه اجر مثل واجب اولور.
زیاده اجر بلننر. الا کل قسنت زیاده اولما غله. فتاوی ده جام و قفی
متولی برکسته یه اجاریه و یرسه. آخر کله زیاده ایلر سه متولی اجارة
اولی تی فسخ ایدن مکر اگر اجر مثله و یرد یسه یه یوقدر ده ناس غین اند و کچ
سنه یه و یرردی ایلر سه زیرا ثانی اجر مثل او زدن زیاده ده متعت در مقتدا

بکن صحیفه ده وقفه اجر مثلندن اقلد کوغبین اولمازسه ده اجاریه ویر
 صحیح اولماز دید وکی بوکا خالفقدد مکر بو قول آخر اولاما بو واقفان
 دراملا کده فتح اولماز باتفاق الروایات اما مستایر ارض اولسه کوغبین
 ذرع و شجر اولماسه اجاره جایزدر. اگر ذرع یه شجر اولسه جایز اولماز
 اجاره کرم دخی بونک کیدر اجاره تمام اولق و اجر واجب اولق مستایر
 تسلیمیلدر باتفاق الروایات ذرع و شجر مشغولکن تسلیم متحقق اولماز
 بونک جوازنده ایکی حیلله واردد برسی صاحب ارض درعی یه شجر مستایر
 معامله یه ویرمک کونک تفصیلله اجر اسبله اعوانیلله عمل ایلیه. الله ته
 ویرسه اورتالرنده یوز سهم او زره اولوب بر سهم صاحب ارضک طفا
 طوفی مدفوع در الیمک اولاندن صکر دافع مدفوع الیه اولانه اول
 بر سهی یو ضیفه نک مؤناته صرفه ذن ویره اندن صکر ارضی واصل
 کرمی صاحب ارضندن اجاریه الیه بر حیلله دخی ذرع یه شجادی مستایر
 اولق مراد ایدن کسند یه بیع ایدن ثمن معلومه قبض ایدشد کنت صکن
 ارض اجاریه ویره. اما ذرع دیت ارضک اولماسه کد تسلیم ذرعده قادر
 اولما یه حیلله امام حواهر داده ذکواتد وکی در کد ارض اجاریه ویره. ذرع
 اولان سنه کچک کد صکن جایز اولور. بو اجاره مضاعفدر. ای قوت
 المستقیل. امام ابوعلی نسفی ایدر مشایخن تردد ایدر لر دی حیلله
 ثانیه ده کد اجازده مقدم بیع اشجاردر. مشایخن بعضی جایز کورمز
 لودی. زیرا بیع رغبت دکلدر بیع تلخیص دردی لودی مستایر قلم اشجارده

منع اولدنی بوکا دلیلدر دیدیلور. بعضی کوک اشجارده مقابل اولنان
 ثمن قیمت اشجار مثل ایسه یه زیاده ایسه استدلال اولور کد بیع اشجار
 بیع رغبتدر بعد اجاره ایلسه جایز اولور. اگر قیمت اشجارده ن اقل ایسه
 استدلال اولور کد بیع تلخیص اوله. بعد اجاره جایز اولماز. خلاصه ایدر
 بو صحیح دکلدر زیرا انسان حاجت وقتن مالین ثمن قلیلله بیع ایدر. شیخ
 الامام طهیر الدین المرغینانی ایدر اجاره طوبله اختیار ایدن کسند بیع
 معامله ده اولان شبهه ربوادن قاچوب اختیار ایلدی بوراده بیع اشجار
 بیع معامله در. زیرا اشجاری ملکته عود مراد ایدر لور اجاره فتح اولدنی وقتن
 ایلیه قاچدقلونه اوغراش اولور لور خلاصه ده فصل ثانی ده ایدر آتور
 مستاجر صکا که وارسلر بونلر حضوردن صک یا زسه کن بینهما عقد جاری
 اولماسه اجاره منعقد اولماز **اجاره طوبله یه حجت یار سه بوبله یار سه**
 هذا ما استأجر فلان من فلان جميع الدار التي هي ملك لاجر هذا وفي دين
 و تحت تصرفه و موضع هذا الدار في كورة كذا في محلة كذا في سكة كذا بغرب
 مسجد كذا في ذققة كذا عن يمين من يدخلها او يساره او لا المنزل الاول
 منها او الثاني احد دودها كذا والثاني والثالث والاربع كذا بحدودها
 كلها و حقوقها و مرافقها التي هي لها من حقوقها و كل حق هو لها داخل فيها و طابع
 منها و كل قليل و كثير هو لها فيها و منها من حقوقها ثلثين سنة متوالية غير ثلثة
 ايام من اخر كل سنة من تسع و عشرين سنة من متقدمات هذه السنين اولها
 غرة شهر كذا. و اخرها سابع شهر كذا بكذا درهما جيت معدودة و زانة بوزن

سبعة نصفها كذا على ان يكتبها المستاجر هذا او يسكنها من اجب ويتفق
 لها اي وجه الانتفاع شاء ويواجهها من اجب اجارة صحيحة نافذة لازمة
 لا فساد فيها ولا عدة ولا تجلئة على ان يكون تسعة وعشرين سنة من ايامها
 سوى الايام المستثناة منها بادية درهم وخمسة اسداس درهم قسط كل سنة
 منها سوى الايام المستثناة سدس درهم وقبض المستاجر هذا جميع هذا
 الدار المسماة المحروقة في هذا الكتاب يوم وقع عقدا لاجارة هذه قبضا
 صحيحا فارغا عن كل شاغل ومانع وسلم المستاجر هذا جميع الاجرة المذكورة
 في هذا الكتاب بتمامه وكما له على سبيل التجمل الي هذا الاجر وقبض منه الاجر
 هذا قبضا صحيحا وجعل كل واحد من العاقدين صاحبه بالخيار في هذه الايام
 يفتح هذا العاقد ايتها شاء واحب وتفرقا عن مجلس هذا العقد طابعين را
 غبين لا علة بينهما ولا بواحدة منهما من مرض وغيره وتفرقا بعد صحة هذه الاجارة
 فرضيا به تفرقا لا بدان والا قول بعد ما اتموا على انفسها انهما رايا هذه الدار
 المحدودة في هذا الكتاب ظاهرها وباطنها وساير ارضها وبنائها وجميع
 حقوقها وما فيها ومنها وكل قليل وكثير داخلتها وخارجتها وعرفاء وراياها
 عند عقد هذه الاجارة فرضيا به وتعاقدا على ذلك وذلك في يوم كذا من سنة
 كذا اولها غرة شهر كذا زيرا وسط يوم من اوله قف وقدر ايدوكي معلوم
 اولما نزاع اولور كذا لك اختيار فسخ ده دخی آخر سنك ايدولور فسخ ايام
 مستادن خارج اولما سون ايجون قبض داري قبض اجر تدن مقدم يازدو
 بيعه بونك خلا في يازلدي زيرا من شراده نفس شرايله واجبا ولور.

اجارة اجر مستاجر او زرته واجبا ولما. حتى داري قبض ايلينج داره
 بداية لا يدار لور اشتراط خياره على ان لكل واحد منهما حق الفسخ في هذه
 الايام بخضر من صاحبه وبغير محض منه يازمق لا يبق دكلدر زيرا بعض مستاجر
 قوط او زرته فسخ صحيح اولما. صاحب حاضر اولما ينج ابو خينغه وابو بو
 قوله قياسا بتقدير حيه بوشرط فاسدا ولور. عقده داخل انحاق فساد
 عقدي موجب ولور. خلاصه دن نقل ولنا نك غير مذكور انك كلي
 محيط برهانين مذکور در. كتاب فسخ اجارة طويلة بويلة يازلور. اكو
 فسخ اجر دن و مستاجر دن هر قفس اولور سه اني مستقل يازه اكو اكندن
 بويله اولور سه اقرقلان وفلان انهما فسخا اجارة الدار التي كانت بينهما
 اجارة طويلة على ما هو الرسم بالناحية وهي الدار التي موضعها كذا واحد
 كذا فلان استاجرهما من فلان لاجر ثلاثين سنة متواليتهما ولها شهر كذا
 و آخرها سطح شهر كذا يكذا درهما فسخا هذه الاجارة في الايام التي شرطه
 الخيار فيها وهو يوم كذا من شهر كذا وهو اول يوم خياره او وسط خياره
 او آخر خياره والاولي والاوسط هو الاوسط فسخا صحيحا واشهدا عليهما
 من اشيت اسم في اخوه فليس بينهما في هذه الدار اجارة ولا عقد بوجه
 من الوجوه واقوه هذا المستاجر انه قبض من هذا الاجر جميع ما كان عليه
 ببقية المتع ودد اليه جميع هذه الدار ويتم الكتاب **اجارة كمر ونشجر اجارة**
 كمر ونشجر درست دكلد اول اجلدند كه اجاره منافع اورزته معقود
 در بونلور. اجاره استمالك عين اورزته اولور درست اولما. زيرا

او در وی مادی و یا مادی باشد یا ذی جدید و مستأنف و قول کرد این
 مرفوع الیه ازین دافع این معامله داد مجلس این معامله بقول صحیح و قیو
 کرد این مدفوع الیه جمیع آنچه عقد این معامله بدان واقع شد بود .
 قبضه صحیح الح . اکو مال صغیری اجاریه ویرس فلان ولایت اوتوله
 صغیر و غلی فلان قیلند ن اجاریه ویردی تمیز الماله دیه . اکو و
 اجاریه ویرسه فلان حق و صایتله فلان صغیر قیلند ن که فلان و غلی
 بایا سی ایضا سیله به قاضی قضیله وصی د اجاریه ویردی دیو
 یازده **و یقینه اجاره نفس** فلان فلان دن اجاره پوتدی نفسی هر سیکه
 اولی سینه و جیبی غریبی در آخری سینه نمزبوره بجازی لآخری سینه
 در شوق در آنچه به یونوک او زر نه که بومستایر بوی آخری استعمال
 این هر عمل و هر خدمت مشروع که مراد این بود نمی امتناع الیه
 اوقات خدمت قیام کوسره و بوی آخری نفسی بومستایر
 تسلیم ایلدی بوعقد حکمی و هر ایک جرعتی ای تمام اولد و غی بکیه
 ادا این اگر عمل و حرفتدن بر نوع خاصه استیجار ایدر سه عیان
 بستمعل الخیاطه فی انواع الثیاب کتھا و جمیع ما یخاط علی ما
 دای واجب **عاجل استجاره** ایدر سه اگر معین دوه و قیون
 اولور سه بومعینه اجاریه طوفار سه اجیر مشترک اولور که جایز دیک
 نفسی غیره اجاریه ویرسه غیره طوفار و تاد مجنون بونک یزده ضایع
 اولان سسته ده بوکضمان یوقد زابو حنیفه قائمه خلافا لها

او در وی مادی و یا مادی باشد یا ذی جدید و مستأنف و قول کرد این
 مرفوع الیه ازین دافع این معامله داد مجلس این معامله بقول صحیح و قیو
 کرد این مدفوع الیه جمیع آنچه عقد این معامله بدان واقع شد بود .
 قبضه صحیح الح . اکو مال صغیری اجاریه ویرس فلان ولایت اوتوله
 صغیر و غلی فلان قیلند ن اجاریه ویردی تمیز الماله دیه . اکو و
 اجاریه ویرسه فلان حق و صایتله فلان صغیر قیلند ن که فلان و غلی
 بایا سی ایضا سیله به قاضی قضیله وصی د اجاریه ویردی دیو
 یازده **و یقینه اجاره نفس** فلان فلان دن اجاره پوتدی نفسی هر سیکه
 اولی سینه و جیبی غریبی در آخری سینه نمزبوره بجازی لآخری سینه
 در شوق در آنچه به یونوک او زر نه که بومستایر بوی آخری استعمال
 این هر عمل و هر خدمت مشروع که مراد این بود نمی امتناع الیه
 اوقات خدمت قیام کوسره و بوی آخری نفسی بومستایر
 تسلیم ایلدی بوعقد حکمی و هر ایک جرعتی ای تمام اولد و غی بکیه
 ادا این اگر عمل و حرفتدن بر نوع خاصه استیجار ایدر سه عیان
 بستمعل الخیاطه فی انواع الثیاب کتھا و جمیع ما یخاط علی ما
 دای واجب **عاجل استجاره** ایدر سه اگر معین دوه و قیون
 اولور سه بومعینه اجاریه طوفار سه اجیر مشترک اولور که جایز دیک
 نفسی غیره اجاریه ویرسه غیره طوفار و تاد مجنون بونک یزده ضایع
 اولان سسته ده بوکضمان یوقد زابو حنیفه قائمه خلافا لها

اگر ایل و غنم بغیر اعیانها اولور سه بیاناید. **یواجیر** و حد اولور نفسی
 غیر اجاریه ویرمکه مالک اولماز. **الذ صایع** اولان نسته دوشوکا صغان لازم
 اولماز بالا جماع **و ثقیة بویله یازه** اجاریه طودی فالان فالانی که شوقدر
 دوست یه قیون یه صغیرک اوتاده و کوده هر نسته نک وصفن بیان و تعیین
 لازمدر. شوقدر مده یونلری اوتاره و حافظه اید و صویره و علتلرنه
 تیمار اید صاعایق و قدر صاغا ویاوریلون کورده. و چنانلر ارایه بوله
 دیه. اگر غیر محبت اولور سه شویله یازه که اجاریه طودی شوقدر
 مدت که یومتدن بونک یچون قیون کوده یاد و یه یا غیر کوده دیه یواجیر
 و حددر. محیط برهائین بویله من کورد **استجار صغیر زید** فالان
 اجاریه طودی فالان بن فالانی که اون یاشندن در با یاسی فالانند
 شوقدر مده شوقدر مبلغه که کند و چون عمل اید اجاره صحیح و یو
 فالان مذکور او غلنی ولایت ایتوله بو مستاجر تسلیم اتری اگر صغیر
 ذورحم محمدن کند و عیالند اولان کسته اجاریه طودا سه اجاره
 جائزدر اسلوب سابق اوزرنه یاز. اما مختلف قیه اولد و چون حکم
 حکم الحاق اید **و ثقیة اجاره نفس یه نان و جامه** فالان اجاریه ویردی
 فالان نفسی اودخی اجاریه طودی فالان شهر غره سندن فالان شهر لحنه
 دکه بونک یچون عمل ایلیم هر آری بونک اجرتی شوقدر مبلغ اولد. **یواجیر**
 بو مستاجر اذن ویردی که یدل اجاره بونک طعامه و لباسه و سایر
 مصالحه صرف ایلیم اذنا صحیح انون اوزرنه که هر یار که صرف ایلیم دیو

نهی این بو مستاجر اذن جدید له کو و یواجی طرفندن ماذون اولد و یواجیر
 دخی نفسی تسلیم اتری. **مستاجر دخی قول ایلدی دیه و ثقیة شیر**
دادن دایه یه فرزندان فالان که اکی یله متصل اوی فالان آخری فالان در.
 بودخی اجاریه طودی بونک اوزرنه که آجیره مذکوره سند اوزره بو مستاجر
 فالان نام صغیر او غلنه و بو مستاجرک منزلندن مقیم اولد بومتدن ارماع
 اچون و بومتدور او غلنی تربیه و حضانه اید تقصیر اتمیه شوقدر مبلغ
 اجاره صحیح و آجیره مسطوره بو صغیری کوردی و اکلدی و نفسی بو
 مستاجر بومعلون تسلیم ایلدی. **تجیل و تاجیل** آجیره هر نه ایسه بیلا
 اید. و آخرنه یازه که بواجرن نک زوجی فالان دخی بو عقد اجاریه اجاره
 ویردی. و راضی اولدی بو مستاجرک منزلندن بو عمل اچون اولمانه
 دیه **استجار الاستاذ تعلیم الصبی الحرة** استاجره لیعلم ابن المستاجر المستی
 کذا حرة کذا تمامها بوجوهها فی مده کذا یکداد رهها لیقوم بتعلیمه فی
 اوقات التعلیم وسلم الیه هذا الابن و عمل له جمیع هذه الاجرة و يتم الکتاب
 محیط برهائین اید و صواب ستاجر لیقوم علیه مده کذا فی تعلیم النبیج
 علی ان اعطاء الاب کل شهر کذا یا مقرر. **ذیر تعلیم حیا که شرط ایلیم**
 لیقوم علیه دمیسه جائز اولماز. انوچون اجاره تعلیم اوزرنه واقع اولد
 عمل اجیردن دکلدر بلکه متعلک فمندند دیو کا اجاره جائز اولماز.
 نته که تعلیم قرآنچون استجار ایلیم اما لیقوم علیه دیو استجار ایلیم اجاره
 اینک اوزرنه طور مغه و حفظ ایلیم اولور. استاد بوک و فایله قادر

ذکر پنج و بی رغبتی است چون در. انشاء عقد ده عمل حیا که در حق حاصل
 اول آن بود که باید بنابر حق در اهرم اولد و غی وقت در. اما بر سنه حریف
 تعلیم بر سنه ده. دخی شاگرد استاد چون عمل ایتمه قول ایلسه بر سنه ده
 استاد ی او غارنا و زرنه حیا که تعلیم انچون طور منعه بر مقدار اجاره
 استجار این لو آندن صکره استاد دخی صکره کی سنه ده او لکی مقدار
 آجره شاگردی کند و به عمل ایلم چون استجار این وب صکره بواجری
 او لکی اجرة تقاضا تمک کون **هذه صورة هذين العملين هذا**
 ما استاجر فلان فلانا استاجر ليقوم على ولد الصغير المستقر فلان وهو
 عاقل متميز يلقن لما يلقن ويعلم لما يعلم في تعلم الحياطة او الحياكة في
 انواع الثياب يا نواع الحياطة سنة كاملة او لها كذا واخرها كذا بما يات
 درهم عطر يقيه على ان يوفيه هذا الولد هذا الاجر عند مفتي هذه المدة
 وتنام هذا العمل وسلم اليه هذا الولد هذا الاجر فقيه وضمن القيام عليه
 ليعلمه ذلك كله اليه وتفرقا فلان هذا الاستاد استاجر من هذا الولد
 هذا الولد في عقد اخري في مجلس اخر سنة كاملة متواليه بعد هذه
 السنة المذكورة في الاجارة الاولى من غير ان يكون هذه الاجارة مشروطة
 في الاولى وملحقة بها او الاولى مشروطة في الثانية او ملحقة بها على
 ان يعمل هذا الولد لهذا الاستاد في عمل الحياطة ونجيط ما يامر به
 من الثياب ويعمل ما يتصل بها ويدخل فيها في جميع هذه المدة بمائة
 درهم عطر يقيه اجارة صحته على ان يوفيه هذا الاجارة عند مفتي هذه المدة

في الاستجار والدواب هذا ما اكثري فلان التاجر من فلان المكاردي اكثري
 منه خمسة احمرة معينة يحمله من الانتقال على كل حمار منها كذا من كذا ان كورة
 سم قد الى بخاري يكذا كذا درهما صحيحا وان هذا المكاردي اراه هن
 الحمار باعيا نهافرضي بها هذا المكاردي وسلم هذا المكاردي الى هذا المكاردي
 الانتقال وهي كذا بوزن كذا فقبضها هذا المكاردي وقبل حملها على هذا
 الحمار من كورة كذا الى كورة كذا وتسليمها اليه في كورة كذا وقبض منه جميع
 هذا الكمر قبضا صحيحا بتجمل هذا المكاردي ذلك اليه وضمن هذا المكاردي
 لهذا المكاردي كل ذلك يلحقه في ذلك ضمانا صحيحا وذلك في يوم كذا من
 كذا كور دواب معين او لما ينجي او لورسه ابو خنيقه واصحابي قطن جائز
 خلاصه ده جازا استجسانا دير. شيخ ابو لقاسم الصفار والد بوسي جاره
 فاسد در. يدور مجهول اولد و بچون اما معين اولد و غی وقت دوا
 هلاك اولسه اجاره ساقط اولور. كذا في المحيط البرهاني خلاصه ده
 اید راجرة بنمسار و منادی و حامي و صكان كرمها صلدن فاسد اليه
 لكن ناسك جايسته اولد و بچون جائز در. امام خواهر زاده ایدر
 آجر مثل مقداری كوكبك اولور خلاصه ده فتا واي صنفرة نقل
 ایدر كه بر كسند بر دایا بر تمام اجاره السه بر آیه اكی ای ساكن اولسه
 شهرت ایند اوزرته اجرت واجب و لماز بوجوب كاید در. امام خواهر
 زاده اصحابم زده روایت یلوكه واجب اولور كخی و محمد بن سلمه روایت
 توفیق بلد یلور. اگر استغلا چون اولمش اولورسه اجرت واجب اولور.

استغفار چون همیاد کسه اولمازد دید یو. آوی و حامی تفصیل اندیز. قال
 الصدرا الشهد ویه یفتی اگر آجر خوف ایدر سه که مستاجر شای مدرن بر عذر
 اجاره فتح این طریق بود که اول مدتک آذن اجر تک چوغن یازمه مدتک
 آخرت اجر تک اذن یازمه. مثلا اگر داری بر بیل پوزیکو می چقه به اجاره
 طوندی یسه اولکی این یوز طوقوز اچقه تعیین این اون بر این اون بر اچقه
 اجاره یازمه. اگر مستاجر خوف ایدر سه عکس این. بودخی بلیک و کر که
 متاعک اجاره سی شریکدن غیر جایز دکلر کر که قسمة محفل اولسون کر که
 اولسون امام اعظم قسمن کذا فی الخلاصة وجه جواز امام اعظم قسمن
 یکی سنه ایلد بری تمام عفار اجاره یه ویره. اجرة معلومه ایلاندن صکره نفق
 عقاری نصف اچر تله فتح این. یا خود آخرت حکم قاضی کاق این یازمه که قضا
 اسلامدن بر قاضی که فلان شهر قاضی و نافذ لامرد ر بو عقدک صحتت
 شرعیه ضمنده حکم ایلدی خصومت معتبره دن صکره عالما باخلاق دیه خلاصه
 فصل ثانی ایدر دنیا ملک و لسه عرض و قفا و لسه بنای جاریه و یوسه
 جایز دکلر زیرا معنای متاعدن در. بلیک کر که عقود معاوضات
 عاقدیندن بری حاضر اوله و قبض مال اقدار این. مثلا بایع قبض ثمنه
 آجر قبض اچرت اقرار ایتیه بو وهم وارد که آخر عاقد عقد انکار این و
 بوقض ایدم دیوانه راند و کی مالی طلب ایلیه. طریق بود که اگر سنه
 برین این یا اول یازمه که اقدار قلدیکه بو ثمن موصوفی به یو اجرة موصوفة
 قبض اشد و دیه عاقد آخر دن قبض اشد در دیمیه. بوضو رتک اگر عاقد

آخر است

اخر استرداد ایدر سه سندن قبض ایدم دیه آخر کشتی بر عا و یودی دیکه
 قادر اولور. یا خود یازمه که بو ثمن بواجرت بو مشرتیک و مستاجرک
 ذمشندن ساقط اشد و سقوطی در ستاولان و چه او زره دیه قبض ذکر
 انیه مقررله بوضو رتن استرداد و الی اولماز. منقول عنه یازملین محط
 برهانیند در. خلاصه ده فصل ثانی ایدر حامی اتقی یوز اچقیه بر سندن
 اجاریه و یوسه آکی یک اچرن بطلاندن او تری خط او ذریه خود علی ان
 اهب لك اچر شهر رمضان او علی ان لا اچر علیک شهر رمضان دیمیه
 اجاره فاسدا ولور. نوازتن ایدر داری اجاره فاسدا یله آسه قبض
 ایلیه اچر مثله مستحق اولور. غاصب اولماز انتمی کلامه **کتاب الاقدار**
و ثیفه الاقدار بدین حال مطلق اقدار من طایع اعدا غبا فی حال صحت
 و قیام عقله و جواز امره لمر علیه لاعلنه به من مرض ولا غیر نفع صحتت اواره
 اقدار علیه و فی ذمته لفلان کذا و ههما او کذا دینا و انفسها کذا دینا لا رما
 و حقا و اجبا بسبب صحیح حاله غیره و جل طایفه بهامتی شاد و کیف شاد لا
 براءة له الا بخروجه منها الیه او الی من یقوم مقامه من و بی او و حی
 او و ادت لا یسبح له حجة یدفع بها هذا المال عن نفسه الا عند وقوع
 البواء له الیه من جهته و صدقه هذا المقرک فی ذلک بقدر یقاصحها خطا
 شفاها و ذلک بتاریخ کذا و قبل منه هذا المقرک هذا الاقدار له بذلک
 قبول صحیح و اشد اعلی انفسها بذلک کلام ثانی اسم اخره یعدن قری
 علیهما هذا بلسان عرفاه به و افرا نهما قد فهماه و احاطا به علما و ذلک

کتاب سادس عشر

كله بتارنج كذا. **ا**كوب بيا نايك مراد ايد مرسه اسباب كثره در.
 جمله سندن نمن به مشاع به قرض به دار به عید یازده. دینا لازما دیکند
 صکن نمن قرض او دار او عید اشتراک منه بعقد صحیح و قبضه منه و آه
 و رضی به و تقریر علیه ثمنه و ابراء با یعد عن جمیع العیوب بعد معرفت تمام کلمات
 حالا غیر مؤجل او مؤجل الی شهر او الی سته کذا علی حسب ما یکون کامله
 هلالیت و لیس هذا المقران یطالب به بهذا المال حال فیا م هذا الاجل و له
 ان یطالب بعد ما حل هذا لاجل کیف شاء و متى شاء لایراءه له مت
 ای اخره و قد قبض المقر هذا من المقر هذا المبیع حال ما وقت عقدت هذا
 المبیع من غیر تأخیر. حال ما وقت عقدت هذا المبیع یازدق ذیرا مذهب
 ابو حنیفه برکنه بریله برسته صانون السه اجل مبیعی قبض چند
 اولور. **ا**کوب قبض بعد سنت او لورسه دخی وقت بعدن اولماز جمله اسباب
 بری قرضدن یازده که دینا لازما و حقا و اجبا بیب قرض صحیح استقرضتها
 منه و ان اقرضتها من مال نفسه ایاه و دفعها الیه و ان قبضها منه و صرفها
 الی حواجیه و صدقه المقرله هذا فی خطابا اما قرضه مؤجل یا زامیه.
 زیرا قرض تا جیله قابل دکلدر و منها الغصب فیکت حقا و اجبا بیب
 غصب منه مثل هذه الدرام و منها الاستمارة فیکت حقا و اجبا بیب
 استمارة که علیه کذا قیمته کذا و منها الحوالة و الکفالة حواله ده بسبب قوله
 حواله فلان علیه بهذا الدين لهذا المقر یا زه کفاله ده بسبب کفاله عن
 فلان لهذا المقر یدین کان له علیه. **ا**کوب یقینه مهره اقرار ایلسه حقا

بیقینه مهرها الذي تزوجها عليه و اذ قاضا بعضه بطالبه بذلك متى توجب
 مطالبتها اياه شرعا. **ا**کوب یازده احتیاطا اید رورسه مقرله ایچون
 مقرن ملاید و کن یازده افلا س دعوای ایله سنجون و قد اقرض هذا المقران یلی
 قادر علی قضاء هذا الدين مالک من الاعیان ما یفنی به و یزید علیه بونک
 کولیدن بی بود که قاضیه مرا فعه اندکری وقت افلا س دعوای ایلسه قاض
 فی الحال جس ایلیه. **ا**کوب مقران عیان رهن اید جک و لورسه اقرار دت
 و نقد یقندن صکن و قد رهن هذا المقر هذا المقر بهذا الدين من اعیان
 ماله سند یازده بغداد یا جیل طوله کذا و عرضه کذا و قیمته کذا و سلمها الیه
 فقبضها منه فجميع ذلك رهن عن هذا الدين له حسب ما یان یستوفی کل هذا
 الدين منه و کان ذلك كله بعینه الشهود المسمین فی اخر هذا الكتاب. **ا**کوب
 مقردن دینه کفیل آلسه یازده و قد کفله فلان عن هذا المقر بامره فجميع
 هذا المال المقر به کفالة صحیحه جائزه نافذة یا جازة هذا المقر و بقوله ذلك
 مواجهة فی مجلس هن الکفالة علی ان هذا المقر له ان شاء طالب هذا الکفیل
 بحکم هن الکفالة. و ان شاء طالب هذا الاصل بحکم الاصله **فی اقرار المرأة**
بشري الزوج لها اشیاء بمهرها اقرت طایعة انها زوجة فلان و حلاله تزوجها
 بنکاح صحیح بمشهد شهود عدول بکذا دینا و انه اشترى لها بجميع مهرها
 اشیاء من اصناف شتى و یبیت ذلك شیا فشیاء و کان و کلها بشراء ذلك
 کله و کالة صحیح و انها قبضت ذلك كله منه علی هیئتها البتی کانت علیها یوم قبضها
 الزوج ههنا بحکم الشري فصار جميع ذلك فی یدها بتسليم هذا الزوج ذلك

اليها نجم الدين عمر نسفي بويلد كوايدد . اما بوندن نظرواد و د زامراة دوز
 اوزرند اولان مردن دينله شرايه توكل دري . وكشي پر كسته اوزرند
 اولان دينله شرايه و كل ايلسه ابو حنيفه قولي اوزرند توكل چايز اولماز
 الا مكره بايني بيمين ايليه فلان دن آل ديه ميسعي بيمين ايليه اوزرند اولان
 دينله عبدل ديه امامين قولي اوزرند وكالت على كل حال جايز دري . ابو
 حنيفه قولي اوزرند احتياطي اشتركي لها جميع مهرها من فلان وكالت
 و كلك من فلان يا ز مقدره خود و قد كانت و كلكه بشرا هذه الاشياء باعيانها
 مهرها هذا يا ز مقركت **في اقرار الرجلين بينهما مدنيات باستيفاء المهور**
من الجانيين شهدوا ان فلانا و فلانا اقرا طايعين انهم لم يبق لكل واحد منهما
 على صاحبه و عند ولا قبله ولا معه ولا في يده ولا باسمه ولا باسم وكيل له
 ولا قبل احد بيسيه من جميع ما يجري بينهما من الوجوه كلها حق و لا دعوى
 ولا خصومة ولا طلبه بوجه من الوجوه و سبب من الاسباب لا قد يمه
 ولا حديثه الا و قد استوفى كل واحد منهما من صاحبه جميع حقه من ذلك
 كله تاما و ايقيا بايفاء صاحبه ذلك اياه فتمت ادعى كل واحد منهما على صاحبه
 و قبله و عند و في يده و قبل احد بيسيه و باسمه و باسم وكيل له من حق و دعوى
 و طلبه بوجه من الوجوه كلها حديث و قديم مما سمي و وصف فيه و غير ذلك
 من الوجوه كلها و يمين بطلبها منه و بنية بيقينها بذلك و حق يد عليه قبله بسبب
 ثبتي منه بعد هذا الكتاب فهو زور و باطل و ظلم و صاحب عن جميع ذلك
 كله بري و في حل و سعة في الدنيا و الآخرة و قبل كل واحد منهما هذه البراءة من صاحبه

على ما سمي و وصف فيه . بوندن اكي نسخه يازده هر برنه بلا تفاوت . اكو
 احد جا بنيندن و لورسه . اقرا فلان طايعا انه استوفى من فلان جميع ما كان
 له من الدين و الحق فلم يبق له عليه ولا عند الحق . اكو بغير استيفاء اوسه يازمازا
 فلان فلان تان كل حق هو له قبله الحق . ابراه صيحا و قبل هو ابراهه ذلك واجبه
في اقرار الانسان بالعقار افنان جميع الدار التي في موضع كذا حدودها
 كذا الحق فلان بملك ثابت و حق واجب فجميع ذلك له و من المقر له و دوز
 الناس جميعين و هذا المقر استحق بالمقر في من هذا المقر و غيره و لا نحو
 لهذا المقر في شيء من ذلك و لا سبيل له الحق و صدق فلان في ذلك و يتم الكتاب
 اكو دوسه و حقوقها عبقجه ملك فلان و حقه و في يد هذا المقر بطريق
 العارية و ان فلانا المقر له او في الياس و احققهم بها ملكا و يدا و تقوفا لا نحو
 لهذا المقر و لا لاحد فيه سوي هذا المقر له و صدق المقر له هذا فيه خطا با .
في اقرار بالذرة وما فيها و حقوقها قولندن صكه يازده و جميع ما فيها
 من البشاي و الامتعة و العروض و المكيل و الموزون و الخزائن و البسط
 و الاثاث و سقط البيوت و الذهب و الفضة و اواني الصفر و الشبه
 و الخاس و الرقصا و الخرف و الزجاج و الدقيق و الحيوان و غيره لك
 و كل قليل و كثير من جميع اصناف الاموال كلها فلان و يتم الكتاب
 اكو ذر و د و ثمار او دوسه كوروم و اراخي نيعند و باينه من اذرع
 و الثمار ديه ذير اذرع اراضيه و كوروم اقرارده داخل اولماز **اعيان**
مضافة الى مكان اقرارندن يازده او لا نسخه اعيان في فادسيه خود تركي ايله

صدر كتابه يازه كيلي اولئك يكن وز في ناك وز بن نسخون قادر ع
 اولد قد ن صكره بسم الله الرحمن الرحيم اقر فلان في حال جواز اقراره ^{ونفا}
 تفرقته له وعليه طابعا وراغبنا ان جميع هذه الاعيان المذكورة صفاتها
 و قدرها و قيمتها في هذه النسخة المكتوبة بالفارسية على صدر هذا القراط
 قبل ذكر هذا الاقرار ملك فلان وحقه وهو اولي بها وبالتصرف فيها
 من هذا المقر ومن سائر الناس جميعين **في اقرار الانسان انه معدم لامال**
 اقر فلان طابعا انه معدم لامال له ولا يملك شيئا من مال الدنيا لا على
 ظهر الارض ولا في بطنها و لا في الثياب التي على بدنه ما يبلغ قيمته
 كذا درهم او انه في عياله فلان وهو الذي يثق عليه وانه ساكن
 في الدار المنسوبة الى فلان على وجه العارية وانه ليس في يد فلان
 ملك ولا مال ولا سامت ولا نالحق ولا شيء مما يخلق عليه اسم المايشة
 وصدق فلان **في اقرار الوصي باليتيم عند** اقر فلان الوصي في
 تركه فلان وفي امور الصغير فلان يتقلد من جهة قاضي بلد فلان
 طابعا في حال محبة بدنه ان مال هذا الصغير في يده بحكم الوصاية وهو
 كذا درهم نقد و كذا من اعيان الاموال وبتينها ويصرفها يقضها ليحفظها
 ويرد لها عليه عند بلوغ ايناس شدن من غير عتذار واعتلال وقد صدق
 في هذا الاقرار تصديقا شرعيا ويتم الكتاب **في اقرار اليتيم بعد البلوغ**
يقبض مال من الوصي اقر فلان في مجلس الحكم طابعا انه قبض واستوفى
 من فلان الذي كان وصيا من جهة ابيه فلان من تركه ابيه وفي امور المقر

في حال فقره جميعا ما كان له وعندن وعليه من المنقول والعقار والفضا
 والحيوان والغلة والتقد وانما انزال الكووم وغيره لك من صنوف
 الاموال قبضا جائزا بدفع هذا الوصي جميع ذلك اليه فلم يبق له يعني المقر
 هذا على وصية هذا ولا خصوصية وان هذا المقر متى ادعى على وصية هذا
 بعد هذا دينا او عينا او ادعى ذلك من يقوم مقامه في حيوة او بعد
 وفاته من ويكل او ناياب ووصي قد لا كله باطل ومردود ويتم الكتاب
في اقرار اليتيم انه اذن الوصي بدفع ماله الى غيره اقر فلان طابعا انه
 قدمت له ثمان عشرة سنة و طعن في التاسع عشرة وانه قد احتلم وبلغ مبلغ
 الرجال ويجري عليه القلم وتوجه نحوه الخطاب بالامر والتمني وانه
 قد امر فلانا الوصي في تركه ابيه وفي امور هذا المقر حال صغره ان
 يسلم جميع ماله الذي عندن وعليه وقبله وفي دين من يضيئه من ميراث
 ابيه هذا الى امه فلان بنت فلان ليحفظها عليه الى وقت حاجته
 وسلم هذا الوصي الى امر جميع ما كان له عليه وعندن فلم يبق له على وصية
 ولا في دين شيء من ماله من تركه ابيه واقربت فلانته ام هذا المقر
 انها قبضته جميع ذلك **في اقرار يمينه الدار** اقر فلان طابعا انه
 لفلان جميع الدار المشتملة على كذا احد و كذا و كذا وهب له هذه الدار
 بحدودها وحقوقها كلها وكذا كذا هبة صحيحة جائزة نافذة سبعة
 لشايطا يجوز محوزة مقبوضة فارغة لا فساد فيها ولا خيار ولا
 اشتراط عوض ولا تجلينة ولا مواعيد ولا قبلها هذا الموصوفه بقولا صحيحا

فی مجلس هذه الهیة قبل انقرا تمها واستقاهما بغيرها وقبضها بما ينه
 الشهود قبضا صحيحا سلم هذا الواجب ذلك كله اليه تسليمها صحيحا فارغا عن
 كل مانع ومناع وتفرقا واشهدا بورا به ذلك محيط برهايندن منقول در
وثيقة اقرار دين بالفارسية اقرار کرد واعتراف شرعی بود طایعا لغير
 اسم ونسب خود فلان که بر ویست و در ذمته وی ثابت و لازم است و می باید
 داد و او را بفلان مبلغ کذا دینی لازم و حق و ثابت واجب عند المطالبه
 ادا نماید یا بعد از گذشتن متع کذا ادا نماید و این مقر از دعوی کذب
 درین اقرار نمود و مقر له این را از وی قبول نمود و این مقر داد ریت
 اقرار تصدیق کرد اگر در لیس سبب یا زه سبب قرض یا ثمن بیع مقبوض
 یا غیر آن هر چه باشد **اگر مان دین رهن باشد** و رهن کرد این مقر مذکور
 بوثیقه دین مزبور نزد مقر له مذکور را اذ انچه نمود که حق و ملک او بود
 و در تصرف مالکانه خود داشت تا زمان این رهن کردن فارغا عن حق
 الغير همگی محدود کذا یا اشیاي کذا وصفه آن کذا و این مقر له بر رهن
 گرفت و قبض شرعی کرد آنرا و اگر خود نگاه خواهد داشت نویسد که بعد
 القبض آنرا بعاریت بدین مقر داده و حاله در دست وی بعاریت است
اگر در رهن دهن و کاله باشد و یکل کرد این رهن این مرهن را که هرگاه
 که خواهد یا چون متع کذا گذرد یا چون این مرهن طلب این دین نماید
 و این رهن در ادای آن عاجزاید یا غایب باشد یا ماطله کذا فروشد
 این مرهن این مرهون را بقیمة وقت و تسلیم بیع و قبض ثمن نماید و از ثمن

آن استیفا نماید دین مذکور را. و اجرة الحفظ را انچه شدن باشد و بر یا
 و نقصان رجوع بیکدیگر نمایند و این مقر له قبول این و کاله کرد **اگر کسی**
ضامن اس دین باشد نویسد وضامن و یکل مطلق دین مذکور شد فلان که
 هرگاه که این مقر له طلبان نماید و بیا داند و این مقر له این ضمانیه را در مجلس
 ضمانیه قبول نمود. اگر بر کشتن المذکور کند و آد نه جت اولسه بوجت اوله
 فلان کشتن در دیو اقرار ایلک دلسه و کند و آدی عاریت یا زلمشند و
 جتک نمر نه یاز که طایعا اقرار ایلدی حجة ضمنن مقر له اولان که بوجت
 ایچن مذکور اولان نه نیک جمله سی فلانک حقد و مکدر بونک
 بیج حتی یوقد رکند و نک آدی بوجت عاریت در و بوفلان مقر له بو
 اقرار ده بونی تصدیق ایلدی و وکیل قلدی بومقر بومقر له بود نیک طلبند
 و قبضه و نفسته قایم مقام قلدی جمیع امور ندن و بونی وکیل قلدی
 دلد و نک مسنک توکیلند بودخی قبول ایلدی. اگر مشتری بیع غیرت
 مکی اید و کند اقرار ایدر سه قبالة شرائک نمر نه یاز که باطن صلت
 مذکور او لان مشتری فلان اقرار ایلدی که بوضت ده مذکور اولان
 جمله سنی فلان قدر ثمنله فلان ایچون و کاله صلت صلت ادم انک مالی ایل
 و ثمن مذکور که جمیع بوموکل مذکور ما لذن و یردم و بیع مذکور
 انوچون قبض اتم بومبیعک جمیع آنوک حتی و مکدر. بوضت ده کذا
 نامی عاریت و و کاله در استحقاق له و اصله دکلدر. بومقر له دخی بومقر
 مذکور دی بواقرار ده. تصدیق اندی و کان ذلك بتاريخ کذا و **وثیقه اقرار بوجت**

حيوان ذئب ثابت ولما سلم طريقه وغيره. اكر د لسه شويله يارزه
 فلان اقرار قلديكه. شوقدر حيوانات او صافن يارزه فلان صا لمشد
 بيع شويله شوقدر مبلغه ثمن قبض او لنوب حيوانات تسليم اولنما مشد
 حاليانم الممن در هر وقت كه طلباين تسليم اين يم. اكر و ديعه رسميله
 اولور سه يارزه كه شوقدر كوستند مثلاً فلانك حقى وملكى در و بنم
 قائم اما نندد. هرگاه كه طلباين تسليم اين يم **ديه كتاب الرهن**
 المحيط اليها في اقرار فلان طايها في حال محتته وثبات عقله وجواز
 امر لا علة به تمنع صحة اقراره ان لفلان عليه وفي ذمته كذا درهم
 قرضاً حالاً او ثمن كذا اشتراه منه او غصب او و ديعه مستهلكه او ضمان
 اقرار فلان او من حواله فلان او كفالة عن فلان وانه رهن هذا الدين
 هذا الطالب جميع الدار التي هي في موضع كذا المحدودة بكذا مجدودها
 وحقوقها كلها هنا صحيحاً مقبوضاً مخوراً مفترغاً دفعها اليه وقبضها
 منه بجميع حقوقها ومراقبتها فهي في دين محبوسة بدينه هذا لا
 لهذا الواهن الي فكه ما بقى عليه شئ من هذا الدين وصدقه هذا المقر
 في ذلك كله مشاهة واشهاد. اكر ر كسته يعق رهنى بيعه وكيل به امين
 ايدرسه قبضه كوندن صكوه يارزه على ان هذا المرهن وكيل في بيع ذلك
 غرقه شهر كذا من سنة كذا ان لم يدفع هذا الواهن هذا المال الي هذا
 المرهن ولم يقبضه هذا الدين يبيعه ويبيع ما شاء منه باي ثمن شاء وثلاً
 ثمنه قضاء لدينه ان كان مثلاً ديه فان كان فيه فضل عن هذا الدين

رده على هذا الواهن وان كان فيه نقص من هذا الدين كان ذلك
 ديناً له على هذا الواهن على حاله بطالبه به. اكر مرهنتك غيرى كسته
 وكيل يا امين ايدرسه يارزه. على ان قالنا ويكمله وامينه على بيعه وقت
 كذا فيبيعه ويبيع ما شاء منه ويقبض ثمنه ويقبض هذا المرهن
 الح. اكر رهن عدل الدين قلتمق شرط ايدرسه مخوزه ديدكرن صكه
 يارزه. فتران هذا الواهن وهذا المرهن تراخيا ان يجعل هذا الرهن
 على يد فلان يكون عدلاً لها اميناً في قبضه وقد دفع هذا الرهن هذا الرهن
 الي هذا العدل فقبضه منه بتسليمه اياه فارغاً عن كل مانع ومتازع بوضاً
 من هذا المرهن فهو عدل بينهما امين في ذلك اكر عدل بيع ايلك شرط ايدرسه
 وجعله اميناً في بيعه غرقه شهر كذا ديه. دين مؤجل ولور سه يارزه عند محل
 الاجل على ان يبيع ذلك ويقبض ثمنه ويدفع الي فلان ذلك قضاء لدينه
 فان كان فيه فضل ديه على هذا الموكل فان كان فيه نقصان بقيته الدين
 على هذا الواهن على حاله يطالبه بهذا المرهن **كتاب هذا الدار على سبيل**
الاختصار هذا ما رهن فلان فلاناً جميع داره التي في موضع كذا المحدودة
 بكذا رهنه هذا الدار مجدودها وحقوقها بكذا رهناً كانت لهذا المرهن
 على هذا الواهن حقاً واجباً ودينياً لا بما بسبب صحيح رهناً جائزاً فلا لافاً
 فيه ولا خياراً ويزكو القبض والاشهاد **وثيقه من جانب المرهن** هذا ما اذنت
 فلان جميع داره الي قوله بدين كان لهذا المرهن ان سكن هذا الدار بنفسه
 وليسكنها من شاء ويستفعل لها على من احب من غير شرط كان في هذا الرهن واباح له

ذلك على انه كلما تهاه عن لا متفاع بها على ما وصف فيه فهو ما دون له في
ذلك اذا ما مستقبلا ما لم يقض هذا لو آمن هذا المرحن هذا الدين وقبل ذلك
المرحن منه مواجعة **وثيقة دهن غلام وكنزك بالفارسية** افراد كود
فلان كد رفته وي حق دار فلان را مبلغ كذا دینی لازم و حق ثابت و بر هو
كرده این مقر مذکور ترد مقرله مذکور بوثيقة دین مذکور از اینج نمود که
حق و ملك و بود خالیا عن حق القبر و عما يمنع جواز الوهن و نفاذه همك
يك نفر غلام یا كیورك هندستانی و حلیه و نام او كذا و وی برهن گرفته
و قبض شرعی کرده انرا و تمام كند **كتاب الصلح والابرار** محیط بر هاینده ایدر
بوفصل پنجم نوع او زرنه در اول دعوی دارد انكار دین صلح در
امام محمد شروطه ایتدی الرجل یدعی فی دار دعوی فیصالحه صلحه
ولا یقر به هل یجوز قال نعم بوانكار او زرنه صلح مسئله سیدر بزوم قائمه
جایز در خلافت الشافعی و ابن ابی لیلی مدعی علیه جحت یاز در حق طلب
ایله هذا كتاب فلان یعنی المدعی علیه من فلان یعنی المدعی فی ادعیت
فی دارك دعوی و هی لدار التي فی موضع كذا فصلاحتی من دعوی فی دارك
هذه على كذا درهما وزن سبعة على ان اسمك جميع ما ادعيت و رضيت بذلك
و صاحتك عليه و قبضت منك جميع ما وقع عليه الصلح و ذلك كذا درهما
و یتم الكتاب امام ابو حنیفه دخی و امامین دخی بویه یا زرنه در
سنتی فی الدار التي فی یديك دیردی ادعیت فی دارك دیردی زیرا
فی دارك ديك مدعیدن مدعی علیها دار ملكی ابد و كنه اقرار اولور

164
بعين تفهون نه کیفیتله دعوی ایدر و صلح بخ صلح اولور یو کا جواب یا زرنه که
جایز که دعوی حق طریقین یہ حق مسیله اوله دقتہ دارده او لمایه ملکیتہ داره
اقرار بود دعوی یہ مانع او لما زرنه یو کتاب متحدی توجیه ایدر ابوزید شرطی
هذا كتاب من فلان اتی ادعیت ان فی یدك كذا كذا سها من جميع الدار التي
فی موضع كذا احد و دها كذا و انك لم تقر بدعوی الموصوفة فيه و لم تنكر فساكتك
ان تصالحنا **الحج** دعوی واقع اولور فی مقدار ی یعنی فی یدك كذا كذا سها
بیان ایلدی بونیدن لا یدر ذیرا بعض علما قتن مصالح عنه بجهول
اولق صحته صلح مانع در ابن ابی لیلی و شافعی قولرندن کتاب جمع علیه اولون
پچون یا زرنه و انك لم تقر بدعوی **الحج** و لم تنكر دیردی کرو ابن ابی لیلی قولرندن
تخرزا زیرا ابن ابی لیلی من ذهبی مدعی علیه كونه مصالح ایله جایز اولور
اما انكار له جایز اولور اما شافعی قولرندن تخرزا زیرا انك قولرندن كونه و انكار له
دخی صلح جایز دکلدر یو کا دخی حیلله یا زرنه در وجه یا زرنه شافعی
قولرندن دخی احتراز اولور اما احوط و اوثق کتابك آخره جواز نه حکم حاکم
الحاق انك كوك که مجمع علیه اوله متأخرون هذا ما شهد الشهود المستموز
اخر هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلانا المدعی اقر عندهم و اشهدهم على اقراره
انه صالح فلانا عن دعواه علیه فی ذك كذا **صلح المراء مع وصي الصغير عن**
المهر وعن الثمن على عقاد من التركة اشهدوا انها صاحت فلانا و هو وصي
فی سباب الصغير المستقي فلان ثابت الوصاية عن جملة الحكم عن جميع دعوى
المهر على زوجها فی تركته و جميع ميراثها و هو الثمن على كذا و كذا صلح جایز انم اعطا

هذا الموصي عوضا عن بدل هذا الصلح جميع الضيقة التي في موضع كذا لجميع
هذا البدل وقيمتها العدل كذلك فقبضه عوضا عن ذلك وقبضه منه
ورضيته وكان في هذا الصلح نظر للصغير وكان قريبا ناله على وجه الاحسن
لغيره بيا لوصي عن ارتفاع غلتهما بعد المسافة وافترت هي انما استوفت جميع
حقها ولم يبق لها في هذه التركة شئ الخ **الصلح عن دعوى عين او دين**
على سكنى دار او على منفعة اخري هذا ما شهدنا في قولنا اذني فلان جميع الدار
التي هي في موضع كذا او اذني عليه الف درهم عطريه سودا عتيقة جيدة
رايحة معدودة ثم صاحبها من دعواه هذه على سكنى جميع الدار التي في
موضع كذا المحدودة بكذا سنة كاملة على ذراعة ارضه التي في موضع كذا
سنة كاملة ما يداله من غلة الشتاء والصيف او على خدمة عبدا مسيحي
كذا سنة كاملة او على ركوب دابة ويذكر جنسها ويبين المدة بتاريخها
صلحا صحيحا ويذكر القول من الاجر والقبض وضمان الدرك من الجانيين
والاشهاد **الصلح من الدين على خالف جنسه** هذا ما شهدنا في قولنا اذني
على فلان الف درهم عطريه سودا عتيقة جيدة رايحة معدودة
نصفها خمسمائة درهم عطريه دينارا واجبا وحقا لازما غير مؤجل
وانه صاحب عن دعواه هذه على مائة دينار ونصفها خمسون دينارا
صلحا صحيحا جائزا نافذا قاطعا للحضومة رافعا للمنازعة وان المدعي
عليه هذا قبل منه هذا الصلح مواجحة وان قبض يدل هذا الصلح منه
في هذه المجلس قبل افتراقهما واشتغالهما بعمل اخر بايقاية ذلك

اياهم ويرى اليه منه براءة قبض واستيفاء وتفرقا ويتم الكتاب **صلح**
الوارث مع الوصي على مال هذا ما شهدنا عليه الشهود المستمون . اخر
هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلانا اقر عندهم الى قولنا اذني على فلان
الوصي في تركته فلان بعد وفاته وقضا ديونه واقتضائها وبالحضومة
في ذلك والاستيفاء من الغرماء وتقييد وصاياه وصاية ثابته له صحيح
من جهة هذا المتوفي او من جهة القاضى فلان ان اياه فلان مات
وترك من انواع التركة كذا وكذا ويبين ذلك على التفصيل كما مر وترك
ورثة وهم فلان وفلان وفلان وصارت تركته بينهم على كذا وطلب منه
تبليغ حقه منها اليه فصالح عن دعواه هذه على كذا وذلك بعد معرفة
جميع هذه التركة باجناسها وانواعها من غير ان خفي عليه شئ من ذلك قبل
مر منه هذا الصلح مشاهرة صلحا صحيحا **صلح القسوي** شهدنا الشهود الى
قوله ان فلانا كان يدعي على فلان كذا فصالح هذا المقر هذا المدعي تبرعا
ونظورا بغير امر هذا المدعي عليه على كذا كذا درهمها على انه ضامن ذلك
من مال نفسه لهذا المدعي على انه ابراء هذا المدعي عليه من هذه الدعوى
وسلمها له بالبدل الذي صالح عليه وعلى انه ضامن جميع ما يدرك هذا
المدعي عليه في ذلك كله من درك من قبله وسيبه او هو من قبل احد
من الناس صلحا جائزا نافذا قاطعا للحضومة وقيل هذا الصلح منه لهذا المال
وقبض ذلك كله منه بايقاية ذلك اياه تبرعا ونظورا بذلك عن هذا
المدعي عليه فصار جميع ما وقع عليه الصلح لهذا المدعي عليه وفي ملكه دون

ودون سائر الناس ملكا صحيحا وحقا واجبا لاختصاص هذا المدعي ولا
دعوى قبل هذا المدعي عليه ويتم الكتاب وان كان هذا الصلح من هذا
الفصولي على ان يكون العين المدعى للفصولي لا للمدعي عليه كتب عليه
بعد قولك على كذا درهمها على ان يكون هذا الدار المحدودة المدعاة
لهذا المصالح دون هذا المدعي عليه ودون سائر الناس جميعين وكيت
قل الاثماد وقد حمل هذا المدعي هذا المصالح ويكفي في حيوة يقبض
جميع هذه الدار من فلان هذا المدعي عليه ومن وجدها في يده من الناس
كلهم وبالحصومة والمنازعة فيها يتولى ذلك بنفسه ان شاء وكل
به من شاء مرة بعد اخرى ويستبدل من الوكلاء من شاء مرة بعد اخرى
يعمل في ذلك برأيه ويقوم مقامه جائزا امره في ذلك وحيله وصياله
في جميع الذي وكله به دون غير من اسبابه بعد وفاته وقبل هذا المصالح
ما استداليه شفاها فان لم يقدر على اخذها منه استرد بدل الصلح
من المدعي **صلح الاب والوصي على الصغير ولا بيتة للصغير**
اقر فلان وهو والد فلان الصغير او وصي فلان الصغير في حال جواز
اقراره طائعا انه كان يدعي للصغير المسمى فلان بولاية الابوة او بولاية
الوصاية او بحكم القرابة ان جميع الدار التي هي في موضع كذا حدودها
كذا حدودها كلها وحقوقها ملك هذا الصغير وحقه اقراره
من والدته فلانة وانما في يد هذا المدعي عليه بغير حق وكان هذا
المدعي عليه ادعواه هذه مجيبا انها ملكه وحقه وفي دين وليس عليه

تليها اليه قطرات الحصومة بينهما وامتدت ولم يكن لهذا الصغير بيتة
حاضرة يقيمها هذا المدعي على وفق هذه الدعوى وكان هذا المدعي
عليه دائما على تجوده مبلغا عن ايمين غير متورع عنها فتوسط المتوسطون
بينهما ودعواهما الى الصلح وكان هذه المصالح خيرا لهذا الصغير من تطويل
الخصومة والتمادي فيها فصالحه هذا المدعي من هذه الدعوى على كذا
كذا درهمها مصالحة صححة فقبلها هذا المدعي عليه بقولا صحيحا وقبض هذا
المدعي جميع بدل هذا الصلح قبضا صحيحا ولم يبق لهذا الصغير على هذا المدعي
عليه في هذه الدار دعوى ولا ملك ولا حق بوجه من الوجوه وسبب من لا
سباب وصدقه هذا المدعي عليه فيما اقر له بخطايا وتقضى بخصته قاض
عدل ديه الحزير انكاد اوزرته صلح اختلافي وارددكم من **الصلح عن الدعوى**
على الصغير ببيتة اقر فلان بن فلان انه كان يدعي عليه الصغير المستفي
فلان بن حفصة والده او بحضرة وصيته في وجهه ان جميع كذا ملكه وحقه
يسبب صحيح وفي يد هذا الاب وهذا الوصي بغير حق وكان يطالبه بقضدين
عنها وتليها اليه وكان لهذا المدعي شهود معروفون بالعدالة ويجوز الشهادة
وكانت المصالح المذكورة على المال خيرا للصغير من التماذي في الخصومة فذا
لا الي الصلح واصطالحا من هذه الدعوى على ان يعطى هذا الاب من مال هذا
الصغير لهذا المدعي كذا درهمها فصالحه على ذلك وقبل ذلك منه مناهة
وقبض منه بدل هذا الصلح بائناية ذلك من مال هذا الصغير ولم يبق على هذا
الصغير دعوى شيء في ذلك كله لا في عينه ولا في ثمنه ولا في قيمته ولا في غلته

ولا حق لا قديم ولا حديث وصدقة في هذا لا قرار من قوله حق التصديق
 مشافهة ويتم الكتاب بعد ما الحق باخره حكم الحاكم كما مر **الصلح عن مجهول**
على معلوم شهد ان فلانا ذكوانه كان بينه وبين فلان خلطة واخذ واعطاه
 وان له عليه حاصلا من ذلك لا يعرف قدره فساله ان يصالحه من ذلك كله على
 كذا قبل ذلك منه مواجعة ويتم الكتاب على ما مر ويلحق به حكم الحاكم
 لان الصلح عن المجهول لا يجوز عندنا لثبتي وعندنا يجوز على بدل معلوم **الصلح**
عن دعوى الرق شهد وان فلانا ادعى على فلان وهو رجل لا يعرف الا باسمه
 ولا يوقف على نفسه انه مملوك بملك صحيح ومروقه وان خرج من طاعته ^{تباد} والا
 له يحكم الرق فساله ان يصالحه عن هذه الدعوى على شيء فاجابه اليها وصالحه
 منها على كذا صلحا فقبل منه ذلك مواجعة وقبض جميع هذا البديل فقدم
 اليه ذلك فلم يبق لهذا المدعي عليه بعد هذا الصلح حق ولا دعوى ولا خصومة
 بوند صلح جائز اولود. حيوان موصوف في الذمة او ذرنة زيرا عشق علي
 مال كبيد لكن ولا اولم ذرنة مقرر للماد وغيره. يدل ذكره عن عبد
 او ذرنة صلح اولد وغي وقت على عبد تركي شاف سالم من العيوب ديه. جارية
 على جارية هندية شافه سليمة عن العيوب ديه. ثياب موصوف في الذمة
 او ذرنة دخی صلح جائز اولود. لكن جنس وصفات واجلن وموضع تسليم
 بيان كرك **الصلح عن دعوى النكاح على مال** ادعى علة فلانة انها امرأة
 ومنكوحة وحالة نكاح صحيح وانها استعت عن طاعته قبل دخوله بها او جز
 عن طاعته بعد دخوله بها وادعى عليها شياء من صوف الاموال وانها

انكرت دعواه قبلها وسالته ان يصالحها على شيء فاجابها الى ذلك وصالحها من
 النكاح ومن دعوى المال والخصومات على كذا درهما مصالحة صحته قبلها
 منه بقولا يصح فقبض منها جميع بدل هذا الصلح قبضا صحيحا ولم يبق له عليها دعوى
 النكاح ولا دعوى شيء من هذه الاموال. بوكيت سلطان موجود اولد
 مشايخه من بعض بوجه ابطال قلدي. ذيرا نكاحا حداثا عياض ديه
 خود باطله مال اخذت كدر بومثللوده مختار دعوى مال من مصالحة در
 سوال يلكسوزن تطبيق در ديد بيلر **هذه وجه كناية** ادعى عليها انها قبضت
 من ماله كذا درهما وهي ذرنة وهي تمنع عن طاعته فانكرت ذلك كله ثم
 انه صالحها من كل دعوى مالية وخصومة مالية على كذا الى اخر شرطها ثم
 يكت وكان يدعى عليها النكاح وهي تكبر دعواها نكاحا مبررة نكاح
 رجلا آخر ذلك لوجل مصدق لها فيه فطلقها هذا المدعي واحدة بانية بغير
 طلبها وسوالها تترها واحتياط ويتم الكتاب **وفي المحيط البرهاني ثبت**
في زماننا ان رجلين ادعيا نكاح امرأة واقاما البنية وتاريخ احدهما
 اسبق حتى صار هو اولى فصالحه الاخر على بدل وكيت لو ثبقة بينهما على هذا
 المثال. او علي بن ابوبكر عمر الصابوني في حال جواز اقراره طاعته انه كاذب
 ادعى على عايشة بنت عثمان بن ابوبكر البقال النكاح واقام على ذلك
 بيشة واقام محمد بن علي عثمان الدهان على عايشة هذه بيشة بالنكاح
 ايضا وكان تاريخ نكاح محمد سابقا على تاريخ نكاح عايشة
 هذه من جميع دعاوى قبلها في النكاح وما قبضت مني من الدراهم على بدل

دستيمان الف درهم عدليه شاهية صلحا صححا وتحمل عنها محمد هذا
 بدل الصلح هذا رغبة منه في وصلها فان اطاعته عاشة هذه وانتقادت
 له كان يحمل لها من صلحا قتها هذه الدراهم والارذت عليه هذه الدراهم
 وقبض المصالح هذا بدل قبضا صححا صححا **الصلح عن دعوى دم المولى على ال**
 ادعى عليه انه قتل اياه فلاتا بجديده عدل غير حق ظلم وعدوانا ولم يترك
 هذا المقتول وارثا سواه وان له القضا من قبل هذا الملقى عليه وعليه الاد
 له وتسليم نفسه اليه لاستيفاء القضا من منه ثم صا له من دعواه هذه
 علي كذا فقبل ذلك منه مشافهة صلحا صححا منه قاطعا للمصومة ويغير
 منه بدل هذا الصلح يا نفاية ذلك اياه وايراه من جميع دعواه هذه
 وضمن له جميع ما يدرك في ذلك من ذلك من قبل وارث لايته هذا
 ان ظهر غيرهم وموصي له وحاكم وذي سلطان وغيرهم من الناس
 حتى يخلصه من ذلك او يرد عليه ما قبضه منه بهذا الصلح بعد ذلك
 الدرك ضمانا جائزا صححا فلم يبق بعد هذا الصلح والابراء حق ولا دعوى
الح الصلح عن القضا من فيما دون النفس ادعى عليه انه قطع يده اليمنى من مفصل
 الكف عمدا تعديا وظلما بغير حق وانما تدبريت من بعد ذلك وادعى عليه
 القضا في يده اليمنى بجناية هذه فساله ان يصالح من دعواه هذه
 علي كذا فاجابه الي ذلك وصا له على هذا المال **الح الصلح عن دم الخطاء**
 ادعى عليه انه قتل اياه فلاتا خطا بغير حق قطيع منه لذية وطلبان بصلحا
 منها على كذا درهمين موقلا بثلاث سنين من تاريخ هذا الكتاب

على الذيرة

على ان يبرئه من دعواه هذه علي ان يؤدّي اليه كل سنة من هذه السنين الثلث
 تلك هذه الدراهم المستحق في صلحا صححا **الح** ويلحق باخره حكم الحاكم علمك
 بوزنك اختلافي ولد ونحوه حكم الحاكم ايد رنو ذيرا بفضل دية يالكو
 عاقله او زرنه دردير. بعضوا قاتله عاقله او زرنه دردير. بعضوا ناس ايدروا
 اولان دية مقدار ندين اسكوه صلح جائز دكلدر ديو اولور دردير. اكو صلح
 ديتندن اكثره اولسه جائزا ولما زكو زياده بغير ما يتقاي الناس اولسه
 جائزا ولور. لكن بوسوز صواب دكلدر ذيرا غين يسير شول يرد غفوا ولور
 كه طريق اجتهاد لاوله اما دين كه قدرى معلوم اول او زرنه زياده ايد
 اكو قليل تسنه زياده اولور سه دخی جائزا ولما ز. مثلا بر كسته نك
 بر كشتين بلك اچته سي اولسه بيك اچته ونصف اچته صلحا ايلسه جائز
 اولما ز. اما قتل عيبره قيمة لارم اولور. قيمة شرعه مقدرد دكلدر.
 بوندن عین يسير جائز د محمد كتاب شروطه ايد بر كسته بر كشتنك
 قتلد شني عمدا قتل ايلسه بوندن غيري وارثا ولما سه قصاص دت
 دية صلح ايلسه اوج سنه يبرنجيم اسه جائزا ولور. كذلك ديتدت
 اقله صلح اسه دخی جائزا ولور. الا على قول بعض الناس كتاب ياروق
 مراد ايلسه يازده كه هذا كتاب لفلان. يعني ولي القتل من فلان يعني
 القاتل في قتلنا خان فلانا وكتانت وارثه لا وارث له غيرك وانك
 صا كشتي عن دم اخيك على كذا **الح** خصا ق بويله يازدي كه اتى قتل
 اخاك بجديده عدوانت وارثه لا وارث له غيرك وقد وجب له على القود

انی سالتک ان بصا حکنه قود اخیک الذی وجب علی یقتل المذکور فی
 هذا الکتاب طحاوی یادردی کہ انی قتلک اخاک فلانا بجدیدہ عمدہ
 بہا قتلہ قتلستہ بہا وکت است وارثہ لا وارث لہ غیرہ ووقت انت وانا
 علی الواجب علی یقتل المذکور فی هذا الکتاب من قتل او دیتہ فصاحتہ
 فی ذلک ستمتی یادردی کہ و انت صاحبحتی بعد قتل فلانا عمدا لزمی
 من دیتہ او قود. ذکر عمدہ دن لایدرد. طحاوی وخصاف وستمی ذکر اندر کہ
 کسی زیر اقل عمد قتل خطایہ پنجہ احکامہ مخالفدر. صاحب محیط ایدر بنم
 قائمہ بیننی بود کہ بجدیدہ عمد قولیلہ اکثا ائیمہ. زیرا حدیدہ ایلہ
 قائمہ اولدر سہ قصاص واجب اولز. طحاوی روایتی اوزرنہ کذلک بجدیدہ
 جحدہ جرحا دیکلہ اکثا ایلیمہ. زیرا برکنی. کہ ایلہ صاحب سہ اولدر سہ
 ابو یوسف روایتی اولدر کہ قصاص واجب اولماز. لکن قتلہ بصلاح جرحا
 تمذیہ قتلہ دیتہ تا مواضع اختلافنا احتیاط اولہ. آندن صکو. بلکہ طحاوی
 یادرد و غی صاحبحتی من الواجب یقتل المذکور فی الکتاب من دیتہ او قود او لے
 خصاف یادرد و غندن کہ صاحبحتی من قود اخیک زیرا بزوم قائمہ قتل عمد
 موجب معین قوددر. بوجھندن صحیحدر. لکن شافعی قائمہ دیتد
 صلح اولور. زیرا انوک قائمہ موجب غمہ کی ستمتک بر سیدر. موی بخیر
 کی نبی اوردنا ستمہ بخیر و لاندیر من اختیار دایلسہ اصلدن بوجاب
 اولور. ایلیمہ مال اختیار استہ موجب قتل عمد اولور. دیتد
 صلح اولور. قودن صلح اولماز. قودن صلح یا زوم شافعی قتل خطا اولور.

حجت ہر و جملہ اولمق واجبدر کہ کل قتل صوابا ولا یو طحاوی یادرد
 ایلیمہ اولی بواولور. اگر وی قتل صبی نہ مقتولہ اولور سہ صبی نک مقتولہ
 ہنک دلدی اولور سہ دلدی چون قصاص ماتک جائزدر. مالہ اعنیاتر
 اتمک دخی جائزدر. زیرا ولدی حقتن مال اولمیان مال اتمش کی اولور
 لکن دیتدن خطہ مالک اولماز. زیرا حق صغیری اسقاطدر و ایدر بوجہ
 ولایت استیفا وارددر. ولایت اسقاطیہ بوقدر. ولز نک انوالینہ بوند
 خلاق بوند غبن یسیر معفودر زیرا بوشر علہ مقدرد کلدر کما مر. اگر
 والذی ولما سہ وصی اولسہ وصی نفسہ استیفاء قصاصہ مالک
 دکلدر روایت واحدہ اما مادون نفسہ مالک اولور. زیرا اموال
 مسکندن در. بواجلندن کہ مادون نفسہ نگولہ قضا ابو حنیفہ
 قائمہ جائزدر. اگر وصی قصاص فی النفس مال اوزرنہ مصالح ایلیمہ
 اکی روایت وارددر. کتاب صلح روایتند جائز اولماز. زیرا استیفاء
 مالک اولما بوجہ عوضہ اسقاطہ دخی مالک اولماز جامع صغیرہ دیانت
 ذکر ایلدی کہ جائزدر. زیرا اکثاب مالدر و وصی بوجہ مالکدر. :
 اما قصاص صغار و بکارا ستمہ اولسہ صلح جائزدر جمیع نک قولند.
 اما ابو حنیفہ قائمہ زیرا بکیر استیفاء مالکدر صلح دخی مالک اولور.
 اما مابین قولند صلحی کذب و تضییع صحیح اولور. لکن قصاص ساقط اولور
 صغار نک نفی دخی مالہ متقبل اولور. کتاب یادملو اولسہ ابو حنیفہ
 قولی اوزرنہ ذکر اندر کما کی یازہ. اما مابین قولی اوزرنہ نصب کبیرہ

صلح يازه. آنچه خواندن صکره ذکر ایلیه که نصیب صفار دخی مال ولدی.
عقوله دیه. بر کسند عمداً قتل او و نسه ولی بی و ماسه اما بچون
دمندن مصالحه اتمک وارد. یا لاتفاق اما ابو حنیفه و محمد
قائده امام استیفاء قصاصه مالکدر. صلحه اسقاطه دخی مالکدر.
ابو یوسف قاتلن امام وصی کبیر. وصی صلحه مالک ولد غی کبی
امام دخی مالک ولور. زیرا بودن عامه مسلمینه تنع وارد **الصلح عن**
دعوی بیع الوفا وقع فی سرقند. و رقع فی المظالم السلطانیة. هذا ما شهد
عليه الشهود المستمرون اخر هذا الكتاب شهدوا جميعا ان فلانا
ادعى في مظالم السلطانية على جهة المرافعة ان جميع البضعة المشتقة
على كذا بقرية كذا من قري سمرقند ملكه وحقه وانه باع ذلك لضرورة وقعت
وحاجة مستأني بيعه من فلان بكذا على جهة الوفا والوثيقة بالدين
كما هو العرف والرسوم من اهل سمرقند لا على جهة البتات وانه اشتراها
منه به ووقع التقابض بينهما واقترع هذا المشتري بذلك طاعا وواعان
انه متى مثل هذا الثمن واسترد منه جميع ما وقع عليه عقدة هذا البيع يردّه
عليه بما اخذ منه من غير نزاع ولا دفع ضمن الوفا بذلك ضمانا صحيحا جائزا ملزما
في الشرع وانه اثبت هذا البيع على جهة الوفا واقترع هذا المشتري به بيلينه
عادلا اقامها على القاضي فلان ايام قضائية يكره كذا ويرى فيه الحكم
بثبوت هذا الاقرار بالوفا وسجله بشرائطه ووقع ذلك الى القاضي وانه
نقد مثل هذا الثمن وطلب منه اخذه وردد هذا البيع اليه قاتل متع جورا وظلما

وقد قطع من هذا الحدود ابتعادا وانفها قيمتها كذا فاجاب هذا المدعى عليه
في هذا المظالم ان هذه البضعة كلها ملكه وحقه بشراية اياها من هذا المدعى
على وجه البتات والحقيقة دون الوفا والوثيقة وقد تصرف فيها تصرف
المالك واحداث ما شاء فيها من لا يبيته والاعراس وليس عليه اخذ الثمن
وردد هذا البيع وطالت الخصومة فيما بينهما فوسطا المتوسطون فيما بينهما
ونددوا بها الى الصلح فصالحه على ان يدفع هذا البايع الى هذا المشتري كذا
درهما ويرد هذا المشتري هذه البضعة كلها مجردا وحقها وحقها كلها
وكذا كذا على ان ابراء هذا البايع هذا المشتري عن دعواه واستهلاك
ايجارها وبعض اشياء فيها وعلى ان يترك هذا المشتري جميع ذلك على هذا
البايع من غير ان يطالبه بشيء من سكاها واعراسها فقبل منه هذا الصلح
مشافهة وقبض هذا المشتري جميع هذه الدراهم المستتي في بدل الصلح
وسلم اليه جميع هذه البضعة واقترعها له دون ودون ساير الناس جميعين
وان هذا البايع احتج بذلك كله وانه ابراءه عن كل عادية وكل دعوى يدعية
احدهما على صاحبه في شيء من هذا فهو باطل ومردود الخ بومذكورات
محيط بهما يتن مذکور در **وثيقة زوجة داود بن ذوج ابراهيم وحنه ثمن**
بالفارسية افراد كود فلان كذا اذ مرد دعوى وخصومتی كه داشته بود
برورثه شوهر خود فلان و هم فلان اولاد این فلان مذکور از جهة مرد و حنّه
خود بر بدل معلوك كذا صلح شرعی کرده بعد از معرفت و بی جميع تركه را شيئا
فتيا حال آنكه درین تركه دیدن تركه فی بی بوده بوي مهران مصالح صلحا

جائز شرعیاً در این جمیع هؤلاً، این صلح را بدین بدل نموده اند و تمام بدل
 صلح را در مجلس تسلیم این مصالحه نمودند و وی قبض شرعی کرده. انرا و این
 مصالحه مذکوره ایراد و تیواء تمام عام شرعی نمود با این جمیع هؤلاً هیچ
 متروکات این قازن متوفی از عقارات و منقولات و حیوان و عروض
 و نقود و غیره لك تمامایفای و نیسب لیهما و گفت صریحاً که او را که درین
 متروکات هیچ حق نیسب لافا لقیل و لافا لکثیر بوجه من الوجوه و
 نما لاسباب و بدین جمیع هؤلاً، هیچ دعوی ندارد و هر دعوی که من
 بعد بدین جمیع هؤلاً، از جهة متروکات مذکوره کنان دعوی باطل
 خواهد بود و میریتیه که اقامت کند زو و بهتان و هر سوگندی که طلب
 کند ظلم و عدوان خواهد بود و این جماعت مذکوره این را و بتو را را
 از وی قبول کردند و او را درین اقرار تصدیق کرد قداح اگر بود وثیقه
 اعیان ترکه بیان ایلسه و عدد و رتبه و مقدار مهری و ورثه و در هر
 برتک حصه سن بیان قلسه احوط در اگر میتن بر کسد آلی اولسه
 بغیر از دوین قازن که داخل این صلح نیست آکو صلح ده آلم داخل اولوب زوج
 نک اند دخی قالماتق مراد ایلسه وجه احسن خصاقت اختیار اند و کرد
 که جمیع ورثه زوج نک حصه سی قدر دن اول المذن زوجیه قرض و بیه
 زوج دخی بونلری اول غریک و زرنه حواله اید یا خود ورثه و یکل اید
 اول غریک نکد و حصه سن قرضه و آلدوغی قرضه مقاصه ایلمکه و چه
 کتابت بود و این جمیع ورثه بقرض دادند بدین ستماء مذکوره از مال خود

ببلغ کدا و وی بقرض گرفت و قبض کرد از ایشان و حواله کرد ایشان را بدین
 مبلغ برفلان غریم و وی این حواله را بقول کرد و این ورثه بدین حواله را بخر
 شدند. یا خود پازنه که و این ستماء مذکوره و یکل کرد این جمع را بقبض
 حصه شرعیته وی که آن مبلغ کذاست از قازن غریک تا قبض کنند و بمبلغ
 دین مذکور مقاصه نمایند. فواید ترکه بجهولدن میکل و موزون و زرنه
 مٹک جوازنده اختلاف و آلهه لیدین مرغینانی جایزد کلد را احتمال در که
 دیوا اولادیر. فقیه ابو جعفر جائز ردیر زیرا احتمال وار که بدل
 صلح حبسند نا و لما به یه اولاد ترک بدل حبسند نا و لدوغی تقدیر چه احتمال
 وار که بدل صلح ترک ده کی حصه سندن زیاده اوله به ناقص اوله ایلا احتمال
 احتمال اولور. بوشه شهبه دو باب دیوا ده معتبر شهبه در شمله
 شهبه دکلدر. آکو ترک ده عقاد و عروض و حیوان و امتداد اولسه
 اما معلوم اولما سه مدعی علیهم المرنه اولدوغی تقدیر جدا صح بود که
 صلح صح اولور. زیرا ترک بقیه و رنه المذن اولدوغی تقدیر جدا جهانه
 منازعه به منفی دکلدر جائز اولور. ترک میتی دین محیط اولسه صلح و قسمة
 بالحددر. اما غیر محیط اولسه ینعی بود که قبل قضاء الدین صلح اولنمایه
 آکو صلح اتسه لو صح اولور. زیرا ترک دین قلیل دن خالی دکلدر. وقت اولور که
 دین غایب اولور. ترک دینک داسنه موقوف و بخی و ورثه متضرر اولور
 دین متضرر اولماز. دین مقدادی موقوف قلوب باقی قسمة و لنفاق
 استحساند قیاس کل ترک باقی طور مقدار. وجه استحسان و رنه به ضرر

لازم اولدوغیدر. وجه قیاس دین ترک هر جزوه متعلقدر جمیع
 طور متعلق لازمدر. اگر ترکده دراهم اولسه بدل صلحی دخی دراهم اولسه
 شرط بود که حصه مصالحدن بدل صلح زیاده اولاد. دیوا اولما سوچون
 بدل صلح زیاده اولدوغی تقدیرجه صلح جایزدر. اما بدل صلح مجلسه
 قبض و لنق شرط در نقره دن حصه بی مقداری اولاند. اما مصالح علیه
 مصالح حصه سن نقره دن قبض شرط مدد دکلر زیوتن تفصیل وارددر.
 اگر مصالح علیه ترکیه منکره بلاء قبض جدید جایزدر. اگر معترفیه
 قبض جدید شرطدر. نتمه الفتاوید کور که اگر عقاردن دراهم اوزرنه
 صلح ایلسر بدل صلحی مجلسه قبض شرط دکلدر. اگر دنا بیرون که دمنده
 اولاد دراهم اوزرنه صلح ایلسر یا عکس انسه لوبوصرفدر مجلسه قبض
 شرطدر. اگر دنا بیرون و یا دراهمدن که دمنده اولاد دنا بیرون و یا دراهم
 اوزرنه صلح ایلسر که بدل صلح مصالح عندن ناقص اولسه جایزدر.
 بدل صلح مجلسه قبض و لنق شرط دکلدر زیرا بعضی حقن اسقاط ایدب
 حقتک بعضی اول کسنتک دمنده باقی قومقدرد. اگر بوضورتان
 بدل صلحی مؤجل ایلسه لوبودخی جایزدر. زیرا بعضی حقن اسقاط ایدب
 باقی حقن تا جیل تنوا لودر. اگر عقاردن بعضی شایع اوزرنه یا خود
 بعضی معین اوزرنه صلح ایلسه لومثلا داردن ذیع داده یا خود بریتیه
 صلح ایلسه لوجایز دکلدر. الا که اکی امر لبرسیله برالتون یا بر قاجاچ
 ضم ایلیه و یا زده که صلح ایلدی قلاتن داردن که محدوددر. قلاتن

حدود له بعضی شایعی و ذرنه یا خانه معین اوزرنه و برالتون یا شوقدر
 اچیه دیه. تا اولالتون و یا اچیه مدعانتک باقیسی مقابلستدن اولاد
 بو تقدیرجه دعوی قلاتن. بری دخی بود که بعضی دارد صلح ایلیه و یا قیس
 دعوا سندن ابرایلیه. بو تقدیرجه ابرایلیکله یا قی دن دعوی باطل اولود
فصل فی البراءات محیط بر هاینک کتاب براءتک بدایتندن اختلاف
 یازر ابوحنیفه و اصحابی هنداکتاب لغلان یعنی من علیه الدین من قلاتن
 وهو الذی له الدین یا ذردی دیر. شتمی و هلال و ابو ذرید شروطی
 دخی بر دونه یا ذردی. تفصیل اولر سه تطویل اولور بعضی اهل
 شروط هندایراء لغلان دیردی. متاخر و ن اختیاری هندامشند
 ای قولنا انه كان له على فلان كذا درهمان قضاء جميع هذا المال
 و اوفاه اياه بتمامه فقبضه منه تاما و ايا قبضا صحا و بری ایلمنه
 براءة قبض واستيفاء و لم يبق له عليه دعوى بهذا السبب و انه متى ادعى
 قبضه او قبض احد من الناس بسببه حقا او شيئا من ذلك فهو في دعواه مبطل
 لا يسمع له بيته ولا يخلف له خصم و خصمه من ذلك بري و في حل و سعة
 منه في الدنيا و الاخرة و انه كان له صك و قد تقطع ذلك بهذا القضاء و
 البراء و كان ضاع و لم يصل بينه الى حق تركة عليه فحق اخراج هذا الصك فهو
 معطل لا حجة له ولا تعلق له به و صدقة هذا المقوله في ذلك كله مشاهة
 و اشهادا على نفسهما احو و علي هذا دين المهر فان كان المدعى عليه يدعى على ذرته
 هذا لميتاتهم اخذوه بسبب هذه الدعوى بغیر حق ثم ابراءهم عن دعواهم

قبله بکتاب قرآن فالان قاله فی حال جواز اقراره طایعانه ابراء اولاد فلان
 وهم فلان وفلان عن دعواهم قبلهم انهم اخذوه بغير حق بخود دعواهم
 علیه وذلك انهم كانوا يدعون علیه ان ضربا یا هم فلان اعمدا بالو کو بغير حق
 واثابا هم مات بسبب ذلك فانه وجبت دمه علیه وصارت ميراثا بينهم
 ولم يكن لهم حجة يعتمد بها علیه علی وفق دعواهم ههنا قبله فاحذروها صغار
 السلطان در انم کثیره واجعلهم و غیرها فایرا هم عن ههنا الدعوی
 ابراء صححا وانهم قبلوا منه قولا صححا ویتهم الکتاب **براءة غرم فی ترکہ**
 ههنا ما شهد ابي قولنا ان كان له علی فلان كذا وانه توفي وخلف من الورثة
 قالنا وقالنا لا وادى له غيرهم وان قالنا من قبله هؤلاء قضی فلان ههنا
 المال يرجع به فی ترکہ ابيه وانه اقضى منه جميع هذا المال واستوفاه بتمامه
 وهو كذا يدفع فلان ذلك اليه قضا عن والده فلان يرجع فی ترکة وانه
 ضامن لكل تركه يدركه بهذا السبب من قبله وسببه علی ان يخلصه او يرد
 علیه ما يلزم الحكم رده ما يقض ولم يبق له فی ترکة فلان دعوی الحج. اكودين
 بكتا فچه اولسه بو وادنه بشريوزه صلح ايلسه رجوع ايلنه لا بشريوزه
اكر بشريوزا فچه قمتلو بونسته به صلح ايلسه اما بيكه رجوع شرط ايلسه بيكه
 رجوع ايد **اكر** تطوعا ادا ايلسه به بهج نسته ديمسه صكر رجوع ايجوز
 ادا اندم ديمسي تصديق اولنمز متبرع اولور. خلاصه ده دعوانك اون
 در دخی فصلدن بر كفتي بر كسته خصمن دعاويدن وخصوماته ناي را به و كل
 ايلسه بود دخی ابراء ايلسه اما ابراي بونكه اضافتا متسه صحیح اولما زدير.

دم عدد دن ابرا ههنا ما شهد ابي قولنا ان قالنا ان دعوی ان قتل اياه عمد كجند
 طلبا فوجب له عليه القود ولم يخلف وارثا غيره ثم انه عفى عنه وبراءه عن دم
 ابيه فلان وتماما وجبت له علیه يقتله اياه فلا حق له علیه ولا قبله بسبب
 ذلك ولا دعوی ولا طلبية بوجوه من الوجوه وسبب من الاسباب فتی دعوی
 علیه الحج **وفي الخطاء تكتب** قتل خطاء لم يتعمد بدلك فوجب له علیه وعلى
 عاقلة الذیة ولم يخلف وارثا غيره ثم انه عفى عنه وعن عاقلة الحج **بالفارسية**
در مادون نفس فیدک قطع کرده بود دست او را یا کور کرده بود
 چشم چپ او را و بروی واجب کشته بود کذا عوف کور و ابرا نمود از انچه
 شده بود بروی تا باخر. وجميع نسخها براءة بهمين طریقات و همین نوا
 والا اعتبار بالامثال من ضقة الرجال والله اعلم بحقیقه الحال **کتاب الشریک**
 محیط بر هاین ایدر شرکه اکی نوع در. شرکه عقد شرکه ملک شرکه عقود پیش
 نوع در اول شرکه غناند. بواکی کسند یا دخی تجارة خاصه ده به عومالجا
 راند مشترک اولمقدر. ما بیت لوندن بالسوتیه تبارقا و زده اولان مالان اما
 مال جله اتمانند نالوق کون. یعنی داهم و دنا نیر و قلوبس رایجه اوله بونک
 اوزرنه شریک اولالوکه جمیع عمل ایلیه به برسی عمل ایلیه رج بینهم
 علی السوتیه اولایه علی التفاوت اولا وضعه داس مال مقداری اوزرنه
 اولالو **اكر** عملی مالینده صاحب کثا اوزره شرط ایلسه لوریج نصفین اولوق
 اوزره شرط قاسدا و لود زیار دجه استحقاق داس مال زیاده اولوق به عمل زیاده
 اولما غلد **اكر** عملی اکیته شرط ایلسه با صاحب اقل اوزرنه شرط ایلسه رج

کتاب تاسع عشر

نیمه نصف شرط اولی و جایز اولور بوشرکه عنان و کاله معنای وادرد
 یعنی عقود تجارتان اشتراک ایلد کلر بوشرکه صاحبینک عقدیله
 و احیا و لانی استیفاده و کاله دکل بوند ضمان و کاله معنای یوقدر
 حتیه ایدها صاحبیه ضمان تجارتان لازم اولانله مواخذ و لماز **ثانی**
 شرکه مفروضه در یواکی کسسه هر قلیل و کثیره مشترک اولق در شونک
 اوزرنه کاله لروضنا و نقدله و نسبه ایلد متفرقا و مجتمعا هر برسی رایسل
 عمل ایلله ربح بیتهم نصفین اولاکدن و ضیوع فی نصفین اولاهما
 اشتراک ایلد کله اخر مواخذ اولور بوشرکه و تکمیل اقتضا ایدر هر برسی اخر
 وکیل و کفیل اولور اکوا حد هما اهل کاله دن اولماسه عید و صبی کی
 مفروضه صحیح اولماز عنان اولور شرکه مفروضه ده اکی شرکی لفظ مفروضه
 ایلد تلفظ شرط در مسلم ایلد ذمی بیتن مفروضه جایز اولماز ابو حنیفه
 و محمد قائلند ذیر ذمی خیر و خیر اوزرنه عقد ایدر مسلم ایلد ایلد
 مساوی اولماز کتابیله محسوسی بیتن جایز در حره عید یا عید صبی و عید
 و صبیان ماذونین اورتاسده دخی جایز دکلدر **ثالث** شرکه وجود در
 یواکی کشتی یغیر مال مشترک اولمقدد شونک اوزرنه و جوهیل الارصا
 و ضیعه و ربح بیتهم علی السویه اولایه علی الاطلاق یه علی الارباع اولاهما
 بوشرکه بزوم قائمده جایز در خلاف الشافعی رجحان شای و یاولوب
 ضمان رجحان تفاوت شرط ایلله لویه عکس استه جایز اولماز **رابع** شرکه
 تقبل در یواکی اهل صنعه مشترک اولمقدد شونک اوزرنه ناسدن اعمال

بقول این در جمیعاً به متفرقا عمل ایدر الله و پردو کی بینلر بوشرکه نصفان اولاهما
 بوشرکه قائمده جایز اولماز اما عمل لوی مخالف اولسه بری خیطاط
 بری قصدا و لسه بزوم قائمده جایز در خلاف اولو فراد همای بری اخردن
 اکثر الموق شرط ایلله بزوم قائمده جایز بعض ناس جایز اولماز دیدیلر
بشبی شرکه اختطاب و احتشاش و اجتناب ثمار اقبال و اصلیه و تکدر
 و غیر ملوک با چقدن کونج کسمک و کومد بشرک در بوشرکات فاسد
 ماخوذ محض اولانک آخر اعانت اند و کچون عملتک بایر مشلی وارد
اما شرکه ملک اکی نوع در شرکه جبردر یواکی کشتنک مالی مختلط اولمقدد
 بر خطله حقیقه تیز ممکن اولما به یه ممکن اولاکن حرجه اولاهما خطه
 غیر مختلط اولق کبی بری شرکه اختیار در اکی کشتی بر او یه بر قوله
 مالک اولق کبی شرایله و غیره اختلاط خطله نایت اولان شرکه مخالفدر
 اذله شرایله هیه ایلد اولان شرکه زیر شرکه که خطله یه اختلاط اولاهما
 حصه سن اخره بیع جایز در اجنبی یه بیع اتمک جایز دکلدر شریکی از فی و لما
 اما شرکه که اذله یه شرایله یه بوند کبیرله اولاهما حصه سن شریکینه
 و اجنبی یه بیع جایز در شریکی اذله اولسون کونک اولماسون صاحبینک
 نصیبند تصرف مالک اولماز بوجوه کبیان اولوندی کاتب و نایق اولان
 صحیح و فاسدن یلسونچونه و هر شرکت احکای معلوم اولوب و نایقی
 اکه کوره کاتب ایلسونچون **کتابه شرکه عنان** ستمی هند کتاب ما اشتراک
 علیه فلان و فلان یازردی بزوم صاحبینک هند کتاب ما اشتراک علیه فلان

وقلان اشتركا على تقوى الله تعالى واداء الامانة ويدر النسيئة من كل
 واحد منهما لصاحبه في السنة والعلائية شركة عنان في جميع انواع التجار
 في هذا الكتاب فاشتركا على ان راس مال قلان كذا واحضر كل واحد منهما
 راس مال مجلس هذه الشركة على ماستى ووصفيه وعقداهما هذه
 الشركة الموصوفة فيه شركة عنان شركة صحيحة جائزة لا فساد فيها على ان يتجرا
 بمدين المالين ما يدا لهما من انواع التجارات ويستاجرا بذلك ويوجرا
 جميعا وشتى ويبيعا جميعا وشتى بالتقدي والتسوية ويشتريا ما يدا لهما
 جميعا ويد لكل واحد منهما من ذلك وعلى ان يخلط ذلك بمال نفسهما
 من غير مال هذه الشركة وبما من احب من الناس ويدفع ذلك مضاديه
 الى من احب من الناس واجت كل واحد منهما من الناس جميعا وشتى وعلى ان
 يوكله بذلك جميعا وشتى من احب من دار الاسلام ودار الحرب واليرة
 والبحر يعلمان في ذلك جميعا وشتى يعمل كل واحد منهما في ذلك برايه على
 ان ما رزقهما الله تعالى وكل واحد منهما في ذلك ومن ذلك من ربح ونقل
 فهو بينهما على قدر راس مالهما وما وضعا فيه فهو على قدر راس مالهما
 وتفرق عن مجلس هذه الشركة تفرق لا بدان والاموال عن صحة وراض منهما
 بذلك واشهدا على نفسيهما **الح** **وثيقة شركة مفوضة بالغارسية** شريعت
 شند قلان وقلان شركة مفوضة شرعية در هو هر قليل وكثير در هر صنعة
 اذا صاف تجارات براس مال مبلغ كذا هر كرام مبلغ كذا برابرا حاضر ساخته
 بودند در مجلس این شركة وعقد شركة این مبلغ چر دست هر دو باشند

ویدان خرید و فروخت کنند از صنوف اموال بوجوه تجارات در سفر و حضر
 و تنهاد با هم و هر يك بهر عقدی که در شرکت جایز است مجاز و مخرج
 باشد و تصرف نماید در آن و آنچه اینده تعالى از ربح و زری کند میان
 ایشان مناصفه باشد و وضیعت نیز بهمین دستور باشد و تمام کند
 و از جهة خلاف شافعی حکم فاضی باخران ملحق سازد بدین طریق که حاکی
 از حکام اسلام در ضمن موانع شرعیه بعد از آن که این شریکان عمل کرده
 بودند بدین شرکت و ربح حاصل شد حکم شرعی کرد بخت و جواز این شرکت
 که هر دو طریق شرکت **شركة الوجوه** هدا ما اشترك علیه قلان وقلان اشتركا على
 تقوى الله وطاعته واداء الامانة ويدر النسيئة كل واحد منهما لصاحبه في السنة
 والعلائية شركة وجوه بايد انهما على ان لو احدهما راس مال في شركتهما الموصوفة
 في هذا الكتاب وقد يكون هذه الشركة شركة عنان في الوجوه وقد يكون شركة
 مفوضة ففي العنان يكتب اشتركا في تجارة كذا شركة عنان على ان يشتريا
 بوجوههما ويا بصيرة ايديهما من تجارتهما وشركتهما هذه ما را یا شاه من
 تجارة كذا ويشترى كل واحد منهما ما را ي بنفسه من ذلك ويوكلانه ويعمل
 جميعا ويعمل كل واحد منهما في ذلك برايه ويبيعان ذلك جميعا ويبيعه
 كل واحد منهما على ما يري ويوكل كل واحد منهما بيع ذلك وبما را ي منه
 من را ي من لوكله وفي المفاضة منهما يكتب اشتركا شركة مفوضة في جميع
 التجارات على ان يشتريا بوجوههما وما بصيرة ايديهما من تجارتهما يشتريان
 جميعا ويبيعه كل واحد منهما على ما را ي ويوكل كل واحد منهما بيع ذلك وبما

رای من رای من لو کلام و **ثبته** **شركة تقبل بالفارسية** شریکند
 فلان و فلان شركة تقبل شرعی در عمل خیاطه مثلاً که عمل کنند و متقبل
 این عمل شوند. اگر مردم آنها و یا هم و آنچه درین عمل بدان محتاج باشند
 بدان قیام نمایند و هر چه بزد تعالی روزی کند میان ایشان مناصفه
 باشد و زیان نیز بهسبب دستور باشد و تمام کنند. **شركة تقبل** و در
 محیط ده عنان و مفروضه صور تلون یا زر شرکه و وجه ده یا زنی کی مقدما
 بیان نماید کی که شرکه اتمانن غیره جایز و مایه. اگر میکارند شرکه مراد
 ایسلا طریق بود که هر بری یکی یکی شریکی یکی سند خط ایلیه مشترک
 اولاً و زین و عروضه شرکه مراد ایسلا هر شریکی یک نصف داس
 مالند کند و نصف داس مالی صانته و شریک و **لا اگر حیوان** شرکه مراد
 ایسلا که فارسیه ایله کا و بنیم سود دادن و ترکیه صغیر فایده سن یار به
 ویرمکر تا حاصل اولان سود بینیر و اولاد نصفین اولاً و وجه صاحب
 اغنام به صاحب بقور نصفن شرکه مراد ایله و کی کسته به مشاعا
 صا توب جمیعنی کا تسلیم ایله در حتی حفظ ایله و رعای این حاصل
 اولان بینهما مناصفه اولاً **هذه صورة** اقر فلان فی حال جواز اقراره
 طایعاً فی یدیه کذا کذا بقرة و کذا کذا شاة و فی جمیعها فی یدیه نصفها
 بحی المملکة و نصفها امانة من جهة المالك فلان یعنی صاحب حیوان
 و ما یرزها الله تعالی من از و اید المنقلة و المنفصلة عنها یکو بینهما
 علی السوية نصفین و اقر فلان ایضا فی حال جواز اقراره طایعاً ^{نفا}

از غایله

ان علیه و فی ذمه فلان هذا ای صاحب حیوان کذا لارتما و حقاً و اجباً
 بسبب صحیح و هو ثمن نصف هذه البقرات التي اشتراها منه مشاعاً كما اقتضاه
 الشرع و قبضها قبضاً صحیحاً و اقر فلان صدقه فلان هذا فی خطایا
 و يتم **الكتاب** **كتاب المصاربة** حصة مضاربة لك شریطی در تدر اولاً و
 مال در اهرم و دنا یردن کون اکخی مضاربك رجحن حصته من بیان و کذا
 او چنی شرکه قطع ایدر نسته ذکر اتمک و کذا مثلاً ما بعد دن بین آنچه
 صاحب مالک و لا باقی تقسیم اولونه دیک کی در دخی تخلیه او عمل
 رباً مال له شرط ایله او مفید او لور. اهل شروط دن متاخر و ت
 اختیار اند و کی طریق کتایه محیط بر هایت من کوز اولد و غی و زره
 بود **هذه صورة** هذا ما دفع فلان ای فلان دفع الفد درهم بعینه من نفقة
 خالصة حیة و ذره یوزن سبعة مضاربة صحیح و نافذة لافساد فیها لیعمل
 بها هذا المدفوع الیه فی شری بها و بیع ما یزاله و یجوز فیها ما رأی من انواع
 التجارات و یضعها ان احب و یودعها و یوکل بها من یشتری و بیع و ید
 فقها مضاربة الی من احبها و یشارک بها و یخلطها بمال نفسه و بمال
 من احب و یشتری بها و یبیع بتقید و نسبة و یسافر بها ان احب فی تراب و جو
 او دار اسلام او دار حرب و ینفق بها علی نفسه اذا سافر بها فیما لا ید
 منه و یعمل فی جمیع ذلك برایه علی ما رزق الله تع فی ذلك من شیء من الریح
 فهو بینهما نصفان و ما کان فی ذلك من ضیعة او بیعة او خسران
 فهو علی رب المال ثم یدکر القبض و ضمان الدرك و الاثماد و يتم **الكتاب**

کتاب عشرون

بلكه جنس مال مضاربة و نوعن و صفاتن و قدرن ذكرها بلك امر لا يتبدل
 صحة مضاربة بونسرا و لما ز . قوله بيع و يشتري و يتجر فيها ما رأي من انواع
 التجارات تاكيدا چون ياز لور . مضاربة نك تعميمي استي كوجه مضاربة
 عام اولور سه انواع دن بر نوعه تخصيص اولاد و غي وقت يعني مطلق
 ذكر اولونه . قوله و يضمنها ان احب و يودعها و يوكل بها من بيع و يشتري
 ديك امر لا دم و كلد تاكيد در زير مضارب با بضاعة و ايداع و توكل
 مطلقا مضاربة ايله قادر در . قوله و يبيع و يشتري بنقد و نسيئة ابن ابى ليلا
 قولن دن احتراز در زير ابروم قائم در مضارب نسيئة ايله بيع ايدر من غير
 شرط ابن ابى ليلى قاتن شرطه اولمايكي ايد من . قوله و ينضمها مضاربة
 و يشارك بها من احب و نخلطها بال نفسه و يمال من احبها امر لا دم در
 زير مضارب بواشيايه تنصيص اولمايجه مالك اولما ز . بوفن اعمل
 فيه برايك قوليله اكثرا اولمن . قوله و يشاركها ان احب في ثرا و يحرك
 ابو يوسف دن ماني در و ايت اولن دن تحرر در زير ابروم قائم در مضارب
 مطلق عقد مضاربة ايله بومسافرة مالك اولور . ابو يوسف دن ماني در و ا
 يتنن تنصيص اولمايجه مالك اولما ز . مضارب قبض راس مال ايلدي
 يارنق امر لا دم در و صي و اب مال صغيري مضاربة يه و يرد و يركب
 وقت دخي اسلوب من كود او زده ياز لور لكن ربح بوضعيوله مناصفا ولا
 و زيان دخي بوضعيولم لن دن اولاديه . بو و يثقه وجه اخردن دخي
 ياز لور . احد همدان قدر اخردن تصديق وجه او زده رتب مال

و يثقه سندن مضاربك قدرن ديت مالك تصديق ياز مضارب و يثقه
 سندن ديت مالك اقوان مضاربك تصديق ياز . احكام صفارده امام
 ابو نصر دن نقل ايلور كه لا اري بوجي في هذا الزمان ان ياخذ مال اليتيم
 مضاربة **كتاب المزارعة** خلاصه ده ايدر اصلن ايتدي مزارعه فاسد در
 ابو حنيفة قاتن كذلك معاملة دخي خارج صاحب رضىك در . اكو بذر بونك
 ايسه اكو بذر عامل دن ايسه عاملك در . اما مائن قولوي او زده جايز در
 و الفتوي على قولهما ابو حنيفة سائل على تبرع ايلدي مزارعة تجوز
 ايدن قولوي او زده كذا قوليله ناس عمل امتد كلين بلد و بكون ركني احاب
 و قولدر . سائر شرايطي كتبت فقه ده مذكور در . قال مولا ناصد در
 الشريعة زمين تنها عمل تنها زمين با تخم اي كامل و راي اين سه صورت
 دان همه جايز و باطل **و يثقه مزارعة** هذا ما دفع الدهقان قالن ايلي
 قالن احدث دفع اليه على سبيل المزارعة جميع الضيقة التي هي كذا
 ذبيرة ارض بيضاء صالحة للزراعة ذكر الدافع هذا انها ملكه و حقه و في
 يديه و موضعها في ارض قرية كذا بنا حية كذا حد و دها كذا جرد و دها
 و حقوقها و مرافقها التي هي لها من حقوقها بذر لا معها بعينه و ذلك كذا
 خنطة سقية جيدة بيضاء تقية و هو كذا فقير بالفقير الذي يعرف كذا
 ثلث سنين متواليات اولها يوم كذا اخرها يوم كذا و آخرها يوم كذا من شهر كذا
 مزارعة صحيحة لا فساد فيها ولا خياد ولا مواعين يزرعها هذا المزارع المذموم
 اليه هذا البذر المذموم فيه و يقوم عليه بنفسه و اجرايه و اعوانه و بقره

كتاب حادي شرون

وادواته وبعده في ذلك كله براه على ان ما اخرج الله تع من ذلك من ثمن وهو
 كله حبة وتبين بين هذا الدافع وبين هذا المدفوع اليه نصين او ثلاثة
 على حسب ما يتفقان وقبل هذا المزارع عقدة هذا المزارعة من هذا الدافع
 بقولا صحيحا وقبض هذا المزارع جميع هذه الاراضي وجميع هذا البذر من هذا
 الدافع تسليم ذلك كله اليه تليها صحيحا عارضا بقول من يري جواز المزارعة
 من سلفنا الصالح وتفرقا عن مجلس هذه المزارعة بعد صحتها وتمامها تفرقا
 الا بدارن والا قوال وضمن هذا الدافع لهذا المدفوع اليه ما ادرك من ذلك
 في ذلك **اكو عقد جمع عليه** او لم يرد ايد رسه اخره حكم حاكم الحق ايد
 وحكم قاض من قضاة المسلمين بفتح هذه المزارعة بعد خصومة معتبرة
 وقعت بينهما واشهدا على انفسهما ديه ويتم الكتاب وثيقه ده بين ذكر
 اقدك ذيرا اكسي بيله ساكت اولسه لر صاحب يزدك اولور. بينهم شرط
 ايلدر شرط اودره اولور ظاهر روايت. ابو يوسفن دو ايتد لمحاوي
 ومحمدن روايتان وكنه ايكسي بيله ساكت اولسه لو بين ذكر اولماسه
 عقد فاسد اولور. اكو يدر معين اولسه داي دافعت اولسه ليزر عها هذا
 المدفوع بايد لهذا الدافع بيدر هذا الدافع من غلة الشتاء والقيف ديه
 قبض ارض قاسته قبض بذر ذكر اولميه. اكو بزر مزارع قلندن تعيين اولنور
 على ان بزر عها هذا المدفوع اليه بالارض بيدر نفسه وهو كخطه سقية
 بيضا تيقه كذا ياده. اكو يدر معين اولماسه. داي مزارعك اولور رسه
 ليزر عها هذا المدفوع اليه بايد له بيدر نفسه من غلة الشتاء والقيف

وحكم الدرك في هذا يكون راجعا اليهما ديه زيرا ارض ذرع يتدست
 مستحق اولونه مزارع بخير رد لرسه ذرع دافعت قلع ايد در بينهما تقسيم
 اكو دلو سه دافعت حصه سي مقدارن دافعه تقمين ايد در ذرعك كلي
 دافعتك اولور اكو مستحق ذرع اولور سه ارض اولماسه دافعت مزارع
 اودره ارضتلك اجر مثلي لازم اولور ايليه حكم ضمان ذك اكسه راجع
 اولور **كتاب المسافات والمعامله وثيقه بالفارسية** دفع كرد خوجه
 فلان به فلان جميع كوي مشتمل بر اشجار وناكسان در موضع كذا حد و كذا
 بر سبيل معامله مائة سه سال پيوسته هلالی اولان غرة كذا ر اخرا ن سلخ كذا
 معامله صحته شرعية نايدن معامله قيام نايد وآب دهد وحفظ ان نايد وبه
 كوتل و برش و جميع اعمال ان بوقت ان عمل نايد بنفس خود واعوان و مزر
 دوران خود آنچه الله تع برون آورد ميانه ايشان مناصفه باشد و بين خوجه
 فلان تسليم نمود بوي اين كوم را و اذ قبض شرعي كرد بعد اذ يقول وي اين عقد
 معامله را بقولا صحيحا اكو اكي جحت طلب ايد لرسه جحتك برندن بونك
 اقرارن اخرت نقد يقين اول جحتك اخرت اقرارن بونك نقد يقين يازه
 والله اعلم كتاب مزارعه دن بورا يه كلنجي فارسيدن غيري محيط بر هابدين
 مذکور در

کتاب ثاني عشر

خاتمه در ذکر دیباچها و خطبههای بعضی و قیالات خطبه بقاله بیع و شری

حد و سباسب فی حد و قیاس

ما که را که حجره مسدس خان و ساری مشتمل افلاک را فراشته معمار قدوات
و طاق بدیع البینان چرخ جبری و ذواق رفیع الایوان کیندیلوفی
بر آورده بر بنای مشیت و ادادت او و صلوة و سلام علی الدوام تحفه
روضه پیغمبری که ذمه ستغای قدر بانبیا کملیت با شری ثبوت
که بجست وجود او مکلکت بمنزل اساس و ارکان و دفع قواعد و نفی
حیطان اند صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین **خطبه وثیقه بیع باغ**
بهترین نهائی که آریاب فصاحت در بیستان ساری بلاغت پرورش
دهند حد حضرت ذوالجلال که انفس و اموال اهل کمال را بحسب
تقیه آن الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بانهم الجنة در معرفت
خریداری در آورد و دیاض نزهت قزای باغ جنان و حدیقه خوش
هوای روضه رضوان را بجهت ثمن آن مخصوص نشان ساخت و دنیا
ترین میوه که از شاخسار السنه اصحاب تکلم بظهور آید درود سلام
صاحب کمالی است که تا نهال نوع انسان را در باغ آفرینش نشاند انداخت
فطرت و میوه بار نیارده صلی الله علیه و علی آل و سلم تسلیم اکثر **خطبه آخر**
حمد نا محدود میدی را که باغبان لطفش کشتن چرخ نیلوفی را بر بیا حیز
و اذهاد ثواب و ستیاس بسیار است و نهال آریاب اعمال را با ثمان آن بخت
مغازا حقایق و اعنایا باور کرد اندود و دود نامعدود نشاء روضه

آنکه گدسته کسین رسالت و حدیقه باغ جلالت میوه باغ یلوع شکوفه
 یستان مازاغ مؤید مجتبی محمد مصطفی ویرال و احباب او که ثمرات شجر
 ولایت و خلافت اند و سلم تسلیم اکثر **خطبه** **قال بیع مزرعه** بیان
 قیاس حضرت مالک الاملاک را که عرصه مزرعه غیر و حدیقه معموره
 خضر و قطع است از مزارع کثیره المناقع انعام او و جاری کرامت شفا
 مجتبی که بر روی دشت فلک خضر کشیدن جو بجه از چشمه سار کثیر الانهار
 اکرام او و صلوات نامیات بر رسولی که وثیقه ملکیت انسانرا بتوقع تر
 احیی رضامیته فی له میجالی کرد ایند و عمارت کینه دار قاحل الدنیا
 مزرعه الاخره بر لال سلسال شریعت معوز و مکمل ساخت و سلم علیه و اله
 اجمعین **خطبه** **اخری** حمدی حد و ستایش فی آلائش پروردگاری را که
 مزارع معموره عرصه غیر را بجهت انتفاع اصناف ام ملک بنی آدم ساخت
 و اراضی قلوب را بای محبت را بقنوات جاریه حکمت و نیایع معرفت
 احیاء فرمود و درود و نجهت و درود بر رسولی که رقیات کافه و زری نه
 وسیله بیع و شری در ملک ملک و قبضه تصرف شریعت است و سلم
 علیه و سلم **خطبه** **اخری** مراسم تحیدات صرف جنای دنیا لاریاب
 دهقان قدرت بر کمالش بدست یاری و السماء بنیهاها باید و انالو مو
 شاه جوی یخیزد را بر روی دشت مزرعه خضر کشید و ساقی غمام دریا
 نوالس در قضا و شجره و الارض فرشتاها فتم الماهدون. آنها را عاظت
 در کشت زار قلوب را بای دل جاری کرد و اند و لوازم تسلیمات تشار و

رسالت مانی که مالک مالک شرع واجب لا یتباع عن عقد بیتیاع را بجهت
 انواع انتفاع و بیاجه و وثیقه تقرب و عنوان قبالة ملکیت ساخت
 صلی الله علیه و سلم تسلیم **خطبه** **اخری** **بالحریه** الحمد لله خالق الود
 و فائق الحیث و النوی. الذی حل البیع و حرر الرقاب و نهی عن الغصب
 و اباح الثری. و الصلوة و السلام علی رسول المجتبی و حبیب المصطفی
 و اله و احبابه اعلام الهدی **خطبه** **اخری** الحمد لله مالک الاملاک.
 و رافع الافلاك الذی تحت تصرفه من اسمک الی السماء. و مخدین دانه
 خارج من حد الادراک. و الصلوة و السلام علی رسول المشرق تشریف
 لولاک. و اله المعصومین عن شر الاشرار **خطبه** **نکاح** زیبا ترین
 غرضی که مشاطکان تماشاگاه فصاحت بر منقصة ظهور و یجلوه در آرند
 حمد و ثنای حضرت یکانه است که سر پرده رفعت جلالش از وضعت زن
 و فرزند منزه و میتراست. و صحفه کمال با کمالش از وسعت خویش و
 پیوند مقدس و معارف تعالی جد ربنا ما اتحد حاجیه و لا ولد او شایسته
 نزع قدی که خالجان غرایس القاطن و تقابس معانی بقالها پود
 کما مثال اللؤلؤ، المکنون. پیرایه کون و کونش و زیور ساعد و دوش
 دوشیزه کان پرده بالاعت سازد جوهر فرد ستایش فی آلائش فرد نه
 همتا بیست شاد روان قدرت لایزالش از شرکت کفو و نیاز و صلک
 هم صحبت و هم راز پلک و نی نیازست لم یلد و لم یولد و لم یکر له کفو احد.
 نمیدعی که از ماده اذ و واج. انا خلقنا الانسان من نطفه امشاج

نوع انسان را برپا نمود و اراده طاعت تعلیم و تکریم که لقد خلقنا الانسا
 فی احسن تقویم پوشانید منعمی که در اینجن قدس عمارت نفاس بشر را بر سر
 تم عرضهم علی الملائکه جلوه داد بوجوه اکمل و اتم مسجود فیجد والا دم
 گردانید. **الاله الخلق والامر** فیتادک الله احسن الخالقین. و خجسته ترین
 سرودی که مقتیان خوش آواز در مجلس علی. قل بفضل الله وبرحمته فبذلك
 فلیفرحوا بقل آن غنایید و فو خند ترین زودی که سارتن کان غم زدادر
 فضل متعالی یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله ینقش آن عمل نمایند درود
 و سلام عالی حضرت فرزانه است که تا یک آیت و کلی را برپا و جان و دل
 محلی ساخته اند و جنس انس را کسوت زیبا. و صورت که فاحش صور که
 در پوشانیده اند چون او کسی بر سر عزت و جلال و مستند دولت و اقبال
 ننشسته **نظم** ای قیای قامت لولایت بر قد تو راست. چون تو سرا و از
 جویبار قم فائز و بر نخوت و بر آل او که هر یک بر سیاط امامت فردیت
 نی زوج و اصحاب او که هر کدام بر آسمان هدایت افتابست. در غایت تاج
 و سلم علیه و علیهم اجمعین الی یوم الدین. اما بعد بر رای صافید منحا
 دانش پوشیده نماید که زیبا ترین صورتی ترین هیاتی که تقاش منع بچوت
 بقلم بهر ابع نکا دکن فیکون. بر صفحه وجود. رقم فرموده همکل لطیف
 انسانیت و بقای آن بواسطه توالد و تناسل منوط است و آن بواسطه
 تناسخ و ازدواج مضبوط و لاجرم **نظم** بسا عقی که تفاخر کند بد و تقویم
 بطالعی که تفاخر کند بد و ایام. انعقاد نکاح شرعی بسیار دیوست میان

فلان و فلان **خطبه اخری** الحمد لله الذی برح البحرین یلتقیان و اخرج
 منهما اللؤلؤ والمرجان. لیس له صاحبیه ولا ولد. لم یلد ولم یولد ولم یکن له
 کفر واحد و الصلوة والسلام علی خیر من دعی الی الفلاح و اشار الی میامن الکساء
 و علی الصهرین و المختنین. اصحاب دیوان الحقیقه. و صد و دیوان الشریعه
 و علی سایر اصحاب و الازواج اجمعین. ایداد الیما الی یوم الدین. یا کافاه
 حکمی که قدرت کامله اش بر طبق حکمت شامله اجرام فی آرام افلاک را با جسام
 غنا معقد النیام. بنسبت در عقد انتظام کشید تا از انصال آباء علوی
 و امهات سفلی چندین نتایج و موالد ظهور را بخامید. و فی شبهه بهترین
 فرزندان که از تعلیق داماد ادادت الهی با عروس مراد دژ میلاد کن فیکون.
 متولد می شوند. اشخاص نوع گرامی انسانست و ارشد و لاد اکوم افراد این
 خانواده بزرگوار که رحمت عیم پروردگار او را از خواص بنی آدم برگزید
 و با فاضله انوار و جی و ارشاد مشرف ساخت حضرت سید عالم است
 که حضرت حکیم مطلق او را بر انتظام احوال معاش و معاد بنی آدم. بلکه
 بر غث و سمین. اوضاع عالم اطلاع بخشید فلا جرم از کمال مرحمت و در
 باب اشاع ارشاد مطاع الکناخ سنتی اشارت فرموده. و بخطاب لطافت
 انساب تناکحوا توالدوا و اشارت مفارقت آخرت نموده بنا بر تقدیر این
 مقدمه و مبنی بر تقریب این قضیه جناب فلان بعین بصیرت درخوا
 از دواج که مقصی بنزید ابتهاج است نظر فرموده بذر و ستایست غیرت
 بنوین علی واضعها السلام و التحية تعزج نمود و موافق نص الطبیات

للطيبين والطيبون للطيبات بعقد زوجية وحيال مناجاة خود
 آورده از جمله مسلمات فائزات کریمه در پرده سعادت پرورده
 گوهری از کان دولت برآورده **الح خطبة اخري** الحمد لله الذي جعل
 النكاح سنة سنينة بين الانام. وفصلا قاطعا يميز الحلال من الحرام
 والشكر لمن صير المناكحة شحقا ثم ثمرها الاذواج. والاجتماع ودوحة
 غصنها الايتلاف والاصطناع. وامرنا به امرنا ليتسمع ويطاع
 حيث قال فانكوا مطايعكم من النساء منى وثلاث ورباع والصلوة
 والسلام على اكمل الاولياء والرسل الهادي الى قوم المناهج والسبل
 الذي من النكاح وسبلا لا يتجارب اصناف المواهب والكرم وذريعة
 لا يتجارب انواع المحاسن والتشيم. فقال صلى الله عليه وسلم تناكحوا وتوالدوا
 تكثروا فاني ابايكم الامم وآله الالهة والاختيار وبعدين صحفة
 شرعية كم يؤيد صدق راسخ است محجرات ازان معني **الح خطبة اخري**
 الحمد لله الذي ياح النكاح وجعله من سوابغ نعمته وحرم السفاح
 من بوالع حكمة فبحانه من مصور صور الانسان فاحسن له تصويرا
 وخلق من الماء بشرا فجعله شيا وصمرا وكان ريك قد برا والصلوة
 والسلام على من عاله السبع من اراج السموات الطباق وخارجا تبع
 من لا ذواج الطاهرات بالاتفاق وآله التاكين من الحور المقصورات
 وعلى اذواجه من الطيبين والطاهرات **خطبة قباله اذادي** مبادك
 نامه كه بنده كاه مقبل. وخذ مستكازان صاحب يكهست اذادي از رقيت

تغافل بدان تو تسل جویند. حمد و سپاس مالک رفایاست که حریت عباد
 در غیودیت درگاه اوست و خلاصی از قید بندگی در خدمت بارگاه اورد
 الادب باب که بنده از بندگان خود را بغایت نی علت خولجه کاینات گفته
 ولوای ولای و دراد رجاع ملاء اعلى افراخته صلى الله عليه وعلى آله
 حضرت عزت شرف توفیق رفیق بنده کرد اندا و در بر اشاعت خیرات و احسان
 و موجبات نجات اذ در کات نیران موفق سازد بمصدق این مقال آن که درین
 وقت بنابر تفتیه مرضیه فلا تقم العقبة وما ادريك ما العقبة فلت
 رقیة و اشارت بانشادت من اعتق رقیة مؤمنة لحدیث ازاد کرد فلان
الح خطبة اخري سپاس فراوان حضرت کریمی که آزادی نیکو کاران را سبب آزادی
 بندگان ساخت و ازاده چون محمد فخرت را سبب احرار کرد انید صلى الله
 علیه وعلى آله اجمعین و سایر عباد الله الصالحین الى يوم الدين **خطبة**
اخري حمد علی الدوام حضرت خداوندی را که در بندگی او آزادی کونین
 است و در طاعت او رفعت منزله و صلوة و سلام از ذلك عالم بر خوجه
 احرار و سید ابرار. مصطفی که رسول ثقلین است و بنی فریقین و برال و صفا
 او که در عالم مردی عین انسانند بلکه انسان عین **خطبة اخري** حمد بالعبود
 و جعل عناق العبيد سببا للاعتاق من النار و صیر معتق العباد و الاماء
 من العباد الاحرار و الصلوة و السلام علی عین و رسول محمد المختار
 و علی آله و صحبه من المهاجرین و الانصار **خطبة اخري** الحمد لله المدبر
 لا مود العباد. المعادی لهم الى سبیل الرشاد الذي جعل معتق العبيد عتقا

من انار و اعتق القبلین علی التدریس من ذلک الادبار و الصلاة والسلام
 علی رسولہ الموصوف بحسن التدبیر. و علی الہ و صحید من کل صغر و کبر.
خطبة و قفیه مدرسه کجمره یکی از ارکان دوله نوشته شد و لطایف تا
 محصور حد و سیاس که اعلم مدرسان مدسه افلاک حرفی از حروف
 عدد احصاء آن ادوات نتواند کرد. شرایف نام مقصوره کمره نهایت
 و قیاس کمال مرشدان خاتقاه حقایق پناه خطه خان ذره از ذریه
 آن تواند رسید نثار درگاه حضرت پادشاهی که بنای طاق رواق در جرد
 بر مقتضی خوای دفع السموات بغیر عمد طرح انداخته معارف کار
 حکمت و برا فراخته بنای بلند آوای حشمت و قدرت است علمی که گایه
 ایوان معلّم علوم بی بیانش مصدوقه کرمیه اتی اعلم مالا تعلون است و عنوان
 منشور دیوان عرفانش و القلم و ما یطرون در مدرسه علمش امامان
 مالک بجانک لاعلم لنا الا ما علمت کافه همه و صلوات صلوات و تحفه
 تحیات تحفه روضه مقدس و مشهد مقدس مرشد خاتقاه هدایت پناه
 محرم خلوت ساری مع الله نکتہ دان که در دبیرستان علم الانسان عالم
 یعلم بتعلیم علیم و علمک ما لم تکن تعلم فی تردد مشاعل تحصیل و تفرق
 شواغل تعطیل بر جمیع کوز اسرار حقایق و تمام رموز عرفان و دقائق
 اطلاع یافت و تا طواع هدایت او از مطلع اهدا طالع نه شد بر توانوار
 ایقان بر منہاج و ہاج سالکان طریق بیان تفاوت **نظم** نگار من که
 یکبخت رفت و خط نوشت. بغیر مسئلہ آموز صد مورد رس شد.

و برال و اصحاب و خلایق و احباب و ارکان دولت و دین و ایمان حضرت
 سید المرسلین اند صلی الله علیه وسلم ما وقف واقف و صدق صادق
 اما بعد بر عقول ذکیا و حذاق اعصار و بصایر اوی لایذکی و الایصار
 واضح و مبین و لایح و میر من است که مقتضی همت گیلند و مبتنی همت
 ارجمند خداوندان دین دولت و ارکان ملک و ملت بر اعلام عالم شریعت
 مصطفوی و بسط و رفع آیات ملک و ملت بنوی منوط است و رفع در جاق
 علماء دین دارو تعظیم المذکر مقداد فضل و اتی ازین گایت و الحق که
 ایشان جماعتی اند که خلع قدر ایشان بطراز انما یخشی الله من عباده العلماء
 مطر است و منشور ایشان بطغرای علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل مرفوع و مقدر
 است پس بر ذمہ ارباب دین دولت. و مالکان ملک و ملت واجب و لازم
 باشد که فوجی را که بتحصیل مبادی و مقدمات آن موسوم گشته اند بتجهیز
 اسباب فراغ بال و نظام احوال ایشان اشتغال نمایند تا ضابطه استخراج
 معارف و سلسلہ اکتساب عوارف و انتظام بدتر در چه ممکن است که تعلیل از آن
 در سبک و رتبه انبیا منخرط توانند شد لاجرم درین عصر و زمان همایون
 و عهد او ان میمون ملهم خیرات و معلّم حسنات داعیہ تعبیر تعالی
 خیر و جاذبه تفتیح ابواب بر القافر مود در خاطر عاظم سبحان نار و ضمیر
 متیر آفتاب انوار حضرت لسمان رفعت معالی شعار مکرم دثار فخر الدنیا
 و الدین تابیافاضه دشحات انعام از برای نظام محافل علماء اعلام در
 موضع کد مدرسه اشادت فرمود و بمیان مساعی جمیلہ بانذک زمان

عبادت عالیّه ان بتمام رسید خاطر خندان ماثران چون سعادت
 میامن علماء دینی و باطنی و مجتهد و موافق او چون ظاهر حمید ماثریّه
 الحرام از تفرقه پریشانی مدلول کریم. مثل الجنة التي وعد المتقون
 در شان آن ایست صریح و مصروف قضیه مجلس العلم روضه الجنة
 در باب او روایت صحیح **الح خطبة قضیه خانقاهی در سمرایکی از**
شاخ ساخته شدن و طیفه حمدی که فاتحه عطر آمیزان قوافی
 اخلاص بشام جام بیتخان صوامع قدس رسانند و رایت شگری که
 بجاوران قبه بالا و حافظان حدیقه خضرا بادران شود انکیز آت
 مشتاق باشند هدیه درگاه و اجبالو وجودی که مایه بر فایده سپهر و
 قرص ماه مهر رایت صبح و کاشام خانقاه آدمی پناه خطه خاک اُمّیه
 ساخت و صلاوة صلوات و زردینه السمات کدخدا مغنکفان صوامع
 قدس بشام ساکنان خطایرانس با ستنشاق تیمی از نسیم آن معطر
 شود نثار قلب قدس و قالب نفس شوند خانقاه حقایق و ما خلقت
 الجن والانس الا ليعبدون بجا و در مزار متبرک انک میت و انهم
 میتون. و برال و اصحاب و غفرت و اخرا با و که و زلای محمدی
 و امنای ملت و احمدی تند و سلم تسلیها کثیرا. اما بعد چون حضرت
 و اهل اعطایا و رازق البرایا جل جلاله و عم نواله بند ان خواص
 عباد خود را بخواطف لم یزنی مخصوص گرداند و ابواب خزان رحمت
 و رافت بر و مفتوح سازد هر آینه او را بد و لای که دست ذوال بیدار جلاله

ان تواند رسید و نعمتی که پای و تهر پیرامن کمال ان تواند گشت استیاز
 بخشد تا تمامی همت بلند را بر تفتح ابواب خیر و احسان و توشیح بر
 امتنان معروف سازد چنانکه جناب وزارت ماب فارغی الدین
خطبه و قضیه دباط سکنین مناک که یکی از قصاید نوشته بناد اسانیه
 مقال و کلامی بنا و سپاس حضرت ذی الجلال و الاکرامی را سازد که دباط
 سکنین او تاد فرش خاک و بقعه رفیع بنیاد عرش پاک را مدار بر باد
 و بنیاد برابر نهاد که و کان عرشه علی الماء و یثی لا نغای که سفره انعام
 عام و نمناط بیسط اکرام بر بساط رباط عالم کون و فساد جهت مادران
 سیل سداد و در شاد کشیدن و کشاده اوست که و ما من دابة فی الارض الا
 علی الله ذلها **نظم** دست تقدیرش کشاده خوانی از ایمان و کفر
 زان نصیب مومن و کافر مقدر ساخته. حکیمی که معارف درتش اسار
 سرای شری را بر صخره صما استوار کرده. قدیری که بنای حکمن بنای کعبه
 معالذ از سنک خادایرا ورده و در سایل صلوات و وسایل تحیات نشاء
 مرقد آن خلاصه دوده عید مناف و ان کعبه حقیقی قدسی مطاف که چو
 کعبه مجازی سنک و قارب رنات داشت **نظم** بند سنک زو و لعل
 و عقیق. دوهسه آزادی بیت العتیق. واسطه ابداع موجودا
 متوکی موقوفات کاینات که از دیوان رحمت هشت جنت بدو دادند
 و کرده او و وقفات و برال و اصحاب و اتباع و احباب او که مصایح
 انوار اهدا و مغالجه ابواب اقتداند **نظم** علیهم من الرحمن کل تحیه و صلی علیهم

ذوالجلال و سلما اما بعد بر صفایر و اققان مواقف ملک ملت و بصایر
 خبیران مکاشف روز دین و دولت بقواطع حج و براهین مقرر و عیان
 شدن که دارتی مدار دنیا و غدار و قنای سرح الفنا این ساری نایا بدار
 مقام بقا و اقامه مکان ثبات و استقامت **مصراع** خیمه انس مزین در این کهنه ^{بیل}
 لله الحمد و المنة که بیان عنایت از بی و محاسن هدایت لم یزنی سعادتی توفیق
 رفیق طریق گشت فر حضرت عالی مرتبت معالی منیت مؤسس قواعد الحق
 و البقین مرصص مقاعد العز و التکین قلازم الملة و الدین را نایا بدیده ^{تحتو}
 و نظر توفیق مشاهده و ملاحظه فرمود که دولت و اقبال این جهانی برتر
 زوال و عرصه انتقال است مگر آنچه وسیله تقرب سازد بخضر مبین
 علی الاطلاق که ما عندک بنفد و ما عند الله باق و مقررات که افضال
 صدقات که بر و ایام و شهر بر صفایر اعصار و دهور باقی ماند بنای
 بقاع خیرات و ابواب میرات و وقف کردن دقایق است و شهرت اختیار و کثرت
 آثار در باب و قاف از قافست تا قاف پس جناب مشارالیه همت عالی
 نهمت بر فاضل صدقات جاریه و اشاعت ثوابات مستمره موقوف
 داشته رباطی بنا کرد سالکان سبیل را مسکنی و واردان طریق را مسکنی
 باشد **شعر** اگر سنجی انجام داید نزول از ارتحال خوشتر اید و الحق بنهار
 بیت سکین و یقعه است با تمکین چون کعبه معال از سنک خاد ارتبیت
 یافته **شعر** کعبه از سنکیت و هر تنگی که رنیا د اوست کعبه اسامیال ترا
 قبله گاه دیگر است از روی ارتفاع بجای رسید که حرکت شرفا نشین سقف

عذب فلك دسکافه و در خصانت چون قلعه سما و در مسانت چون صخره صفا
 است **شعر** چه قلعه ایست که هر روز بامدار بگاه در آید از کمرش پای آفتاب
 بسنک در علو رفت بجای رسید که منقطع البروج نطق کما و گشتند
 و از ستود رفت یران انجامید که درجات سپهرین فروش او شن دوج
 بر بر و جش درجات سپهر گشته بگرد سرا و ماه و مهر هست چو فردوس
 برین در صفای حرمها الله عن الحادثات **حطیة بیت الکیت که جرمت حضرت**
محدوی شیخ الاسلامی من ظله نوشته شد صحیف لطیف حمد
 سپاس که اعلم علماء عالم آفاده هنگام مطالعه حاشیه او حواشی معانی
 آن سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا بر زبان راند و شریف و خلیف شکر کن
 قیاس که اهل شیخ اسلام پناه خطه خاک در اوقات توجه یکسره
 دقیقه از دقایق آن جز مضمون و لا خطر علی قلب بشر بخاطر دنیا
 و در صرف درگاه و خوابارگاه علم که مفتاح ابواب خزانه ارباب هدایت
 و مصباح مسکوة خلوت خانه اصحاب بدایت و نهایت در مطالع انوار ^{مبارک}
 مواقف اسوار عوارف اوست عالم الخفیان که شیخ الاسلام خاتون ^{نظا}
 حرم و مدرسه مدینه انا فصیح العرب و العجم و معلم دیرستان و غلام کون
 تعلم که اشارت شافیه کافیه او غایة القصوی کیمیا سعاد است دار
 شاد کافی وافی او از و مغانج ابواب مقاصد فوحت دولت کاه انشا
 حمد و ثنای او لا احصي ثناء عليك میگوید و هنگام آدای شکر معرفتش
 ما عرفناك حق معرفتك تو تسل همچو بند آله الخلق و الامر تبارک الله

رب العالمین و دُرر فواید صلوات و غرر فواید تسلیمات تحفه
 روضه آن خلاصه مجموعه کاینات که ینابیع علوم انبیا از بحر محیط
 علم و دانش او قطره است و مصابیح معارف اصفیا از مشارق آفتاب
 عالم تاب معرفتش ذر رسالت پناهی که منطق کلام معجز نظامش معانی
 و ما یطق عن الهوی بایبست و تفسیر احادیث حکمت تاثیرش اصول
 و فروع فقیه را بنیان صلی الله علیه و علی اله و صحبه الذین یدلوا بحکمهم
 فی کشف دقائق الهدایه و تهذیب حقایق النهایه **الح خطبه و خطبه در کعبه**
 نقود زواهر محمدری شمار و غنود جواهر شکر بسیار صرف بارگاه و و
 درگاه حضرت قاضی الحاجاتی که تنگهای سرخ و سفید ماه و خورشید را
 بجهت روشنائی مسجد عالم و وقف بنی آدم ساخت و در راهم و در تا
 تیر کوای منیر را در ساحت سعید ملاء اعلی فرشتان داشت قادری که
 قدیل زرین آفتاب را در مقصوره این معوره هر صبح دم معلق
 یداشت و مشعل ذرافشان ماه را هر شبانگاه برافراشت و صلوة و حمد
 و نهایت بران واقف گنود رموز معرفت که تقداسلام را بیکه نام
 او راجع است و ناقدان با زاد کاینات بیکه بقولش محتاج صلی الله
 علیه و علی اله ما دامت المساجد بالآواق معوره و جواهر الثریا
 و دراهم النقش منظومه و منشوده **الح خطبه و خطبه یکی از اصحاب دولت**
نوشته شد که سرائی و باغچه خود را وقف اولاد ساخته بود
 و ظایف حمد نا محصور که ساکنان سراجیه باید از خلدیرین و معتکفات

حجره معارف نگار اعلی علین مناظر غرفات ادای کرامت انتمای ترا
 بالغد و الاصال مطمح نظر عالی رتبت سازند و شریف ثنائی مقصود
 مالکان ممالک تلك الداد الاخرة در آیوان بدیع البنیان آن بالعشیر
 و الایکار. نوای رفعت و افتاد برافرازند و وقف درگاه مالک الملک
 سرائی مثنی عالم افلاک و حجر مسدس ساخت خالک را یا فضای خوش
 هوای حدیقه حفرا و باغچه دلکشای معموره غیر محبت انتفاع
 اصناف ام و قفا و لاد آدم ساخت **که این فقره مثنی وین سرائی شش**
جهت غرقه از کاخ دارالامتنان وی بود. روضه دارالجنان بستان
 سرائی باغ خلد. و قفا و لاد یکی از بندکان وی بود. و دیگری که معارف در
 سقف درنگار. قبه و الا و سطح فروزه کار سپهر مینا را برافراشت.
 رحیمی که اکاد رحمتش نهال محبت فروع را در مفادش نویدای اصول
 پرورش داده تخم مودت اولاد و احفاد در ارضی قلوب و اجداد
 بکاشت **که لطف بانیست اولاد هست از لطفانی نهایت و آب روی**
 پدیده نزد بزر در شجده دان ز بحر رحمت او. و صنوف صلوات ز اکیات
 که از شایم نسایم ریاض قدس آثار مجامع الجن ملاء اعلی معطر
 شود و الوفی صلوات و اقیاتی که از میامن درود مکرم شادش
 صوامع ساکنان جنة الماوی منور کرد و تشار و وضدان کلدسته چون
 رسالت سر و سرافراز حدیقه جلالت و بر اولاد او که ثمرات شجرات
 نبوت اند اما بعد نموده می آید که چون حضرت یزد بسجانه و تعالی

دید یکی از اصحاب دولت را بکل بصیرت مکتل سازد همت عالی همت
 بلوغ الصدق و بر حسن و حال اولاد ارجمند و سعادت مال احفاد
 سعادت مند مقصور گرداند و نسیم غیر شمیم الولد ریحان من الجنة شام
 جان او را معطر ساخته از بستان کثیرا لا شمار و ریاض عظیم الاشجار
 لکل شجرة ثمرة و ثمرة القای الولد کام جان او را شیرین سازد و صدای
 جگر سوز اولاد نا اکیاد نا و وعید مرحمت آموز من لا یرحم الله بکون خوش
 او را ساند تا او تحصیل فراع بال و ترتیب نظام احوال و انتظام امور
 اولاد و اعقاب عنان همت گردد و در جناب مطوف گرداند و صدق
 این مقال و بیان این احوال آنست که درین وقت جنایات فاعل^{درست}
خطبه و قیید الحمد لله الذی فتح ابواب ابواب التوفیق علی عبادہ من
 المؤمنین و المؤمنات حتی وقفوا نقوسهم و أموالهم فی طیب مرصاة
 ذخر یوم الشاد وفق الواقفین باحوال عقابهم بتمهید قواعد المیراث
 و الخیرات زاد المعاد و الصلاة والسلام علی خاتم الرسل المبعوث
 الی جمیع الانام المرسل لاعلاء الاعلام الاسلام و علی الالعظام
 و صحبه الکرام **خطبه اخري** الحمد لله الذی وفق عبادہ الصالحین
 لاشاعة انواع المیراث و یسرهم سلوک طریقة الخیرات و الصلوة
 و السلام علی افضل المخلوقات و علی الذوی المقامات و صحبه
 اصحاب الکرامان **خطبه اخري** الحمد لله الذی جعلنا من الواقفین
 علی منافع الدنیا و مصادرها العارفين بکیفیه مضارها و مینارها

و الصلوة و السلام علی من دنایا لا اعراض عنها و علی داینها و داینها
 و نبیها علی کثرة غنائها و علی الد و صحبه اجمعین ::

منع ثالث محاضر و محلات و ما تعلق بها من البنى والاد
ثبات بیات در

ایکی مدعی و برخاسته مستمدر مدعای اول بیان محضره در
 مدعای ثانی محلات در اما مدعای اول بر مقدمه و بر پنجه محضر
 دعوی مستمدر مقدمه شرایط صحت دعوی و مثلیات و قیمتات ذکرند
 در کتاب تجل متداعین اولانک حضوری و احضاری و محضره
 مکتوب اولان دعویات بعینها اعاده سی و عقیقه لفظ شهادت و حکم
 قاضی ذکرند عبارت در صحت تجل صحت دعوی به سنی اولد و غیرت
 مناسب اولدی کم شرایط صحت دعوی و توصیف مدعیات دن بعضی
 ذکر این که کاتبه قانون اولاد دعوی شوندن خالی دکل که یادیند یا عیند
 اولاعین یا عقار اولاد یا منقول اولاد منقول دخی یا قایم اولایاها
 اولاد پس دعوی منقول هالک ده بیان جنس و قدر و نوع و صفت
 شرط در دعوی دیند دخی کذلک دانه متلفه ده بیان قیمت شرط
 در داغ و ذلت بیان ایلک شرط دکلدر ذکرورت و انوشد اختلاف
 متایخ وارد در اعیان مختلفه ذکر قیمت جمله کافی در هر برینک علی حد
 قیمت ذکر شرط دکلدر روایت صحیح ده مدعی قیمت اعیان اولسه
 ذکر اعیان شرط در مثلی و یا غیر مثلی اید و کی معلوم اولسون ایچون
دعوی منقول قایم ده اگر مدعی علیه منکر اولسه احضار واجبد و مکر
 حملدن مونت اولاد صیرطعام و ذکر طاشی کنی **دعوی عقار ده** ذکر

بدل و محله و سکه و حد و دن بیان کول **دعوی میکل** بیان جنس و کدم
 یا جو و بیان نوع که آبی یا دشتی بیان صفت جید و یاردیاق و یا
 قاره و بیان قدر که قاج کله در قازن شهر کله سبله و چون دخی بیان کول
 اگر سلم سببی ایلد اولور سه سلم شرایط دخی بیان ایلک شرط در
دعوی بیع بیعها واقع اولان سبب بیع صحیح ایلد دیود دعوی بیع
 درستدر بالا جامع پس هر سبب که شرایط جوق اولاد اول شرایط
 تعدادی شرط در شرایط جوق اولما سه تعداد شرط اولما **دعوی قرض**
 مال مقرضدن قرض ایلوب و قبض ایلشد و کند و خوا یجنه صرف
 اتمشدردیو بیانا یلیه مکان یغای بیان لازم دکل **دعوی در اهرم**
 که اعیان تلف ایلد و کی سبیله اوله اول اعیانک موضع اولادن قیمتدن
 بیان این **دعوی غصب ده** اگر مدعیانک حملدن مونت و ارسه
 موضع غصب بیانا یله والالا **دعوی و زنین** قرض سبیله اگر اولاد
 سبیله دیمک کول و بیان صفت کول **دعوی نقره** بیان نوع و صفت و قدر
 لازم در **دعوی عین ده** اگر ذمتدن دین اولاد بیان وصف و وزن و نوع
 وجود و رد اء لازم در اوزم وقتی ایسه اگر کی نوعدن اولور سه
 هر برینک علی حد وزن بیان کول یوز بتمان فخری دیه مثلا اگر
 اوزم وقتی دکل سه شوبله که باز اولور سه اوزم بولونمیه اولورده بولونور
 بولونور دعوی قیمت ایلک کول و سبب و جوب بیان کول عینک
 عینن دعوی درست اولما **دعوی زرع** بیان جنس و نوع و طول

و عرض كوك. اگر دیبا اولورسه وزن ذكواتك دخی شرط در وهو
 الصبح. دكلش قفتان دعواستند مردانه و یا ز نانه میان قد بالا
 قد دیو بیان كرك مقدما باب دوم آخرتدن تقریف مقرب ده جوق
 نسته كرك تقریفی و توصیفی. قلم توضیح نكاد و خامه تنفع شعارله سخا
 بیانه ثبت اولمشدر. وقت احتیاجك کیفیت تقریفده اویا به رجوع
 ایدله والیه المرجع و المایب **دعوائی سعی باطل ده** تفسیر سعایت ایلله
 نامعلوم اوله که موجب ضمانتدر مال قبض ایدنی ذكواتك شرط دكلد
 خلاصه ده دعویدن فضل رابع ایدر ضمان موجب سعایت اخذ
 ماله سبب نسته ديك در حسیته قاصدا و لما دوعی حاله. اگر
 حسیته قضا ایلله سعایت اولماز تفسیر سعایت شمس الاسلام قولی و زرنه
 بر نظام قتلان مال بولدی. یه قلاتك مالی وارد ددیه سعایت قضا
 ایدر باختلاف زمانله مختلف در. خوارزم عسکری کلدکن اینه قوی
 ویردیله که آنلرك قاتل قلاتك ایا قاتی یه مالی وارد ددیه سعایت اولر
 تفسیر صحیح اولماز انتهی کلام الخلاصه **دعوائی ثمن عین**
 که مدعی ایلله یا عین اوردناستند مشترک اوله. شویله یازنه که قلاتن عین که
 بنملا حضار ایلدکم کسند یا قتلان شرکته بلکه مناصفه مشترکدی بو محضر
 آنی قلاتن کسند یه شوقدر ثمنه صاقوب بدلیش تقابض اولوبین دخی
 بوبیع تجریر ایلشدم قبل الخصومه حال قیام المبیع و المتبايعین و تجریر
 اندکم و قتلان ثمن دلج ایدر بو کسند اوزنه نصف ثمن که شوقدر مبلغ در

بکا تسلیم و اجیدردیه **بر نسته ذكواتك فضولی صاندوعی** مالک ثمن طلب
 ایلرله شویله یازنه ذكواتك موصوف قول که بیم ملکم ایدر بو محضر بیم اذتمسوز
 صاتمشدی شوقدر اچیه بدلیش تقابض واقع اولوب بندخی بسی تجریر
 ایلشدم حال قیام المبیع و المتبايعین قبل الخصومه دیه **مدعی صغیر**
اکن وصی صاندوعی متاعك ثمن طلب ایلله وصی ثمن قبض ایلدیت
 فوت اولدقن فوت اولان و صینك و حسیته یه وارثی حاضر اولق
 شرط در ذریه حق قبض بولوك در اگر وصی یا وارث اولماسه قاضی
 وصی نصیایین صغیر ثمن قبض ایتك ولایتی یوقدر. وقیل یصح اعتبار
 بانتقال حق القبض ای الموكل اذ مات الوکل بالبیع قبل قبض ایشن **احد**
ورثه احد و ورثه بر نسته دعوی ایلله ورثه ستمیه و حصه سن بیان
 شرط در **ذمیت اولدو دین دعواستند** یازنه که فوت اولمشدر یوقدیتدت
 نسته ادا ایلکترین بواحضار اولنان وارث الذن تركه و اینه قالمشدر دیه
 اعیان تركه بیان شرط دكلدر. و علیه الفتوی کنن اگر وارث انکار ایدر
 بیم المدی تركه یوقدر ددیه مدعی تركه اثبات دلله نه مقوله تركه
 ایدر کن بیان كوك **عقارك نصف شاهین** غصب دعواستند تمام عقار
 مدعی علیه الذن ایدر کن بیان شرط در بعضی شرط دكلدر دین یو حالیا
 بونکر عمل اولونود **دین لید دن شای عین** دعواستند وقت شراده
 ذی لیدك ملکی ایدر دیکه احتیلاج یوقدر بلکه اثبات عقد کافیه
 در و بیان ثمن شرط در اگر دعوائی شیر غیر ذی لید دن اولسه وقت

عقد با بیک ملک ایدی دیو ذکرا ایتک شرط در یا قبض و تسلیم ذکر
 ایتک یا فی الحال بنم ملک در دیک و بیان شرط در اگر مورثم ترک سندن
 بنم قسمته و شمشدر دیو بر عین دعوی ایلسه قسمت تراخی ایله
 یا قضاء یا قاضی ایلد اولدوغن ذکر این **دعوی اجرته** اجاریه انان
 نسته نک قبض تا ریخن ذکر اتمک شرط در خلاصه ده ایدر فصل
 ساد سن دعوی دن محدودی جاریه و یردم تسلیم ایلرم دیو دعوی
 ایلسه شود شهادت ایلسه لرکن ملک در دیسه شود دخی ملک در
 دیسه دعوی و بیته صحیح در زیر اغاصب جاریه و یرسه اجرته مستحق
 اولور. استی کلام الحلاصه **دعوی** دهند و هیله قارعا قبض ایلرم
 دیو یازه **دبیعه** مجروده اگر قایم ایلسه عین رد اگر هالک ایلسه مثلن
 یا قیمتین رد ایتک کرک دیو یازه بعد الحی **دعوی** شرکت یا مضارب
 ده مال شرکتی مجتلا فوت اولدی دیه یا خود بیان ایلدین فوت
 اولدی دیه **بضاعة و بیعت** مجتلا موت سیبله دعوی ایلسه یوم
 موتن قیمی نه اید و کن بیان شرط در **دعوی مال** مضارب و شرکه و وود
 و متاجرده متاع اجاره تمام اولدقن صکره بوجملده تخلیه ایلد دیو طلب
 اید رد طلب ایلله غصب ده و عاریه رد طلب ایلله **طلب مهرور**
 دعوا سن بعض علما طلب تخلیه بعض طلب رد ایدن دیشلور در
اگر باع اگر دعوی ایلسه بیع اوزرته و تسلیم بیع و قبض ثمن اوزرته
 مکر ایدی دیه اگر بود دعوی ده بنم حقم و ملک در دیو محضر الذن بفر

حق در دیو دعوی ایلسه درست اولماز. انو چون که اگر اهل بیعه
 قبضه ملک ثابت اولور. بیع فاسد ده دخی بونوک کی در سبب
 فساد بیان لازم در **سبب کفالت** دعوی مالک بو محضر شوق در
 اچیه کفیل اولمشدر که بنم قلاتن کسنه ذمتن ایدی و بن دخی
 بو کفالتی مجلس کفالتن قبول متشدم دیه **دعوی دین میت**
 اوزرته سبب دینی بیان اتمک کرک. شاید که دین نفقه اوله
 بو موتله ساقط اولور. و دعوی دین رعین اقرار سیبله درست
 اولماز و هو الاصح. اما دعوی اقرار مقام رفع ده ابطال دعوا
 چون درست در. و هو الاصح. اگر بنم بونوک ذمتن شوق در اچیه
 دیندر. و دخی بو که اقرار قلمشدر دیسه بالاجماع درست دیو صورتن
 شهادت مجتد اقراره مقبول در. اما اگر انکار ایلله بین اصل
 دینه و یر پلور. اقراره و یرلر و علیه الفتوی قال فی الحلاصه
 فی الفصل الاول من الدعوی رجل ادعی علی اخوانه اقرار هذا الشيء
 اولاییه او لجه فادع له سواه ولم یقل ملکة اختلف المشایخ فی
 من صحابنا من قال ان القاضي یقضی و اکثرهم علی انه لا یصح ما لم یقل انه
 اقرته و هو ملکة و هكذا فی الاقضية انه لا یسمع هن الدعوی
 و علیه الفتوی **دعوی میراث** سبب غموتله غم اعیان غم عاریتی غم
 انخیام فی بیان کرک. و حصه وراثت و بیان نسب میت و وراثت
 بر حیثیت که بر یا بایه یتشول لازم در **دعوی میراث** سبب اخوتله

بلاد را عیانی یا علقی یا اخیاقی بیان کن بیان نیز در کلدرد
 خلاصه اید را که اخوة سیله مال دعوی پلرته اخوة اثباتی ممکن
 ممکن اولماز. اگر قریب باشد در دیو اقرار ایله اقرار صحیح اولماز.
 و کات او زنه بینه مقبول اولماز. الا خصم منکر یوزنه بر ورم قائمه
 اگر قاضی ثبوت و کالته قضا ایله خصم اولمق سوزین جایز در.
 قاضی غایب او زنه قضا ایله نافذ اولدوغنه بنا، انهمی کلام خلاصه
دعوی من بیع مقبوضه اوصاف بیعی بیان چاحت دکلدر.
 بعضی ایدر اگر من بیع مقبوض دیود دعوی ایله درست دکلدر.
 احتمال وار که بیع خمر اولد و قیل یصح. و هو الاصح **دعوی خطبه**
 نوعن و قیمت قوری وایش اید و کن بیان ایله لو و فلاق شجر دن دیویانه لر.
دعوی اسباب ملکه بیع و هبه کی طوعا دیود کوا این **دعوی عیان ملکه**
 بیان اعیان شرط در مثلی و قیمی معلوم اولد مثلی ده طلب مثلی این قیمی اولد
 نه قیمت طلب **مثلیات و قیامات** علی ترتیب الحروف کت فقهه
 مثلی و قیمی اولدوغنه اختلاف اولمیا نك التمه مثلی نك یم قیمی نك
 قاف یازلسند اختلاف اولان مفصل ذکر اید بلسند.
 ابریشیم اگر بکیش اولسه بو ککک تفاوت فاحش اولسه اصل صنعت
 بینند قیمی در. کدک دنگلو اولسه بویاده تفاوت فاحش اولسه
 قیمی در الو کشته. ارزیز. ارقیز زده. امرو. آنکود
 آرد. اسم. انار. آتی. آلو. انجیر. آهن. آب آنکود.

آهک ایله بادام برنج. پیاز. پوست انار. پوست کوسفند.
 و سایر پوستها. پنبه. پنجه. باغند. پنبه. پنبه. پنبه. پنبه.
 و قیل. شروط صیرفده ایدر مختار. پنبه قیمی اولمقدرد. زیرا اخر سنه
 ایدر خلوط در که. اول آخر غیر مضبوط در. پیله خشک به غایت رسید.
 یابند. پنبه. خالص. پنبه بانك غیر مختار. باد نجان. یارد نك. برک
 درخت. تربتین. ترب. تخم. سدر. نزه بانواعها. تخم پیله. جوز
 جیلان. چوب بقم. چغروات. و قیل. جامه ایدر یشم. و سایر جامها.
الحاکم حنا. شروط. صیرفده ایدر اگر حنا و کلش اولد. و کتان تخم دن
 و نوشا در دن خالص اولد مثلی در. اگر بونلر خلوط اولد سه قیمی در.
الحاکم خرما خرز. خیار خشت پخته در حق جواز سلم **الدال** دستانه زیت
 دوشاب منیه القمه ایدر. اگر شیر انش سیریکز ایدلش اولسه خرما
 صوی کی مثلی در. بوندن فهم اولدور که دو من کون بای دیو کروی و خرمان
 نواحی مرانه دوشاب قناتی دید کروی مثلی اولد. **الراء** روغن کا و ریمان
 شروط صیرفده ایدر غزل ذوات امثالند در. اگر غزل بویانش اولد
 دنگلو مایستند تفاوت اولسه قیمی در ضبط ممکن اولماد و بیخون منین
 ایدر ابریشیم و غزل مثلی و قیمی اولماستند یکی روایت وارد ر قیمی اولد و غزل
 و جمی بود که. بوضع ادی ایدر حاصل اولد و هر سنه که صنع ادی ایدر اولد.
 مائلک رعایت اتمک بوندن ممکن دکلدر. زیرا اهل صناعت و خدا قلدن
 تفاوت فاحش وارد در. دوین خشک دوین تر. بعضی ایدر دکلش.

اولور سه مثیدر. اگر ناکوفه ایسه قیمی دیدیلر قاضی خاتن مطلقا
دوین مثیدر دیر. زهره. زدن خشک. زرد الو. **السن**
بجند اکنه. سیر. شرب ^{تورن} سب سمود بنجای سیر. کچین.
سپوس یعنی بیک. سوزن. سرقین. **السن** شیر شکر. شفتالو. شلم
شهد **السا** صابون **الکاف** کل معصفر کاغذ. گان. گاه. همان کوبان
گلشکر. گوشت ^{عبارت} کج کلها ی تر **الام** بویا لکن شعل **الیم** ماش
مویه. مازو مر واید. انجونه و فلفل و لوب دار و برینه آبلن صابون
منلی و ملق کون **النون** نبات نخود. نیل چوید نوشادر. نک. تی نان
هیزم. **بیخ**. و قیل تمه القادین بغير ترتيب یونوی ذکر ایلر.
و صد کبیر قوی و یردی دیر. و بعد الحصر و البسط و الحفاف و الغال
المستحذ من العرم قیمی و المشمش منلی و القش و البطح و الماء و التراب
قیمی و الثياب و العایم کلها قیمی **السن** من زوات ایقم عن طهر الازیت
و عند غیره من المشایخ من زوات لامثال انتهى کلام تمه الفتاوی.

حاضر و عادی از هر بان صورت دعوی کدم بسب قرض

دعوی میکنم برین محضر هذا که این محضر هذا در بیلان هرات مقدار یک
صد من کدم. سرخ سفید خوب آبیاب یافته یوماهی کشت یوزن.
بار هراة از من از مال من بقرض گرفته و بجای خود صرف نموده. و بروی
واجب است که مثل مقدار کدم مذکور بن تسلیم نماید میطیلم اربن محضر
هذا که مثل مقدار کدم. مذکور را در موضع مذکور. من تسلیم نماید.

نامن از اجهت خود فیض نمایم و حق بستیحق رسد ایتمه بوضوح دعوانک
محتنه مستحق جواب اید و کت قوی و بر مشلور **صورت دعوی کدم بسب**
بو محضر او زرنه دعوی اید **بیم** که بو محضر **بیم** شعبان غرسنه فلان مثله
سومد بقدری راس المال برانچیه بکا صانمش در وین اندن صا قون **الدم**.
راس المال مذکور ی مجلس عقد سلیم ده بوسلم الیمه تسلیم ایلیم بود خی قبض شرعی
قلدی صل بفرقا لایبان انونک او زرنه **بیم** کدیرای بکدر لدر صکر تارخ مذکور
بوسلم **الدم** بوسلم فیه مذکور ی ماما بیلان فلان ندن بکا تسلیم شد کی حاله مذ
مذکور ه مسعی اولدی بواحضار ایدلن کسند و اسده و که اول بقدری مثلی مفاده
بکا تسلیم ایدن طلبا ایلیم که مقدار مذکورک مثلن موضع مذکورده. بکا تسلیم ایدن
نامن کند و طر فدن فیض ایدم **صورت دعوی انبار کومانه** دعوی میکنم
برین محضر هذا که این محضر از مال فیض کرده بغير حق در بیلان آمد جمیع انبار
کومایه معروف کومایه کذا مفاده در موضع کذا بیرون کومایه جمع کرده
از خاشاک و یوریا های بویید و آتکند سوران بالایی این انبار کذا
ذرعاً طول آن کذا و عرض آن کذا بکذا متداول مامد و ی صد دینار کذا و تلف
کرده بغير حق در موضع مذکور و یزوی واجب است ادا ی این مثل مبلغ مذکور
که قیمت این انبار مذکور است قیمت یوم الاخذ و التلّف آنست بوضع
مذکور و طلب کدم **صورت دعوی خرمن سوخته** قاضی خاتن قوی
سی انونک او زرنه در که کدم باشد ایکن ذوات قیمه دندگی مطلقا
اما بعض علما تفصیل ایشلورده. اگر باشد اولان بقدر یک قیمتی چند نفره

قله ايله استيفاء قصاص ايليم بكا تشفی صد زاولا . هر آئی چاره محد
 ايله قصاص واجب اولور . هر يره که قصاص وليجا ولا ورته دت
 هر يرسنه انبات قصاص ولايتی واردر . هر وانه زو جدن و زوج
 دن و غرن استيفاء قصاص ولايتی دخی واردر . اگر مجموع ورته
 بکار اولسه لر مجموع حضوری شرط در . اگر از ورته صغير اولسه
 بکار ولايت استيفاء واردر جميعك صورتی بو طریقله يازور که ذکر اولند
صورت دعوی قصاص سب نجه مؤنجه دعوی میکنم برین محضر هدا که
 این محضر شگل محد عمدا بغیر حق بر پیش برین که مرد محضون الدم اید
 ام زده بر مرا شکسته پنجه مؤنجه چنانچه استخوان ظاهر و نمودار شده
 و طول پنجه ازین قرن برین تا قرن دیگره و ذکر است که نصف ربع ذراعی
 بدراع متداول بهراه ازین طرف آن طرف و مؤنجه است میان رو قون
 برین و سرایت نکرده و زده حاصل شد و سراین محضر مساوی شست
 و رعایت حاکمیت ممکن است و برین محضر هدا قصاص لازم است
 میطلیم ازین محضر هدا که تمکین بمن نماید تا از وی استيفاء قصاص
 نمایم و سر ویرا . هسان مقدار که سرین شکسته از همان موضع
 بشکتم **قواعد** جنایات یا موجب قصاص یا موجب کلدیتدر . یا موجب
 بعض دیتدر که یو که آتش دیرو . یا موجب حکومت عدل یا موجب غنچه دز
 دیت بر مال دیرو کیدل نفس اوله ارش مادون نفس واجب اولانه
 دیرو حکومت عدل اندر عبادندر که مجنبتی علیه اولانی ملوک فوضر الیک

یواثر جراحتسوزنه دگر و اثر جراحتله دکن آوز تا سندن اولان قیمتک
 دیتدن تفاوتدر . مثلاً جراحت آری و لمادین بک آنچه قیمت ایلوب
 اثر جراحتله سوزنه دکه . اگر قیمت ورناسندن تفاوت حسن نقصان اولور .
 ایلوب دیتدن خمس لازم اولور که اگر یکی بیک درهم یا یکم دوه د غر و
 شتد اولانک دیتنه دیرو میتاد و شش ایه **بدن** **مید** نانیسی اولمیا نه
 اتلافله یا بر معنای مقصودی اتلافله . مثلاً ذکر کی عقل کی تمام دیت
 لازم اولور . نانیسی اولور سه . اگر جفت اولان ستنه اردن اولور سه .
 ال . ایاق . کوز قوق . قاش . طوق . عورتک همه لوی . همه نک
 باشلری . خصیتین یکی هر برین نصف دیت لازم . اگر دزد را اولانده
 اولور سه . کو بکلر . و کوز قیا قلی . یکی هر برین ربع دیت لازم اولور .
 اگر او ترا اولانده اولسه ال برما قلی . و ایاق برما قلی یکی کلندن
 الدن اگر ایاق دن تمام دیت . یا کوز برال . یا برایاق . برما قلی نصف
 دیت هر برین مقدر عشر دیت . بدنده او دن زیاده اولانده نرفته لوده
 دیشلر کی کلندن تمام دیت هر دین نصف عشر دیت لازم اولور **قطع کف**
 که بر مقل او لمایه دسوزن دلن قطع ده و ضعیف نک دلنه که نک اتمامش
 اوله . ضعیف نک ذکرندن حرکت اتمامش اوله و ضعیف نک کوزنده که هنوز کوزکی
 اسند لال اتمامش اوله . و خصی و عینیک ذکرندن قطع ده و در جاکل مملوت
 قطع و زیاده برماق قطعندن و کوزده کی قوری او لمایه و شل اولان
 ال و ایاق و باش یا بالرنک و غیره مؤنجه دده ماد و ستن که آتمه حار

دایمید با صفة متلاجه شکار قدر حکومت عدل لازم اولور.
 اما موضع عمد اولسه قصاص لازم اولور. شجاعت موضع و غیره قصاص
 لازم اولمان. اما عمل اولسه نصف عشر دیت لازم اولور. و هاشمه ده
 عشر دیت. منقله ده عشر دیت و نصف عشر لازم اولور. آمده جایقه
 ثلث دیت لازم اولور. جایقه که نفوذ ایلیه ثلثان دیت لازم اولور. زیرا
 زیرا جایقین منسله سندن در. اگر بویخته لو خطاء اولوب باشن و یوز
 اولور سه. اگر باشک و یوزک غیره اولور سه. الی و طر نقده و غیره
 یکی حکومت عدل در. جایقه باشک جوخته مخصوص در. باشک جوخته
 و اصل اولان جراحته دیرلو. اما باشه مخصوص در آمده دماغه
 و اصل اولان جراحته دیرلو. موضع غطی ایضاح ایدن یعنی اظهار
 ایدن جراحت در. هاشمه غطی کسرا ایدندر. منقله غطی کسره فکری یزد
 تحویل ایدندر حارصه یا حاکم و الی المصلحتین جلدی صرا ایدندر
 دایمعه دمع یکی دم اظهار ایدندر. آقاییه دایمیه قان آقدر. با صفة جلد
 یقع ایدن یعنی قطع ایدندر. متلاجه لحدی ما خذ اولاندر سحاق
 جلد رقیقه دیر لولحه عظم او رتا سندن اول جلدیه یشتن جراحت
 دیر **لجنان** که تمام الحی اوله میت دوشه کک ذکر کک یانتی یوزدهم
 یا قیمتی یوزدهم اولات و یوزده لازم در عاقله یه بر سنه ده
 ایجاب ایدرلو. ذخیره ده ایدر دیت نفس اوج سنه ده واجب اولور.
 كذلك دیت نفسک اخرا سندن هر خرد و دخی اوج سنه ده واجب اولور.

متلا اگر برکسنه اون کشتی قتل یلسه خطاء هر برنه عشر دیت لازم
 اولور. اوج سنه ده **خطایله** **مادون نفس ده** واجب اولان اگر نصف
 عشر دیت نفسه یشتاد سنه که بیش یوزدهم در رطلن اکی یوزدهم
 در غورتن جانی اولانک مالنه واجب اولور. بار تا جیل. اگر نصف عشر
 دیت نفسه ایر سوره بر سنه ده عاقله اوزرنه واجب اولور.
 ماداک ثلث دیت نفس اوزرنه زیاده اولمایه. اگر ثلث دیت اوزرنه
 زیاده اولسه. اولکی سنه ده ثلث دیت واجب اولور. زیاده اولان
 اکخی سنه ده واجب اولور. مادام که ثلثان دیت اوزرنه زیاده
 اولمایه اگر ثلثان دیت اوزرنه زیاده اولسه. اول زیاده او چخی
 سنه ده واجب اولور. پس مادون نفس واجب ثلث دیت اوزرنه
 اولسه مقدار ثلث اول سنه ده واجب اولور. زیاده اکخی سندن و آ
 اولور **فی اسان الابل** **محرم الحار** **مخاض** **و یوت خقه جذع**
 پس **ثنی و رباع** **سدیس** **است یازل** **یسئل مخلط و بعد سائل**
 شود **عقد از قوت** **کمل باطل** **عیون المایله** **ایدردیه** **بشبه** **عمدار باع** **ده**
یشت مخاض دن **و بنت یون** **و حقه و جزع دن** **هر برندن** **یکوم** **بشود دیت**
خطا خمس در **مذکور اولان در تندن** **و ابن مخاض دن** **هر برندن**
یکمیشدر **عود تلوک دیت** **اگر نفس ده** **و اگر اطراف دن** **ارلودیتنک** **نفسه**
سورت دعوی دیت بسبب قتل خطا **دعوی میکنم برین** **مخض** **هذا که**
 این محضر تیر برنشان می انداخته و در فعل خطا کرده و ان تیر و یوزدهم

بن قلات القلاتی که مرد خرمسلم محقون الدم ایدایوده خورده و این قلاتی سبب ضرب تیر این قلاتی هلاک شدن و از وی وارث بکسرماندن من که مرتعیم و توکه وی تمام بی می رسد برین محض هذادیت کامله این قلاتی مذکور در سال وی چون از عجم است عاقله نه دارد لازم شدن و دیت ویده هزار درهم نقره سره مغروبه است بوذن سینه که هرده درم هفت متقال باشد بشاقیل شرع یا هزار متقال طاهره آخر جید بمتقال مذکور یا صد شره آخاسه از نیت محاض و نیت بیوت و جفته و جوعه داین محاض از هر یک بیت میطایم این محض هذاکه یکی ازین دیات ثلث را که حضرت شامه قاضی اسلامید اختیار فرمایید در مرتبه سه سال هر سال ثلث از این تسلیم نماید تا حق مستحق رسد **صورت دعوی قسامه و دیت بر مالک زمین** بو محض و از دیت دعوی اید رکم یا بام قلاتی که مرد خرمسلم محقون الدم ایداد ریو محض ملک پیدن به مخصوص پیدن اولان یرده مقتول و مجروح بولمشوده اند از جرح و ضرب وارد ریو یا از خناق وارد ریو قاتل و جراحی معلوم دکلدر مقتول مذکور و وارث بر او غلی قلمشدر که مدعیم آنجی و تمام نر که سی بکا منتقل اولمشدر بو محض و از دیت که عجم در و عاقله سی بو قدر قسامه و دیت مذکور قلاتی لازم اولمشدر سزد که قضاة اسلام نر طلب یدرم که بو مسطور قلاتی الی بیان ویره سز که بوفلاتی قتل ایلا مشدر و قاتلن و جراحی بلن بیدن بونک او ذرت

دیت ایجا باین سز که اول عبارتدر اوز بیک درهم نقره یا بیک متقال حاله یا بو ذرت و آخاسه بیک محاض نیت بیوت و جفته و جوعه ^{دیت} هر یک بیک مشدر و لرح اهل محله از دیت قسامه و دیت دخی بو پله یا زور بونن الی نفر کسینه به ملک محله دن بیان ویریلور اسلوب مذکور از دیت مجروح و مقتول بولد قلو بر کسینه نک ملکه و وقفی و ارض حاله و کلسه و بو موضع دن بونلک اولونه اوازیت سور سه **صورت دعوی حکومت عدل** بو احضار اند و کم غیرم اوز رنه دعوی یدرم که بو محض مکلف در عجم در عاقله یوقدر بنم الله ماشله خطاء اورب شق امتشدر حالیا بره حاصل اولری اول زخمک اثری الفان قالمشدر بو محض و از دیت بو جنایتک ارشی که حکومت عدل در واجبا و لمشدر اگر مملوک او لم قیمت بو انزجر احضدر اکی بیک ایچر بو انزجر احضدر بیک بشیو زانچدر ربع قیمت مملوکا نقصان اولمشدر بیک خرمسلم محقون الدم علی التابیدم بو جنایتک ارشی که یدم دیتک دبعیدر اکی بیک بشیو زدر هم نقره ماکی یوز الی متقال طالیا بیکرم بش دوه در لرح **مدعی روم در بیان بجات بر مقدمه و بر پنج محلی مشتملدر** اوله بملک کون که باب و ثانیة تعریفهم مقامان اولدوغی کبی محاضره ده و بجات ده اشارت و لفظ شهادت ده اهم در تافط احتمال اولازیرا که احتمال خ ثابت اولمز خلاصه ده اول کتاب محاضره ده ایدر داخل مشر و بجات ده ده و بیان ده صریحه مبالغه کون اجمال ایدر کفایتیه حتمه دلد که محضره ده محضره ده قلاتی نافذ غی هذا الذی حضر علیه دیکر اکفایه

دعی ثانی بیان در

لكن يازه هذا الذي حضر على هذا الذي حضر معه ديه كذا الذي المدعي هذا
 والمدعي عليه هذا ديه امام نسفي ايند يا شارت مواضعه اتم ما يحتاج
 اليه در دعاوي يوراده كل با دام حكاية بن ذكر ايلدي كذا فشهد كل واحد
 منهم بعدا لشهاد قوليله اكفا اتمه عقيب دعوي المدعي هذا ديه يوراده كذا
 كذا عقيب دعوي المدعي هذا من المدعي عليه هذا قوليله دعي اكفا اتمه
 الا والجواب بالانكار من المدعي عليه ديه كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 انكار بيازايد ملك لا يدور شاهد مدعيه مدعي عليه انه بغير حق ديك
 شرطه يدرك كذا بوثايب شهادته المذكور رد دعي ينفي بحدن حكم فاف
 ونفط شهادت تمامها يا زلمقدرد بجلاته ثبت عندى على الوجه الذي
 ثبتت الحوادث الشرعية ديك ايله اكفا اتمه ما دام كذا على وجهه يازلميه
 صحة بحد قوتى ويرمز كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 اولئيه امام نسفي فخره شمس لاية الحلاوانى ناك قاضى غيبه ايل حكاية
 سن و محاضره سن و بجلاتى بويلد ديد و كى بيسله و د ايتد و كن ذكوايد رشم
 الا سلامدن منقول در كوشهد و اعلى موافقة الدعوى ايله بحد اكفا اولئيه
 مدعي مدعيه بنم ملكدر ديه شاهد خود مدعي ملكدر ديه بنمهما موافقا و لما
 انتهى كلام الخلاصه علما بيو مشاورد كذا قاضى بجلاتى حكم ايلدم بوجهد
 ايجون بواحد و زرنه يازميه ملكى حكم ايلدم بوجهد مدعي ايجون بواحد
 مدعي عليه او زرنه يازه بر بجل صورتى كه جميع قود مهمه جامع و احتمالات
 موهمة قاطع اولان فادى ايله ذكر اولئيه عقبنجه قود كذا قوايد

و ذوايدى قلم رايت شمار و رقم در ايتد و ثارله مرقوم ايد يور تمام
 بجلاتى اصل معول عليه و دستور مرجع اليه اوله و بالله التوفيق و بين
 از مة التحقيق بجل ملكيت سب ملكا مطلقا درين وقت حاضر آمد در محكمه
 قضاء فلان نجبر اسم ونسب خود فلان بن فلان القلان و يا خود حاضر آرد
 نجبر اسم ونسب خود فلان بن فلان القلان و يا كذا متصرف بود يكسرا بغير
 سياه يك ذك كذا بود از چپ وي داغ شكل دار دنج ساه مشاير
 اليه را و دعوى كرده اين حاضر آمدن مذكور هذا يدن حاضر آرد و شد
 مذكور ديا خود بحضور من المدعيه هذا بين يدى القاضى الشافعا لامر
 بالبلدة المذكورة مدخل فلان كذا ابن اسب مشاير اليه حق و ملك منست
 مدعيه ويدت و تصرف اين محضر هذا بغير حق است و يذوي واجبات كه
 اين اسب را تسليم من نمايد و از وي طلب شرعى كذا انرا از مدعي عليه هذا
 جواب دعوى مذكوره مدعي هذا بريسيد شد و انكار معتبر شرعى
 كود مدعي مدعي هذا را و از مدعي هذا موافق دعوى مذكوره وي
 بينه عاده طلب كرده شد حاضر آرد درين محكمه هذه دونظر مقرر
 مكلف بينا ي شتواي عدل ميقولى الشهاده را و هما فلان و فلان بعد
 الجواب بالانكار من المدعي عليه هذا و لا شتوها دمن هذين الشاهدين
 كواهي داد ندان كواهان هذان درين محكمه هذه فى وجوه المتخاصمين
 هذين بحضور الفرس من المدعي هذا هريك جدا جدا متفق اللفظ والمعنى
 عقيب هذه الدعوى واستماعها و شهادت هريك از اين شاهدين جيز

بود که گواهی میدهم که این اسب مشارالیه حق و ملک این مدعی هذا
 است در دست این مدعی علیه هذا بغير حق است و بروي واجبات
 که این اسب مشارالیه را برین مدعی هذا گذارد و شرایط شهادت بجای
 آوردند و اشادات بموضع اشارت کردند. **عند الحاجة اليها بعد الاستخارة**
من الله تعالى والتعديل للشاهدين و بجزای مدعی علیه هذا عن الرقع و يلزم
 بالناس مدعی هذا حکم را حکم کرد قاضی اسلام مذکور درین محکمه هن
 فی وجه المتخاضمين. هذين بحضور القس المدعى هذا و برین مدعی علیه
 هذا به ثبوت ملکیت این اسب مشارالیه برین مدعی هذا را بگواهی این
 گواهان هذا حکم حکما میرما و فرمود متظلمه این مدعی علیه هذا
 را که این اسب مشارالیه را بدین مدعی هذا گذارد و کان ذلك بتأديج
 کذا **فأيد قعود القاطن بجل** ما وراء نهاده بجل تاریخچه ابتدا یدر لر.
 در تاریخ کذا حاضر آمد فلان دیر لر. آخوند تاریخ ذکر ایملز لر.
 سایر ولایتین عکس یدر لر. درین وقت حاضر آمد دیر لر تاریخ اخرین
 ذکر یدر لر. احسن در زیر اغرض بجلان یا لان تاریخ حکم نه وقت
 اولد و غی معلوم اولما بچون در تاریخ بجلک اولدنه یا لسه اکیدت غلا
 دکل تاریخ دعوی اوله یا تاریخ حکم اولاکن بود که حکم دعوی
 اور تا سند فاصله اولور حکم تاریخ دینلور سه کنیا اولور.
 اگر دعوی تاریخ اولور سه تاریخ حکم که مقصود دد مجهول اولور
 پس درین وقت حاضر آمد یا ز مق راست در کد که جهالت جانب عوایه

احتیاج بود که در آخر بجلان یا لان تاریخ حکم راجع اولور. دد
 دارالقضاء بجلان فلان بوندن مقصود موضع قضای بیاند زیور
 دیدر. بجز اسم و نسب خود بواول وقت کرک که قاضی بکشینک اسمن
 و نسبین بلیه. اکو بلور سه اسم و نسب ذکر کافی در بود که احتیاج
 بود در فلان فلان فلان فی غرض مدعینک اسمن و نسبین ذکر در.
 بواحر محتاج الیه دد. بیان تعریف واقعاتی اولکایین ذکر یدر
 و یا خود حاضر آورد فلان بیان واقع در قوله مستطرف یک سراسر کذا را بون
 اکی قاین وارد در. بری مدعی بجلان بیاند. بوبیان بومقوله الفاظ
 اولور. اکو چه وقت دعویین اشاره کافی در. و بونک وصفه
 احتیاج بود در. بردخی مدعی مدعی علیه تعریف اولد و غن بیاند.
 زیرا مدعیان و تعریف اولما بچون خصم اولما. و مشارالیه ذکر
 ضرور یدر. زیرا دعوی منقول منقولی احضار شرط در.
 دعوی که این حاضر آمد بومدعی تعیین ایچون در. برین حاضر
 آورده بومدعی علیه بیاند. تا بومهم اولتمیه که بونی حاضر این.
 دخی آخر او زدن دعوی این. بجز من المدعی به بوانو بچون در که مدعی
 به غیبین اولمق توهم اولتمیه. بین یدری القاضی. دعوی حضور قاضی
 اولد و غی معلوم اولسو بچون در. زیرا بواجب در که دعوی دارالقضاء
 اولما قاضی حضور ندر اولمایه ناقل الامر بوقیسه مخصوصه قاضی
 دکل ایدوکی معلوم اولسون ایچون در. ببلان المذكورة ببلان مذکور در.

اخر موضع قاضی حضورند دعوی بدست شما من دفع ایچون در
 فالانادیو قاضینک اسمن ذکرا تمک شهرده بر قاج قاضی ولد و غی وقت
 مراجع الیه قاضیات اسمن ذکر ضروریدر خلاصه ده کتاب حاضرده
 مفلدا و لاند باد شاه ملک اسمن و نسبین دخی بیان قلدیر که این اسبشار
 الیه حق و ملک منست بولفظ دعوی ملک مطلق ایتدکن لاندیر
 اگر دعوی غصب یلسه بواسبی بندن غصب یلشدیم دیک کافیدر
 بعضی مدعیان حق و ملک منست دیمیه ملک این مدعیان حق منست و ملک
 منست دیر فصول عمادین طغوزخی فصله اکو این مدعیان حق و ملک
 منست دسه یا لاتفاق کافی در این مدعیان منست دسه کافیه
 دکلدر زیر بر تنه بر کشید ملک جتیه منسوب اولد و غی کی جاره و غیر
 جتیه دخی منسوب اولد پس تصریح ملکدن لابد در قطع احتمال ایچون
 آید لفظ ملک ملا یا زد و غی برده لفظ حق دخی یا ز مقاحوط در
 و در دست این محضر هذا بغیر حق است چون مدعی مدعی علیه دن مدعی
 تسلیم طلب یلسه بولفظ لابد در زیر مدعیان ملک مدعی اولوب مدعی
 علیه الذن ناحق اولمایه جائیدر مدعیون و موجرا و لوق کی بو تقدیر
 طلب تسلیم صحیح اولماز و برین محضر هذا واجب است که این اب را بین
 تسلیم نماید ازینکی محضر مردوده ده مدعی دیک لابد در که بو مدعی
 علیه اوزرنه واجبدر مکه بواسط مدعیان یدن قصر ایدن وافی
 بکا تسلیم ایلیه دیر میطلبم ایچ هدایه ده ایدر مطالبه حق مدعی در

طلب انکدن لابد در بردخی احتمالدر که مدعیان هون اوله
 یا تمنه مجوس اوله مدعی علیه الذن مطالبه ایدر بوا احتمال لوزایل اولور
 از مدعی علیه هذا جواب دعوی مدعی هذا پرسیدن شد کافی دیر
 چون دعوی صحیح اوله قاضی سوال ایلیه مدعی علیه دن دعوی نه دیرسن
 دیه تکلیف و جهمی روشن اوله زیرا شهود حکم مخالف در انکار معتبر
 شرعی کرد جواب انکار له اولد و غی و لفظ معتبر شرعی اندن احترام از در که
 جواب بر وجهله اولاکه شرع معتبر اولمایه خلاصه ده ایدر اکومدعی علیه
 مدعیینک جوانده بلترم یا علم یا خیر میوقلد دسه یا قاطل ایدیم
 دسه بوجهله جواب دکلدر سابقا خلاصه دن نقل اولدیک که انکار
 تفسیرین بیان اتمک لازم در از مدعی هذا موافق دعوی او بیند عاده
 طلب داشته شد انوکون در که اصل فصل خصوماتک بیند در
 حضرت شارع عم بونکله ابتدا انشد و حیث قال للمدعی الی بینة
 فقال لا فقال عم لک بینة چون بمقتی عدم بینة به مرتب قلدی پس اوله
 بیند دن سوال کون تا استخار فی ممکن اوله حاضر آورد درین محکه
 دو نفر ایچ بوالفاظ دن بعض شرایط اهلیت شهادتند بعضی شهادتله
 عمل ایلمک شرطیدر بعد الجواب بالانکار من المدعی علیه بواراده
 اکی قید وارد در برسی بعد الجواب بونون فایده سی اولد که شهود جوانده
 اول اولمایه بر قید بالانکار من المدعی علیه در بوشه و خصم مقتدر
 اوزرنه اولما و غن بیاندر والا استشهاد من هذین الشاهدین

بوقید لحاوی قتن شهود طلیس شهادت ایلله دکلدر انویکون در
 کواهی داد ندالح بوا داء شهادتی بیاند ضروریدر فی وجه المتخا
 ذخیره و فصولن ایدر محاضر و زرنه شهادت طائق اوج نسته
 دنیکا اشاره این مدعی مدعی علیه پس بواوچ حاضر کون تا اشارت
 ممکن اولاتی وجه المتخاصمین لفظدن صکن معالفتن یزمت کون
 زیرا جائز در که متخاصمین حضور دن اوله اما بربیل تفرق اوله ایل اوله
 معایاز ما مق سجدن خلل اولور. هر یک جدا جدا. انوک چون در که
 شاهد لویرا و غردن شهادت اشته لوسوز لوی فهم اولونمز. متفق
 اللفظ و المعنی دعوا یله شهادت و دنا سندن موافقت لازم اولور و غی کبی
 شاهد لویا بیندن دخی موافقت شرط وار زیر اجمت شهادت متنی در
 ما دام که شهود موافق اولمایه شهادت حجت ثابت اولماز. امام اعظم
 قاتندن موافقت مطلقا لفظ ده و معناده در مراد اتفاق لفظی اولور
 لفظ معنایا فاده سندن بطریق الوضع موافق اولمقد ر. تضمن طریق
 دکل کافیه بویه در. عقیب هنر الدعوی و استماعها عقیب لفظن
 یازمت شهادت دعوان مقدم اولما دعوی شبهه دفع در هنر الدعوی
 اخیری دعوی عقیب اولما دعوی بیاند ر. و استماعها مدعا و مدعی
 و مدعا علیه شاهد یلوی هریرنه اشارت ممکن اولسونیا چون در.
 و شهادت هر یک ازین شاهدین چنین بود که کواهی میدهم الح لفظ
 کواهی میالغه ایچون کواهی میدهم ضروریدر زیرا شهادت حکم خلاف

قیاس در. نص بولفظه واقع اولمشدد. پس مورد نص مقتصر اولور.
 بر دخی لفظ شهادت زیاده تاکید واردر. زیرا معینین بین در
 الشهادة بین بالله پس کوبلورم یا یقیم وارده در ست اولماز.
 شهادت محیط ده ایدر. اگر شاهد لود سه کوک بومدعا بومدعینک
 ملکدر. اما مدعی علیه الذن بغیر حق در دیسه لو. بومسئله اختلاف
 واردر. بعض مشایخ شهادت مقبولدر. ملک اولدوغنه حکم اتمک
 حقندن. لکن مدعیه تسلیم اجماع اتمک حقندن مقبول دکلدر دیر.
 وهوالاشیه والاقریانی التصواب. شاهد مدعی علیه او زرنه اولور
 بومدعای بومدعیه تسلیم ایلله دیسه بوندن دخی اختلاف واردر.
 بعض یونی دیک ضروریدر دیر زیرا جائز در که مدعینک ملک اوله
 اما واجب التسلیم اولمایه بوقت شاهد مدعی علیه الذن بغیر حق در.
 دید و کی بغیر حق ملک دیک اولور. شیخ الاسلام ابوالحسن سفدی
 ایدر بنم قائم اگر دیسه شهادت تصور در. موافق دعوی شهادت
 ایتدیلریاز سه شهادت محیط ده ایدر شهادت درست دکلدر زیرا
 شهادت دعوا یه موافق اول وقت اولور که شاهد کند و چون دعوی
 ایلله مدعی دعوی ایتد و کی کنی حکایت قاضی عتب. بویا بد مشهور در
 قتاوین و شروطه مذکور در. شیخ الاسلام عطا بن حمزه در منقولدر
 چونکه قاضی عتب بخاراده قاضی ایلدیلا امام کامل و علم کتابتن ماهر
 ایدر اما ماهر یجل که یازردی. امام شمس لایله الحلو ایتدن سختدر

استغنا ایدردی. امام حلوانی جمیعستک جوانند صحیح دکلدر.
 دیردی چون بو معامله چوق اولدی. قاضی به یوکار دشوار کلدی.
 برکون امام حلوانی فائده کلدی وایتدی نه طلدرکه. امام جمیعستک
 بجلانده عدم تحت حکم بیورد. امام ایتدی مجموعی دخی فاسد اولد
 قاضی ایتدی فساد بی نه جتندند. امام ایتدی شهادت تفسیر
 اولما دغیچون البت شهادت تفسیر اولونق کون که تا نظر ایلوب
 کوره. یوزک صحیح و دعوی موافق دیو خسه دکلدر. قاضی
 ایتدی قضاء سابقه نک سابقه اولان بجلانده نظر ایلدک هیچ
 تفسیر شهادت یوق و مجموعی نیک و اقرا نک صحیح در جوابیل
 موثق. امام حلوانی ایتدی ایلدر. قاضی ایتدی پس نه واقع در که
 اشتراط تفسیر شهادت بزوم اوزر من لازم اوله غیرله اولمایه.
 امام ایتدی انوچون در که سندن اول قاضی امام علی سغدی اید
 دعوی و شهادت اور تا سندن موافقه که خفی دکلدی اندن اول
 اوستاد من قاضی امام ابو علی نسفی ایدی. انوک علی و فضل
 امام علی سغدی دن زیاده ایدی هر بار که انلر شهود دعوی موافقه
 شهادت اندی دیو یازر لودی. بو مقدار بن یزودی. و بیز انوک
 صحت فتوا ویرردک اما سن و سنک امثالک اول قیلدن دکلدر.
 که و قوفکه اعتقاد ایدله تفسیر شهادت صحیح بجله قوی ویرکه
 قادر اولنه حالا اعتقاد انوک اوزر نه در که صاحب حاوی کتور مش

بر اولابو بایدن مساهله کوسرردک بجلانده قضاء تفسیر شهادت
 جواب ویرردک چون انلردن موردق بر اکی کوه تفسیر شهادت بیروجه
 قلدیلر که موافق دکلدی. و فساد بجل موجبدی پس فتوا من اولت
 اوزر نه قرار ایتدی که تفسیر نه لایب اولا. قول. و شرایط شهادت بجایه
 آوردند بو تاکید بچوندر. قول. و اشارات بموضع اشارات کردند عند
 الحاحه الیهما فصوله کتور که محض ده شهودک شهادتی فائده شو
 متداعینده اشارت قلدیلن. یازسه صحت بجله قوی ویرمید لر لان
 الاشارة المعقولة هي الاشارة عند الحاجة اليها جائز که شهود مدعیه اشاره
 احتیاج و قد مدعی علیه اشاره المتش اولایه عکس اولایو متداعینده
 اشادة دامام معتبره دکلدر. پس بلغ و بجله بیان کون قول بعد الاستحاده
 من الله تع بولقط تبرکایار نوز قول. و التعديل للشهود هؤلاء بوضر ویرد
 بوز مانتن ظاهر عدالتله اکتفا اولونما مق قول مختار در تعديل لازم ده
 قول. و بجز المذعی علیه هذا عن الرفع و الجرح بوانوچون در که اگر مدعی
 علیهمک دفعی اولسه یا شهوده طعن ایلسه مادام که شخص اولمایه حکم ایتما
 کون قول. بالتعاس مدعی هذا حکم را چون حکم مدعیینک حقدربطل
 ایتما لازم اولود قول حکم کرد قاضی اسلام درین محکمه هن فی وجه
 المتخاصمین بحضور الفری المذعی هذا لفظ درین محکمه قضا خارج بلان
 اولما دغی توهمی دفع ایچون در. روایات ظاهر ده خارج بلان ده قضا
 درست دکلدر باقی بقود صحت قضا شرط در قول مرین مدعی را

الحج بوضو و ریدر. **خلافه** داده ایدر حکم قاضی تمام یا زنی لازم در **رود**
 بگو ای بن کواهان. علم قاضی ایل یا غیر ایل حکم ایدلر کن بیلر مکرر.
 حکما حکما تاکید اچوندور. بجلده یا زنی قیودن قوا ایدر بودر که شرح ایدلر
 والله اعلم بحسب حال **بجل اثبات دین مطلق** محکمه قضاء فلان فلان
 حاضر اولوب بلسیحه فلان بن فلان احضار ایدوب بو حاضر اولان شو
 احضار اندوکنک او زنه قاضی مذکور اوکنک دعوی ایلدی که نیم بو محضر
 ذمتن شوقدر مبلغ حق و دین لازم اولادام واردر ایشو محضر مبلغ
 مذکورن مثلن بکا ویرت کونک دیوب بوندن طلب شرعی قلدی. ایشو مذکور
 علیه دن مدعینک دعواسته جواب صورلدن اقرار معتبر شرعی قلدی.
 بو مدعینک مدعاستک تامنه بعدا لا ستخاره من اسنغ ایشو مدعینک
 حکم التماسیله قاضی مذکور فی وجه المتخاصمین هذین بو مدعینک
 بو مدعی علیه او زنه دین مذکورن ثبوتنه حکم ایلدی بو مدعی علیه
 دین مذکوره اقرار ایلدی حکما محکما و قضاء میرما و بو مدعی علیه بیوردی که
 بو مبلغ مذکورن مثلن شومر عید تسلیم ایلید و کان ذلک فی تاریخ کذا
اگر انکار دانش اولسه یا زنه انکار معتبر کوستردی بو مدعینک مدعا
 دعواسته موافق مدعیدن بینة عادله طلب اولندن بو محکمه ده
 اکی نفر حر مکلف عدل مقبول انشاده حاضر ایلدی و مافلان وفلان
 بعدا بجواب بالانکار من المدعی علیه هذا والاستشهاد من الشاهدین
 بو شاهد لوشو محکمه شریفه میر برسی پرو متفق اللفظ والمعنی

ایشو متخاصمین یوزنه شهادت ایلدیله. عقیب هذه الدعوی واستقامها
 بو شاهد لردن هر برتک شهادتی بویلا ایدی که شاهدیم و شهادت دخی
 ایدرم که بو مدعینک ایشو مدعی علیه ذمتن شوقدر مبلغ حق و دین
 لازم اولادامی در ایشو مدعی علیه اچون بو مبلغن مثلن بو مدعی ویرت
 کونک درو شرایط شهادت یرنه کوردیلر. و اشارت مواضعه اشارت
 ایلدیله عندا حاجه الیه بعدا لا ستخاره من اسنغ والتعديل للشاهدین
 و غیر المدعی علیه هذا عن الترفع والیحج بو مدعینک حکم التماسیله
 قاضی مذکور حکم ایلدی فی وجه المتخاصمین هذین معافی هذه المحکمه
 المدعی علی هذا المدعی علیه لثبوت دین المدعی علی المدعی علیه بشهادة هذین
 الشاهدین حکما محکما و قضاء میرما. بو دین مطلق سچلندن یا زنی.
 صورت جمیع سچلندن اصلدر هیچ برهنه بوندن مستغیر اولماز.
 دعوی دخی انواع معتدده و اصناف مختلفه در بعضنک بعضنه
 مناسبتی و مشابهتی یوقدر قلمک بونی احصا و استقصایه اصله قدر
 و طاقتی یوقدر. هر بابدن بر قاج بجل یارلشدور. باقی که قیاس ایلر
بلکه دعوی مذکور دین مطلق ایدی. اگر سبیله دعوی ایدر سبیلی
 ذکر کونک. اسباب دخی چوقدر **اگر** دعوی دین کفالت سبیل اولور
 بین یدری القاضی فلان یازد قدر صکن یا زنه که نیم فلان بن فلان ذمتن
 شوقدر مبلغ حق و دین لازم اولادام واردر بو محضر کفیل مطلق
 شرعی اولمشدر. بو دین او زنه نیم اچون وین دخی بو کفالتی مجلس

مجلس کماله قبول ایلشدیم. بو محضر مبلغ مذکورک مثلی بکا ویرمک
 لازم در **اگر** دعوی حواله سبیل اولور سه حق و دین لازم الادام وار
 در. اول سبیل که فلان بن فلان بی حواله قلمشدر بو مبلغه بو محضر
 اوزر نه بو محضر دخی بو حواله قبول ایلشد. و بن بوکه راضی اولوب
 حواله تمام اولشد. بو محضر اچون مبلغ مذکورک مثلی بکا ادا لازم در
اگر دعوی غصب سبیل اولور سه. حق و دین لازم الادام دیو سبیل
 بو محضر مبلغ مذکورک مثلی بنم مالیدن غصب ایلوب بغیر حق بوتک
 تصرف ایش. و تلف قلمشدر. بغیر حق یونوک اچون مبلغ مذکورک مثلی
 بکا ادا لازم در **اگر** **مجبور** میب معوضت غنی دعواستده ویرد
 اجاره ده و غیره سببی بیان اید. و شهادتی موافق یاز و تمام ایلیه
 اگر مدعی علیه اچون دفع اولسه بود عوالده ایغایله یا ابرایله **اگر** دنی
 بیتنه اقامتدن مقدم دیش ایه ایشو مدعی علیه مدعییتک دعوا
 جواب صورلدق دیو یاز دقن صکن دفع یاز **اگر** بیتنه اقامتدن
 صکن دفع ذکر ایلسه بجل مذکورده شاهد لک شهادتن ذکر ایتدکن
 صکن صورت دفع دعوا سی فایسه یاز بو طریق که پس بو مدعی
 علیه سبیل دفع ایتدی که بو مدعی سبیل رکند و دعوا سندن یوکه بو
 دعوی ولایتی یوقدر. بنم اوزر مه اول سبیل که تمام بو مبلغ دین
 مذکور دی بندن ایلشد. بن بو مدعیه تسلیم ایلد که اقرار ایلشد
 دینه **یاز** که اول سبیل که بو مدعی بود دعوی دینه ابر او تیرا شرعی

قلوب بتدائی فی قبول ایشو مدعی **سجل اثبات دین و میت** دین وقت
 حاضر مد فلان و با خود حاضر و در فلان ترا و دعوی که تا آنجا بینید
 القاضی فلان که مراد در ذمه فلان بن فلان مبلغ کذا حق و دین لازم
 الا دیوده تا زمان فوت او و چون او فوت شد تعلق و ترکه و اقیه وی کفته
 بدست و تصرف این محضر هذاکه پس وارث شرعی و نیست و اورا مثل این مبلغ
 مذکور از متروکه و اقیه فلان متوفی مذکور بنم بی باید داد و از وی طلب
 شرعی کرد آنرا و گفت که حال آنکه ان فلان متوفی افرار شرعی کرده مبلغ دین
 مذکور از برای من مدعی علیه هذرا جواب مدعی مذکورده هذرا پسیدن شد
 بیعت پذیر مذکور خود اعتراف معتبر نبود و انکار کرد باقی مدعی مدعی
 هذرا از مدعی هذرا موافق مدعی او بدینه عاده له طلب داشته شد حاضر
 آورد دین محکمه هذرا فلان و فلان را و کواهی را موافق دعوی یسیر چون
 حکم رسد هرا بیت قاضی مدعی را سو کند داده باشد که در دعوی خود
 معنی است و صورت سو کند را چنین نمید که بعد از آن که سو کند برین مدعی
 هذرا عرض کرده شد و وی سو کند خورد که این مبلغ دین مذکور و بعضی آنرا
 ازین فلان متوفی مذکور و از کسی از قیل وی نکره و کسی را بروی
 حواله نکرده و حواله او را بر کسی قبول نکرده و از آن ابرانکرده و انرا اسقا
 نکرده و هیچ وجه من الوجوه ازین دین مذکور و بعضی آنرا از ذمه این فلان
 متوفی ساقط نشد و در برابر این مبلغ دین مذکور و بعضی آنرا ازین
 حالف مدعی نیست پس حکم کرد قاضی مذکور دین محکمه هذرا فی وجه المخاصمین

هذين مرين مدعي خدا را برين مدعي عليه هذا بثبوت اين مبلغ دين مذکور
 را از مژده و ايفاء اين متوفی مذکور که بدست وي باشد برين مدعي
 هذا تسليم نمايد و کان ذلك بتاریخ کذا **بجلائات ملکیت محدود باد**
 درين وقت حاضر آمد در محکمه قضاء بلاء هرة قلانه و با خود حاضر آورد
 فلان را و ذکر کرد حدود يك منزل ساري کذا را و دعوی کذا اين حاضر
 آمد مذکور تا آنجا که در دعوي خود چنین گفت که اين ساري محدود
 حق و ملک فلان بن فلان بوده و بتصرف لکانه وي بوده تا زمان فوت
 او چون فوت شد از براي ورثه خود از اميران گذاشت و از وي و از
 يك پسر من که مدعي و يك دختر زينب و يك دوجه زهرابنت محمد بن
 علی مانن و پس و ترکه وي از بيست و چهار سهم منقسم می شود چنانچه
 مرا که مدعي چهارده سهم و زينب را هفت سهم و زهدا را سه سهم و پسر
 و اين حاضر هذا تمام اين ساري محدود را تصرف نموده بغير حق و نصيب
 و درست او بنا حق است و بروي واجبت که آنرا بورثه همن گذارد
 می طلبم از اين حاضر هذا که چهارده سهم از جمله بيست و چهار سهم اين حدود
 که حقه شرعيه منست و اين حاضر را بن بويابد گذاشت بن گذارد
 بعد از آن که تصرف اين مدعي عليه هذا مدري محدود را بکواهي فلان
 و فلان ثابت شد بود نیز وراثت مذکوره اين مدعي هذا از اين فلان
 مذکور و حصران بروي و بر سایر ورثه مذکوره بطريق مسطور در
 محکمه همن در ضمن مرافعه شرعيه و انکار و استنهاد بر خصم حاضر جاهد

بکواهي فلان و فلان ثابت و محکوم بپاکشته بود کما هو طريقه شرعا از مدعي
 عليه هذا جواب و دعوي مدعي هذا پرسید شد و دستور سابق تمام کند
 و اين در صورت ثبوت که وراثت در ضمن همین مرافعه ثابت نشد باشد
اگر در ضمن همین مرافعه ثابت شود بعد از کواه تصرف اول جواب را ننویسد
 بعد صورت اثبات وراثت را پس اصل مدعي را **اگر** از جانب مدعي غایب
 متار و یکل دعوی کند نوید که حاضر آمد فلان و با خود حاضر آورد فلان را
 و دعوی کرد اين حاضر آمد مذکور بپاک کاله عامه شایعه در جمیع امور
 اين دعوی از قبل فلان و اين و کاله مذکوره او درين محکمه همن در ضمن
 همین مرافعه شرعيه بروي همین مدعي عليه که متکرر آن بود بکواهي فلان
 و فلان که معذل شد بودند ثابت شد بود و حکم قاضي مرافع اليه بثبوت
 ان ملحق گشته کما هو قانونه شرعا **اگر** مدعي وحيی صغير باشد نويس که
 حاضر آمد فلان که وحيی عام شرعي بود در جمیع امور فلان صغير و ولد فلان
 الفلانی با يضا پذير مذکور وي بقول وي اين وصايت را حال حيوة
 و بعد وفاته یا نويسد که بنصيب و تعيين من له الولایه چون اين صغير
 را اب وجد و وحيی ديگر نبوده و اثبات وصايت را بطريق اثبات و کاله
 نوید **بجلائات حريره بسبب اعتاق** بن آزاد اول سبیدن که بوجه
 حق و ملکی ایدم بنی از ایلدي یا خود فلان ملک حق و بلکه ایدم اول وقت
 بنی از شرعی قلمشدي بوسیله بن آزاد اولدم بوجه حاضر بنی بغير حق
 قوللنور و بکا قوللنور ردیه و تمام اين **بجلائات بندگی** محکمه

قضاء قلاته قلات بن قلات حاضر و لوب و کذب و اضرار ایلدی.
 اورون بویلو صار و شین قلات نام شخص که کسسه نصر قلات دکلدی
 بنده لکه و دعوی ایلدی بویو حاضر و لان احضار ایتدیک و ذر نه قاض
 قلات و کند که بویو احضار ایتد و کم نیم نیدم و ملوک مدر بویو کر نیم اطاعت
 و انقیاد و اجیدر. حالیا ترمه اید و ب انقیاد ایلز بویو محضه دن طلب
 ایدرم که قوللغم اید و انقیاد اید. مدعی علیه مذکور دن مدعی مذکور ک
 دعواست که جوانی سوال اید لر که انکار معتبر قلدی بویو مدعاسته
 بویو مدعی دن دعوی مذکور سنه موافق بیته عاده طلب و لند قلات
 قلات و قلات فی احضار ایلدی دید و شهادت لری دعوی موافق یازده
 صورت حکمی شویله یازده که بعد الاستخاره من الله تع و التقدير للثاهدين
 و عجز المدعی علیه هذا عن اثبات الحکمه لنفسه حکم قلدی قاضی مذکور
 بویو حکم ده فی وجه المتخاصمین هدی بویو مدعی ایچون بویو مدعی علیه
 او زنده کیر بویو مدعی علیه بویو مدعیست مرفوق و ملوک درو ش
 هد لوشهاد تیل و بیوردی که بویو مدعی انقیاد و اطاعت اید بنده
 احکامند و کان ذلک بتاریخ کذا **و اگر** مدعی علیه مک دفعی اولسه هو
 اولما غله مثله ذکوشهاد تدرن حکم یازده که بویو مدعی علیه بر سبیل رفع
 ایتدی که بکا و محضه بنده لک انقیاد کی کوکرم اول سبیله بنم اغم قلاته
 بنت قلات صر و عرق الاصله و یعنی زاد لقی قراننده طوغر مشدر.
 بویو مدعی دن که مدعی علیه بالتزعم در دفع مذکور ک جوانی صور لند قلات

انکار معتبر قلدی. دفع مذکور مدعی الحرف مذبور دن دفع مزبور
 موافق بیته عاده طلب و لند قلات قلات فی حاضر کتور کتور
 بعد الجواب بالانکار من المدعی علیه بالتزعم هذا والاستشهاد من الشاهدين
 هذين شهادت ایلدی لر. صورت شهادت یازده. حکمی شویله یازده که
 حکم قلدی قاضی اسلام شویو مدعی لند قلات دفعنک ثبوت بوشاهد لر
 شهاد تیل و مدعی بیوردی کی بنده لک دعواست ترک اید و کان ذلک بتا
 کذا **فتاوی محیطه** و علیا بادی کتور مشدر که فی کل موضع و وقت
 الحاحه الی اثبات الحویه من الاصل یجب ان یكون اثباتها بطریق التزعم
 اول طریق یازده و غمزدرو الله اعلم **کتاب القاضی القاضی شهادت ثابت**
 اولان معاملا من و حقوق قاضیتک قاضیه کتاب مجتدر حدود
 ده قصاص ده حجت دکل هو الصحیح نه یازده ذخیره دن نقل ایلر که علوم
 خمسة شرط جواز کتاب القاضی الی القاضی در دیر یعنی معلوم دن قاض
 کتاب معلومه فاضی مکتوب الیه معلوم ده مدعا معلوم ایچون مدعی
 معلوم او زنده مدعی علیه **اگر** من قاض بلر کذا قلات بن قلات الی قاض
 بلر کذا د یسه مکتوب الیه قاضیتک اسمن و نسین یا زماسه ابو یوسف
 قاتند کافی در **اگر** قاض مکتوب الیه مک اسمن و نسین یا زماسه بعد
 دای کل من یصل الیه من قضاة المسلمین دسه بالاتفاق جایز در.
اگر من اول الامر قلات بن قلات قاضی بلر کذا الی کل من یصل الیه من قضاة
 المسلمین یا زماسه ابو یوسف قاتند جایز در. خلاصه ده ایدر و علیه

عمل الناس اليوم اصل ده ایدر کتاب قاضی مقبول در دیون و عقار.
اما منقول مقبول دکلدر. علی العموم ابو یوسف ایتدی عبید.
مقبول در امانه بودند ^{دکل} کی روایت وارد در قضاة اليوم بنون اوزر.
در. یعنی کتابی بقده مقبولدر. قال فی الاصل والفتوی علیه هکذا قال
الصدر الشهد فی الفتاوی الصغری. انتهى کلام الخلاصة و روی عن
یوسف انه قال يجوز فی جميع المروض و احذ مشا عمال المتأخرون و علیه
الفتوی و لولای کراد نله داد دعوی ایلسه مکن میراث اید و کن ذکر
این مورثی اسمن و باباسی و دده سی اسمن ذکر این توفی و ترک دارا با کوفه
فی بنی فلان دیه مورثک یکه اید و کن ذکر امک لاید در **اکو** مدعیه
مال اولسه اعلا من مبالغه این جنس نوعن صفات قدرد ذکر یک
ایله اقصیه نقل اید که بر کسته بر غایب و زرنه دین دعوی ایلسه
بینه اقامه ایلسه کتاب المقتدسه. اکو مدعی و مدعی علیه و مدعی
معلوم ایسه مقبول اولور. زیرا حاضر اولسه. معرفه اشاره ایله اولور.
غایب اولد قن اسمله نبیله آیه نسبت کفایت ایدر. اما ماین قاتنه
ابو حنیفه قاتنه لاید در رجحان ذک شرح جامع الصغیره قول محمد
ابو حنیفه ایلد در دیر **اکو** حجت نسیه ایتسه قبیله نسبت استه ایزد
قبایل اولور سه کافی در. اکو اخذ نه نسبت ایلسه تسمی دیه بویجا
دمک منزله سندن در بنو کله معرفه حاصل ولما **اکو** حجت و قبیله به
نسبت استه لکن جرقة نسبت ایتسه ابو حنیفه قاتنه کفایت ایلد.

اما ماین قاتنه. اکو بوصنا غنله معروفه سه کافی در. عورتی زوجیه
نسبت ایتسه جدته نسبت ایتسه کافی در **اکو** از لقان علی فلان کداسن
الدین دیو قاضیه یازسه باطلدر. حتی ابنه و جدته نسبت ایتسه
یه معروفه اولد و غی بخار نه یه اقرب فحن نسبت ایتسه اسمله معروف
اولسه ابو حنیفه کی کافی در. اکو اب و جدته نسبت ایلد سه ده دار معروف
ده ذکر خود دن لاید در. ابو حنیفه قاتنه اما ماین قاتنه شرط دکلدر
شهره کافی در دجله کی یکی انتهی کلام الخلاصة دخی شرط در سوم وارد در حجت
معلوم در. اما کفایت امر نه متعلق اولانک بری بود که معنونا ولا کی عنوانه
بری ظاهرند و بری باطنه باطنه اولانی شویله یازنه کفایت بنی فلان
که فلان بلده قاضی در فلان بنی فلان که فلان بلده قاضی در دیه.
خلاصه ده ینبی عنوان باطن کا بتیله ^{استند} در دیر و هو المعتبر حجت
بر کتاب کله عنوان باطن اولما سه عنوان ظاهر اولسه مقبول اولما.
اکو قلبا و زرنه اولسه مقبولدر و ابو یوسف وسع و اکتفی بال عنوان
الظاهر و الاحتیاط ما قال انتهی کلامه رسم بود که صاغنه کا غل
ایچرو سندن یازنه الی القاضی فلان بنی فلان قاضی بلد کذا و نواحیهما
والی کل من یصل الیه من القضاء و حوال جائیدن داخله یازنه که من
فلان بنی فلان قاضی کورد کذا و نواحیهما **اکو** کا غل و صلی اولور سه
نهر کا غل کی طرفه و زرنه و صلی یازنه الوصل صحیح دیه کا غل باطنه
صاغ هر فدن الحکم لله تعالی یازنه کتاب قاضی و زرنه طو تابعی نبوده

اسامین و اناسین و مساکین کتایک اخره یازده و کند و نک تو قعین صدر
کتابه کند و خطیده یازده که و اخرن یازده که یقول القاضی فلان بن فلان
کتب هذا الكتاب عني بامر من و جری الامر علی ما بین فیہ عندی و هو کله
مکتوب علی کذا من کذا عند القاضی موصول کذا و صلا مکتوب علی کل وصل
من و صلا من کارج الوصل صحیح من الجانین و من داخل مکتوب علی کل وصل
من الجانب لاین الحکم الله معنون بعنوانین داخل و خارجا موقع بتوفیعی
کذا مختوم نحائی و نقش خانی کذا و هذا الاسطر الخمسة او کذا علی ما یفتق
نخط یدری حامدا لله علی تواله صلیا علی محمد و آله بعد مهر ابلیه رسم

معه و او ذره و استماد این **هذه صورت کتاب القاضی الی القاضی**

بسم الله الملك الحق المبين **الی القاضی الامام من فلان بن فلان القاضی**
قاضی کوره و الحیر الامام فلان بن فلان القاضی فلان کذا و سا
یعد منها من التواهی کذا و نواهیها المنسوبة اليها و الی کل من یصل و یضاف
الیها من الضواهی الیه من قضاء المسلمین و حکامهم

بسم الله الرحمن الرحيم کتابی هذا احوال الله بقضاء القاضی الامام الی اخر
القابه و تعریفه الیه و الی کل من یصل الیه من قضاء المسلمین و حکامهم
خضعهم الله تعالی باکرامه و احوالیه و الصلوة و السلام علی نبیه
من مجلس قضای بکوره کذا و تا یوم امرت بکتابته اتوی عمل القضاء
نفا من قبل السلطان الاعظم کذا کان لاکرم اتی المعازی سلطان
حین ما در خان اما بعد در تاریخ غرة ربیع الآخر حاضر آمد در

مجلس قضا من بلد هله بخیر اسم و نسب خود فلان بن فلان القاضی فی خصمه
و نایب خصمی که حاضر ساخته باشد و اید دعوی کرد این حاضر آمد مذ
کور و بعد بر شخصی که گفت نام وی فلان بن فلان القاضی است و غایبند
ازین شهر به سیره سفر و نزدیک من این معنی به بیننده عادل ثابت شدن
بود مبلغ کذا حق لازم واجب سبب کذا او گفت که همچنین اقرار شرعی
کرده فلان غایب مذکور تیمام مدعا وی و ابن فلان که غایب است ازین
شهر به سیره سفر مقیم است به بلد کذا و منکر دعوی و بیت و او را
کواهان هست موافق دعوی خود برین شهر و متعذر آمد بر وی
جمع کرده میان این کواهان و فلان غایب از جهت کتاب حکمی به فلان
قاضی و بهر کس که رسد که این کتاب من از قضاة اسلام پس چون اجابت
کردم مسئلا او را حاضر آورد این مدعی جمعی را که گفت کواهات
منند و هم فلان و فلان و فلان پس کواهی دادند هر یک ازین شود
عقیب این دعوی بعد الاستشهاد منهم بر و قولین دعوی مذکوره
و شرایط شهادت بجای آوردند پس استماع کردم از ایشان و ثبت
کردم انرا در محضر که در دیوان حکم است پس من و تعدیل و تزکیه
ایشان کردم و قبول کردم کواهی ایشان را و بالتام من مدعی نوشتم
این کتاب را بقلان قاضی و الی کل من یصل الیه من قضاء الاسلام
منها الیه و الیهم ما جری عندی من ذلك و کواهی کرتم فلان و فلان را
بر کتاب خود و مضمونان و زود باشد که مهر کنم انرا بحضور ایشان

و گواه کرده ایشان را بران و اتفاق افتاد عدد سطور این کتاب حکمی
 برین کاغذ سمرقندی که سه طومار است و دو وصل دارد و سوی
 هردو عنوان چندین سطر و الله اعلم و احکم پیل که مکتوب
 اولانند غیر قاضی کاتبه و مکتوب ایله پنج شرایط دخی وارد
 رعایتی لازم کتب فقهیه مذکور در چونکه قاضی کاتب کانی قاضی
 مکتوب ایله پیشه مضمون ثابت و لا قاضی مکتوب ایله بجل یا رتق
 دلسه بوطریقه یا زه **صورت بجل در اثبات ملکیت محدود و بکتاب**
حکم بقول الامام القاضی فلان فلانی حاضر شد در مجلس قضاء
 من به یلان کناد روز کناد در شهر کناد سینه کناد فلان بن و با خود حاضر
 آورد فلان بن فلان ترا پس دعوی کرد این حاضر امده مذکور هذا
 بدین حاضر آورده شده مذکور با خود همگی محدود کناد حق و ملک
 منست و بدست من حاضر هذا بغیر حق است و واجب است که انرا بمن
 تسلیم نماید و از وی طلب شری کرد انرا از مدعی علیه هذا چو اید دعوی
 مذکور بر رسید شد انکار معبر نبود مدعی مدعی هذا را از مدعی
 هذا موافق دعوی پیشه عاده طلب داشته شد عرض کرد بمن
 کتاب حکمی که این نسخه آنست و تمام کتاب را نقل کناد از اول تا آخر
 و گفت این کتاب فلان بن فلان است قاضی بلان کناد بسوی تو و نام
 بکتاب و بمن کرد و گفت نوشته است این کتاب رایه ثبوت ملکیت
 این محدود از برای من موقع است بتوقع و بی محذور است بخاتم

وی نوشت انرا و او ان روز قاضی بلان کناد بود و بر مضمونان و خاتم
 ان گواه گرفت پس از و پیشه عاده برانچه مذکور است طلب داشته
 شد حاضر آورد جمعی را و هم فلان و فلان و فلان کو اهی دادند این
 سه کد که این کتاب و اشادت کردند باین کتاب که محضر بود در مجلس حکم
 من کتاب قاضی بلان کناد است نوشته است بسوی تو و او دران
 روز قاضی بلان مذکور بود به ثبوت ملکیت این محدود و مر این مدعی
 که این کتاب عرض کرده و این مختوم است بختم موقع است بتوقع او و
 کرد قاضی مذکور ما را بر مضمون و ختم آن پس چون تعدیل و تزکیه اینان
 کردم بکندم کتاب مذکور را بمحضر من المتخاصمین هذین پس یافتیم انرا
 مستقون بعنوان داخل و خارج موقع القدر معلوم الا وصال ظاهر
 و باطنا و اسای شود در آخر آن سطور بود چنانکه رسم آنست پس قبول
 کردم انرا و ثابت شد ترد من که این کتاب فلان قاضی است من و او دران
 روز قاضی بلان کناد بود در ثبوت ملکیت محدود مذکور من مدعی
 را و آنکه در دست من مدعی علیه بغیر حق است و این نبود بر مضمون و ختم
 این کو اهی دادند بشرط و اشادة بوضع اشاره کردند غذا حاجه الیهما
 و درست شد ترد من موردان و ثابت شد مضمونان و انرا بر مدعی
 علیه عرض کردم و اعلام کردم او را بجمع انچه این کتاب متضمن آن بود
 پس بعد بخمد مدعی علیه از دفع و جرح یا القاسن مدعی هذا حکم را حکم
 کردم این مدعی را برین مدعی علیه ملکیت این محدود تا با خرا این چندین

است در محیط و تقاوی علیا بادیه آورده که اگر این سجل را بر ظهر کتاب
 حکمی یا موصول بران نویسد هر آینه اسهل و اقصر خواهد بود و ^{حتیاج}
 بنقل کتاب حکمی نخواهد بود **در کتابها سجل ملکیت اسب** اول سجالات
 یا از مستندی اول طریق که یاز من کونک سایر سجل نقلیاتی که محکوم به
 عقار ادورسه تحریف محتاج در سایر قیود و شرایط اسلوب مذ
 کور آورده در **سجل علی سبیل الاختصار ملکیت اسب** یا تیره بر طریقه
 دخی یا ز مشهور در مع هذا که بر قید ترک اید لما مشدد اول بوده در
 تاریخ کذا بود که محکمه قضاء ببله همراه حکم کرد قاضی ببله مذکور ملکیت
 یک اسب کذا بر حیدر بن فلان بر دعوی ملکیت مطلقه شرعیة او بنا بر اینها
 بر محضر خودش محمد بن عبدالله که متصرف این اسب و قابل بود بملکیت خود
 بعدا لاستشهاد بگواهی فلان و فلان که معذل شده بودند و بر وفق دعوی
 شهادت بآدا رسانیدند بشرایطها المعتبرة شرعا و غیر المدعی علیه عن الرفع
 و ایحرج باید که بگیرد این مدعی این اسب را ازین مدعی علیه بحق حکما بر محاکم
 شرعی **سجل دوم از در کتابها** درین وقت حاضر آمد در محکمه قضاء ببله
 همراه محمد بن عبدالله مدعی علیه مذکور در **سجل صد رو با خود حاضر آورد**
 همین عبدالجبار بن محمد بن ابراهیم را و بعد از آنکه صفت اسب مذکور
 در **سجل صد رو** بیان شده بود دعوی کرد این حاضر آمده مذکور هذابین
 حاضر آورده شده مذکور با خود محضر من المدعی علیه هذابین بیدی
 القاضی همراه که من این اسب موصوف در **سجل اول** را ببله کذا ازین محضر

هذا

هذا خیر من ام و او بن فروخته در میان مادرید این تقاضی شرعی واقع
 و حیدر بن فلان مدعی مذکور در **سجل اول** این اسب را استحقاق شرعی او
 و بگواه ملکیت مطلقه خودش بچشم شما که قاضی اسلامید یا حکم قاضی ببله
 کذا فلان بن فلان از من گرفته چنانچه در **سجل اول** مذکور است حالا بدو
 میکنم برین محضر و میطلبم از وی که مثل مبلغ مذکور من این اسب موصوف
 که این محضر از من گرفته و تلف کرده بمن تسلیم نماید از مدعی علیه هذابواب
 دعوی مذکور مدعی هذابیر سیده شد بمیا یوه مذکور بمن مذکور
 و قبض من و تلف ان اعتراف معتبر بود از مدعی هذابیر استحقاق و حکم مذکور
 ببله عادیله طلب داشته شد حاضر آورد درین محکمه هذابین فلان و فلان
 و صورت کواهی را بخین نوید که کواهی میدهم که حیدر بن فلان این اسب
 موصوف را استحقاق شرعی آورده و بگواه ملکیت مطلق خود بچشم فلان
 قاضی ازین مدعی هذاکرفته و شرایط بجای آوردند و حکم را بخین نوید
 حکم کرد قاضی مذکور بحق رجوع این مدعی هذابین مدعی علیه ببله
 بمن من این اسب موصوف کواهی این کواهان بچشم حکم و فرمود این
 مدعی علیه را که مثل مبلغ مذکور من این اسب موصوف را که ازین مدعی گرفته
 و تلف کرده و بران معترفست بدین مدعی هذاسلیم نماید و کان ذلک
 بتاریخ کذا اگر **سجل ثالث** و رابع او لورسه دخی همین بومتوال آورده
 در و فیما ذکرنا کفایت من له دایه فلا یحتاج الی کثرة العیادة و العال
 یکفیه الا شادة **خاتمه در کتابه نصب قوام و تقدیر نفقا و غیر ذلک**

در بیان خانه

و تقلید وصایه درین وقت چنان اجتماع افتاد که فلان الفلانی وفات یافته و از وی وارث دو پسر صغیر فلان و فلان و یک دختر صغیره فلانه مانده و پیش و از وی متروکات از عقار و عروض و کذا و کذا مانده و این صغار را ب وجد و وصی نیست که تنویبه امور و حفظ اموال ایشان کند و جمعی از ثقات عدول را خبر نمودند که فلان الفلانی مرد دیت از اهل صلاح و امانت و از اصحاب و زرع و دیانت و یکفایت و هدایت مشهور معروف و براستی و عفت مذکور و موصوف است بنابراین مقعد شد که این فلان مذکور وصی عام شرعی باشد در جمیع امور این صغار و قیام نماید بقبضای دیون این میت و تنقید و صایای وی و تعاهد و حیانت این متروکه از ضیاع و محافظت و استقلال آن از اسباب و ضیاع و قبض محصولات و غلات آن و صرفی آن بقبض شرعیان و اتفاق برین صغار بمعرفت فقیر و اسراف و تصرف در آن بی بیع و شری و سایر عقود که صاحب شرع تحریر آن کرده و وصیت کرده شد بسوی او که رعایت تقوی و ادای امانت نموده بنوع معاش نماید که بوم بقوم الحساب از عهده جواب بزدن تواند آمد و وی قبول نمود انرا و کان ذلک بتاریخ کذا **و اگر** خواهد که او را قیم سازد در بعضی این امور همان بعض را مخصوص سازد و از باقی منع کند **کتاب نصیب شریف**
بروصی غرض تحریر بود که فلان که قیم عام شرعی در فلان ترک ستنه و صغار فلان اموری تنویبه سندن و هم فلان و فلان و فلان بونوک و ذرته

مصرف بقبضه احتیاج اولدی که احوالندن خیر ادا و پس جمع عدول و ثقات اخبار یله مقرر اولدی که بوصی و ذرته به بونوک اولان هر قیم او ذرته فلان مصرف اولان بونوک و وصی و هر قیم منع اولدی که بونوک و قوفی و استطاع رای او لما یبخر بطریق الاستقلال بقضایلیه بونوک و بونوک و ذرته قمار اولدی که هر نسنه فلان حلی و عقدی نمودن بونوک حضور نشن و مشا و ده سلسله نسته ایدلیه **الح کتاب قائم قیم برای معنوه** **صوره کتابت ارباب معروفه** و ثقات ذمه شویله معلوم اولدی که فلان معنوه اولوب نفقه ضرر خیر فی شرف بلیه و اموری مختل اولوب احوالی عرصه ضیاعه کللی اسباب و اموال محتاج اولان بهر کسی که بونوک اموالنه تعهد و املاکه تحفظ کو شریا موردن صلاح این ببناء علی ذلک اهل صلاح و سداد و اصحاب عدالت و رشاد دت اولان فلان بونوک قیم عام اولوب بونوک محافظت و تعهد املامکن و تمیز و استقلال اموالنه سعی جمیل میدولایدب معروفه بونوک و ذرته و بونوک صحیح اولدقن او ذرته نفقه سی لازم اولنکه و اتفاق این بونوک دیوننده تقاضا ایدب و املاکن هر تصرف که صاحب شرع قیم معنوه بچونز ایتشد در تصرف این **کتاب قائم قیم در مال مفقود** چنان بسمع شریف قاضی اسلام دار السلطنه هرا رسید که فلان الفلانی چند سالست که مفقود گشته و حیوة و وقتا و اثر و مکان او معلوم نیست و اسباب و عقار و ضیاع او در عرصه

ضیاع است و اولاد او محتاج بنفقة ینا بران فاله ترا که بزود صلاح
وسداد متخلی است قیم عام شرعی کرده شدن تا محافقت و تعهد اموال
واملاک او کند و ارتفاع و غلة اسباب و نفقه کند بمعروف بر اولاد
تا وقتی که حال او ظاهر شود **فرض نامه نفقه زن بر شوهر حاضر**
قاضی سلام فلان فرض و تقدیر ایلدی فاله بنت فلان ذیل مستحقات
اولاد نک زوجهی حاضری فلان بن فلان و زرنه که بر موجبات و زرنه
ادایه هر ای مطعومی چون شوق در مبلغ میرالتی آید بر دست
کند و به مناسب نامه چون شوق در مبلغ و مستماة مذکوریه امر ایلدی
که استدانه آید و کتب هذا فی التاریخ **اگر** اولادی صغاری و لوب
یونلره نفقه تقدیر آید سه اسلوب سابق و زرنه یازده اما حایمه
صغاری د دت آید مقرر آید **فرض نامه نفقه زن بر شوهر غایب**
فالنه بنت فلانه رفع اید بایله خبر و یرد بیکه زوجی فلان بن فلان
یوندن غایب و لمشدر. و یونی فی نفقه و کسوه قومشدر و حالیا
بینالردن نکاح قایم در. و کشلردن جماعت عدول که وهم فاله
و فلان و فلان حاضر ایلوب صدق قوی و زرنه خیر و یرد کلردن
مستماة مذکوره نک التماسیله یونک نفقه سی و کسوه سی چون شوق در
مبلغ غایب اولان زوجی و زرنه فرض ایلدی و یونکه استدانیه امر
اولندی و کان بتاریخ کن. **اگر** اولاد صغاری و ارسه انلره دخی
یازده بطریق سابق **تقدیر نفقه یتیم بر مال دی** فلان یتیم که دلد

فلان یتیم که ولد فلان در احتیاج اولدی که نفقه تقدیر اولنه کند و
مالندن مطعومی و ملیوسی و مشرونی چون و مالایدی و یونک مالندن
نفقه سی واجب و لنلرت نفقات چون جماعت متا و اهل و قوت
یو بایه سوال اولوند قن معروفه یونک نفقه سی چون هر ای شوق در
مبلغ او لماغه ایلر یونقیم ^{اشفاق} اولانه امر اولندی که هر ای اموالندن مبلغ
مذکور دی یو صغیر و یو صغیرک مالندن نفقه سی واجب و لنلرت نفقات
معروفه صرنایدن **الح** شروطه یو یوله مذکور در اما صغیر مالندن نفقه
واجب و لنلری بیان یلیسه احسن و احوط اولور **تقدیر نفقه و دیه**
فلان بن فلان مجلس قضاء فالندن حاضر اولوب فلان غایب یتیم قائم
امانت یرآت و یا یرقول قویوب نفقه قوماشدی التماس ایلدی
آنوک مالندن نفقه تقدیر ایدیلوب یونکند و مالندن صرف آید.
و فلان غایبه حاضر اولد قن رجوع آید دعواستک محتته اقامه
بینه عاده ایلدی فالانی و فالانی شاهد کوردی. پس مقرر اولدی
که یو فلان هر آید شوق در مبلغ کند و مالندن صرف آید. یوانه
و یا یوانه غایب فلان غایب حاضر اولد قن مبلغ مذکورک مثله
که رجوع آید تقدیر نفقه نقطه دخی یو اسلوب و زرنه یازده **تقدیر نفقه**
نقطة درین وقت فلان بتقاضی دارا حلاله هراة عمر مذکور که لفظی
دارفع کرده و بر داشته و صغیری محمد نام را حاضر ساخته وی است
و برین معنی قائم بینه کرد و نمود که با وی مال نبوده و کسی بروی

ايجاب نفقة ابن لقيط توانه نود نيست و التماس فرض نفقه وي نود
 يتايرن مقره شداين ملقط هر ماه مبلغ كذا از مال خود صرف معطوم اين
 لقيط و هر چهار ماه مبلغ كذا صرف يك دست جامه مناسب و نمايد تا ديني نيا
 بر وي و هرگاه بدين صغير پيدا شود يا اين صغير گير شود ان مبلغ مذكور
 مؤدي شود بوي مخبر را في كذا صورت كتابت بوقوعات بر و ققيه حزين
نويسد الحمد لله و الصلوة على نبيه و بعد فقدا عترقا لواقف المذكور
 بنجاروي مطاوي هن السطور بشهدي و اقر هن المسطور بحضري
 و حكمت بصحة هذا الوقف و لزومه بعد على بدلوله و مفهومه في ضمن
 المرافعة الشرعية بشرائطها المعينة المرعية علما بالخالق متحرزا عن الميل
 و الاعتساف حكما صحيحا شرعيا عن المفاسد و القдах عزيا و انا الفقير
 الي الله اخري حكمت بصحة هذا الوقف و لازومه ثانيا في ضمن المرافعة
 الشرعية بعد على بواضع الخلاق مستخير من الله ذي الانصاف و انا الفقير
 المعتمد بالله العلي اخري و فتح مضمون هن التذكرة القصة الشرعية
 عندي و صدر الحكم المذكور فيه بالوقف و لزومه عنى حكما صحيحا على
 قانون الشرع الشريف و الدين الحنيف و انا العبد اخري احاط
 على مضمون هن السطور و فتح عندي ما هو المذكور في هذا المذبور
 و حكمت بصحة ما اختلف في صحته من الاوقاف علما بواضع الخلاق
 و محل الاختلاف ثم يلزوم الكل في ضمن المرافعة و التداعى و انا الفقير
 بر قبالي بيع ما اعترف بالبيع جنين **نويسد** اعترفا لبايع المذكور

212
 يا استداليه فيه عندي و فتح مضمون هن القباله الشرعية لدي و انا
 الفقير **اكر بيع** متعاقدين معا اعترفا يلسه و اعترفا لمتبايعان المذكور
 ان بما اضيف اليهما في هن التذكرة عندي و قد احاط بمضمونها على
 و انا الفقير **اكر عقيد** وكاله باسند جنين **نويسد** اعترفا لبايع
 المذكور بما استداليه فيه بعد ثبوت وكاله المذكورة فيه عندي اخري
 اعترفا لبايع المذكور فيه مضمون هن النسخة الشرعية لدي و صدر
 الحكم المذكور فيه بثبوت وكاله المذكورة عنى بعد المرافعة الشرعية
 و التداعى و التاكد متوكلا على الله الذي ينهى و يا مروانا الفقير **ويعايد**
اخري اقر لبايع الموكل مضمون هن السطور عندي و حكمت بصحة
 وكاله المذكور حكما شرعيا عن الخلال و نقصان عريا و انا العبد
اكر بيع و صايتله او لورسه اعترفا لبايع المذكور بعد ثبوت الوصية
 المذكورة على الطريقة المسطورة و حكمت بصحة حكما شرعيا و انا العبد
اكر بيع قوامتله قاضي كاتب جتندن اولاجي و لورسه يازده البيع
 المذكور وقع باطلا في و نصيب ليقم المذكور من قبلي و انا العبد **اخري**
 ثبت عندي مضمون هن التذكرة الشرعية و اعترفا لبايع المذكور
 بما استداليه بشهدي بعد ما جعلته فيما في امور الصغير المذكور
 معصما بالله و انا الفقير **مودة** كتابكم برجله **مستمل** بر اثبات وكاله
باسند صدر الحكم المذكور فيه عنى و ثبت وكاله المذكورة عندي حكما
 صحيحا و ثبوتا ميرحا و انا الفقير **اخري** الحكم المذكور فيه بعد ثبوت

الوكالة المذكورة صدر عن العبد الفقير **اكر مشغل بر قوامه باشد**
الحكم المذكور فيه صدر عني وتصبيا ليقم المذكور من قلبي وانا العبد
بر من نامه تقفات كتب هذا التذكري في صدور الفرض والتقدير
عني وانا الفقير الداعي

المقطوع في مناقب الامام

عظيم بحاوي الملتجئ

رضوان الله عليهم اجمعين

امام ابو حنيفة حضر تلويك مناقبنا كمالا تدين بزي بود درك
عصر صحابه ده رسول الله غم قرنندن الشمس ميل و بر قاج ايدن صكرة
متولد اولشدر صحابه دن اون درت نفره يتمشدر زانلردن در
انس بن مالك عبدالله بن النضر عبدالله بن ابي عبدالله بن حارث
جابر بن عبدالله عبدالله بن حارث دن روايت ايتمشدر كه من تفقه
في دين الله كفاه الله همه ورقة من حيث لا يحتسب قرب
تايندن كه عصر تابعين در تابعينه مزاحمه قلمشدر قال رحمه
ما اتانا عن رسول الله فعلى التراس والهيمن وما اتانا عن الصحابة فناخذو
نترك وما اتانا عن التابعين فهم رجال ونحن رجال اول بهر كسند كه
علم تروين ايتمشدر امام اعظم در بهر كسند بوا مرده نو كه سبقتا
مشدر ساير ائمة بونك علمندن اقتياس ايريا قدا قلمشدر
بواجلند در كه امام همام امام شافعي مطلقى جميع علماء ده ابو حنيفة
نك عيالدر ميشدر وقد قال ابن ادرس مقالا صحح النقل بروي
في صحيفه باز الناس في الفقه عيال على فقه الامامان
حنيفة وهم امام شافعي بپور مشدر كه من لم ينظر في كتب ابي حنيفة
لم يتجر في الفقه علامان بعض ميشدر كه اوج ربيعى ملك ابو حنيفة
مسلم ربيع رابع دخی غيرله تسليم ايلن شويله منقول در كه فقه ده
بش بوز بيك مسئله وضع ايلشدر بو مجموع كتاب مناقب الامام
ابى بكر عتيق بن داود اليمايندن يازلشدر صاحب شمس الائمة البقية

مطهر
امام اعظم ابو حنيفة

ایدر ابو حنیفه بیک کویک ویوز التی بیک یددی سئله استیاط
 ایلشد. **تختیس** منقظه ده ایدر این عیاس رضاء ایتدرد که رسول
 الله دن صکر بر نور اولاک کنت ابو حنیفه اول منقولدر که ایدر ابو حنیفه
 ثابت بن ذوی در کابل دن و ثابت اسلامه متولد اولمشدر. **ذو طحیم**
 الله بن ثعلبه نک موی سدر. **بعضرا** ایتشدرد ابو حنیفه نک اصلی تر
 مردندرد. **بعضرا** ایتشدرد که اصلی شادندرد. **اسمعیل بن حماد** دن
 منقولدر که بن اسمعیل بن حماد بن نهمان این ثابت بن النعمان بن المزدک
 بانم که ابناء فارس دندرد. والله هر کون بنیدن لک واقع اولما مشدر.
 نه چاهلیتن و نه اسلام ده مولانا شیخ قرستانی یورد مشدر که والد
 نعمان که مرداره بود. **ثابت طاوس** عید الله بود. **نمز** اورا ذی شیبان پرد
 وای بغداد مولای عمر. یعنی اندر خل عدلش آمدن. **زابت** ابر دست
 او مسلم شد. **شرح منظومه** ده ایدر امام اعظمه امام محمد اور
 تا سندن قرابت واردرد. زیرا ابو حنیفه نعمان بن ثابت بن طاوش
 بن هرمزدرد محمد بن ابن الحسن بن عید الله بن عید الله بن طاوش بن
 هرمز نک شیبانند که عمر رصه الله اسلامه کلشدرد. **ولادت و**
وفاتی حماد بن ابی حنیفه دن منقولدر که ابو حنیفه هجرتن سکا
 حی سنده متولد اولمشدر. ابو نعیم ایدر که وفاتی یوز **التحی** پیلد ایدر
 هجرتن ماه دجیب یا ماه شعبان سن ابن مالک حضرت ثارینی هجرتن
 طحسان **بشچی** پیلان کور مشدر **عبارة ویدی** عید الله بن مبارک دن منقولدر

که امام ابو حنیفه قرق بش وقت نمازی براید سئله کلشدرد.
 کج نمازند گاه اولوردی که اکی رکعتن قرآن ختم ایلوردی. **بر کجه**
 بودخی منقولدر که کجه لوله ابو حنیفه و امام مالک بن انس رسول الله
 عم مسجدن یا تسو نمازندن صکر مذکور علم ایدر لودی فی تصف و
 فی تحفه تا اول وقت دت کم صباح نمازنی همان اول مجلسن قلوردی
 بعضا قوالن امام مالک کند و قومنندن ابو حنیفه قولنه رجوع اتمشد
 ابو یوسف و ص ایدر بر کوه امام کدر کبر بر لوت او غلجقلو فریاد ایلدی که
 بو ابو حنیفه در کجه ایلده او یوم. پس یا که ایتدی ای ابو یوسف کورد
 مسن کی بو او غلجقلونه دیرو تدر ایتدم که بچلوم در شک قومایم مادام که حق
 مالقات ایلم علی بن سمون ایدر امام شافعی دن ایشتم که ایتدی
 بن ابو حنیفه ترک ایلر هر کون قرنه زیارته وارورم هرگاه که حاجتم
 اوله اکی رکعت نماز قلویا نوک قرنه کسبم الله تع جانی قول ایلر.
 ابو نعیم روایت ایلر که منصور خلیفه زمانه که خلیفه بغداد ایدر
 عسی بن موسی یه که امیر کوفه ایدر مکتوب یازد که ابو حنیفه بغداد
 کوندن چون امای بغداد کوردیلر منصوره کلدی. او کنه سویت کورد
 بیوردی که فی امتناع کوستردی یمدی. اکواه ایتدی یلر بیدی و فی
 الحال قالدی منصور ایتدی که قانده کدر سن امام ایتدی اول یز
 که کوندن سن پس زندانه اندیر فمات فی السجن ساجد جنازه سن باب
 خراساندن طاشد جعفر یلر. **بر کسته** بنی نهم دن باب الحشر قریبه اورد

نماز قلدی خیر و ان بر مقام دین ایلدیلر. منصور قبر او زرتن نماز
 قلدی یگه کوندن زیاده قبر او زرتن نماز قلدی **ذکوالامام**
ابو یوسف یو ابو یوسف بن ابراهیم بن حبیب بن سعد بن حنیفه
 ابی الحلی الانصاری لاوسی درد مشلدرد. یا باسی سعد بن بحیر
 بن معاویه و اناسی سعد بن حنیفه بنی عمرو بن عوف دن بر ملکات قوی
 ایدی سعد بن حنیفه صحابه دن ایدی بحیر که پدر سعد ایدی کفر او زره
 اولمشدر سعد اول پدرانی یوسف در اسلام ده کوفت فوت اولمشدر
 زید بن ارقم او زرتن نماز قلشدرد. پیش تکبیر ایلشدرد. ابو یوسف
 دیشدر که بنم جدم سعدی خندق کوی حضرت عم قاتله کوردیلر
 یو که دعا قلدی. و مبارک انی یاشنه سهدی. اول سجده یو زمانه دک
 زور او رتا خرده طور ز **ولادی و وفاتی** ابو جعفر طحاویدن متقولرد
 مولدانی یوسف سنه ثلث عشر مائه ایدی. شهاب غصفری
 ایدر که وفاتی سنه احدی و ثمانین و مایه ده ایدی. ابو الخطاب
 ایدر وفاتی ربیع الآخرک یشتی کوی ایدی **سنه** بو تجنیر
 ملتقطه ایراد اولشانه موافقدرد. **منابع وی** عمارین انی مالک
 ایدر ابو حنیفه اصحاب و رتاسند ابو یوسف کی کسینه یو غدر
 اگر ابو یوسف اولماسه ایدی ابو حنیفه و این ای لیلی مذکور اولما
 لردی یو آنلرک علن اظهار ایلدی. و عالمه نشر ایدی هارل این
 یحیی ایدر ابو یوسفک محفوظا بتدنایدی تفسیر و معازی

ایام عرب کجتر علوی فقه ایدی. محمد بن سماعه ایدر که ابو یوسف قاضی
 اولد قن صکره هر کون اکی یوز رکعت نماز قلوردی. ابو یوسف
 ایتمشدر که اون ییدی ییل ابو حنیفه یه مصاحبا ولدم آیرلادم
 هیچ فطر و احی و هر کون نماز قلدم فرقدن و تغلدن الا ابو حنیفه یه
 دعا ایلدم علی بن صالح هرگاه که حدیث روایت ایدیدی ابو یوسف
 دن ایدر که حدیث فقیه الفقها و قاضی القضاة و سیدالعلماء ابو
 یوسف رحمه الله علیه حماد بن انی حنیفه روایت ایلر که بر کون امام اعظم
 او تور مشدی. ابو یوسف صاغ طرفدن و ز فصول طرفدن بری بری
 ایله مسئله بجاده ایدر لودی. هر قول که ز فویدردی و ابو یوسف آنی
 افساد ایلردی. تا اول زمانه دک که مؤذن طهر نماز نه اذان او قدی
 پس امام اعظم ان زفوک دزی او زرتن قودی. و ایدی اول شهرده
 ریاسته طلب یلمه که ابو یوسف ان اولد. ابو یوسف ایچون ز فو او زرتن
 حکم ایلدی. اول کسینه که قاضی القضاة طحاویلدی. ابو یوسف
 ایدی بغداد ده موسی الهادیک و هارون الرشیدک قاضی اولدی.
 او غلی یوسفی بغدادک جاب غریبینه خلیفه قاضی ایلدی. ابو یوسف
 فوت اولد قن صکره او غلن هارون الرشید ابو یوسف برنه قاضی
 القضاة ایدی. تاج الشراحن ایدر خلفادن اوج کسینه دن تقضا
 مولی اولدی. محمدی هادی رشید و غریب قاضی ایدی یوز بیک
 انچه اهل مکینه یوز بیک انچه اهل مدینه یوز بیک انچه اهل کوفیه.

یوز بیات اهل بغداد ویتا یدری. اول قاضی القضاة ملقب اولاد
 بودر. اول لباس علمای بواسطه تغییر بدن بودر کلی خلعت نشین
 ایدری کتب وضع ایلین اصول فتوده بودر **امام محمد بن حسن**
الشافعی کما تله موصوف ایدری عظیم منزله سی واردی. روایتن
 ودرایاتن رای ده و تصنیف ده فتون علوم ده هارون الرشید زمانه
 کوفه قاضی ایدری. بعون بغداد کلدی. هارون الرشید یونی قاضی
 القضاة ایلدی و کندویله بیله ریه الدی کدی ریه فوت اولدی
 سنه ده یو وقت سکان بن یا شدن ایدری کسای دخی اول
 کون وفات ایلدی. هارون الرشید فقه و کوی ری ده دفن ایلدی
 دیدی ربیع بن سلیمان ایدر. امام شافعی رح امام محمد بن کتا
 بلرن طلب ایلدی که نقل ایلید. کونور مکن امام محمد ناخبر ایلد
 امام شافعی اکیاز دیکه. قل لمن تعین من رآه مثله و من رآه و خد
 فقد رای من قبله. العلم نیمی اهل ان ینعوه اهل. اعلی یند له اعل
 امام شافعی ایدر که هیچ کسسته کور مدح حلی و حرای ناسخ و منسوخ
 اعلم امام محمد بن و هم ایدر که اکی کسسته نک بنم اوزر من استاد
 حتی وارد بری مالک ربوی محمد بن الحسن و هم ایدر که الحمد لله الذی
 اعانتی فی الفقه محمد بن الحسن و هم ایدر که هیچ کسسته محمد بن
 افصح بولمادم. هر وقت که سوز سوبلیه کانا ایدر دم که قران یونک لفق
 اوزر نه نازل اولاد. اولاد ابراهیم بن حریف ایدر امام احمد بن حنبله

صورد مکه بوسایل دقیقه نیر. دن آلدن محمد بن الحسن کبتن دیدی
 امام محمد پیور که بابا مدن او توز بیک درهم قالدی و نیش بیک درمن
 نحو صوفه اون بن بیکتن حدیثه و فقه عرف ایلدم محمد بن سماعه ایدر.
 عیسی بن ابان امام محمد مجلسند دلات ایلدم ایندی بونلر بر قوم در که
 حدیثه مخالفت ایلور دیدی. عیسی احادیثی کو چک حفظ ایلندی
 بر کون عیسی صباح نمازنده با که او غرادی. اول کون امام محمد
 مجلس کونیدی ایرلادم. امام محمدی مجلسنه بیله کوردم. چون
 امام محمد بن یاقین ایلندم ایتیم بوسنک و نداشتن ابان بن صدق الکاتب
 او غلید زکاء ^{قادر و در نماز} حبشی و حدیثن چوق معرفتی واردر. سنک مجلسکه
 دلات ایلدم. ایدر که بونلر که بر قوم در که حدیثه مخالفت ایلور دیدیم
 پس امام محمد بو که اقبال ایلدی. وایتدی ای و علوم بزدن نه کورد که
 حدیثه خالف اولاد نیرد ناستماد کت نستیه طانلق و برمه دیدی.
 عیسی امام محمد دن یکمیش نوع حدیثن سوال ایلدی. امام محمد
 دخی بونلردن خبر ویردیکه منسوخدر شواهد و دلائل کوردی.
 تمام بونلردن جواب ویردی. طاهر جعدق عیسی ایدری بنم ایلد نور
 اود تاستن بر پرده واددی الحمد لله مرتفع اولدی شیم قالمادی
 که ملک دنیا ده یونک کی بر فرد دخی اولادن صکن صحبته ملازم
 اولدی تافقیه اولدی. آخر کتاب و صایای تجلیس ملقط ده
 کورد که مسایل امام محمد بن الحسن بیک کوبیک و یوز یتیش

بیک دن زیاده مسئله در . تاج التواجد ایدر امام محمدت
 کتند در . اصل یونی صحابه املا ایلدی . جوزجانی و غیره بودند
 روایت ایلدی . جامع الکبیر جامع الصغیر . سرکپریر غیر آثار فتاوا
 هارونیه رفقه کاسینه امام محمدن نوادری . روایت ایلدی . برهما
 یوتوندور . ابن سماعه ابن رستم و هشام **الامام زفر بن هذیل العبیدی**
 امام اعظم اصحابدن اهل صفها دن ایدی گیتی ابو الهذیل ایدی
 بابای صنفانه وای ایدی . اول اهل حدیثی . رای حدیثه غاید
 اولوب صکره زابه منسوب اولدی . اول اون اولیدند که کتاب تدوین
 ایلدی . ابو حنیفه ایله ایدر که زمانه تک افتخیدی شدید
 العباده والاجتهاد ایدی . حسن بن زیاد ایدر زفر و داود طائی
 فرداش اولمشدی . امام داود طائی فقه ترک ایدی عبادته متوجه
 اولمشدی زفر فقه و عبادتی جمع اینشدی . و هم حسنا ایدر که هیچ
 کس نه زفره مناظره کوردم . الا که رحم ایدردم . مغلوب اولدوغی
 اجلدن زفر کوفیه قاضی اولمشدی . بضرده وفات ایلدی . محمد بنک
 اول خلافتک سینه ده . و زفر دن منقولدر که ابو حنیفه استقلالک
 سبی بو اولدی که بن اصحاب حدیثدم بر کون بکا و صحابه بر مسئله مشکل
 اولدی ابو حنیفه یانه کتدم بوندن سوال ایلدم بکا جواین دیدی .
 بن ایتدم بوجوانی ندن دیرسن ایتدی فلاح حدیثدن وفالنه
 قیاس جمتدن . امام اعظم بکا ایتدی که اگر بر مسئله شوبله اولاید .

جواب نه اولوردی . بن کتدومی بو نوک جواینده اولکی مسئله جوایتدن
 نابیتا بولدم . پس امام ایتدی بو نوک جوانی فلاح جمتدن بر مسئله
 دخی زیاده ایلدی . آنوک جواین و و حجت دخی بیات ایلدی . اندن صکره
 اصحابم قاتنه کتدم . انکو بوسا ایلدن سوال ایلدم . جمله سی بند دخی
 اغنی پس جوابدن بیان ایلدم . و علق بیان ایلدم . ایتدی بونلری
 قمتن یلدن بن ایتدم امام ابو حنیفه دن پس اوج مسئله سبیل
 سر حلقه اصحاب اولدم . ملازمت بطن اختیار ایتدم **دکوسای**
اصحاب امام اعظم ابو حنیفه رح بر سبیل اختصار . داود طائی بونلر
 دندر که کمال زهد و ورع و زاهد ایدی فقر و فاقه . حالی غایت مضا
 یقه ده اولوب امام اعظم حضرت لوی احبیا موالتدن که بعضی نه
 ارسال ایلدی . جواب وردیکه بن ابو حنیفه دن علم وادی و کوندم
 یومال حلالدر . اگر کسته دن نشته قبول ایلر اولایدم یومال قبول
 ایلردم دیدی و نشته المادی **حسن بن زیاد اللؤلؤی حسن الخلو**
ایدی محمد بن منصور الاسدی ایدر ترمین جلد دن مورددم که
 حسن بن زیاد اقفه میدر . یا محمد بن الحسن ایتدی والله شوبله کوردم
 حسن محمد بن الحسن دن سوال ایلدی . تا اول مرتبیه واردی که محمد
 اغلدری کتدوی تحطنه اند و کندن و حسن انیمشدر که بن ابن حرج
 دن اون کی بیک حدیث کتای ایتدم که فقها که محتاج در بوقفا
 قبول ایلشدی . واستفنا قلمشدی . کتاب المقالاتی حسن بن زیاد

و حسن مالک اکیسی سیه سنه آریم و مائتشد و فوات ایتدی.
عبدالله بن المبارک سالم بن ابی مطیع ایتشد که ابن مبارک
 شرف کندی و یه مثل طوثر دی یوندن مورد لکه ابو حنیفه می آفقه
 در یو خسه مالکی ایتدی. اکر یوزی مالک کیلردن طولو او لورسه
 دخی ابو حنیفه جمله شدن آفقه در. احمد بن حنبل ایتشد که
 ابن مبارک و لادی سنه ثمانه عشره و مایه ده ایدی نو ازلن کوز
 سنه احدی و ثمانین و مایه ده فوت اولدی **اسمعیل بن خلف ابی حنیفه**
بصیریه وارد فن قاضی ولدی تا علت فالج عارض اولدی سینه فدا
 فقه ده جامع آد لو کتاب تالیف ایلدی. و کتاب لرد علی المذریه.
 و کتاب لارجا و تفقه علیا بوسعید ایلردی کذا تاج الراحم ادیب قاضی
 خصافن کوز که حماد نافله ابو حنیفه ابو یوسفله مختلط اید.
 یونون قائم فقه او کندی. آخریر حاله وارد یک یوکه مناجم ایلر.
 اولدی. الایحوان یکن فوت اولدی. اکر پیرا و یخه صاغ اولسه
 عظیم الشان اولوردی. توفی فی سنه **علی بن ابان بن صدق**
الکاتب یونک تفقه نه سیبام محمد اخبار دن کچدی
 معصم بالله زمانتن بصیرده قاضی ایدی. هارل بن یحیی ایدر.
 ظهور اسلام دن بزوم زمانتزدک بصیره یه علی بن ابان دن آفقه
 قاضی کمدی. سخاوتن کمال مرتبه ده ایدی ایدردی اکر بر شخص نم فاته
 کوز سکرکه مالک بن مالمه ایلدکم ایدریدی البته حجر قوردم.

طیغزان اصحاب ابی حنیفه ره شمدیدک دکا و لتان جماعت لجات.
اصحاب امام اعظم و کیماء علماء اولانلردن در. امام اعظم شاکردی
 و یونک قولیله قوی و یون مجتهدین اول عدد ده دکلد که یورساله
 نخل اوله عاینتی بوجاعت که ایلر و کتیلر. یوطایفه اوزرنه سبقت
 قلدیلر. شهرت و کثرت و احترام سلاطین سیه در یوجاعتدن که
 امام اعظم حضرت یوندن علم او قشورد. و قولیله قوی و یر مشلورد.
و کیم بن الجراح در یحیی بن معین ایتدی و کیمدن فضل کینه
 کوردم یوکه دیدیلر که ابن المبارک دخی یوندن افضل کلیدی. ایتدی
 ابن المبارک دخی فضلی واردی. اما بن و کیمدن فاضلتر کوردم دید.
ابن عمر و اسد بن عمر الجلی رح دشتید ایتا متن بغداده قاضی اولدی.
 امام یوسف فوت اولردن صکره عافیه بن یزید امام اعظم حضرت لری
 هیچ یر مسئله یه یتا یتکه قومازدی. مادام که عافیه حاضر اولوب
 اصحابه موافقت ایتیددی **قاسم بن معن یو عبدالله بن مسعود اول**
دندندی فقه ده تقدیمی و تحریری موجود ایکن غیریتدن دخی امامدی
 امام محمد کدو کتابلرند یوندن روایت ایدر. کاه صریح کوزد کاه
 کثایت ایدر. شریک بن عبدالله دن صکره کوفیه قاضی اولدی.
یحیی بن زکریا بن ابی زاین کدو زمانتنک محمد بن ابی سنی ایتا
 علی بن مدنی ایدر علم ابن عباس زمانتنه ابن عباسه منتهی اولدی
 شعبی به منتهی اولدی. کدو زمانتن سفیان ثوری کدو زمانتن

یحیی بن زکریا به منتهی ولد یوسف بن خالد السنی بوا مالم یوم
 القحبه ایدی و امام مدنی کثیر الاخذ ایدی آخره دنیا ی ترک ایدی
 و یوز عیاره طوبی . ائولک اوزرته وفات ایدی . امام اعظم
 اصحاب تدن او علی حاد بن ابو حنیفه بن بونک زهد و ورعی غالب ایدی
 فقه دن وحدیث دن دخی یا نصیب ایدی علی بن شهره اوست که سقیان
 ابو حنیفه نک علمی بوندن ایدی امام اعظم کتابلری بوندت
 نسخ ایدردی . امام بونی آدن لھی ایدی حیثان و مندل و حفص
 بن عیاض هو ابو حفص بن عیاض سمع هشام بن عروه و سلیمان
 الاعمش و الشوری و غیرهم روی عنه ابنه عمر و احمد بن حنبل و یحیی
 بن معمر و غیرهم ولی القضا بقاد و حدیث بها ثم عزل و ولی قضا الکوفه
 ولد سینه و ولد سینه و ما سینه آن کرامه ایدر و کیم قاتلن ایدم
 بر شخص ایدی ابو حنیفه فلان مسئله ده خطا قلدی . دیکم ایدی
 نه امکان وارد که ابو حنیفه خطا ایلله . حال بوکه ابو یوسف و ذفران و کل
 اوله بونلک قیاسن مهارت لریله یحیی و حفص و مندل و حیثان کی
 اوله بونلک حدیثی حفصی ایلله قاسم بن معن اوله لغته و عربیه معرفتی
 ایلله داود طائی و فضیل عیاض اوله . بونلک زهد و ورعی ایلله برکنی
 که بوجاعت آنلک جلساسی اوله لرچان خطا قلور . اسمعیل بن حماد
 ایدراشتم امام ابو حنیفه بیوردی که بنم اصحاب تدن او توزالنی
 کئی وارد که انلردن یکم سکرکی قضایه صالحلردر . اکسی فتوایه

صلاحیتند در . اکسی اول صاحب قضای و اصحاب فتوای تا دیب ایلله
 ابو یوسف ایلله ذفره اشارت ایلدی ابو عاصم النضاک یلیل ایلله مکتبدر
 امام اعظم دن سکرکه ذفره مجلسنه ملازمت ایدی . وفقه بن بوندن او کت
 و فضیل عیاض او کتدی که اصحاب اتی یوسف و امام محمد رحما
 الله بونلک اکیسندن بله فقه او کتن ابو سلیمان جوزجانی و معاذی
 دازی در . بونلک ذرع دیند و حفظ فقه وحدیث رفیع مترله لری
 واردی مامون بن الرشید اکسی بیله کد و مجلسنه طلبا ایلدی . که
 بونلره قضا تقویض ایدن ابتدا سلیمان له ایدی بونلک سستی زیاده اولوب
 و دعله شهرتی اولماعره بوکه قضا عرض ایلدی . ایدی یا امیرالمومنین
 قضا ده حقوق اللهی صاقله بنی بوامانته والی ایلله که بن کد و نقشمه
 امین دکلم که الله تعالی نک قوللری و دناستد حکم ایلیم مامون بوکه خیر
 دعا ایلدی و معاف ایدی . اندن صکن یوزن معاذیه قلدی .
 و بوکه قضا عرض ایلدی . بودخی ایدی یتیم بو امره صلاح حیتیم بو قدر .
 مامون ایدی یحیی بن برکسته ام که قرص و یورم قرض الودم
 پس طالب و مطلوب اولدم بونلک کی کسته نک قضایه صلاحیت
 اولماز . ایدی بزسنون دینوکی ادا ایدم . و آخرده اولان دیونلک
 تقضای ایدم هرکسته که ادا ایدم الام هرکسته که ویرسیه .
 عوضن ویرم ایدی بنم احکامن شکرم وادرد . اموال آد میان بوجحتل
 معرض تلف اولور . مامون ایدی . اصل علم وادربای دینی محاسنک خاخر

ابراهیم هر شک که اولاً بتولدن سوال ایلله . هر بنسبه که خاطرک قراریدن
 آنکه عمل ایلله . ایتدی قرقیل در که برادم استرمانی وحی یدینم یولاً
 اول کشتی قند بو لورم که بکا معاونت این حقوق الله قضا سنده دیر
 پس انی معاف طوددی **محمد بن سماعه صاحبین اصحابند** نفاة خطا
 دندر . مامون زماندن بغداده قاضی اولمشدی . ایام معتصم ده
 ضعف بصر عارض اولدی . استعفا ایتدی **هشام ابن رازی بودخی**
 امامین اصحابندند . بور وایتن لیتن در بونک روایتند اضطراب
 اولمشدند . ابو یحیی رافعی کدودن روایت هشام دن اصول و قونی
 مکروه طومشدی . اصولی این سماعه دن وانی سلیمان دن روایتله
 او قومق کون دیردی . بونک روایتی صحیح اولدوغی جهندن ضبط
 لوی جهندن **حسن ابن ابی مالک خاتمه ابو یوسف اصحابندند** معتقد
 الوایه واسع الدرایه کثیر العلم ^{شیخ} بوندن علم اخذ ایتمشد **یشربین**
ولید الکندی بودخی خاتمه اصحاب ابی یوسف دند مدینه
 السلام بغداده قاضی اولمشدن . مامون زماندن **یشربین غیاث المراسم**
اصحاب ابو یوسف دند ابو یوسف دن جوق روایتی واردر . اهل ورع
 و اهل زهد در جوق تصانیفی واردر . لکن خلق بوندن مستغیر ایدیلر
 علم کلامله شهرت اولدو بخیون و علم کلامه خوشی ایچون **ابراهم بن**
المجراح بودخی خاتمه ابو یوسف اصحابندند قاضی مصر ایدی
 امار وایتن لیتن ایدی **هارون بن یحیی دخی اصحاب ابی یوسف دند**

علم شریک

شروطه مقدم در کتاب شروط و احکام الوقوف بونکرد . **موسی**
بن نصر الرازی و محمد بن مقاتل و عمر بن سلیمان بن الکیسانی و علی بن
معید بن نورا امام محمد بن حسن اصحابندند **محمد بن نجاش**
البلیح حسن بن زیاد اصحابندند . مقدم ایدی فقه ده و حدیث دن قوایه
 قراند اهل ورع اهل عبادت ایدی . نجاشه فوت اولدی سنده ست
 و خمسین و مائین ده بغداد ده دفن ایتدی **نوح بن طیفه دن متاخر اولان**
 جماعتندند **ابو یحیی احمد الحنفی** بونک تصانیف مرتبیه سی واردر .
 شروطه و احکام و وقوف و آداب قضات ده و غیره **بیردخی ابو الحسن**
عبدالله بن الحسن الکرمی ریاست اصحاب ابی حنیفه بغداد ده بوک
 منتهی اولمشدی . قاضی اولانلر شدید المقت ایدی . هر کشتی که اصحابند
 قاضی اولایدی . آندن کسلوردی . کدودن ارغ ایدردی .
 بونکله مکاتبه و مکالمه قطع ایدردی . ولادتی سنده ستون و مائین
 ده ایدی . وفاتی واسطه شعبان سنده اربعین و ثلثماه ایدی .
یوسف بن یحیی دند بونک **یوسف بن یحیی دند** مولده و سن ده . مقدم اولان
 دند **ابو جعفر بن احمد بن محمد الطحاوی مصرده** مقیم ایدی
 ریاست اصحاب ابی حنیفه مصرده بوک منتهی اولدی . اولاً امام شافعی دند
 اوزر نه ایدی بعد امام اعظم ابو حنیفه مذهبنه انتقال قلدی .
 بونک تصانیف جلیل القدری واردر اختلاف علمایی که کسینه انوک
 مثلن ایتما مشدر . کتاب کبیر شروط و شرح معانی الآثار ده و غیره

مولفاتی بود در . ولادت سی و نه ثمانه و ثلثین و مائتین و
ایده . وفاتی سی و نه احدی و عشرين و ثلثمانه ده در .

ذکر ذکر فی کلامه الربی المیزان

و غیر هم ابو هریرة رضوان الله

اندرین مالک جامع الاصول اید ابو جعفر انس بن مالک بن النضر
حضرت رسول خدا متکا در . رسول الله خدمت کلدکن اون یاشده
بعض طقوز بعض کویا شده دیدیلر . رسول اون ییل خدمت ایلدی
بعض جلیش غزوة خیبره چقد قن خدمت ایلدی دیر . حضرت عمر

حلافه

حلافه بعض استقال اندی یاس بوندن فقه او کونکون صحابه دز بهر
آخر فوت و لاند . بجز طوقان بوسنه سندن بعض اید بعض ارچه
دیدیلر یوز اوج ییل عمری اولدی . بعض یوز بیر بعض یوز اکی . بعض
طوقان طقوز یاشده فوت اولدی دیدیلر . ابن عبدالیر بوقول صح
دیر یوز اولاد اولدی اولدی . بعض سکن دیدیلر . یتیم سکنی رکک
اکی دشی . بوندن غیر یی بر انس بیت مالک دخی دارد راکه گمی دیرلر .
ایقن کتب کاتب و تحو در رسول الله زمانده قرانی حفظ ایلین التی
کستک بریدر . اول زمانده قوی و رین فقهانک بریدر . اقراء
صحابه در . رسول الله ایا المذدله کتلمدی . عمر بن الخطاب ایا
الطفیل دیردی . نبی علیه م سید الانصار له تسمیه اندی عمر سید
المسلمین ایله تسمیه ایلدی . عثمان ده خلافت مدینه وفات
اندی ۲ سنه تسع و عشرو قبل فی عشرين و قبل فی اثنی و عشرين قبل
اول اصح و اکثر در . بوندن غیر . برائی دخی وارد در . ابن عمارة دیرلر .
ذیدین ثابت نبی م مدینه کلدکن اون ییش یاشده ایددی فقهاء فضا
نک و قرانی جمع اید ترک بریدر ابو بکر خلافت یازدی عثمان زمانده
مصحفدن نقل ایددی . خمس واربعم ده مدینه ده وفات ایلدی .
بعض سنه اثنی واربعم . بعض لولک واربعم دیدیلر . الی
الیه یاشده ایددی . بعض الی اکی بعض الی نش دیدیلر صاحب خلاصه
طاهر بن محمد بن احمد بن عبدالرشید البخاری کتاب النصاب کتابخانه

الفتاویٰ بونکرده. خلاصه دیباچه سنه ذکر ایدر. کتاب الواعیات
 دخی بونکرده و **شمس الایمة الحلوانی هدایه ده باب وظایف حلوانه**
 منسوب در. اسم بلد در دیر تاج التراجم ده صاحب مبسوط در بیع حلوان
 نسبت در دیر. بولد حلوانی از لور قول اول صح در. اسم عبد العزیز بن احمد
 بن نصر بن صالح در. بخاراده امام الحنفیه ایدی **ابو محمد بن احمد بن سهل**
 شمس الایمة الحنفی بنک استاد در. بود خلیجاء علماء ماوراء نهر در.
 صاحب الأصول والفروع در صاحب مبسوط در. ابو العلاء المرغنی
 ایدر شمس الایمة الحلوانی سنه ده وفات ایدی هو الاصح تاج التراجم
 ده ایدر حلوانی نک مبسوط تالیف ایدو کی شایع در. اصول فقه ده
 اکی بکیر مجلد کتاب تالیف ایشدر. سیر کبری قوی ده مجوسکن املایه
 ایشدر. اکی مجلد در باب شروحه دارد قد جسد نا طلاق و کوندر
 اخر عمر بن ذغانیه وار دی. طلبه دخی واصل اولوب ملای کمال ایدی
 امیر حسنک دهلینر. مسالک ایدر مبسوط اوند درت مجلد در.
 بر کلام سبیله قوی ده مجوسکن خاطر نرن مطالعہ سراملا ایدر دی. بونر
 بونک بوقار و سنه اصلا اندو کن یا ذرودی **صاحب الهدایه علی بن**
یک بن عبد الجلیل الفرغانی برهان الدین المرغینانی بونک مؤلفات مذکور
 هدایه و کتاب ایدایه و کفایه المنتهی کون مجلد در و کتاب التجسس المرید
 و مناسک الحج **قاضی خان حسن بن منصور بن ابی القاسم محمود بن عبد العزیز**
 الاوزجندی الفرغانی المعروف بقاضی خان خضر الدین بونک مؤلفات مذکور

فتاویٰ معروفه درت مجلد. شرح جامع الصغیر شرح الزیادیه
 شرح ادب القاضی للخصاف سنه اثنی و تسعین و خمسمایه رمضان
 فوت اولدی **صاحب الکافی عبد الله بن احمد بن محمود حاکم البدر**
 النسفی ابو البرکات مؤلفات مذکور. مصنفی شرح منظومه کای المنافع
 شرح النافع. کتاب الکافی شرح الوافی. کتاب الوافی کتاب کتاتذقیق
 کتاب المنار. فی اصول الفقه. کتاب المعانی فی اصول الدین کتاب شرح الهدایه
 شایع دکلد. تاج التراجم ایدر شمس الایمة الکمره ریدن متفقہ اولدی
 زیاداتی عتابیدن روایت ایدی. مستغنی بونرن سماع ایدی.
 منادی شرح ایدی. کشفه تسمیه ایدی. غده شرح ایدی.
 اعتماد تسمیه ایدی. ولا یعرف شرح الهدایه. انتهی کلام بغداد ده
 اولور دی. سنه احادی و سبعمایه وفات ایدی **السعدی علی بن**
حسین بن محمد السعدی شیخ الاسلام بخاراده ساکن ایدی شمس الایمة
 السعدی سیر کبری بونرن روایت ایدی. بونک مصنفات مذکور و تنق
 شرح سیر الکبیر سنه احادی و ستین و اربعماید بخاراده فوت اولدی
حسام الشهد عن عبد العزیز البخاری برهان الدین المعروف بحسام الشهد
 بونک مصنفات مذکور. فتاویٰ کبری فناوی غفری. جامع الصغیر
 مبسوط. تاج التراجم صاحب خطک و ستاد ایدر دی. امیر صاحب
 برهان بونک جد و دی. صاحب هدایه بونرن اخذ ایدی. ولاد فی
 سنه ست و ثلثین و خمسمایه غفرن ایدی. ابو خازم بالحار المعمر کرا

فی المغرب عبد الحمید بن عبد العزیز القاضی. اختفی اصل بصره دن ایدی.
 بغداد ده ساکن اولسندی. علمی بصری دن اخلاقیتمندی. یمری هارل.
 دن هارل ابو یوسف و محمد وزفردن. ابوطاهر الدباسک و ستادی برآ
 شامه کوفیه کوخ قاضی ولدی. خلفه معتضد بالله شرقیه قاضی ایدی.
 سنه ثلث و ثمانین و مائین ده. سنه اثنی و سبعین و مائین ده وفات
 ایدی و کان ثقة دینا عارفا بذهب هل الاعراف و الفرائض و الحسب
 و الفقه و حسن العلم بالحیث المقابله و حساب الدور و غایض الوقای
 و المناحن قدره فی العلم کان احق الناس بعمل الحاضر و السجلات و کان
 احد فقهاء الدنیا من هل العراق و ما کان یعلم ان احدا عقل منه غایب
 کتاب ترمذی ده بویله مذکور در. تاج التراحیم ده **ابو جعفر الطحاوی بوندن**
تفقه اینمشدد در بغداد ده قاضی اولسند در و مؤلفاتش در.
 کتابا الحاضر و المحلات و کتابا دی القاضی. و کتابا الفرائض انتی
 صاحب النهایه حسین بن علی الحاج علی الصفا فی تاج الهدایه قدم حلب
 و صفقا یضا الکافی شرح الیزدوی. قدم دمشق فی سنه و ثوی
 حلب فی رجب سنه احدی عشر و سیمایه **علی بن دوی علی محمد خیر**
غیاث کریم ابو الحسن فی الاسلام الیزدوی الفقیه لما و را التمر تو فی یوم
 الخمیس خامس من رجب سنه و دق بیهر قند بونک مؤلفاتش در.
 مبسوط او نیر مجلد شرح جامع الصغیر شرح جامع الکبیر اصول فقه ده اول
 کافی مشهور در. زهی ولاد فی تاریخن اربعمایه حدود دن در دیدی.

خواهرزاده ابوبکر و محمد بن حسین بن محمد بن حسن الحادی المعروف بن خازن
 بودخی مبسوط تالیف یتشدد قاضی بونک **محمد بن احمد بن خازنک** قر
قرنهاشی و علی در بوزمانه مقدم در. اول بر خواهرزاده دن که امام
 یدر الدین محمد بن محمود الکره دیدر. شیخ شمس الدین شمس لائمه الکره دینک
 قرقرنداشی و غلدر. صاحب هدایه ذکر ایتدوکی خواهرزاده بودر.
 جواهر مفیده بویله مذکور در. اول ذکر اولتان خواهرزاده نک
 و فاتی سنه ثلث و ثمانین و مائین ده و اربعمایه جمادی الاولی سنه در.
شمس لائمه الکره دی محمد بن محمد بن محمد بن محمد الحادی المعروف شمس لائمه الکره
 صاحب هدایه شاکود در. محمد بن محمود بن الکره دینک استاد در.
 حسام الدین احسیکنی نک مختصرت. ولاد فی سنه تسع و خمسیست
 و خمسایه ذی القعد سنک اون سکوند در. وفاتی بخاراده سنه اثنی
 و اربعین و ستمایه محرم نک مرقور بنی کوفی جمعه کوند **قاضی استخانی**
علی بن محمد بن اسمعیل بن شیخ الاسلام التهر قندی مختصر طحاوی شرح اینشد
 صاحب هدایه نک استاد یدر. زمانه ذی سنلدی. سهر قنده
 متوفی ولدی. فی یوم الاثنين الثالث والعشیر من ذی القعد
 سنه خمس و ثلثین و خمسایه ولاد فی جمادی الاولینک بدیخی کوفی
 یوم الاثنين در. سنه اربع و خمیس و اربعمایه **التاطفی احمد بن محمد**
بن عمر بن العباس التاطفی کتابا لاجناس و المرقوق بونکر واقعات تاطفی
 بونکر. سنه ست و اربعین و اربعمایه ده. بکر دینی ده فون ولدی.

عمل ناطفه نسبت در غایه ایسانند. علماء عراقینک یکاندند در شیخ ابو
عبدالله احر جاتی تلید در یو ابوبکر جصاص الرازی. یو شیخ ابوالحسن
الکرمی و ابوسعید ایردی. یو ابوحازم الغاضی و عیسی بن ابان و محمد
بن حسن یو ابو حنیفه تلید در **نجم الدین النعمانی** **عمر بن محمد بن احمد بن**
اسمعیل بن النعمانی بونک مؤلفا شدند در طلبه الطلبة فی الفقه
کتب فقه حنیفه الفاتی و زره در کتاب تقوید الاسماء لتحصیل الاخبار
یونن بش یوزالی شیخ در روایت ایدر. اشعار حسنه سی وارد در.
منطومه دخی بونکر. فرضیه شرح ایدر منظومه ده بو قدر قیودی
واحترافاتی و ارایکن سبک مسئله مستقدر. سمعانی ایدر هر نوع
علمان تصنیفی وارد در حدیث و تفسیر و شروط و غیره بوز. قریب
کتاب تصنیف ابلشد در. ولاد فی سنه اثنی و ستین و اربعه ماه ده
ایدی. بعض اخدی ده در دیدن. **ابو اللیث السمرقندی** **نصیر محمد بن محمد بن**
ابرهیم ابو اللیث السمرقندی مؤلفا شدند در تفسیر قرآن و کتاب نواز
فی الفقه خزانه الاكل تنبیه الغافلین. بستانا العارفین عیون المسائل
تاسیس النظائر مقدمه الصلوة توفی لیلة الثلاثاء لاحدی عشره خلعت
معتق من جمادی الاخر. سنه ثلث و تسعین و ثلثمایه. ابو جعفر هندی
وافی شاگرد در. جواهر معینه ده. ابو اللیث السمرقندی کی در برینک
اسم نصر در صاحب صریح غصب ذکر ایتد و کی بود. بوک فقیه ابو اللیث در
بردی وارد در زمان یونن مقدم در. حافظه ملقب در بینهما فوق

ابو جعفر الهندی وافی محمد بن عبدالله ابو حنیفه الخوارزمی باب هند وافی
یونن بر محله در. بو اک متسود در. هند دن کلن قول و جاریه بوکه کلور.
هند وافی دیکه سبب بود **جصاص احمد بن علی ابو بکر الرازی المعروف**
یا جصاص ولاد فی سنه خمس و ثلثمایه ده در. بغداد ده ساکن. اولوب
ریاسته حنیفه بوکه منتهی اولدی. قاضی قلع استدیر قول ایلدی.
ذهد و زعی کلان ایدی. ابو الحسن الکوفی شاگرد ایدر. کتاب احکام الران
شرح مختصا الکوفی. شرح مختصر الطحاوی شرح الجامع لمحمد الحسین.
شرح الاسماء الحسنی. کتاب جوابات المسائل کتاب فی اصول الفقه
مؤلفا شدند در. وقائی سنه سبعین و ثلثمایه ذی الحجه سنک یدخی
کوفی یوم الاحد بغداد ده واقع اولدی. بعض جصاص ابو بکر الرازینک
غیر در دیدی بو غلط در. صحیح کسی برکسند در **القدر و دی احمد بن**
محمد بن احمد بن جعفر بن حمدان ابو الحسن بزان کوالقدر و دی بغدادی
صاحب المختصر ولاد فی سنه اثنی و ستین و ثلثمایه ده. ابو عبدالله
محمد بن یحیی احر جایتد فی فقه او کونشد در. حدیث و روایت ایلدی.
عراق در ریاسته حنیفه بوکه منتهی اولدی. اهل عراق قتل عظیم
القدر. رفیع الحیا ایدی. حسن العبادة حری اللسان دی تله و نه مدرا و
بو مختصر دن مقدم مختصر دخی تصنیف ابلشدی. اون کی بیک مسئله
مستملدی. مختصر کوفی شرح ایلدی. تاج النراحم کتاب بحرید که
شاخنی اید ابو حنیفه و اصحافی بیتهن اولان خلا فی مشقدر.

یدې جلده تقيف ایلدی. سنه خمس و اربعایه ده کتاب تقریب
 که ابو حنیفه ایله اصحابی مابینک اولان خلافت ده در. محمد اعلی الدلا
 تقيف ایلدی. بعد تقریب ثانی تقيف ایلدی. مسال ادا له ایل
 ذکر ایلدی. بغداد ده متوفی اولدی. منتصف رجب فی یوم الاحد
 سنه ثمان و عشرين و اربعایه. حطیب بوندن روایت ایلدی. شیخ یا حاکم
 الاسفانی ایلد مناظره ایلدی. دروده نسبتک سبب بلزم دیدی.
عتابی احمد بن محمد بن عمر بن نصر و قیل ابو القاسم زین الدین العتبی عتابی
 منسوب در. بخاراده بر محله تک اسدر. کتاب الویادان. کتاب جوامع
 الفقه درت مجلد شرح جامع الکبیر. شرح جامع الصغیر بونکر. قرآن
 تفسیری دخی وارد در. ذهبی ایلدی جامع الکبیر و زیادات تقيف
 ایلدی. شمس الایته کردی. نوکه مار زمه ایلدر دی. بوندن اخذ ایلدی
 وفاتی یوم الاحد ده وقت ظهر ده اولدی. بخاراده سنه ده فقها
 سبعة مقارنند دفن اولوندی **الاقطع احمد بن محمد بن ابو نصر الاقطع**
 ابو الحسن الصدور دین تفقه ایلدی مختصر قدودی شرح ایلدی
 بیر تازه جوانه میل ایلدی. اول جوان سرقه ایلدی. یوانو که شریک دردیو
 تمت ایلدی. صول الی قطع ایلدی. صغیر ی تا تادله مسلمین مابینک
 اولان جنککن اخی قطع اولوندی دیدی. وفاتی سنه اربع و سبعین
 و اربعایه ده ایلدی. **الغزوی احمد بن محمد بن سعید الغزوی الکاسانی**
 بالنسب المملک کتاب دوخته اختلاف العلماء غزویه ایلد معروف فقه ده

مقدمه. روضه المتکلمین فی اصول الدین. کتاب المشتق من کتاب
 روضه المتکلمین. کتاب البیایع فی الفقه بونکر. حلیه سنه ثلث و
 تسعين و خمسمایه ده متوفی اولدی. تاج التراحین غزنوی کاسانی دکلدر.
 کتاب البیایع کاسانی دکلدر. غزنوی بونکر دکلدر. غزنوی کاسانی تک در سبعین
 در دیر **صاحب الغایه احمد بن محمد بن داود المقرئ الحلی** شهاب الدین ابو العباس
 السروی بفتح السین و فتم اراد و الحیم. نسبت اخی سرج مدینه بنو
 هراسان دیار مصر ده قاضی اولدی. کتاب هدایه شرح ایلدی. غایت تهیه
 ایلدی کتاب یانزدن النی عظیم مجلد در. قاهره مدرسه سیوفیه
 متوفی اولدی. یوم خمیس فی الثانی عشر رجب سنه عشر و سبعایه تریه امام شافعی
 جوارند دفن ایلدی **صاحب غایه البیان امیر کتاب امیر العبد المذنب**
 امیر غازی. ابو حنیفه الفارابی ارتقا فی ظاهر بغداد ده مشهور امام
 مدرس اولدی. اکی دفعه شامه کلدی. اولد امیر بلیغافا بلی سلطنه
 ایلد جمع اولدی. رفع بدین مسئله سند تکلم ایلدی. ابطال ایتمک مراد
 ایلدی. شیخ فی الدین السیکی دفع ایلدی. دفعه ثابته ده رجعت و نند
 سنه سبع و سبعایه ده کلدی. بعد مصره کلدی. سنه احدى و خمسين
 و سبعایه صفر نند. امیر غنمش ناصری عظیم ایلدی. جامع مار ذابند مدرس
 کلدی. حکمران طولون حاکمه بخار و تعمیرید و کی مدرسه مدرس کلدی.
 ابن حبیب ایلدی مذهب حنیفه ده رئیس اولدی. کد و نه کمال اعجاب
 ده ایلدی. مخالفه شدید انقص ایلدی. شرح اخشب کئی اخندن

ذکر ایندوکی دلاله ایدرکه. لوکان لاسحق بالحق لعال ابو حنیفه
 اجتمده. و لعال ابو یوسف نارالبیان اوقد. و لقال صحر احنت
 و لقال ذواتقت. و لقال الحسن اسعت. و لقال ابو جعفر ائمت فیما
 و لقال ابو منصور حقت. و لقال الحادوی صدقت. و لقال الکرمی بورد
 فمناظقت. و لقال الجصاص حکمت. و لقال القاضی ابورندا حنت.
 و لقال شمس الامه وجدت. ما طلیت. و قال فخر الاسلام نهرت. و لقال
 نجم الدین السی نهرت. و لقال صاحب المحیط فقت فیما اسررت و اعلمت
 الی غیره لک من کبرایها الدین لایحیی عدد دم. و قال فی بعض مباحثه.
 و هذا ما لا یجوز فی کتب المتقدمین و لا المتأخرین صنف شرح الهدایه و سماء غایه
 البیان و تادیرة الاقوان فی آخر الزمان. و شرح الاحسیکی و سماء
 و در ساله فی ساله دفع البدین و آخری فی عدم صحیح مجموعی موضعین من
 البلد و لدیا تقان لیل السی التاسع عشر من ثوال سنه خمس و ثمانیت
 و ستمایه مکدا و جمع حطه و توفی یوم السبت الحادی عشر من ثوال سنه
 مرحوم کمال پاشا زاده آتوک حقت ووزیای یازار نکارستان ادو کتایین
 شان بدیع فضلش محتاج نه به تبیین چه حاجت بیانت چون او چو نور عیا
 و ذباب و فصل فضلش کتابی چه حاجت چون علیت بیانش در غایت بیانت
خیر بن محمد التندی و وفاته **العلما بونکر** رحمه الله علیه عبد القادر اسم علی در
 دیدی غالباً ابو هبطی فامش اولاد کند و خطی ایلد مضفا تده حسین یازلمش بولرد
 صاحب المختار و الاختیار عبد الله بن محمود بن معروف بن محمود عبد الدین

ابو الفضل الموصلی و لادتی موصله. سنه تسع و تسعین و خمسمایه ثوال
 سلخه ایلدی. جمعه کون اونی مبرزد دن حدیث روایت ایلدی. کوفیه قاضی
 اولدی. صکره مغرول اولدی. بغداد کلدی. شهید امام الی حنیفه ده.
 درس ایتدی فتوی و یودی. حتی و یخیه دن و فاتی سنه ثلث و ثمانیت
 و ستمایه محتملک اون طقوز دن یوم السیت ده اولدی. کتاب مختار و اختیار
 لتعلیل المختار بونکر. مسایل مختصر مشتمل بر کانی دخی و اردر.
السر حسی ابو الحسن الهذو ریدن تفتة ایتدی سنه تسع و ثلثین و اربع مایه
 یکرم اوچدن متوفی اولدی کتاب التجزیه بونکر. کتاب مختصر المختصر
 بونکر که تکلمه تجزیه معروف در. **الدیوسی عبد بن عمر عیسی ابو زید الدیوسی**
 کتاب لاسار بونکر. کتاب تقویم الادله دخی بونکر. بخاراده متوفی اولدی
 سنه ثلثین و اربع مایه جمادی الاخر سنک نصفه نصف انقی ثلثین دیدی
 الشمس اوج یاشدن بکسته ایلد برد فعه مناظر ایلدی. اول کسته تبسم
 ایلدی. و ضحک ایتدی بو زید نفسی ایچون نشا ایلدی. مالی اذ اکثر منه حجة
 قابلت بالضحک و الفقهه. ان کان ضحک المرء عن فقهه قال ذی فی الهجره ما افقه
 دیوس فتح دال ضم موحد ایلد دیوسه نام قریبه نسیتد که بخار ایلد سر قدما
 بیند در. **الزلیفی عثمان بن علی بن محمد بن محمد بن الزلیفی الصوفی الباردی سنه**
 خمس و سبعمایه ده قاهره کلدی. فتوی و یودی درس ایتدی کتاب کثره الدقائق
 شرح ایلدی. سنه ثلث و اربعین و سبعمایه رمضان متوفی اولدی
الزلیفی علی بن عبد الله بن الحسن الزلیفی و ستفن سر قد کون دن بونکر در

ابو منصور مازندراني صاحب ندره. كتاب رساله مهدي كتاب الزوايد.
 والفرايد في انواع العلوم بونكره **ابن بليان علي بن بليان عبد الله الفارسي**
الامير الفقيه الملقب بالشيخ ابو الحسن البصري ولاد في سنه خمس و سبعين و ستماية
 ايلدي. سمع الدمشقي ومحمد بن علي بن ساعد و ابن مسعود وغيرهم شرح تلخيص جامع
 الكبير كتحفة الخريص ايله مستماده بونكره صحيح ابن حياقي ابوابا وزده ترتيب
 ايلدي. بجمع طبراني دخی كذلك وفاتي سنه تسع و ثمانين و سبعمائة ثوانك
 يدخني سي ايلدي **خبازي عمير بن محمد بن الشيخ جلال الدين الخبازي هدايه شرح**
 اصول فعهده كتاب المتق بونكره. وفاتي سنه احدي و تسعين و ستماية
 ذي الحجه سنك يكمر بشندن ايلدي **ابرهان النسفي محمد بن محمد بن محمد ابو الفضل**
 المعروف بالبرهان النسفي ولاد في نهمه ستمايه ده در وفاتي سنه سبع و ثمانين
 و ستماية ذي الحجه سنك يكمر سكرن بغداد ده امام فخر رازينك تفسير
 كبير ف تلخيص ايلندي خلافت مقدمه سي مشهور در كلام كافي و ارد.
صاحب المحيط محمد بن محمد بن رضى الدين برهان الاسلام السرخسي محيط مصنفه
 درت در بير كيرد. قرق مجلد متوسط در. اوزاكي مجلد صغير در.
 يدي مجلد مختصر در. كه مجلد خليه كلدي. محمود الغزنوي دن بوني غير مشهور
 نسبة ايلدي. محيط بونك تصنيفي دكلدر بخندرد. استناد فلك در
 ديديلو. فقه ده تصوري ولد و غيچون نور الدين شهيدين رقه يازديلو.
 بدر دن غزل ايلدي دمشقه كلدي. خاويه ده سدرن اولدي خسته
 اولدقن آتق يوزد يناد تصدقاتدي **اكمل الدين محمد بن محمد بن محمد بن علايه**

المستخرين خاتمة المحققين. اكمل الدين آتق و درس واقاد و صنف
 واجاد جمله مصنفاتند در. شرح مشارق الانوار. شرح الهدايه بالمس
 بالعنايه شرح اصول البرهوي. المسمى بالتمهيد شرح المنار المستفي بالانوار
 شرح الفيه ابن المعطي البليص في المعاني والبيان. شرح مختصر ابن الحاجب
 شرح السراجيه مقدمه في الفرائض. شرح تلخيص الخلاص للجامع الكبير
 قطعتين لم يكمل. شرح تجريد النفي الطوسي لم يكمل حاشيه كشاف الى قيام
 الزهردين وفاتي سنه ست و ثمانين و سبعمائة رمضانك و ن طغوزي
 يوم الجمعة در. محمود بن احمد بن عبد العزيز ابو المعالي ككتاب يتم الفتا
 و كتاب نصاب الفقهاء في الفتاوي **صاحب الوقايه محمود بن عبيد الله بن**
محمود و تاج الشريعه المجتبى عالم عامل جبر فاضل له شرح البدايه الموسوم
بالكفايه و مختصر الكفايه الموسوم بالوقايه صاحب القنيه بخارن
محمود بن محمد زاهد بن الغريبي نعم الدين ابو القاسم مختصره قد ورد في شرح
 ايلدي كتاب فينه دخی بونكره. ناصريه ايله مستي رساله سي و ارد در بر كفا
 تصنيف ايلدي. وفاتي سنه ثمان و ستماية ده ايلدي. تاج التراحم ده
 غزنين حوارد دم بر قصه در دير. برهان الايمه فقه احتايتدي. ابو يوسف
 سكاكي دن كلام او قدي. حروف الوياياتي شيخ رسيد الدين العميد دن
 او قدي ادب خد ايلدي شرفا لا فاصلدن مذکور بودن غيري زاد الا
 كتاب المجتبى في الاصول جامع في الحيز والفرائض بونك نصابي فقه در
الحجواني يوسف بن علي بن محمد بن الجرجاني ابو عبد الله صاحب خزانة الاكل في الفقه

فیست مجلدان تفقه ^{علی} فی الحسب الکرم فی خزائن الاکل اوج کسسه به نسبت ولید
 ابو اللیث السمرقندی و قیل الاخر صحیح بود که نوکدر کدا فی ناج التراج
 صاحب المیزه یوسف بن سعید بن احمد البغنی فی التخصیص و انصاف المستفی بالمنیه
 صاحب الیدایع ابوبکر بن مسعود بن احمد کاسانی ^{علیه السلام} الدین ملک العلماء
 صاحب کتاب الیدایع انصایع علماء الدین محمد بن احمد بن السمرقندی که
 صاحب التخت در متفقه اولدی انون تحفه آد لوگان شرح ایلدی
 قری قاضیه مرقدی فقهاء عصر شرح تحفه و زوج ابنته دیدیلر صاحب الترم
 دن خلیه نور الدین الشهبان رسول کلدی تدریس الحارویه و پرودی دخی
 الدین الترخیدن عوض و فائذن صکر قاضیه یا باسنتک مؤلفی تحفه
 خط ایلشدی قوی و پروردی اولن قوی یا باسی خطیلده و بوتک خطیلده
 چقردی کاسانی زوجدن مکن اوچنک خطیلده جقر اولدی **ابو جعفر البلی**
قیه ده بوندن بر مسئله نقل ایدر که سلطان دعیه مصلحتی چون رعیه
 اوزده حزبا یتدوکی دین واجب رحق مستحق اولود خراج منزله سدن
 در زیر رسول الله اهل مدینه امر ایلدی گفاده مدینه نک ثمار نک
 ثلثین ویره نو بعد نصفن امر ایلدی احمایه خندق حفن امر ایلدی
 مدینه نک اهرافه اجمه علی قاعدین اوزده وضع ایتدی **نکذک**
 السلطان قال مشایخنا کل ما یضرب الامام یصلحه لهم فاجابوا کذا
 نصب دروب ابواب سکک بوندندر قال وهذا یعرف ولا یعرف
 لحوق الفتیه

مبدی اذنه
 مبدی اذنه
 مبدی اذنه

کتاب الفرائض من المخطوطات البرهانیة الفصل

اصناف ورنه او جدر. اصحاب فرائض عصبیات ذو والارحام.
 اصحاب فرائض سهام مقدری اولان کسندردد. کتابخانه اجماعه کذا ذکر
 اولسون. کذا انشی عصبیات سهام مقدری اولیاندرد. اما اصحاب فرائض
 اولاد و نه جمعی ترکیه مستحق اولاندرد. اولاد و نه اصحاب فرائض و نه باقی
 قلانه مستحق اولاندرد. اکی نوعدر بری عصبیه من حمه النبی بری من حمه
 ذو والارحام ورنه دن فرض و تقصیری و لمایاندرد. مستحق اولاد و نه جمعی
 ترکیه مستحق اولود. بوبرنجه نوعدر. اوی میراث قنده اولنان کسندردد
 اصحاب فرائض و نه. اندن صکر عصبیات من حمه النبی. بعد مولای قناده
 در. ثم الرزق علی ذوی السهام. ثم ذو والارحام. ثم موی الموالاة.
 ثم المقر له بالنسب من غیر. مثلاً قندهاشه. و قز قندهاشه اقرادکی. ثم الموصی له
 بجمع المال. ثم بیت المال. فصل سهام مقدمه دخی الی در. نصف
 و ربع و ثمن. ثلثان. ثلث. سدس ورنه دن بونله مستحق اولان اون اکی
 نفر در. سکر ساد. بنات صلب. بنات این. ام. جد. اخت لای و ام.
 اخت لای. اخت لام. زوج. درت ریال دند. اب جدر که اب
 ابدرد. اخ لام. زوج. لکن بواون اکتیک التتک حای یخنی سهم در.
 غیر بوقدر. بونله زوج. ام و جد. اخ لام. اخت لام. التتک
 حای اکی در. سهم و تقصیر بونله اب جدر. اب ابدرد. بنت بنت الام
 اخت لای و ام. اخت لای در. اکی حای وارد در سهم در. بر اولسه

نصف. اکی بادخی زیاده اولسه. ثلثان اکر میتک ابنی اولسه تقصیر در.
 لکن مثل حظ الانثیین. اکر میتک قوی و اوغلی اوغلی اولسه. قیز نصف
 اولد. ابی ابنت اولود. اکی قری و بادخی زیاده. و اوغلی اوغلی اولسه. قیز ثلث
 اولد. باقی ابی ابنت اولور. **بنات الابن** حای ابنا صلیبه اولماسه. یتیم
 و این این اولماسه سهم در. بیره نصف یرد رجه ده. اکی یا زیاده اولسه
 ثلثان. اکر بر بنت صلیبه. و بنت این اولور سه. بنت نصف اولد دن صکر بنت
 این سدس اولور. بر حای تقصیر در. اکر در رجه سندن این اولور سه.
 مثلاً اکی صلیبه قیر اولسه ثلثان اولور. بنت این و این این اولسه. ثلث باقی
 لکن مثل حظ الانثیین اولور. ام سهم یرتک سدس در. اکر میتک و لای
 و ولد ابنی و آن سفل و ادرسه. و اخوه دن و اخواندن اکی و ادرسه. عند عامه
 التحایه. ریه اخت صای ابنا بونله یوغه ثلث کل اولور. ثلث مابقی من فرض
 احد الوجین اولور. اکر زوجیتک بری ایلله آیا اولور سه. مثلاً برکنه
 اولسه عورتن این ام قوسه عورت در دت برین اولور. انا باقینک
 ثلثن یا بائیک ثلثان اولور. یعنی انا برین یا با اکن اولور. اکر ابیره
 جدر اولور سه. ابو یوسف ابو حنیفه دن روایتید و کی او ذره ثلث
 مابقی من احد الوجین اولور. محمد روایتید ثلث اولور **جدان** بر حقیقه
 ثببات دیدر. اصحاب فرائض دند. بر حقیقه نه ماقطعات دیرلر.
 ذو والارحام در. هر جدر که میتة نسبتدن امین مابینه اب کریمه.
 ثابته در نه جایند ن اولور سه اولسون. ام ام الام. ام ام الابن

امرايا لای کی. مذهب عامه صحابه بود. و به اخذ احکامین
 اور تا سته کورسه ساقطه در. امرايا لام کی. اما ثابتاب کی بگویند
 بیوتکاذیات. یعنی هر درجه ده اولق. بیوی غیر متکاذیات. یعنی درجات
 مختلفه ده اولق. جتانک کلسی امله ساقطه اولور. ام جتانک کلسنه
 حاجبا اولور. کون کند قبلندن. کون آب قبلندن. آب حاجبا اولور.
 جتانک کند و قبلندن اولانته ام قبلندن اولانته حاجبا اولور. عند عامه
 الفحایه و به اخذ احکامین. اتمام میت آب قبلندن اولان جده حاجبا اولور
 اولمازی بوند احکامین در روایت یوقدر. شمس الایمه الحکوانی حاجبا اولور
 دبر غیر مشایخ حاجبا اولور دیدیلر. جتانک برنک فریضه سی سدس
 در جوع اولسه لر. متکاذیات اولسه لر. سدس نهین علی السویه اولور.
 هذا قول عامه الصحابه و عام الفقهاء **اختیار و ام** اگر میت بچون ولد و ولد
 و آن سفلی و اب و جدر کایا لای در. و آن علا و اخ لای و ام اولمایجو
 اولور سه بر سینگ سهمی نصف کنک و دخی زیاده نک ثلثان. اگر
 میتک این و این این به آب اولور سه. اخت لای و ام بچون میراث یوقدر
 اگر آب که جدر اولور سه. ابو حنیفه قاتن میراث یوق خلافا
 لهما. جدر ابو حنیفه قاتن اخواتک کلنه حاجبا اولور اب کی و عندهما
 لایح. اگر میت بچون بنت یا بنت این اولسه. اخت لای و ام عصبه
 اولور یعنی بنت و بنت این فرضن آلد قدن صکر باقی اخت لای و ام اولور
 اگر یونک درجه سندن اخ لای و ام اولور سه یونکله عصبه اولور.

اخ لای اولسه. اخت لای و ام صاحبه السهم در عصبه اولور.
اخت لای اگر میت بچون ولد و ولد این وارث اب و جد که آب لای
 در و آن علا و اخ لای و ام و اخ لای و اخت لای و ام اولسه.
 برنیک سهمی نصف و اکینک و زیاده نک سهمی ثلثان در. اگر میت بچون
 ابن یا ابن این و آن سفلی یا اب یا اخ لای و ام اولسه اخت لای اولسه
 میراث یوقدر. کذلک جدا اولسه که آب یا ابو حنیفه قاتن میراث
 یوقدر. کذلک اخت لای و ام اولسه میراث یوقدر. الا اگر اخت لای
 درجه سندن دگر اولور. بونی عصبه قله. اگر میت بچون اخت لای
 و ام و اخت لای اولسه اخت لای و ام نصف اولور. اخت لای سیدس
 تکمله ثلثین. اگر میت بچون بنت و یا بنت این و باح لای اولسه اخت
 لای عصبه اولور **اخت لام** صاحبه السهم در. اگر میت بچون
 ولد و یا ولد این و آن سفلی و یا اب و یا جدر لای و ام اولور
 اگر یونک در بر سنی اولور سه اخت لامه سندن یوقدر. اخت لامان
 بر اولسه فرضیه سی سدس در. اکینک و زیاده نک فرضیه سی ثلث در
زوجات زوجة صاحبه فرض علی کل حال برنیک فرضیه سی در ده.
 و درجه ربع در میت بچون ولد و ولد این و آن سفلی اولسه ثلث در
 اگر ولد و یا ولد این اولور سه **اما حکم رجال** اب بونک ارج حای و او
 میت بچون و یا این این اولور سه بونک سهمی سدس در. اگر میت بچون
 بنت یا بنت این اولور سه اب صاحب سهم در و عصبه در. اولاد سدس

الورجكم الفرض بنت ریا بنت این نصیبان که نصفند. الدقدن صکر
 آب باقی سن الورجكم العصبیه. اگر میت بچون ولدی ولد این اولماسه
 یوعصبه در. الدوغن تعصب حکم یل اود. اگر میت بچون یوان اولسه
 مثلاً بوجاریه کی رجل بیتن مشترک ایکن ولد کورب هریری دعوة
 ایله در. حتی تب اکسندن یله نایت اولسه. اندن صکر بولد فوتی دله
 دجلینک اکسی یله وارث اولود. براب میراثن الورجکینهما اولود **جد کی نوع**
 بری صحیح بری فاسد. فاسد ذوی الارحامند. جد صحیح جد فاسد
 اود تا سنن فاصل بود که هر جد که میت نبندن ام داخل اولماسه در
 این لام کبی. ام الایب کبی. ام داخل دلمین جد صحیح در. جد صحیح
 اوج حای وارده. اب دده دکر اولنان کی جدن حکمی اب ولما دغنی حاله
 سهم استحقاقه و تعصب ده اب حکمی کبی در. بر نیک سهمی سدس در.
 زیاده اولسه در. سدس بینهم بالسویه اولود **لام** صاحب فرض دوشیک
 ولدی ویا ولدین وآن سفل ویا جذای لای. وآن علا اولماسه بر نیک
 فرضیه سی سدس در. اکینک ودخی زیاده ثلث **زوج** صاحب فرض
 در. علی کل حال اگر میتن ولدی یا ولدین وآن سفل اولماسه فرضیه سی
 نصف در. اگر بولدون بری اولور سه فرضیه سی ذبح اولود. از واجد ^{واحد}
 وجماعه اربعه واربعة سهم از واجه استحقاقه علی السواد. حتی بر جماعه
 اربعه واربعة بر عودتک بر عودتک نکاحن دعوی ایله بولدون بر نیک
 بیتن اولماسه عودت بولدون بری داخل اولماسه. و بولدون بر نیک

والله اعلم

معد
فقد زاد

عورت نکاحن افراد ایله و بولدون قانقسی اولدر بلمسه بوجا عندن
 هر بری عورت نکاحن بیتن اقامه ایله قاضی بر سنه ایله قضا ایلمکیر
 عورت فوت اولسه. قاضی بر زوج میراثله قضا ایدر. میراث زوج واحد
 بولدون مابین تقسیم اولور بالسویه. امام محمد یومسکه کتاب نکاح در که
 ایلمدی. لکن دجلین ده وضع ایلمدی. اربعه ده وضع ایلمد دیو محیط بر هاینه
 بویله مذکور در. بونن نظر واد صاحب محیط اربعه واربعة دیک قایده
 منقسم اولماز. یو خصوصاً اربعه ده و زیاده جاری اولور. تخصیص مناسب
 دکلر **مقاسمه الجذ** جد اب مقاسمه قاید. اخوه و اخوات لام
 بختندن بالاجماع کذلک اب مقاسمه قاید. اخوه لایب و ام اولایب و اخوه
 لایب و ام اولایب حای یلمک ده عتدائی حنیفه و هذا قولانی بر القدیو
 وعبدا بن عباس وانی موسی الاشعری وطلح و ابن الزبیر. ده اما زیدنی
 ثابت جریخوه و اخواته مقاسمه ایدر دی ما دام که مقاسمه خیر اوله نصیب
 جد ثلثن نافصل ولما بخل جدن نصیبی ثلثن نافصل اولسه نصیبی اخ
 نصیبی کبی ایدر دی ثلث مال ویرردی. بوا ما بین فولدر. مثلاً
 بر کسنه فوت اولسه. اخت لایب و ام یا اخت لایب ترک ایله جد
 ترک ایله سه ابو حنیفه قول اوزر نه مالک کلی جرن اولور اما بین
 قول اوزر نه مال بیتنما اربع سهم فلنور. اکی سهم جرن بر سهم اختک جد
 بوموردن اخ کبی فلنور. دیرا مقاسمه جده خیر در. اگر ارج اخت لا
 و ام اولایب و جد ترک ایله جدا بچون ثلث در. باقی اخوات بیتندن

بالسویه در. اگر یونلورن برسی ذکر اولسه. باقی سهم لذر کمثل حظ
 الانثین. **مقدمه** ذکر اید لای که عصبه کی صنف در من حینه انثین
 من حینه السیب در. عصبه من حینه السیب دخی او 2 صنف در بیوی
 عصبه بنفسها در. یوهر ذکر در که بنیان میشد منتهی او لویج ذکره اوله
 بیوی عصبه مع غیرها در. یوهر انشی در که انشی آخر ایله عصبه اوله. اخوات
 لاب و ام و لاب کی بنایه و بنات بنایه عصبه اولور. بیوی عصبه بغیرها در
 هر انشی در که محاز بنیان اولان ذکره عصبه اوله. بنت یکی بنایه اخت
 لاب و ام یکی اخ لاب و ام ایله اخت لاب یکی اخ لاب ایله عصبه بنت
 درت صنفک میراثه منفرد اولور. ذکره یعنی اخواتی سنه الماز.
 عم. ابن عم. ابن الاخ. ابن الحقیق. اما کلام عصبه بنفسها ده بود در که میراثه
 عصبه ناک آری سی بن در. ثم ابن لاین و آن سفلی. ثم الاب ثم الحجاب
 الاب و آن علا ثم الاخ لاب و ام ثم الاخ لاب. ثم ابن الاخ لاب و ام.
 ثم ابن الاخ لاب. ثم بنوها و آن سفلوا علی هذا الترتیب. ثم العم لاب ثم بنوها
 و آن سفلوا علی هذا الترتیب. ثم عم الاب لاب و ام. ثم عم الاب لاب و ام.
 ثم ابن عم الاب لاب و ام. ثم ابن عم الاب لاب. ثم بنوها و آن سفلوا
 علی هذا الترتیب. حاصل کلام این میت بناسی و آن سفلوا میراثه اولی در
 اب میت اینساندن که اخوه در. اگر قریب و لور لسه اب میت بناسی
 بعید و لور لسه ده. جد میت و غلدرن که اعمالم در. میراثه اولی در.
 اب اب یعنی میراث او غلری بعید و لور لسه میراثه اولی در. اب جد میت

اینساندن اگر قریب ایسه لسه ده. اگر نبی جمع اولسه اقربا و لور در قریب
 برابر اولسه لور ذوالقرابتین اولی در. مثلاً میت اخ لاب و ام ترک ایله
 و اخ لاب ترک ایله میراث اخ لاب و ام بچوندر. زیرا ذوالقرابتین در
 اگر این اخ لاب و ام ترک ایله اخ لاب اولی در زیرا اقرب در.
 اگر این ابن اخ لاب و ام ترک ایله. و این اخ لاب ترک ایله. مال
 ابن اخ لاب بچوندر. زیرا اقرب در. اگر این اخ لاب و ام و عم ترک ایله
 مال ابن اخ در. زیرا اب میت اینساندن. عم جد میت اینساندن در.
 اگر این عم لاب و ام و این عم لاب ترک ایله میراث ابن عم لاب و ام بچوندر
 هر آنه المقنین ده. ایدر برده ده عصبیات جمع اولسه مال باعتبار.
 ابدانهم قسمه اولور باعتبار اصولهم و الماز. مثلاً این اخ و آخر فرزند
 اذن ابناء اخ اولسه به برعم او علی و عم آخرات اوز او علی اولسه مال او نیز هم
 قلوب هر برسی بر سهم الورد. اما عصبه بغیرها صودنی ذکره اولور کی
 بنت مع الابن بنت ابن مع ابن الابن اخت لاب و ام اولاب مع اخیهما
 در. بوحکم اخوانه شول اخوه به مقصود در که اخوات جمله اصحاب فرایض
 اوله حتی اخوات اصحاب فرایض اولسه کدویه موازی اولی ذکره
 عصبه اولماز. مثلاً میت ابن اخ لاب و ام و بنت اخ لاب و ام ترک ایله
 یا خود ابن اخ لاب و بنت اخ لاب ترک ایله مالک کلی این اخت اولور.
 بنت اخ سنه الماز. زیرا جمله ذوالا را حامد در. اصحاب فرایض
 دند کدر عصبه اولماز. اما او غل قریبی عصبه اولور کدویه موازی

اولور ذکره علی کل حال. اما عصبه من جهة السبب مولى العتاقه. و مولى
الموالا ندر. محیط ده فصل ده ایدر ایدر معتق قوت اولسه بر قوت
غیری کسندی قالماسه ظاهر وایتن بنته سنه ویرلن. معتقات
میراث بیت الماله قالود. بعض مشایخ نزد حکایات اولوندی که بومسئله ده
بعض مشایخ نزد حکایات اولوندی که بومسئله ده مالی بنته دفعه قوتی
ویردی. لکن بطریق لادث دکل بلکه بیت المالدن اقربا ولد و غیچون
ذیرا و غلادن اولسه ماله مستحق اولوردی. قال فی محیط البرهانی کیف
وان لیس فی زماننا بیت المال واما کان ذلک فی زمن الصحابه وانا بعین
و کودع ذلک الی سلطان اوقت او القاضی لا یصرفون الی مصادر فروه کذا
کان یفتی الامام القاضی بوبکر الزرنجری والقاضی الامام صدر الاسلام
قاضی امام عیدلواحد فرایض ذکر ایلد که سهام زوجدن فاضل دخی بوزمان
بیت الماله ویرلید ذکر ایدلندن او تودی. انتهى کلام محیط البرهانی.
خلاصه ده معتق من جهة النب ترک ایلید و معتق ترک ایلید مال عصبه کلد
اگر صاحب فرزند ایلید باقی معتق کلد. اقرب عصبه سنکدر. مثال معتق
قوت اول ابن و بنت ترک ایلید. و لا ینکدر بنته سنه یوقدر **فی الهرة**
ورنه نکد جمیع سبب صاحب فرایض اولسه بونلره عصبه اولماسه سهاملر
فاضل مال قالسه قول علی رضه بود که باقی صاحب فرایضه ویریلور.
سهام لوی مقدار دی. الا زوجله زوجیه دکل بونلره رد یوقدر ویریاخذ
ابو حنیفه و احکایه **ذوالارحام** خزانه المعسده ایدر رضی الدین نیاورد

فرایض ذکر ایدر که صنف اول وادکن صنف ثانی دن کسینه وادث
اولماز. اگر صنف اولدن اولان ابعدا یسه ده کذلک ثانی ایلد ثالث ثالثه
رابع مختار قوتی یه بودردیدی. مشایخ نزد دخی معمول صنف اول
مطلقا مقدم در. اندن ثانی اندن ثالث اندن رابع بوقدیر حجه بنت
بنت وآن سفلا و لی اولود ایام دن پیش صنفدر بر صنف میته منتهی
دد بوساطت اولاند. و لد بنت و لد بنت این در کت ذکر کراتنی
صنف ثانی بنت منتهی اولدوغی کسینه لودر. جرد و فاسدن جدات فاسد
جد فاسد میته امله متصل اولاند ایام کی جد فاسد میته اهل المذنب
بیت اب داخل اولاند ام ایام کی بر صنف بوی میته منتهی در.
بنات اخوة لاب و ام اولای. و اولاد اخوة لام و اولاد الاخوات
کله. بر صنف رابع جدی میته منتهی در. اعمام لام. و اولاد هم عمات
و اولاد هم احوال. و خالات. و اولاد هم. و بنات اعمام لاب و ام
اولای. بر صنف خامس بوی جدی میته منتهی در. اعمام اب لام.
و عمات و احوالیه و خالاتیه. و اعمام لام کلهم. و عمات ام. و احوالها
و خالاتها و اولاد هم. ذوالارحام میراثه اولی سی صنف اول در.
اگر ابعدا ولورسه ده. حتی میت ایام و ولد بنت بنت ترک ایلید
میراث ولد بنت بنت ایچوندر جتن سنه یوقدر. ابو یوسف قائم
ابو حنیفه ده بویله روایت یلیدی. وهو قولهما. محمد وایتن ابو
حنیفه ده جد یعنی ابام مقدم در ولد بنت او ذرنه صنف اولدر.

اصل بود که میتا قریبا د لای میراثه اولی در. حتی بنت بنت بنت
 بنت دن اولی در. اگر قریب مساوی اولسه لو ولد و ارث اولی در.
 ولد و ارث دن مراد ولد صاحب فریضه اولاند. حتی بنت بنت بنت
 و بنت بنت این ترک ایسه مال بنت بنت اینکدر اما بنت بنت بنت
 بنت و بنت بنت بنت این مال بینهما نصفان اما ولد و ولد و ارث صحیح
 بود که اولی دکلدر کنایه فی الخالصه احدهما قریبا غر و ولد و ارث
 اولسه ولد و ارث اولی دکلدر. کنایه فی المحيط الیهائی ده ایدر صنف
 ثانی مک میراثه اولی سی قریبا اولاند. اگر قریب مساوی اولسه ل
 میتنه و ادله اذ لا تقدم موجبا و لما ز اصح ده مثاله اب ام اب اب
 ام میرد. خلاصه ده اب ام الام و اب ام لای میراث بینهما اثلاث
 در ثلثان اب ام اب اب اب اب. ثلث اب ام الام اب اب اب. اب ام اب اب
 کلی مال اب ام اب اب اب اب. قریبا ولد و غیچون. ام اب ام الام.
 اما ام اب ام علیسی قاتن مال کلی سی ام اب ام اب ام اب اب. اب ام
 اب اب اب اب اب ام اب اب. محمد قاتن قیاس مال بینهما اثلاث در ثلثان
 اب ام اب اب اب اب اب اب. ثلث اب اب ام اب اب اب اب. عتق ثالثه
 اصل اولاد و ارث دن واحد یا دخی زیاده نک کل مال در. ذکر و انتی
 بوند بر ایرد. یوصف فرقه در جمعی سی لای و ام یا لای یه لام در.
 یه خود مختلط در. بوجه دخی بعضی خصوص اقرب یه درجه ده بر ایرد
 در. اگر بعضی بعضی دن اقربا و لور سه میراث بونکدر. اگر بر ایراوله

لو درجه ده بعضی صاحب فریضه و لای یه غصیه و لای اولسه
 یو اولی در. اگر صاحب فریضه و غصیه و لای اولسه بر ایراوله
 اگر یا لکنا و لوب لای و ام یه خود لای اولسه لو. ابو یوسف قوی او در.
 قسمه بینهم علی الاقدان اولود. محمد قاتن علی لای او لود حتی اینخت
 و بنت اخ ترک ایسه لای و ام یه لای اولسه لو. ابو یوسف قاتن
 ثلثان اینخت اب چون در ثلث بنت اخ اب چون در محمد قاتن بونک
 عکسدر. اخ و اخت منزله سندن در مالوی و لای لای اولود. اگر
 جمعی سی لام اولسه ظاهر دواتن بینهما نصفان در. ابو یوسف قاتن
 روایه بینهما اثلاث در. اگر مختلط اولسه لو. مثاله اوج متفرق اخو بنان
 ترک ایتکلا. ابو یوسف قاتن مال کلی اخ لای و ام قریبکدر قول
 ابو حنیفه دن دخی ظاهر بود. محمد قاتن بنت الاخ لام اب چون سدر
 در یا فی بنت الاخ لای اب چون بنت الاخ لای اب چون نسبه بوندر
 یو ابو حنیفه دن روایه در. اگر اوج بنات اخوات متفرقات ترک
 ایسه ابو یوسف قاتن ابو حنیفه دن ظاهر منذهب در. مالک
 کلی بنت الاخ لای و ام اب چون در. محمد قاتن بینهن اخاس در. کاند
 ثلث اخوات متفرقات ترک ایلدی. ثلث بنات اخو متفرقین ثلث
 بنات اخو متفرقین ثلث بنات اخوات متفرقات ترک ایسه لو ابو
 یوسف قاتن کل مال بنت اخ لای و ام ایله بنت اخ لای و ام بیندن
 نصفان در اعتبارا یا لای لای. محمد قاتن ثلث بنت اخ لام و بنت

اح لام بینند نصفان در. یا فی بنت اح لایب وام بنتا خت لایب
 وام بینند اثلاث در. اعتبارا بالآباء بنت بنتا خت بنت بنت
 اینا خ اولسه مالک کلی بنت بنت اختکدر. زیرا اقرب در. اینا خت
 بنتا خت اینا خ لایب وام. مالک کلی سی اینا خ ایچوندر. زیرا اول
 عصیه در. انٹی بونک درجه سنده عصیه اولماز بنت بنت بنت
 الاخ لایب وام. بنت این اینا اخ لایب کلی مال بنت بنت بنتا اخ لایب
 وام ایچوندر. بنت این اینا اخ لایب بنت بنت بنتا اخ لایب وام
 ابو یوسف مالک کلی بنت بنت بنتا اخ لایب وام ایچوندر. زیرا
 ذو جہین در محمد فائد کل مال بنت این اینا لایب ایچوندر. زیرا ولد وارث
 در. الکلمۃ نحا الامام السرخسی و المتقی برکسند اولسه این و بنت
 اخت لا وام و ابن و بنتا خت لایب و بنتی اخ لایب بونک ایلسه. امام محمد
 این و بنتا اخت لایب وام ایچون ثلثان لایب کو مثل خط الانثیین اولور.
 مابقی لایب کو مثل این و بنتا اخت لایب و بنتا اخ لایب بینند اثلاث
 اولور یعنی ثلثان بنتی اخ لایب بینند نصفان اولور. ثلث این و بنتا اخت
 لایب لایب کو مثل خط الانثیین اولور لایب سی عتف رابع ده میرانه اولی
 منینه اقربا ولاندر. منزله عم ده. خاله منزله. ام ده در عم و عمه ترک
 ایلسه کو بونلر لایب وام یا خود لایب اولور لایب عم عصیه در عمه ذوی الار
 حام در بوکنسند یوندر عصیه وارکن اما اکسید لام اولسه لایب مال
 بینما لایب کو مثل خط الانثیین اولور. ابو یوسف ند روایتد مال بینما

نصفان در. اگر عمات جمع اولسه عم لایب وام عمه لام اولسه
 کلایب عم لایب وام ایچوندر. اگر خال و خاله ترک ایلسه مال بینما
 اثلاث در. ابو یوسف ند روایتد مال بینما نصفان در. اگر عمات
 خالانده و احواله جمع اولسه. عمات ثلثان اولور ثلث احواله خا
 لات بینند لایب کو مثل خط الانثیین در اعداد ده برابر اولسون لایب
 اولما سونلر بیردر. حتی عمه و ام و عشره من الاحوال و الحالات ترک
 ایلسه عمه ایچون ثلثان احوال و حالات بینند ثلث لایب کو مثل خط
 الانثیین در و العکس کذلک. اگر عمه لایب وام خالیه خاله لام ترک
 ایلسه ظاهر روایتد جواب بونک کبیردر. ابو یوسف قاتند مالک
 کلی ذوالقربیین اولانکدر. اما ظاهر روایتد ذو قربانین قرابت
 واحد صاحبہ مترخ اولور. کند و جهتند اولسه اما جهة اخری دن
 اولسه مترخ اولماز. اما اولاد و عمات و احوال اقربا ولانی بولردن
 ابعدا ولان او زرتہ مقدم در. جهة متحد اولسون مختلفا و لسون
 مثلاً بنت خاله مقدم در. بنت بنت خاله و بنت این خاله او زرتہ
 میراث کلی بنت خاله نکدر. بنات عمه اولسه بنت خاله ایله ثلثان
 بنات عمه ایچون ثلث بنت خاله ایچوندر. اگر بعض ذو قربانین
 اولسه بعض ذو قربانیه واحد اولسه جهة مختلف اولسه راجح اولماز
 جهة متحد اولسه ذو قربانین اولی اولور. کذلک احدهما لایب اخر
 لام اولسه جهة مختلف اولسه ترجیح واقع اولماز. اگر جهة متحد

اولسه لایب اولاب لأم اولادن اولی در ذکر کان او انشی. مثلا
 اوج بنات عمات متفرقات اولسه مالک کلی بنت عمه لایب وام
 اولانکدر. بنات خالات دخی بوتک کبیدر. بنت خاله لایب وام
 اولسه بنت عمه لایب اولام ایله مال بینهما اثلاث در. بنت عمه لایب
 وام اولاب و بنت عمه اولسه کل ماله بنت عمه لایب وام اولانکدر.
 ی لایب اولانکدر. بنت و بنت خاله او بنت خاله اولسه جواب بویله
 در ظاهر و ایتد. نوازندن ایدر بنت خال بنت این عم بعضی میراث
 بنت خالکدر دیدی. فقیه ابواللیث بنت این عم اولی در زیر اولد
 عصیه در دیدی. قال در و ماقال البعض موافق لروایة وان کان
 قوم هولا من قبل الام من بنات الاخوال والخلالات وقوم من قبل
 الالب من بنات العات فالمال مقسوم بین الفريقین اثلاثا سواء
 کان من کل جانب ذوقرابتین او من احد الجاسن ذوقرابة واحدة ثم ما
 اصاب کل فریق فیما بینهم یتروح فی ذوقرابتین علی ذوقرابة واحدة
 وکذا یتروح من کان قرابة لایب وکل واحد منهم اذا انفرد واستحق جميع ذک
 عندا لاجماع یراعی قوة السبب منهم فی ذلک المقعد فان استووا فی القرب
 فالقسم علی الابدان عندانی یوسف وعند محمد علی الاصول امرأة اینا
 خاله لأم این و بنت عمه اصل مسئله در تدن تخرج یکرم در تدن این
 خاله بنت خال ابو یوسف فاستد ثلثان این خاله و ثلث بنت خاله ایچو
 محمد فاستد علی عکس هذا. این عمه و بنت عمه مال بینهما اثلاث اولور.

بنت عمه لایب وام اولاب این عم لأم مالک کلی بنت عمه در زیر اولد عصیه
 بنت عمه لأم این عمه لأم ابو یوسف مال بینهما اثلاث اولور دیدی ثلثان
 این عمیه ثلث بنت عمه لأم ایچو اولور. محمد قولدن علی الحکمین ثلث
 بنات اخوال متفرقین ثلث بنی خالات متفرقات ثلث بنی العات
 متفرقات این خاله لایب وام این خاله لایب صابح خاله لأم این عمه لایب وام این عمه
 لایب این عمه لأم ثلثان بنی العاتکدر. این عمه لایب وام آخرین او ذر نه متر
 حج اولور یو اولور ثلث قسمین مابیتد اثلاث اولور. یعنی ثلثان خاله
 او غلر نیکی ثلث خاله قز لریکدر. ابو یوسف فاستد محمد فاستد علی الحکم
 آندن صکر لایب وام مترخ اولور. یعنی خاله او غلر نه ذوشن حقه خاله
 لایب وام او غلی اولور. غیر سی آمان. کذلک بنات خاله یه ذوشن حقه که
 ثلث خاله لایب وام قری اولور. اکیونلرله ثالث بنات اعمام متفرقین
 اولسه مالک کلی بنت عمه لایب وام ایچو اولور. اگر لایب وام اولاب
 اولما سه ثلثان قوم ایک اولور بنت عمه لایب وام مستحق اولور خاصه
 نیت عمه لأم و بنت عمه لأم برابر در قسمه کثر عدد و قله عدد له متغیر
 اولما ذ. اما میراث اعمام الأم و عاتها خاله الأم عمه الأم. ابو سلیمان
 اصحاب بن دن ذکر ایلدی که ثلثان عمه نکدر ثلث خاله نکدر. عمه الالب
 و خاله الالب دخی بوتک کبیدر. اما عمه الالب و خاله الالب عمه الأم
 و خاله الأم جمع اولسه لایب مال بینهما اثلاث اولور. ثلثان قرابتیکر
 ثلث قرابة اکمل اولور. هر فریقک قسمتی جمعی مالن متفر اولور لایب و یوسف

اولور سه كروايله اولور. بونلوك اولاد نك كلام بابا لردن امهاتن
اولان كيدر. لكن وانا لري واما مكرت **في الحجة صدر الشهداء**
ايد رآلي كسنة هج مجوب ولباز. اوج رجالدن آبا بن زوج اوج
نسادن ام بنت زوجة. جداتك كلي ساقط اولور. ابو يه اكر اميه آنا
اجداد ساقط اولور. بابايله آب طرفدن اولان جدان دخی ساقط
اولور ايله. اخوة نك اخواتك جميعي ساقط اولور. ايند اين ايند
وان سفل ايله بالاتفاق جدله ساقط اولور عنداني حنيفه اولاد اب
يعني اخوه و اخوات لاي مذكور لول ساقط اولور وكي كخي لاي ولله
دخی ساقط اولور اولاد ام ساقط اولور. ولله وولدايند. و ايل
وجدله بالاتفاق. بنات ثلثاني تمام اله لربيات اين ساقط اولور.
مكر ك بونلوك انا لردن يه بونلور دن سفلان ذكر اوله بونلوري عصبه ايله
اخوات لاي و ام ثلثاني استكمال ايتد لرا اخوات لاي ساقط اولور.
مكر ك بونلوك اخ اوله بونلوري عصبه ايله. نسخة امام رخسيد حجب
اكي نوعدردير. بري حجب خرم دن ذكر ايند كلون بر نوو حجب نقصان
ام اخوه و اخواتك دن سده مجوب اولور. زوج زوجة ولله.
نصف اولور دن ريعه ريعدن ثمة حجب خرم ثابت ولباز. وادث
اوليان كسنة قتل سبيله يه رقي به اخلاقا لردن سبيله بالاتفاق
حجب نقصان ثابت اولور. ام ابايله اخوه ايله ثلثان سوسه ايتد
اخوين سبيله اكر وادث ولباز لوسه د. بعض صحابه قاتلن. اكر صحابه

237
قتلن ك يرم مذمومند. غير وادث ثابت ولباز. حتى اوقا و كفار اولور.
حجب ايلد. ل. زيرا غير مستحق لوردد. ميرادن سحروم ايدن بش ذردق
ردة قتل عبا شرف غير حق. نوازلن مجنون بابا سن قل ايلسه ميرادن محروم
اولماز. وكذلك اتبى ناييم مؤثباتك و ذرته منقلب ولسه اول ميرادن محروم
اولور دية و كفارة و احيا اولور. اكر عورتنه حل اچليجون ذوا اچور عورة
اولسه. اكر وادث ايتد وكن يلدسه محروم اولماز. اكر بلور سه ميرادن محروم
اولور. بونلوك و ايلد اغر نه دكدوكي وقت دد اما عورتا ايله اله ولبسه
مطلقا ميرادن محروم اولماز. دزدنجي اختلاف الدنيدن. بشنجي اختلاف
داريند حقيقه احد هما ذمي اولوي آخر قني اولما غله يه حكما اكييل
دردق اوله وادث اخري نك اهلنك قتال حلال كوره **لجنس** غرقى حرقى
هدمي بونلور معا اولمش كي قلور لول. بر برندن ميراث لماذلو. مفعول لايرث
ولا يورث منه دد. مادام كه بر مئة كچيه كه اول مددق اقرا في دري
اولما يه يه خود مؤق بئينه ايد ثابت اوله. جنين وادث اولور. اكر بطن ده
موجود ايه مودث فوت اولور وكي كودن التي ايدن قاتله. كلكله. صدر الشهداء
بوييله ذكر ايتد وكن ايتدي بوالتي آتي ديك بكا انك لال اولدي نيراب
بعد الموت سينة دن ثابت اولور نك تنع ايلدم امام حوا هزاد. سحبه
كوردم ديور خلاصه ده تفصيل و وچين ذكر ايدد. براد اولوي عورتن طاهر
قوسه تركه تقيم اولور ندقن ابو يوسفدن برروايتد بر اوغلان حصه ي
قولور و عليه الفتوي ولدك راس چقسه اغلسه اندن باقي چقادنا اوله

بوکه میراث یوقدراوزرنه نمازدخی قلمناز

مادام که اکثر بیدن خارج اولماید

Suleymaniye U. Kütüphanesi	
I	Hasan Hüsnî R.
Y	
Est	363